

28 ஆவது
ஆண்டு நூர்த்தி மலர்

OLDEST CANADIAN
TAMIL JOURNAL

28th
Anniversary Issue

பெப்ரவரி 2019 February

இவழுகிழ்ச் சுவடு

Life
has its
Rewards

Work
has its
Awards

சமூகத்துடன் இணைந்த வளர்ச்சி
Growing with the community

Proud Sponsors of the 28th Annual Awards

Yaso Sinnadurai

416 265 3456

Barrister & Solicitor

Selva Vettyvel

905 201 9977

HomeLife/Future Realty Inc.

New Ranganas Jewel House

647 702 2159

6055 Steels Ave. East, Unit: 102, Scarborough

Ajith Sabaratnam

647 401 5800

Insurance & Investment Inc.,

416 439 2800

Dr. S. Senthilmohan M.D.

416 357 7714

President, Medcentre Connect Inc., - Medical facility Developers

Sugan Sivarajah

416 890 9999

Broker, Royal LePage Ignite, Scarborough.

Chandran Rasalingam

416 909 0400

President & CEO - InforceLife

416 617 9909

Kamal Navaratnam

416 450 2424

Sales Representative, RE/MAX Community Realty Inc.,

R. R. Rajkumar B.Com (Hon), MBA

647 289 6164

JRB Universal Inc.,

Sabesan

416 605 1990

Anicko Interior Inc.

Established: February 1991 Tel: 416 920 9250 email: tamilinfo@sympatico.ca

Produced by: Eelam Tamil Information Centre (ETHIC) & Tamil Information Research Unit (THIRU)

Published by: Ahilan Associates Circulation: Monthly 5000 Copies, Annual 6000 Copies

Address: P.O. Box - 3, Station F, Toronto, ON.M4Y 2L4, Canada. Web: www.tamilinformation.info

ISSN:1206-0585

காலப் பயணம்

நேற்றைய, இன்றைய நிகழ்வுகளை வளர்காலத்துக்காக ஆவணப்படுத்தும் புதிய வரலாற்றுப் பதிவை நாம் ஆரம்பித்து, 28 ஆண்டுகளை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்த இதய மகிழ்வுடன், 29வது ஆண்டில் கால் ஊன்றியுள்ளோம்.

தமிழரின் புலம்பெயர் ஊடகத்துக்கு நீண்ட வரலாறு இல்லை. 1950களில் சீர்மைக்குச் (இங்கிலாந்து) சென்ற எம்மவர் சிலர் அவ்வப்போது அச்சு ஊடகங்களைத் தேவைக்கேற்றவாறு ஆரம்பித்தனர். அவர்களின் அன்றைய அடையாளம் தொடர்பான தேடலுக்கு அது தேவையாக இருந்ததே தவிர, அவர்களின் வாழ்வியல் தடத்தையும் சமூகக் கட்டமைப்பையும் பிற்காலத்துக்கு எடுத்துக்காட்ட உதவுவதாக இருக்கவில்லை.

ஆனால், இதற்குள்ளும் ஒரு சமூகவியல் இருந்தது. இது அறிந்து கொள்ள முடியாத, ஆனால் தர்க்கரீதியான வளர்ச்சியின் ஆரம்பமென்றும் சொல்லலாம்.

புலம்பெயர் மண்ணில் தாய்மொழி பேசுவதற்கான தேவையும், அம்மொழியில் செய்திகளையும் தகவல்களையும் அறிவதற்கான அவசியமும் எமது முதலாம் தலைமுறையினருக்கு அப்போது இருந்தது. தமிழர் சமூகம் என்பது அலைவுத் தமிழராக நோக்கப்பட்ட வேளையில், அவர்களின் வளர்ச்சி எனப்படுவது அவர்களது மொழியின் அடையாளத்தை மையப்படுத்திப் பார்க்கப்பட ஆரம்பிக்கையில், பன்மொழிப் பண்பாட்டையும் பலவேறு அம்சங்களையும் உள்வாங்க வேண்டியதாக மாறியது.

உலகளாவிய ரீதியில் வேகம் கொண்ட தமிழரின் குடியமர்வானது அவர்களின் கலை, பண்பாடு, அரசியல், சமூக உறவுகளைப் பாதுகாக்கவும்

A Journey in Time

With heartfelt joy of having completed twenty-eight years of both launching and documenting our contemporary history of the events of the past and present for the sake of the future, we are now firmly setting our foot in the 29th year.

The communication-media of the diaspora Tamils do not have a long history. Some of our people who went to England (colloquially referred to as seermai- சீர்மை) in the 1950s brought about publications occasionally as and when required. It was then needed in the context of their own search for identity, but those were unhelpful to evince any significant traces for the succeeding periods, from their life or social structures.

But even within those, a sociological element was discernible. Though it remains undiscovered it can be construed as the logical beginnings of an early development.

Our first generation of diaspora Tamils recognized the need to speak their mother tongue and desired to know and to read important information in their own language. When the Tamil society was looked upon as a vagabond society their identity development had to be anchored on their ethnicity and language it had to internalize the multiform dimensions of many languages and their accompanying cultural traits.

வளர்த்தெடுக்கவும், அவர்கள் மொழியிலான ஊடகங்களின் தேவையை உணர்த்திற்று.

மொழி - இதுவே ஆறாவது புலனாக மனிதர்களைச் சமூகத்துடன் இணைக்கிற நுட்பமான பணியைச் செய்கிறது. மொழி இல்லையேல் தொடர்பாடலும் சமூகப் பரிவர்த்தனையும் கிடையாது. ஆக, இதுவே மனிதர்களுக்கிடையிலான ஊடகமாகி நிற்கிறது.

இந்தப் பின்னணியில் தமிழர் தகவலின் பிறப்பும், தான் சார்ந்த சமூகத்துடன் இணைந்த அதன் வளர்ச்சியும் காலத்தின் தேவையாக மட்டுமன்றி, சமூகத்தின் ஆவணப் பதிவாகவும் மாற்றம் பெறலாயிற்று.

கனடியத் தமிழரையே முதன்மையாகக் கொண்டிருப்பினும், புலம்பெயர் தமிழரின் மையப்புள்ளியிலிருந்து இயங்குவதாக 'தமிழர் தகவல்' தன்னை வரித்துக் கொள்ள, எல்லையற்ற தகவல் தொகுப்பும் அதன் பரவலான பகிர்வும் அதனுடைய ஆவணப் பதிவும் துணையாகி அனைத்தினதும் ஒருங்கிணைவாயிற்று.

இதனைக் காலப்பயணம் என்று சொன்னால் தவறிருக்க முடியாது.

அகவெளி, புறவெளி, பொதுவெளி, செயல்வெளி, வெளிப்பாட்டுவெளி என்ற பஞ்சவெளிகளையும் கடந்த நிலையில், தகவல்வெளியில் நின்று அதன் தார்ப்பரியத்தை உணர்ந்து தகவலைத் தகவலாகவும், பதிவைப் பதிவாகவும் நோக்கிப் பயணிப்பது இலேசானதல்ல என்பதை பட்டறிவு நன்கு உணர்த்தியுள்ளது.

எடுத்த காரியத்தை தொடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற இலக்கிலிருந்து வழுவாது, அனைத்துச் சக்திகளதும் துணையுடன் ஓட்டகப் பயணத்தைத் தொடர்கிறோம்.

அடுத்தாண்டு பெப்ரவரி மாதம் - 30வது ஆண்டில் காலடி வைக்கையில் மீண்டும் சந்திப்போம்!

திரு எஸ். திருச்செல்வம்

முதன்மை ஆசிரியர்
தமிழர் தகவல்

The ever increasing emigration of Tamils and their dispersion at a global level inspired them to recognize the importance of preserving their arts and culture, political and social relationships by developing their vernacular media.

Language – this is the sixth sense that delicately interlocks human beings within a society. Without language there is hardly any possibility for interpersonal communication or social transaction, thus language itself is the media between human beings.

Against this backdrop, the birth of Tamils' Information and its conjoint development with its own community is not only a need of the time, but becomes a positive mutation of the documentation of the society itself.

Tamils' Information has ventured to emerge from the center-point of diaspora Tamils in its boundless service of sharing, documenting, disseminating and editing information which in turn has harmonized and unified this enterprise, though it is primarily concerned about Tamil Canadians.

It is certainly not inaccurate to call it a journey in time.

Transcending the five spaces as, internal space, external space, common space, active space and expressive space, and standing on the Information space, our experience has made us to realize that presenting information as information and documentation as documentation is not an easy undertaking.

Without swerving from the determination to continue the task that we have chosen and with the support of all powers we continue the camel's journey.

We shall meet again in next February, when we set foot into the 30th year.

Thiru S. Thiruchelvam

Editor in Chief
Tamils' Information

Origin and Growth

Tamil's Information was first published in February 1991 to fulfill a growing need for information and guidance among the new immigrants within the Tamil community. As a monthly publication it provided vital information on a wide range of subjects that included immigration, education, health care, social services and many other issues of common concern to newcomers.

Along the years of its growth Tamil's Information came to occupy a unique place among Canadian Tamils by recognizing and promoting the contributions and achievements of many outstanding individuals and groups not only among the Tamils but also in the larger mainstream Canadian society. The needs of our community have changed in many ways since 1991 and Tamil's Information has always kept itself abreast with these changes and has continued to provide the required information and guidance to meet the emerging needs.

We have come a long way since 1991 in our journey of serving the community and are now celebrating our 28th year of publication with this issue (2019). This is certainly a historic moment for us and we take pride in looking back at our successful journey.

We are immensely thankful to our community for their continued support and encouragement over the years. At this point we wish to emphasize that Tamil's Information is a completely community funded publication and we do not receive any form of financial assistance from any government agencies what so ever.

Our annual awards ceremony in February is sponsored by the members of our business community and we remain indebted to them for their generosity without whom our journey could not have come this far. The sponsors of the various annual awards deserve our very special thanks and appreciation for their support and commitment that has brought us this far. We salute our advertisers and sponsors with our deepest gratitude for walking with us for the past 28 years.

Looking at the array of our award recipients is a joyous exercise in itself. The individuals we have honoured are held in high esteem by our community for their outstanding contributions. These eminent men and women come from diverse professional backgrounds and their service to the community include the areas of medicine, education, arts and culture, the media, community service, and entrepreneurship among many others. We are especially proud to have honored the 'Toronto Star' newspaper with a special award.

Notable among our Life Time Achievement Award recipients in the recent past are: Prof. Peter Schalk of Uppsala University in Sweden (A Scholar in Ancient Tamil Literatures), *Chevalier* S.A. Adikalimuthu, Prof. Sivalingam Sivanandan of Illinois University, who was also honoured by the White House for his contributions on Solar Photovoltaic Research, Dr. Sanjayan Muthulingam who has made significant contributions to the preservation of the environment and wild-life conservation, Madam Kim Phuc (UNESCO Peace Ambassador), Dr. Shan Shanmugasundaram (a leading medical practitioner and Community Activist from California), Professor Sir. Sabaratnam Arulkumaran and Professor Ajith Yoganathan (Emory University, USA).

We have recognized and honoured eminent persons from the international Tamil Diaspora in a very special way for their special contribution to our community, thus giving Tamil's Information international respect and recognition. Very special mention has to be made of our student/youth award recipients who have felt highly motivated and encouraged in their endeavours by our honour.

Our total number of award recipients is 263 so far, and we hope we can honour many more. Tamil's Information hopes to continue its journey in the service of our community with commitment, dedication and solidarity and we invite everyone to join us on the path of our history. The journey of service to human kind will never end until human kind remains committed to serving one another.

Editor in chief
Thiru S. Thiruchelvam

Associate Editor
Ranji Thiru

General Manager
R. R. Rajkumar

Assistant Editor & Production Manager
Sasi Pathmanathan

Public Relation
N. Kumaradasan

Assistant Editor
Anojini Kumaradasan

Public Relation
P. Sivasubramaniam

Assistant Editor
Quintus Thuraisingam

Public Relation
V. Vivekananthan

Tamils' Information

Tamils' Information as a monthly journal prominently stands out as the First-born International bond of Communication amidst Eelam Tamils scattered across the globe.

As this monthly journal and its Annual Compendium grew strong in years, it began publishing articles, news items, events and biographical notes on prominent Tamil creative writers and on the laurels and achievements of Tamils in more than eight countries across the globe where Eelam Tamils have made their permanent home and live, study, work and grow in sizeable numbers.

Tamils' Information has Promoted and Nurtured Young Tamil Writers.

Very few Tamil journalists, if any had guided, mentored, advised, nurtured and promoted as many young Tamil women and men to write and to publish both in Tamil and English as Mr. Thiru S.Thiruchelvam did single-handedly through this journal and its Annual. The numerous essays in his monthly and annual volumes are a living and an eloquent testimony to this claim.

A Healthy Criticism and Advancement of Arts and Literature.

In this monthly journal he has given adequate and ample space almost every month to promote Tamil Performing Arts and creative Literature in all its many forms, playing a quiet but firm leadership role in advancing traditional Tamil arts, cultural performance, and literary events. He did this not only in the major cities across Canada but he also reached out across many other countries giving prominence and importance to major Tamil cultural and literary events happening across the world especially in many European capitals as well as in major cities of Australia where substantial numbers of Eelam Tamil families have made their permanent home.

Insightful Political Observations and Commentary.

Tamils' Information emphasized the fact that journalism without insightful political comments, active involvement and sincere participation in the social forces that impact our daily life will only be a mere reportage in a vacuum. This journal has always promoted an integrated a vision where Canadian Tamils could give their best to the mainstream Canadian national life while retaining their specific ethno-cultural space and identity. This journal carried comments not only about Tamil politics but was also disseminating equally instructive and informative comments on Canadian Federal, Provincial and municipal politics.

Persistent Emphasis on Media Sociology.

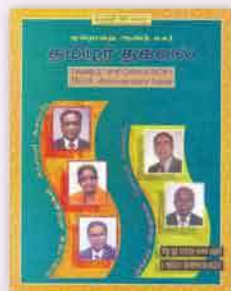
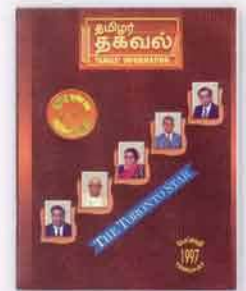
Deeply and personally conscious of the fact that from its very origin mass media of communication and all efforts related to it are neatly grounded in the dialectics and dynamics of the social forces; and while being fully conscious of the colossal growth of media technology, this journal relentlessly educated the Tamil-speaking members who have difficulties in perceiving current issues in the English language, by providing an open social forum in Tamil. Editor Mr. Thiruchelvam rightly claimed that "...the Tamils Information which is engaged in an onward historic journey in the open space of media sociology takes abundant delight in the feedback it unceasingly received from our Tamil community that this journal is considered a radiant reservoir of documentation for the Tamil diaspora at large." This was the most powerful dialectics of his societal rapport through his journal.

The Canadian Tamil community will ever be grateful to Mr. Thiruchelvam for his vision as he spelt out in the Silver Jubilee Volume, along the lines that Tamils' Information is both, a documentation of history and a history of documentation of Tamil life primarily in Canada and also across the world.

(Extracts from the Keynote Address delivered by Rev. Professor Amuthu Joseph Chandrakanthan at the Tamils' Information Annual Award Ceremony held in the Toronto City Hall Chambers on February 25, 2018)

தமிழர் தகவல் ஆண்டு பூர்த்தி மலர்கள் TAMILS' INFORMATION ANNIVERSARY ISSUES 1992 - 2018

இளமுகிழ்ச் சுவடு படைப்பாளிகள்

28th Annual Contributors

தமிழர் தகவலின் முதன்மை ஆசிரியரான திரு எஸ். திருச்செல்வம் பத்திரிகை, சஞ்சிகை, வானொலி என்று வெகுஜன தொடர்புச் சாதனத்தின் சகல பரப்பிலும் ஐம்பது ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகப் பணியாற்றி துறைசார் அனுபவம் பெற்ற மூத்த ஊடகவியலாளர். 1989ம் ஆண்டிலிருந்து கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் இவருக்கு கனடிய பலவின ஊடக அமைப்பு 1998ம் ஆண்டு ஆளுமை ஊடகவியலாளர் விருது வழங்கி சிறப்புச் செய்தது. 2001ல் சர்வதேச தொண்டர் ஆண்டு வைபவத்தையொட்டிய ரொறன்ரோ நகர முதல்வரினதும், ஒன்ராறியோ அரசாங்கத்தினதும் சிறப்பு விருதுகள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டன. 2007ம் ஆண்டு ஒன்ராறியோ மாகாண அரசாங்கம் 'புதிய குடிவரவாளர் சாம்பியன் விருதினை' அறிமுகம் செய்து வழங்கியபோது முதலாவது ஆண்டிலேயே அவ்விருதினைப் பெற்றவர்களில் திருச்செல்வமும் ஒருவர். கனடாவின் பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான 'ஜான் கால்வூட்' ஞாபகார்த்தமாக பிரஜாவுரிமை அமைச்சு வழங்கிய அதியுயர் சேவை விருது 2012ம் ஆண்டில் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இவர் கனடா வருவதற்கு முன்னர் இலங்கையில் இரண்டு தமிழ் தினசரிகளை ஆரம்பித்து அதன் ஸ்தாபக ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்.

The Editor in Chief of the Tamils' Information Mr. Thiru S. Thiruchelvam is a veteran journalist with fifty years experience. He was awarded as an outstanding Editor by the Canadian Ethnic Media Association (CEMA) for editing and cultural sensitivity in the monthly magazine Tamils' Information in the year 1998. He received special awards from the Mayor of Toronto and the Ontario government at the International year of Voluntarism celebrations in 2001. Mr. Thiruchelvam is one of the first recipients of the Ontario government's Newcomer Champion Award in 2007. He received the 'June Callwood outstanding achievement award' from the Ministry of Citizenship in 2012. He was the pioneer editor of two Tamil dailies in Sri Lanka.

பேராசிரியர் அமுது ஜோசவ் சந்திரகாந்தன்

இறையியல் பீடம், ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகம், கனடா

சட்டநெறி பேணும் கனடிய அரசின் வளர்ச்சியும் சட்டநெறி பிறழ்ந்த இலங்கை அரசின் வீழ்ச்சியும்

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, உலகின் பல நாடுகளின் பொருண்மிய மேம்பாட்டிற்கு கடனுதவி வழங்கி வரும் உலக வங்கி, தத்தமது நாடுகளில் சட்டநெறிகளை முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்கும் 193 நாடுகளின் மேன்மை, வலிமை பற்றிய நேர்மறை எதிர்மறை (+/-) தேர்ச்சி மதிப்பெண் அட்டவணை ஒன்றினைத் தயாரித்துப் பகிரங்கமாக வெளியிட்டது. அதிசிறந்த புள்ளியாக +2.5 ம் மிகக் குறைந்த புள்ளியாக -2.5ம் வழங்கப்பட்டன. அந்த அட்டவணையின்படி சுவீடன் நாடு +2.4 புள்ளிகள் பெற்று முதல் நிலையிலும் சோமாலியா நாடு -2.37 புள்ளிகள் பெற்று 193ம் நிலையிலும் அங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கனடா +1.84 பெற்று எட்டாம் நிலையிலும் இலங்கை - 0.01 பெற்று 86ம் நிலையிலும் உள்ளன.

இன்று உலக அரங்கில் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளுக்கும் வளர்முக நாடுகளுக்கும்மான முரணறு தர்க்கவாதமாகவும், அதிமுனைப்பான ஜனநாயகத் தத்துவார்த்த அடிப்படைக் கோட்பாடாகவும் 'சட்ட நெறியிலான ஆட்சி' (The Rule of Law) பற்றிய கருத்து வடிவங்கள் அடிக்கடி வலிந்து முன்வைக்கப்படுகின்றன. உரத்துப் பேசப்படுகின்றன. சட்டநெறியிலான ஆட்சியின் தேவை, முக்கியத்துவம், அவசியம் பற்றி நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் கண்டிப்பான அறிவுரைகள் உதவி தரும் நாடுகளால் உதவி பெறும் நாடுகளுக்கு காட்டமாக வழங்கப்படுகின்றது. வடஅமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளின் அரச தலைமைகள் ஒரு சில ஆசிய, ஆபிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு பகிரங்கமாகவும் அமைதியாகவும் அடிக்கடி இவ்விடயம் பற்றி பகிரங்கமாக நினைவுட்டி வருவதும் உலகறிந்த உண்மை.

ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு முதல் உலக வங்கி ஈறாக சட்டநெறிகளை அடியொற்றி மக்கள் ஆட்சியை நிலைபெறச் செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் பற்றிய அறிவுரைகள், பன்னாட்டுக் கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், சொல்லாடல்கள் போன்றவற்றை சட்டநெறி பிறழ்ந்து ஆட்சி செய்யும் நாடுகளுக்கு நேர்முகமாகவோ மறைவாகவோ பொதுவாகவும் பரவலாகவும் வழங்கி வருவதும் பலரும் அறிந்ததே. பாரிய பண உதவிகளை சர்வதேச ரீதியில் வழங்கி வரும் சர்வதேச நாணய நிதியம், உலக வங்கி, ஆசிய மேம்பட்டு வங்கி போன்றவை சட்டத்தை சீர்குலைத்தும், சீரழித்தும், காட்டுமிராண்டித்தனமான போக்கில் சட்டம், ஒழுங்கு போன்றவற்றை அவமதித்தும் வரும் நாடுகளுக்குப் பண உதவி வழங்கும்போது இறுக்கமான தன்மைகளைக் கடைப்பிடித்து வருவது வழமை. இவை தவிர, சட்டச் சார்பான ஆட்சி முறைமைகளை அவமதித்து வரும் பல நாடுகளுக்கு சட்டநெறியிலாய ஆட்சி முறைமைகளையும், ஜனநாயக ஒழுக்க முறைமைகளை நேரடியாகக் கண்ணெடுத்து கற்பதற்கான வழிமுறைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து உதவியுள்ளன.

கனடாவில் சட்ட ஆட்சியின் அடிப்படைகள்

கனடாவில் சட்டநெறிகள் சார்ந்த ஆட்சியின் கூறுகள் மூவகைப்படும். இதில் முதலாவதாக நீதிமன்ற தீர்வு நடவடிக்கைகளால் நிரூபிக்கப்பட்டால் தவிர வேறு எந்த ஒரு நபரும் இந்நாட்டில் தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட முடியாது. இரண்டாவதாக சட்டத்தின் முன் எல்லோரும் சமமானவர்கள், எனவே சட்டத்தைப் பிரயோகிக்கும்போது போது ஒருவரின் பொருண்மிய, கல்வி, சமூக அல்லது அரசியல் அந்தஸ்து, செல்வாக்கு போன்றவற்றை ஒருபோதும் கருத்தில் கொள்ளமுடியாது. மூன்றாவதாக சட்ட விதிகள் நீதிமன்றங்களால் மட்டுமே அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இதன் உட்கிடக்கை யாதெனில், எல்லோருமே சட்டத்தின் வரம்பிற்கு உட்பட்டவர்கள். ஒருவர் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, பிரபலம் மிக்க அல்லது சக்தி வாய்ந்தவராக இருந்தாலும் அவர் சட்டத்திற்கு மேலானவராகத் தன்னை எண்ணிச் செயற்பட முடியாது. நாட்டின் பிரதமர் முதல் அமைச்சர்கள் ஈறாக, மகாராணி முதல் இராணுவ அதிகாரிகள் வரை கொண்டிருக்கும் எந்தவொரு அதிகாரமும் சட்டத்தால் வழங்கப்பட்டவையே தவிர வேறு எந்த தனி அதிகாரமும் சட்ட அடிப்படையில் அவர்களுக்கு இல்லை.

1867இல் நடைமுறைக்கு வந்த கனடாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டமும் பின்பு 1982இல் நிறைவேற்றப்பட்ட கனடிய உரிமைச் சாசனமும், பாராளுமன்றத்தினால் ஏற்கப்பட்ட திருத்தங்களுமே கனடாவின் சிவில், குற்றவியல் போன்ற ஏனைய அனைத்துச் சட்ட ஒழுங்கு முறைமைகளின் அடிநாதமாகும்.

சட்ட விதிமுறை உரிய வகையில் நடைமுறையில் உள்ளபோது அது அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் இடைவெளிகளை அடைத்து விடுகிறது. ஒவ்வொரு தனி மனிதருக்கும் உள்ள உரிமைகளை அவர்களிடமிருந்து அதிகாரத் தொனியில் பறித்தெடுக்கவோ அல்லது பிரித்தெடுக்கவோ முடியாதவாறு பாதுகாப்புத் தருகின்றது. வேறுபாடுகள், பாகுபாடுகள் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சமமாக வாழும் சூழலை ஏற்படுத்துகின்றது. அரசியல், பொருண்மிய வலுவடைய எவரும் தாம் சட்டத்திற்கு மேலானவர்கள் எனத் தம்மைக் கருதமுடியாது என்பதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. சட்டநெறிகளை அப்பழுக்கற்ற தூய வழியிலே கடைபிடித்து வரும் ஒரு நாடாக கனடாவை தூக்கி முன்வைப்பதல்ல இங்கு எமது நோக்கம். பூர்வீக முதற்குடி மக்களை கனடா இத்தேசத்தின் ஸ்தாபக தேசிய இனமாக ஏற்று அதன் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே அவர்களுக்கு உரிய முன்னுரிமையை இன்னுமே வழங்கவில்லை என பேராசிரியர் காத்தலின் மஹோனி அவர்களின் '150 வருட கூட்டாட்சியின்

பின்னர் கனடாவில் சட்டநெறி ஆட்சி பற்றிய மறுபரிசீலனை என்ற கட்டுரையிலே (மார்ச் 29, 2017) மிகவும் காட்டமான நேரிய சட்டவியல் வாதங்களை முன்வைத்துச் சாடியுள்ளமை இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

இவைதவிர, கனடாவில் நிகழும் தனி நபர் சட்ட மீறல்களில் பெரும் பதவிகளிலுள்ள அமைச்சர்களும், இராணுவத்தினரும், பொலிஸாரும், பொதுமக்களும் உள்ளடங்கினாலும் நீதிமன்ற சட்டப் பிரயோகம் அதன் நடைமுறைப்படுத்தலில் பாகுபாடு ஏதுமின்றி செயல்படுவதனையும் எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

சட்டநெறியில் அமைந்த ஆட்சி கனடாவில் வேருன்றி வளர்கின்றது என்பதற்கு இவ்வருட ஆரம்பத்தில் உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய ஒரு தீர்ப்பை இங்கு ஆதாரம் காட்டலாம். சென்ற ஆண்டின் இறுதியிலும் இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்திலும் மிக உக்கிரமாக விவாதிக்கப்பட்ட ஒரு விடயம் ஆப்கானிஸ்தான் சமரிலே அமெரிக்க படையினரால் பிடிக்கப்பட்டு குவாண்டநாமோ வளைகுடா சிறையில் வைக்கப்பட்ட கனடிய பிரஜை ஓமர் காதர் பற்றியதாகும்.

குறிப்பாக, ஓமர் காதருக்கு மத்திய அரசால் வழங்கப்பட்ட பகிரங்க மன்னிப்பும், நஷ்ட ஈடாக கொடுக்கப்பட்ட 10.5 மில்லியன் டாலர் தீர்வு பற்றியும் ஆக்கிரோசமான, காரசாரமான வாதப்பிரதிவாதங்கள் பல கனடிய ஆங்கில, பிரெஞ்சு தேசியப் பத்திரிகைகளிலும், இன்னும் அதிகமாக சமூக வலைத் தளங்களிலும் இடம்பெற்றன.

ஓமர் காதர் 2002 முதல் வளைகுடா தடுப்பு முகாமில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார், அங்கு அவர் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார். சிறைச்சாலையில் துன்புறுத்தப்பட்டார், இவற்றில் கனடா வெளிப்படையாகவே உடந்தையாக இருந்தது என நீதிமன்றில் வாதாடப்பட்டது. கனடாவின் உச்ச நீதிமன்றம் இதனை உறுதிப்படுத்தியது. கனடிய உரிமைச் சாசனத்தின் கீழ் இது ஒரு சட்டமீறல் என்று தெளிவாகக் கூறியதுடன், சர்வதேச சட்டத்தின் விதிகளை மீறுவதில் அமெரிக்காவுடன் கனடாவின் அரசு அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருந்தனர் எனவும் கூறியது. அவர் கனடிய குடிமகன் என்ற வகையில் கனடிய உரிமைக் கோவையின்படி அவரது உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான கடமை கனடாவுக்கு உண்டு என்பதே அதிமுக்கிய வாதமாக நீதிமன்றில் எதிரொலித்தது. எல்லாக் கனடியர்களுக்கும் உள்ள உரிமை ஓமர் காதருக்கும் உண்டு என்பதே அந்த வாதத்தின் மையப்பொருள்.

ரொறன்ரோவைச் சார்ந்த பிரபல சட்டத்தரணி வாராடா ஷாசாடி மெகிஹென், “சட்ட விதிமுறை மீறப்பட்டது” (The Rule of Law was violated) என்றும் “சட்டத்தின் ஆட்சி அடிப்படையில் காதரின் உரிமையைப் பாதுகாப்பதில் கனடா தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்பதே இந்த வழக்கின் சாரம்” எனவும் குறிப்பிட்டார். இதுபற்றி கருத்துத் தெரிவித்த கனடிய அரசு ஒரு கனடிய பிரஜையை சட்ட வழியில் பாதுகாக்கத் தவறியமையை ஏற்றுக்கொண்டது. ஓமர் காதர் குற்றவாளியோ இல்லையோ என்பது ஒருபுறமிருக்க, சட்டநெறி சார்ந்த ஆட்சியில் இங்கு கனடா வெற்றி பெற்றதென்பதே பேருண்மை.

ஆனால், கனடாவைப் போன்று இரண்டு தேசிய இனங்களை, பல மதங்களை, மொழிகளை, உள்ளடக்கிய கனடிய மக்கள் தொகையைவிட சற்றுக் குறைந்த எண்ணிக்கையைக் கொண்டுள்ள இலங்கை நாட்டில், சட்டநெறி சார்ந்த அரசாட்சிக்கான அத்தனை கூறுகளும் - அமைச்சர் பதவியில் உள்ளவர்கள் முதல் அனைத்து அரசியல்வாதிகள்வரை,

கல்விமான்களும், பெரும் படிப்பாளிகளாக வலம் வரும் முந்நாள் சட்டவியல் பேராசிரியரும் இந்நாள் ;அரசியல் கில்லாடி்யுமான ஜி. எல். பீரில் முதல் அரசபடையினர், பொலிஸார்வரை பகிரங்கமாகவே சட்டமீறல்களில் ஈடுபடுத்தல் இன்று உலகநிந்த உண்மை. இவை பற்றி பின்னர் சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம்.

உலகளாவிய நீதித் திட்டம்

இவ்விடத்திலே, உலகளாவிய ரீதியில் சட்டவிதிகள், ஜனநாயக ஒழுங்குகள் சார்ந்து இயங்கும் நாடுகள் பற்றிய துல்லியமான ஆய்விலே அதிக கவனம் செலுத்தும் ஒரு முக்கியமான சர்வதேச நிறுவனம் பற்றி குறிப்பிடுதல் தகும். 2006ம் ஆண்டிலே அமெரிக்க சட்ட நிபுணர் இணையத்தின் தலைவராகவிருந்த திரு. வில்லியம் எச் நியூக்கோம் (William H. Neukom) தனது முன்முயற்சியாக இருபத்தியொரு உதவி நிறுவனப் பங்காளிகளின் ஆதரவோடு உலகளாவிய நீதித் திட்டம் (World Justice Project) எனும் ஒரு சயாதீன, இலாப நோக்கற்ற சிவில் அமைப்பினை வாஷிங்டன், டி.சி.யில் துவக்கி வைத்தார். இதன் கிளை சியாட்டில், வாஷிங்டனில் அமைந்துள்ளது.

உலகம் அடங்கிலும் ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசுகளையும் சட்டநெறியில் ஒழுக்க ஊக்குவித்து மேம்படச் செய்வதே இந்த சர்வதேச சிவில் அமைப்பின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். இவ்வமைப்பு மூன்று முக்கிய வேலைத் திட்டங்களை உள்ளடக்கியது. அவை: புலமைத் தன்மையிலான அரசறிவியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல், இரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு முறை சட்டநெறி அரசுகள் சார்ந்த உலகளாவிய நீதித் திட்ட அட்டவணை நிர்ணயிப்பு செய்தல், உலக மட்டத்தில் நீதி பற்றிய உணர்வுட்டல் போன்றவையாகும்.

சட்டத்தின் அடிப்படைத் தேவை முக்கியத்துவம் பற்றிய பொது விழிப்புணர்வை உலகெங்கும் அதிகரிக்கச் செய்து அரசாங்க இயங்கு முறைகளில் பயனுள்ள சீர்திருத்தங்களைத் தூண்டுவதும் மற்றும் சமூக மட்டத்தில் இவை சார்ந்த நடைமுறைத் திட்டங்களை உருவாக்குவதுமே இந்த அமைப்பின் தலையாய நோக்காகும். இவ்வமைப்பு வகுத்த “சட்டநெறியிலான அரசாட்சி” பற்றிய வரைவிலக்கணம் அதன் பொருளடக்கத்தில் நான்கு உலகளாவிய கோட்பாடுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

முதலாவது - அரசுகளின் ‘பொறுப்புடைமை’ (Accountability) பற்றியதாகும். அரசு சார்ந்ததும் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் யாவும் சட்டத்தின் கீழ் பொறுப்புடைமை உடையவர்களே. இரண்டாவது - கோட்பாடு “நீதியான சட்டநெறிகள்” பற்றியதாகும். இதன்படிக்கு சட்டங்கள் தெளிவானவையாகவும், பகிரங்கமான வையாகவும், உறுதியானவையாகவும், அனைவருக்கும் சமமமாக நடைமுறைப் படுத்தப்படுவனவாகவும், ஆட்களையும், சொத்துகளையும், அடிப்படை உரிமைகளையும், மனித உரிமைகளையும் பாதுகாப்பவையுமாக இருத்தல் வேண்டும். மூன்றாவது - “கட்டற்ற திறந்த அரசாங்க முறைமைகள்” சட்டங்களை ஆக்குகின்ற, நடைமுறைப்படுத்துகின்ற, நிர்வகிக்கின்ற வழிமுறைகள் அனைவருக்கும் சமனான, எளிதில் ஏற்புடையான, அணுகத்தக்க, வினைத்திறன் மிக்கவையாயும் இருத்தல் வேண்டும். இறுதியாக சட்டங்கள் எவரும் ‘அணுகக்கூடியதும், பாரபட்சமற்ற வகையில் முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும்’ வழிகளைக் கொண்டும் இருத்தல் அவசியம். சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போன்று, தகுதிவாய்ந்த, அறநெறிமுறைகொண்ட சயாதீன நடுநிலைத் தீர்ப்பாயங்கள் வழியாக நேரதாமதமின்றி நீதி வழங்கல் வேண்டும்.

இந்த நான்கு உலகளாவிய கோட்பாடுகள் சட்ட நெறியிலாய் ஆட்சி முறைமைகளுக்குத் தளம் அமைப்பவையாகும். இவை சர்வதேச அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தராதரங்களுக்கும், விதிமுறைகளுக்கும் ஏற்ப பன்னாட்டு வல்லுநர்கள் பலருடன் கலந்தாலோசித்து பரீட்சிக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டவை.

இறவாப் புகழ் கொண்ட தமிழ்ப் புலவன் வள்ளுவன் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, “குடிபுறம் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல் வருவன்று வேந்தன் தொழில்” (குறள் 549) என்றும் மற்றும் “இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு” (குறள் 385) என்றும், இதே தத்துவங்களை இரத்தினச் சூருக்கமாக எழுது தமிழ் வேந்தர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கிச் சென்றான்.

உலகளாவிய நீதித் திட்ட அமைப்பு சட்டத்தின் அடிப்படையில் அமையும் ஆட்சி ஊழலைக் குறைத்து, தீமையை அகற்றி வறுமை மற்றும் நோயைக் களைந்து பெரிய, சிறிய அந்திச் செயல்களில் இருந்தும் மக்களைப் பாதுகாத்து சமத்துவம் நிறைந்த வாய்ப்புகளை சமாதான-அடிப்படையில் பொறுப்புடனும் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான மரியாதையுடனும் அரசாங்கங்கள் அனைவருக்கும் வழங்குதல் வேண்டும் என்ற அவாவுடனேயே இயங்கி வருகின்றது. 113 நாடுகளில் 114,000 க்கும் அதிகமானோர், 3,000 நிபுணத்துவ ஆய்வுகளை மேற்கொண்டதன் விளைவாக உலகளாவிய நீதித் திட்ட அட்டவணை 2017-2018 இல் வெளியிடப்பட்டது. உலக அளவில் 113 நாடுகளில் சட்டரீதியான நெறிகள் பின்பற்றப்படுவது எட்டு நிலைகளில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டன. அவையாவன: அரசாங்க அதிகாரங்கள், ஊழல் இல்லாமை, திறந்த அரசாட்சி, அடிப்படை உரிமைகள், ஒழுங்கும் பாதுகாப்பும், நீதியான அமுலாக்கம், சிவில் நீதிமுறைகள் மற்றும் குற்றவியல் நீதி முறைகள்.

இந்த அமைப்பின் அட்டவணைப்படி உலகின் 113 நாடுகளில் தென்னாசியாவின் முன்னணி நாடாக 58வது இடத்திற்கு நேபாளம் வந்துள்ளது. இரண்டு வருடத்திற்கு முன் நேபாளம் 63வது இடத்திலிருந்தது. ஆப்கானிஸ்தான் 111வது இடத்திலுள்ளது. தென்னாசிய பிராந்தியத்தில் உள்ள அனைத்து நாடுகளுக்கும் சிறிலங்கா மிகவும் வியத்தகு முறையில் முன்னேறியதாக அங்கு தரப்பட்டுள்ளது. முன்பு 68வது இடத்திலிருந்த இலங்கை, நல்லாட்சி அரசின் செயல்களினால் இவ்வாண்டு 59ம் நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளது. இந்த குறுகிய வளர்ச்சியை உண்மையாகவே விரித்துப் பார்த்தால் நல்லாட்சி அரசின் பல குட்டுகள் இலகுவாகவே வெளிப்படும்.

சட்டநெறி பிறழ்ந்த அரச சாட்சிகள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலிருந்து இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபோது அமலிலிருந்த சோல்பரி யாப்பின் 29வது சரத்து இலங்கையின் அனைத்து மக்களும் சம உரிமை உடைத்தானவர்கள் என்ற வகையில் ஏற்கப்பட்டது. ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே பல்லாயிரக்கணக்கான மலையகத் தமிழரின் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். தொடர்ந்து 1956-58 காலப் பகுதியில் தனிச் சிங்கள சட்டம் இயற்றி அமுல்படுத்தப்பட்டு பல தமிழரின் பதவிகளும் வேலைவாய்ப்புகளும் பறிக்கப்பட்டன. அதன்பின், 1960-61 காலப் பகுதியில் கல்வி நிறுவனங்கள் முற்றாகவே அரசுடமை ஆக்கப்பட்டு ஆங்கில வழிக் கல்விமுறைக்கு முடிவு கட்டப்பட்டது. இவை பெருமளவிலே தமிழர் வாழ்வை சிதைக்கச் செய்யப்பட்டவை என்பதனை இன்னும் புரிந்து கொள்ளாத தமிழ் மேதாவிடும் எழுது நாட்டில் உள்ளனர். 1972இல் கொண்டுவரப்பட்ட புதிய குடியாட்சி யாப்பு இன, மொழி, மறை

அடிப்படையில் தமிழர் முஸ்லிம்களை இரண்டாம்தரப் பிரஜைகளாக ஆக்கியது. இலங்கையை பௌத்த சிங்கள நாடாகப் பிரகடனம் செய்தது. அடுத்து, தமிழரின் உயர் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை அழித்தொழிக்க ‘தரப்படுத்தல்’ எனும் சட்டமுறை கையாளப்பட்டது. சட்டநெறியில் அமையும் ஆட்சி அடிப்படையில் இவை அனைத்துமே பாரிய சட்ட மீறல்கள் மட்டுமன்றி வன்மையான சட்ட முரண்பாடுகளாகவும் அமைந்தன.

1978இல் கொண்டுவரப்பட்ட ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையும் அதைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்ட பயங்கரவாத தடைச் சட்டமும் தமிழ் இளைஞர்களையும், தமிழ் இனத்தையும் குறிவைத்து ஆக்கப்பட்டவை என்பது சர்வதேச சட்ட அரங்கில் பல மனித உரிமை ஆதரவாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட உண்மை.

1983இல் கொழும்பில் இடம்பெற்ற தமிழின அழிகொலைகள் அரசின் ஆதரவுடன் இடம்பெற்றவை என்பதனை பல ஆதாரங்களுடன் ஒரு சில சிங்கள மனித உரிமைவாதிகளும், டேவிட் செல்பொன் போன்ற நடுநிலையான பல ஐரோப்பிய பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் எழுதியுள்ளனர். இவை தவிர, 1976ம் ஆண்டு முதல் யாழ்ப்பாணத்திலும், திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு நகர்களிலும், எவ்வித ஆதாரமுமின்றித் தமிழ் இளைஞர் கைது செய்து காணாமல் போனதும், பல இளைஞர் சிங்கள, இந்திய, இராணுவத்தினரால் வீடுகளிலும் தெருக்களிலும் பிடிக்கப்பட்டு சுட்டு வீசப்பட்டது முதல் கொத்துக் குண்டுகளாலும், எறிகணைகளாலும் பல ஆயிரம் குழந்தைகள், சிறுவர், சிறுமியர், பெண்கள், ஆண்கள், முதியவர்கள் தமிழர் என்ற ஒரு காரணத்திற்காகவே கொன்றழிக்கப்பட்டமை பற்றியும் ஏராளமான தரவுகளை மனித உரிமைக் குழுக்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

இலங்கையில் அரசமட்டத்தில் சாதாரணமாகவே இடம்பெறும் அதிகார துஷ்பிரயோகம் சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் டி.எஸ். சேனநாயக்க பிரதமராகவிருந்த காலத்திலிருந்தே சிறியளவில் ஆரம்பித்து, ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனவினாலும் அவரைத் தொடர்ந்து ஆட்சியில் அமர்ந்த அத்தனை தலைவர்களினாலும் எல்லையின்றிக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது.

1956-58 காலப் பகுதியில் நடைமுறைக்கு வந்த சிங்கள தனி மொழிச் சட்டம் ஒரு சட்ட விரோதமான மசோதா என்பதனை இன்றைய சட்ட ஆட்சி கருத்துநிலையின் அடிப்படையில் நிரூபிப்பதற்கு பெரும் புலமை தேவையில்லை. ஆனால் கால அடைவில் இது ஏற்படுத்திய விளைவுகள் பாரதூரமானவை. சிங்கள தனி மொழிச்சட்டம் தனிச் சிங்கள அரச நிர்வாக இயந்திரத்தை உருவாக்கியது, தனி சிங்கள பொலிஸ் படை, முப்படைகள், கல்வி முறைகள், பாட நூல்கள், வைத்தியசாலைகள், வங்கிகள் என்று சிங்கள மொழியிலேயே அனைத்தும் நிர்வகிக்கும் நிலையை உருவாக்கியது. இந்த நிலை சட்டநெறி ஆட்சி பற்றி நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட உலகளாவிய நான்கு தத்துவங்களையும் தவிடுபொடியாக்கியது.

இந்த நான்கு தத்துவங்களில் முதலாவது, அரசுகளின் ‘பொறுப்புடைமை’ (Accountability) பற்றியதாகும். அரசின் நிர்வாக நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் யாவுமே சட்டத்திற்கு உட்பட்ட நிலையில் பொறுப்புடைமைக்கு பதில் கூறும் பாங்கு இருக்கவேண்டும். ஆனால் இலங்கையில் இந்நிலை காலகெதியில் தேய்வுக்குள்ளாகியது. இரண்டாம் கோட்பாடு ‘நீதியான சட்டநெறிகள்’ பற்றியதாகும். இதன்படிக்கு சட்டங்கள் தெளிவானவையாகவும், பகிரங்கமானவையாகவும், உறுதியானவையாகவும், அனைவருக்கும் சமமமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவனவாகவும், ஆட்களையும்,

சொத்துகளையும், அடிப்படை உரிமைகளையும், மனித உரிமைகளையும் பாதுகாப்பவையுமாக இருத்தல் வேண்டும். கடந்த ஐந்து ஆறு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தமிழ் இனத்தைப் பொறுத்தவரையில் இக்கோட்பாடு பொருளற்றதாக ஆக்கப்பட்டதென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

தமிழ் இளைஞர்களின் அரசியல் சார்ந்த கைதுகள் பற்றிய ஏராளமான வழக்குகள் நீண்ட காலமாக நீதிமன்றில் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. எதுவித விசாரணையுமின்றி ஏராளம் சிறுவர், இளைஞர், பெண்கள், ஆண்கள், தாய், தந்தையர் இன்னும் சிங்களப் பகுதிகளில் சிறையில் உள்ளனர். சித்திரவதை முகாம்களில் போர்க் கைதிகளாக எவ்வித விசாரணையுமின்றி ஆயிரக் கணக்கில் தமிழர் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் கசியும் செய்திகளை நாம் வாசிக்கிறோம்.

சட்ட ஆட்சியின் மூன்றாவது கோட்பாடு 'கட்டற்ற திறந்த அரசாங்க முறைமைகள்' பற்றியதாகும். சட்டங்களை ஆக்குகின்ற, நடைமுறைப்படுத்துகின்ற, நிர்வகிக்கின்ற வழிமுறைகள் அனைவருக்கும் சமனான, எளிதில் அணுகத்தக்கவையாய் இருத்தல் வேண்டும். கனடாவில் ஓமர் காதர் என்பவரின் மாணவ்ஷ்ட வழக்கினை இதற்கு ஓர் நேர்முக உதாரணமாக நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டோம். இதே தத்துவார்த்த நெறியில் நாம் ஓர் உதாரணமாகத்தானும் தமிழ் கைதிகளைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையில் காணமுடியாது. இவை தவிர, ஒட்டு மொத்தமாக கடந்த நாற்பது வருடங்களுள் சிங்கள நீதியரசர்கள் தமிழர்களுக்கு உரிய முறையில் நீதி வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கை தமிழர் மத்தியில் முற்றாகவே சிதைந்துள்ளது. இலங்கை முஸ்லிம் மக்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த நம்பிக்கை குறைந்து கொண்டே போகின்றது என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் உண்டு.

நான்காவது கோட்பாடு சட்டங்கள் எவரும் 'அணுகக்கூடியதும், பாரபட்சமற்ற வகையில் முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும்' வழிகளைக் கொண்டும் இருத்தல் அவசியம். சமன் செய்து சீர் தூக்கும் கோல் போன்று, தகுதிவாய்ந்த, அறநெறிமுறை கொண்ட சுயாதீன நடுநிலைத் தீர்ப்பாயங்கள் வழியாக நேரதாமதமின்றி நீதி வழங்கல் வேண்டும். இலங்கையில் நீதி வழுவிய அறநெறியற்ற முறையே வழக்கில் உண்டு என்பதற்கு சமூக வலைத்தளங்களில் நீண்டகாலமாக அதிகம் பேசப்பட்ட இன்னுமே தீர்க்கப்படாத மூன்று வழக்குகளை உதாரணம் காட்டலாம்.

ஒன்று - ராஜபக்சவின் பழைய நண்பரும், சண்டே லீடர் பத்திரி - கையின் ஆசிரியரும், ராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் கடுமையான விமர்சகருமாகிய லசந்த விக்கிரமதுங்க 2009ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் கொழும்பில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது பற்றிய வழக்கு.

இரண்டு - ரக்பி வீரர் வாஸிம் தஜீதீன் 2012ம் ஆண்டு மே மாதம் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, படுகொலை செய்யப்பட்டு நாரஹன்பிட்டி நகர் அருகே அவருடைய வாகனத்துடன் எரியூட்டப்பட்டமை. இது முதலில், ஒரு விபத்து என அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த கொலை தொடர்பாக முன்னாள் மேற்கு மாகாண சபை உறுப்பினர் சுமித் தம்மிகா, குற்றவியல்துறை சார்ந்த பொலிஸ் அதிகாரியாகவிருந்த அருர சேனநாயக்க ஆகியோர் இக்கொலைக்கு உடந்தையாய் இருந்ததாக கைது செய்யப்பட்டனர். இழுத்தடிக்கப்படும் இவ்வழக்கில் இதுவரை எவருக்கும் தண்டனை வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் ராஜபக்சவின் இரு மகன்களும் மனைவியும் இக்கொலையில் நேரடியாகத் தொடர்புடையோர் என்பது நாடறிந்த உண்மை என சமூக வலைத்தளங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

மூன்று - முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்சவின் மூத்த மகனான நாமல் ராஜபக்ச இன்று நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், ஒரு வகையில் ராஜபக்சவின் வாரிசுதாரர். இவர் தனது சட்டத்தரணி இறுதிப் பரீட்சையில் சிறீலங்கா சட்டக் கல்லூரியில் நேர்மையற்ற வகையில் பரீட்சை எழுதி 99 புள்ளிகள் பெற்றார். இவ்விடயம் ஊடக கவனத்தை ஈர்த்தது மட்டுமன்றி, இந்த நேர்மையீனம் பற்றி தசநாயகே முடியன்சலகே துசார ஜயரத்ன என்பவர் பொலிசில் புகார் அளித்ததோடு கொழும்பு மேலதிக நீதவான்வரை இதனை ஒரு சட்டப் பிரச்சனையாக குற்றம்சாட்டி வழக்கு பதிவு செய்தார். இதுபற்றி நீதிமன்றத்தில் எந்த விசாரணையும் இன்றுவரை இடம்பெறவில்லை. குற்றம் சுமத்தியவருக்கு மரண மிரட்டல்கள் விடுக்கப்பட்டு அவர் நாட்டை விட்டு வெளியேறி வாழும் நிலை ஏற்பட்டது.

இவர்கள் அனைவரையுமே சட்டத்தை அவமதித்த உதிரியான தனி மனிதர்களாக நாம் உதாரணம் காட்ட வேண்டியதில்லை. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தாம் நினைக்கின்ற வழிக்கு சட்டத்தை மாற்ற முடியும், திசை திருப்ப முடியும் என்ற அறநெறி பிறழ்ந்த அதிகார பலத்துடன் சட்ட முறைகளை தொடர்ச்சியாக அவமதித்து அதிகார துஷ்பிரயோகத்தில் ஈடுபட்டதன் வெளிப்பாடாகவே இதனைக் கணிக்கலாம்.

அண்மையில் கொழும்பு நாடாளுமன்றத்தில் பத்திரிகை நிருபர்கள், பொது மக்கள், ஐரோப்பிய, ஆசிய தூதுவர்கள் ஆகியோர் முன்னிலையில் சிங்கள நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமக்குள் அடிதடியில் ஈடுபட்டு, மிளகாய்ப் பொடி கலந்த தண்ணீர் வீசி, சபாநாயகர் மீது குப்பைக் கூடையை எறிந்து பல அட்காசங்களைத் துணிவோடு செய்தமை இந்த சட்டநெறி பிறழ்ந்த மனப்பாங்கின் ஓர் உச்ச வெளிப்பாடேயாகும்.

சட்டநெறி தவறினால் அந்நாடு வெறும் காட்டு நிலம்போல் இருக்குமேயன்றி அது ஓர் அரச நிறுவனமாக ஆட்சி செய்ய முடியாது. இதனை அன்றே நன்குணர்ந்த தமிழ் வேந்தர்களின் அரசியல் அறவழி நின்று இளங்கோவடிகளும், "அரசியல் பிழைத்தார்க்கு அறம் கூற்றாம்", "அறம் பிழைத்தார் அத்தனையும் பிழைத்தார்" என்று கூறிப்போந்தனர்.

The Canadian Charter of Rights and Freedoms

The Canadian Charter of Rights and Freedoms is a part of the Canadian Constitution, which is a set of laws containing the basic rules about how our country operates. Section 15 of the Charter makes it clear that every individual in Canada – regardless of race, religion, national or ethnic origin, colour, sex, age or physical or mental disability – is to be considered equal. This means that governments must not discriminate on any of these grounds in its laws or programs. At the same time as it protects equality, the Charter also allows for certain laws or programs aimed at improving the situation of disadvantaged individuals or groups. For example, programs to improve employment opportunities for people with mental or physical disabilities may be protected under subsection 15(2).

Arul S. Aruliah

Genesis of the Tamil Community in Canada and the Role of the Community Organization

Thirty-five years is a merely a generation and a half. In that time, the Tamil community in Canada has flourished, and has formed a sustainable integrated community in Canada. With events in Ceylon/Sri Lanka in the 1980s the community in Canada, more specifically in Toronto have been active in two fronts, advocacy on the events in former home country and caring for the new arrivals. This article looks at the evolution of the settlement of the Tamil community in Canada and the initiatives taken by the prior-settled community activists during the initial period to 1990.

Background

In 1948 Ceylon became an independent Dominion, from its former status as a colony of Britain. Eight years later, after 1956, Tamil migration to Canada from Ceylon began. As can be seen in the Table below, the total landings from Ceylon, including Tamils, Sinhalese, Burghers (Eurasians) and Malays, was not a substantial number until 1983. Accelerated arrivals began after significant events in Sri Lanka in 1983 to form the genesis of the Tamil-Canadian community. Many of the new communities in Canada from the Philippines, Jamaica, Chile, Salvador, Iran, Ethiopia and Somalia, to name a few, were formed in a similar manner, though the events that generated migration were different in each originating country.

Tamil language is spoken in Sri Lanka and South India, and today the Tamil community in Canada is largely comprised of Ceylon Tamils. Ceylon Tamils trace their history in the island over two thousand years with distinct sociocultural and kinship structures from that of in India, and that of the Sinhalese society in Sri Lanka. Ceylon Tamils are in or with origin in the North and Eastern Provinces. Eelam is the ancient name in Tamil for Ceylon that came under occupation by Portuguese in from 1505, then by Dutch in 1658 and followed by the British from 1796 who had merged the Tamil and Sinhalese king-

doms/territories and left it as a unitary state in 1948. Hence the follow up tragedy in Ceylon/Sri Lanka with power held by an ethnic majority without respect for the fundamental rights of all its citizens.

Riots and Community Bifurcation

The first ethnic riot in Sri Lanka was in 1956, just eight years after the British left. The riots began with the introduction of a Sinhala Only Act that replaced English as the official language for both linguistic communities, which effectively denied recognition of Tamil as an official language for administration in Tamil areas. This action immediately initiated outward migration of mainly Burgher community to Britain, Australia and Canada and by other communities in the later years.

Ceylon changed its Dominion status in 1972 with Britain to the Republic of Sri Lanka that since drifted the society to a festering communal cauldron. Ceylon Tamil community in Canada at time was small but cohesive and a community organization was formed after next round of communal riot in Sri Lanka that commenced on August 12, 1977. Tamil Eelam Society of Canada ("TESOC") was formally formed in 1978. TESOC became a more organized entity after the Jaffna Library was burnt on June 1, 1981 by a visiting Sinhalese mob, apparently led by a government minister. A remembrance was held in Toronto in the following year. With advent of Ceylon name change, the Ceylon Tamil community went back to its history assumed the identity within its historical name.

Until 1983, there were a total of about 400 hundred Tamil families and single men, mainly in Toronto and in Montreal. Most had arrived via England in the prior years, after studying there, and could not or would not return to Sri Lanka due to continuing ethnic tension in the country. There were also a handful of young Tamil men seeking refuge in Canada in 1981 and 1982 who had not yet been processed for landing.

July 1983 Communal Riot in Sri Lanka and its aftermath

The massive communal riot in Sri Lanka in July 1983 and the follow up conflagration was the most significant change to Tamil migration to Canada. The Tamil community in Canada came together after this July 1983 riot to urge the Canadian government to undertake a series of actions to provide protection for the affected people in Sri Lanka over the following years.

One of the action was, within days of the July 1983 riot in Sri Lanka, few community members met at TESOC 'head office', which is the home of Mr. and Mrs. N. Sivalingam in Don Mills to express community's anguish. A public meeting was held in the first week August at David and Mary Thompson Collegiate in Scarborough, Ontario and I was chairing that meeting. Though the meeting was organized by TESOC, a chair was nominated to accommodate the people who were not tuned to the TESOC.

One of the tangible expressions felt by the community was the formation of a three-member committee with Mrs. Rosalind Rasanayagam, Mrs. Vimala Edward, and the writer to liaise with the government to request for an appropriate response for the affected people in Sri Lanka besides its expression of deep concern at events in Sri Lanka. Among others who have been actively participated were Mr. Viji Edwards, Mr. Sri Gugan Sriskandrajah of Jane-Finch Legal Clinic and who had also served as president TESOC, Mr. Sivasundaram, Mr. Kodeeswaran, Mr. Gnana (Dave) Thevathasan and Mr. N. Vijayanathan. Another person who was active was Hassan Sheriff, who was active politically but not with TESOC. Vimala's brother Mano Gunanayagam was the secretary of TESOC. His family and other members of the extended family and friends had a network of contacts with Church groups. Late Kathleen Ptolemy, coordinator of the Anglican Diocese for refugee affairs had facilitated the access required for the governmental contact.

We had a meeting in Toronto with a delegation from Immigration Department from Ottawa on the issues of the affected people in Sri Lanka, and of the refugee claimants in the system. Within weeks, Ottawa brought in Sri Lanka Special Measures Program (the "Program") in the first week of September 1983. This formed the solid bedrock and the building block of the community to grow. It became an easier task with ample goodwill of the various levels of governments and the media.

Once the program kicked in, there was certain incomprehension of the program within certain

refugee claimants since no one can be landed without adequate security verification. Once landed they joined the queue to assist their loved ones. The program provided for extended family members to be assisted. Those who claimed refuge after the program came into effect were streamed into the existing refugee determination process.

Meanwhile, there wasn't any support system to adequately serve the new arrivals at the governmental agencies; they were mainly served by the Ontario Welcome House. In later years representation was made to Ontario Welcome House for hiring a Tamil speaking service provider and it was accommodated.

The Program came to effect in September 1983 and on November 25, 1983, an organization named as the Society for the Aid of Ceylon Minorities (SACEM) and came into existence and this did create a small consternation within the community for the first time, not because it's another entity but its name. Majority of Ceylon Tamils have always been seen not as a minority but a people in Sri Lanka. Identifying them as a minority within the multicultural society is viewed by TESOC not as a true representation of the people it purported to serve. It changed its name after about two decades with its abbreviated name unchanged to the Society for the Aid of Community Empowerment. It has been the source for the development of a co-housing in Toronto in the late 1980s and the sowing the seed for the development of a chamber of commerce in 1990s.

By then the Tamil community in Canada was perceived well as a hardworking people by the society at large. Thus began a flourishing Ceylon Tamil community in Canada.

Period 1985-1990.

By 2018 the Tamil community is generally seen as a successful community within Canadian mosaic in just over 30 years. There are elected representatives in the Parliament, in the Legislature and in the Boards of Education. There are entrepreneurs, academicians and professionals in virtually every known field in science, industry and commerce.

Yet in 1985, that is one year after the Special Program, the total number of landed persons, with Ceylon/Sri Lanka as their citizenship, that include persons from all three linguistic communities in Sri Lanka, stood around 5,000 in Canada. This includes those who were landed following the introduction of the Special Program in 1983. It allowed affected claimants in the system to apply for landing within Canada contrary to some of the forceful telephone

calls from those who had not bothered to comprehend the program. This process, once landed, allowed them to apply for their affected family members.

It was indeed like the first chapter in Genesis in the development of a community in Canada. In the following sections, events and actions that contributed to the incremental growth in the size of the community that was naturally intertwined with then evolving Immigration and refugee laws of the land and is the focus of this article.

Determination under Refugee Status Advisory committee- (RSAC)

There were several thousand more refugee claimants who had arrived after the special program came into effect among the then existed Refugee Status Advisory Committee (RSAC) system for all refugee claimants. RSAC through its paper-based review of claims was backlogged in processing the claimants for landing. It was not designed to handle a large volume of claimants then in the system and hence the development of backlog.

TESOC (the "Society") made continued its representation to the Department and the Minister's representatives, and RSAC was cognizant of the presence of Special Program on Sri Lanka, the source country conditions in processing the claims. The Backlog of claim was overloaded by a Charter based Supreme Court of Canada decision on April 4, 1985, known as the Singh Decision that entitled every claimant for a personal oral hearing. Lawyer Barbara Jackman brought that successful case to the Court. Armed with the court decision, the then vibrant refugee advocacy group -- TESOC was part of it -- was urging the government to rectify the deficiency in the determination system.

Inclusion of Sri Lanka in the B1 List of Countries and ADR

The claimants who were accepted and landed were able to sponsor and bring the affected extended family members under the Special Program and those who were in the claim system were anxious on the plight of their loved ones in and out of Sri Lanka. Determined to assist them outside the RSAC system, TESOC had several meetings with immigration officials that culminated in a meeting with then Minister of State Walter McLean in April 1986 to address community's concern. Our delegation included Anglican Primate of Canada, Rev. Ted Scott, church and refugee advocacy groups.

The delegation submitted that the Tamil claimants are miscategorized, as Professor Howard Adelman articulated, and urged the Minister to include the Sri Lankan claims in B1 List of countries. This list was designed by the previous governments to facilitate admissions from Soviet Bloc countries during Cold War, and later updated to include displaced people from countries like dictator Pinochet's Chile. Once included in the group, claimants are issued with Minister's Permit on arrival at a border point for the claimant to commence settlement in to the society immediately. We were happy to see Sri Lanka was included in that B1 list of countries on May 25, 1986 for new claimants. An Administrative Review (ADR) process was introduced to evaluate the claimants in RSAC refugee backlog. This process enormously benefitted the Tamil community and the landings had increased exponentially; see Aruliah, "Accepted on Compassionate Grounds: An Admission Profile of Tamil Immigrants in Canada", Refuge Vol.14, No. 4, (Aug.- Sept. 1994).

Summer of '86: Arrival of Refugees off the Coast of Newfoundland

With the introduction of Minister's Permit system and administrative (ADR) review of backlog of claims, Tamil refugee claimants were placed on relatively easier process for being considered for landing within Canada. Then it happened, and it was a notable milestone in the annals of Canadian Tamil community.

On August 11, 1986, news media was full blown with Newfoundland fishermen finding two boatloads of people in the Atlantic Ocean. The totally exhausted people told the fisherfolk that they want to go Montreal and the ship that carried them had dropped us in these boats and gone. Thus began the arrival of 155 Tamil asylum seekers, women, children and men, off the coast of Newfoundland. It was a usual news for us at TESOC as there was a steady flow of claimants into Canadian airports on regular days, except for the location and the number of people involved. Forthwith on learning I contacted Ontario Immigration Director Phil Pirie and offered to provide all possible assistance to care for them in Ontario as the system in St. John's, Nfld., will find it difficult. Immigration was happy that the community is willing to cooperate with the government to assist to the asylum seekers.

One thing I have learnt in my role as the volunteer chair of the immigration and refugee affairs is that I make no judgment of anyone. Hence it did not make any difference whether the claimants are in detention at the Toronto Airport detention or anywhere else

except to know that they will need our assistance. The next day a meeting was held Lawyer Lorne Waldman, Kathleen Ptolemy, N. (Siva) Sivalingam and Gnana Thevathasan, who was current TESOC president, and that evening I reached St. John's, Newfoundland. The intention was not to meet the individual claimants but as to how we could bring them to Toronto or Montreal where they can be easily cared for. We St. John's cannot handle that number of people for too long. There I met Mr. Ponnusamy from Montreal who had come with lawyer Joyce Yedid. And so was the media from far and wide to cover the arrival of asylum seekers.

It later emerged that Captain Gus Dalton, his brother, and other shipmates on duty on August 11, 2016 had finished their full catch for the day that afternoon. Captain Dalton later stated that it was a very hazy afternoon they were about six nautical miles from their fishing village of St. Shotts, Nfld. Captain Dalton reported a blip in his radar and sailed towards the location fearing they must be the survivors from a ship wreck or so. It turned out to be there were two lifeboats of people on the verge of collapsing and who claimed that they have been bobbing in the Atlantic Ocean for three days. They told him that the freighter (Freighter Aurige) had disembarked them in the middle of the ocean from the freighter (Freighter Aurige) and sailed away. The refugees said that on August 9, 1986 they were ordered to climb down the rope ladders into two lifeboats. Thus began bobbing for two nights and three days in the Atlantic Ocean, nearly horror filled.

The public later learnt that Captain Dalton immediately sprang into action and called the coastguards for additional support. He had dumped all his catches into the ocean to make room for new occupants who had emptied all the water bottles in the ship to quench their thirst (and hunger). One young mother told me that she was on the verge of jumping into the ocean with her baby for she did not have anything give to her baby. All asylum seekers were later transferred to the coastguard vessel, Leonard Cawley, that sailed into St. John's harbour next day morning.

By then the rescued had rested and most were clean-shaven by the morning after over a two weeks period in the hold of a freighter followed by bobbing in ocean for three days from August 9 afternoon to the 11th. The media refused to believe that they were, in fact, bobbing in the two dingy boats as Captain Dalton saw them. There were no other ships in the vicinity from the coastguard's searches. Clearly Aurige had sailed farthest in three days. One of my acquaintance at the Globe and Mail, Victor Malerek, told me after seeing the images from Leonard Cawley

that there is no way these people were in the sea for three days. All were well looked after by St. John's Red Cross and all were housed at the Memorial University. They were ameliorated. It was summer holiday for its students.

In 2018, mass migration by sea in the Mediterranean is so common with significant loss of lives and that procedures sadly normalized, it is difficult today to comprehend an isolated event that place 30 years ago. This Newfoundland arrival was the first in the post-World War II period. The last ship load of Jewish refugees fleeing Nazi regime were not allowed to land and sailed back to Europe to the concentration camps. Hence there was plenty of interest in the rescued from the government to the media.

The Minister's permit system was already in place for asylum seekers from Sri Lanka. Immigration Minister Benoît Bouchard had assumed the portfolio about six weeks beforehand on June 30, 1986, along with Minister of State (Immigration) Gerry Weiner. Minister instead of stating that the asylum seekers will be dealt with in the normal manner, they had stated all will be 'accepted,' especially in the light of new details of the origin of their departure point. It produced a storm of protest in the print and air-waves, especially from all the communities of the new immigrants who were waiting to bring their sponsored relatives, besides the uproar of main stream.

However, pursuant to then existed process for claimants from B1 list of countries, all were issued with Minister's permit, and the government provided a flight and all asylum seekers were brought in to Montreal and Toronto. Host Tamil communities in both cities had quickly arranged for them to be received into various homes.

Fate of Komagata Maru arrivals and MS St. Louis Refugees

It is pertinent note that two other ships that had carried refugees were turned away by Canada. On May 23, 1914, Komagata Maru brought 376 Sikhs (just labelled as Hindoos at that time) expecting admission into Canada. It was turned away by the government of Prime Minister of Canada Robert Borden after waiting in Vancouver for two months due to strong opposition in British Columbia. The technical reason was that it did not meet the then existing immigration rules of non-continuous journey from India to Canada!

Again twenty-five years later, On June 7, 1939, the German liner MS St. Louis with 907 Jewish refugees

-- who have been already denied landings first in Cuba and then in the U.S. -- was off Halifax and was seeking to land in Canada. It was denied by the then government of Prime Minister William Lyon Mackenzie King and the ship sailed back to Europe and many to the Nazi concentration camps though the government might not have been aware of their impending fate in Europe.

Thankfully, the Tamil refugees who were hauled in from the Atlantic Ocean by fisherman Captain Dalton on August 11, 1986 received best reception for any refugees from a Canadian government, that of the government of Prime Minister Brian Mulroney. Nevertheless, the same vociferous opposition from the mainstream did greet the refugees once it came to be known that the voyage was in fact non-continuous as claimed initially.

Earlier news reports were that the ship had originated in India. By the time we were in St. John's there were news reports claiming that, in fact, it had originated in Germany and its effect on public was very difficult to douse. Though it is not unusual for refugee claimants to be upfront with accurate itinerary of their travel to a safe country, this case was different with massive publicity of their arrival. In any event the treatment of refugees in Germany in 1980s, they claimed, was totally different.

It became incumbent on the community to straighten this non-continuous arrival issue. An interview was facilitated through my contacts at the media for direct personal interview by one of the rescued persons to have a one to one interview with Toronto Star on August 16, 1986. The spokesman on behalf of the claimants acknowledged their fear of being not allowed land and sent back to Germany and tended the group's apology to the Canadian public. A similar event happened in Montreal.

"We will always err on the side of justice and on the side of compassion"

- Prime Minister Brian Mulroney on the acceptance of refugees

Coming clean on the routes taken by the refugees enabled the Prime Minister Brian Mulroney to come in defense of the government decision of the affected claimants stating that "if we err, we will always err on the side of justice and on the side of compassion." That nearly well quelled the disgruntlement. Toronto Star headlined on August 18, 2018 "Show compassion for Tamil refugees Mulroney urges."

Twenty-five years later Canadian Tamil Congress (CTC), spearheaded by the community activist Gary

Anandasangaree, invited Gus Dalton and his family to Toronto and thanked them for their invaluable contribution in saving those lives from imminent tragedy. It was the most heartwarming 'thank you' to a great human being. It didn't stop at that. On the 30th anniversary of the arrival in 2016, a team of well-wishers that included a number of rescued and their children together with the then Minister of State Gerry Weiner went to visit Gus Dalton at his home in St. Shotts, Nfld., to convey community's gratitude and celebrated with a big thank you dinner to him and his family in St. John's Nfld., this time Gary had become and is active as a Member of Parliament.

After Effect on B1 List and Ministerial Permit, Designated Class and IRB

Due to significant public consternation with B1 List operation, this list was abolished in February 1987 and the refugee determination reverted to RSAC for determination. Meanwhile, government brought in Bill C-55 to address the Supreme Court decision on the requirement of oral hearing, and the legislation was to take effect on January 1, 1989, and did come into effect.

Concurrent to this there was another backlog of refugee claim in the system and, as it would have an adverse effect on the new Immigration and Refugee Board (IRB) if the backlog is uploaded, a designated class known as Refugee Backlog Clearance Designated Class was created to handle the backlog. A significant number of claimants in the system significantly benefitted from program as the focus was on settlement status of the individual while in the backlog without infringing on the claimant's refugee claim.

Tamil refugee claimants in the early '80s were mainly composed of young men and women that began to change in the latter part of the '80s with families coming with university aged children. This posed a new constraint to the family as non-residents children were required to pay foreign students fee.

Access to University while Embedded in the Landing System

International student fee applies if a student is not a Canadian citizen, permanent resident or a native person. I was tasked by the directors to seek a solution to this delay in university education. In Ontario, Lyn MacLeod was then the Minister of Colleges and Universities (1987-89). Made representation to the Minister on the plight of students who were accepted

to apply for landing and waiting for formal landing documentation that invariably taking couple of years. Minister listened to submission agreed that once accepted as convention refugee or for landing under other programs, then the student shall be deemed to be eligible for tuition fees same as that of local students. It is one of the most satisfying tasks that I was able to complete as it benefitted all communities to become productive members of the land. However, it was heavily criticized by Bob MacDonald, a conservative columnist with Sun newspaper chain.

Commencement of Settlement Services

Incremental Landings of the refugee claimants and their sponsored relatives warranted a significant review of Society's operation. It had been a volunteer driven operation without financial backing and it was taking a heavy toll on few, especially over the period many of the mature activist had gradually moved on especially due to changing demography of the target population. Of the former group of people Mr. Sivalingam was there besides the writer. It became incumbent on the Society to prepare itself to deliver such settlement services, hitherto delivered through other agencies.

The Society as an advocacy entity did not want to get indebted to any level of governments. Now that the advocacy as far as providing effective claim determination process has come through the effort of active community and church organization, focus was directed to provide settlement services within a formal structure. A significant reservoir of goodwill was built over the period with the governments at the provincial and federal levels as a trusted entity and this was utilized to file an application for settlement services that promptly received. Thus, TESOC was effectively restructuring itself in 1990 as a settlement agency.

By then, among the two long-serving members of the Society, Mr. N. (Siva) Sivalingam has been active with the Society over fifteen years in 1990 as a founder member and yours truly for seven years non-stop to transform the Society as an advocacy and a service providing entity. There were a good number of well-intentioned people contributed in the formative years. Incredible amount cooperation from Siva, as the leader, was the key ingredient for our success. May his soul be in peace. Not many times one would have the opportunity of creating pathways in founding a new and a successful community in a new country. As volunteers, it has taken a toll on us, yet glad that we were able to lend a hand when needed. Concurrently and coincidentally, as when the Society

can run on a sustainable basis, there was an incredible interest in the Society from multiple fronts and it was time to hand over the reign to the newly interested in 1990. TESOC celebrated its 40th anniversary in October 2018 and it was happy to see the event with diverse communities being the beneficiaries at present.

Tamil community is fortunate to embed itself in the society with community initiated successive programs, commencing with a Special Program in 1983 and ministerial permit system in 1986 for our community and administrative landing programs in 1986 and 1988, and all in layered succession. This enabled the community to root itself well within this multicultural society of Canada.

Today Canada has a population of only about 36 million people with one of the lowest crime rates with people from over 200 countries that is harmonious and most educated. Our country has 150,000 miles of coastlines, more lakes and fresh water than any other country for all the people to enjoy and contribute forever. The Tamil community is blessed join this land and the society.

Mr. Aruliah served as the co-chair, chair of the immigration and refugee affair committee, and a vice-chair and a spokesperson of TESOC between 1983-1990, and the founding chair of Yarl Co-operative Homes in Mississauga, Ontario. He was trained as a chemical engineer in England, worked in xerography at Rank Xerox, on fuel cell development at the University of Toronto, and as the managing editor of Refuge at CRS, York University. Mr. Aruliah currently serves as an advisor at a law firm in Toronto.

Tamil Canadians

Tamil Canadians are Canadians of Tamil ethnic origins mostly from Sri Lanka and India. From a population of fewer than 150 Tamils in 1983, it has become one of the largest visible minority population groups within the Greater Toronto Area. In the 1991 census, Tamils were the fastest-growing ethnic group in the city. Canada's Tamil population is thought to constitute the 2nd largest Sri Lankan diaspora in the world with Toronto being home to the 2nd largest Tamil community outside of Asia.

பொன்னையா விவேகானந்தன்

புலம்பெயர்ந்தோர் தலைமுறைகளின் மாறிவரும் மரபுகள்

வாழும் சூழலாலும் கால் நூற்றாண்டு கடந்த வாழ்வியல் வளர்ச்சிகளாலும் புலம் பெயர்ந்த தமிழர், தமது புகலிட வாழ்வை நிரந்தரமாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். பொருளாதாரம், தொழில், கல்வி போன்ற துறைகளில் தனித்துவமான ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். கடின உழைப்பாலும் அறிவுத் திறத்தாலும் வாழும் நாடுகளில் வலுவான இனமாக அறியப்பட்டு வருகின்றனர்.

கால் நூற்றாண்டு காலத்துக்குள் தமிழர் வாழ்புலங்களில் தொட்டிருக்கும் இலக்குகள் அவர்களே எதிர்பார்க்காதவை. வாழும் நாடுகளின் சட்டங்களும் வலுவான மானுட உரிமைகளும் தமிழர்களின் கடும் முயற்சிகளுக்கான அங்கீகாரங்களை வழங்கின.

தாயகத்தில் அரசு அடக்குமுறைகளாலும் போராலும் முடக்கப்பட்டிருந்த ஆற்றல்களும் ஆளுமைகளும் வாழ்புலங்களில் தடையின்றி வெளிப்பட்டன. இனத்தோடிணைந்த வாழ்வும் பொருளாதார மேலாண்மையும் வளர்ச்சியின் வேகத்தை அதிகரித்தன.

வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் வாழும் பத்து இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட தமிழர் தாயகத்துக்கு வெளியே வலிமையானதோர் தளத்தை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, தாயகம் நோக்கி இச்சமூகம் ஆற்றிய பணிகள் மிகப் பெரியவை. தாயகத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டங்களுக்காக வலிமையாக பொருளாதாரத் தளத்தை 2009ம் ஆண்டு வரை வழங்கியவர்கள் வாழ்புலத் தமிழர்கள். 2004 டிசம்பரில் ஆழிப்பேரலை தாயகத்தைத் தாக்கிய போது, அரசுக்கு முன்பாகவே உடுக்கை இழந்தவன் கை போல, உதவிக் கரம் நீட்டியவர்கள் இவர்கள். 2009இல் நடைபெற்ற இனவழிப்புக்குப் பின், தாயகத்தை உளவியல் வழியிலும் பொருளாதாரத்தளத்திலும் கட்டியெழுப்பியவர்களும் இவர்களே.

புலம் பெயர்ந்தோர் என்றவொரு சமூகம் தாயகத்துக்கு வெளியே இல்லாதிருக்குமானால், உலகச் சூழ்ச்சிகளும் அரசு பயங்கரவாதமும் எம் இனத்தைச் சிதைத்து சின்னாபின்னமாக்கியிருக்கும் வாய்ப்புகளே அதிகம்.

தாயகம் காலங்காலமாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்த பண்பாடுகளாலும் மரபுகளாலும் கட்டமைக்கப்பட்ட வாழ்வியல் தளத்தைக் கொண்டது. பெரிதும் மாற்றங்களின்றியே தொடருகின்ற வாழ்க்கை முறை தாயகத்துக்குரியது. நீண்ட காலவோட்டத்திலேயே பண்பாடும் மரபுகளும் மென்மையான அசைவுகளுக்குட்பட்டு மாற்றங்களை உள்வாங்கிக் கொள்ளும்.

ஆனால் புலம் பெயர்ந்தோரின் வாழ்புலங்கள் முற்றிலும் மாறுபட்ட வாழ்க்கைத்தளத்தைக் கொண்டிருந்தன. காலநிலை, மொழி, சமூக அமைவு, பொருளாதாரம், அரசியல், சட்டங்கள், உணவு, உடை, இருப்பிடம் எல்லாமே புதிதாக இருந்தன.

இந்தப் புதிய தளம் பற்றிய முன்னறிவும் அனுபவமும் இல்லாமல் புகலிடம் கோரிக் குடிபெயர்ந்த தமிழர், பனி நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட பனை விதைகளாக இருந்தனர். இவர்களிடையே ஊறிக்கிடந்த ஓர்மமும் உறுதியும் கடின உழைப்பும் பனிப்பாறைகளை உடைத்து இவர்களை வேர் விடச் செய்தன. புலப் பெயர்ச்சிகாகப் பட்ட கடனும் தாயக உறவுகளின் தேவைகளும் இவர்களைத் தூரத்தின. தடைகளைத் தகர்த்து, சவால்களை வெற்றி கண்டு, காலூன்றிய புலத்தில் நிமிர்ந்தார்கள்.

பன்மொழி பேசும் இனங்கள் வாழும் சூழலில், வாழும் நாட்டுக்குரிய பொதுப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் வாழும் ஓரினம் தன் இனத்துக்கான தனித்துவமான மரபுகளை மாற்றங்களேயின்றுப் பின்பற்றுவது எளிதானதல்ல.

காலநிலையும் நிலவமைவும் வழிபாடுமே பண்பாட்டு நெறிகளைத் தீர்மானிப்பதிலும் மரபுகளை வகுப்பதிலும் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐவகை நிலங்களும் மாறுபட்ட தனித்துவமான பண்பாட்டு மரபுகளைக் கொண்டவை. இதற்குக் காரணம் வேறுபட்ட காலநிலையும் நிலவமைப்பும்.

தமிழர் குடியேறிய நாடுகளின் இயல்புகள் தமிழருக்குப் பெரிதும் புதியதாக இருந்தன. அவை தமிழரின் தனித்துவமான வாழ்வியல் நடத்தைகளில் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இந்த மாறுபட்ட வாழ்வியலின் கால்

நூற்றாண்டு வாழ்வு தமிழருக்கான புதியதொரு பண்பாட்டுத்தளத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றது. ஒரே இனத்துக்குள்ளான இந்த நுட்பமான வாழ்வியல் வேறுபாடுகளைக் கண்டுணர்ந்த சான்றோரே அன்று தமிழர் வாழ்வை ஐவகையாக வகுத்தனர். அந்தச் சான்றோர்கள் வகுத்த ஐந்திணைக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்வியல் தளத்தை ஆய்வு செய்தால் அதனுடைய நுட்பமான புதிய பண்பாட்டுக் கூறுகளை இனங்காண முடியும். தமிழரின் ஐவகை நிலவியல் வாழ்வோடு இதை ஆறாம் நிலவியல் வாழ்வாகக் கருதலாம். இந்த பண்பாட்டு அசைவுகள் தாயகத்தோடான உறவுகளை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதையும் எதிர்காலத்தில் பெயர்ந்தோர் வாழ்புல இளஞ் சமூகத்தை எவ்வாறு நெறிப்படுத்தலாம் என்பதையும் இக்கட்டுரை சுருக்கமாக ஆய்வு செய்கின்றது. அதற்கு முன்பாக, வாழ்புலங்களில் பண்பாட்டு அசைவுகள் எவ்வாறான தளங்களில் ஏற்படுகின்றன என்பதைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

காலநிலை

எமது தாயகம் பூமியின் மத்திய கோட்டுக்கு அருகே உள்ள வெப்பவலயப் பகுதியாகும். சூரியனைச் சுற்றிய பூமியின் சுற்றோட்டத்தில் சூரிய வெளிச்சம் சீராக விழும் பகுதி இதுவாகும். தலைமுறை தலைமுறையாக இந்த வெப்பவலயத்திலேயே வாழ்ந்த எமது உடலும் உணர்வும் இந்த நிலத்தில் வாழ்வதற்குரியதாகவே பரிமாணம் பெற்றிருந்தது.

உலகில் பொருளாதார வளர்ச்சியில் மேன்மையுற்ற மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் வட அமெரிக்க நாடுகளும் மனிதவுரிமைகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் நாடுகளாகவும் திகழ்ந்தன. போர், இயற்கைப் பேரிடர்களால் வாழ்விழந்த மக்களுக்கு புகலிடம் வழங்கும் சட்டங்களையும் இவை கொண்டிருந்தன. ஈழத்தில் அரசு அடக்குமுறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட நிலையில், உயிர் காக்கும் நோக்கத்துடன் இந்நாடுகளில் அடைக்கலம் புகுந்தனர். இந்த நாடுகள் மத்திய கோட்டுக்கு வடக்காகவும் வட துருவத்துக்குத் தெற்காகவும் இருந்தன.

இந்த நிலவமைப்பே காலநிலை மாற்றங்களுக்கும் வேறுபட்ட தொழிற்புறங்களின் உருவாக்கத்துக்கும் காரணங்களாக அமைந்தன. பூமியின் வரைபடத்தில் இந்த நாடுகள் எங்குள்ளன என்று அறியாமலேயே தொடக்ககாலத்தில் பலர் புலம் பெயர்ந்தார்கள்.

சாய்ந்த நிலையில் சூரியனைச் சுற்றும் பூமியில் வடக்குப் பகுதியில் இருந்த இந்த நாடுகள் குறிப்பிட்ட காலங்களில் சூரிய ஒளியைக் குறைவாகப் பெற்றன. பகற் பொழுதும் குறுகியதாக அமைந்தது. இது குளிர்காலம் எனப்பட்டது. இந்தக் காலச் சூழல் தமிழர்களுக்குப் புதியதாக இருந்தது. உடலும் உணர்வும் இந்தக் காலச் சூழலோடு போராடின. விதம் விதமான குளிரடைகளும் பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுகளும் காற்றுப் புகாத வீடுகளின் அமைப்பும் வேலையும் வீடுமாய் முடங்கும் வாழ்வும் இவர்களுக்குள் பல மாற்றங்களைத் திணித்தன. பூக்களும் காய்களும் கனிகளும்மாய் செடி, கொடி, மரங்கள் வாழும் கோடைகாலத்தையும் இக்காலநிலை மட்டுப்படுத்தியிருந்தது. குளிர்க்கும் கோடைக்குமான இரு மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளை ஆண்டுதோறும் தமிழர் அனுபவித்தனர்.

உணவையும் உடைகளையும் அன்றாட நடத்தைகளையும் மாற்றுவதில் காலநிலை கணிசமான பங்கு வகித்தது. கைகளால் உண்டவர்கள் கரண்டிகளால் உண்ணவும் வேட்டி சேலைகளுடன் வெளியே திரிந்தவர்கள் முடிக்கட்டிய ஆடைகளை அணியவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

பன்முகச் சமூகச் சூழல்

தாயகத்தில் நாம் வாழும் பகுதிகள் எங்கும் பெரிதும் தமிழர்களே வாழ்வர். அங்கு தனித்துவச் சமூக வாழ்வே காணப்படும். சிங்களவர் இஸ்லாமியர் என பிற இனத்தவரோடு வாழ்ந்தாலும் வாழ்வியல் முறைகள் பெரிதும் ஒன்றாகவே இருந்தன.

ஆனால் தமிழர் குடியேறிய நாடுகளில், பெரிதும் வேறுபட்ட பண்பாடு, மரபுகளைக் கொண்ட இனங்களும் வாழ்ந்தன. ஒவ்வோர் இனத்தவரும் தனித்துவமான வாழ்க்கை முறைகளைக் கொண்டிருந்தனர். ரொறன்ரோ, இலண்டன், பாரிஸ், மெல்பேர்ன் போன்ற நகரங்களில் உள்ள தொடர்மாதிக் கட்டிடங்களில் 25க்கு மேற்பட்ட இனங்கள் வாழ்வதை இன்றும் காணலாம்.

ஒரு கோடைகாலத்தில் தொடர்மாதிக் கட்டிடத்தின் அருகேயுள்ள பூங்காவில் அனைத்து இனங்களைச் சார்ந்த சிறுவர்களும் ஒன்றாக விளையாடுவது அன்றாடக் காட்சிகளில் ஒன்று.

இவ்வாறான பன்முகப் பண்பாடுகள் கலக்கும் சூழ்நிலையில் அனைவருக்குமானதொரு புதிய பண்பாட்டு மரபு தோற்றம் கொள்கின்றது. இந்தப் பண்பாடே அந்த நாட்டுக்குரிய பொதுமைப் பண்பாடாகிவிடுகின்றது.

ஒரினமாக, ஒரு குடும்பம் என்ற அளவில் தனித்துவ பண்பாடுகளைப் பேணும் இனம், பொது வாழ்வில் தேசத்தின் பொதுமைப் பண்பாட்டையே பின்பற்ற முயல்கின்றது. எனினும் பொதுமையான அன்றாட நடத்தைகள் தனித்த பண்பாட்டு நெறிகளில் தாக்கம் செலுத்துவதைத் தவிர்க்க முடியாமை இயல்பே.

உயர்வகுப்பு பயிலும் ஒரு மாணவன் தான் விரும்பும் ஒரு பெண்ணை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து பெற்றோருக்கு அறிமுகப்படுத்துவது தாயகத்தில் இயல்பான வழக்கம் அல்ல. ஆனால் மேற்குலக வாழ்புலங்களில் பொதுமை இயல்புகளுக்கேற்ப, இந்த அறிமுகப்படுத்தல்கள் சாதாரணமாகிவிட்டன.

மானுடத்தையும் பிறவுயிர்களையும் நேசிக்கவும் மதிக்கவும் வல்ல பல பொதுமைப் பண்புகள் உள்வாங்கப்படும் அதேவேளை, தமிழர்களின் பாரம்பரிய பண்பாடுகளில் தாக்கம் செலுத்தும் பொதுமை மரபுகள் சிறுகச் சிறுக உள்வாங்கப்படுவதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்நாடுகள் தோற்றும் புதிய தமிழ்த்தலைமுறையினர் மெல்ல மெல்ல வாழும் நாட்டின் பொதுமைப் பண்பாட்டையே பெரிதும் உள்வாங்கும் வாய்ப்புகளைக் கொண்டிருப்பர்.

கல்வி - தொழில்

வளரும் நிலையில் கல்வியும் வாழும் நிலையில் தொழிலும் எல்லோருக்கும் முதன்மையானது. பெயர்ந்தோர்

வாழ்புலங்களில் பலவினங்களைச் சார்ந்தோர் பாடசாலைகளிலும் வேலைத்தலங்களிலும் கூடியே இருப்பர். மற்ற இனத்தவருடைய பண்பாடுகளையும் மரபுகளையும் மதிக்கவும் தெரிந்து கொள்ளவும் மதிக்கவும் கற்றுக் கொள்ளும் இடங்களாக இவை இருக்கின்றன. பண்பாடு சார்ந்தமாற்றங்கள் மனதளவில் மாற்றங்களை விதைக்கும் இடங்களாக இவற்றைக் கருதலாம்.

பிற இனத்தவருடைய பண்பாட்டு மரபுகளை மதிப்பதன் முக்கியத்துவத்தையும் தம்மினம் சார்ந்த பண்பாட்டு மரபுகளைப் பேணுவதன் சிறப்பையும் பாடசாலைகளில் கற்றுக் கொடுக்கின்றார்கள். எனினும் பொதுமைத் தன்மை கொண்ட ஒழுங்குமுறைகளையே பாடசாலையிலும் வேலைத்தலங்களிலும் பின்பற்றுகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் தமக்கான துணைகளைத் தேடிக்கொள்வதிலும் இவ்விரு தளங்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

குடும்ப விழாக்கள் - சடங்குகள்

தாயகத்தில் குடும்ப விழாக்கள் சடங்குகள் என்பன பெரிதும் வீடுகளில்தான் நிகழ்வது வழமை. வளர்ச்சியடைந்த நகரங்களில்தான் இவை மண்டபங்களை நோக்கி நகர்கின்றன. தாயகத்தில் வீடுகளில் நடைபெறும் விழாக்கள் சடங்குகளைப் பெரிதும் ஊர்ப் பெரியவர்கள், நடைமுறைகள் தெரிந்தவர்கள் நடத்தி வைப்பர்.

வாழ்புலங்களில் வாழும் தமிழர்களும் பெரும்பாலும் எல்லா விழாக்களையும் சடங்குகளையும் கைவிடாது பின்பற்றுகின்றனர். எனினும் அவற்றை வழிமுறைகள் மேற்கத்தைய மரபுகளையும் ஏற்று மாற்றம் கண்டு வருகின்றன. (எடுத்துக்காட்டாக, பூப்பு நீராட்டுவிழாக்கு பெண்ணை அல்லது மணமகளை உலங்கு வானூர்தியில் அழைத்து வருதல். சில சம்பிரதாய சடங்குகளில் குடிவகைகளைப் பயன்படுத்துதல்)

பெரும்பாலான விழாக்களும் சடங்குகளும் கூட்டிணைவு வாழ்வுக்கும் உறவுகளுக்கும் மதிப்பளிக்கும் வகையிலேயே நடைபெற வேண்டும். ஆனால் பொருளாதார மேன்மையையும் பகட்டையும் வெளிப்படுத்தும் வகையிலேயே பல விழாக்களும் சடங்குகளும் கொண்டாடப்படுகின்றன.

கலைகள்

தாயகத்திலும் பெயர்ந்தோர் வாழ்புலங்களிலும் கலை வெளிப்பாடுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் இரு தளங்களுக்கிடையேயும் மாற்றங்கள் தோன்றத் தொடங்கியுள்ளன. தாயகத்தைப் போல தாய்மொழியில் கலை கற்கும் நிலை பெயர்ந்தோர் வாழ்புலங்களில் அருகி வருகின்றது. அரங்கேற்றங்களும் இசை, ஆடல் வகுப்புகளும் இங்கு வேறு வடிவங்களை நோக்கி நகர்கின்றன. இவ்வாறான பல தளங்களில் மெல்ல மெல்ல மாற்றத்துக்குட்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தமிழரின் பாரம்பரிய பண்பாட்டு நடத்தைகள் காலங்காலமாக பின்பற்றப்பட்டு வந்த மரபியல் கோட்பாடுகளில் இருந்து சற்றே விலகிச் செல்வதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

இந்த மாற்றங்களை எந்தச் சட்டங்களாலும் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு, இன்னும் 50 ஆண்டுகளின் பின்னர் பெயர்ந்தோர் வாழ்புலச்

சமூகம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதைத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றும் பொறுப்பு, தற்போதைய தலைமுறைக்கு உண்டு.

வாழ்புலச் சமூகத்துக்கும் தாயகத்துக்கும் இடையேயான உறவுகளின் அவசியம். தாயகத்துக்கும் புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்துக்குமிடையேயான உறவுகளின் வலுநிலையே பல வாழ்வியல் தளங்களின் இருப்புகளையும் தாயக மக்களின் சமூக மேலாண்மையையும் தீர்மானிக்கவல்லது. புலம்பெயர்ந்தோரைத் தமக்குள் ஒருங்கிணைக்கவும் தாயகத்தோடு கூடி இயங்கவும் இந்த உறவே முதன்மைக் காரணமாகின்றது. தாயகத்தோடான இந்த உறவுநிலை தலைமுறை தோறும் பேணிச் செல்லப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

புலம் பெயர்ந்தோர் முன்னெடுக்க வேண்டிய சமூகப் பணிகளில் முதன்மையானது தாயகம் நோக்கிய செயற்பாடுகளே. எமது தாயகம் தன்னாட்சியும் வளமும் நிறைந்த நாடல்ல. அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, தொழில், உடல்-உள நலன் தொடர்பில் எமது தாயக மக்கள், அந்நாட்டு அரசால் வஞ்சிக்கப்பட்டே வருகின்றனர். தாயகத்தை விட்டகன்று பிற புலங்களில் வாழ்வோரே ஈழத்தமிழரின் அன்றாடத் தேவைகள் பலவற்றைத் தாங்கி வருகின்றனர். கல்வி, தொழில், மருத்துவம் போன்ற தேவைகளில் தாயகத் தமிழர் தாழ்ந்து போகாது காத்து வருகின்றனர். தாயக மண்ணிலே பிறந்து, அந்த மண்ணை நேசிக்கும் புலம்பெயர்ந்தோராலேயே கேள்விக்கிடமின்றி இவை சாத்தியமாகின்றன.

தாய்ப்பறவையின் வருகையை எதிர்பார்த்து, கூட்டிலே வாயைத் திறந்து காத்திருக்கும் குஞ்சுகளைப் போல, தாயக உறவுகள் பலரும் புலம்பெயர்ந்தோர் உதவிகளுக்காகக் காத்திருக்கின்றார்கள். கனடாவிலும் ஐரோப்பாவிலுமிருந்து மாதந்தோறும் பெருந்தொகைப் பணமும் பல்வேறு உதவிகளும் தாயகத்துக்குச் செல்கின்றன.

புலம்பெயர்ந்தோரின் உதவிகளின்றி தாமாகவே அனைத்து நிலையிலும் சிறந்தியங்கவல்ல வல்லமையை இன்னும் தாயக மக்கள் பெற்றிருக்கவில்லை. அதை அவர்கள் பெற்றுவிடக் கூடிய காலவளவையும் எம்மால் தீர்க்கமாகக் கூற முடியாது.

தாயக மக்களின் வாழ்வு மீது தன்னலமற்ற அக்கறை கொண்டு பணியாற்றவல்ல அரசுகளும் வலுவான அரசியல் கட்சிகளும் இல்லை. மேலோட்டமாக அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற வாய்ப்புகளுக்கும் சலுகைகளுக்கும் பின்னால் அரசியல் பின்னூட்டங்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இயற்கைப் பேரிடர்களைப் போல, அரசியல் இடர்களும் அவர்களைத் தாக்கும் போதெல்லாம் தாங்குபவர்களாக புலம்பெயர்ந்தோர் என்றும் இருக்க வேண்டும்.

தாயகத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து அதில் தீராக்காதல் கொண்ட பலர் தாயகம் சார்ந்த பணிகளில் தளர்ச்சியின்றிச் செயற்படுகின்றனர். ஐரோப்பாவில் குறிப்பிடத்தக்க இளைய தலைமுறையினரும் பெற்றோரின் வளர்ப்பாலும் வேர்களைத் தேடும் ஈர்ப்பாலும் இப்பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆனால் இன்னும் கால் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரும் இந்நிலை இவ்வாறே தொடருமா? என்ற வினா எழுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

வேறுபட்ட மொழிச் சூழல்களில் வாழும் எமது இளைய தலைமுறையினர், தாம் வாழும் நாட்டின் மீதான ஈர்ப்பும் விருப்பும் கொண்டவர்களாகவே உள்ளனர். அது அவசியமானதும் கூட. வாழும் நாட்டினது முதல் மொழியில் தேர்ச்சி பெற்ற இவர்கள், தம்முடைய தாய்மொழிப் பயன்பாட்டிலும் இனம், தாயகம் சார்ந்த பற்றுறுதியிலும் தளர்ச்சியுறாதவர்களாகப் பேணப்பட வேண்டும்.

பெயர்ந்தோர் வாழ்புலங்களில் எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் வளர்ச்சி

அடுத்து வரும் கால் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர், பெரும்பாலான மேற்குலக நாடுகளிலும் வட அமெரிக்காவிலும் வாழும் தமிழரில் கணிசமானவர்கள் உயர் பதவிகளில் இருக்கும் வாய்ப்பினைப் பெறுவர். உள்நாட்டு அரசியலிலும் அங்கம் பெறும் வாய்ப்புகளைக் கொண்டவராவர். தொழில்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கவல்ல பல இளையோர் எம்மிடையே உருவாகி வருகின்றனர்.

இவ்வாறான இவர்களின் வளர்ச்சியும் எழுச்சியும் தனி மனித வளர்ச்சியாகக் கணிக்கப்படாமல் ஒரு சமூகத்தின் எழுச்சியாக நோக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு நோக்கப்படும் நிலையிலேயே எமது இனம் சார்ந்த ஒருங்கிணைந்த பலம் தாயகத்தின் ஆளுமை செலுத்தவல்ல பயன்மிக்க ஆயுதமாக மாறும்.

பொருளாதாரத்தில் மேன்மையுறுகின்ற நாடுகளே ஆயுத பலத்திலும் வல்லமை பெறுகின்றன. இந்த நாடுகளே உலக ஒழுங்கைத் தீர்மானிப்பதில் கணிசமான பங்கு வகிக்கின்றன. திட்டங்களும் செயற்பாடுகளும் நாடு அல்லது அமைப்புகள் சார்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அவை தனி மனித ஆளுமைகளினாலேயே உருவாக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பல தனி மனித ஆளுமைகளின் கூட்டணியே அரசுகளின் முடிவுகளாகின்றன.

அமெரிக்காவில் அதிபர் டொனால்ட் ட்ரம்ப் எடுக்கும் முடிவுகளிலும் ஒன்றாறியோ மாகாண முதல்வர் டக் ஃபோர்ட் எடுக்கும் முடிவுகளிலும் தனி மனித ஆளுமைகள் வெட்ட வெளிச்சமாக வெளிப்படுவதை நாம் காணலாம்.

ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் தனித்துவமாக கொள்கை வகுப்பாளர்கள் பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இவர்களே பலவற்றையும் சீர்தூக்கிக் கணித்துக் கொள்கைகளை வகுக்கின்றனர். இந்தக் கொள்கைகளே அரசுகளின் முடிவுகளாகி ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

எமது இளையோரின் வளர்ச்சி இந்த இலக்குகளை நோக்கியதாக இருக்க வேண்டும். அறிவிலும் பொருளாதாரத்திலும் மேம்பட்டு வாழ்வோரால் இந்த இலக்குகளை நோக்கி நகர்வது கடினமானதல்ல. கடின உழைப்பையும் கூரிய அறிவு வளத்தையும் கொண்டிருக்கும் எமது சமூகத்தால் அனைத்துலகப் பரப்பில் பலவற்றைச் சாதிக்க முடியும்.

இப்போது ஏறக்குறைய பத்து இலட்சம் ஈழத்தமிழர்கள் வெளிநாடுகளில் வாழ்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. இன்னும் 50 ஆண்டுகளில் இந்தத் தொகை இரட்டிப்பாகலாம். அத்தனை

பேரும் வாழும் நாடுகளின் குடிமக்களாக இருப்பர். இவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து தமிழ் சமூகத்துக்காக, தாயகத்துக்காகச் செயற்பட்டால் விபரிக்கமுடியாத சாதனைகளைப் படைக்க முடியும். இவை யாவற்றையும் செய்யும் வல்லமை எம்மிடம் இருக்கின்றது என்பதை எளிதாகக் கூறிவிட முடியும். எனினும் பன்முகப் பண்பாட்டுச் சூழலில், வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் நிறைந்து கிடக்கும் வாழ்வுப் பின்னணியில் வல்லமை மிக்கவர்களாக எமது இளைய தலைமுறையை வார்த்தெடுப்பது எளிதான பணியல்ல. சிந்தனைப் பரிமாற்ற பயிற்சி முகாம்கள் வடஅமெரிக்க - ஐரோப்பிய நாடுகளின் பாடசாலை விடுமுறைக்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் தாயகம் சென்று வருகின்றனர். பெரிதும் சுற்றுலா நோக்கில் அமையும் இப்பயணங்களில் அவ்வப்போது இவர்கள் மேற்குலக வாழ்வுப் பகட்டுகளையும் வெளிப்படுத்தத் தயங்குவதில்லை.

இப்பயணங்களின் போது பெற்றோருடன் செல்லும் இளையோர், அங்குள்ள இளையோருடன் கலந்து பழகும் சிந்தனைப் பரிமாற்ற பயிற்சி முகாம்களில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அங்கு வாழ்வோர் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான தேவைகளும் இந்த பயிற்சி முகாம்களில் பேசப்பட வேண்டும். இந்த யதார்த்த நடைமுறைப் பயிற்சி முகாம்கள் வாழ்புல இளையோரிடையே கணிசமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும்.

இந்த முகாம்களால் பயன் விளையும் என வாழ்புலம் பெற்றோர் உணர்வார்களாயின் பெரு விருப்பத்தோடு முகாம்களுக்கு மக்களை அனுப்புவர்.

வாழ்புலங்களில் பல்கலைக்கழங்குகளில் பயிலும் மாணவர்கள், குறிப்பிட்ட காலம் தாயகம் சென்று சேவையாற்றவல்ல களங்களை உருவாக்கி, அங்கு அவர்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். இப்போதும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பல மாணவர்கள் இவ்வாறு சேவையாற்றி வருகின்றனர். மூன்றாம் தலைமுறைக்கான தாய்மொழிக் கல்வி இந்நாடுகளில் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட, பொருளாதார மேன்மையை நோக்கிய கடின உழைப்பு கணிசமான நேரத்தை விழுங்கி விடுகின்றது. குடும்பம் என்ற சூழலுக்குள் தமிழ்வுழிப்படுத்தப்பட்ட இளையோரை உருவாக்குவது இனி எளிதாக இருக்கப் போவதில்லை. இச்சமூகத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட கல்விச் செயற்பாடுகளாலேயே சிறந்ததொரு தமிழ்த்தலைமுறையை உருவாக்க முடியும்.

தாய்மொழிக்கல்வி என்ற வலுவான தளத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட கற்பித்தலும் அதன் வழியே நெறிப்படுத்தப்படுகின்ற வாழ்வியலுமே இனி வளரும் தலைமுறைக்குத் தேவை.

தற்போதைய சூழ்நிலையில் தாய்மொழியான தமிழ்மொழிக்கல்வியே இளையோரைத் தாய்மொழியில் தொடர்பாடவும் இனவுணர்வைப் பேணவும் பண்பாடு, கலைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தப் பயன்படுமா? எனப் பல பெற்றோர் எதிர்பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டனர்.

கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு புலம்பெயர்ந்தோர் தாயக மொழிக்கல்வியின் தொடர்ச்சியாகவே தமிழைப் பயின்றனர்.

பின்னாட்களில் மொழிக்கல்வி, தொடர்பாடலையே பெரு இலக்காகக் கொண்டு கற்பிக்கப்பட்டது. பிள்ளைகள் மொழியைப் பேசவும் வாசிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக்கொண்டால் போதுமானது என்ற நிலையே இது. இப்போது பண்பாட்டு மொழியாகவும் வாழ்வியல் மொழியாகவும் தமிழைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. தொடர்பாடலுக்கு அப்பால், இனத்தின் அடையாளமாகவும் காலங்காலமாக தமிழர் வரலாறு, பண்பாடு, மரபுகள் விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை சுமந்து வரும் கருவியாக தமிழ் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ஆளுமையைத் தூண்டும் உந்துமொழியாகவும் உலகெங்கும் வாழும் உறவுகளை இணைக்கும் பால வழியாகவும் இளையோரிடையே தமிழ் எழுச்சி பெற வேண்டும். மொழி ஒரு கருவியாக இல்லாமல் கல்வியின் கருவாக அமைய வேண்டும். மொழி பயன்படுத்தப்படுவதற்காகக் கற்கப்படுவதற்கப்பால், பாதுகாக்கப்படுவதற்காகவும் உணர்வில் ஒளி ஏற்றுவதற்காகவும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.

மொறிசியஸ் நாட்டில் வாழும் தமிழர் எட்டுத் தலைமுறைகளுக்குப் பின் இப்போது வெறித்தனத்துடன் தமிழைக் கற்று வருகின்றார்கள். காரணம் பயன்பாட்டுக்காக அல்ல, தம்மை அடையாளத்துடன் பாதுகாப்பதற்காக, தமிழே தம் இருப்பின் அடையாளம் என உலகுக்கு உணர்த்துவதற்காக. இத்தன்மை புலம்பெயர்ந்தோர் மொழிக்கல்வியில் சிறுகச் சிறுக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்தோரின் மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறைக்காக மொழிக்கல்வி சமகாலக் கல்வி முறையில் இருந்து பெரிதும் மாறுபட வேண்டும். வேர்களையும் அடையாளங்களையும் தேட முயலும் இத்தலைமுறைகளின் வினாக்களுக்கான விடைகளை இந்த மொழிக்கல்வி விரிவாகவும் ஆழமாகவும் கொண்டிருக்க வேண்டும். உலகளாவி வாழும் தமிழர்களின் ஒற்றை அடையாளம் தமிழே என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக உணர்த்தும் கல்வியாக கற்பித்தல் அமைய வேண்டும்.

இப்பணியை ஒரு பள்ளியோ, சில ஆசிரியர்களோ முன்னெடுக்க முடியாது. பல்வேறு ஆளுமைகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு துறையாலேயே இவற்றைச் சாத்தியமாக்க முடியும்.

கட்டுரையில் முற்பகுதியில் குறிப்பிட்ட வல்லாண்மை மிக்க இளைய தலைமுறையை உருவாக்கும் பணியைத் தாய்மொழிக் கல்வி என்ற தளத்தில்தான் உருவாக்க வேண்டும். இப்பணி துல்லியமாகவும் தெளிவான வரையறைகளைக் கொண்டும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். சிறப்பாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களால் இக் கல்வி முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

நிறைவுரை

புலம்பெயர்ந்தோர் தமக்கான ஆளுமைகளைத் தமக்குள்ளேயே வளர்த்து, அந்த ஆளுமைகளின் கீழ் இயங்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். சிறப்பான ஆளுமைகளுக்குக் கீழ் செயற்படும் இனங்களாலேயே சாதனைகளைச் செய்ய முடியும். எமது தாயக விடுதலைப் போராட்டத்தின் எழுச்சியும் உயர்ச்சியும் சிறந்த ஆளுமைகளாலேயே உருவாக்கப்பட்டன.

அவ்வாறான ஆளுமைகளை உருவாக்கவல்ல சிறந்த தளம் புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்புலங்கள். இத்தளத்தில் உள்ள வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி, ஆளுமைமிக்க துறைசார் வல்லுனர்களை உருவாக்க முடியும். பெற்றோராகவும் சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் இப்பணிகளை முன்னெடுக்கவல்ல வாய்ப்புகளை முடிந்தவரை அனைவரும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

சவால்களும் இடர்களும் நிறைந்திருக்கும் பாதையின் வழியேதான் உயர்ந்த இலக்குகளை நோக்கி நாம் பயணம் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளோம். சமகால இடர்களையும் தடைகளையும் கருத்தில் கொண்டால், எதிர்காலத்துக்கான சிறந்த தலைமுறையை உருவாக்கும் முயற்சியில் தவறிழைத்தவர்களாவோம்.

திருக்குறளின் அதிசயங்கள்

திருக்குறளில் தமிழ், என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

திருக்குறளில் உள்ள மொத்த எழுத்துகள் - 42,194

திருக்குறளில் தமிழ் எழுத்துகள் 247ல் 37 எழுத்துகள் மட்டும் இடம்பெறவில்லை.

திருக்குறளில் இடம்பெறும் இரு மலர்கள் - அனிச்சம், குவளை

திருக்குறளில் இடம்பெறும் ஒரே பழம் - நெருஞ்சிப்பழம்

திருக்குறளில் இடம்பெறும் ஒரே விதை - குன்றிமணி

திருக்குறளில் பயன்படுத்தப்படாத ஒரே உயிரெழுத்து - ஓள

திருக்குறளில் இடம்பெற்ற இரண்டு மரங்கள் - பனை, முங்கில்

திருக்குறளில் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரே எழுத்து - னி (1,705)

திருக்குறளில் ஒரு முறை மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்ட இரு எழுத்துகள் - னீ, ங

திருக்குறளில் இடம்பெறாத ஒரே எண் - ஒன்பது

திருக்குறள் இதுவரை 26க்கும் அதிகமான மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளது.

திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் 40 பேர் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

அ. முத்துலிங்கம்

ஆறாம் திணை

நாங்கள் அப்போது இலங்கையில் மவுண்ட்வினியா என்னும் இடத்தில் வாடகை வீட்டில் தங்கியிருந்தோம். எங்கள் வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர் பெயர் பிரீஸ். அவருக்கு தமிழ் தெரியாது. எனக்கு சிங்களம் தெரியாது.

1958ம் ஆண்டு மே மாதம் ஓர் இரவு கலவரம் மெல்ல மெல்ல ஊர்ந்து கொழும்புக்கு வந்தது. எந்த நேரமும் எங்கள் வீடு தாக்குதலுக்கு உள்ளாகலாம் என்று உணர்ந்து அண்ணர் எங்கள் உயிரையும் உடைமைகளையும் பிரீஸ்தான் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று அவரிடம் வேண்டினார். பிரீஸ் அப்போதுதான் தன் நினைவுக்கு வந்ததுபோல ஒரு புது மனிதராக மாறினார். எங்கள் பாதுகாப்புக்கு தான் உத்திரவாதம் என்றார். ஒரு நாற்காலியை எடுத்து வீட்டுக்கு வெளியே போட்டு அன்றிரவு முழுக்க அங்கேயே தங்கினார். தூங்கவே இல்லை. உள்ளே நாங்களும் தூங்காமல் விடிவதற்காகக் காத்திருந்தோம். அடுத்தநாள் காலை அங்கிருந்த மூன்று தமிழ் குடும்பங்களில் ஒரு குடும்பத்தின் வீடு உடைந்து சிதிலமாகிவிட்டது என்றார்கள். ஒரு குடும்பத்து ஆட்கள் இரவோடு இரவாக மறைந்துவிட்டார்கள். எஞ்சியது நாங்கள் மட்டும்தான்.

ஒரு பொலிஸ் வாகனத்தில் எங்களையும் இன்னும் சில தமிழ்க் குடும்பங்களையும் அகதிகள் முகாமுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். ஒரேயொரு பெட்டிதான் எடுத்துவரலாம் என்று கட்டளை. என் பங்குக்கு டேனியல் டிஃபோ எழுதிய 'ராபின்சன் குருசோ' என்ற நாவலை கையில் எடுத்துக்கொண்டேன். எப்போது வீட்டுக்குத் திரும்பி வருவோம் என்பது நிச்சயமில்லை. அடுத்த வேளை உணவு எப்போது எங்கேயிருந்து வரும் என்பதும் தெரியாது.

முகாமில் ஒரு தொண்டு நிறுவனம் அகதிகளுக்கு இலவசமாக உடைகள் வழங்கியது. ஏதோவொரு வெளிநாட்டில் யாரோ போட்டு முடித்த உடைகள்தாம் அவை. அதற்காக ஆட்கள் சண்டை போட்டு ஒருவர் மேல் இன்னொருவர் ஏறி நின்று பெற்றுக்கொண்டார்கள். எனக்குப் பெரிசான இரவு ஆடையின் மேல்சட்டை மட்டுமே அகப்பட்டது. கீழ்க் கால்சட்டை யாருக்குப் போனதோ தெரியாது. அந்த மேல்சட்டையின் கடைசி பட்டன் என் கைகளுக்கு எட்டாது. முழங்காலைத் தாண்டி தூரத்தில் இருந்தது. ஆனால் மிகச் சந்தோசமாக அதை நான் பகலிலும் இரவிலும் அணிந்துகொண்டேன். அகதி முகாமில் 2000 பேர்வரை இருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் பல முகாம்கள் இருந்தன என்று பின்னர் கேள்விப்பட்டேன். ஒரு மத்தியான நேரத்தின் போது அகதிகளாகிய நாங்கள் மறியல் கைதிகள் போல வரிசையில் தட்டையேந்தி உணவுக்காக

நின்றோம். இரண்டு கரண்டி எண்ணி என் தட்டில் விழுந்தது. அது மஞ்சள் நிறத்தில் சோறுபோலவே இருந்தது. பருப்பு முடிந்துவிட்டது. யாரோ ஒருவர் போட்டு முடித்த நீளமான இரவுச் சட்டையோடு நான் நடுப்பகலில் நெடுநேரம் அங்கே நின்றேன். அப்பொழுது நான் எனக்குச் சொல்லிக்கொண்டேன்.

'இந்த நாளை நன்றாக ஞாபகம் வை. இதுவே உன் வாழ்நாளில் ஆகக் கீழேயான கணம். இனிமேல் இப்படி ஒரு தருணம் உன் வாழ்க்கையில் வராமல் பார்த்துக்கொள்.' எங்களுக்கு ஏன் இந்த நிலை என்று நான் என் சின்ன மூளையால் யோசித்தேன். ராபின்சன் குருசோ நாவலில் ஓர் இடம் வரும். அவன் தனியாக ஒரு தீவில் பல வருடங்கள் வாழ்ந்தான். ஒருநாள் கடற்கரையில் மனிதக் காலடியைக் கண்டு பெரும் பீதி அடைந்தான். நான் நினைத்தேன் மனிதனுடைய உண்மையான எதிரி இன்னொரு மனிதன்தான்.

யாரோ போட்டு முடித்து தானமாகக் கிடைத்த இரவுச் சட்டையை நான் பல வருடங்களாகப் பல தேசங்களுக்கும் ஒரு ஞாபகத்துக்காக காவித் திரிந்தேன். ஒரு காலத்தில் நான் வளர்ந்து பெரியவனாகி அந்த உடையை நிரப்புவேன் என நினைத்தேன். அது நடக்கவே இல்லை. அந்த உடையும் ஒரு நாட்டைவிட்டு இன்னொரு நாட்டுக்கு நான் அலைந்தபோது ஏதோ ஒரு தருணத்தில் என்னை விட்டு தப்பியது..

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் கனடாவில் நான் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் இளைஞர் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். முப்பது வயதிருக்கும், உற்சாகமாக இருந்தார். இவருடையது வித்தியாசமான கதை. இலங்கையிலும், பாங்கொக்கிலும் சிறையில் இருந்திருக்கிறார். ரஸ்யாவில் பனிப்புதைவில் மயிரிழையில் உயிர் தப்பியவர். சிங்கப்பூரில் இவரைக் குப்புறக் கிடக்க வைத்து ஒன்பது பிரம்படிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஒன்பது நாள் விசா கெடுவை மீறி தங்கியதற்காக. கழுத்திலே மரப்பூட்டைப் போட்டுவிட்டு ஒரு தடியான மனிதன் பிரம்பினால் அடித்தான். அடித்து முடிந்த பிறகு அதே இடத்தில் ஒரு சீனக் கிழவி மயிலிறகால் முதுகில் எண்ணெய் பூசிவிட்டான். இருவருக்கும் சிங்கப்பூர் அரசு சம்பளம் கொடுத்தது. அமெரிக்கா போய்ச் சேர்ந்தபோது அவருடைய கள்ள பாஸ்போர்ட்டை கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். கையிலும் காலிலும் சங்கிலி மாட்டி, கையிலே 8 நாத்தல் கனமான இரும்புக் குண்டை காவக் கொடுத்து, நடத்தி சிறைக்கு கூட்டிச் சென்றார்கள். சிறைவாசம் முடிந்து, மூன்று வருட பயணத்துக்குப் பின்னர் கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அகதியாக இருந்தபோது வேலை தேடி 17 கம்பனிகளில் நேர்முகத் தேர்விற்குப் போனார்.

எல்லோரும் அவரிடம், 'உங்கள் கனடிய அனுபவம் என்ன? உங்கள் திறமை என்ன?' என்றே கேள்விகள் கேட்டார்கள். 18ஆவது இடத்தில் அவர் இப்படி பதில் சொன்னார். 'ஐயா, எனக்கு கனடா அனுபவம் கிடையாது ஆனால், என்னிடம் நிறைய திறமை உள்ளது. என் திறமை நான் உயிர் வாழ்வது. இன்றுவரைக்கும் உயிர் தப்பி நான் வாழ்கிறேன் என்றால் அது என்னுடைய திறமை.' அப்போதும் வேலை கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது அவர் கனடா வாகனம் ஓட்டுகிறார். அவருடைய வருமானம் சராசரி கனடியரின் வருமானத்திலும் பார்க்க இரண்டு மடங்கு அதிகம். இது ஓர் உதாரணம்தான். ஒரு புது நாடு கிடைத்துவிட்ட சந்தோசம் அவருடைய முகத்தில் நிரந்தரமாக இருக்கிறது. கூடவே அகதியாக வந்த ஒருவரின் வாழ்வும் வலியும்.

புலம் பெயர்வது ஒன்றும் புதிதல்ல. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக மனிதன் புலம்பெயர்ந்தபடியே இருக்கிறான். சங்க இலக்கியம் ஐந்து நிலங்கள் பற்றிப் பேசும். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை. பல பாடல்கள் தலைவன் தலைவியை பிரிந்து போவதை சொல்லும். பொருள்வயின் பிரிவு என்று சொல்வார்கள். பொருள் தேடிப்போவதால் புலம்பெயர் நேரிடுகிறது. நற்றிணை 153ல் தனிமகனார் பாடிய பாடல் 'வெஞ்சின வேந்தன் பகை அலைக் கலங்கி, வாழ்வோர் போகிய பேர் ஊர்ப் பாழ்' என்கிறது. சினம் கொண்ட அரசனின் கொடுமை தாங்கமுடியாமல் துயருற்று, சொந்த ஊரைவிட்டு ஓடியவர்களின் கதை. 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் அரசனின் கொலைச் சீற்றத்துக்கு பயந்து வெளியேறியவர்கள் போலத்தான் சமீப காலங்களில் புகலிடம் தேடி அலைந்து கரை சேர்ந்தவர்களையும் சொல்லலாம்.

கனடாவுக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு உண்டு. திருக்குறளையும் திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஜி.யூ போப் பாதிரியார் கனடாவில் பிறந்தவர். தமிழ் அகதிகள் கனடாவுக்கு குடிபெயரத் தொடங்கியது 1983ம் ஆண்டு இலங்கை இனக்கலவரத்துக்கு பின்னர்தான். அவர்கள் குடியேறி சில வருடங்களிலேயே பத்திரிகைகள் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அகதிக் கோரிக்கை இன்னும் வெற்றி பெறவில்லை. நிரந்தர வேலை கிடையாது. அடுத்தவேளை உணவு பற்றி நிச்சயமில்லை. ஆனால் பத்திரிகைகளும் இலக்கிய சஞ்சிகைகளும் தொடங்க அவர்கள் தயங்கவில்லை. புதுநாட்டுக்கு வந்தவுடன் அவர்கள் செய்து புது வாழ்க்கையை பதிவு செய்துதான். ஈழத்துக் கவிஞரான வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் எழுதுகிறார்: "யாழ்நகரில் என் பையன் கொழும்பில் என் பெண்டாட்டி வன்னியில் என் தந்தை தள்ளாத வயதிலிலே தமிழ் நாட்டில் என் அம்மா சுற்றம் பிராங்க்போட்டில் ஒரு சகோதரியோ ப்ரான்ஸ் நாட்டில் நானோ வழிதவறி அலாஸ்கா வந்து விட்ட ஒட்டகம்போல் ஒஸ்லோவில்"

கவிதைகள் எழுத முடியாதவர்கள், அவர்கள் சேர்த்துவைத்த நூல்களை சுமந்துகொண்டு வர மறக்கவில்லை. ஒருவர் சாண்டில்யனின் கடல் புறாவை 10 வருடகாலமாக தூக்கிக்கொண்டு நாடு நாடாக அலைந்ததாகச் சொன்னார். இதற்கெல்லாம் காரணம் இருந்தது. 1991ம் ஆண்டு மே 31ம் தேதியை ஒரு தமிழராலும் மறக்க முடியாது. அன்றுதான்

யாழ்நூலகம் ஒரு லட்சம் நூல்களுடன் எரிக்கப்பட்டது. ஓர் இனத்தை அழிப்பதற்கு அவர்கள் நூல்களை எரித்தால் போதும். அவர்கள் அறிவு மேலும் வளர்வதற்கு முடியாமல் நின்றுவிடும். குயசநொநவை 451 நூல் அதைத்தான் சொல்கிறது. அறிவைச் சாகடித்து - விட்டால் மனிதன் செத்துவிடுவான்.

புலம்பெயர் தமிழர்களின் இரண்டாம் தலைமுறை தமிழை கைவிட்டுவிடும் என்ற பொதுவான குற்றச் சாட்டு இருக்கிறது. இன்றைய கணினி யுகத்தில் தமிழ் கற்பது இலகுவாகிவிட்டது. புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ் கற்க முனையும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகிறது. இதுதான் உண்மை நிலை. இவர்களில் சிலராவது உயர்ந்த இலக்கியங்கள் படைத்து தமிழை உலக அரங்கில் முன்னிறுத்துவார்கள்.

தமிழர்கள் எட்டு கோடி பேர் உலகம் முழுவதிலும் இருக்கிறார்கள். நியூசிலாந்தில் இருந்து அலாஸ்கா வரை பரந்துபோய் புலம்பெயர் தமிழர்கள் பத்து லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். கனடாவில் மட்டும் மூன்று லட்சம் தமிழர்கள் என்று கணக்கெடுப்பு சொல்கிறது. ஒரு காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ராச்சியத்தை சூரியன் மறையாத ராச்சியம் என்று அழைத்தார்கள். இப்போதோ சூரியன் மறையாத தமிழ்ப் புலம் என்று சொல்கிறார்கள்.

கனடாவில் தமிழர் மரபுரிமை மாதமாக சனவரி பிரகடனப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் உலகத்தில் இரண்டாவது பெரிய தேசமான கனடாவில் முதல்முறையாக ஒரு புதிய சாலைக்கு 'வன்னி வீதி' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வு. வன்னி வீதி, தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான வீதி. இந்த வீதியை ஒன்றும் இலகுவாகச் சிதைக்க முடியாது. நூலகத்தை எரித்ததுபோல இதை அழிக்க முடியாது. என்றென்றைக்குமாக கனடாவில் ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர் வரலாற்றை நினைவுபடுத்தியபடியே இந்த வீதி நிற்கும்.

சங்க இலக்கியத்தில் எட்டுத்தொகையில் ஒன்று ஐங்குறுநூறு. ஐந்து நூறு பாடல்கள் கொண்டது. குறிஞ்சி நிலத்துக்கு நூறு பாடலும், நெய்தல் நிலத்துக்கு நூறு பாடலும், மருதம் நிலத்துக்கு நூறு பாடலும், முல்லை நிலத்துக்கு நூறு பாடலும் பாலை நிலத்துக்கு நூறு பாடலுமாக ஐந்நூறு பாடல்கள். பனியும் பனிசார்ந்த நிலத்துக்கும் பாடல்கள் இல்லை. புலம்பெயர்ந்த பத்து லட்சம் மக்கள் சென்றடைந்தது பனிப்பிரதேசங்களுக்குத்தான்.

என்னுடைய கிராமம் கொக்குவில். அங்கே காகம் இருக்கிறது. அதற்கு இரண்டு செட்டை. ஆறுமணிக்குருவியும் (Indian Pitta) இருக்கிறது. அதற்கும் இரண்டு செட்டை. சரியாக காலை ஆறுமணிக்கு இந்தக் குருவி 'கீஈஈஈய்க், கீஈஈஈய்க்' என்று சத்தமிடும். காகத்துக்கு பறக்கும் எல்லை இரண்டு மைல் தூரம். ஆறுமணிக்குருவிக்கு எல்லையே கிடையாது. இமயமலைக்கு பறந்துபோய் மீண்டும் திரும்பும்.

ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இந்த ஆறுமணிக்குரு-விபோல. அவர்களுக்கு எல்லையே கிடையாது. அவர்கள் உலகம் பனியும் பனி சார்ந்த நிலமும். ஆறாம் திணை.

(குறிப்பு: தமிழ்நாடு 11ம் வகுப்பு பாடநூலில் மேற்கண்ட 'ஆறாம் திணை' கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது.)

குயின்ரஸ் துரைசிங்கம்

கனடிய அரசமைப்பு முறையும் அதன் இயங்கு தளங்களும்

16ம் நூற்றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட, தற்போதைய உலகின் இரண்டாவது மிகப்பெரிய நாடு கனடா. பிறிதொரு நாட்டுடன் மிக நீண்ட எல்லையை வைத்திருக்கும் நாடுகளிலும் கனடா முதலிடம் வகிக்கிறது. உலகில் பெரிதும் பேசப்படும் அமெரிக்காவுடன் இந்த மிகப்பெரிய எல்லையை வைத்திருக்கும் கனடாவுக்கு, நிலரீதியாக அமெரிக்கா தவிர, வேறு எந்த நாட்டுடனும் எல்லை கிடையாது.

ஒப்பீட்டளவில் மிகமோசமான குளிரையும் பனிப்பொழிவையும் பதிவுசெய்யும் பல பகுதிகளைக் கொண்ட கனடாவின் வடஎல்லையாக அன்ராக்க்டிக் கண்டம் எனும் பச்சைக்குளிர் பனிப்பூமி இருக்கிறது. இருந்தும் துணிச்சலுடன் இந்த மண்ணை நம்பி குடிபெயரும் முயற்சியில் இறங்கிய ஐரோப்பியர்கள் பாராட்டிற்சூரியவர்கள்.

1001ம் ஆண்டில் நியூபவுண்ட்லாந்து பகுதியில் முதன்முதலில் குடியேற ஆரம்பித்த 'நோஸ்மென்' எனும் ஸ்கன்டினேவிய-ஐரோப்பியர்களும், 1400களில் குடியேற ஆரம்பித்த இத்தாலி நாட்டு கடல்பயணக் காரர்களும் வருவதற்கு முன்னர், பழங்குடியினர் மட்டுமே இங்கே வாழ்ந்துள்ளனர். குடிவரவாளர்களால் ஒட்டுமொத்தம் உயர்வுபெற்ற, உயர்வுபெற்று வருகின்ற ஒரு நாடு என்றால் கனடாவை அதற்கு ஒரு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இலங்கையில் இடம்பெற்ற அரசு பயங்கரவாத செயற்பாடுகள் மற்றும் மனிதஉரிமை மீறல்கள் காரணமாக அங்கிருந்து உயிர்பிழைக்கும் நோக்குடன் கப்பலில் தப்பித்த 150க்கும் அதிகமான ஈழத் தமிழர்கள், உயிர்காக்கும் படகுகள் (lifeboat) இரண்டில், 1986 ஆவணி மாதம் 11ம் திகதி, இதே நியூபவுண்ட்லாந்து பகுதியில் கரைத்தடியதும், கஸ் டால்டன் (Gus Dalton) என்ற நல்லிதயம் படைத்த கனடியர் ஒருவர் இந்தப் படகுகளை அடையாளம் கண்டு, அப்பகுதி மக்களுடன் இணைந்து தமிழர்களைக் காப்பாற்றியதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்க வரலாறு.

இத்தகைய புகழ்பெற்ற நாட்டில், வளமான ஒரு அரசியல், பொருளாதார, சமூக, சமய, பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பை இன்றுவரை முதல்நிலையில் பேணிவருவதற்கு ஏராளமானவர்கள் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கனடிய அரசு கட்டமைப்புக்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே மிகச் சீராகத் திட்டமிடப்பட்டு, மனித உரிமைக்கும் மனித மாண்பிற்கும்

குந்தகம் வராத வகையில் பின்னப்பட்டமையே இந்த நாடு வெற்றிபெற்ற முதல்தர நாடாக விளங்குவதற்கான பிரதான காரணம்.

1867ம் ஆண்டு, விக்ரோரியா மகாராணியின் ஆட்சியில் பிரித்தானியாவிற்குக் கீழே இருந்த இந்த நாட்டை, ஒரு தனிநாடாகப் பிரகடனப் படுத்தி, டொமினியன் ஒஃப் கனடா (Dominion of Canada) என்ற பெயரில் ஒரு புதிய நாடாக சுதந்திரமாக இயங்க அனுமதி அளித்தார்கள்.

1867ம் ஆண்டு யூலை 1ம் திகதிதான் இந்த உத்தியோகபூர்வ மாற்றம் நடைபெற்றது. அதனால் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை, இத்தினத்தை கனடாவின் பிறந்ததினமாக, கனடிய தினமாக இந்நாடு கொண்டாடி மகிழ்கிறது. நீண்ட காலமாக டொமினியன் டே என்ற பெயரில் இந்த நாள் கொண்டாடப்பட்டு வந்தது.

1982ம் ஆண்டு, கனடிய பாராளுமன்றம் இந்தப் பெயரை, கனடிய தினமாக (Canada Day) மாற்றியது. 'தமிழர் தகவல்' ஆண்டு மலருக்கான கட்டுரை என்ற வகையில், தமிழர் தகவலுடன் நேரடித் தொடர்புள்ள கனடியத் தினம் குறித்த தகவலை இங்கே பதிவு செய்வது பொருத்தமாக இருக்குமென நம்புகிறேன்.

ஈழத் தமிழர்கள் கனடாவுக்கு பெரும் எண்ணிக்கையில் புலம்பெயர் ஆரம்பித்த எண்பதுகளிலிருந்து, 25 வருடங்களுக்கும் மேலாக, கனடிய தினமான யூலை 1ம் திகதி, ஒரு வருடம்கூடத் தவறாமல், ரொறன்ரோவில் தமிழர்களுக்கான கனடிய தின நிகழ்வை ஒழுங்கமைத்து, கனடிய அரசு பிரதிநிதிகள், மைய ஊடகங்களின் பிரதிநிதிகள் உட்பட, பலரை சிறப்பு விருந்தினர்களாக அழைத்து, தமிழ் கலை நிகழ்ச்சிகள், சிறப்புரைகளுடன் பண்பான ஒரு கனடிய தமிழர் விழாவை நடத்திய பெருமை தமிழர் தகவலையே சாரும்.

அவ்வப்போது பல்வேறு அமைப்புகள் அல்லது குழுமங்கள் கனடிய விழாவை நடத்தி வருகின்ற போதிலும், கனடியத் தமிழர் வரலாற்றில், எண்பதுகளிலிருந்தே வருடம்தோறும் கனடியதின் தமிழர் விழா நடத்திய ஒரேயொரு குழுமமாக தமிழர் தகவல் மையம் ஒன்றே இருந்தது என்பதை இங்கே பதிவுசெய்ய விரும்புகிறேன். 2009ல் தமிழர்கள் சந்தித்த நம்முடியாத மனித அவலங்களின் பின்னர், இந்த கனடியதின் நிகழ்வு, தமிழர் தகவல் மையத்தால் நடைபெறாமல் போனமை

கவலை தருகின்ற விடயமாக இருப்பதுடன், மீண்டும் அதைத் தொடர்வதற்கான உத்வேகத்தை பிரதம ஆசிரியர் பெறவேண்டுமென்ற வேண்டி எம்மில் பலருக்கும் உண்டு.

கனடிய அரசு கட்டுமானங்கள்

கனடிய அரசு கட்டமைப்பு, அடிப்படையில் மூன்று தளங்களைக் கொண்டது. மத்திய சமஷ்டி அரசு, மாகாண அரசு, நகரசபை என்ற வகையில், இவைக்கென விசேட துறைசார் விதிமுறைகளையும், எந்தெந்தத் துறைகளை எந்த அரசு கட்டமைப்பு கையாள வேண்டும் என்ற சட்டதிட்டங்களையும் கொண்டதாக, கனடிய அரசு கட்டுமானங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

சமஷ்டி அரசு

கனடிய மத்திய அரசமைப்பு, சமஷ்டி (Federal) அரசு என்று அழைக்கப்படுகிறது. பல மாகாணங்கள் இணைந்த கூட்டாட்சியாக, அதேவேளையில் ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் போதிய சுதந்திரம் வழங்கப்பட்ட நிலையில் இயங்கும் கனடிய அரசமைப்பு, சமஷ்டி விழுமியங்களைப் பெரிதும் பேணுவதால் அதை சமஷ்டி அரசு என்று விழிக்கிறார்கள்.

கனடிய நாட்டின் தலைநகரான ஒட்டாவா நகரத்தில், மத்திய சமஷ்டி அரசின் நாடாளுமன்றம் அமைந்துள்ளது. இலக்கம் 111 வெலிங்டன் வீதியில் அமைந்துள்ள இந்த நாடாளுமன்றக் கட்டிடத்தை, 'த ஹில்' (The Hill) என்று அழைக்கிறார்கள். 1859ல் விக்ரோறியா மகாராணியாரின் பரிந்துரைக்கு அமைய, 18, 19ம் நூற்றாண்டுகளில் பாரிய இராணுவ முகாமாக இருந்த இந்த இடத்தில் நாடாளுமன்றம் அமைக்கும் பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு, பல வருட கட்டிடப் பணிகளின் பின்னர்

இந்த வளாகத்தில் அரசு பணிகள் இயங்க ஆரம்பித்தன. வருடத்திற்கு மூன்று மில்லியன் பார்வையாளர்கள் ஒட்டாவா நாடாளுமன்றத்தைப் பார்க்க வந்து போகிறார்கள்.

அண்மைய தகவல்கள்

சர்வதேச தொடர்பு விவகாரங்கள், குடிவரவு, குற்றவியல் சட்டமூலங்கள், வரி, தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் வெளிநாடுகளுடனான கொள்கைத் திட்டமிடல் போன்றன, மத்திய சமஷ்டி அரசின் பிரதான நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் கீழான பணிகளாக அமைகின்றன.

கனடாவில் 10 மாகாணங்களும் (Provinces) 2 பிரதேசங்களும் (Territories) உள்ளன. இந்த 12 பகுதிகளிலுமுள்ள மொத்தம் 338 தேர்தல் தொகுதிகளுக்கு, ஒரு தேர்தல் தொகுதிக்கு ஒரு பிரதிநிதி என்ற வகையில் மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் - களாக கனடிய அரசில் பங்கேற்பார்கள். பல அரசியல் கட்சிகள் இந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் கலந்துகொள்கின்றன.

பொதுத் தேர்தலில் அதிகமான பிரதிநிதிகள் தெரிவுசெய்யப்படுகின்ற கட்சி, சமஷ்டி அரசை அமைக்கப் பணிக்கப்படும். அந்தக் கட்சியின் தலைவர், பிரதமராகப் பொறுப்பேற்பார். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர், நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கத்தக்க சட்டதிட்டங்களை வரைதல்-திருத்துதல், தனது தேர்தல் தொகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துதல், தனது தொகுதியில் வாழும் பொதுமக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்தல் ஆகிய முக்கிய பணிகளைப் பொறுப்புடன் நிறைவேற்றுவது அவரது கடமையாகிறது.

Canada Plans to Admit Over 1 Million New Immigrants

Canada is preparing to welcome more than one million new permanent residents over the next three years.

The Canadian Parliament detailed its plans to add hundreds of thousands of permanent residents each year from 2019 to 2021 in its 2018 Annual Report to Parliament on Immigration.

In 2017, Canada admitted 286,479 permanent residents, according to the report, and in the years to come, the country expects those numbers to grow. Under its new "immigration levels plan," Canada projects that it could welcome as many as 350,000 people as permanent residents in 2019 alone, with 176,000 of those being "federal economic and provincial/territorial nominees, 89,000 being admitted under its family reunification program, and 58,500 being welcomed as refugees, protected persons or for other humanitarian reasons.

In 2020, the number of admissions is expected to increase to 360,000 before rising again in 2021 to

include 370,000 people. In a statement, Canada's Minister of Immigration, Refugees and Citizenship, Ahmed Hussen, said that "immigrants and their descendants have made immeasurable contributions to Canada and our future success depends on continuing to ensure they are welcomed and well-integrated."

The immigration minister also asserted that welcoming more permanent residents into the country was a way to address "new challenges" Canada faces, "such as an aging population and declining birth rate." "Immigrants have helped address these by contributing to Canada's labor force growth," Hussen said, adding: "Growing immigration levels, particularly in the Economic Class, will help sustain our labor force, support economic growth and spur innovation."

As Canada continues to keep its doors open to more permanent residents, the U.S. is currently locked in a battle over its own borders that has seen the government partially shut down for nearly three weeks.

பேராசிரியர் சு. பசுபதி

கனடாவின் முதல் இசை விழா

“அடா! போன வருடம் ஒன்று நடந்ததே? நீங்கள் அதற்கு வரவில்லையா?” என்றார் அந்தப் புதிய நண்பர்.

1973 ஜனவரி மாதம் இருக்கும். நான் ரொறன்ரோ நடைபாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது ஒரு தம்பதியைச் சந்தித்தேன். யாவரும் தமிழர்கள், முதன் முறை பார்க்கிறோம் என்று தெரிந்ததால், மூவரும் ; குளிராய் இருந்தாலும் _ சிறிது நேரம் நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது ரொறன்ரோவில் நடக்கும் கலை, பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நான் கேட்டேன். குறிப்பாக, இங்கே தியாகராஜ உற்சவம் போன்ற இசை விழாக்களைக் கொண்டாடுகிறார்களா என்று நான் கேட்டதற்குத்தான், அந்தப் புதிய நண்பர் அப்படிப் பதில் கேள்வி கேட்டார்.

1972-இல் வைத்தியர் சி. கிருஷ்ணன், நிர்மலா தம்பதியின் வீட்டில் தியாகராஜ உற்சவம் சிறு அளவில் நடந்ததாக அறிந்தேன். எனக்கு அழைப்பு வராததால் அந்நிகழ்வுக்கு நான் போகவில்லை என்று அவரிடம் தெரிவித்தேன். அப்போது அவர் சொன்னது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

“உங்களைப் போலவே பலரும் நினைத்ததால், இங்குள்ள பாரதி கலா மன்றம், யோர்க் பல்கலைக் கழகம், றையர்ஸன் பாலிடெக்னிக் நிறுவனம் என்ற மூன்று அமைப்புகளும் ஒன்று சேர்ந்து அடுத்த மாதம், பெப்ரவரியில் முதன் முறையாய்ப் பொதுமக்கள் பங்கேற்கும்படி ஒரு தியாகராஜ உற்சவம் நடத்தப் போகிறார்கள்” என்றார்.

விவரங்கள் அறிந்ததும் என் உற்சாகம் அதிகரித்தது. காரணம்: அந்த நாளின் சிறப்புக் கச்சேரி: எஸ்.ராமநாதன் பாட்டு, எல். சங்கர் வயலின், திருச்சி சங்கரன் மிருதங்கம் என்றறிந்ததே. மேலும் யோர்க்கில் இசைத்துறையைத் தொடங்க ஒரு காரணராய் இருந்த ஜான் ஹிக்கின்ஸும் பெரும்பங்கேற்பார் என்றும் அறிந்தேன்.

அந்தத் தியாகராஜ உற்சவம்தான் நான் கனடாவில் பார்த்த முதல் இசை விழா. கனடாவிற்கு நான் புலம் பெயர்ந்து இப்போது 47 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இதுவரை பல அருமையான விழாக்கள், இசை நிகழ்ச்சிகள், தமிழ் அரங்கங்கள், நாடகங்களைப் பார்த்து விட்டேன். இருப்பினும் அந்த முதல் இசை விழா என் மனத்தில் ஒரு தனிச் சோபையுடன், இனிய மணத்துடன் அழுத்தமாய்ப் பதிந்துள்ளது.

சென்னையில் கர்நாடக இசையுடன் வளர்ந்தவன் நான். கூடவே மற்ற பலவகை இசைகளையும் கேட்டு ரசித்தவன். அமெரிக்காவில் யேல் பல்கலைக் கழகத்தில் 60களில் படிக்கும்போது, அதிகமாக இசை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போகும்

வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டவில்லை. படிப்பும், ஆய்வும் எனக்கு நேரம் கொடுக்கவில்லை. இப்போதோ வேலையில் இருப்பதால், அந்த உற்சவத்தில் கலந்துகொண்டு முழுமனத்துடன் இசையைக் கேட்டு மகிழலாம் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

பிப்ரவரி 3, 1973 வந்தது.

அன்று வரப்போகும் இசைக் கலைஞர்களைப் பற்றி நான் அறிந்ததை மனத்தில் அசை போட்டுக் கொண்டே, மாலையில் உற்சவக் கச்சேரியைக் கேட்கக் கிளம்பினேன்.

யோர்க் பல்கலைக் கழகத்தில் இசையாசிரியராய் இருந்த ஜான் ஹிக்கின்ஸ், அமெரிக்காவில் வெஸ்லியன் பல்கலைக் கழகத்தில், வீணை தனம்மாள் பரம்பரையைச் சார்ந்த புல்லாங்குழல் வித்வான் டி. விஸ்வநாதனிடம் இசை பயின்றவர். நான் யேல் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டப்படிப்புப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, வெஸ்லியன் பல்கலைக் கழகத்தில் அவ்வப்போது நடக்கும் “கறி கச்சேரி” (Curry Concert)க்குச் சென்றிருக்கிறேன். ஆம், அவ்வப்போது ‘செவிக்கும், வயிற்றுக்கும் உணவு ஈயப்பட்ட’ நிகழ்ச்சிகள் அங்கே நடப்பதுண்டு. நான் அங்கு போயிருந்த நாளில் வெஸ்லியனில் அப்போது வருகைப் பேராசிரியராய் இருந்த எம்.ஏ. கல்யாணகிருஷ்ண பாகவதர் இசை விருந்தை எங்களுக்கு அளித்தார். கச்சேரிக்குப் பின்னர் எங்களுக்குக் கிட்டிய அறுசுவை விருந்தில் அவருடைய மனைவிக்குப் பெரும்பங்கு இருந்தது! அங்கே, விஸ்வநாதனின் சகோதரர் டி. ரங்கநாதன் மிருதங்கம் கற்றுக் கொடுத்து வந்தார்.

மேலும், கல்யாணகிருஷ்ண பாகவதரின் மகள், முத்துலக்ஷ்மி வாரமொரு முறை யேலுக்கு வந்து பலருக்கு கர்நாடக இசையை கற்றுக் கொடுத்து வந்தார். (நானும் அவருடைய முதல் வகுப்பில் இருந்தேன்) இப்போது முத்துலக்ஷ்மி கனடாவில் புலம்பெயர்ந்து, திருமணத்திற்குப் பின், லக்ஷ்மி ரங்கநாதன் என்ற பிரபல வீணை வித்துவானாய், கிங்ஸ்டனில் உள்ள குவீன்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராய் இருக்கிறார் என்றும் கேள்விப் பட்டிருந்தேன். (அவரும் உற்சவத்துக்கு வருவார் என்று நினைத்தேன்.) அதனால் அமெரிக்காவில் எனக்குத் தெரிந்து கர்நாடக இசையை முறையாகக் கற்றுத் தரும் ஒரே பல்கலைக்கழகமான வெஸ்லியனிடம் எனக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் இருந்தது. மேலும், சென்னையில் நான் கேட்டு ரசித்த மிருதங்க மேதை பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் பிரதம சீடரான திருச்சி சங்கரன் யோர்க்கில் மிருதங்கம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார் என்ற தகவலையும் நான் அறிந்திருந்தேன். திடீரென்று சென்னை முதல்வர் அண்ணாதுரை வெஸ்லியனுக்குப் போனதைப் பற்றி என்னிடம் சொன்னதும் என் நினைவுக்கு வந்தது.

1968-இல் அண்ணாதுரை அவர்கள் யேல் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வந்திருந்தபோது, வெஸ்லியனுக்குப் போனீர்களா என்று அவரிடம் கேட்டேன். இசையில் ஈடுபாடு கொண்ட அண்ணாதுரை, தாம் வெஸ்லியன் பல்கலைக் கழகத்தின் இசைத்துறைக்குச் சென்றதைப் பற்றி மிக உற்சாகத்துடன் பேசினார். சென்னையிலிருந்து கொண்டு வந்திருந்த பல இசை ஒலி நாடாக்களை அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்றும், பல அமெரிக்கர்கள் அவர்முன் 'வெள்ளை வெளேரென்று ஜிப்பாக்கள் அணிந்து அருமையாகப் பாடினார்கள் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். மேற்கண்ட இந்த நினைவுகளால் அந்த வெஸ்லியனில் படித்த ஜான் ஹிக்கின்ஸையும் ரொறன்ரோ தியாகராஜ உற்சவத்தில் பார்க்கும் ஆர்வம் எனக்கு எழுந்தது. வயலின் வாசிக்கப் போகும் எல்.சங்கர் 'வயலின் மூவர்' என்று அறியப்பட்ட எல். வைத்தியநாதன், எல்.சுப்பிரமணியம், எல்.சங்கர் மூன்று சகோதரர்களில் ஒருவர் என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரிந்திருந்தது. (ஜான் மெக்லாக்லின் என்பவருடன் சேர்ந்து மஹாவிஷ்ணு ஆர்க்கெஸ்ட்ரா ஒன்றிலும் சங்கர் இருந்தார் என்று பின்னர் அறிந்தேன்.)

காலையில் யோர்க்கில் நடந்த உற்சவ நிகழ்ச்சிகளுக்கு என்னால் போக முடியவில்லை. வேலைதான் காரணம்! அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நண்பர்களிடம் விசாரித்து அறிந்தேன். வழக்கம்போல் பூஜைக்குப் பின், தியாகராஜரின் பஞ்சரத்தின கிருதிகள் சிலரால் சேர்ந்து பாடப்பட்டனவாம், தனியாய்ச் சிலர் ஒவ்வொருவராய் பாடியோ ஒரு வாத்தியம் வாசித்தோ முடித்தபின் ஜான் ஹிக்கின்ஸ் தியாகராஜரின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும், அவருடைய இசைப் பாடல்களையும் பற்றி ஓர் ஆய்வேட்டைப் படித்தார். ஒரு மனிதர், ஓர் இசை மேதை, ஒரு மகான் என்ற வெவ்வேறு நிலைகளில் தியாகராஜரைப் பற்றிப் பேசினார் ஹிக்கின்ஸ். திருவையாற்றில் நடக்கும் தியாகராஜ உற்சவத்தைப் பற்றியும் விவரித்தார். (இசை விமர்சகர் சுப்பு 'தினமணி கதிரில்' வந்த ஒரு கட்டுரையில், "திருவையாற்றில் பக்தியுடன் பாடிய ஒரே பாடகர்" என்று ஜிக்கின்ஸைக் குறிப்பிட்டது இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது)

பிறகு அறுசுவை மதிய உணவு வழங்கப்பட்டது என்பதையும், சிறிது வயிற்றெரிச்சலுடன், கேள்விப்பட்டேன். இந்த உற்சவத்திற்கு 200 ஜாங்கிரிகளுக்கு மேல் தயாரித்துக் காரில் அமெரிக்காவிலிருந்து சில க்ளீவ்லெண்ட் நண்பர்கள் கொண்டு வந்து யாவருக்கும் மதிய உணவில் கொடுத்தார்களாம். (இந்த இசை விழாவைப் பற்றிப் பின்னர் எழுதிய "கனடா இந்தியா டைம்ஸ்" இதழ் மதிய உணவில் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா உணவுகளின் பட்டியலை விவரமாய்க் கொடுத்ததும் இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது! "லண்டன் முரசிலும்" அந்தப் பட்டியல் வெளியானது]

மாலையில் றயர்சன் பாலிடெக்னிக்கில் கச்சேரிக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். டாக்டர் எல்.ராமநாதனின் இசைக் கச்சேரிக்கு எல்லோரும் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். றயர்சன் பேராசிரியர் வைத்தியநாதன், பாரதி கலா மன்ற காரியதரிசி கே.வெங்கடராமன், ஜான் ஹிக்கின்ஸ் போன்றோர் குறுக்கே நெடுக்கே அலைந்து கொண்டிருந்தனர். சிறிது நேரம் கழிந்தது. கூட்டத்தில் ஒரு சலசலப்பு. பலர் தாழ்ந்த குரலில் ஒருவருக்கொருவர் ஏதோ பேசிக் கொண்டதைப் பார்த்தேன். அருகில் இருந்த ஒருவரிடம் விசாரித்ததில் அவர் சொன்னார், "வயலின் கலைஞர் சங்கரின் மாமா, மிருதங்க வித்துவான் ராமநாதபுரம் ஈஸ்வரய்யர் திடீரென்று இந்தியாவில் காலமானப-

டியால், சங்கர் கச்சேரிக்கு வரப்போவதில்லையாம். வயலினுக்கு என்ன செய்யப் போகிறார்களோ?" என்றொரு கேள்வியை எழுப்பினார்.

70களில் ரொறன்ரோவில் திடீரென்று ஒரு வயலின் கலைஞர் கிட்டமாட்டார்! வெளியூரிலிருந்து வரவழைக்கவும் நேரம் இல்லை! என்ன செய்யப் போகிறார்களோ என்று யாவரும் கவலையுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால்.. என்ன ஆச்சரியம்! ராமநாதன் கம்பீரமாய் மேடையில் ஏறினார் .கூடவே மிருதங்கத்துடன் திருச்சி சங்கரனும் தான். பின்னால் ஒரு யோர்க் இசைத்துறை மாணவி தம்புராவுடன் வந்தார். இன்னொரு பக்கமாய் ஒரு பெண்மணி கையில் வீணையுடன், சரஸ்வதிதேவி போல் மேடையில் ஏறி அமர்ந்தாள். அட, வீணையுடன் வாய்ப்பாட்டுக் கச்சேரியா? முன்பின் கேட்டதில்லையே என்று நாங்கள் அதிசயித்தோம். அந்தப் பெண்மணி வேறு யாருமில்லை. ராமநாதனின் மகள் கீதா பென்னெட் தான். ஆம், பிற்காலத்தில் தமிழ் எழுத்தாளராய் மலர்ந்த அதே கீதாவே. பல வருடங்களுக்குப் பின்னர் இசை விமர்சகர் சுப்பு சங்கீத கலாநிதி ராமநாதனைப் பற்றி எழுதிய ஒரு கட்டுரையில், "ராமநாதன் யார் தெரியுமா? இள நாவலாசிரியை _ வீணை வித்துவான்சினியான கீதா பென்னெட்டின் தகப்பனார்" என்று அறிமுகம் செய்யும் அளவுக்குப் புகழ் பெற்றவர் கீதா. ராமநாதன் வெஸ்லியனில் "சிலப்பதிகாரத்தில் இசை" பற்றிய ஆய்வுக்காக 70களில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றும் பேசப்படும் ஆய்வேடு அது. வெஸ்லியனிலிருந்தே அவர் ரொறன்ரோவிற்கு அன்றைய கச்சேரிக்கு வந்திருந்தார்.

அருமையான இசைக் கச்சேரி தொடர்ந்தது. பூர்ண சந்திரிகா ராக ஆலாபனை, பாபநாசம் சிவனின் தோடிக் கிருதி "கார்த்திகேய காங்கேய" , திருச்சி சங்கரனின் "தனி" எல்லாம் என் நினைவில் பதிந்துள்ளன. பிற்காலத்தில் டாக்டர் ராமநாதன் "தியாகராஜருடன் ஒரு நாள்" என்று புகழ் பெற்ற இசைப் பேருரை ஒன்றில் அந்த முதல் ரொறன்ரோ தியாகராஜ உற்சவம் பற்றி சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டதைக் கேட்டதும் நானே அந்த உற்சவத்தை நடத்தினதுபோல் எனக்குப் பெருமையாய் இருந்தது! .

ஆனால், இன்று அந்த இசை விழாவைப் பற்றி நினைக்கும்போது, அதில் பங்கேற்ற பல வித்துவான்கள்; ராமநாதன், ஹிக்கின்ஸ், லக்ஷ்மி ரங்கநாதன், கீதா பென்னெட் ;. இன்று நம்மிடையே இல்லை என்ற உண்மையும் மனத்தைக் கனக்க வைக்கிறது.

முதல் ஐந்து வருடங்களில் நடந்த தியாகராஜ உற்சவங்களுக்கு ரொறன்ரோவுடன் சகோதர உறவு கொண்ட க்ளீவ்லெண்ட் நண்பர்கள் தவறாமல் ரொறன்ரோவுக்கு வந்து பல உதவிகள் செய்து வந்தனர். பிறகு 1978 முதல் அவர்களே தியாகராஜ ஆராதனையை ஒவ்வொரு வருடமும் நடத்தத் தொடங்கினர். இப்படி ரொறன்ரோவில் நான் பார்த்த தியாகராஜ உற்சவம் இன்று அமெரிக்காவில் பல நகரங்களில் கோலாகலமாய்ப் பலநாள் விழாவாகக் கொண்டாடப்படுவதை யாவரும் அறிவர்.

இந்த ஆண்டு - 2019இல் பாரதி கலா மன்றம் பொன்விழா கொண்டாட இருக்கிறது. அதில் தியாகராஜ உற்சவமும் இல்லாமல் போகுமா?

காத்திருப்பேன், பார்க்க, கேட்க, ரசிக்க.

எஸ். ஜெகதீசன்

கனடிய கௌரவ குடியரிமை

மதம், இனம், வயது, மொழி, தேசம், பிறப்பிடம், இருப்பிடம் என்ற பாகுபாடின்றி சாதிப்போருக்கான அதி-உயர் கௌரவமாக உலகின் பல நாடுகளில் கௌரவ குடியரிமை ஆராதிக்கப்பெறுகின்றது.

உயர்ந்தோர் பெருமையை உலகெங்கும் உவந்து போற்றும் கௌரவ குடியரிமை - அவர்கள் அகிலத்தில் அடையாளம் தெரியாமல் போகும் அந்நியத்தை அகற்றுகின்றது. கனடிய அரசாங்கமும் வெளி நாடுகளில் உள்ள சாதனைக்குரிய கனடியரல்லாத பிரஜைகளுக்கு மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் கௌரவ குடியரிமை வழங்கி கௌரவிப்பது - நாகரிகத்தின் நயம்.

கனடாவில் கௌரவ குடியரிமை வழங்கப்பெறும் ஒருவர் அரசின் அதிகாரம் செல்லுபடியாகும் எல்லைகளுக்குட்பட்ட நிலப்பரப்பில் 'தங்கக் கூடிய' அடிப்படைத் தகைமைக்கு உரியவராகின்றார். ஆனால் இந்நாட்டவராக கணிக்கப்படாது வெளியாராகவே இருக்கும்வரை இருப்பர்.

கனடா நடுவண் அரசு, மாகாண அரசு, நகராட்சி அரசு என மூன்று நிலை அரசமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. கௌரவ குடியரிமை இந்த நாட்டின் வாழ்வுரிமையை வழங்குமெனினும், பிறப்பின் அடிப்படையிலோ அல்லது இயல்பின் அடிப்படையிலோ பெறப்படும் சாதாரண குடியரிமை வழங்கும் வாழ்வுரிமையி லிருந்து முற்றிலும் வேறுபாடு உடையது.

விதிவிலக்கான விசேட தகுதி அடிப்படையில் சத்தியப்பிரமாணம் செய்யாது கௌரவ குடியரிமை பெற்றவர் கனடாவில் இருக்கும் காலத்தில் இம்மூன்று நிலை அரசுகளினதும் சாதாரண பிரஜைக்குரிய சட்டதிட்டங்களுக்கு அமைவான உரிமைகளையும், சலுகைகளையும் அனுபவிக்க முடியாது அல்லது நடைமுறை சட்ட திட்டங்களை மறுதலிக்கவோ முரண்படவோ முடியாது. சமூக மரியாதையை உலகெங்கும் வியாபிக்கும் அடையாளமான கௌரவ குடியரிமை ஊடுருவி, ஊடாடி, உறவு கொள்ளும் சுதந்திரத்தை உள்ளூரில் மட்டுப்படுத்தும்.

கனடாவில் பிறந்தவராக இருத்தல் வேண்டும் அல்லது வெளி நாடுகளில் பிறந்திருந்தாலோ, சுவீகரிப்பின் பொழுதோ, பெற்றோரில் ஒருவரையாவது கனடா குடியரிமை பெற்றவராக கொண்டிருத்தல் வேண்டும் அல்லது கனடாவில் தொடர்ந்து 1095 நாட்கள் தங்கியிருந்திருக்க வேண்டும் அல்லது நிரந்தர வதிவுரிமை பெற்றிருக்க வேண்டும் அல்லது அரசுகரும மொழிகளான ஆங்கிலத்திலோ பிரெஞ்சிலோ உரையாடும், எழுதும் அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற எவ்வித நிபந்தனைகளும் கனடிய கௌரவ பிரஜைவுரிமை பெறுபவர்களுக்கு இருப்பதில்லை.

அதனால் நிரந்தர குடியரிமை, வாக்குரிமை, வேலை செய்யும் உரிமை, நிபந்தனைகளின்றி சொத்துகள் வாங்கும் உரிமை, அரசிற்கு எதிரான சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் போன்ற சாதாரண குடிமக்களுக்கிருக்கும் சலுகைகள் எதுவும் கிடைப்பதில்லை.

பூகோளம் பூரிக்க, மேதினி மேம்பட, உலகம் உய்யவென அர்ப்பணிப்பான முன்னுதாரணமான சேவை செய்திருக்கும் பலருள் சிலராக ஆறு பேர் இதுவரையில் கனடாவினால் கௌரவ குடியரிமை வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பெற்றுள்ளனர். சுவீடனைச் சேர்ந்த ராஜதந்திரியான ரவுல் கஸ்டாப் வலன்பேர்க் என்பவருக்கு 1985ம் ஆண்டு கௌரவ குடியரிமை வழங்கியது கனடா. இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் பொழுது ஆயிரக்கணக்கான யூதர்களை காப்பாற்றிய அருஞ்செயலுக்-காகவே இந்தக் கௌரவம். 1947ம் ஆண்டு ரஷ்யா சிறையினுள் அவர் மரணித்தாரெனினும் மரணத்தின் பின்னரான கௌரவமாக கனடா இதனை வழங்கியது. ஹங்கேரி, இஸ்ரேல், அமெரிக்கா நாடுகளும் கௌரவ குடியரிமையை அவருக்கு வழங்கியிருந்தன.

தென் ஆபிரிக்காவின் முன்னாள் அதிபரும் இனவெறி எதிர்ப்பாளரும் 1993ல் சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசு பெற்றவருமான நெல்சன் குஹுலு ரோலிஹுஹலா மண்டேலாவிரு 2001ம் ஆண்டு கௌரவ குடியரிமை வழங்கிக் கௌரவித்தது கனடா. எந்தக் காரியத்திலும் அர்ப்பணிப்பும் வேட்கையும் இருப்பின் யாரும் உயரலாம் என்பதற்குச் சான்று அவர். சமநிலை தேடு, கசப்பைமற, கடந்ததை கடந்திடு, எதிரி-களைப் படி, வரவிருப்பதை விரும்பு, எதையும் சாத்தியமாக்கு, அன்புசூர், அதிகாரம் கொடு, உறுதியில் உறுதியாயிரு, அடையாளமிடு என்ற பத்து அத்தியாயங்களுக்கும் அவரது வாழ்வுப் புத்தகத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்து - வாழ்க்கையாலும் வார்த்தையாலும் அவரிடமிருந்து உலகம் படிக்க வேண்டிய பாடங்களாயின. இத்தாலியில் ரோம் புலோரன்ஸ், கிரேக்கத்தில் ஒலிம்பியா, பிரேஸிலில் றியோ டி ஜெனரோ என்பவற்றின் கௌரவ குடியரிமையையும் கொண்டிருந்தார்.

ஜெட்சன் ஜம்பேல் 'வாங் லொப்சாங் யெஷெ' டென்சின் கியாட்சோ என்ற பெயருக்குரியவர். தலாய் லாமா என்ற பெருமைக்குரியவர். 1989ம் ஆண்டு சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசை தனதாக்கியவரான 14வது தலாய் லாமா 2006ம் ஆண்டு கனடிய கௌரவ குடியரிமை பெற்றார். சமாதானம் மூலம் திபெத் தீர்வுக்கும் விடுதலைக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் தலாய் லாமா ஆற்றிய அயராது பணியே அவருக்கான நோபல் பரிசையும் கனடிய கௌரவ குடியரிமையையும் பெற்றுக் கொடுத்தன. அஹிம்சையை ஆதரிக்கின்றேன். அது மத

நம்பிக்கை என்பதால் அல்ல. சாத்வீகம் என்றோ ஒரு நாள் வெல்லும். வன்செயல் தற்கொலைக்கு ஒப்பானது என்ற அவரது கருத்தை அங்கீகரித்திருந்தது கனடிய அரசு. செக்கோஸ்லாவிாவில் பிராக், இத்தாலியில் ரோம் வெனிஸ் பால்மர், பிரான்ஸில் பாரீஸ், ரஷ்யாவில் உக்ரைன் போன்றன கௌரவ குடியரிமை வழங்கின.

மியன்மாரில் மனித உரிமைகளுக்காகவும், மாற்றத்துக்காகவும், ஜனநாயகத்துக்காகவும் போராடியதற்காக 1991ம் ஆண்டு சமாதானத்துக்கான நோபல் விருதைப் பெற்றவரான ஆங் சான் சூக்கிக்கு 2007ம் ஆண்டு கனடா கௌரவ குடியரிமையை வழங்கத் தீர்மானித்ததைத் தொடர்ந்து கனடிய வெளிவிவகார அமைச்சர் 2012ம் ஆண்டு பர்மா சென்று அப்பொழுதும் அங்கு தடுப்புக்காவலிலிருந்த ஆங் சான் சூக்கியிடம் கையளித்தார். மியன்மாரின் தலைவியான ஆங் சான் சூக்கி அங்கு வாழும் ரொஹிங்கிய பிரிவு முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான அட்டூழியங்களுக்கு உடந்தையாக இருந்தார் என 2018ல் ஐ.நா.சபை பிரகடனம் செய்ததைத் தொடர்ந்து வழங்கியிருந்த கௌரவ குடியரிமையை ரத்துச் செய்தது கனடா. கௌரவ பிரஜை என்ற கௌரவத்தை கனடாவில் இழந்த முதலாவது பிரமுகர் ஆங் சான் சூக்கி ஆவார்.

உலகம் பூராவும் உள்ள 15 மில்லியன் இஸ்மாலி முஸ்லீம்களின் இமாம்களில் ஒருவரான ஷா கரீம் அல் ஹுசைனி அகா கான் கனடாவின் கௌரவ கனடிய பிரஜையானது 2009ம் ஆண்டு. நபி நாயகத்தின் பரம்பரையில் வந்தவரான அகா கான் ஆசியாவிலும், ஆபிரிக்காவிலும் மனிதாபிமான அபிவிருத்தி திட்டங்கள் பலவற்றில் ஈடுபாடு உள்ள கோடீஸ்வரராவார். ஆப்கானிஸ்தானில் சேவையாற்றிய கனடிய ராணுவத்தினருக்கான வளம்காண் வலைப்பின்னல் அகா கானுக்கு கௌரவ கனடிய குடியரிமையை ஈட்டிக் கொடுத்தது. ஐவரி கோஸ்ட் மாலி உபெக்ஸ்தான், ஸ்பெயினின் கிரனடா, இத்தாலியின் சார்டினா, கென்யாவின் கிஸ்பு, பாகிஸ்தானின் லாகூர் ஆகியவனவற்றின் கௌரவ குடியரிமையாளர்.

கனடாவில் கௌரவ குடியரிமை பெற்றவர்களுள் வயதில் மிகவும் குறைந்தவர் மலலா யூசுப்சாய். பாகிஸ்தானிய பெண்களின் உன்னதத்துக்காகவும், கல்வி மேம்பாட்டுக்காகவும் மலலா யூசுப்சாய் நோபல் விருதையும், கனடிய கௌரவ குடியரிமையையும் 2014ம் ஆண்டு தனதாக்கினார். பெண்கள் கல்வி அறிவு பெற வேண்டும் என்பதில் மலலா காட்டிய தீவிரத்துக்காக. பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக அவளது அறைகூவல் எங்கும் என்றும் ஒலிக்க வேண்டும் என்ற தீர்த்துக்காக - இஸ்லாமிய நாடுகளில் சமூக, அரசியல், கல்வி, வேலை உரிமைகளுக்கு பெண்களின் குரலானதுக்காக - மட்டும் இவருக்கு கனடிய கௌரவ குடியரிமை வழங்கப்படவில்லை.

ஆணாதிக்க வெறி கொண்ட பழமைவாதிகளின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து பெண்களின் வாழ்வை மீட்க ஆர்ப்பாட்டங்களை முன்னிலைப்படுத்தியதற்காக - நாகரிக சமூகம் பெண்ணினத்துக்கு வழங்கிய உரிமைகளை தடுப்போர் மீது சீற்றம் கொள்ள வைத்ததற்காக - தலிபான்களுக்கு எதிராக உக்கிரமாகப் பேசி உலகை அதிர் வைத்ததற்காக நோபல் பரிசு, ஐக்கிய நாடுகள் சபை நவம்பர் மாதம் 10ம் திகதியை அவளது தினமாக பிரகடனம், கனடாவின் கௌரவ குடியரிமை அந்தஸ்து என்பவை மலலா யூசுப்சாயை

சென்றடைய காரணங்களாகின. பல நாடுகளில் மத்திய அரசே கௌரவ குடியரிமையை வழங்கி வருவது கண்கூடு.

சில நாடுகளில் புதிய குடிவரவாளர்களின் வருகையை வரவேற்கும் உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கும் மத்திய அரசின் அனுசரணையோடு கௌரவ குடியரிமையை வழங்கும் அதிகாரம் அங்கீகரிக்கப் பெற்றுள்ளது.

கௌரவ குடியரிமை என்பது நாட்டின்பால் ஈர்ப்பையும், உள்ளார்ந்த விருப்பையும் ஊக்குவிப்பது. அங்கு வாழும்வரை நாட்டிற்கு ஒரு நல்ல குடிமகனாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஓர் உந்துசக்தியை ஆழ்மன ஆளுமைக்கு ஊட்டுவது. தொடர்ந்தும் நிரந்தரமாக வசிப்பதற்கு தீர்மானித்தால் சாதாரண குடியரிமைக்கான விண்ணப்பம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில் முன்னுரிமை வழங்குவது.

கௌரவ குடியரிமை பல நாடுகளிடமிருந்து கிடைக்கலாம். அல்லது பல நாடுகளின் கௌரவ குடியரிமைகளை ஏககாலத்தில் கொண்டிருக்கலாம். அதில் சட்டச்சிக்கல் எதுவுமே இருப்பதில்லை.

கௌரவ குடியரிமையை வழங்கிய நாடு மீளவும் அதனைப் பறித்துக் கொள்ளவும் இயலும். அல்லது பெற்றுக் கொண்டவர் அதனைத் துறந்திடவும் இயலும்.

வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் விட்டுச் சென்ற அளப்பெரும் செயல்கள் மரணத்தின் பின்னரான கௌரவ குடியரிமை மூலம் சாகாவரம் பெற்று நிலைத்து வாழ்கின்றன. கனடாவில் ஆளுனர் அல்லது பிரதமர் கௌரவ குடியரிமையை வழங்குவர்.

கௌரவ குடியரிமை வழங்குவது முழுக்க முழுக்க அரசியல் தீர்மானம் தவிர வேறொன்றில்லை.

கனடாவில் கௌரவ குடியரிமையை ஒருவருக்கு வழங்குவதற்கு பாராளுமன்றத்தின் மக்கள் சபையும், மேல் சபையும் அதற்கான பிரேரணையை ஏகமனதாக அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அனைத்துக் கட்சிகளின் ஆலோசனைகளையும் மேலதிக நெறிமுறைகளையும் காலத்துற்கேற்றதாக புகுத்த வேண்டும் என்றும் பாராளுமன்றத்தில் ஆளும் கட்சி பிரேரணையை சமர்ப்பிக்க முன்பாகவே சகல கட்சியினரும் அதனைப் பார்வையிட்டு பரிசீலனை செய்தல் வேண்டும் என்றும் காலாகாலமாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் செனட் சபை உறுப்பினர்களும் வலியுறுத்தி வருகின்றனர்.

இரட்டைக் குடியரிமையும் குடியரிமைப்பதவியும் கௌரவ குடியரிமையாளர்களுக்குப் பொருந்துவதில்லை. பிறந்த நாட்டில் பிறப்புரிமையால் குடியரிமை பெற்ற எவரும் புகுந்த நாட்டில் இயல்புரிமையால் குடியரிமையை பெற்றுக்கொள்ளும் பொழுது இயல்பாகவே பிறந்த நாட்டின் குடியரிமையை இழந்துவிடுகின்றனர்.

தேவை கருதி சிலர் இரட்டை குடியரிமையையும் தக்க வைத்துக் கொள்வதும் உண்டு.

குடியரிமைப்பதவி என்றால் ஒரு நாட்டின் குடியரிமையை கைவிட்டு விட்டு பிறிதொரு நாட்டில் குடியரிமையை ஏற்பது. கனடாவில் கௌரவ குடியரிமை பெற்றவர் கனடிய கடவுட்சீட்டுக்கு விண்ணப்பிக்க முடியாது. ஆனால் இந்த

நாட்டிற்குள் முன் அனுமதி பெறாது பிரவேசிக்கத் தடையும் இருப்பதில்லை. தன் சொந்த நாட்டிற்கு திரும்பும் உரிமையும் மறுக்கப்படுவதில்லை. அத்துடன் கௌரவ குடியரிமை பெற்றவரின் குடும்பத்தினரோ பிள்ளைகளோ நெருங்கிய உறவினரோ எவ்வித உரிமைகளுக்கும் பாத்தியப்படமாட்டார்கள். குடியரிமை அற்றவர் எந்த நாட்டிலும் நிரந்தரமாகத் தங்க முடியாது. அதேபோலவே கௌரவ குடியரிமையும், வழங்கிய நாட்டில் நிரந்தரமாகத் தங்க முடியாது. எனினும் கால வரையறை அற்றது.

கௌரவ குடியரிமையின் பெறுமதி, வியப்பதற்குள் முடிந்துவிடும் ஒரு நிகழ்ச்சியின் மகிழ்ச்சி. அல்லது நாடுகள் பலவற்றின் கௌரவ குடியரிமையை ஏக்காலத்தில் கொண்டாடக்கூடிய மகிழ்ச்சியின் நிகழ்ச்சி.

கௌரவ குடியரிமை என்பது வெறுமனே கௌரவம் மட்டும்தான். வேறெதுவும் கிடையாது. பாராளுமன்ற வளாகத்தில் பறக்கும் தேசியக் கொடிக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. அழகான பூ மரம் ஒன்றுக்கு மேலும் அழகு சேர்க்க தங்கமுலாம் பூசிய சங்கிலியை அணிவிப்பது போன்றது என்ற கருத்தும் உலவுகின்றது.

1947 ஜனவரி மாதம் முதலாம் திகதியிலிருந்து குடியரிமைச் சான்றிதழ் வழங்கப்படும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. அதுவரையில் கனடாவில் வாழ்ந்தவர்கள் பிரிட்டிஷ் பிரஜைகளாகவே கருதப்பெற்றனர். கனடாவில் முதலாவது குடியரிமை சான்றிதழ் பிரதம மந்திரியாக அப்பொழுது இருந்த வில்லியம் லியோன் மக்கன்ஸி கிங்கிற்கு வழங்கப்பெற்றது.

வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலை 1961ம் ஆண்டு கௌரவ பிரஜை ஆக்கியதன் பின்பு ரவுல் கஸ்டாப் வலன்பேர்க் (1981) அன்னை தெரசா (1996) உட்பட எண்மர் அமெரிக்காவில் இதுவரை கௌரவ குடியரிமை பெற்றுள்ளனர்.

1789ல் பிரெஞ்சு புரட்சியைத் தொடர்ந்து முதன் முறையாக உலகில் கௌரவ குடியரிமை வழங்க ஆரம்பித்த நாடு பிரான்ஸ். ஆகக் கூடுதலாக கௌரவ குடியரிமை வழங்கிய நாடு ஜேர்மனி. 1813ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை 119 பேர் அங்கு கௌரவ குடியரிமை பெற்றுள்ளனர்.

பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய பல நாடுகளில் குடியரிமையை அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் கொடுத்து வாங்கும் முறைமையும் வெளிநாட்டவர்கள் சட்டபூர்வமாக பயன்படுத்துகிறார்கள். ரோபோவிற்கு குடியரிமை வழங்கிய முதலாவது நாடு சவுதி அரேபியாவாகும். செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட அந்த ரோபோவிற்கு சோபியா என்று பெயர். சவுதியில் உள்ள ஓர் வைத்தியசாலையில் நோயாளர்களையும் முதியவர்களையும் நன்கு பார்த்துக் கொள்ளவென ஹாங்ஹாங்கில் தாயாரிக்கப் பெற்ற இந்த ரோபோவை பெரும் செலவில் வாங்கியிருந்தது.

நாட்டுக்குள்ளே நாடு கடத்தப்பட்டு நாடற்றவர்களானவர்களுக்கு அரசாங்கம் சொத்தாக வழங்குவது கௌரவ குடியரிமை அல்ல! - குடியரிமையின் கௌரவம்.

மதிக்கத் தெரிந்த நாடுதான் - மதிக்கத் தகுந்த நாடு என்பது கௌரவ குடியரிமை வழங்கும் நாடுகளுக்குப் பொருந்தும்.

Canadian Citizenship

Canadians are proud of their citizenship and the status, rights, and freedoms that it provides. Immigration, Refugees and Citizenship Canada (IRCC) is the federal department that manages Canadian citizenship, both for those applying for citizenship and for current Canadian citizens.

Since 2010, Canada has welcomed an average of more than 260,000 permanent residents each year.

Many of these newcomers are in the process of becoming Canadian citizens, and many more will apply for Canadian citizenship in the future.

When that process is complete, they take loyalty oaths pledging their commitment to the responsibilities and privileges of Canadian citizenship.

Once you obtain your Canadian citizenship, you will be entitled to all of the rights and freedoms afforded to Canadian citizens. These rights include:

- Legal rights
- Equality rights
- Mobility rights
- Aboriginal Peoples' rights
- The right to peaceful assembly
- The right to vote
- Freedom of thought
- Freedom of speech
- Freedom to practice religion

It is important to recognize that these rights and freedoms come with responsibility.

These responsibilities include:

- To obey Canadian law.
- To express ones opinions freely while respecting the rights and freedoms of others.
- To help those in your community, for example, through volunteering.
- To take responsibility to protect our environment and preserve our heritage.
- To eliminate discrimination and injustice.

கலாராஜன்

நிலம் ஒன்று கண்டேன் நிலம் என்று இல்லை

இது மண்ணின் கதை
நாடி வந்தவரை நயம்பட அணைத்து
நல்வாழ்வு தருவதே நாடு எனும் இலக்கணம் வகுத்த
வளநாட்டின் சிறப்பை சொல்லும் மண்அலங்காரம்!
நிலம் ஐவகை உளவென ஆன்றோர் வகுத்தனர்
பூமிப் பந்தின் வட புலத்தில் ஆறாம் திணையென
உலகில் இலமென்று யாரும் இல்லா
நிலம் ஒன்று கண்டோம்!

இயற்கையை வைத்தே நிலத்தை பிரித்தனர்
நிலவளம் நீர்வளம் அதனை நிர்வகிக்கும் தட்ப வெப்ப நிலை
மரம் செடிகள் பறவைகள் விலங்குகள்
விளை பயிர்கள் மாந்தர் செய் தொழில்கள்
உண்ணும் உணவு வகைகள் அங்கு வாழும் மக்களின்
வாழ்வியல் முறைகள் இவைகளே முகவரியாக
நிலங்கள் ஐவகை என்றும் அவைதாம்
ஐந்திணை எனவும் ஆன்றோர் வகுத்தனர்!
மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்
மண்ணில் விளைச்சல் தரும் ஆறு குளங்களுக்கு
தண்ணீர் விநியோகம் செய்யும் மலை அருவிகளும்
குறிஞ்சியின் முகவரி
காடும் காடு சார்ந்த இடமும்
காடுமேவிய காற்றின் சுவாசம் வாங்கியே
வான்மழை பொழிவதனால் முல்லை வனங்களே
இயற்கையின் வனப்பிற்கு அழகிற்கும் காரணமானது
மாந்தர் பஞ்சம் பசிப்பிணி ஆற்றுதல்
வளமான செந்நெல் மலிந்த மருதநிலச் சிறப்பாகும்
தண்ணீரின் தாயகம் எதுவென்றால்
அலைகடலும் அதுசார் இடமும் நிறைந்த நெய்தல் என்றே
நிலமங்கை போற்றுவாள்
ஆதியில் இல்லை பாலைத்திணை
முல்லையும் குறிஞ்சியும் வெப்ப மிகுதியால்
தன்வளம் தீய்ந்து பாலைத்திணையென ஆனது என்பர்

இந்த ஐவகை நிலங்களையும் விட்டு
காலச் சுழல்வளையம் தமிழரை சுழற்றி எறிந்தது
வந்து விழுந்தோம் கனடியத் தாய் மடியில்
காலநிலை வேறு, காணும் காட்சிகள் புதிது,
பழகும் மாந்தர் பேசும் மொழியும் கலையும் கலாசாரமும்
நம் மொழியோடும் கலையோடும்
சமரசம் செய்து கொள்ள வாய்ப்பே இல்லை என்று
முதற் பார்வையில் எடுத்த முடிவு தப்பென்று
வாழ்ந்து பார்த்து தெளிந்து கொண்டோம்!
சுமை சுமந்து வந்தவர்களே வாருங்கள்

உங்கள் சமைகளை என் மடியில் இறக்கி வையுங்கள்
தாய்போல நான் இருக்கிறேன் என்று
தயவெனத் தேடி வந்தவர்களை எல்லாம்
அன்போடு அரவணைத்து தேசிய முகவரி கொடுத்து
தாய்போல காத்தது இந்த புண்ணிய பூமி

எங்கள் ஐவகை நிலம்போல் இந்த ஆறாம் தாயின்
முகவரிசொல்ல வேண்டுமே என்பதற்காக மண்ணின்
உள்ளகங்களில் உலாவிப் பார்த்தேன்

ஐவகை நிலங்களுக்கும் அப்பால் அழகிய நிலமாய்
வளங்களின் திருத் தலங்களாய் அமைதிப் பூவனமாய்
ஆகா! இராம புயங்களை கம்பன் வியந்ததுபோல்
நிலம் கண்டேன்! நிலமே கண்டேன்! என்று
என்னை ஆச்சரியத்தில் திணற வைத்தது
நான் சுவைத்ததை சுவைத்தபடி சுவைகுன்றாமல்
வாசகரும் பருக பக்கங்கள் எனும் பாத்திரத்தின் அளவு கருதி
அதற்குள் ஆனவரை ஊற்றித் தருகிறேன்

பூமிப் பந்தில் இந்த நிலம்
அமைதிப் பூக்கள் மலர்ந்திருக்கும் நந்தவனம்
இதன் மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றும் மலர் வனங்கள்
தாயை ரசித்துப் பார்க்கும் ஒரு குழந்தையைப் போலே
என் கண்களை அகலவிரித்து தாய் அழகை ரசிக்கிறேன்

உலகெலாம் உணர்ந்து சொல்லுதற்கு அரியவள்
நிலம் அளாவிய நீர்மலி நங்கை இவள்
அலகிலா வளம் கொழிக்கும் செல்வச் சிறப்பால்
வந்தவர்க் கெல்லாம் வாழ்விடம் தந்து நல்ல
வாழ்வும் தந்த கனடிய தாயை வாழ்த்தி தொடர்கிறேன்

இளநங்கை முன்தானை சரிந்துவிழக் கண்டால்
காளையர் கண்கள் களவாடி மகிழும் அதுபோல்
கனடிய நங்கை இவள் முன்தானை சரிந்துவிழும்
அதிசய அழகைக்காண உலக மக்கள் யாவரும்
கூடுகின்ற நயகரா நீர்வீழ்ச்சி இயற்கை அழகின்
எழுச்சி அல்லவா!

யார் இவர் என்ன இனம் எந்த மதம் என்ற
பேதம் ஏதும் இன்றி யாவர்க்கும் ஒரு நீதிஎனும்
மனுநீதி தர்மத்தின் சின்னமாக நேரிய நெடுங் கோலாக
வான் உயர் உயர்ந்து நிற்கும் CN கோபுரமே
கனடிய அரச இறைமையின் அடையாளமாகும்

தமிழ் இலக்கியங்கள் போற்றிய
ஐந்திணை அழகிற்கும் கனடிய நில மங்கைக்கும்
எத்தனை பொருத்தம் என்று குறிப்பு பார்த்தேன்

நீண்ட மலைத் தொடர்களும் மலை அருவிகளும்
குறிஞ்சி திணையென அழகு முகம் காட்டுகின்றன
வடக்கும் தெற்குமாய் இரு பெரும் கடல்கள்
இடைஇடையே அருவிகளும் ஆறுகளும் ஏராளம்
பார்க்கும் இடம் எங்கும் நெய்தலின் சாயல் தெரிகிறது
நீண்ட நிலப்பரப்பில் மனிதவளம் பற்றாமையால்
பற்றியிருக்கும் அடர் வனங்கள்
முல்லைத் திணையின் முகவரி சொல்கிறது.
கோதுமையும் சோளக் காடுகளும்
சிறுதானிய பயிர்களின் விளைச்சல்களும்
மருத நிலத்து செந்நெல் களானிகளைப்போல் காட்சி தருகின்றன

அடி வயிற்றின் அவிதல் பொறுத்து
நிலக்கரியும் எண்ணெயுமாய் வாரிக் கொடுத்து
செல்வச் செழிப்பாய் மக்களை காக்கும்
அன்னை பூமியென்று வணங்கத் தோன்றுகிறது
வருடப் புத்தகத்தின் பாதிப் பக்கங்கள்
பனி மழைச் சாரலில் தோய்ந்து கிடப்பதால்
பனியும் பனிசார்ந்த இடமும் என்று
ஒற்றை வரியில் சொல்வதற்கு
என் மனம் இசைய மறுக்கிறது
ஐவகைப் பழங்களும் ஒன்றாய் பிசைந்து
பஞ்சாமிர்தம் எனப் பருகுதல்போலே
ஐவகைத் திணையின் கலவியாய்
ஆறாம் திணையென கண்டோம் கனடாவை

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேராது இயல்வது நாடு” என்ற
உலகப் பொதுமறையின் விளக்கமாக
அரசு இயந்திரம் எல்லோருக்கும் சரியாசனம் கொடுத்து
ஏற்றிச் செல்வதால் இங்கே பசியும் பிணியும் வாட்டியதில்லை
பகையின்றி பயமும் இன்றி அகமகிழ்ந்து மக்கள் வாழ்வதால்
உலகிலேயே மக்கள் அமைதியாகவும் மனநிறைவோடும்
வாழக்கூடிய தேசம் கனடா என ஐநாவும் புகழாரம் சூட்டியது

இனமத மோதல்களால் பட்டினிச் சாவுகளாலும்
உலகிற் பல நாடுகள் இரத்தக் கறை படந்து கிடக்கிறது
ஏறத்தாள 130 நாடுகள் 200க்கும் அதிகமான
மொழிகளை பேசும் மக்கள் பல்கலைப் பூங்காவாக
இங்கே கூடிமகிழ்ந்து வாழுகின்றோம் என்றால்
பல்கலாசாரம் மேவிய கனடிய மனுதர்ம
அரசியல் யாப்புக்கு நன்றி சொல்வோம்!

மண்வளம் வெகுத்தபோதும் மனிதவளம் போதாமையால்
ஆண்டிற்கு இவ்வளவு என்று பிற தேசத்து மக்களை
உள்வாங்கும் உயர்ந்த நோக்கோடு ஒவ்வொரு ஆண்டிலும்
அகதிகளாக வருபவர்க்கும் கல்விப் பசிக்கு
அறிவு விருந்துண்ண வரும் இளைய சமுத்தினருக்கும்,
சொந்தங்களோடு கூடிவாழ குடிவரவாளராக
அனுமதி கேட்டு வருவோர்க்கும் தன்மடியில்
மன நிறைவோடு வாழ வாழ்விடம் கொடுக்கும்
கனடிய அரசு தர்மம் உலகநாடுகளுக்கு
பாடமாக வேண்டும்

விமானச் சீட்டு வாங்காமல் கடவை சீட்டும் இல்லாமல்
சீனதேசத்தை சென்று பார்க்க வேண்டுமா
சீனக் குடிமக்கள் செறிந்த இடங்களிற்கு சென்று பாருங்கள்
சைனாத் தெருக்களும் சைனா ரவுணும் வரவேற்கும்
கிறீக்நாட்டவர் இத்தாலியர் கரபியன் இப்படி
ஒவ்வொரு தேசத்தவரும் தத்தம் கலாசார அடையாளின்
முகவரி தொலைந்து போகாமல்
சொந்த மண்ணில் வாழ்வதுபோல்
வந்த மண்ணிலும் வாழும் வண்ணம் காணலாம்
லிற்றில் யவ்னாவும் தெருத் திருவிழாவும்
வான் உயர்ந்த கோயில் கோபுரங்களும்
ஈழ மண்ணை அப்படியே பெயர்த்து வந்து
பக்கத்தில் வைத்ததுபோல் மனதிற்குள்
மண் வாசனை வீசவைத்துவிடுகிறது

அன்பின் தாயகமாய் உலகின் அமைதிப் பூவனமாய்
மண்ணிற் பெருந் தக்காளென மாந்தர் போற்றும்
கனடிய தாய்மடி தமிழர்க்கு
ஆறாம் திணையென்றே வரலாறு போற்றுதுமே!

இலங்கையின் வடமாகாணத்தில் பிறப்பு வீதம் உயர்வு

இலங்கையின் வடமாகாணத்தில் பிறப்பு வீதம் அதிகரித்துள்ளதாக வடமாகாண சுகாதாரத் திணைக்களம் தெரிவித்துள்ளது. இங்குள்ள சகல மாவட்டங்களிலும் இந்த அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 2016ம் ஆண்டுடன் 2017ம் ஆண்டு ஒப்பிடப்பட்டதனுடாக இந்த அதிகரிப்பு தெரியவந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டம் - 2016ல் 7,892 குழந்தைகள் பிறந்தன, 2017ல் 8,152 குழந்தைகள் பிறந்துள்ளன.
வவுனியா மாவட்டம் - 2016ல் 2,572 குழந்தைகள் பிறந்தன, 2017ல் 2,796 குழந்தைகள் பிறந்தன.
மன்னார் மாவட்டம் - 2016ல் 1,833 குழந்தைகள் பிறந்தன, 2017ல் 1,839 குழந்தைகள் பிறந்தன.
முல்லைத்தீவு மாவட்டம் - 2016ல் 1,498 குழந்தைகள் பிறந்தன, 2017ல் 1,516 குழந்தைகள் பிறந்தன.

கிளிநொச்சி மாவட்டம் - 2016ல் 1,576 குழந்தைகள் பிறந்தன, 2017ல் 1,880 குழந்தைகள் பிறந்தன.
மொத்தத்தில் வடமாகாணம் முழுவதிலும் 2017ம் ஆண்டில் முன்னைய ஆண்டைவிட 811 குழந்தைகள் கூடுதலாகப் பிறந்தன.

வயிரமுத்து திவ்யராஜன்

கனடிய வாழ்வில் தமிழர் பண்பாடும் இளையோரும்

பழைய சுமை எங்களுக்கு
பண்பாட்டின் பேராலே
பழைய சுமை எங்களுக்கு
இரண்டாயிரம் ஆண்டுப்
பழைய சுமை எங்களுக்கு
மூட்டை கட்டி - அந்த
முழுப்பாரம் பின்முதுகில் போட்டு
புறப்பட்டோம் நீள் பயணம்.

- கவிஞர் இ. முருகையன்

நீள்பயணம் புறப்பட்ட மனிதர்கள் நாங்கள். எமது அடுத்த சந்ததிக்கு எமது பண்பாட்டின் பெயரால் எதை எதைக் கையளிக்கிறோம் என்பது பொதுவாகச் சிந்தித்து செயற்பட வேண்டிய கேள்வி. கனடிய வாழ்வின் அனுபவங்கள் அவதானங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் இந்தக் கட்டுரை வரையப்படுகிறது.

நீண்ட நெடிய வரலாற்றில் அல்லன விலக்கி நல்லன எடுத்து மனித சமூகம் முன்னேறி வந்திருக்கிறது. மனித சமூகத்தின் பட்டறிவும் அதனுடாகப் பெற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகளும் இந்த முன்னேற்றத்துக்கு உதவின. நல்லன மனிதப் பண்பாடாக வளம்பெற்றன. மனிதக் குழுக்களிடையே மரபுவழியாக நீண்டகாலம் கடத்தப்பட்டு வந்தவை விழுமியங்கள் (values) ஆயின.

ஒவ்வொரு இனக் குழுமத்துக்கும் அவற்றுக்கே உரிய சிறப்பான விழுமியங்கள் அமைந்து அவை அந்தந்த குழுமத்தின் அடுத்தடுத்த சந்ததிக்கு கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. விழுமியங்கள் (values), பண்பாடு (culture) என்ற இரண்டு சொற்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு. பண்பாடு எனும் சொல் பண்பாடு என்பதற்கு ஆதாரமானது. நிலத்தைப் பண்படுத்துவதுபோல மனிதரின் அகத்தைப் பண்படுத்துதல் என்றும் இதனைக் கொள்ளலாம்.

பண்பாடு என்பது பலவேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கியது. அதற்கு ஒரு வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுப்பது இலகுவானதல்ல. அது மாற்றங்களுக்குமுரியது.

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல, கால வகையினானே...” என்பது தொல்காப்பியம்.

உலகில் பலவேறு சமூகத்தினரும், இனத்தவரும், நாட்டவரும்

வெவ்வேறான மதங்களையும் சமய நம்பிக்கைகளையும் கொண்டோரும் கடைப்பிடிக்கும் பண்பாட்டு அம்சங்கள் அனைத்தும் பொது மனிதப் பண்பாட்டின் வகைப்பட்டவையே. தமிழர் பண்பாட்டுக் கூறுகளுக்கும் இவை பொருந்தும். தமிழ் இலக்கியங்களில் இந்தப் பண்பாட்டு அம்சங்கள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. திருக்குறள் போன்ற வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் அறநூல்கள் இவற்றையே வலியுறுத்துகின்றன.

ஒற்றுமை, அன்பு, உண்மை, நேர்மை, உழைப்பு, பொறுப்பு, பொறுமை, உதவி, மதிப்பு, நீதி, நியாயம், தர்மம், இரக்கம், கருணை, பகிர்வு, ஊக்கம், வீரம், நன்றி, நட்பு, விருந்து, மன்னிப்பு, நம்பிக்கை, அமைதி, சாந்தம், சமத்துவம், மன்னிப்பு, விட்டுக்கொடுப்பு என்று பலவாறாக இந்தப் பட்டியல் நீளும். பொதுவான மனித விழுமியங்கள் (Human values) இவை. இங்குள்ள பாடசாலைகளில் இவை பற்றிய கல்வியும் சிறுவயதிலிருந்தே ஊட்டப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் இங்கு வளரும் பிள்ளைகள் இவைபற்றி நன்கு அறிந்து கொண்டே வளர்கிறார்கள். Character Traits என்று இவற்றைப் புரிய வைத்து சான்றிதழ் வழங்கி ஊக்கப்படுத்தியும் வருகிறார்கள். கட்டுரையின் விரிவஞ்சி கனடியச் சூழலில் இளையோர் சார்ந்த முக்கிய அம்சங்களை மட்டும் இங்கு நோக்குவோம்.

மொழியும் பண்பாடும்

பண்பாட்டின் கருவியாக, காவியாக, மூலமாக மொழி இருக்கும். இஞ்சாருங்கோ, பழஞ்சோறு போன்ற சொற்களுக்குப் பின்னால் ஒரு வாழ்க்கையே இருக்கிறது. கனடிய மண்ணில் வளரும் குழந்தைகள் வீட்டில் தமிழ் பேசினாலும், பாடசாலைகளில் தமிழ் மொழியைப் பயின்றாலும் நாளாந்த வாழ்க்கையில் இந்நாட்டின் அரசு மொழிகளாகிய ஆங்கிலத்தை அல்லது பிரெஞ்சை கலந்து பாவிப்பது தவிர்க்க முடியாதது. தூய தமிழ்வாதிகளால் புலம்பெயர் வாழ்வில் இதை மாற்ற முடியாது. பண்பாட்டைப் பொறுத்தவரை சட்டரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலாசார நாட்டில் அவர்கள் வளர்கிறார்கள், வாழ்கிறார்கள். மொழி சார்ந்தும், நாடு - இடம் சார்ந்தும் வளரும் பல்லினப் பண்பாட்டுக்குரிய குழந்தைகள் அவர்கள். ஆகவே, இதுபற்றிக் கவலைப்பட ஒன்றுமில்லை. பல்லினப் பண்பாட்டின் நல்ல அம்சங்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டு அவர்கள் வளர்கிறார்கள் எனலாம்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டை அர்த்தப்படுத்தும்

பல்லினப் பண்பாடு

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

“ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்”
 “ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவனும் இல்லை”
 “ஜாதியில் இழிவு கொண்ட மனிதர் இல்லை”
 “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்
 சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்”

உலகநோக்கும் உயர்ந்த போக்கும்கொண்டு வாழ்ந்த தமிழர்கள் தாழ்ந்து தரமிறங்கிப் போனதுபற்றி பல்லினப் பண்பாட்டில் வளரும் இளையோர், தமிழ்ப் பண்பாட்டாளர்களைப் பார்த்து கேள்வி கேட்கிறார்கள். இன்னும் சாதி பேதம் பார்த்து மனிதரை மனிதர் இழிவு செய்தல் எந்தப் பண்பாட்டைச் சார்ந்தது என்றும், சீதனம் வாங்குவதன் மூலம் பெண்களை இரண்டாம் பட்சமாக சிலர் நடத்துவது பற்றியும் அவர்கள் வெளிப்படை யாகவே பேசுகிறார்கள். செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்பதை அவர்கள் மனமார் ஏற்றுக் கொண்டு செயற்படுகிறார்கள். கறுவல்கள் என்றும், வெள்ளையன் என்றும் பேசுவதுபோல இனக்குரோதமாக அவர்கள் பேசுவதில்லை. பல்லினப் பண்பாடு அவர்களை வளப்படுத்துகிறது.

கலைகளும் பண்பாடும்

கலைகளுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இசை, நடனம், நாடகம், சிற்பம், ஓவியம், கூத்து, இலக்கியம், விளையாட்டு போன்ற அனைத்துக் கலைகளும் பண்பாட்டை வளர்ப்பவை. கனடியக் குழந்தைகள் பெருந்தொகையாக இவற்றுள் ஒன்றையோ பலவற்றையோ பயின்று வருகின்றனர். பலர் இத்துறைகளில் மிகத்திறமை மிக்க கலைஞர்களாக வந்திருக்கிறார்கள்.

ஏதோவொரு கலையைப் பயிலச் செய்த அளவுக்கு, அவர்களை துறைசார்ந்த கலைஞர்களாக வளர்த்தெடுக்கும் வாய்ப்பை கனடியத் தமிழ் சமூகம் செய்யவில்லையென்ற உண்மையையும் இங்கு பதிவு செய்ய வேண்டும்.

கலைகளின் ஊடாக பண்பாட்டுத் தளத்தில் இளையோரை வைத்திருக்க விரும்பிய கனடியத் தமிழ்ச் சமூகம் அவர்களை ஒருவகையான விரக்தி நிலைக்குத் தள்ளியிருக்கிறது. சினிமா, சின்னத்திரை கலைஞர்களுக்கு பெருந்தொகையில் பணம் கொடுத்து இங்கு இறக்குமதி செய்வதையும் காண்கிறோம்.

எமது ஊடகங்கள் சினிமாவுக்கும் சினிமாக் கலைஞர்களுக்கும் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் அளவிற்கு உள்ளூர் கலைஞர்களுக்கு வழங்குவதில்லை. இதனால் எமது இளையோரில் சிலர் கனடிய பிரதான நிரோட்டத்தில் தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்த முயன்று வருகின்றனர்.

பண்பாடும் நடை உடை பாவனையும்

பண்பாடு என்பது நடை, உடை, பாவனையால் வெளிப்படுவது என்பார்கள். கனடியச் சூழல் கனடியர்கள் போன்ற நடை, உடை, பாவனையையே இளந்தமிழருக்கும் வழங்கி வருகிறது. தமிழர் திருமணங்களிலும், ஆலயங்களிலும் வேட்டி, ஜிப்பா, சாரி, சட்டை, பூக்கள், மாலைகள் எனும் கோலங்களைக் காணலாம்.

பொதுவெளியில் எல்லாக் கனடியர் போன்றே தமிழ் இளையோரும் இருக்கிறார்கள். ஆடம்பரமான குடும்ப நிகழ்வுகள், பூப்புனித நீராட்டு, திருமணம், பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் போன்றவை அவரவர்களின் செல்வச்

செழிப்பையும் வெளிப்படுத்துபவையாக இருக்கின்றனவே யல்லாமல், தமிழர் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடாகக் காணப்படுவதில்லை.

உலங்கு வானூர்தியில் இறக்குவது, பல்லக்கில் சுமப்பது, பாகுபலி சினிமா பாணியில் மாப்பிள்ளையும் மண்பெண்ணும் பாடக் கொண்டு வருவது போன்ற அனைத்தும் நிஜவாழ்வில் இயல்பான தன்மைகளை மீறிய சினிமா ஆட்டங்களாகவே மின்னி மறைகின்றன. இவற்றில் தமிழர் பண்பாடு இல்லை.

விலகிச் செல்லல்

தமிழரின் உயரிய பண்பாட்டுத் தடங்களிலிருந்து இளையோர் விலகிச் செல்வதை பின்வரும் விடயங்களில் அவதானிக்கலாம்.

- * பெற்றோர், குடும்ப அங்கத்தினருடனான தொடர்பாடல் குறைந்து செல்வது.
- * குடும்பத்தின் ஓர் அங்கம் என்ற நிலையிலிருந்து தனியான் என்ற நிலையில் இயங்குவது.
- * பெற்றோர் மற்றும் உறவினருக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைவிட கேளிக்கைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் நண்பர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களுடன் சேர்ந்து கேளிக்கை விடுதிகளுக்குச் செல்வது.
- * கனடியச் சூழலில் மது, சூது, போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாகி உடல்நலத்தைக் கெடுப்பது.
- * நவீன தொழில்நுட்பச் சாதனங்களுக்கு அடிமையாவது.
- * உறவினரை வரவேற்பது, விருந்தோம்புவது, அவர்களோடு உறவைப் பேணுவது போன்ற பழக்கங்களைக் கைவிடுவது.
- * வன்முறைகளுக்கு ஆட்படுவது.
- * திருமணச் சடங்குகளில் தமிழர் மரபுகளைப் புறந்தள்ளுவது.
- * தர்ம சிந்தனைகளிலிருந்து விலகுவது.
- * சிக்கனம், சேமிப்பு போன்ற பொருளாதார நலன்களில் அக்கறையில்லாது பின்னாளில் சிரமப்படுவது.
- * குடும்பச் சமையலில் பங்கெடுக்காது இருப்பது.

கனடா பல்லின, பன்முகப் பண்பாட்டை சட்டரீதியாகவும், நடைமுறையாகவும் அங்கீகரித்துள்ள தேசம். தை மாதத்தை தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள் என்று அங்கீகரித்து தமிழர் கலை, பண்பாடு அனைத்தையும் பேணவும் வளர்க்கவும் அனுசரணையாகவுள்ள தேசம்.

முன்தோன்றிய மூத்த குடி என்று மேடைகளில் பேசுவதற்கும் அப்பால், எமது செழுமையான தமிழர் மரபுகளைக் கண்டறிந்து அடையாளப்படுத்தி அல்லனவற்றையும் தீய பழக்கவழக்கங்களையும் அகற்றி இளையோரையும் இணைத்துக் கொண்டு முன்னேற வேண்டும்.

பண்பாட்டில் உயர்ந்த இனம் என்பதை எங்கள் செயல்களால் இளைய கனடியத் தமிழர் நிறுவுவார்கள் என்று நம்புவோம்.

எஸ். பத்மநாதன்

கனடா: தெரிந்ததும் தெரியாததும்

ரஷ்யாவுக்கு அடுத்ததாக நிலப்பரப்பால் உலகின் இரண்டாவது பெரிய நாடு கனடா.

உலகில் கல்வி அறிவுள்ள நாடுகளில் கனடா முதன்மை பெறுகிறது. இங்கு வாழ்பவர்களில் அரைவாசிப் பேர் கல்லூரிப் பட்டம் பெற்றவர்கள்.

கனடாவில் அதிகுறைந்த வெப்பநிலையாக பதிவு பெற்ற ஆண்டு 1947. (81.4 கு -63C)

உலகிலுள்ள எல்லா ஏரிகளையும் இணைத்தாலும் கனடாவின் ஏரிகளின் தொகையே அதிகமாகும்.

மக்கரோனி மற்றும் வெண்ணெய் ஆகியவற்றை உலகில் அதிகம் நுகரும் நாடு கனடா.

கனடாவிலுள்ள சேர்ச்சில் என்ற இடத்தில் மக்கள் தங்கள் வாகனங்களைப் பூட்டுவதில்லை. காரணம் துருவக்கரடிகளின் தாக்குதலுக்குள்ளாகும் பாதசாரிகளுக்கு வாகனங்களுக்குள் பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டுமென்பதற்காக.

உலகின் கரையோரங்களை பெரியளவில் கொண்டது கனடா.

உலகின் மிக நீளமான வீதி கனடாவிலுள்ள யங் (Yonge) வீதி. இதன் நீளம் 1896 கிலோமீற்றர் (1178 மைல்).

அமெரிக்க - கனடிய எல்லையே உலகின் நீளமான சர்வதேச எல்லை.

கனடாவின் வடமேற்கு எல்லைப் பகுதிகளில் வாகன இலக்கத்தகடுகள் துருவ கரடியின் உருவத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்மஸ் காலத்திலும் கனடாவில் ஒரு மில்லியன் கடிதங்கள் கிறிஸ்மஸ் தாத்தாவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இதன் தபால் விலாசம் HOH OHO, North Pole, Canada.

கனடா என்பது IROQUOIAN என்னும் பூர்விக மொழியில் கிராமம் என அர்த்தப்படுகிறது.

கனடிய மத்திய அரசின் தகவல் தொலைபேசி இலக்கம் 1-800-O-CANADA.

உலகில் அதிகமானளவில் நுநற்ஸ் (Doughnuts) விற்பனையாகும் நாடு கனடா.

அமெரிக்காவில் வாழ்வதற்கு விசா முடிந்த பின்னரும் 93,000 கனடியர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இது மத்திய நாட்டு குடிவரவாளர்களைவிட அதிகமானது.

கனடாவின் அல்பேர்ட்டா மாகாணம் எலிகளற்ற மாகாணமாக ஐம்பது வருடங்களாக உள்ளது.

HAWIIAN PIZZA கனடாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு வகை. ஆஸ்திரேலியாவில் இது மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது.

கனடா, பிரித்தானியா, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளிலுள்ள குழந்தைகள் மற்றைய நாட்டுக் குழந்தைகளைவிட கூடுதலாக அழுகிறார்களாம்.

கனடாவின் சனத்தொகையில் 81 வீதமானவர்கள் பட்டணங்களில் வாழ்கிறார்கள்.

உலகில் எந்தவொரு நாட்டையும்பிட யுரேனியம் கனடாவிலேயே அதிகளவில் உற்பத்தியாகிறது.

கனடாவிலுள்ள சில தேசிய பூங்காக்கள் உலகிலுள்ள சில நாடுகளைவிடப் பெரியவை.

உலகில் மிக நீளமான கரையோரத்தைக் கொண்டது கனடா. இதன் நீளம் 202,080 மீற்றர்.

கனடாவின் நிலப்பரப்பில் 90 வீதமான நிலப்பிரதேசத்தில் மக்கள் வாழவில்லை.

கனடாவின் உயர்ந்த மலை மவுன்ட் லோகன். இதன் உயரம் கடல் மட்டத்திலிருந்து 5,929 மீற்றர்கள்.

வடஅமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய அங்காடி மேற்கு எட்மன்டனில் உள்ளது.

தொலைபேசி, கூடைப்பந்து, பேஸ் போல், கையுறை என்பவை கனடியர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவை.

1967ல் கூட்டிணைந்த ஒரு நாடாக பிரகடனமான கனடா, 100 வருடங்களின் பின்னரே தேசியக் கொடியைப் பெற்றது.

கனடாவில் 6 நேர வலயங்கள் உள்ளன. பசுபிக், மவுன்டன், சென்ரல், அத்திலாந்திக் கரை மற்றும் நியுபவுன்லாந்து என்பவையே இவை.

இரா சம்பந்தன்

கனடாவில் கம்பனிகளாகும் எம்மவர் ஆலயங்கள்

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று எழுதி வைத்துப் போனார்கள் எம் முன்னோர்கள். ஆனால் கனடாவில் கோயில் உள்ள ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று எண்ணும் வகையில் இந்துக் கோயில்களும் அவை தொடர்பான செய்திகளும் மலிந்து காணப்படுகின்றன. ஆலயம் தானே அரணைத் தொழுமே என்று முன்னோர் வற்புறுத்தியதால் பிற நாடுகளிலும் பல்வேறு அல்லல்களுக்கு மத்தியிலும் தமிழ் மக்கள் கோவில்களுக்குச் சென்றுதான் வருகின்றார்கள்.

அப்படிச் சென்றுவரும் மக்களின் பக்தியுணர்வின் தன்மையில் சில சிதைவுகள் இருந்தாலும் அவர்கள் சென்றுவரும் ஆலயங்களின் தன்மைகள் எத்தனையோ பாரம்பரியச் சிதைப்புகளுக்கு உள்ளாகி விட்டன. அந்த மாற்றங்கள் புறநாடுகளில் கைக்கொள்ள முடியாத வசதியினங்களால் ஏற்பட்டவை என்றால் என்ன செய்வது என்று விட்டுவிடலாம். ஆனால் அவை வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் தந்திரங்களாக அமையும் போது அந்தத் தந்திர ஸ்தாபனங்கள் கோயில்கள் என்ற நிலையில் இருந்து இழிந்து கம்பனிகள் ஆகின்றன. இலாப நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனைத்துமே கம்பனிகள் ஆகையால் இன்றைய கோயில்களை கம்பனி ஆலயங்கள் என்று நாம் அழைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஒரு கம்பனிக்கு முதலில் வாடிக்கையாளரின் நினைவில் பதியும் வண்ணம் கவர்ச்சியான பெயர் இருக்க வேண்டும். அந்தப் பெயர்கள் சரியானவையாக இல்லாவிட்டாலும் அது ஒரு புதுமைப் பெயராக இருந்தால் போதும் என்ற நிலை காணப்படுகின்றது. பிற அமைப்புகளில் இருந்து தன்னைத் தனித்துவப்படுத்தி மக்களிடம் கொண்டு செல்ல கம்பனிகள் கைக்கொள்ளும் உத்திகள் போல கோவில்களுக்கும் புதிய புதிய பெயர்கள் தேடப்பட்டு தனித்துவமாக வைக்கப்படுகின்றன. ஒரு கோவிலில் அம்பாள் தெய்வமாக இருக்கிறாள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் அந்த ஆலய நிர்வாகத்துக்கு இப்பெயரைத் தவிர்க்கவும் விருப்பம் இல்லை. எனவே துர்க்கம்பாள்ஸ்வரம் என்று ஒரு பெயரை அவர்கள் வைத்துக் கொண்டால் அதன் பொருள் துர்க ஈஸ்வரம் என்று சந்தி பிரிந்து வணங்கினால், துர்க்கத்தைத் தரும் ஈஸ்வர கோவில் என்றே பொருள் தந்துவிடும்.

அது போல வரசித்தி பெருமாள் கோவில் என்று பெயர் வைத்தாலும், வரங்களைச் சித்தியடைய வைக்கின்ற பெருமாள் கோயில் என்று பொருள்படும். சித்தி என்பதோடு புதுமைக்காக வரத்தைச் சேர்க்கப் போய், வரம் உள்ளவர்கள் சென்றால் சித்தியடையப் பண்ணும் பெருமாள் என்று புதுப் பொருளாகிவிட்டது. கடவுள் என்றால் வரம் தருவார் என்று படித்திருக்கின்றோம். ஆனால் இங்கேயோ, வரத்தைக்

கொண்டுவந்தால் ஏதாவது பார்த்துச் செய்யலாம் என்கின்றார் பெருமாள். வரம் இல்லாதவர் என்ன செய்வது? இன்னொன்று, ஒரே தெய்வம் உறையும் கோயில்கள் இரண்டு இருந்தால் பெரிது சிறிது என்று அடைமொழி கொடுத்து விடுகின்றார்கள். எப்போது தெய்வம் பெரிது சிறிது என்று இரண்டானது? ஊரிலே அடையாளத்துக்கு ஊரைச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். நல்லூர் முருகன் கோயில், பொன்னாலை கிருஷ்ணன் கோயில், கதிர்காமக் கந்தன் கோயில், முறிகண்டிப் பிள்ளையார் கோயில், தெல்லிப்பழைத் துர்க்கை அம்மன் கோயில் என்றுதான் அவர்கள் அழைத்தார்களேயன்றி புதுமைக்காக ஏழுமலையானையும் கயிலை மலையானையும் கலந்து திருப்பதி வெங்கட நடராஜர் கோயில் என்று இந்தியாவில் கூடப் பெயர் வைத்தது இல்லை.

காளிக்கு வைரவர் மகன் என்பதால், காளிவைரவர் என்று எம் முன்னோர்கள் கோயில் கட்டியது இல்லை. ஆனால் முருகனையும் பிள்ளையாரையும் இணைத்து முருக பிள்ளையார் ஆலயம் என்றொரு கோயில் கனடாவில் தோன்றினாலும் ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமில்லை.

இப்படி ஆலயப் பெயர்களிலேயே கேலிக்கூத்துக்கள் மறைந்து கிடக்கின்றன கனடாவில். இனி ஆலய அமைப்பைப் பற்றிப் பேசினால் ஒரு கோவிலில் மூன்று கொடித்தம்பங்கள் என்பதில் தொடங்கி தேர்கள் சுற்றிவரும் வீதி வட்டத்துக்குள் ஆட்பட்ட உணவு விடுதிகளின் உணவுப் பொருட்களின் தன்மை பற்றியெல்லாம் கூறி இதையெல்லாம் ஆண்டவன் சுற்றலாமா என்று கேட்க வேண்டிய நிலை வருமென்பதால் அதை விடுத்து ஆலய பூஜை விடயங்களுக்குச் செல்கின்றோம். கோயில் அமைவிடக் குறைகளையும் வசதியினக் குறைகள் என்று விட்டுவிடுவோம்.

கனடாவில் பெரும்பாலான ஆலயங்கள் உழைப்பிற்காக அந்தணர்களாலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டவை. அவற்றின் உரிமையாளர்களும் அவர்களே ஆகையால் அந்த ஆலயங்களின் குறை நிறைகளும் அவர்களையே சாருகின்றன. குறை என்னும் போது மனிதர்களுக்குள் அந்தணர் சாதி என்று பிரித்துப் பார்க்கும் பிற்போக்கான வெறுக்கத்தக்க சமூகப் பகுப்பு வழுவைப் புறந்தள்ளிவிட்டு ஒன்றே குலம் என்ற நேர் கோட்டில் நின்று கொண்டு சமயத்தின் பெயரால் செய்யும் ஆலயத் தப்புகள் சைவ தர்மத்தை எப்படிப் பாதிக்கின்றன என்று மட்டும் பார்ப்போம்.

அப்படிப் பார்க்க முற்படும் போது ஏன் மற்றத் தொழில்களில் தப்புகள் நடைபெறுவது இல்லையா? கோவில் விடயங்களை

மட்டும் தூக்கிப் பிடிப்பது என்ன நியாயம் என்ற கேள்வியும் எழுத்தான் செய்கின்றது. அதற்கான விடை என்னவென்றால் மற்ற எல்லாச் செயல் தவறுகளும் புற வாழ்வைக் காயப்படுத்து கோயில் தவறுகள் மட்டும் தான் அகத்தைக் காயப்படுத்துகின்றன என்பதேயாகும். அந்தக் காயங்கள் பக்தியை ஊட்ட ஏற்படுத்தப்பட்டால் மகிழ்ச்சியோடு தாங்கிக் கொள்ளலாம். மாறாக பணத்தைக் கறப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்படும் போது தாங்கிக் கொள்ள முடிவில்லை. பலராலும் சில கோவில்கள் மீது ஆதாரத்தோடு சுமத்தப்படும் தலையாய குற்றச்சாட்டு ஒன்றை மட்டும் பார்ப்போம். ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில்!

ஒரு கோவிலின் குழந்தைப் பருவத்தில் அதாவது ஆரம்ப காலத்தில் ஒருவரை வலியப் பிடித்து அவரிடம் 300 டாலர்கள் பெற்றுக் கொண்டு அவரிடம் ஒரு பூஜை ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. அவரும் மகிழ்ச்சியோடு அதை ஏற்றுக் கொண்டு பக்தியோடு செய்கின்றார். சில ஆண்டுகளில் கோவில் சற்று வளர்ந்து பக்தர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக 300 டாலர் 3000 ஆனாலும் பரவாயில்லை. ஒருவரிடமே அந்தப் பூஜை இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் கோயில் நிர்வாகம் என்ன செய்கின்றது என்றால் ஒருவரே பல ஆண்டுகள் செய்து வந்த பூஜையை பத்துப் பேருக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து அனைவரையும் உபயகாரர்கள் ஆக்கி தர்ப்பை அணிவித்து 1000 டாலர் படி அனைவரிடமும் அறவிட்டுக் கொள்கின்றது. பூஜையைப் பகிர்ந்து கொடுப்பது போல கட்டணத்தையும் பத்தாகப் பகிர்ந்து கொடுத்தால் அதில் ஓரளவாவது நீதி இருக்கும். அதுவும் நடப்பதில்லை. இதனால் 300 டாலர் பொருள் ஈட்டித் தந்த ஒரு பூஜை, பத்து உபயகாரர் இணைக்கப்படுவதால் 10,000 டாலர் வருமானத்தை ஒரு நாளிலேயே தேடித் தருகின்றது. இங்கே பூஜையின் ஆரம்பகால உரிமையாளரின் உணர்வுகள் மதிக்கப்படுவதில்லை. அவரிடம் சம்மதமும் பெறப்படுவதில்லை.

இன்னும் சொல்லப் போனால், ஏதாவது பேசினால் அவரை நீக்கிவிட்டு வேறு ஒருவரை உபயகாரராக நிரப்பிக் கொள்ளும் நிலையே காணப்படுகின்றது. எனவே இத்தகைய ஆலயங்களை கம்பனிகள் என்று அழைக்காமல் வேறு என்ன பெயர் கொண்டு அழைக்க முடியும்?

இனியாவது ஒருவருக்குக் கொடுத்த திருவிழா ஒருவருக்குத் தான். வேண்டுமென்றால் புதிதாக நீங்கள் ஒருநாளைத் தெரிவு செய்து கொள்ளுங்கள் என்று கோவில் நிர்வாகம் சொல்லுமா? அப்படி ஒரு போதும் சொல்லாது. சிறிய உதாரணம் பார்ப்போம். ஒரு நாளில் பத்து உபயகாரரோடு பூஜையை செய்யும் போது 75 டாலர் பெறுமதியான ஒரு மாலை விகிர்கத்துக்கு வாங்கினால் போதும். இதையே பத்து முறை செய்தால் மாலைக்கு மட்டும் 750 டாலர் செலவு செய்ய நேரிடும். இப்படி ஒவ்வொன்றுக்குமான செலவு பத்து மடங்கு கூடிவிடும். அப்படிச் செய்து பக்தியை வளர்க்க ஆலய நிர்வாகிகள் ஒன்றும் முட்டாள்கள் அல்லர். இவ்வாறு எத்தனையோ வேலைகளைப் பல ஆலயங்கள் செய்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பட்டியலிட்டால் எமது கைகளாலேயே எமது கண்களைக் குத்திக் கொள்ளும் கதையாகி விடும்.

ஆலயங்களின் தரப்பில் மனிதாபிமானமானத்துக்கும் நீதிக்கும் இடமில்லை என்று தெரியும் போது இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு

எப்படித் தீர்வு காண்பது என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இதற்கு ஒரேயொரு தீர்வு பெரிய புராணக் கதைகளை கனடாவில் சைவத் தமிழர் இருக்கும் பகுதி எல்லாம் பரவச் செய்வது தான். ஏனெனில் பெரிய புராணத்திலே 63 அடியவர்களுக்கு இறைவன் அருள் செய்திருக்கின்றான். அவர்களிலே விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலர் தான் வசதி படைத்தவர்களாக அரசர்களாகவும் வணிகர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றார்கள். ஏனைய அனைவருமே ஏழைகள். அவர்களிடம் பணம் இல்லை. இறைவன் மீது அன்பு மட்டும் இருந்தது. அந்த அன்பினாலே தங்களால் முடிந்ததைக் கொண்டு இறைவனை வணங்கினார்கள். இறைவன் அவர்களிடம் வந்தான்.

இன்னும் விரிவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் சாக்கியர் என்று ஒரு சிவனடியார். ஆவர் புத்த மதத்திலே இருந்தவர். பின்பு சைவ சமயத்தில் சேர்ந்து சிவலிங்கத்தை வணங்கி வந்தார். ஒரு பூ கூட இறைவனுக்கு வைத்து வணங்கியது கிடையாது. அவர் தினமும் தெருவிலே கிடக்கும் செங்கல்லை எடுத்து இறைவன் மீது எறிவார். அது தான் அவர் வழிபாடு. அவருக்கும் இறைவன் அருள் செய்தான் என்று பெரியபுராணம் கூறும்.

கொண்டதொரு கல்லெடுத்துச் குறிசிடும் வகையெறிய உண்டிவினை ஒழித்தஞ்சி ஓடிவரும் வேட்கையொடும் கண்டருளும் கண்ணுதலார் கருணைபொழி திருநோக்கால் தொண்டரெதிர் நெடுவிகம்பில் துணைவியொடும் தோன்றினார்

(பெரியபுராணம் வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம் சாக்கிய நாயனார் புராணம்.)

புத்த மத பிக்கு ஒருவர் சிவலிங்கத்துக்கு செங்கட்டி எடுத்து எறிந்தார். அவருக்கே இறைவன் அருள் செய்தான் என்றால் கோவிலுக்கு ஆயிரம் கொடுத்துத் தான் வழிபட வேண்டுமா? அது இறைவனுக்கு விருப்பமாக இருக்குமா என்ற விழிப்புணர்வை அடியவர்களிடம் நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இதையேதான் கச்சித் திரு அகவலில், "பச்சிலை இடினும் பக்தர்களுக்கு இரங்கி மெச்சிச் சிவபத வீடு அருள்பவனே" என்று கூறினார் பட்டினத்தார். பூக்கூட வேண்டாம், பச்சை இலையொன்று அன்போடு கிள்ளிப் போடுங்கள், இறைவன் மகிழ்வான் என்பது பட்டினத்தார் வாக்கு.

கண்ணப்பர் கதையிலே சிவகோசரியார் என்ற பிராமணர் திருக்காளாத்தி மலையிலே இறைவனுக்கு நீராட்டி சைவ உணவு படைத்தார். கண்ணப்பன் என்ற வேட்டுவச் சிறுவன் அதே இறைவனுக்கு இறைச்சி படைத்தான். இறைவன் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? கண்ணப்பன் கனவிலே தோன்றி, "கண்ணப்பா மிருகங்களைக் கொன்று எனக்கு உணவு படைப்பது பாவம். ஒரு முறை செய்தாய் மன்னித்தேன். அதையே தினமும் நீ செய்வது சரியல்ல. நாளைக்கு ஒரு பிராமணர் வருவார். அவர் எப்படிப் பூஜை செய்கின்றார் என்பதை மறைந்திருந்து பார்" என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

அன்றிரவு கனவின்கண் அருள்முனிவர் தம்பாலே மின்திகமும் சடைமலிவு வேதியர்தாம் எழுந்தருளி வந்திறல் வேடுவனென்று மற்றவின நீநினையேல் நன்றவன்தன் செயல்தன்னை நாமுரைப்பக் கேளென்றார்.

(பெரியபுராணம் இலைமலிந்த சருக்கம்
கண்ணப்பநாயனார் புராணம்)

இறைவன் அப்படிச் செய்யவில்லை. பிராமணர் கனவிலே போய் கண்ணப்பன் என்ன செய்கின்றான் என்று நீ பார் என்றான். இறைவனே இப்படி அலுத்துக் கொண்ட பூஜை முறை இவர்களுடையது. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

கனடாவாழ் சைவ மக்களுக்கு இறைவனை கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட நேரமின்மை, தூரப் பிரச்சனை என்று பல இடர்கள் உண்டு. மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் கோவில்களுக்குச் சென்று வரும் பல அடியவர்கள் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளை அங்கு கண்டு மனம் வெறுத்துள்ள இன்றைய கால கட்டத்தில், பெரிய புராணச் செய்திகள் அவர்கள் செவிகளைச் சென்றடையுமாக இருந்தால்...

பத்திரிகைகள் ஆளுக்கு ஒரு கோயிலைத் தத்தெடுத்து வளர்க்கின்றன. வானொலிகள் விளம்பரம் கேட்டு கோவில் படிக்களைப் பலமுறை மிதிக்கின்றன. இதைவிடத் தரும் சங்கடமான காரணம் ஒன்று உண்டு.

அது என்னவெனில், இந்த அந்தணர்கள் கோயில் சம்பந்தமாகத் தவறிழைக்கின்றார்களேயன்றி, தனிப்பட்ட முறையில் மிக நல்லவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பழகுவதற்கு இனிய பண்புள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். தங்கள் சொந்த வாழ்வில் பிராமண சம்பிதாயங்களைப் போற்றி நடக்கின்றார்கள்.

எனவே அவர்களை எப்படிக் குறை கூறுவது என்ற தயக்கம் பலர் மனத்திலும் உண்டு. அப்போ யார் இவர்களுக்குப் புத்தி சொல்வது? அதையும் இறைவன் தான் செய்ய வேண்டுமா? கனடாவில் இலாப நோக்கோடு இயங்கும் கோயில்களைப் பார்த்து “நானிருக்கும் இடம் இதுவல்ல” என்று இறைவன் அறிவிக்க வேண்டும்.

இது என்ன மடைத்தனமான கருத்து. இறைவனாவது அறிவிப்பதாவது என்று சிலர் நினைக்கக் கூடும். ஏதோ கழுத்திலே பாம்பும் கையிலே சூலமும் கொண்டு சந்தியில் நின்று “நான்தான் கடவுள். கோயிலுக்குப் போகாதீர்கள். அங்கே நான் இல்லை” என்று இறைவன் வந்து நின்று கூவ வேண்டும் என்பதல்ல இதன் பொருள்.

மனித மனங்களிலே கோயில் இல்லாமலே என்னை நீங்கள் சந்திக்க முடியும் என்ற உணர்வினை இறைவன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே பொருளாகும். அதற்கான முழு முயற்சியில் இறங்கும் முற்போக்கு மனிதரை அவன் படைத்துவிட வேண்டும்!

தீவகம் வே. இராசலிங்கம்

வாமும் தமிழாய் வாழ்கநீ தகவலே!

தமிழர் தகவல் அமிழ்தாம் புதிய
வருடப் பதிவில் கருவிற பிறந்ததே!
கால்நூற் றாண்டுச் சீலமும் சுமந்தே
தருவே என்கப் புருவம் உயர்ந்ததே!
தகவல் மரபின் அகவல் பொன்னாய்
மகுடம் சூடியே தகுதி யானதே!
இந்நாள் பொன்நாள் மின்நாள் என்கத்
தன்நாள் எடுத்து இன்நாள் ஆயதே!
வாமும் தமிழும் சூமுங் கலையாய்
கோளும் அண்டம் ஆளும் படியாய்ப்
பரந்து விரிந்து சுரந்து செந்தமிழ்க்
கரத்தின் இருப்புக் குரலாய் மலர்ந்ததே!
ஆடல் அணிகலன் பாடல் பயில்மொழி
மரபுக் குளத்தில் முரசம் பதிந்திட
புரமும் வரமும் தரமும் எழுந்திட
தங்கமாய் மீண்டும் அங்கமாய் உதித்ததே!
நெருநல் உலகம் புதுநெல் விதைத்துக்
கருவில் உதைத்துச் செருவில் மலர்ந்ததே!
அங்கண் மானிலம் எங்கும் தனியென
அங்கமாய் நின்று பொங்கும் தமிழெனச்
சங்கமாய் நின்று பொன்களம் ஆனதே!
நாளையும் வேளையும் காலமெல் லாமும்
நாட்புயம் பரவிடும் சூட்சுமம் என்றிட
வாமும் தமிழாய் வாழ்கநீ தகவலே!

வாசகன் இரட்ணதுரை

இணையமின்றி இனி உலகில்லை

இணையம் பற்றிய இந்த கட்டுரை எழுதுவதற்கு முதலில் நான் செய்தது 'இணையத்தை' இணையத்தில் தேடியதுதான். இன்று எந்தவொரு சொல்லாகட்டும் அல்லது பொருளாகட்டும் அவை பற்றிய தெளிவைப் பெறுவதற்கு முதலில் நாம் இணையத்தைத்தில் உள்ள தேடல் பகுதிக் கே செல்கிறோம்.

இன்று இணையத்தின் பயன்பாடு இல்லாத வீடுகளே கிடையாது. ஆகக் குறைந்தது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இரண்டு உபகரணங்களையாவது இணையத்துடன் இணைத்து பயன்படுத்துகின்றனர். வீட்டுப் பாதுகாப்பு, கணினிகள், தொலைபேசிகள் என்பவற்றுக்கே அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதில் வீட்டு கணினிகளுக்கு 92 வீதமானவர்களும், தொலைபேசிகளுக்கு 87 வீதமானவர்களும், வீட்டுப் பாதுகாப்பு உபகரணங்களுக்காக 45 வீதமானவர்களும் இணையத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

அண்மையில் செய்யப்பட்ட ஆய்வு ஒன்றில், இணையத்தைப் பயன்படுத்துபவர்கள், ஒரு வாரத்தில், இணைய உலாவில் 12.9 மணி நேரமும், சமூகத் தளங்களில் 11 மணி நேரமும், மின்னஞ்சல் பயன்படுத்துவதில் 3.3 மணி நேரமும் செலவழிக்கின்றனர். இந்த ஆய்வு, இணையம் பயன்படுத்தும் 500 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நடத்தப்பட்டது. இவர்கள் வயது 18 லிருந்து 64 வரை உள்ளவர்கள். இந்த ஆய்வில் கலந்து கொண்டவர்களில் 86 வீதமானவர்கள் - தாங்கள் இணைய இணைப்பில் இல்லாமல் 24 மணி நேரத்திற்கு மேல் இருக்க முடியாது என உறுதியாகத் தெரிவித்தனர். இணையத் தொடர்பு இல்லாமல் போனால், தங்கள் அத்தியாவசிய வேலை அதிகம் பாதிக்கப்படும் எனவும் கூறினர்.

உலகம் முழுவதும் உள்ள அனைத்துக் கணினிகளையும் ஒரே மின்னணு வலையில் சங்கிலிப்பிணைப்பு செய்யப் பெற்று ஒன்றாக்கப்பட்டது தான் இணையம். உலகெங்கும் கணிப்பொறியில் உள்ள செய்திகளின் இணைப்பே இணையமாகும். உலகளாவிய வலை இதனை ஆங்கிலத்தில் World Wide Web என்பர். இதனை சுருக்கமாக WWW என்றும் W3 The Web என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு. உலகின் முதல் இணையதளம் www.symbolics.com. இந்த இணையதளம் 1985ம் ஆண்டு மார்ச் 15ம் நாள் தொடங்கப்பட்டது. தற்போது ஏறத்தாள 10 கோடி இணையதளங்கள் உள்ள நிலையில் இந்த இணையதளத்தை மிகப் பழைய இணையதளம் என்றுதானே சொல்லவேண்டும்.

யாழ் பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டது எமது தமிழினத்திற்கு

மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அது வெறுமனே ஒரு கட்டிடத்தின் தகர்ப்போ அல்லது அரிய நூல்களின் எரிப்போ அல்ல. தமிழர்களின் இருப்பை, கலாசாரத்தை, பாரம்பரியத்தை அழிக்கும் ஒரு செயலாகவே பார்க்கப்பட்டது. அன்று யாழ் நூலகம் கணினி மயப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் - இணையத்தால் அது உலகெங்கும் இணைக்கப்பட்டிருந்திருந்தால் - இன்றும் அதன் பயன்பாட்டை உலகளாவிய தமிழர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்திருப்பார்கள். இணையம் ஒன்று இருப்பதால் நாம் அரிய பல நூல்களை இன்று தரையிறக்கம் செய்து வாசிக்கிறோம். வருங்காலத்தில் இதன் பயன்பாடு இன்னும் அதிகரிக்கும் என்று நம்பலாம். உலகளாவிய தமிழர்களுக்கு என்று ஒரு தமிழ் நூலகம் உருவாக்கப்படலாம்.

முன்னர் கணினியை நமது பாடசாலைகளில் உதவிடும் ஒரு கருவியாகவே பயன்படுத்தி வந்தோம். ஆனால், இணையத்தின் வருகை கணினியின் இலக்கணத்தையே மாற்றிவிட்டது. மனித வாழ்க்கைக்கு உதவிடும் கருவியாக இருந்த கணினி மனித வாழ்க்கையே மாற்றி அமைக்கும் வல்லமை பெற்றதாய் மாறிவிட்டது. நமது பண்பாட்டு நடைமுறைகள், வாழ்க்கைச் சிந்தனைகள், வாழ்வின் அன்றாட நடைமுறைகள் இவை அனைத்தையும் அப்படியே புரட்டிப் போடும் ஆற்றல் கொண்டதாக இணையம் விளங்குகிறது.

இணையத்தில் மனித சமுதாயம் இதுவரை சேமித்து வைத்த அறிவுக் களஞ்சியம் முழுக்கக் கிடைக்கிறது. இணையத்தில் நமக்கு தேவையான தகவலை எளிதில் பெறமுடியும். பெறும் போதே மின்னஞ்சல் வசதியும் கிடைத்துவிடுகிறது. இலவசமாக மின்னஞ்சல் சேவையை வழங்கும் நிறுவனங்களும் உண்டு. மின்னஞ்சல் மூலமாக உலகின் எந்த மூலையில் வசிப்பவருக்கும் கடிதம் அனுப்ப முடியும். அவருக்கு ஒரு மின்னஞ்சல் முகவரி இருந்தால் போதும். மின்னஞ்சல் முகவரி உலகுக்கு உங்களைத் தனித்து அடையாளம் காட்டுகிறது.

கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு தேவையான தகவல்கள் யாவும் இணையத்தில் உள்ளன. கல்வி கற்பது இணையம் மூலம் சாத்தியமாகும் என்ற நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது. பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்களும், பல்கலைக்கழகங்களும் இணையம் வழி வகுப்புகளை நடத்தி வருகின்றன.

நாளிதழ் தரும் செய்திகளைப் போன்று சுடச்சுடச் செய்திகளை இணையம் தருகிறது. இணையத்தில் வெளிப்படும் பத்திரிகைகளில் சிலமணி நேரத்துக்கு ஒரு தடவை செய்திகள் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. ஏற்கனவே அச்சில்

வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பிரபலமான பத்திரிகைகள் அனைத்தும் இணையத்தில் இலவசமாகக் கிடைக்கின்றன. இவை தவிர இணையத்தில் மட்டுமே பிரசுரிக்கப்படும் மின்னிதழ்களும் ஏராளமாக உள்ளன.

வீட்டிலிருந்தபடியே கணினி முன் அமர்ந்து கொண்டு இணையத்தில் கடைபரப்பியுள்ள மெய்நிகர் அங்காடிகளில் (virtual shops) பொருள்களைப் பார்வையிட்டு, பற்று அட்டை (credit card) மூலம் இணையம் வழியாகவே பணம் செலுத்திப் பொருள் வாங்கும் மின்வணிகம் (e-commerce) இப்போது பரவலாகி வருகிறது. பயணச்சீட்டு முன்பதிவுகள், திரைப்படச்சீட்டு முன்பதிவு, தங்குமிட முன்பதிவு, வங்கி நடைமுறைகள் இன்னோரன்ன வணிக நடவடிக்கைகள் பலவும் இணையம் வழி நடைபெறத் தொடங்கியுள்ளன. புத்தகங்கள், இறுவட்டுகள், ஒலிப்பேழைகள், வாழ்த்து அட்டைகள், மென்பொருள் தொகுப்புகள் போன்றன கூட இணையம் வழி விற்கப்படுகின்றன.

இணையம் ஒரு பொழுதுபோக்கு தளமாகவும் விளங்கி வருகின்றது. பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை இணையத்தில் கண்டு, கேட்டு, இரசிக்க முடியும். தனிமையை விரட்டுகின்ற பல்வேறு பொழுதுபோக்கு அம்சங்களும் இணையத்தில் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன. இணையத்தை ஒரு சிறந்த வேலைவாய்ப்பு அலுவலகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பான விபரங்களை இணையம் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும். 'வேலைக்கு ஆள் தேவை' விளம்பரங்களையும் பார்க்கமுடியும்.

இவ்வாறு இணையத்தின் பயன்களைப் பட்டியலிட்டுக் கொண்டே போகலாம். தற்போது பெரும்பாலும் தொலைபேசியும் கணினியும் வைத்துள்ளவர்களே இணையத்தின் பயன்களை நுகர்ந்து வருகிறார்கள். வருங்காலத்தில் இந்தநிலை மாறும். கேபிள் தொலைக்காட்சி மூலமாகவும் இணையத்தை அணுகமுடியும்.

மின்னஞ்சல் அனுப்ப, பெற, வங்கிக் கணக்குகளை பார்வையிட, சந்தை நிலவரங்கள் அறிய, வானிலை பற்றிய தகவல் பெற, இணைய அங்காடிகளில் பொருட்களை வாங்க 'இணைய தொலைக்காட்சி' வழிவகுக்கும். அதன் வழியே தொலைபேசியும் சாத்தியமாகும்.

இணையத்தால் நன்மைகள் ஒரு புறம் இருந்தாலும், தீமைகள் பல்கிப் பெருகி, மனித குலத்தை மிரட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றன. ஆன்லைன் வாயிலாக கிரடிட் கார்டு மோசடிகள், வைரஸ் தாக்குதல், பாலியல் குற்றங்கள், லாட்டரி மோசடிகள், வங்கிக்கணக்கு மற்றும் பாஸ்வேடுகளை திருடுதல், இணையதளங்களை முடக்குவது, சமூக இணைய தளங்களில் இருந்து அந்தரங்க விவரங்களை திருடுவது போன்ற சைபர் குற்றங்கள் நடக்கின்றன.

சர்வதேச அளவில், சைபர் குற்றங்களால் அதிகம் பாதிக்கப்படும் நாடுகளில் இந்தியா 2வது இடத்தில் உள்ளது. இந்தியாவில் இன்டர்நெட் பயன்படுத்துவோரில் 76 சதவீதம் பேர் சைபர் குற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்டர்நெட் மூலம் வர்த்தகம் செய்யும் போது, 'ஹேக்கர்ஸ்' (இன்டர்நெட் திருடர்கள்), நமது ரகசிய எண்ணை தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்புள்ளது. இதனால் பணம் பறிபோகலாம்.

தேவையில்லாத இ-மெயில்கள் வரும். அதை "கிளிக்"

செய்யும் போது, அது தவறான இணையதளத்துக்கு நம்மை கொண்டு செல்லும். அல்லது கம்ப்யூட்டருக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். இன்டர்நெட்டின் பயன்பாடு காரணமாக, புதிய தொழில்நுட்பங்களை தீவிரவாதிகள் தெரிந்து கொள்கின்றனர். இது நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாகிறது.

இளம் தலைமுறையினர், இன்டர்நெட்டை பயன்படுத்துவது, அக்னி பரீட்சை போல. ஏனெனில், தற்போது 'ஆபாச' இணையதளங்கள் பெருகிவிட்டன. இவை இளம் தலைமுறையினரின் மனதை கெடுத்து விடும். சைபர் குற்றங்களுக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகிறது.

கம்ப்யூட்டரில் இன்டர்நெட் பயன்படுத்தும்போது, வைரசால் கம்ப்யூட்டர் பாதிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. இதனால் முக்கியமான தகவல்கள் அழிந்து விடுகின்றன. இணையத்தில் சாட் செய்யும் போது, அறிமுகம் இல்லாதவரின் ஆசை வலையில் சிக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது.

முன்னர் எல்லாம் விமான சீட்டுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நாம் விமான சேவை முகவர்களை நாடவேண்டும். அவர்கள் IATA எனப்படும் கல்வியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பிராந்தியங்களுக்கும் இடையிலான நேர இடைவெளி, விமானச் சீட்டுக்களுக்கான பணம், இரு நகரங்களை இணைக்கும் போது பெறப்படும் கழிவுப் பணம், நேர மாற்றம் என்பவற்றை துள்ளியமாக கணக்கிட்டு விமானச் சீட்டுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால் இன்று கணினி மயப்படுத்தலாலும், இணைய வழி சேவையாலும் எமது வீட்டில் இருந்தபடி இறுதி நேர விலைக்கழிவில் ஒரு சில நிமிடங்களில் நாமே எமது கணினியில் விமானச் சீட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. எனவே ஒரு தொழில் முறைக் கல்வி IATA இங்கே முற்றாகவே நிறுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாறு நிறையவே தொழில்முறைக் கல்விகளும், தொழில்களும் இல்லாதொழிக்கப்படும்.

இனிவரும் காலத்தில் இணையத் தொடர்பு என்பது தற்போது போலல்லாது இலகுவில் யாருக்கும் இலவசமாகக் கிடைக்கும் என்கிறார்கள். அப்போது தொலைபேசிகள் கைபேசிகளின் பாவனை இருக்காது என்றும் அதற்குப் பதிலாக நாம் அணியும் உடை மற்றும் மூக்குக் கண்ணாடிகளில் இணைய இணைப்பு இருக்கும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். தற்போது பாவனைக்கு வரவுள்ள Google Glass, Microsoft's HoloLens என்பன அவற்றின் முதற்படி என்கிறார்கள்.

இணையத்தின் பாவனை அதிகமாக, இணையத்தின் வழி பல தொழில்கள் தொழிற்சாலைகள் இயங்கும் என்றும் - இதனால் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறையும் என்றும் எச்சரிக்கப்படுகின்றது.

இணையப்பாவனை அதிகரிக்கும்போது இரகசியம், தனிநபர் சுதந்திரம் என்பன பாதிக்கப்படும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் எச்சரிக்கின்றனர். எம்மை யாரோ எங்கோ கண்காணித்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள் என்ற ஒரு அச்சமான உள்ளூணர்வு எமக்கு எதிர்காலத்தில் இருந்துகொண்டே இருக்கும். எமது வாழ்வையும் அன்றாட நடவடிக்கைகளையும் இணைய வழி தறையிறக்கும் 'ஆப்ஸ்' கட்டுப்படுத்தும் என்றும் அதனைத் தடுக்க பல பாதுகாப்பு நிறுவனங்கள் உருவாகி ஈட்டும் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

இணைய வழி பண்புமுடிக்கத்திற்கு வசதியாக இனிமேல் 'டியிற்றல்' காசு புடிக்கத்திற்கு வரும். இதனால் நாம் வெறுமனே 'டேற்றா' எனப்படும் எழுத்தை மட்டும் செலவழிப்போம். ஆனால் முழுப்பணமும் செல்வமும் யாரோ ஒரு சிலரிடம் பத்திரமாக சேமிப்பாக முதலீடாக இருக்கும் என்று கூறப்படுகின்றது.

வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் குறிப்பாக துவைப்பது, சமைப்பது, அலாரம், குளிர்நீர், சூடேற்றி, போன்றன வாகனங்களுடனும், எமது கைக்கடிகாரங்களுடனும் இணைக்கப்படும். மருத்துவ கருவிகள் எமது கைக்கடிகாரங்களுடனும் எமது வைத்தியர்களுடனும் இணைக்கப்படும்.

பூமி மட்டுமன்றி சந்திரன் செவ்வாய் கிரகங்களும் இணையத்தால் இணைக்கப்பட்டு செவ்வாய்கிரகத்தில் குடியேற்றப்படுபவர்களும் பூமியிலுள்ளவர்களும் இணையத்தால் தொடர்புபடுத்தப்படுவர். ஐ.நா முன்னறிச் செதுக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் வாசகமான 'யாதும் ஊரெ யாவரும் கேளிர்' என்பது இணையத்தால் உண்மையாகும்.

முன்னரெல்லாம் ஒரு செய்தியை ஒருவருக்கு ஒரு சமயத்தில் பகிர முடிந்தது. ஒருவருடன் மட்டும் தொடர்புகொள்ள

முடிந்தது. ஆனால் இணைய வளர்ச்சி காரணமாக இப்போது சமூகவலைத் தளங்களின் ஊடாக ஒரே சமயத்தில் ஒரு கோடி பேருடன் பகிரவும் தொடர்புகொள்ளவும் முடியும். இது ஒரு பெரும் முன்னேற்றமாகக் கருதப்பட்டாலும், ஒருவரிடம் மட்டும் திருட முடிந்த ஒருவரால் ஒரே சமயத்தில் ஒரு கோடி பேரிடம் திருட முடியும் என்கிற ஆபத்தும் இருக்கின்றது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

இன்று நாம் கணினியுக்கத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதன் மூலம் நாளுக்கு நாள் புதிய புதிய மாற்றங்களை கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் இணையம் வழியாகப் பற்பல மாற்றங்களை நாம் காணமுடியும். வளர்ந்துவரும் கணினி ஆய்வுகள் அதற்கு வழிவகுக்கும் எனத்துணிந்து கூறலாம்.

அதேசமயம் இணையத்தின் பயன்பாட்டுப் பெருக்கமானது எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் உறவுகளிடமிருந்தும், இயற்கையிடமிருந்து அந்நியப்படுத்திவிடும் என்ற அபாயம் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எனவே இணையத்தின் பயன்களை நம்மவர் நன்முறையில் நுகர முற்படுவதே இன்றைய தேவையாகும்.

What are the uses of websites?

A website is an index to the maturity of a society: With the advancement of information technology, websites have become a part of our life. Initially they seemed to be a far cry and many considered them a luxury. But today they have become essential.

The latest tool to make life comfortable and enjoyable: Anything that makes your daily cores easy, people immediately lap it up. A website is one such thing.

Good source for profession specific information: Whatever be the profession, there is a website for it. That is why profession-specific websites have become dear to the hearts of people. They can just click the site they are interested in. They get what they want.

Academics' work gets noticed by relevant people: If one's work has to get the desired recognition, it has to be noticed by the right people at the right time. That is exactly what websites are intended for.

Meet the research needs of both professionals and non-professionals: The research needs of professionals are different from those of the non-professional. Both of them have separate sites and as such one need not waste time in browsing unnecessary sites. They go to the sites that serve them. It is that easy.

Banking made easy: One need not spend hours in queues to either transfer their funds or receive them. You can get all the financial services now being offered in the cool comfort of your home. That is what online banking is offering you.

Give business organizations respectability and good publicity: Business houses used to spend a substantial part of their earnings to make themselves and their products known to the people. Now they need not worry. Then can build a website of their own which is accessible to everyone. Besides it gives them an identity and respectability.

Best means to reach lay and targeted audiences: Companies now can reach all and sundry through their website. And at the same time they can easily convince their targeted audience with day to day updates.

Internet presence has become imperative for image building and business growth: Websites have become so common that companies which do not have a website of their own are considered backbenchers. Such companies do not have any face at all. Websites help them build an image and boost growth.

The only medium to introduce oneself to the Internet to improve one's business.

Most effective means: As both seekers and givers are under one roof, advertising becomes easy and effective at almost no cost at all.

Websites offer a wide variety of devices and services: From simple enquiry requests to change of detail processing like address changes to advanced functions such as supply change management made easy.

கனகேஸ்வரி நடராசா

எம்மவர் திருமணங்கள்: மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது

ஒவ்வொரு வருடமும் கோடை காலம் ஆரம்பமாகினால் வார இறுதிகளில் திருமண வைபவங்கள் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். முன்னைய வருடங்கள் போலல்லாது கடந்த வருடம் முழுவதும் பலவிதமான காலநிலை நிலவியபோதிலும் திருமண விழாக்கள் நடைபெற அந்தச் சுவாத்தியம் இடையூறாக அமையவில்லை. சில வார இறுதிகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட திருமண வைபவங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டதுண்டு. எங்கள் தாய்நாட்டில் நாம் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒரு வருடத்தில் நான்கு அல்லது ஐந்து திருமணங்கள் கூட சமூகமளித்திருப்போமோ தெரியாது. இங்கு வாழும் எமது சமூகத்தவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஒருவரோடொருவர் அறிமுகம் உடையவர்களாக இருக்கிறோம். இதனால் நெருங்கிய பழக்கம் இல்லாவிட்டாலும் ஒருவர் வீட்டில் நடக்கும் வைபவங்களுக்கு பலருக்கும் அழைப்புகள் வருவதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

எம்மவர்கள் இந்நாட்டுக்குப் புலம்பெயரத் தொடங்கி 35 வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. இங்கு பிறந்த பிள்ளைகளும், சிறுவயதில் இங்கு வந்து குடியேறிய பிள்ளைகளும் திருமண வயதை அடைந்து விட்டார்கள். இவர்கள் தாயக கலாசாரத்துக்கும், இந்நாட்டுக் கலாசாரத்துக்குமிடையே நின்று தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். எந்தக் கலாசாரத்தைப் பின்பற்றுவது, எதனைத் தவிர்ப்பது என்பது பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமன்றி பெற்றாருக்கும் பெரும் சவாலாக அமைந்துள்ளது. நாளாந்தம் சிறுசிறு விடயங்களிற்கூட இது தெரிகிறது. கடந்த 35 வருட காலத்தில் திருமணச் சடங்குகளில் எவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்பது துல்லியமாகத் தெரிகிறது.

தாயகத்தில் நாம் வாழ்ந்த காலத்தில் திருமண வைபவங்கள் எவ்வாறு அமைந்தது என்பதை முதலில் நோக்குவோம். ஒரு திருமண நிகழ்வின் தரத்தைத் தீர்மானிப்பது ஒருவரின் பொருளாதார நிலைமையை ஒட்டியதாக இருந்தது. பொருளாதார வசதி இல்லாவிட்டாலுங்கூட சிலர் கடன்பட்டு ஆடம்பரமாக திருமணத்தை நடத்தியவர்களும் இருந்தனர். வசதி குறைந்த குடும்பங்களில் திருமணங்கள் சில இனப்பந்துகளோடு கோவில் பூசையில் தாலியை வைத்து, அதனை ஐயர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க, அவர் அந்தத் திருமணங்கலயத்தை மணமகனின் கழுத்தில் அணிந்ததுமுண்டு.

இத்தகைய ஓர் எளிமையான திருமணத்தைச் செய்வதற்குக்கூட வசதியில்லாதவர்கள் வீட்டிலேயே சுவாமி படத்திற்கு முன்னால் மாலை மாற்றி சுவாமிக்குப் படைத்த சோற்றை உண்டு

தம்பதிகள் ஆகிய கதைகளைக்கூட நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். பணவசதி படைத்தவர்கள் தெருவெல்லாம் அடைத்து பெரிய பந்தல் போட்டு ஊரெல்லாம் கூட்டி மேளதாளத்துடன் மோட்டார் வாகன ஊர்வலத்துடன் திருமணத்தை நடத்துவார்கள். அதனை அழையா விருந்தாளிகளான பலர் வீதியில் நின்று வேடிக்கை பார்த்து ரசிப்பது வழக்கம். இவ்வாறு எத்தனையோ விதமான திருமண வைபவங்களைத் தாய்நாட்டில் கண்டும் அனுபவித்தும் உள்ளோம்.

ஆனால் இங்கு திருமண வீடுகள் மிகவும் ஆடம்பரமாகவும், விமரிசையாகவும், மண்டபம் கொள்ளாத விருந்தினருடன் நடைபெறுகின்றன. இது ஒரு நாள் கொண்டாட்டத்தோடு முடிவதில்லை. திருமணத்துக்கு முன்னராக Bridal Shower, Bachelors Party, மணப்பெண்ணின் கைகளுக்கு மருதாணி இடுதல், திருமண வீட்டுக்குப் பின்னர் எக்கச்சக்க செலவில் வரவேற்பு உபசாரம் (Reception) என பல கொண்டாட்டங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் எம்மவர்கள் பரவி வாழ்கின்றனர். புலம்பெயர்ந்த முதலாம் சந்ததியினரில் சிலர் இப்பூவுலகை விட்டு நீங்கி விட்டனர். இன்னொரு தொகையினர் முதுமையடைந்துவிட்டனர். பலர் பிரயாணம் செய்யக்கூடியளவுக்கு உடல்நலத்துடன் காணப்படுகின்றனர். இரண்டாம் தலைமுறையினரில் பெரும்பாலானோர் நிலையான தொழில்கள் புரிவதோடு தமது வேர்களை - உறவினர்களை அறிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்று மூன்றாவது சந்ததியினர் திருமண சந்தையை ஆக்கிரமித்துள்ளனர். சர்வதேசமெங்கும் பரந்து வாழும் இவர்களுக்கு இத் திருமண வைபவங்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கவும், உறவுகளைப் புதுப்பிக்கவும், தங்கள் குழந்தைகளுக்கு தங்கள் உறவுகளை அடையாளம் காட்டவும் அரிய சந்தர்ப்பமாக திருமண நிகழ்வுகள் அமைகின்றன. எமது மூன்றாம் தலைமுறையினர் தாம் வாழும் நாட்டின் மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்று உயர் பதவிகளை வகித்து சிறப்பாக வாழ்கிறார்கள். தாங்கள் நன்றாக வாழ்வதை தங்கள் இனத்தவருடன் பகிரும்போது அதனால் ஏற்படும் அங்கீகாரமும் மகிழ்ச்சியும் அளவிட முடியாதது. அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தை இன்றைய திருமண விழாக்கள் ஏற்படுத்தி கொடுக்கின்றன. இவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடும் வகையில் இதற்கான அழைப்புகள், ஆயத்தங்கள் அனைத்தும் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடத்துக்கு முன்பே ஆரம்பமாகி விடுகிறது. தொழில்நுட்பம் காரணமாக இன்றைய உலகம் மிகவும் சுருங்கி விட்டது. இதனால் இந்த ஒன்றுகூடல்களை மிகவும் கச்சிதமாகச்

செய்து முடிக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் தரும் விடயம்.

இந்நாட்டில் நடைபெறும் திருமண வைபவங்களில் எமது நாட்டில் காணப்படாத முக்கிய அம்சம் ஒன்றைக் காண்கிறோம். அங்கு அநேகமாக திருமண நிகழ்வுக்கு முன்னரே திருமணப் பதிவு நடைபெறும். ஆனால் இங்கு திருமண தினத்தில் திருமணம் நிறைவேறிய பின்னரே திருமணப் பதிவு நடைபெறுகிறது. காதல் திருமணமாக இருந்தாலென்ன, பெற்றோரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட திருமணமாக இருந்தாலென்ன திருமணப் பதிவு நடைபெற்ற பின்னர் இரு வீட்டாரும் கலந்தாலோசித்து சுபமுசூர்த்தத்தில் திருமணத்தை நடத்துவார்கள். அந்தச் சுபமுசூர்த்தம் வேலை நாளாகவோ, இரவாகவோ அல்லது விடிகாலையாகக்கூட அமையலாம். ஆனால் இங்கு 99 வீதமான திருமண நிகழ்வுகளும் வார இறுதி அல்லது விடுமுறை நாட்களில் இரு பகுதியினருக்கும் அனுசூலமான நேரத்திலேயே நடைபெறுகிறது. பதிவுத் திருமணத்துக்கும் திருமண நாளுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தம்பதிகள் மாத்திரமன்றி இரு வீட்டாரும் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அங்கு பதிவுத் திருமணம் முதலில் நடைபெறுவதற்கு சீதனமும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். சீதனத்தைக் கறாராக பேசி முடிவு செய்ய இது உதவுகிறது. இங்கு சீதனம் பற்றி பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளாத தேவையில்லை. அப்படி ஏதாவது பெண் வீட்டார் செய்வதென்றாலும் மிகவும் அந்தரங்கமாகவே இது நடைபெறுகிறது. பதிவுத் திருமணத்துக்கென செலவு செய்யும் பணம் உழைப்பு, நேரம் என்பன இங்கு மீதப்படுத்தப்படுகின்றன.

திருமணத்துக்கு முன்னராக பெண் வீட்டில் Bridal Shower என்ற வைபவம் நடைபெறுகிறது. அதில் மணமகனின் சிநேகிதிகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்கள். மணமகன் வீட்டில் Bachelors Party என்ற வைபவம் நடைபெறுகிறது. இதில் மணமகனின் நண்பர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்கள். இவை இரண்டும் எம்மவர் மத்தியில் இன்று மிகவும் ஆடம்பரமாக நடைபெறுகின்றன. சிலவேளைகளில் மணமகனும் அவரது நண்பர்களும் தூர இடங்களுக்குச் சுற்றுலா சென்று இதனைக் கொண்டாடுகின்றனர். இவை இரண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கம் மணமக்களுக்கு அவர்களின் நண்பர்கள் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவியை வழங்குவதற்கே. ஆனால், இதனால் மணமக்களின் பெற்றோருக்கு மேலதிக செலவே இப்போது ஏற்படுகிறது. பெண் வீட்டில் நடைபெறும் மருதாணி இடும் வைபவம் எமது கலாசாரத்தைச் சார்ந்தது அல்ல. இது முற்றிலும் இந்திய கலாசாரத்தை சார்ந்தது. இதனை தொழிலாகக் கொண்டுள்ள பல நிபுணர்களை இங்கு காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மணமகளுக்கு மட்டுமன்றி அவரின் சிநேகிதிகளுக்கும் இந்த வர்ணங்கள் பூசப்படுகின்றன. இந்த ஒன்றுகூடல்கள் யாவும் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது.

புலம்பெயர்வு காரணமாக எமது பிள்ளைகளுக்கு பலவேறு கலாசார பின்னணிகளைக் கொண்ட பிள்ளைகளோடு தொடர்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. இதனால் வேறு கலாசாரங்களை அரவணைத்துப் போகும் பரந்த மனப்பான்மையும் அது தொடர்பான விளக்கமும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் பலனாக, பன்முக கலாசார திருமணங்கள் எம்மவர் மத்தியில் நடைபெறுவதைக் காண்கிறோம். பிற கலாசாரத்தைச் சார்ந்த மணமக்களின் உறவினர்கள், இனப்பந்துக்கள் எமது

கலாசாரத்துக்கமைய சேலை உடுத்து, தலைப்பாகை அணிந்து புரோகிதர் கூறுவனவற்றையெல்லாம் கேட்டு மிகவும் கவனமாகச் செய்வதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் சந்தோமாகவும் பெருமிதமாகவும் இருக்கிறது.

இங்கு நடைபெறும் திருமணங்கள் பெரும்பாலும் இதற்கென பிரத்தியேகமாகவுள்ள மண்டபங்களிலேயே நடைபெறுகின்றன. குறிப்பிட்ட திகதிக்கு மண்டபம் எடுப்பது இப்போது பகீர்தப் பிரயத்தனமாக உள்ளது. எத்தனையோ மாதங்களுக்கு முன்பாகவே இவற்றைப் பதிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இத்திருமணங்களில் கலந்து கொள்வோரின் தொகை ஐநூறு, ஆயிரம் என்றாகிவிட்டது. இத்திருமணங்கள் உறவினர்களும் நண்பர்களும் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கவும் நட்புறவை வளர்க்கவும் உதவுகிறது. ஒரு தொலைபேசி அழைப்பின் மூலம் பலர் திருமணச் சடங்குகளுக்கு வரவேற்கப்படுகிறார்கள்.

திருமண விழாவுக்குப் பின்னர் நடைபெறும் வரவேற்பு வைபவம் முற்றுமுழுதாக புதுமணத் தம்பதிகளின் விருப்பத்துக்கும் ஒழுங்குக்கும் அமையவே நடைபெறுகிறது. மேற்கத்தைய கலாசார நடைமுறையையும் ஒழுங்குகளையும் இங்கு காணலாம். மணமக்களின் நண்பர்களை மனதில் வைத்தே இவை திட்டமிடப்படுகின்றன. அத்துடன் வரவேற்பு வைபவம் பெருமளவு ஆங்கில மொழியிலேயே இடம்பெறுகிறது.

முன்றாம் தலைமுறையைச் சார்ந்த எமது பிள்ளைகள் பொருளாதார வளத்தில் நல்ல நிலைமையில் உள்ளனர். பெருமளவான வீடுகளில் திருமணச் சடங்கு செலவை பெற்றோர் பொறுப்பேற்பதையும், வரவேற்பு வைபவ செலவை மணமக்கள் பொறுப்பேற்பதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இங்கு கல்வி கற்ற, கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளுக்கு எந்தவொரு விடயத்தையும் திட்டமிட்டு ஒழுங்காகச் செய்யும் திறன் சிறுவயதிலிருந்தே கற்பிக்கப்படுகிறது. இதனால் திருமணச் சடங்கு, வரவேற்பு சம்பந்தமான சகல விடயங்களும் மிக நேர்த்தியாகவும், கச்சிதமாகவும், நேர ஒழுங்கின்படியும் நடைபெறுகின்றன. இவற்றை கணினியில் பதிவேற்றம் செய்து பிரதிகள் எடுத்து அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு திருமணம் நிகழ்வின் ஆரம்பத்திலேயே வழங்கப்படுகிறது. சிறு பிள்ளைகள் தொடக்கம் பெரியவர்கள்வரை பலரும் பங்குபற்ற வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுகிறது.

“மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது”. எங்கள் திருமண வைபவங்களுக்கும் அவற்றை நடத்தும் முறைகளுக்கும் இக்கூற்று முற்றிலும் பொருந்தும். எதிர்காலத்தில் மேலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

கனடாவின்..

உரிமை கைமாறியது. 24 தடவைகள் ஸ்ரான்லி கிண்ணத்தை வென்ற மொன்றியல் கனடியன்ஸ் என்ற விளையாட்டு அணிக்கு அடுத்தபடியாக 2ம் இடத்தில் இது உள்ளது. அனைத்து அமெரிக்க அணிகளுடனும் ஒப்பிடுகையில் என்எச்எல் அணி முதலிரு இடங்களுக்குள் நிற்கிறது. தற்போது ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் பல தமிழ் ஹொக்கி விளையாட்டு வீரர்களையும் வீராங்கனைகளையும் உள்ளடக்கிய புதிய விளையாட்டுப் பரம்பரை உருவாகி வருகிறது. தரம் வாய்ந்த ஓர் அணியை இவர்கள் உருவாக்குவார்கள் என்பது நிச்சயம். இதனால் கனடிய தமிழ்ச் சமூகம் பெருமைகொள்ள இடமுண்டு.

சின்னையா சிவநேசன்

தமிழர் நிகழ்வுகளில் தவிர்க்க வேண்டிய விரயங்கள்

மனிதர் உயிர்வாழ்வதற்கு நீரும் உணவும் முக்கியம். அன்றாட உணவுக்கு அல்லற்படும் மக்கள் பல்வேறு நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். இயற்கை அனர்த்தங்களால் வீடு வாசல் இழந்து மாதக்கணக்காக தற்காலிக இடங்களில் வாழும் மக்கள் உணவுக்காக பிறரை நம்பி வாழ்கிறார்கள். குறிப்பாக, சில ஆபிரிக்க ஆசிய நாடுகளில் வறுமையின் கொடுமையால் உணவில்லாமல் பட்டினியால் பலர் இறக்கின்றனர். இவர்களை வசதி படைத்த நாடுகளில் வாழும் பெரும்பாலானவர்கள் கவனிப்பதில்லை, கவலைப்படுவதில்லை. பின்னணியில் சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் இக்கட்டுரையை எழுதுகிறேன். எவரையும் புண்படுத்துவதோ குறைசூறுவதோ எனது நோக்கமல்ல.

அண்மையில், எம்மவர் ஒருவரின் வீட்டு பூப்புனித நீராட்டு விழாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். மண்டபத்தின் நுழைவாசலில் விசாலமான ஒரு இடத்தின் ஒரு பக்கத்தில் உப்புமா, வடை, சம்பல், சாம்பார் வைக்கப்பட்டிருந்தன. எதிர்ப்புறத்தில் அப்பம் சுட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பெரும்பாலானோர் அப்பம் வாங்குவதற்கு நீண்ட வரிசையில் நின்றனர். மண்டபத்தின் இன்னொரு புறத்தில் கோப்பி, தேநீர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கு ஒவ்வொரு மேசையின் மீதும் பலகாரங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. காலை உணவை சாப்பிட்டபடியால் பெரும்பாலானவை கவனிப்பாரற்று இருந்தன.

ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின் பொரித்த இறைச்சி யாவருக்கும் வழங்கப்பட்டது. இது ரொறன்ரோவில் அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு புதிய வழக்கம். பெரும்பாலும் இப்படியான சடங்குகளில் முன்னர் மாமிச உணவு வழங்கப்படுவதில்லை. இப்போதோ இது கட்டாயமான ஒன்றாகிவிட்டது. திருமண வீடுகளிலும் இது நுழைவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் காணப்படுகிறது.

மேடைகளில் நடைபெறும் விழாக்கள் பற்றியும் இங்கு கூற வேண்டும். விழாவை நடத்தி வைப்பவர் மண்டபத்தை குத்தகைக்கு எடுத்தவர். இவர் தனக்கு விருப்பமான எல்லாவற்றையும் இந்த நிகழ்வில் சேர்த்துக் கொள்வார். குத்தகைக்கு எடுப்பவர்களின் போட்டிக்கேற்ப விழா நிகழ்ச்சிகள் மாறுபடலாம். வழமையான சம்பிரதாயத்துக்கு மாறாக பல புதிய நிகழ்ச்சிகள் அண்மைக்காலத்தில் புகுத்தப்படுகின்றன.

பூப்பெய்திய பிள்ளையை பல்லக்கில் ஏற்றி மண்டபத்துக்குத் தூக்கி வருவது, பிள்ளையை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டுவது, பிள்ளைக்கு ஆண்டாள் மாலை அணிவது, நிகழ்ச்சிகளின் நடுவில் பிள்ளை சேலைகளை மாற்றிக் கொண்டு வருவது,

சிலர் லிமொசின் காரில் அல்லது குதிரை வண்டியில் அல்லது ஹெலிகொப்டரில் பிள்ளையை அழைத்து வருவது என்பவை இன்று சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. இவையெல்லாம் எமது மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அறிகுறிகள் என்பதா அல்லது பணச்செருக்கு என்பதா?

பகல் உணவு வேளையின்போது ஏற்கனவே மேசையில்ிருந்த பலகாரங்களை அங்கு பரிமாறிக் கொண்டிருந்த பணிப்பெண்கள் ஒரு தொட்டியில் கொட்டுவதைக் கண்டேன். இதை என்ன செய்வீரென்று அவர்களிடம் கேட்டேன். நிகழ்வின் குத்தகைக்காரர் சொன்னபடி செய்கிறோம். அவர் என்ன செய்கிறார் எனத்தெரியாது என்றனர். இது என் மனதை உறுத்தியது. கனடாவில் வாழும் பலவேறு சமூகத்தவரின் விழாக்கள், விருந்துபசாரங்கள், ஒன்றுசுடல்கள், நிறுவனங்களின் கூட்டங்கள், வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்கள் தலைவர்கள் கலந்து கொள்ளும் விருந்துகள், திருமணங்கள் போன்றவற்றில் விரயமாகும் உணவும் செலவும் எவ்வளவாக இருக்குமென சிந்தித்துப் பாருங்கள். இதனூடாக நாம் செய்யும் விரயங்கள் எவ்வளவு என்பதை எத்தனை பேர் உணர்கிறார்களோ தெரியவில்லை.

பகல் உணவின்போது மேசைகளில் பெரிய தட்டுகள் வைக்கப்படுகின்றன. அவற்றை விருந்தினர்கள் வரிசையில் நின்று தாங்களே பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். பலரும் அளவுக்கதிமாக உணவைத் தட்டில் நிரப்பி அனைத்தையும் சாப்பிட முடியாமல் பெரும்பகுதியை கொட்டுவதைக் காணலாம். சில பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அளவுக்கதிகமான உணவை எடுத்துக் கொடுக்கிறார்கள். உணவு இலவசமாகக் கிடைக்கிறது என்பதற்காக இவ்வாறு வீணாக்கலாமா? மறுபுறத்தில் விருந்தினர்களிலும் பார்க்க கூடுதலானவர்களுக்கும் - கான உணவை தயாரித்து வீணாக்கப்படுவதையும் கவனிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் இவ்விடயத்தில் கூடுதல் அக்கறை காட்டப்படுவதாக அறிகிறேன். குறிப்பாக உணவகங்களில் நாம் விரும்பிக் கேட்கும் உணவுகள் உண்டபின் மீதமிருப்பின் அதைக் கட்டாயமாக வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இல்லையேல் அதற்குத் தண்டம் விதிக்கப்படும். ரொறன்ரோ-விலுள்ள சில உணவகங்களிலும் இது பின்பற்றப்படுகிறது வரவேற்கத்தக்கது. இங்குள்ள சைவ உணவகமொன்றில் தட்டில் போட்ட உணவு முழுவதையும் சாப்பிட்டால் அதற்காக ஒரு தொகை கட்டணக் கழிவு வழங்குகிறார்கள்.

சில உணவகங்களில் அன்றைய தினம் மிஞ்சிய உணவுகளை

கால்நடைப் பண்ணைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இந்தியாவில் சில நகரங்களிலுள்ள பெரிய உணவகங்கள் அன்றாடம் மிஞ்சும் உணவுகளை ஏழைகளுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என அறிந்தேன். எது எப்படியிருந்தாலும் உணவைக் குப்பைத் தொட்டியில் கொட்டுவதை தடை செய்ய வேண்டும். இவ்விடயத்தில் நகராட்சி சபைகள் கூடிய அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.

பல உணவகங்களில் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்ட பலகாரம் முடியும் தறுவாயில்தான் மிகுதியைத் தயாரிக்கிறார்கள். சில

உணவகங்களில் மிஞ்சும் உணவுப் பொருட்களை குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைத்து மறுநாள் சூடு காட்டி அல்லது மீண்டும் பொரித்துப் பரிமாறுகிறார்கள். இதனால் நுகர்வோர் புதுப்புது நோய்களுக்கு ஆளாகின்றனர்.

எம்மவரின் விழாக்களில் விரயமாகும் உணவைக் குறைப்பதற்கு அல்லது முற்றாகத் தவிர்ப்பதற்கு குத்தகைக்காரர், விழா நடத்துபவர்கள், விருந்துகளை ஏற்பாடு செய்பவர்கள் இணைந்து ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

Canada's Four Seasons

Part of Canada's appeal is its four seasons: winter, spring, summer, and fall. They offer changing landscapes, temperatures, climate, and travel costs. The climate and intensity of these seasons vary across the country.

The west coast of British Columbia, including Vancouver, has a moderate climate year-round and thus the seasons are less distinct from one another. Overall, the west coast has summers that aren't as warm nor winters that are as bitterly cold as say, Toronto or Montreal. The farther north you go -- and Canada goes far north -- the colder and heavier the precipitation is. In addition, the proximity to water that many of Canada's most popular destinations have can make temperatures feel cooler or drop more sharply.

Winter

Winter is generally December, January, and February, though winter weather can start in November and last through late March, early April, especially in the eastern part of the country. The height of winter is freezing cold in most places except for the BC coast, where winters are moderate with little snow. Nearby Whistler, on the other hand, gets loads of snow and is a major ski destination through May. In the Rockies, winter is long. However, snow stays around only in the higher altitudes. Calgary does not get much snow, but Banff and Canmore may get two feet in April. In addition, southern Alberta gets winter relief from warm Chinook winds. Eastern Canada, including Toronto and Montreal, has a short, fierce winter, below zero temperatures most of the time, and -20°C (-4°F) not uncommon. At least one or two snowfalls of eight inches or more will likely hit in January and February.

Spring

Spring comes early on Canada's west coast, with February seeing the arrival of tulips and temperatures on average staying above 0°C (32°F). Elsewhere in the country, spring sticks around through April and extends through to June. But never take this season for granted. You could experience a massive snowstorm in

May in Canmore, Alberta. April usually sees the last of the winter's snow, except in higher altitudes like Banff or Whistler, both popular ski destinations where the season doesn't end until May.

Summer

Summer in Canada is generally June to August with hot, humid weather often arriving earlier and staying later than this in central and eastern Canadian cities like Toronto and Montreal. West coast summers are more moderate, with less humidity and cooler evenings. Canada's northern regions, logically, have cooler summers, but ones that are generally comfortable and sunny. Some northern locales, like Whitehorse, Dawson City, or Edmonton have daylight for between 17 and 20 hours. Where ever you go in Canada during the summer, you are advised to bring a light jacket and some rainwear.

Fall

Fall or autumn in Canada is a wonderful time of the year. In central and eastern Canada, cooler temperatures in September provide relief from the heat and humidity of August and leaves on the trees begin their transformation to stunning shades of orange, red, and yellow. Many people travel to take in this spectacular fall foliage in Canada. Intensity and variety of color are not as pronounced in western provinces, though the yellow larch makes for stunning autumn landscapes. Autumn can be a good time to travel to Canada as high summer prices have subsided but the weather is pleasant and you can still take part in lots of outdoor activities like hiking and camping, whale watching, and more. Vancouver's ubiquitous rain slows down to make September one of the city's least rainy months, making autumn an attractive time to visit this popular Canadian city.

Manuel Jesudasan - Attorney At Law

Children's Aid Societies

The Best Interest of the Children

“ Abandoned and orphaned children roamed the streets, sleeping in doorways or dowsing down on the sawdust-covered floors of neighbourhood taverns. They scavenged for food, did odd jobs and some like homeless youth of today, turned to petty theft and prostitution to survive. According to one resident many children lived like stray dogs.” “Children come first and deserve a family where they are loved and wanted.” This was the overwhelming sentiment of the day in 1893 when the first Children Aid Society of Ottawa-Carlton was formed, joined by Toronto and Peterborough as the first three Children's Aid Societies in Ontario- Excerpt from Children's Aid Society website. The Child and Family Services Act, 1990 confers upon the minister the power to designate an approved agency as Children's Aid Society for specific territories and to prescribe its function.

Section 15(3) of the Child and Family Services Act sets out the functions of a Children's Aid Society:

- To investigate allegations or evidence that children may be in need of protection;
- Protect children where necessary;
- Provide guidance, counselling and other services to families for protecting children or for the prevention of circumstances requiring the protection of children;
 - Provide care for children assigned or committed to its care under this Act;
 - Supervise children assigned to its supervision under this Act;
 - Place children for adoption; and
 - Perform any other duties given to it by this or any other Act.

The Child and Family Services Act was repealed on April 30, 2018 and a new Act, Child, Youth and Family Services Act was enacted making changes to the Child and Family Services Act. The new act strengthens oversight for Children's Aid Societies

and licensed residential services. The key changes include:

- Raising of the age of providing protection to the children from 16 to 18;
- Focusing on early intervention with the view to helping prevent 'crisis situation' at home between the children and families;
- Ensuring best possible support and services more culturally appropriate to all the children and youth in the child welfare system; and
- Improving oversight of service providers, including Children's Aid Society ensuring the children and youth receive consistent and high-quality service.

Pursuant to section 43, a school teacher, parent or a person standing in place of a parent are justified in using force 'by way of correction' towards a pupil or child if the 'force does not exceed what is reasonable under the circumstances.'

Many changes have been made to legislations that were enacted to protect vulnerable children since 1893. But, according the CAS one thing did not and will not change, "the care of children in need of protection."

Occasionally, there arises concerns and issues with the judgement of the CAS. Recently, a man was charged with assault on his spouse. The CAS was involved and the man who is the father of two children was, as one of the conditions of his bail, restrained from having contact with his children directly or indirectly, except with the consent of the CAS. The abbreviated facts of the case according to the disclosure provided by the crown and confirmed by both the husband and the wife are as follows:

The husband and wife often had arguments on financial matters and about each others attitude

towards the other in front of the children. Nevertheless, the father was the sole financial provider to the family and had loving and close bonding relationship with the children. He had never abused the children physically or verbally. The wife, realizing that she needed counselling to avoid arguments with the husband, to prevent any crisis situation in the future and falling apart of the family, sought help from her family physician, who referred the wife to a marriage counsellor. In order to get maximum benefit and help from the counselling, the wife was truthful about the confrontation between her and the husband, disclosed to the counsellor details of an incident where the husband pushed her with his hands in front of the children and other verbal abuses. There is no information as to the outcome of the counselling. But it is known that the counsellor informed the police of the incident of the husband pushing the wife in front of the children that was disclosed by the wife. The police investigated the complaint made by the counsellor, arrested the man and laid the criminal charges against him. The police in turn informed the CAS. The father was removed from the family home and restrained from seeing the children, except with the consent of the CAS. The CAS consented for a supervised access supervised by a CAS worker at the office of the CAS once a week on Wednesdays.

The wife/mother begged and pleaded with the police and the CAS not to remove the husband from the family home and help them be together, specially because the children needed their father to attend to their daily needs. She complained that the purpose of her seeking counselling was not for the family to be separated as a result, but to keep it together. The response to the mother from the CAS was that the children would be apprehended and given to foster parents if she did not cooperate with CAS in keeping the husband away from the children. The children missed their father and wanted him to return home.

The husband pleaded guilty to assaulting the wife and the court ordered him to complete Partner Abuse Response program on joint position taken by the crown and the defence with an agreement that after completion of 4 classes out of the 16 the court would vary the condition to allow the man to have contact with the wife. The condition requiring consent from the CAS to have contact with the children remained unchanged.

The CAS refused to change its decision despite the wife's written statement given to the CAS that the

father is not a threat to the children, the positive observation made by the CAS worker regarding the loving relationship between the children and the father during the supervised visits and even after the criminal court varied bail condition and allowing contact with the wife.

The husband and wife are new immigrants and children were born in Canada. The family is confused, disturbed and devastated being caught up in the situation.

The changes made by the Child, Youth and Family Services Act emphasises the best interest of the children and the importance of preventing children and families from reaching crisis situation at home.

According the parents in the above illustrated case, the police and the CAS worker were unwilling to provide appropriate help to resolve any issues the parties may have had and to help the family stay together within the scope of the current legislation, which is to provide guidance, counselling and other services to families for protecting the children or for prevention of circumstances requiring the protection of the children.

Child abuse includes physical, emotional and sexual abuse and/or neglect and risk of harm. In the above case the CAS may be concerned about emotional abuse. But, in the absence of any other form of abuse by a parent towards children, separating that parent for a lengthy period; approximately a year in the above illustrated case, is not within the CAS mandate. The punishment meted out to the family, including the children is not proportionate to the crime. The criminal justice system does not interfere with the decision of a CAS and a family court order is required to change any decision of a CAS. However, every CAS has an internal complaints review panel comprising of individuals, including at least one person not employed by the CAS, to review complaints.

The noble cause and the enormous service rendered by CAS in protecting thousands of children and youth across Ontario from being victimized by irresponsible and ruthless adults in whose care some children are destined to be born or be with cannot be discounted and negated by any isolated incidence such as the case illustrated above. Yet, it should be recognized that "one is too many" when it pertains to children, and attempts should be made to address issues that arise even in isolated cases with the view to improve appropriate service to the children and families.

நாதன் சிரீதரன் கனடிய சட்டவாளர்

திருமண முறிவு - பெற்றோரின் பொறுப்பு - பிள்ளைகளின் நன்மை குடும்பச் சட்ட உத்தேச மாற்றங்கள்

கடந்த வருடம் வைகாசி மாதம் 22ம் திகதி கனடிய அரசுகளால் புதிய சட்டத்திருத்த சரத்துக்களின்படி, குடும்ப சட்டதிட்டங்களில் பல்வேறு மாற்றங்கள் பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளன.

திருமண முறிவு - பிரிவு - விவாகரத்து - பெற்றோரின் பொறுப்பு - பிள்ளைகள் மீதான கடமைகள் - சட்ட வரைமுறைகள் - பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கான கொடுப்பனவு - ஓய்வூதியத்தொகை போன்ற குடும்ப-தொடர்பான பல்வேறு சட்டதிட்டங்களில் புதிய மாற்றங்கள் பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளன. திருமணமாகாமல் இணைந்து வாழும் தம்பதியர், திருமணமாகி பிரிந்து வாழ்கின்ற ஆனால் விவாகரத்தைப் பெற விரும்பாத தம்பதியர், பிரிந்தபின்னரும் பிள்ளைகளை இணைந்து பராமரிக்க விரும்பும் பெற்றோர் போன்ற பலதரப்பட்ட குடும்ப சூழ்நிலைகளுக்கும் இந்த மாற்றங்கள் பாதிப்பைக் கொண்டுள்ளன.

மணமுறிவு அல்லது பிரிவு விடயத்தில், பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பாரிய நிதிச் சுமைகளை உருவாக்கி, அவர்களை வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே தள்ளி விடாமல், அவர்கள் தொடர்ந்தும் தங்கள் வாழ்க்கையை சீராகத் தொடர்வதற்கான நிதிக் கொடுப்பனவு வாய்ப்புகளை வழங்குவது அவசியம்.

நீதிமன்றங்களுடாக குடும்பப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது என்பது மிகுந்த நிதிச் செலவு கொண்டது. இதற்கு மாற்றாக, நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே இந்தப் பிரச்சனைகளை அதிக செலவின்றித் தீர்ப்பதற்கான அனைத்து வாய்ப்புகளும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

குடும்பப் பிரச்சனைகளுக்கு விரைவாகவும் இலகுவாகவும் தீர்வு கிடைக்கும் வகையில் சில புதிய விடயங்கள் இந்த மாற்றத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. குடும்ப நீதிமன்றங்களுக்கு செல்கின்ற வழக்குகளை, நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே தீர்ப்பதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் வகையிலும், நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே தீர்க்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை ஊக்குவிக்கும் வகையிலும், நீதிமன்றம் செல்லுமுன்னரே அவற்றைத் தீர்க்கின்ற சூழ்நிலைகளுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் வகையிலும் இந்த சட்டங்கள் மாற்றப்பட்டதாக கனடிய மத்திய அரசின் நீதித்துறை அமைச்சு தனது அறிவிப்பில் கருத்துக் கூறி, கடந்த 20 வருடங்களுக்கும் மேல் மாற்றங்களின்றித் தொடரும் சட்டதிட்டங்கள் மீதான இந்த

மாற்றங்களை, தற்போதைய குடும்ப சூழமைவுக்கு சாதகமான பலன் தரக்கூடிய இன்றியமையாத மாற்றங்கள் இவை என நியாயப்படுத்தியது.

கனடிய குடும்ப சட்டங்களைப் (Family Law) பொறுத்தவரை, இவற்றை இயற்றுவது, திருத்துவது, நிர்வகிப்பது போன்றவை, மிகவும் குழப்பம் நிறைந்த கட்டமைப்பைக் கொண்டவை. குறிப்பாக விவாகரத்து சட்டமூலத்தில் (Divorce Act) எந்தவொரு மாற்றமும், அனைத்து அரசாங்க தளங்களின் அனுமதியையும் பெற்றால் மட்டுமே, மாற்றமெதையும் விவாதிப்பதற்குக்கூட அனுமதி கிடைக்கும். கனடிய மத்திய அரசு, மாகாண அரசு, பிரதேச-நகர அரசு போன்ற பல்வேறு அரசு கட்டமைப்புகளும் இணைந்து இந்த குடும்ப சட்டதிட்டங்களை நிர்வகிப்பதன் காரணமாக, இவற்றில் மாற்றமெதையும் அறிமுகம் செய்வதென்பது மிகச் சவால் நிறைந்ததாகவே இருந்தது. மாகாண அரசின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டிலுள்ள சட்டமூலங்கள் சில மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பினும், மத்திய அரசின் கீழுள்ள சட்டமூலங்கள் எதுவும் இதுவரை மாற்றமின்றியே தொடர்ந்தது. இருந்தும், காலப்போக்கில் கனடிய குடும்ப சூழமைவில் உருவான பல்வேறு மாற்றங்கள் காரணமாக, இருபது வருடங்களுக்கும் மேல் பழமை வாய்ந்த சட்டதிட்டங்களை தொடர்ந்தும் அப்படியே பேணுவதில் இருக்கக்கூடிய சவால்களைக் கருத்தில்கொண்டு, அனைத்து அரசு மட்டங்களின் சிபாரிசுகளையும் உள்வாங்கி, நீதியரசர்களின் ஆலோசனைகளும் பெறப்பட்டு, இந்த புதிய மாற்றங்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது.

விவாகரத்துச் சட்டமூலத்தைப் பொறுத்தவரை, அதற்கான நிர்வாகப் பொறுப்பும், நீதிமன்ற நடைமுறைகளும், பிள்ளைகளுக்கான கொடுப்பனவு விதிமுறைகளும் மாகாண அரசின் பொறுப்பின் கீழ் வருகின்றன. இது குறித்த வழக்கின் தீர்ப்புகளை நடைமுறைப்படுத்தும் விடயங்களிலும் மாகாண-சபையே சட்டஉரிமையைக் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும், இந்த வழக்குகளைக் கையாளும்போது அவசியமான நடைமுறையாகக் கருதப்படும் மூன்றாம் நபர் பொறுப்பு சட்டமூல (Garnishee Act) விடயத்தில், அதன் நிர்வாக உதவிகளை மத்திய அரசு வழங்குகிறது. இந்த மத்திய அரசின் பொறுப்பித்தல் சட்ட-மூலங்கள் எதுவும், கடந்த 20 வருடங்களுக்கும் மேலாக மாற்றமின்றித் தொடர்ந்த நிலையில், இவற்றின் மீதே பல புதிய

மாற்றங்களை மத்திய அரசு அறிமுகம் செய்ய இணங்கியுள்ளது.

இந்த புதிய மாற்றங்களின்படி, பிள்ளைகளின் நலனில் அதிக அக்கறை கொள்வது, குடும்ப சண்டைகள்-வன்முறைகள் விடயத்தை சரியாக அணுகித் தீர்ப்பது, பிள்ளைகள் நிதிப் பிரச்சனைகளில் சிக்காது தவிர்ப்பது, கனடிய குடும்ப சட்டங்களையும் நீதியான விசாரணையையும் அனைத்து மக்களும் பெறுவதற்கான சூழலை உருவாக்குவது போன்றவை கருத்திலெடுக்கப்பட்டன.

பிள்ளைகளின் நலனில் அதிக அக்கறை

ஒரு பெற்றோர் தங்களது திருமண முறிவு அல்லது இணைவாழ்வின் பிரிவு பற்றித் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும்போது, பிள்ளைகளின் அதிகபட்ச நன்மைத்தனம் (Best Interests) கருத்திலெடுக்கப்படுவது அவசியம். பிள்ளைகளுக்கான இத்தகைய அதிகபட்ச நன்மைத்தனங்களை மேம்படுத்துவதே இந்த மாற்றங்களுக்கான பிரதான காரணமாக அமைகின்றது.

அதிகபட்ச நன்மைத்தனம் என்ற வரையறையின் கீழ் பின்வரும் விடயங்கள் அவசியம் கருத்திலெடுக்கப்பட வேண்டும்.

* இத்தகைய பிரிவு அல்லது மணமுறிவு பற்றிய விசாரணை வரும்போது, பிள்ளைகளின் உடல்நீதியான, மனநீதியான, உளவியல்நீதியான பாதுகாப்பு.

* பெற்றோர், பேரர்கள் மற்றும் குடும்பத்தின் முக்கிய உறுப்பினர்களுடன் பிள்ளைகளுக்கு இருக்கும் உறவின் பலமும் சூழ்நிலையும்.

* பிள்ளைகள் வளர்க்கப்பட்ட விதம், அவர்களது மொழி, கலாசாரம், சமயநீதியான பழக்கவழக்கங்களும் பரம்பரையான பாரம்பரியங்களும்.

* பிள்ளையின் கருத்துகள், உணர்வுகள் மற்றும் விருப்பங்கள்.

அனைத்துப் பிள்ளைகளையும் ஒரே வகையினராகப் பார்க்காமல், தனிநபர் வேறுபாடுகளை கவனத்திலெடுக்க வேண்டும். பெற்றோர் தொடர்ந்தும் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க விரும்பினால் அதற்கான போதிய நேரமும் வாய்ப்பும் வழங்கப்பட வேண்டும். 'பிள்ளைகளின் அதிகபட்ச நலன்' என்ற அம்சத்தின் கீழ், ஒரு பிள்ளையின் பிரத்தியேக சூழ்நிலை மற்றும் குணநலன்களை நீதிமன்றம் கருத்தில் எடுத்து, அந்தப் பிள்ளைக்கு அதிகபட்ச நன்மை பயக்கத்தக்க பராமரிப்பு ஒழுங்கை தீர்ப்பாக வழங்க வேண்டும்.

பெற்றோர் இருவரின் கருத்துகளுக்கும் சரிசமமான கரிசனையும் வழங்கப்படுவதுடன், பிள்ளையைப் பொறுப்பேற்கும் (custody) ஒழுங்கை உருவாக்குமுன்னர், பெற்றோரில் ஒருவரோ அல்லது இருவருமோ அந்தப் பிள்ளையைத் தொடர்ந்தும் பராமரிக்க விரும்பினால், அதற்கான வாய்ப்புகள் ஆராயப்பட வேண்டும்.

பெற்றோரில் ஒருவர் வெற்றி பெற்றதாகவும், மற்றவர் தோற்றுப் போனதாகவும் கருத்துருவாக்கம் செய்யப்படுகின்ற சூழ்நிலை தவிர்க்கப்பட்டு, நடுநிலையான வார்த்தைகளே நீதிமன்ற தீர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

தங்குமிடத்தில் மாற்றம்

விவாக முறிவு அல்லது பிரிவின் போது, பிள்ளைகள் புதிய இடங்களுக்கு செல்வது பற்றிய விடயத்தில் போதிய வெளிப்படைத்தன்மை பேணப்பட வேண்டும். சட்டதிட்டங்களில் ஏற்படும் புதிய மாற்றங்களின்படி, பிள்ளைகள் மீது பொறுப்பேற்கும் பெற்றோருக்கு முன்சூட்டியே புதிய தங்குமிட விபரங்கள் வழங்கப்படுவதுடன், போதிய கால அவகாசமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இருப்பினும், பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு கருதி, தங்குமிடம் பற்றிய தகவல்களை, தேவைப்பட்டால் இரகசியமாக வைத்திருப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு.

இதுவரை பாவனையிலிருந்த விவாகரத்து சட்டமுலத்தில், குடும்ப வன்முறைகளால் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய மோசமான விளைவுகளைக் கையாள்வது பற்றிய போதிய விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. இந்த இடைவெளியை, புதிய மாற்றங்களில் உள்ளடக்கும்படி பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. குடும்ப வன்முறை என்று வரும்போது, பலவந்தம், அச்சுறுத்தல், நிர்ப்பந்திக்கின்ற அல்லது கண்டிப்பான அல்லது ஆக்கிரமிக்கும் சபாவம், ஒருவரின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலான சூழல், இத்தகைய மோசமான சூழலுக்கு பிள்ளைகளை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ உள்ளடக்குதல் போன்ற அனைத்தும் அடங்கும்.

பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ள புதிய மாற்றங்கள்:

* குடும்ப வன்முறைகள் பற்றி மிக விரிவாக ஆராயப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டு, அதன் ஆழ அகலங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த வன்முறைகளின் கனதியையும் விளைவுகளையும் கருத்திலெடுத்தே பிள்ளைகளுக்கான அதிகபட்ச நலன்கள் விடயத்தில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.

* பிள்ளைகளைத் தொடர்பு கொள்ள விரும்பும் பெற்றோர்களின் கோரிக்கை விடயத்தில், பெற்றோரின் ஏனைய அல்லது முன்னைய குற்றங்கள், நிலுவையிலுள்ள விசாரணைகள், ஏனைய குடும்பத் தகராறுகள் போன்ற வரலாற்று விடயங்களையும் ஆராய்ந்த பின்னரே முடிவு வழங்கப்பட வேண்டும்.

நிதிச் சுமை குறைப்பு

மணமுறிவு அல்லது பிரிவு விடயத்தில், பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பாரிய நிதிச் சுமைகளை உருவாக்கி, அவர்களை வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே தள்ளி விடாமல், அவர்கள் தொடர்ந்தும் தங்கள் வாழ்க்கையை சீராகத் தொடர்வதற்கான நிதிக் கொடுப்பனவு வாய்ப்புகளை வழங்குவது அவசியம். நீதிமன்றங்களுடாக குடும்பப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது என்பது மிகுந்த நிதிச் செலவு கொண்டது. இதற்கு மாற்றாக, நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே இந்தப் பிரச்சனைகளை அதிக செலவின்றித் தீர்ப்பதற்கான அனைத்து வாய்ப்புகளும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

குடும்பப் பிரச்சனைகளுக்கு விரைவாகவும் இலகுவாகவும் தீர்வு கிடைக்கும் வகையில் சில புதிய விடயங்கள் இந்த மாற்றத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன:

* இதுவரை காலமும் நீதிமன்றம் மட்டுமே கையாளும் வகையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சில விடயங்களில், மாகாண மட்டத்திலான சிறுவர்நல நிர்வாகத்தினர் சில முடிவுகளை வேகமாகவும் அதிக செலவின்றியும் எடுப்பதற்கான திட்டங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

* இதுவரை காலமும் நீதிமன்றம் அனைவருக்கும் பொதுவாக வழங்கிவரும் நிதிக் கொடுப்பனவுத் தொகை விடயத்தில், மாகாண குடும்பநல நிர்வாகம், மேலதிக குடும்ப சூழ்நிலைகளை ஆராய்ந்து, ஒவ்வொரு பிள்ளையின் சூழ்நிலைக்கேற்ப கொடுப்பனவுகளை மாற்றவும் அதிகரிக்கவும் அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது.

* இரு வெவ்வேறு மாகாணங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் விவாகரத்தை அல்லது பிரிவைக் கோரும்போது, இரு மாகாண நீதிமன்றங்களும் வழக்கில் தலையிடுவதற்குப் பதிலாக, ஏதாவது ஒரு மாகாண நீதிமன்றமே இருவரின் வழக்கையும் கையாள்வதன் மூலம் நேர-நிதிச் செலவைக் குறைக்க ஆவன செய்யலாம்.

* குடும்பநல சட்டங்களைக் கையாள்வோரும் குடும்பநல சட்டவாளர்களும், குடும்பப் பிரச்சனையுள்ளவர்களை நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரும்படி ஊக்குவிக்காமல், அதிக நேரமும் செலவும் இல்லாத ஏனைய வழிகளைப் பரிந்துரைப்பது அவசியம்.

* ஆங்கில மற்றும் பிரெஞ்சு மொழிகளில் உள்ள சட்டமூலங்களில் காணப்படும் கருத்துப் பிழைகளைச் சீர்செய்வது அவசியம்.

இவற்றுடன், சர்வதேச ரீதியான குடும்ப வழக்குகள் என்று வரும்போது, சர்வதேச குடும்ப சட்டமூலங்களாக, பின்வரும் இரு வெவ்வேறு மாநாடுகளில் பெறப்பட்ட தீர்மானங்கள் பாவனையிலுள்ளன:

* 1996ல் நடைபெற்ற சிறுவர் பாதுகாப்பு மாநாடு (ஹேக் நகரம், ஒல்லாந்து)

* 2007ல் நடைபெற்ற சிறுவர் நலன் மாநாடு (ஹேக் நகரம், ஒல்லாந்து)

புதிய மாற்றங்கள் அங்கீகாரம் பெற்ற பின்னர், மேலுள்ள இரு சர்வதேச தீர்மானங்களும் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு, இறுதி வரைவு பாவனைக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

குடும்ப சட்டங்களில் (Family Law) ஏற்படுத்தப்படப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள இந்த மாற்றங்கள், பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்வில் அதிகரித்த உரிமையையும் சுதந்திரத்தையும் மட்டுமல்லாமல், நீண்ட காலம் இழுபடக்கூடிய வழக்குகளை விரைவாக்கவும், அதிக செலவாகும் வழக்குகளை குறைந்த செலவில் முடித்து வைப்பதற்கும், நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே தீர்க்கக்கூடிய குடும்ப இழுபறிகள் பற்றிய போதிய விளக்கமும் அறிவும், சட்டரீதியான புதிய வாய்ப்புகளும் மக்கள் மத்தியில் தெளிவான புரிதலை ஏற்படுத்தும் வகையிலான வழிவகைகளை அனைத்து அரசாங்க தளங்களும் இணைந்து முன்னெடுப்பதே சிறப்பாக இருக்கும்.

வாழ்க வளமுடன்!

Proposed Changes to Federal Family Law

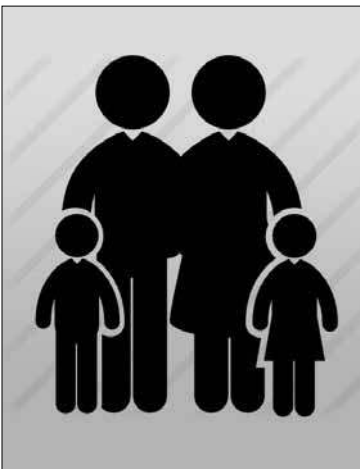
Canada's federal government announced a proposed new law to change Canada's federal family laws related to divorce, separation, and parenting, including the Divorce Act.

The Divorce Act applies to married couples who are divorcing. Nova Scotia's Parenting and Support Act applies to unmarried or common-law couples, and married couples who are separated but not divorcing.

The proposed law focuses on changes dealing with the best interests of the child, family violence, child support enforcement, and improving various administrative processes.

Similar to recent changes made to Nova Scotia's family law, proposed changes to the Divorce Act would include a list of specific factors a judge would be required to look at in deciding a child's best interests and to determine a parenting arrangement when parents are not able to agree. Changes would also:

- update wording in the law dealing with parenting arrangements, replacing words like "custody" and "access" with terms like "parenting orders" and "parenting time"
- set out specific rules about relocating with a child after a divorce (read here about relocation rules under Nova Scotia's Parenting and Support Act)
- require judges to take family violence into account, including a list of specific factors, when determining parenting arrangements.

டாக்டர் புஷ்பா கனகரட்ணம்

நாம் வாழும் வீடு ஓர் உளவியல் பார்வை

புலம் பெயர்ந்ததோடு நம்மில் பலர் வீடு, வாசல், காணி என்று நினைத்த பலவற்றையும் விட்டு அந்த நாள் ரூபகங்களை மாத்திரமே சுமந்து கொண்டு இருக்கிறோம். இன்று அடுக்குக் கட்டிடங்களிலும் apartments இலும் எங்கள் வாழ்க்கை அடக்கப்பட்டு விட்டது.

இன்றைய புலம்பெயர்ந்த சூழலில் எம் வீட்டைச் சூழ கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள சுற்றாடல் எமக்கு எந்த அளவுக்கு ஆரோக்கியத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் தருகிறது? வீடு ஒரு அடிப்படைத் தேவை. அத்தோடு, அண்மையில் இருக்கும் மற்றைய வீடுகளுடன் சேர்த்து ஒரு சமூக, கூட்டு வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது. உளவியல் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் எம் வீட்டை மையப்படுத்தித்தான், நாம் திசை, வெளி (space) சார்ந்து யோசிக்கிறோம்.

வீடும் வீடு சார்ந்த சூழலும் எம் உடல் சார்ந்த ஆரோக்கியத்திற்கு முக்கியம் என்று எம்மில் பலருக்கு தெரிந்திருக்கலாம். உதாரணமாக அரசாங்க வீடுகளில் (government housing) வசிப்பவர்களில் 21.8 வீதம் பேருக்கு Asthma வரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இதுவே தனி வீடுகளில் 0.5 வீதம் சாத்தியக்கூறு தான். கரப்பான் பூச்சிகள், எலிகள், மற்றும் Water leaks government housing இல் பிரச்சனையாக இருக்கும்.

இதேபோல் உடல் பருமனிற்சும் (Obesity) வீடு சார்ந்த சுற்றாடலுக்கும் தொடர்பிருக்கலாம். வீட்டின் அருகாமையில் Super markets (பலசரக்குக் கடைகள்) இருப்பது, Convenience Stores (முலைக்கடைகள்) இருப்பதைவிட ஆரோக்கியமான உணவுப் பழக்கங்களுக்கு ஏதுவாகிறது. அதுபோல் வீட்டைச் சூழ நடக்கும் வசதிகள் இருப்பதும் உதவுகிறது. வீட்டின் உட்புற, வெளிப்புற கட்டமைப்புகளில் உடைபாடுகள், சேதங்கள் இருப்பதுகூட உடற்பருமன் சார்ந்த பிரச்சனையை கொண்டுவரும். ஏனெனில் வீட்டினுள்ளே சேதம் இருக்கையில் ஒழுங்கான முறையில் உணவை சமைக்கவோ எடுத்து வைக்கவோ தடைகள் இருக்கும். நடை பழகும் வயதில் உள்ள குழந்தைகளின் நடமாட்டத்தையும் இது குறைக்கும். சுற்றுப்புற கட்டிடங்களில்

சேதாரம் இருக்கும்போது ஒரு பாதுகாப்பின்மையை அது ஏற்படுத்தும். வெளி நடமாட்டத்தை கட்டுப்படுத்தும். உணவுக் கொள்வனவையும் பாதிக்கும். உளவியல் ரீதியாக வெளி உலகப் பிணைப்பு குறையும்போது மனஅழுத்தமும் ஏற்படலாம். ஆரோக்கியமற்ற உணவுப் பழக்கங்கள் மற்றும் உடற்பயிற்சி சந்தர்ப்பங்கள் குறையும்போது உடற்பருமன் விளைவாகலாம்.

வாழும் சூழலுக்கும் உளநலத்திற்கும் என்ன தொடர்பு?

இந்த பாரதி பாடலை நினைத்துப்பார்த்தால் தெரியும்:

காணி நிலம் வேணும் பராசக்தி காணி நிலம் வேணும்..காணி நிலத்திடையே

ஓர் மாளிகை கட்டித்தரவேணும்...அங்கு கேணி அருகினிலே தென்னைமர

கீற்றும் இளநீரும்...முத்துச்சுடர் போலே நிலாவொளி முன்பு

வரவேணும்..அங்கு கத்தும் குயிலோசை சற்றே வந்து காதில் படவேணும்.

நாம் வாழும் கட்டிட அமைப்புகளை பார்த்தோமானால் உயர்மாடிக் கட்டிடங்கள் (high-rise housing) பெண்ணின் மற்றும் குழந்தைகளின் உளநலத்தில் ஒரு எதிர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக ஆய்வுகள் கருதுகின்றன வீட்டினுள் போதிய பகல் வெளிச்சமின்மை மன அழுத்தத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. காற்றை மாசுபடுத்தும் நச்சுப்படுத்தும் சில காரணிகள், எம் நடைமுறைக் குழப்பங்கள், கோபம் போன்வற்றுக்கு தூண்டுகோலாக இருக்கலாம். உளநோய் வைத்தியசாலைகளில் கூட நோயாளிகள் நலம் அங்குள்ள தளபாட அமைப்புகள் மற்றும் Privacy சார்ந்து மாறுபடலாம். வேறு சில ஆய்வுகள் எப்படி வீடுகளில் வெளிப்புறத்தில் இருக்கும் அமர்வதற்கான கட்டிட அமைப்புகள் (Porches) மற்றும் யன்னல்கள், முதியோர்களின் சமூக ஆதரவு பெறும் உணர்வை அதிகரிக்கின்றது என்பதை காட்டுகின்றன. வீட்டின் உட்புறத்தில் இருந்து

பார்க்கக்கூடிய யன்னல்கள் இத்தகைய ஒரு தொடர்பை காட்டவில்லை. வாழும் இடத்தோடும் சூழலோடும் ஒரு இணைப்பு இருக்கும் உணர்வு (Sense of Community) உங்கள் வீட்டைச் சூழ நடக்கும் வசதிகள் இருக்கும்போது அதிகரிக்கிறது. நடப்பது எனும்போது தேவை நோக்கி நடப்பது அல்ல.

அதாவது பேருந்து நிலையம் அருகில் இருந்தால் வேலைக்கு செல்ல பலரும் நடப்பார்கள். ஆனால் பொழுது போக்காக நடக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கும் சுற்றாடல்களிலேயே சமூக இணைப்பையும், தொடர்பாடலையும் கூடுதலாக பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. வீட்டைச் சுற்றிய நிலப்பரப்பு பல்வேறு காரணங்களுக்காக பாவனைக்கு விடப்படும்போது நடப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களும் அதிகரிக்கிறது.

பழையமான சுற்றாடல்களில் வீதிகளுக்கான தொடர்பு அதிகமாக இருக்கிறது. சில இடங்கள் நெருக்கமாகவும் சில இடங்கள் பரவலாகவும் இருக்கும். இதனால் நடப்பதற்கான வசதிகள் அதிகரிக்கவும், மக்களிடையே தொடர்பாடல் அதிகமாக இருக்கவும் ஏதுவாகின்றது.

ஒரு மூலைக்கடை ஒன்று இருக்கும்போது அது அங்கு வாழும் மக்களை இணைக்கும் இடமாக, தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி சமூகப்பிணைப்பை அதிகரிக்கும் இடமாக அமையலாம். அதுவே வணிகத்தலங்கள் என்று அதிகரிக்கும்போது வேற்று மனிதர்கள் (அந்த இடத்தைச் சாராத மனிதர்கள்) நடமாட்டம் அதிகரிக்கும். 'எங்கள் இடம்' என்ற உணர்வையும், சமூகப்பிணைப்பையும் அது பாதிக்கக்கூடும் அத்தோடு, வணிகத்தலங்கள் அதிகரிக்க, போக்குவரத்தும் அதிகரிக்கும்.

அதிக நடமாட்டம் கூடிய சாலைகளில் வாழ்பவர்கள் பொதுவாகவே தம் அயலவர்களைத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். போக்குவரத்தும் அதிக நடமாட்டமும் வேற்று மனிதர்களும் எங்களை அயலவர்களிடம் இருந்தும் வெளியில் நாம் செலவழிக்கும் நேரத்தைக் குறைப்பதனால் சமூகப் பிணைப்புகளில் இருந்தும் ஓரளவு துண்டிக்கத்தான் செய்கிறது என்பதை அனுமானிக்கலாம்.

அதிக அளவில் பஸ்தரப்பட்ட பாவனைக்குரிய சுற்றாடல் எனும்போது, உதாரணமாக பரந்த அளவிலான வாகனத்தரிப்பிடங்கள் (Surface Parking) இருப்பது மனித முக்கியத்துவத்தையும் அயலவர்களிடையான தொடர்பையும் குறைக்கிறது. அதுவே வணிக நிலையங்கள் அல்லது கடைத் தெருக்கள் நடப்பதற்கு உரிய வசதி உடையனவாகவும் குறைந்த வாகனத் தரிப்புகள் கொண்டனவாகவும் இருக்கும்போது, அது எமது இடம் என்ற உணர்வை அங்கு வாழ்பவர்களுக்கு உருவாக்க முடியும். கடைகளையும் வேறு சேவைகளையும் பெறக் கூடியதாக, அதே சமயம் இவை தெருவிற்கு அண்மையாக, வாகனத் தரிப்புகள் குறைவாக இருக்கும் வகையில் வடிவமைக்கும்போது சுற்றாடல் சமூகத்

தொடர்பையும், பிணைப்பையும் அதிகரிக்க உதவலாம். சமூகப் பிணைப்பும், தொடர்பும் ஆரோக்கியமான உடலுக்கும் மனதுக்கும் உதவுகிறது. சொந்தவீடு வைத்திருப்பது சமூகப்பிணைப்புடன் தொடர்புபட்டு இருப்பதாக ஆய்வுகள் அனுமானித்தாலும் ஒரு இடத்தில் வாழும் கால அளவு இந்த தொடர்பினை விளக்கவில்லை.

பாதுகாப்பான வாழ்க்கை சூழல்

உண்மையான ஆபத்து நடைபெறும் தன்மையைவிட ஆபத்து (Crime) நடைபெறுமோ என்ற பயம்தான் எம்மத்தியில் அதிகம். பய உணர்வுக்கும் எங்கள் உடனடிநலனுக்கும் நிறைய தொடர்பு இருக்கிறது. அத்தோடு பாதுகாப்பற்ற சூழலில் வாழ்கிறோம் என்ற எண்ணம் எங்கள் சமூகத் தொடர்புகளை, மற்றும் அண்டை, அயலாருடனான எங்கள் பிணைப்பை குறைக்கும்.

இது எங்கள் சமூகப் பங்களிப்பையும் நடமாட்டத்தையும் குறைக்கும். ஆபத்து நடைபெறுமோ என்ற பயத்திற்கும் எங்கள் உடல் ஆரோக்கியத்திற்குமே நிறைய தொடர்பு இருக்கிறது. மன உளைச்சல் (Stress) தொழிற்பாடுகள் உடலில் அதிகமாக தூண்டப்படுவது நோய்களை உருவாக்கலாம்.

உதாரணமாக, சுற்றாடலில் பாவிக்கப்படாத கட்டிடங்கள், குப்பை, உடைபாடுகள், மற்றும் சுவர் சித்திரங்கள் (பசயககவை) பாதுகாப்பற்ற தன்மையை தூண்டி அயலில் எங்கள் நடமாட்டத்தைக் குறைக்கலாம். வாழும் இடத்துடன் சம்பந்தமற்ற நிலப்பரப்பு பாவனை ஆபத்தை (Crime) அதிகரிக்கச் செய்யலாம்.

அதே நேரம், சில கட்டிடங்கள், உதாரணமாக சமூக நிலையங்கள், உடற்பயிற்சி மற்றும் பொழுதுபோக்கு நிலையங்கள், வசதி குறைந்த அயலில் குற்றங்களை குறைப்பதையும் அவதானிக்கலாம். ஆலயங்கள், சிறுகடைகள் இருப்பதும் ஏற்கத்தக்க பாவனையாளர்களின் விருப்பால் (Legitimate Users) குற்றங்களைக் குறைக்கலாம்.

மரங்கள், மற்றும் green space இருப்பது சிலவேளைகளில் குற்றம் புரிபவர்கள் மறையவும் தப்பித்துச் செல்லவும் இலகுவாக வழிவகுக்கிறது. ஆனாலும் நன்கு பராமரிக்கப்பட்ட புல்வெளிகளும், ஐதான உயர்ந்த மரங்களும் அந்த சூழலில் வாழ்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பான உணர்வைக் கொடுப்பது உண்மை. எங்கள் வாழும் சூழலில் நிலத்தின் பாவனையை பார்க்கும்போது, சமூக மேற்பார்வை (Surveillance) ஒரு முக்கிய அம்சம்.

அதாவது எவ்வளவு தூரத்திற்கு மக்களால் அங்கு வந்து போகிறவர்களை, வேற்று மனிதர்களை பிரித்துப் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது, எவ்வளவுக்கு சுற்றாடலில் சம்பந்தமற்ற கட்டிடங்கள் (பாவனையில் இல்லாத காணி, கட்டிடம், பாடசாலை) இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவுக்கு

அங்கு வாழ்பவர்களால் சந்தேகமான நடமாட்டங் - களையோ, வேற்று மனிதர்களையோ அடையாளம் காண முடியாமல் இருக்கும்.

கடைகளும் வேற்று மனிதர்கள் நடமாட்டமும் அதிகரிக்கும்போது, மக்கள் கூடுதலாக தங்கள் வீட்டுக்குள் ஒதுங்கிவிடுவதை அவதானிக்கலாம். வாகனப் போக்குவரத்தும் இப்படித்தான். குறைந்த வேகத்தடை உள்ள தெருக்களில் வாழ்பவர்கள் (20 km/h) அதிக வேகத்தடை உள்ள அயலில் வாழ்பவர்களைவிட தங்கள் தெரு, மற்றும் அயலவர்களைக் கூடுதலாக அறித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

வேற்று மனிதர்கள் நடமாட்டம் ஆபத்தின் அடிப்படை என்று எண்ணினாலும் தெருக்களையும் அயலையும் உயிரோட்டமானதாகவும் இரசிக்கத் தக்கதாகவும் மாற்றும் தன்மை வெளியில் இருந்து வருபவர்களால் ஏற்படுகிறது என்றும் வேறு ஒரு கருத்து இருக்கிறது. சூழலை அங்கு வாழ்பவர்கள் மேற்பார்வை இடக்கூடியதாக இருப்பதுதான் முக்கியம். கட்டிடங்களைப் பொறுத்து அவற்றின் பிரசன்னம், அயலில் 'ஒரு கண்' வைக்க உதவும். புல்வெளிகள், மைதானம் என்று இருக்கும் போதும்,

அதன் பாவனையாளர்களின் நடமாட்டத்தால் இயல்பாகவே இங்கு ஒரு மேற்பார்வை (Surveillance) இருக்கும். அத்தோடு புல்வெளிகளும் மரங்களும், மனக்களைப்பைக் குறைக்க உதவுகின்றன. மனக்களைப்பு வன்முறையைத் தூண்டும் ஒரு உளவியல் காரணியாக கருதப்படுகிறது. ஆகவே பச்சையான சூழல் பாதுகாப்பான உணர்வைத் தூண்டுகிறது.

இன்னொரு பயத்தைத் தூண்டும் காரணி தெருவிற்கும் வீட்டிற்கும் உள்ள இடைவெளியாகும். இந்த இடைவெளி

குறையக்குறைய வாழும் சூழல் சார்ந்த பாதுகாப்பின்மை, பயம் கூடுகிறது. பொதுவாக town houses apartments இல் வாழ்பவர்கள் தனித்தனியே வாழ்பவர்களைவிட ஒரு பாதுகாப்பின்மையை உணரலாம்.

அத்தோடு எங்கள் அயலில் நடைபெறும் திடீர் வேகமான மாற்றங்கள், உதாரணமாக புதிய கட்டுமான பணிகள், வீடுகட்டும் திட்டங்கள் அங்கு ஏற்கனவே வாழும் மனிதர்களுக்கு சற்றே ஒரு பாதுகாப்பின்மைக்கான பயத்தை உருவாக்கலாம்.

பொதுவாகவே, பாதசாரிகள் நடமாட்டம், மற்றும் சுற்றாடலில் அங்கு வாழ்பவர்களின் நடமாட்டம், சமூக மேற்பார்வையை அதிகரிக்கும் நிலப்பாவனை கூடும்போது, நம் வீட்டுச்சூழல் கூடிய பாதுகாப்புணர்வை தருகிறது.

நெருக்கம் குறைந்த, வளைந்து வளைந்து செல்லும் (Curvilinear) வீட்டுக் கட்டுமான திட்டங்களைவிட, பாதசாரிகள் நடமாட்டத்தைத் தூண்டும், அத்தோடு தேவையான அளவு கடைகள், பச்சையான நிலம், மற்றும் போக்குவரத்து வசதி உள்ள வீடமைக்கும் திட்டங்கள், அங்கு வாழ்பவர்களிடையே தொடர்பையும் நடமாட்டத்தையும் அதிகரித்து பாதுகாப்பு உணர்வையும் கூட்டுகிறது. ஒரு ஊரிலோ நகரத்திலோ மகிழ்வுடனும் நிம்மதியுடனும் வாழ எத்தனையோ காரணிகள் இருக்கும்.

அதுபோல் தான் இங்குள்ள எம் வாழ்க்கைச் சூழலும். அந்த எல்லாக் காரணிகளுடனும், மேற்குறிப்பிட்ட வீடு அமைப்புத்திட்டங்களும் எங்கள் உடல், உள ஆரோக்கியத்தில் ஒரு பங்கை வகிக்கிறது என்றே கூறலாம்.

Mental Health - Involuntary admissions

Once a person has been brought to a psychiatric facility to be assessed, the physician may hold them there for up to 72 hours on an application for psychiatric assessment (Form 1). This form allows the person to be held at a psychiatric facility for assessment, but does not itself permit any treatment without the persons consent. Consent to treatment is not covered under the Mental Health Act but rather the Health Care Consent Act.

The physician must also fill out a Form 42 to notify the person and inform them of why they're being held.

At the end of the 72 hours permitted by a Form 1, the person must either be released, be admitted as a voluntary patient, or continue to be held as an involuntary

patient with a certificate of involuntary admission (Form 3). The physician who signs the Form 3 must be different than the physician who signed the initial Form 1. A Form 3 allows the patient to be held for two weeks and the patient must be notified with a Form 30.

At the end of the two weeks, if the facility is to continue to keep the patient on an involuntary basis, a certificate of renewal (Form 4) must be filled out.

The first time a Form 4 is filled out, it is valid for one month, the second time it is filled out it is valid for two months, each time after that, it is valid for three months. Each time a Form 4 is filled out, another Form 30 must be filled out, notifying the patient.

டாக்டர் விக்டர் ஜோ பிகுராதோ

ஒன்ராறியோவில் புற்றுநோய் சிகிச்சை

உலகளாவிய ரீதியில் புற்றுநோய் என்பது மருத்துவத் துறையில் மாபெரும் சவாலாக உள்ளது. புற்றுநோய்த் தடுப்பு என்பது, அதனை வராமல் தடுப்பது என்பதைவிட அதை முளையிலேயே கிள்ளி எறிவது என்ற கூற்றுக்கே பொருந்தும்.

புற்றுநோயை வருமுன் காப்பது என்பது இப்போதைய மருத்துவத்தில் முடியாத ஒன்று. அதனால், ஆரம்ப நிலையிலேயே - அதிகமாக ஏற்படுகின்ற புற்றுநோய்களைச் சில பரிசோதனைகள் மூலம் அறிந்து அவற்றை அகற்றி விடுகின்ற முயற்சியே இத்தடுப்பு நடவடிக்கைகளாகும்.

அதிகமாக மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற புற்றுநோய்கள் என்று பின்வருவனவற்றைப் பார்க்கலாம். பெண்களுக்கு ஏற்படும் மார்பகப் புற்றுநோய் (Breast Cancer) மிக அரிதாக ஆண்களுக்கும் ஏற்படுவதுண்டு. ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் ஏற்படக்கூடிய பெருங்குடல் புற்றுநோய் (Colon Cancer), பெண்களுக்கு கருப்பை வாயில் ஏற்படும் புற்றுநோய் (Cervical Cancer) என்பன ஒன்ராறியோ மாகாண அரசின் செலவில் மேற்கொள்ளப்படும் புற்றுநோய் தடுப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உட்பட்டவை.

இவற்றுக்கான முதல் நடவடிக்கையாக ஒன்ராறியோ வாழ் அனைத்து மக்களுள்ளும், அப்பரிசோதனைக்கு உட்பட வேண்டிய தேவையுள்ளவர்களுக்கு அறிவுறுத்தல் துண்டுப்பிரசுரங்களை அனுப்பி வைப்பதாகும். எனவே அத்துண்டுப் பிரசுரங்களை மதித்து, அவற்றுக்குரிய பரிசோதனைகளுக்கு தங்களை உட்படுத்துவது அவர்களின் உடலாரோக்கியத்தைப் பேணுவதற்கு முக்கியமானது.

முதலில் மார்புப் புற்றுநோயை எடுத்துக் கொண்டால் ஒழுங்காகக் குறித்த காலக்கிரமப்படி சுயபரிசோதனை, வைத்தியரிடம் செய்து கொள்ளும் பரிசோதனை, மமோகிராம் எனப்படும் கதிரியக்கச் சோதனை என்பவற்றின் மூலம் இப் புற்றுநோயை ஆரம்ப நிலையிலேயே அறிந்து அதற்கேற்ற சிகிச்சை பெற்று சிறந்த நிவாரணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். காலம் தாழ்த்துவதன் மூலம் இப் புற்றுநோய் ஏனைய திசுக்களுக்கும் பரவி குணப்படுத்த முடியாத நிலையை அடையலாம்.

மமோகிராம் செய்வதன் மூலம் 1990ம் ஆண்டுக்கும் 2012ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், மார்பகப் புற்று - நோயினால் ஏற்படும் மரணத்தின் விகிதாசாரம் ஐம்பது முதல் எழுபத்தினாலு வரையான வயதுடையவர்களுக்கு 42 சத - வீதத்தினாலும், எல்லா வயதுடையவருக்கும் எனப் பார்க்கும்பொழுது 36 சதவீதத்தினாலும் குறைவடைந்து - ள்ளதை கணிப்பொன்று காட்டுகிறது.

ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் 2011 - 2013ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் 50க்கும் 74 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட பெண்களில் 59 சதவீதமானோர் இப்பரிசோதனைக்குத் தங்களை உட்படுத்திக் கொண்டதாக பிறிதொரு கணிப்பு காண்பிக்கிறது. அண்ணளவாக 30 வயது முதல் 79 வயது வரையுள்ள பெண்களில் பத்துப்பேரில் ஒருவருக்கு மார்பகப் புற்றுநோய் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளபடியால் பெண்கள் இவ்வீதியில் சற்றுக் கவனம் செலுத்துவது நன்று.

கனடாவில் 2017ம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட புற்றுநோய்களில் 25 வீதம் மார்பகப் புற்றுநோய்கள் (மொத்தம் 26,300 பேரில் 5,000 பேர் இறந்துள்ளனர்). ஆண்களில் 250 பேருக்கு மார்பகப் புற்றுநோய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவர்களில் 60 பேர் இறந்து போயினர்.

சராசரியாக கனடா முழுவதிலும் நாளொன்றுக்கு 75 பேருக்கு மார்பகப் புற்றுநோய் கண்டறியப்படுகிறது. இந்நோய் ஏற்பட்ட பெண்களில் 87 வீதமும், ஆண்களில் 79 வீதமும் 5 வருடங்களுக்கு மேல் உயிர் வாழ்வதாகவும் கணிப்பொன்று கூறுகிறது.

அடுத்து குடல் புற்றுநோயைப் பார்ப்போம். கனடாவில் 2017ம் ஆண்டு 26,800 பேருக்கு இப் புற்றுநோய் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவர்களுள் 9,400 பேர் இறந்துள்ளனர். பெண்களைவிட ஆண்களுக்கு இந்நோய் ஏற்படுவது சற்று அதிகம். அதாவது 5 ஆண்களுக்கு 4 பெண்கள் என்ற விகிதாசாரத்தில் இந்நோய் ஏற்படுகிறது. மார்புப் புற்றுநோய் போலவே நாளொன்றுக்கு சராசரியாக 73 பேருக்கு இந்நோய் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது.

2017ம் ஆண்டு புதிதாக ஏற்பட்ட புற்றுநோய்களைப்

பார்க்கும்போது அவற்றில் 13 வீதம் பெருங்குடல் புற்றுநோயாகும். 2017ல் புற்றுநோயால் இறந்தவர்களில் 12 வீதமானோர் பெருங்குடல் புற்றுநோயால் மரணித்தவர்கள். அதேசமயம் இப் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டோரில் 63-65 சதவீதமானோர் 5 வருடங்களுக்கு மேல் உயிர் வாழ்வதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஆண்களுக்கு அதிகமாக ஏற்படும், முன்னிற்கும் சுரப்பி புற்றுநோய் (Prostate Cancer), அடுத்து நுரையீரல் புற்றுநோய் (Lung Cancer), அடுத்து மூன்றாவதாக பெருங்குடல் புற்றுநோயும் (Colon Cancer), அதைப் - போலவே பெண்களுக்கு மார்புப் புற்றுநோய், நுரையீரல் புற்றுநோய்,

அதனைத் தொடர்ந்து பெருங்குடல் புற்றுநோயும் உள்ளது. மார்புப் புற்றுநோய் போலவே குடும்பத்தில் ஏனையவர்களுக்கு பெருங்குடல் புற்றுநோய்க்கான வாய்ப்பும் அதிகம். இதனைவிட Crohn's Disease, Ulcerative Colitis போன்ற குடல் அழற்சி உள்ளவர்களுக்கும் இந்நோய்க்கான வாய்ப்பு அதிகம்.

பெருங்குடல் புற்றுநோய்க்கான முற்பரிசோதனையை (Screening Test) 50 வயதுக்கும் 74 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட அனைவரும் செய்ய வேண்டும். அவர்களைவிட குடும்ப அங்கத்தவர்களில் (பெற்றோர், சகோதரர், பிள்ளைகள்) எவருக்காவது இப் புற்றுநோய் வந்திருந்தால், அவர்களுக்குப் புற்றுநோய் ஏற்பட்ட வயதுக்குப் பத்து வயது குறைவாக இருக்கும்போதே உங்களுக்கு முற்பரிசோதனையைச் செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

இப் புற்றுநோய்க்கான முற்பரிசோதனைகள் FOBT என அழைக்கப்படும் மலப்பரிசோதனை, Colonoscopy எனப்படும் குதம் மூலம் செலுத்தப்படும் ஒளிக்காட்சிக் கருவியினால் மேற்கொள்ளப்படும் பரிசோதனை என்பவை ஒன்றாயோ மாகாண அரசின் நிர்வாகத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

FOBT எனப்படும் மலப்பரிசோதனையில் குருதித் துணிக்கைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அதைத் தொடர்ந்து வரும் 2 மாதங்களுக்குள் Colonoscopy பரிசோதனை செய்ய வேண்டும்.

இந்நோயை ஆரம்பத்திலேயே அறிந்து கொள்ள Blood Test, DNA, CT Scan, Capsule Colonoscopy, Barium Enema என்னும் வேறு பல பரிசோதனைகள் இருந்தபோதிலும் அவற்றினால் பலனுள்ளது என்பதற்கு போதிய ஆதாரங்கள் இல்லாததால் அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை.

ஒன்றாயோவில் வருடாவருடம் 9,000 பேருக்கு பெருங்குடல் புற்றுநோய் (Colorectal Cancer) இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. சுமார் 3,000 பேர் வருடாந்தம் இந்நோயினால் இறக்கிறார்கள். இங்கு மிக இலகுவாக வீட்டிலேயே செய்து கொள்ளக்கூடிய FOBT எனப்படும் மலப்பரிசோதனையை 50 முதல் 74 வயதுக்குட்பட்டவர்களில், 30 சதவீதமானவர்கள் செய்து கொள்வதாக கணிப்புகள்

காண்பிக்கின்றன. ஆரம்பநிலையில் இந்நோய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அறுவைச் சிகிச்சை மிகப் பயனுள்ள ஒன்றாகும். ஆரம்பநிலையில் இந்நோய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டால் அடுத்துவரும் 5 வருடங்களுக்கு வாழ்வதற்கான வாய்ப்பு சுமார் 90 வீதமாகும். ஆனால் இந்நோய் முற்றிய நிலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அதற்கான வாய்ப்பு 10 வீதம் மாத்திரமே.

அடுத்து, பெண்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கருப்பை வாயில் புற்றுநோயைப் பற்றி பார்ப்போம். பல புற்றுநோய்க்கான காரணிகள் எமக்குத் தெரியாத போதிலும் நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கு புகைத்தல் காரணமாக இருப்பது போல, கருப்பை வாயில் புற்றுநோய்க்கு (Human Pappiloma Virus - HPV) எனப்படும் மனித பப்பிலோமா வைரஸ் கிருமிகள் பெருமளவு காரணிகளாக இருக்கின்றன. இவ்வைரஸ்களில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வகைகள் இருக்கின்ற போதிலும் அவற்றில் சிலவே இந்நோய்க்கு வழிவகுக்கின்றன. இவை பாலியல் உறவு மூலம் பரவக்கூடியன.

எனவே பலருடன் பாலியல் உறவு கொண்டவர்களுக்கும், பாலியல் பரவுகின்ற ஏனைய கிருமி நோய்கள் (Sexually Transmitted Infection - Chlamydia, Gonorrhoea, Syphilis) ஏற்பட்டவர்களுக்கும் இப் புற்றுநோய்க்கான வாய்ப்பு அதிகம். இவ்வைரஸ்களால் ஏற்படும் புற்றுநோயானது வாய், குதம் (மலவாசல்), ஆண்குறி, பெண் யோனி என்பவற்றிலும் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. அரிதாக கர்ப்பவாயில் புற்றுநோய் உடலுறவே கொள்ளாத பெண்களுக்கும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

கனடாவில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் புற்றுநோய்களில் 2 வீதம் கருப்பை வாயிலில் ஏற்படுகிறது. 100,000 பெண்களில் 705 பேருக்கு இந்நோய்க்கான வாய்ப்பிருப்பதாக 2004ம் ஆண்டுக் கணிப்பொன்று தெரிவிக்கிறது. இவர்களில் அதிகமாக 30-59க்கு உட்பட்டவருக்கு ஏற்படுகிறது.

பாலியல் நோய் பற்றிய படிப்பினைகள், எச்.பி.வி. வைரசுக்கான தடுப்பு மருந்துகள் ஏற்றிக் கொள்ளுதல் போன்றவை மூலமாக இந்நோய் இப்போது குறைந்து செல்கிறது. கியுபெக், நோவாஸ்கோஷியா, நியுபவுண்லாந்து ஆகிய மாகாணங்களில் இது அதிகமாகவும், ஒன்றாயோ மற்றும் சல்கச்சுவான் ஆகிய மாகாணங்களில் இந்நோய் குறைவாகவுள்ளது.

வருடாவருடம் ஒன்றாயோவில் 630 பெண்களுக்கு இந்நோய் இருப்பதாகவும், 150 பெண்கள் வரை இதனால் இறப்பதாகவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது ஒன்றாயோவில் எச்.பி.வி. வைரசுக்கான தடுப்பூசிகள் பாடசாலைகளிலேயே கொடுக்கப்படுவதால் எதிர்காலத்தில் இப் புற்றுநோய் மிகவும் குறைவடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Pap Test எனப்படும் கருப்பை வாயிலிலுள்ள திசுக்கலங்களை எடுத்து பரிசோதிப்பதன் மூலம் இந்நோயை ஆரம்பநிலை - யிலேயே கண்டுபிடித்துக் கொள்ளலாம். உடலுறவில் ஈடுபட்ட அல்லது ஈடுபடுகின்ற 21 வயது முதல் 69 வயது வரையுள்ள பெண்கள் (60 ம் பக்கம் வருக)

டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல்

முதியோரின் வாய் நலம் பேணல் Oral Care to Older Parents

ஆரோக்கியமான பற்கள் மற்றும் வாய் உறுப்புகளின் அவசியத்தையும் அவற்றால் விளையும் உடல் நலத்தையும் பொதுவாக நாம் அறிந்திருக்கிறோம். சிறுபராயத்திலிருந்தே பற்களைப் பேணும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியத்தை பல்வைத்தியர்கள் கூறி வருகிறார்கள்.

பற்கள் முளைத்த காலத்திலிருந்து இறுதிவரை அவைகள் கிரமமாக கண்காணிக்கப்படுவதால் நோவு, நோயற்ற பற்களை வீண் செலவினங்களின்றி பாதுகாப்பதுடன் விரும்பிய உணவு வகைகளை உண்டு மகிழ்ச்சியான வாழ்வைப் பெற முடியுமென்பதை பல தடவைகள் தமிழர் தகவலில் நான் எழுதி வந்துள்ளேன்.

மற்றைய வயதினருடன் ஒப்பிடுகையில் இன்று முதியோரின் பற்சுகாதாரத்தில் கரிசனை குறைவாக இருப்பதை நான் அவதானிக்கிறேன். புதிய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் முதியவர்களும் அவர்களின் அன்புக்குரியவர்களும் பற்களைப் புறக்கணித்து விடுவது இயல்பு. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்வதில் அவர்களின் பிள்ளைகள், இங்குள்ள சமூக அமைப்புகள், அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் பல்வைத்தியர்கள் அனைவரும் உதவ வேண்டுமென நான் கருதுகிறேன்.

மேற்கு நாடுகளில் முதியோரின் எண்ணிக்கை அங்குள்ள வைத்திய வசதிகளால் அதிகரித்து வருகிறது. எனினும், அவர்களின் அநேகர் பல நோய்களுக்கு உட்பட்டவர்களாக பலவகை மாத்திரைகளை உட்கொண்டு வருகிறார்கள்.

இம்மருந்து வகைகளால் இவர்களுக்கு வாய் வரட்சி ஏற்படுகிறது. இதனால் பற்சிகிச்சை கிரமமாகப் பெறாத பட்சத்தில் பற்களிலும் அதன் வேர்களிலும் முரசிலும் சிதைவுகள் சூத்தைகள் என்பன எளிதில் ஏற்பட்டு அல்லலறுகிறார்கள்.

பலர் நீரிழிவு, இரத்த அழுத்தம் போன்ற வியாதிகளாலும், சிலர் மன அழுத்தம், மறதி, மூட்டு வியாதி, புற்றுநோய், பார்க்கின்சன் போன்றவற்றாலும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மேலும் சிலர் விடுதிகளில் தனிமையில் ஒதுங்கி துயருடன் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

முதியோர்கள் ஆறு மாதத்துக்கு ஒரு தடவை பல்வைத்தியரின் பார்வையில் இருக்க வேண்டியது அவசியம். பல் வலி ஏற்பட்டால் மட்டும் சிகிச்சை பெறுவது தவறானது. இந்த நிலைமையில் வருபவர்களின் பற்களில் நிறைய அழுக்குகள்

படிந்திருப்பதையும், பற்கள் உடைந்தும், சில உறுதியில்லாமலும், கட்டுப் பற்கள் இருப்பின் காவி படிந்தும் காணப்படும். முதியவர்கள் அனைவரும் ஆறு மாதத்துக்கு அல்லது குறைந்த பட்சம் வருடத்துக்கு ஒரு தடவையாவது பற்களை சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

அதே சமயம் உடைந்த பற்கள் சூத்தைப் பற்கள் திருத்தம் செய்யப்பட்டு, ஈடாடும் பற்கள் அகற்றப்படுவதுடன் இழந்த பற்களுக்குப் பதிலாக பற்கள் கட்டுவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இதனால் அவர்களின் உடல் மட்டுமன்றி மனநலமும் மேம்படும்.

சமூக நல உதவி பெறும் முதியவர்கள் பற்சிகிச்சைக்குரிய அட்டையை (ODSP Dental Authorization Card) பெறுகிறார்கள். இதனால் பற்சிகிச்சைகளை செலவின்றிப் பெற முடிகிறது. மற்றவர்கள் பணம் செலுத்த வேண்டியிருப்பதால் அதிகளவு செலவு ஏற்படின் அவர்களின் பிள்ளைகள் உதவி செய்கிறார்கள்.

பெற்றோருக்கு ஏற்படும் சிகிச்சைகளை முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ள அவர்கள் முன்வர வேண்டும். பல்வைத்தியர்கள் பொதுவாக சிகிச்சை கட்டணங்களில் சலுகை வழங்கத் தவறுவதில்லை.

முதியவர்கள் வீட்டில் தங்கள் பற்களை, வாயை, கட்டுப் பற்களை தினமும் சுத்தம் செய்து வரவேண்டும். வாய் வரட்சியுள்ளவர்கள் நிறைய நீர் அருந்துவதுடன், KY Jelly போன்றவற்றை வாயினுள் பூசுவதும் விரும்பத்தக்கது. Biotene Moisturing Gel, Salagen Tablets போன்றவையும் உதவுகின்றன. வாய் உறுப்புகள் சிதைந்து இரத்தக் கசிவு அல்லது பூஞ்சை பிடிப்பவர்கள் பல்வைத்தியரை உடனடியாக நாட வேண்டும்.

வேறு பலர் இரத்தப் பெருக்கை ஏற்படுத்தும் Antiwagulant மாத்திரைகளை உட்கொள்கிறார்கள். இவர்கள் இந்த விபரங்களை பல்வைத்தியருக்கு அறிவிப்பதுடன் சிகிச்சை பெறுபவர்கள் காலநேரங்களில் அதைப் பெறுவது விரும்பத்தக்கது.

மருத்துவரைச் சந்திக்க செல்லும் வேளைகளில் தாம் பாவிக்கும் மருந்துகள் அனைத்தையும் அல்லது அதன் பெயர் பட்டியலை எடுத்துச் செல்ல வேண்டியது அவசியம்.

வயதானவர்களுக்கு, குறிப்பாக நீண்ட கால பராமரிப்பு

நிலையங்களில் நோயுடன் இருப்பவர்களுக்கு அன்பும் ஆதரவும் அவசியம். கனடா சைவ சமய ஆதரவுச் சபையின் தொண்டர்கள் சில நிலையங்களில் சைவ ஆன்மிக ஆதரவை வழங்கி வருகிறார்கள். முதியவர்கள் நாளடைவில் பலவீனமடைவதால் பல் துலக்கவோ, கட்டுப் பற்களை முறையாக சுத்தம் செய்யவோ இயலாமல் போகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது.

இதனால் விசேட பிடிக்கையுடைய பந்துாரிகைகள், பற்களின் இடைவெளிகளை துப்பரவு செய்யும் சிறிய தூாரிகைகள், மின்சாரத் தூாரிகைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு புளோரைட் பற்பசைகளையும் வாய் கழுவும் மருந்து

வகைகளையும் பாவிப்பது பயனுள்ளது. ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் சிறுவர்களுக்கு அரசினால் பற்சிகிச்சைக்கு வழங்கப்படும் உதவி வயதானவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. இவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவரும் இக்காலகட்டத்தில் அடிப்படை பல்வைத்திய சேவைகளையாவது அரசாங்கம் வழங்குவது அவசியம்.

இது சம்பந்தமாக பல்வைத்திய சங்கங்கள், முதியோர் சங்கங்கள், கனடா தமிழ் வைத்திய சங்கம் என்பவை அரசைப் பணிய வைக்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம்.

Deep Dental Cleaning

The deep cleaning itself is very much an established dental treatment. The technical term is a "root scaling and planing," and it's long been part of a dentist's standard procedures. "This was old already when I was trained," says Paulo Camargo, chair of periodontics at the UCLA School of Dentistry, who graduated dental school in 1984. The dentist or hygienist will use their tools to scrape away plaque and tartar on the surface of the enamel up under the gums—not just along the gum line like in a regular cleaning. They'll also reach up along the roots of your teeth to smooth the softer cementum on the surface to prevent plaque from forming in uneven spaces. The entire process takes about 45 minutes per quadrant of your mouth—upper left, upper right, lower left, or lower right. It may even take multiple sessions to treat all four afflicted quadrants. If that sounds a little uncomfortable and unpleasant, it is. Patients typically receive a local anesthetic to numb the sensation of dental tools probing under their gums. While it's far from the most fun way to spend an hour, root scaling and planing is a necessary treatment for advanced gum disease. The early stages are called gingivitis, when bacteria living in the plaque along your gums release toxins. Those toxins trigger an immune response that leads to inflammation. Your gums become red and puffy and they bleed easily. "It's like a tight sleeve on a shirt," Vera Tang, a professor of periodontology at New York University. "If you're not cleaning debris out on a regular basis, that collar gets stretched out further and further and the debris goes deeper and deeper."

ஒன்றாறியோவில்..

அனைவரும் இச்சோதனையை 2 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை செய்து கொள்வதை ஒன்றாறியோ அரசு நெறிப்படுத்தி வருகிறது.

Prostate எனப்படும் ஆண்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய முன்னிற்கும் சுரப்பியில் ஏற்படக்கூடிய புற்றுநோயை வைத்தியரிடம் வருடாந்தம் செய்து கொள்ளும் பரிசோதனை மூலமும், அதிலே சுரப்பியில் மாறுபாடுகள் இருக்கும் பட்சத்தில் PSA எனப்படும் சுரப்பியின் அளவைக் குருதிப்பரிசோதனை செய்து கொள்வதன் மூலமும் ஆரம்ப நிலையிலேயே அறிந்து கொள்ளலாம்.

40 வயதுக்கு மேற்பட்ட எவரும் தங்கள் சொந்தச் செலவில் இப்பரிசோதனையைச் செய்து கொள்ளலாம். இதுபோலவே பெண்களுக்கு சூலகத்தில் (Ovary) ஏற்படும் புற்றுநோயை அறிவதற்கான CA - 125 எனப்படும் குருதிப் பரிசோதனையையும் தங்கள் சொந்தச் செலவில் செய்து கொள்ளலாம். இந்நோய்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கப்படுபவர்களுக்கு சிகிச்சையின் பலனை அறிந்து

கொள்வதற்கு குருதிப் பரிசோதனைகள் அரசு செலவில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

2016ம் ஆண்டு முதல் ஒன்றாறியோவில் 54 முதல் 74 வயதுடையவர்களில், தற்போது புகைபிடிப்பவர்கள் அல்லது கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்குள் புகைத்தலை நிறுத்தியவர்கள் ஆகியோரில் 30 Pack - Year புகைத்தவர்களுக்கு, தொடர்ந்து 3 வருடங்களுக்கு அரசாங்க செலவில், ஆரம்பநிலையில் புற்றுநோயை அறிந்து கொள்வதற்கான LCDT எனப்படும் குறைந்த கதிரியக்க CT Scan பரிசோதனை செய்து கொள்ளலாம்.

புற்றுநோயைத் தடுப்பதற்கான முயற்சியில் அரசாங்கம் அதிகளவு பணத்தைச் செலவு செய்து வருகிறது. அம்முயற்சியை பலனளிக்க வைக்கவும் எமது உடலாரோக்கியத்தைப் பேணவும் வேண்டியது எம் ஒவ்வொருவரின் கடமை.

அரசாங்கம் அனுப்பும் இது தொடர்பான பிரசுரங்களை அலட்சியம் செய்யாது அப்பரிசோதனைகளை அவ்வப்போது அக்கறையுடன் செய்வது அவசியம்.

Dr. Shivani Sritharan

The Best For Us and Our Health

We are constantly exposed to media and news articles, claiming to have miracle diets, cures and remedies for health problems. Some may share these on Facebook, or hear about it on the news. The majority of us get so busy with life that we may forget to prioritize our health.

Often times, we seek solutions only after a serious health scare occurs. While quitting smoking and eating a balanced diet is important, one of the best things we can do for our health is something we all have the ability to do – something we only have to do for 30 minutes of the day, exercise.

South Asians are predisposed to two times the risk cardiovascular events and five times the risk of developing diabetes compared to the general population. This increases the likelihood of stroke, heart attacks and vascular dementia. While we cannot change our genetic make up, we can change is how much we exercise.

Studies show that adults who fail to meet the 150-minute of physical activity a week have increased risk adverse health events . Not surprisingly, sitting for 6 hours a day, in front of the computer or television shortens the average life span by five years. This information allows us to realize that combined with the pre-existing genetic risks, as a whole South Asians have room to improve their physical activity and health.

Many health care professionals strive to inspire patients to lead more physically active lives in order to prevent unnecessary hospitalizations, adverse health events and unnecessary medications.

Regular exercise has tremendous benefits, some which include:

- Decreased risk of diabetes, stroke and high blood pressure
- Reduced risk of injuries related to fall in older adults
- Improved quality of sleep
- Better mood, reduction of stress
- Improved cognitive function

What are some tips to starting exercise?

- Start gradually building to 30 minutes a day
- This exercise can even be done in ten minute intervals 10-10-10
- To make it a habit, exercise at the same time everyday.
- Exercise with a friend or family member

We have 24 hours in a day. With this time, we sleep, we eat, we work and we experience the stresses and joys of life. Somehow, the majority of us manage it all.

We all strive to lead healthy and balanced lives, or we at least hope to. All I ask is that for 30 minutes of the day, we prioritize our own health. We must stop finding excuses and start exercising, not only the benefit of ourselves but our families as well.

Exercise to lose weight

Thirty minutes of exercise a day may be the magic number to lose weight. A new study shows 30 minutes of exercise a day works just as well as an hour in helping overweight adults lose weight.

Maulia Selvarajah

A struggle for good vision

After contemplating in length and with much encouragement and support from family, I finally made the decision to conduct my first volunteer project. As an optometrist working with the local communities, it has always been satisfying to help improve the quality of sight in individuals.

Therefore doing some charity work involving eye health seemed like a logical step to take. After a year of planning and fundraising I set out on my voluntary work to Sri Lanka in July 2018. Two weeks were spent in Mulliavalai (in the Mullaitivu District), a small town destroyed by the 2004 tsunami and then hit by the extensive and bloody civil war, before it had a chance to recover.

Raising funds to help pay for the cost of glasses and collecting spectacle frames was the initial step. With the help of generous donations from family and friends money was raised. Several of the local opticians and the hospital I worked in, were more than happy to donate new frames in support of my work, which I collected and sent off to Sri Lanka in advance of my travels. After gaining permission from the general hospital in Mullaitivu I set out on planning the details.

The aim of the project was to provide a detailed examination on the health of the eyes and to provide glasses to those in need. I had heard of many people who had visited remote areas of Sri Lanka, including Mullaitivu in the past, and provided glasses. But after questioning this further it became clear that only basic reading glasses (ready readers) were being handed out.

I was not aware of full health examinations of the eyes being performed, or of glasses that would help a person see in the distance and near. I had therefore decided that my main aim was to check the eyes and then prescribe glasses tailored to the individual.

Three days had been planned out for clinics at Mullaitivu general hospital (fondly named Mancholai Hospital by the local residents). I learned earlier on in the planning stages that performing voluntary work

alone would be a lot more demanding on numerous levels than working alongside an organization or charity. Thankfully I had support from local doctors in the hospital that had gathered some staff to select and screen patients from across the district. The selection was based on the person's vision and any eye-related symptoms they mentioned.

I had emphasized that the aid I provide should go to those most in need. The doctor was a general practitioner and had little knowledge on the eyes; she had been moved to the district in the hope to compensate for the lack of eye services in the past 7 years.

A room was provided with basic equipment within the hospital. Planning for the worst-case scenario meant I had brought my own equipment and test charts. Patients had arrived at 7am holding small numbered tokens awaited eagerly to be seen. My morning was spent providing a quick learning session for the support staff, explaining to them how the tests charts were to be used.

One by one patients were called in, each one sat and confessed all of their visual problems to me. Eye health was examined and advice given on their symptoms. A prescription was written out and the individual was directed towards a table containing frames to choose from.

Measurements were taken and then the frames were put aside. The patient left with the promise that their glasses would be ready the following week. In the evenings all of the frames and measurements were double checked and packed away ready for prescription lenses to be added.

Majority of the people seen were elderly, over the age of 65 years old. They were hard laborers and heavily dependent on their sight. Many of them spoke of their hardship from the war, tsunami and daily life.

A recently widowed woman spoke of her struggle to work and raise a toddler at an old age, whilst continu-

ing to mourn the loss of her husband and children. Like several others I met, the war had torn families apart, young adults were forced to fight and die in the war, leaving the elderly to care for newly orphaned children. Many had faced unexpected turns in their life and misery beyond anything I had imagined.

An old lady, diagnosed with cancer, lamented on the loss of all of her relatives except one nephew who lived abroad but had failed to come visit her in all of these years. She cried silently as she mentioned she stayed alone in the hospital and feared she would die alone soon.

Majority of the individuals performed manual jobs, such as farming. In most cases they were the only working member of the family and heavily depended on the quality of their eyesight. Not all of the people that presented had poor vision.

There was an older man, who worked in a farm and had complained to me about a very red and irritated eye for the past two days. We later found the cause to be a small grain of rice that had embedded itself onto the whites of the eye (conjunctiva) and caused severe pain and discomfort. He was astounded to find such a small grain could cause so much discomfort and was extremely pleased to have it removed.

Word of mouth had spread across the district and more and more people queued outside the hospital hoping to have their eyes looked at. They looked at me eagerly, as though I held the solution to all of their problems.

After three days the clinics came to a close. Carrier bags were filled with frames, all of which were driven to Jaffna town where the local optician (Visioncall opticians) was. I persuaded a local tuk-tuk driver to make the three-hour journey to help deliver the frames in return for a fee.

The local optician was a small company, who had kindly offered to glaze the lenses for a small fee. Due to limited machinery, many of the frames were dispatched to Colombo, the capital city, where the bulk of the reglazing was completed. After many days of pestering the company I finally received the phone call stating the frames were all ready to be collected. Once again, the friendly tuk-tuk driver made the journey to pick them up.

The final days of the trip were spent calling the patients back to deliver the glasses. Fitting and a quick vision check were conducted with general advice on how to look after the eyes and the new glasses.

Overall a total of 124 patients were seen, several had dense cataracts that required surgery, however the oper-

ation was declined simply due to the long distances needed to travel. Other pathology included glaucoma, dry macula degeneration and corneal infections were detected, and for whom the appropriate management was given. 100 glasses were dispensed to the individuals to suit their needs.

I was personally astounded by the sheer struggle the individuals I met had faced and continue to face. Being a girl from Jaffna, on all of my visits to Sri Lanka in the past, I had spent either in Colombo or in Jaffna with relatives. Never had I seen people face such difficulties and so in my mind Sri Lanka and the northern district was a modestly well-off area.

It therefore came as an immense shock to find only a few hours away in the district of Mullaitivu the residents of the town continue to face hardship and appeared to have little support from its neighboring town. I felt embarrassed at my own ignorance, and to tell the kind and welcoming residents that I was from Jaffna.

Despite spending several years performing eye tests, the two weeks spent in the remote area was enlightening in many ways. I felt rewarded by the smiles I received, and the sheer delight at how well they could see. The trip gave me a sense of appreciation for my own life and sparked the urge to carry out many more voluntary works.

The poverty that many in the northern province of Sri Lanka face is a consequence of man-made problems. With many of the Tamil population living abroad in the Western world this poverty should be short-lived.

Neither our roots nor our past should be forgotten. Every individual has a role to its society and country to help one another. Such a crucial role should not be restricted to the nation you currently reside in, but should include the homeland you originated from.

With the experiences I have gathered from this voluntary work, I intend to reach out to many more of the remote areas in Sri Lanka. There are hundreds of people struggling day to day with problems in their eyesight that could easily be treated with a pair of glasses.

I am happy to give up my free time to go to such people and help them, however all of this work requires funding. If anyone is interested and willing to help please free to contact me on mauli_55@hotmail.com

Neethan Shan

A Year of Political Uncertainty: Lessons Learnt in 2018

2018 has become a very unusual year for Politics in Ontario. It was also a very eventful year for Tamil Canadians as well, as every one of the twists and turns in the “mainstream” politics had an impact on the Tamil Canadian political scene. The year began with the shocking resignation of the former PC Leader Patrick Brown amidst accusations of sexual misconduct. This happened just five months before the election, during which he was believed to be most likely elected as the premier.

Then, there came a short but tight leadership race for Progressive Conservative Party, resulting in election of Doug Ford as the leader. Doug Ford who announced that he will be running for Mayor, left that to enter the extremely tight race and win it. Then followed a very unpredictable provincial election, resulting in Doug Ford, becoming premier with a majority with 76 MPPs, including the two Tamil Canadians elected as MPPs and the NDP forming official opposition after few decades and a devastating loss for the Liberal Party, losing even its official party status.

But the year didn't stop there. 2018 wrapped up with a municipal election across Ontario, resulting in the election of four Tamil Canadians as public school trustees but in the loss the two councillor positions, in Toronto and Markham. Patrick Brown, who lost the opportunity of becoming the Premier and who was robbed of the chance to become the Regional Chair of Peel Region by Premier Ford, ended up becoming the Mayor of Brampton, with considerable support from Tamils in Brampton.

In this article, I will attempt to share few of my observations as it relates to the Tamil community and only the Municipal Elections for the purpose of this article. But I will definitely deal with the provincial political scene in a future article.

Brampton: Loyalty Rewarded

The large, smart and powerful team of Tamil organizers who were part of the Patrick Brown's team faced a major blow with his resignation as the leader of the Ontario PC party. If Premier Brown had become a reality in June, they would have emerged as very powerful influencers in the Ontario political scene.

While many deserted Patrick's team in the aftermath, a core team of Tamil organizers stayed with him throughout and later became a major section of his campaign team for the mayoral race in Brampton. With Patrick Brown's win as the Mayor of Brampton, Tamils in his core team and the Tamils in Brampton general (as they were an integral part of his victory) have definitely gained more political influence in Brampton, at the municipal level, for the first time.

It is important to note that despite growing in number, Brampton Tamils weren't given “adequate” attention, forum or support by the previous Mayor of Brampton. The key word there is “adequate”. Things are definitely expected to change with Mayor Brown and of course, with a more diverse Brampton City Council in its history.

Markham: Divided, We Fell

With five candidates of Tamil origin running in Ward 7, a lot of attention of our community got drawn to Markham. Since it was very difficult for many to confidently point to one of the three frontrunners as the one clearly ahead of others, it became inevitable that the votes were going to split.

Maybe, if Juanita Nathan, the local public school trustee, had stayed on to run as the councillor (for which she registered and withdrew), she might have been perceived as the frontrunner and the vote “might” have not split as much as it did. In fact, my understanding was that there was at least one other

candidate who was willing to pull out and put the support behind her. But as her victory for the councillor position was not guaranteed, maybe it was a wise move, after all, to go back to a more likely win as a trustee for her third term. My well-informed guess is that she will likely come back to the political scene as the provincial Liberal candidate or as the Ward 7 councillor candidate in 2022. She will definitely have higher chances in both those two races in 2022, than what existed in 2018.

The strengths of the campaigns by Killi Chelliah, Malar Varatharaja and Kethika Logan Kanapathi gave them all a very solid showing at the end. It will take a full separate article to do a deeper analysis of what went right and what went wrong in Markham, but for the purpose of this article, I will leave it with what I have already said about the past.

As for the future, 2022 is only four years away, and it is never too early for people who wish to run for councillors, regional councillors and trustees to start preparing for their run right away through creating, maintaining and strengthening their presence on the ground, most effectively by delivering tangible results.

Toronto: Lost in the Confusion

Doug Ford, after becoming premier, decided to interfere in Toronto's municipal election. We were in the process to elect 47 councillors in Toronto and Doug Ford's team passed a legislation to cut it down to 25, that too, half way during the campaign. This move gave us not much notice to plan for this unprecedented change.

The ward I represented, Ward 42, got cut into two parts and each went into two different bigger wards. Then a completely new ward in its entirety got attached. Thus, the odds of winning a re-election got significantly reduced. I had to make a decision between the two ridings(wards) quickly.

I had decided to run in Scarborough Rouge Park as it had a slightly larger supporter base for me than Scarborough North. With eleven candidates running, we didn't expect the race to become a two-way race. The demographics south of 401 (particularly South of Kingston) saw themselves as quite different from the North of the ward and that reflected in the way they decided on their choice. We ran a fully resourced campaign but weren't able overcome the challenge.

But the results were very close, the closest race in all of the City of Toronto. The difference between the winner and me was half a percent (0.5%) 154 votes. (40.2% and 39.7%). It was a heartbreaking close loss.

But that is politics, every vote counts. Many Tamils didn't realize the impact of the changes to the Wards and were generally under the belief that my re-election would not be an issue.

As the changes to the ward boundaries took place very close to the election date, we didn't have enough time to get the real picture to all residents in the new ward. There was a lot of confusion as a result of Doug Ford's interference and it ended up costing the city of Toronto many things, including the opportunity to have a more diverse and reflective City Council.

Ajax: Missed Opportunity

The Tamil community in Ajax may have missed the opportunity during 2018 to have the possibility of electing one or more Tamil Canadians to the Durham school board and Ajax council. Strong candidates with well-resourced campaigns would have definitely resulted in at least one trustee and/or one councillor in Ajax. 2022 will present this opportunity again and hopefully, the local community will be ready to take up the challenge by then.

Other Municipalities:

In this article, I focussed on Toronto, Markham, Brampton and Ajax due to the high concentration of Tamils in certain geographical areas within those municipalities. But it is important to point out that there has always been a vibrant Tamil community presence in a number of other municipalities across Ontario as well.

For example, historically and currently, Mississauga and Ottawa are two such areas where there was and is still a potential for Tamil Canadians to have significant political influence.

Tamil Canadians have been successful in many towns and cities and they can and will also get elected in areas where there isn't a high number of Tamil residents.

Looking Forward to 2022:

In 2022, with the provincial and municipal elections scheduled, the community will have face many opportunities and challenges. We will need to be ready and prepared for a few inevitable situations in that year. Getting ready would mean being strategic and deliberate in our preparations. Here are five basic suggestions to start with.

- It will be inevitable that there will be more than one Tamil Canadian running for a position. We will need to get used to it. We must stop getting frustrated

about it and dwelling on it too much. Municipally, candidates can and will register with just \$100. Provincially and Federally, more Tamil Canadians will win nominations in Scarborough and Markham ridings in the coming years.

We can try to avoid this (if and only if necessary) with local conversations and community leadership, but there will be people who will still run regardless. Therefore, let's move from always wanting to have only one Tamil candidate for a position to figuring out how we make the best choice from the options we are presented with.

The track record of the candidate, the qualification of the candidate, the platform/affiliation of the candidate, the integrity of the candidate, the accessibility of the candidate can all become factors to consider when there are more choices.

- It is important to build in "voting" into our DNA. If we feel that we need the campaign teams to remind us few times to go out to vote or if we feel that we only vote in elections with Tamil Canadian candidates, we might need to change that way of thinking. Voting needs to become an integral part of our life. In addition to the obvious reason on picking the person/party that you want in position of power, you also fulfill an important duty as a citizen.

Many people around the world risk their lives to vote. Many have given their lives fighting for the right to vote. So let's not take it for granted. Let's encourage our youngsters to vote. Let's take our children to the polling station when we go to vote. Let's exercise the right to vote in every part of the country we live in.

- Role of the media will become more important as more Tamil Canadians become engaged as candidates. Just because someone pays \$100 to register as a municipal candidate doesn't mean they should automatically have access to our media. Media can select only serious candidates to profile, showcase and to invite for debates.

We need to stop giving loose cannons the same attention as serious credible candidates. They can pay and advertise but that doesn't mean they deserve the media coverage. For example, a lot of people run for Mayor of Toronto, but the media only focusses on the frontrunners.

There is absolutely nothing wrong with that with respect to journalistic standards. In addition, media will need to invite elected representatives to answer questions from the community during the time they

serve. If they don't respond, the reporters can go to their offices. Covering them only at the events and store openings can't be the norm anymore.

- The community needs to invest resources and time into getting potential credible candidates trained. We also can train folks who are interested in various other campaign roles. There are models out there like Diversity Fellows/School for Civics by Maytree Foundation, WomenWinTO training for potential woman identified candidates to name a few.

- Last but not least, it is important for us to pay attention to the integrity of the candidates and elected representatives. We need to have expectations of high standards in transparency and accountability. We have had all stripes of politicians in our community in the past twelve years.

There are few that have lived up to the expectation and there are few that have betrayed us and our struggles to advance themselves. We know who they are and they still go about their business, unchecked and unchallenged. It is important to celebrate the ones that are genuine and to expose the ones that have hurt us.

Tamil Canadians will need to make this judgement themselves and not solely rely on media or organizations to do this for them. While media and organizations can provide us much needed information and opinion, let's not forget that a few of these media and organizations have vested interest in keeping certain people and establishment in power.

This is true not only for Tamil community, for all communities, including the ones that are usually classified as "mainstream".

TORONTO A Global City

Toronto is the capital city of the province of Ontario and the largest city in Canada by population, with 2,731,571 residents in 2016. Current to 2016, the Toronto census metropolitan area, of which the majority is within the Greater Toronto Area, held a population of 5,928,040, making it Canada's most populous CMA. Toronto is the anchor of an urban agglomeration, known as the Golden Horseshoe in Southern Ontario, located on the northwestern shore of Lake Ontario. A global city, Toronto is a centre of business, finance, arts, and culture, and is recognized as one of the most multicultural and cosmopolitan cities in the world.

சி. சண்முகராஜா RN, Dip. in Nsg. Ed

முதுமை, தனிமை, வெறுமை!

கூட்டமாகச் சேர்ந்து வாழும் ஒரு சமூகப் பிராணி என்று மனிதனைக் குறித்துக் கூறப்படுகின்றது. ஒரு தனிமனிதனின் உடல், உள, சமூக வளர்ச்சியும் விருத்தியும் சமுதாயப் பின்னலுடன் (Social network) சேர்ந்து அதை அடிப்படையாகக் கொண்டே உருவாகி வளர்ந்து வருகின்றது. ஆனால் இன்றைய மனித வாழ்வின் பல படிநிலைகளிலும் இந்தச் சமுதாய வலைப்பின்னல் நலிவடைந்து போவதன் காரணமாக ஒருவர் சமூகத்திலிருந்து விலகித் தனிமையடைவதும் (Social isolation), தனிமையுணர்வு (Loneliness) கொள்வதும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றது.

தொழில் நுட்ப அறிவியலின் வேகமான வளர்ச்சியின் காரணமாக தற்கால மனிதன் சமுதாய வலைப்பின்னலை விட்டு வெளியேறி மின்னியக்க வலைப்பின்னலுக்குள் (Electronic network) சிக்கிக்கொண்டு அதிலிருந்து வெளியேறு முடியாமல் இருக்கின்றான். அதனால் சமுதாய உறவு சிதைந்து தனிமையும், தனிமையுணர்வும் மேலோங்கி வருவதும் கவலையளிப்பதாக இருக்கிறது. ஒரு வீட்டுக்குள்ளேயே பத்துப்பேர் இருந்தாலும் பத்துத் தனித்தனித் தீவுகள்போல வாழ்ந்து வருகின்ற அவலம் இன்று பெருகிக்கொண்டே போகின்றது. இந்த நிலையில் முதுமை, முதுமையிலேற்படும் தனிமை, தனிமையுணர்வு ஏற்படுத்தும் வெறுமை அவற்றால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தனிமையும் தனிமையுணர்வும்

தனிமை வேறு, தனிமையுணர்வு என்பது வேறு. ஒருவர் தனிமையில் இருந்தாலும் தனிமையுணர்வு இல்லாமல் இருக்கலாம். அதேவேளை பலரின் மத்தியில் இருந்தாலும் கூடத் தனிமையுணர்வுடன் இருக்கின்ற நிலை ஒருவருக்கு ஏற்படலாம். சிலவேளைகளில் ஒருவருக்குத் தனிமை மட்டுமே தேவை என்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கலாம். இன்றைய சமுதாயத்தில் தனிமையைப் பலர் பலவேளைகளில் விரும்பி எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள். தனிமையில் வாழ்வதை ஒரு வாழ்க்கை முறையாக ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்பவர்களும் சிலர் இருக்கின்றார்கள். என்றாலும் இத்தகைய தனிமையையும் தனிமையுணர்வையும் ஒருவர் தொடர்ந்து அனுபவிப்பதில்லை. அப்படித் தொடர்ந்து அனுபவிக்க நேரிடும்போதுதான் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் பாரதூரமான பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

தனிமையும், தனிமையுணர்வும் எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியான அனுபவமாக இருப்பதில்லை. சமூக அறிவியல் அறிஞர்கள் தனிமைக்கும் தனிமையுணர்வுக்கும் விளக்கம் தர முயன்றிருக்கின்றார்கள். ஒருவர் தனியாக வாழும்போது

அல்லது உறவினருடனோ நண்பர்களுடனோ நீண்ட நாட்களாகத் தொடர்பில்லாமல் வாழும்போது அல்லது சமய சமூக விடயங்கள் எவற்றோடும் ஈடுபாடு கொள்ளாது வாழும்போது அவர் சமூகத்திலிருந்து விலகித் தனிமையடைந்து இருக்கின்றார் என்று விளக்கம் தருகின்றார்கள். தனிமையுணர்வு என்பது சமூகத் தொடர்புகள் குறைந்துபோன நிலையிலும், சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்பட்டிருக்கும் போதும் ஒருவருக்கு ஏற்படக்கூடிய மகிழ்ச்சியற்ற, எதிர்மறையான மனவெழுச்சிகளை ஏற்படுத்தும் சோக அனுபவமாகும்.

தனிமை, தனிமையுணர்வுக்கான காரணிகள் தனிமையும், தனிமையுணர்வும் யாரையும் எந்த வேளையிலும் பாதிக்கலாம். அது குழந்தைகள், இளம் வயதினர், பெரியவர்கள், முதியவர்கள் என்று எல்லோரையும் பாதிக்கின்றது. முக்கியமாக ஒருவருக்கு ஏற்படும் இழப்புகள் தனிமையையும், தனிமையுணர்வையும் ஏற்படுத்துகின்றன. குடும்ப உறவுகள், உடல் ஆரோக்கியம், வாழ்க்கைத் துணை, தொழில், பொருள், வாழ்க்கைக் கனவுகள் போன்ற பலவற்றில் நாம் இழப்புகளைச் சந்திக்க நேரிடுகின்றது.

சிலருக்குத் தமது வாழ்க்கைத் துணையின் இழப்பு, தனிக்குடும்ப அமைப்பு, நெருங்கிய குடும்ப உறவினரின் தொடர்பு அறுந்த நிலை, அகதியாக புலம்பெயர்ந்து பிற தேசங்களில் தனிமைப்பட்டு வாழ்தல், நோய் பிணி போன்ற காரணங்களால் இயங்க முடியாதிருத்தல், உறவினரால் ஒதுக்கி வைக்கப்படும் நிலை போன்ற பல காரணங்களால் அவர்களின் விருப்பமின்றியே அவர்களின் மேல் தனிமை சுமத்தப்படுகின்றது. இப்படியான சந்தர்ப்பங்களால் அவர்கள் தனிமையுணர்வை அதிகமாக அனுபவிக்கிறார்கள். முதியோர்கள் பெரும்பாலும் இத்தகைய தனிமைக்கும் தனிமையுணர்வுக்கும் உட்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான வலுவான ஆதாரங்கள் ஆய்வுகளில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

முக்கியமாக இத்தகைய இழப்புகள் முதுமைக் காலத்தில் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக ஏற்பட்டுத் தனிமைச் சூமையை அதிகரிப்பதால் முதுமைக் காலத்தில் தனிமை மிகவும் பொதுவாகவே காணப்படுகின்றது. தனிமையுணர்வால் ஏற்படும் வெறுமையும், சோகமும், வலியும், உடல் உள நலக்கேடும் அவர்களுக்குத் தாங்க முடியாத சூமையாகவும் மாறிவிடுகிறது. முதுமையில் தனிமையும், தனிமையுணர்வும் உயர்ந்துகொண்டே போக அவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் தாழ்ந்து கொண்டே போகின்றது. இதனால் அவர்களது நாளாந்த செயற்பாடுகளும் ஆரோக்கியமும் சீர்கெட்டு இறப்பும் அவர்களை நோக்கி வேகமாக நெருங்கி வருகின்றது.

தனிமை, தனிமையுணர்வு ஆகியவற்றால் ஏற்படும் விளைவுகள்

வாழ்க்கையில் எந்த நிலையிலும் தனிமை, தனிமையுணர்வு ஆகியவற்றால் பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படலாம். ஆனால் அந்த விளைவுகள் ஏற்படுத்துகின்ற பாதிப்பு, முதுமையில் அதிக தீவிரமாக இருக்கின்றது. புகைப்பிடித்தல், உடற்பருமன், உயர் குருதி அழுத்தம், நீரிழிவு, உடலுழைப்பற்ற வாழ்க்கைமுறை போன்ற காரணிகளால் ஏற்படும் உயிராபத்தான விளைவுகளுக்கு ஈடான விளைவுகளைத் தனிமையும், தனிமையுணர்வும் ஏற்படுத்துகின்றன என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. தனிமை, தனிமையுணர்வு ஆகியவற்றோடு ஒருவரின் உடலும் உள்ளமும் வலிமையான தொடர்பு கொண்டு இருப்பதால் அவை அவருடைய ஆரோக்கியத்தைப் பாதிப்பதையும், இருதயம் குருதிக்குழாய் சம்பந்தமான நோய்கள், தொற்றுக்கள், உளச்சோர்வு போன்ற நோய்களை அவை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதையும் ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. முதுமையில் தனிமை ஒருவருடைய நாளாந்த செயற்பாடுகளைக் குறிப்பிடத்தக்களவு படிப்படியாகக் குறைத்து மரணத்தைத் துரிதப்படுத்தும் ஆபத்தைக் கொண்டிருப்பதையும் அந்த ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தனிமையும் மன அழுத்தமும்

தனிமையும், தனிமையுணர்வும் மனஅழுத்தத்தை (Depression) ஏற்படுத்தக்கூடிய பிரதான காரணிகளாக இருக்கின்றன. மனஅழுத்தம் ஒருவரின் நாளாந்த செயற்பாட்டைக் குறைக்கின்றது. இருதயம், குருதிக் குழாய் சம்பந்தமான நோய்கள் ஏற்படுவதை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. செரெரோனின் (Serotonin) போன்ற ஹோர்மோன்களின் சுரப்பைக் கூட்டுகின்றது. அதனால் குருதி, குருதிக் குழாய்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி மாரடைப்பு, இருதயத்துடிப்பு ஒழுங்கீனங்கள், பாரிசுவாதம் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுவதற்கான தூண்டற் காரணியாக இருந்து இறப்பு விகிதத்தைக் கூட்டுகின்றது.

தனிமையும், தனிமையுணர்வும் இருதய நோய்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஏனைய தூண்டற் காரணிகள் மீதும் நேரடியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. பரியும்நரம்புத் தொகுதியின் (Sympathetic Nervous system) தொழிற்பாட்டைத் தூண்டி அதிரினலின் (Adrenalin/Epinephrin) எனப்படும் ஹோர்மோனின் சுரப்பைத் தூண்டுகின்றன. அதனால் நரம்புத்தொகுதி, குருதிச் சுற்றோட்டத் தொகுதி ஆகியவற்றிலுள்ள உறுப்புகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அவற்றில் முதுமைக்குரிய மாற்றங்களைத் துரிதப்படுத்துகின்றன.

டிமென்சியா (Dementia) போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்ற ஆபத்தையும் கொடுக்கின்றன. தனிமையால் ஏற்படும் உளநெருக்கடியில் (Emotional stress) கோட்டிசோன் (Cortison) போன்ற ஹோர்மோன்கள் சுரக்கப்படுவதால் குருதியழுத்தம் கட்டுப்பாட்டுறும் போவதும், குருதியில் கொலஸ்ரோல் அளவு கூடுவதும் உயிராபத்தான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

தனிமையுணர்வு ஒருவரின் உடலிலுள்ள நோய் எதிர்ப்புத் தொழிற்பாட்டில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதால் அவர் தொற்று நோய்களுக்கு இலகுவில் ஆட்படக்கூடிய ஆபத்தையும்

கொண்டு வருகின்றது. தனிமையுணர்வால் ஏற்படும் தூக்கமின்மையாலும் நோயெதிர்ப்பு சக்தி, குருதியில் குளுக்கோசின் அளவு ஒழுங்குபடுத்தப்படுதல் போன்ற தொழிற்பாடுகள் பாதிப்படைந்து இருதய நோய்கள், டிமென்சியா போன்ற நோய்கள் வருவதற்கான ஆபத்துகளும் ஏற்படுகின்றன.

தனிமை, தனிமையுணர்வு அவற்றால் ஏற்படும் விளைவுகளைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்

முதியோர்கள் சமுதாயத்தின் களைகள் என்ற தவறான கருத்து அகற்றப்பட வேண்டும். அவர்கள் தமது இளமைக் காலத்தில் தங்களது குடும்பத்துக்கும், சமுதாயத்துக்கும், நாட்டுக்கும் ஆற்றிய அரும்பெரும் செயல்களையும், தொண்டுகளையும், தியாகங்களையும் மனதில் கொண்டு அவர்களை மதித்து அவர்களுக்குத் தேவையான பராமரிப்பை வழங்கவேண்டியது இன்றைய சமுதாயத்தின் கடமையாகும்.

தொழில்நுட்ப மயப்படுத்தப்பட்ட உலகில், பரந்து வாழும் இன்றைய சமுதாயம் தமது முதிய உறவினர்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கின்றது. தொலைபேசி, மின்னஞ்சல், சமூக ஊடக வலைத்தளங்கள் ஊடாகவேனும் அவர்கள் தொடர்புகளை வைத்திருப்பது தனிமையைச் சிறிதளவாவது போக்குவதற்கான பலனுள்ள முயற்சியாகும். எனினும் இவை ஒருவருடன் நேரடியாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் சமூகத் தொடர்புக்கு ஈடாகாது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்படும் நேருக்கு நேரான ஆள்முலமான உறவாடல் தொடர்புகள் மிக்க பயனைக் கொடுக்கின்றன என்பதை ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஆனால் சமூக உறவுத் தொடர்பாடல்கள் சிலவேளைகளில் மோசமான எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதைக் குறித்தும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். சில வேளைகளில் முரண்பாடுகள் காணப்படும் குடும்ப உறவுகளிடையே ஏற்படும் நேரடி உறவாடல்கள் நேர்மறையான விளைவுகளை விட எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும். எனினும் சமூகத் தொடர்பினால் ஏற்படக்கூடிய நேர்மறையான நல்ல விளைவுகள் எதிர்மறை விளைவுகளை விட அதிகமானது என்பதை மறுக்கமுடியாது. சமூக உறவுத் தொடர்புகளின் எண்ணிக்கையை விட அத்தொடர்புகளின் தரமே முக்கியமானது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மேலை நாடுகளில் காணப்படுவதுபோல நாய் பூனை போன்ற செல்லப் பிராணிகளுடன் தமது தனிமையைப் போக்கிக் கொள்பவர்களுக்கும் அவற்றால் ஓரளவு ஆரோக்கியமான பயன்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதும் ஆய்வுகளில் அறியப்பட்டுள்ளது. தவிர, நல்ல ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை முறைகளைக் கொண்ட தனி நபர்களுடன் அல்லது சமய, சமூகக் குழுக்களுடன் முதியவர்கள் தொடர்புகளைப் பேணி அவர்களுடன் நேரத்தைச் செலவிடுவது பல நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். அது நல்ல ஆரோக்கியமான உணவு உட்கொள்ளுவது, உடற்பயிற்சி, பொழுது போக்கு, பிரயாணங்கள், பொருளாதார நிலை போன்றவற்றை மேம்படுத்தி மனமகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்பினையும் அளிக்கின்றன.

உயர் குருதி அழுத்தம், புகைப்பிடித்தல், உடற்பருமன் போன்றவற்றுக்கு ஈடாக ஆரோக்கியத்துக்குக் கேடு பயக்கும் (70ம் பக்கம் வருக)

நாகா இராமலிங்கம்

எமது சமூகத்தில் பாட்டன் - பாட்டிமார் பங்கு

“எனது தாத்தா பாட்டியால்தான் என்னால் இந்த நல்ல நிலைமைக்கு வரமுடிந்தது. அவர்கள் இல்லையெனில் நான் இல்லை” என்று சொன்னவர் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஜனாதிபதி பராக் ஒபாமா அவர்கள். ஒரு தாத்தா பாட்டியின் முக்கியத்துவத்தை சொல்வதற்கு இதைவிட ஒரு நல்ல உதாரணம் இருக்காது. தகப்பனால் கை விடப்பட்ட சூழலில் தாயாரால் வளர்க்கப்பட்ட அவர், பின்பு தாயார் மறுமணம் செய்து கொண்டு இந்தோனேசியாவில் குடியேறியபோது, ஒபாமாவின் தாய்வழி பாட்டா பாட்டி அவரை பொறுப்பேற்று வளர்த்து உலகமே போற்றும் மனிதனாக அவரை உருவாக்கினார்கள்.

இப்படியான சூழலில் முன்னுக்கு வந்தவர்கள் பலரை எம் நாட்டிலும், ஏன் எங்கள் அயலிலும் நாம் பார்த்திருப்போம். குறிப்பாக அண்மைக்கால போர் சூழலில் பெற்றோரை இழந்த பல பிள்ளைகளுக்கு துணையாக இருந்து வளர்த்தவர்கள் அவர்களது பாட்டா பாட்டிகளே. ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி சொல்கிறது “when a child is born, a grandparent is reborn” என்று.

அதாவது ஒரு குழந்தை பிறக்கும்போது அக்குழந்தையின் பாட்டா பாட்டி புதுப்பிற்வி எடுக்கிறார்கள் என்பதாகும். இது எவ்வளவு உண்மை என்பதை அனுபவித்தவர்களுக்குப் புரியும். சிறு குழந்தைகள் தாத்தா பாட்டிக்கு காட்டும் நிபந்தனையற்ற உணர்வு பூர்வமான அன்பு, அவர்களை புத்துணர்வு பெற்று ஒரு அபூர்வமான அனுபவத்தைப் பெற வைக்கின்றது.

பேரப்பிள்ளைகளை பராமரிப்பது, அவர்களுக்காக நாளாந்த வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்குவது என்பது எமது கலாசாரத்துடன் கூடிய ஒன்று. இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழ் சமூகத்தில் கணிசமான அளவு பாட்டா பாட்டி இருக்கிறார்கள். பலர் தம் பிள்ளைகளால் இங்கு வர ஸ்பொன்சர் செய்யப்பட்டவர்கள், சிலர் இங்கு தொழில் பார்த்து பின்பு இளைப்பாறியவர்கள். இவர்களில் பலர் தமது பேரப்பிள்ளைகளை முழு நேரமாகவோ அன்றி பகுதி நேரமாகவோ பராமரிக்கும் பொறுப்பிலிருக்கிறார்கள்.

முழுக்கனடாவை பொறுத்தளவில் 77 வீதமானவர்களுக்கு பேரப்பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுள் 5 வீதமானவர் - களுக்கு ஒரு பேரப்பிள்ளையும், 30 வீதமானவர்களுக்கு இரண்டிலிருந்து நான்கு பேரும், 25 வீதமானவர்களுக்கு ஐந்திலிருந்து ஒன்பது பேரும், 18 வீதமானோருக்கு 10 அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட பேரப்பிள்ளைகள் இருப்பதாகவும்

சொல்லப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் பாட்டா பாட்டிகளின் பங்கு அளப்பரியது. இங்கே செப்டம்பர் மாதம் இரண்டாம் ஞாயிறு தினத்தை பாட்டா பாட்டி தினமாக கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களது பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லும் தினமாகவும், அவர்கள் சேவையை மதித்து பாராட்டும் தினமாகவும் இது அமைகிறது.

பல இளம் பெற்றோர் தமது தாய் தகப்பன்மாரின் தயவால்தான் நிம்மதியாக தத்தமது தொழில்களுக்கு சென்று வர முடிகிறது. மிகவும் செலவு மிக்க பிள்ளைப்பராமரிப்பு, அவற்றில்சூட இடம் கிடையாமை பல பெற்றோருக்கு ஒரு பெரிய சவால். சிலர் தமது நிரந்தரத் தொழில்களைக்கூட கைவிட்டுவிட்டு வீட்டிலிருந்து பிள்ளைகளை பார்க்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். வேலைப்பளுவுடன் பிள்ளைகளை கவனித்துப் பராமரித்தல் என்பது ஒரு கடினமான விடயமாகிறது.

வளரும் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான மென்மையான அரவணைப்புடன் கூடிய பராமரிப்பு தருவது என்பது சில பெற்றோருக்கு மன அழுத்தத்தையும் மனச்சஞ்சலத்தையும் கொண்டு வருகிறது. இதனால் பல வளரும் பிள்ளைகள் உடல்ரீதியாகவும் மனரீதியாகவும் பாதிக்கப்படுவதையும், இந்த அழுத்தங்களினால் பெற்றோருக்கிடையே குடும்ப பிணக்குகள் உருவாவதையும் நாம் காணலாம்.

பிள்ளைப் பராமரிப்பு தரும் பெரும் பெற்றோர்கள் எதிர்கொள்ளும் சில உளநல பிரச்சனைகள் பெரும்பாலும் அவர்களது மனநிலையைப் பொறுத்திருக்கிறது. குழந்தைப் பருவத்தில் தனது பேரப்பிள்ளை தன்னுடன் எந்தளவுக்கு இறுக்கமான அன்பையும் பிணைப்பையும் வைத்திருந்ததோ, அதே மாதிரி பிணைப்பு சிறிதும் குறையாமல் அந்த பேரப் - பிள்ளை வளரும்போதும் இருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதால் ஏற்படும் ஏமாற்றம், விரக்தி சிலரை பாதிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

வளரும் பருவத்தில் அவர்களது பாடசாலைச் சூழல், கலாசார மாற்றங்கள், தாய்மொழி மறத்தல் என்பன ஒரு இடைவெளியை உண்டுபண்ணுவதை யதார்த்தமாக எடுக்கப் பழகும் பாட்டா பாட்டிக்கு இத்தாக்கம் குறைவு. இன்னுமொரு விடயம் பல பெரும் பெற்றோருக்கு ஒரு சவாலாக அமைகிறது. ஒரு மகன் அல்லது மகள் வீட்டு பிள்ளையை பார்ப்பதுபோல், இன்னும் வேறு மகன்களோ, மகள்களோ இருப்பின் அவர்களது பிள்ளைகளையும் சரிசமமாக பராமரித்து எல்லோருடைய மனங்களையும் திருப்திப் படுத்துவது என்பது உண்மையிலேயே

ஒரு பகீரதப் பிரயத்தனம்தான். இதனால் ஒரே குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த சகோதர சகோதரிகளுக்கிடையே மனக்கசப்பு உண்டாகிறது. அந்தப் பிள்ளையை நல்லாய் பார்க்கிறாய், என்பிள்ளையை பார்க்கவில்லை என்ற போட்டி பொறாமை வந்து முடிவது பாட்டா பாட்டி தலையில்ல்தான். இதை எல்லாம் மிகக் கவனமாக சமாளிப்பது சில பாட்டா பாட்டிக்கு பெரிய சவால். இன்னும் ஒருபக்கம் பார்த்தால் பாட்டா பாட்டிக்கு எதிராக வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டு பேரப்பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் கூடிய செல்லம் கொடுத்து கெடுக்கிறார்கள் என்பது.

அன்பு பாராட்டுவதோடு தேவையான நேரத்தில் கண்டிப்பாகவும் இருக்க முதியவர்கள் தம்மைப் பழக்கிக் கொள்ளவேண்டும். தம்பால் சிறு பிள்ளைகள் வைத்திருக்கும் அன்பு அபிமானம் குறைந்து விடக்கூடாது என்கின்ற விருப்பத்தால் கூடிய செல்லம் கொடுப்பதோ அன்றி வரைமுறைகளை மீற அனுமதிப்பதோ நல்லதல்ல.

எமது பிள்ளைப் பராமரிப்பு கட்டமைப்பு, அன்பு பாராட்டல், அறிவுரைகள் என்பன யாவும் முன்னுக்குப்பின் முரண் இல்லாதனவாகவும் சீரானதாகவும் இருக்க வேண்டும். அதிகமான பராமரிப்பாளர்கள் சிறு பிள்ளைகளின் உளநல வளர்ச்சிக்கும், நல்ல பழக்க வழக்கங்களுக்கும், எமது விழுமியங்களை கற்பிப்பதற்கும் ஊடகமாக இருக்கிறார்கள். அதேசமயம் சிலர் சிறுபிள்ளைகளுக்கு வரக்கூடிய சில உடல், உளநலப் பிரச்சனைக்கான ஆரம்ப அறிகுறிகளை அசட்டை செய்து விடுகிறார்கள்.

அவற்றை ஒரு மறுதலிப்புடன் ஏற்க மறுக்கிறார்கள். சமய நம்பிக்கைகள், சாத்திரம் பார்த்தல், குறிப்பு பார்த்தல் என்பன போன்ற நம்பிக்கைகளினால் உரிய நேரத்தில் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான வைத்திய, உளநல சேவைகள் பெற்றுக் கொடுப்பதில் இவர்கள் தடையாகவிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாமல் இல்லை.

பல உளம் சார்ந்த நோய்கள், பழக்க வழக்க கோளாறுகள் பற்றி ஒரு மறுதலிப்புடன் தன்னுடைய பேரப்பிள்ளைக்கு இந்நோய் இல்லை என்ற மனப்பாங்குடைய முதியவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு காரணம் அவர்களின் தவறான சமூக விழுமியங்களும் வெட்கமும். தங்கள் பேரப்பிள்ளைக்கு இப்படி ஒரு பிரச்சனை இருப்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாது, ரகசியம் பேணவேண்டும் என்ற ஆதங்கமும்தான்.

இங்கே இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும். தங்கள் பெற்றோரை பிள்ளை பராமரிப்பு செய்யக் கோரும் மகன், மகள்மார் அந்தச் சேவையை செய்யும் பெற்றோருக்கு அடிக்கடி பாராட்டு தெரிவிப்பதும், நன்றி சொல்லுவதும் முக்கியமான தொன்றாகும். சிறு சிறு பரிசில்களையோ, பாராட்டு அட்டைகளையோ (thank you card) கொடுத்துப் பழக வேண்டும்.

இப்படி செய்வது அவர்களது மனதை குளிரவைக்கும். பாராட்டுதல்கள் யாரையும் மகிழ்விக்கும், விசேடமாக முதியவர்களை. முதிய தாய் தகப்பன்மாருக்கு உடல் நலப்பிரச்சனைகள் இருக்கலாம். கூடிய இரத்த அழுத்தம், நீரிழிவு, வாதநோய், பொதுவான உடல் நலிவு இருக்கலாம்.

தமது பெற்றோர்களின் உடல் நிலையைக் கவனத்திற் கொண்டு

அதற்கேற்பவாறு பராமரிப்பு வேலையை பகிர்ந்து கொள்வது நல்லது. உங்கள் பெற்றோர் மனம் சலியாது, மனமுவந்து பிள்ளைகளை பராமரித்தால்தான் அது உங்கள் பிள்ளைக்கு நல்லது. பாட்டா பாட்டி என்ற கோதாவில் நாம் எம் மகனுக்கோ, மகளுக்கோ அவர்களின் குழந்தை வளர்ப்பு பற்றி சொல்லக்கூடிய அறிவுரைகள் எப்போதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று நினைக்கக்கூடாது. எமது நாட்டு வளர்ப்பு முறைகள் இங்கே சிலவேளைகளில் ஒத்து வராதவைகளாகக் காணப்படலாம். அதற்காக மனம் வருந்தத் தேவையில்லை.

எமது பேரப்பிள்ளைகளுக்கு எமது நிபந்தனையற்ற அன்பை செலுத்துவதே எமது குறிக்கோள் என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. உங்களைவிட குழந்தையின் பெற்றோருக்கே தமது குழந்தையின் வளர்ப்பு பற்றிய பாரிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

ஆலோசனைகள், அறிவுரைகள் என்ற பெயரில் வரவேற்கப்படாத 'போதனைகளை' அளிப்பது சில இளம் தம்பதியினருக்கு பிடிக்காத ஒன்று. எம் ஆலோசனைகளைத் தேவைப்படும் பட்சத்தில் மட்டும் வழங்கவேண்டும்.

இன்னும் ஒரு முக்கிய பொறுப்பு முதியவர்களுக்கு இருக்கிறது. எமது நாட்டில் நாம் காலகாலமாக பிழையாக கற்றுக்கொண்ட பழக்க வழக்கங்களை அல்லது தவறான சமூக விழுமியங்களை ஒருபொழுதும் மறந்தாகுதல் இங்கு வளரும் சிறார்களுக்கு அறியத்தரக்கூடாது. சாதி, சமய, இனப்பாகுபாடு, உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்ற மனப்பாங்கு இன்றி அவர்களை நாம் வளர்க்க முடியும்.

அவர்களை எதிர்காலத்தில் நல்ல எண்ணங்கள் படைத்த சமூக கண்ணோட்டமுள்ள, சமூக நியதிகளை மதிக்கின்ற பிரஜைகளாக உருவாக்குவதில் பாட்டா பாட்டியாகிய எமது பங்கு அளப்பரியதும் ஈடற்றதுமாகும்.

முதுமை, தனிமை...

காரணிகளாகத் தனிமை, தனிமையுணர்வு இருக்கின்றன. ஆனால் முன்னைய காரணிகள் பற்றிய விழிப்புணவுக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் தனிமை, தனிமையுணர்வு ஆகியவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது விசனத்துக்குரியது.

எனினும் அண்மைக் காலமாக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலுள்ள சுகாதாரக் குழுக்களினால் இதனைப் பற்றிய சிந்தனை வளர்ந்திருப்பதும், அவை சம்பந்தமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதும் வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

தனிமையை அனுபவிக்கும் முதியோர்களுக்கும், அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும், அவர்களைப் பராமரிக்கும் பணியிலுள்ளவர்களுக்கும் தனிமை, தனிமையுணர்வு விளைவிக்கும் உடல் உள நலக்கேடுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதும் நேரடியாகவோ, தொழில் நுட்ப வழியாகவோ சமூக உறவாடற் தொடர்புகளை மேம்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதும் இன்றைய காலத்தின் தேவையாக இருக்கின்றது.

குரும்பசிட்டி ஐ. ஜெகதீஸ்வரன்

முதுமையைப் போற்றுவம்

அனைத்து உயிரினங்களது இயல்பான வாழ்க்கை வட்டமும், முதுமை எனும் படிநிலையைக் கடந்தே நிறைவு பெறுகிறது. மனித வாழ்விலும் முதுமைப் பருவம் யதார்த்தமானதும், தவிர்க்க முடியாததுமான ஒரு நிலையே.

முதுமைப் பருவத்தின் ஆரம்பம் குறித்து பல்வேறுபட்ட கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுகின்ற போதிலும், இவ்வாழ்வுப் படிநிலையினை வரையறுத்துச் சொல்வது கடினமானதே. இருப்பினும், 60-65 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை முதியவர்களாகக் கணிக்கும் போக்கு பெரும்பாலும் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தொன்றாக இருக்கிறது.

அன்றைய தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில், வயது வளர்ச்சி அடிப்படையில், ஆண், பெண் இருபாலாரையும் பல்வேறு பருவங்களுக்கு உரியவர்களாக வகைப்படுத்தும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. பெண்களை பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் எனவும், ஆண்களை பாலன், மீளி, மறவோன், திறலோன், காளை, விடலை, முதுமகன் எனவும் வகுத்தோர் அந்நாட்களில் பெண்களுக்கு நாற்பது வயதுக்கு மேலும், ஆண்களுக்கு முப்பது வயதுக்கு மேலும் பருவம் குறித்தாரில்லை என பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்கள் “தமிழ் மரபில் முதுமை” எனும் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அக்காலத்தைய வாழ்நாட் காலம் (Life expectancy) மிகக் குறைவாக இருந்தமையே இதற்கு காரணமாகும்.

மனிதனின் வாழ்நாட் காலம் நீட்சி பெற்றுச் செல்லத் தொடங்கியது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் வாழ்நாட் காலம் சராசரியாக 31-33 வருடங்களாக இருந்தபோதிலும், 1996ல் இது ஆணுக்கு 69.5 ஆகவும், பெண்ணுக்கு 74.2 ஆகவும் இருந்ததாகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சி, சூழலியல் குறித்த அக்கறை, தத்தமது அன்றாட உணவு குறித்த விழிப்புணர்வு, நோய்த்-தடுப்புப் பற்றிய அதீத கவனம், விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் விளைவான புதிய கண்டுபிடிப்புகள், அரசுகளின் நவீன சுகாதாரத் திட்டங்கள் போன்ற இன்னோரன்ன காரணிகளால் மக்களின் வாழும் காலம் மேலும் நீண்டு செல்கிறது.

மொத்தத்தில் முதியோரின் எண்ணிக்கை அபரிமிதமாக அதிகரித்துச் செல்லத் தொடங்கியுள்ளது.

2017ல் இப்பூமிப் பந்தில் வாழும் அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்டோரின் எண்ணிக்கை 962 மில்லியன். இது உலக

சனத்தொகையின் 13 வீதமாகும். ஆண்டொன்றுக்கு 3 வீதத்தால் இத்தொகை அதிகரித்து வருவதாக வயது முதிர்ந்தோர் குறித்த தரவுகள் சுட்டுகின்றன. 60 வயதுக்கு மேற்பட்டோரின் இன்றைய எண்ணிக்கை 2050ல் இரு மடங்குக்கு மேலாக அதிகரிக்கும் எனவும், இதுவே 2100ல் மூன்று மடங்குக்கு மேலாக அதிகரித்து 3100 மில்லியனை தொட்டுவிடுமெனவும் எதிர்வு கூறப்பட்டுள்ளது.

21ம் நூற்றாண்டில், அநேகமாக எல்லா நாடுகளுமே வயது முதிர்ந்தோரின் தொகையில் ஏற்படும் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பு குறித்தும், இவ்வதிகரிப்பு சமூகத்தின் பல்வேறு மட்டங்களிலும் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் பற்றியும், பெரிதும் அக்கறை செலுத்தத் தலைப்பட்டுள்ளன.

பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் வழங்கல், போக்குவரத்து, தொழிலாளர் மற்றும் நிதியச் சந்தைகள், வீட்டு வசதி, சமூகப் பாதுகாப்பு, குடும்பக்கட்டமைப்பு, தலைமுறைகளுக்கிடையேயான உறவு போன்ற இன்னோரன்ன பிரிவுகளில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் இந்நூற்றாண்டின் மிகமுக்கியமான சவாலாக வயது முதிர்ந்தோர் பிரச்சனை கருதப்படுகிறது.

உலகளாவிய ரீதியில் முதியோரின் எண்ணிக்கை தொடர்ச்சியாக அதிகரிப்பதும் இவர்களுக்கு வேண்டிய உளவள, உடல்நல சேவைகளை வழங்குவதற்கான நிதி மூலங்களும், நிபுணத்துவ வளங்களும், தொடர்ச்சியாகக் குறைக்கப்படுவதும் உலக சுகாதார நிறுவனம் (WHO) போன்ற பொது நிறுவனங்களையும், சமூக ஆர்வலர்களையும் பெரிதும் கவலை கொள்ள வைத்திருக்கிறது என்பது உண்மையே.

2015 ஜூலை ‘ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் கனடா’ தகவலின்படி நாம் வாழும் நாட்டில் 65 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 15 வயதுக்குக் குறைந்தோரின் எண்ணிக்கையை விட முதன்முறையாக அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது.

1921 இலிருந்து தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துவரும் கனடியர்களின் வாழ்நாள் அல்லது வாழும் காலம் 2011இல் சராசரியாக 81.7 வருடங்களாக கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கனடியர்களின் வாழும் காலம் அதிகரித்துக்கொண்டு சென்றாலும், அநேகமான கனடியர்களுக்கு தமது அன்றாட செயற்பாடுகளை ஆற்றுவதற்கான அவர்களது உடல்வலு, வயது அதிகரிப்போடு குறைந்துகொண்டே செல்கிறது.

65 வயதில் இருந்து அவர்களின் தொழிற்படுத்திற் படிப்படியாகக் குறைந்தாலும் மிக மோசமான அல்லது

பாரதாரமான இயலாமையை சராசரியாக ஏறத்தாழ 77 வயதில் எதிர்கொள்கிறார்கள்.

இலங்கையர் 1948 இலிருந்தே கனடாவுக்கு குடிபெயர் ஆரம்பித்திருந்தாலும், 1983 கறுப்பு ஜூலையைத் தொடர்ந்தே குறிப்பிடத்தக்க அளவில் நம்மவர்கள் புலம்பெயரத் தொடங்கினார்களென்பது நாமறிந்ததே. போர் அனர்த்தங்கள், அடக்குமுறைகள், இடம்பெயர்வுகள் போன்ற பல்வேறு மனஉளைச்சல்கள், அழுத்தங்களினால் பாதிப்புற்ற பல்வேறு தரப்பினரும் இங்கு இடம்பெயர்ந்துள்ளோரில் அடங்குவர் என்பதும், இவர்களிலும் பெரும்பாலானோர் இன்று முதியோர் என்ற வகைக்குள்ளேயே இடம்பெறுகிறார் என்பதும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதொன்று.

எமது சமூகத்தில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றுவரும் தற்கொலைகள், தற்கொலை முயற்சிகள், மனப்பிறழ்வுகள், தனிமையில் வாழும் முதியோரின் பிரச்சனைகள், மனச்சிக்கல்கள், பிள்ளைகளால் கைவிடப்படும் பெற்றோர்கள், பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து வாழப்பிடிக்காத பெற்றோர்கள், மன உளைச்சல்களோடு தக்கதுணையின்றி வீட்டைவிட்டு வெளியேறி விபத்திற்குள்ளாகும் முதியோர் என இவர்களின் பிரச்சனைகளை இனங்கண்டு தீர்த்து வைத்தலும் எம் சமூகக் கடமையாகும்.

இன்றைய நிலையில் இதுபோன்ற எல்லாக் காரணிகளையும் அரசும், அரசு நிறுவனங்களுமே தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்க முடியாது.

அதேநேரத்தில் அரசு வளங்களைப்பெற்று இயங்கும் பொது அமைப்புக்களினூடாக தகுந்த ஆலோசனைகளைப் பெற்று இத்தகையோர் தம்மைத் தாமே வளப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

தமது நிலைமையைத் தம்மால் புரிந்து கொள்ள இயலாத நிலையில் செயற்படுகின்ற முதியோரையும் உள்வாங்கி ஆலோசனை வழங்கி ஒரு ஆரோக்கியமான, மகிழ்ச்சியான,

அறிவும் ஆற்றலுமுள்ள சமூகமாக வலுப்பெற சமூக ஆர்வலர்களும், துறை தோய்ந்த கல்விமான்களும், முதியோர் நலன்பேணும் நிறுவனங்களும், ஒன்றிணைந்து செயற்படவேண்டியது அவசரத் தேவையாகவுள்ளது.

ஒரு சமூகம் முதியோரை செயற்படுத்திற் குறைந்தோரெனக் கருதி அவர்களின் பங்களிப்பினைப் புறந்தள்ளி நிராகரிக்கும் வேளைகளில், எதிர்மறைச் சிந்தனையால் உள ஆரோக்கியம் மேலும் சீரழிந்து உடல்ரீதியாகவும் மென்மேலும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும். இது ஒட்டு மொத்த சமூகத்தையே வினைத்திறன் குறைந்ததாக மாற்றுவதோடு முதியோரையும் மனப்பிறழ்வுக்காளாக்கி சமூகத்தின் சுமை எனக்கருதவைக்கும்.

முதுமையின் அனுபவம், தெளிவு, மனப்பக்குவம், பொறுமை, விடாமுயற்சி போன்ற நல்லச்சங்களை தக்கவாறு பயன்படுத்திக் கொள்ளும் சமூகமே வளம்பெற்றுச் செழிக்கமுடியும். இது முதுமையை ஒரு சமூகம் எவ்வாறு ஆரோக்கியம் மிகுந்ததாக பராமரிக்கிறது என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது.

முதியோரின் உள வலிமையும், உடல் நலனும், தாம் சார்ந்த சமூகச் செயற்பாடுகளிலும் பொது நிறுவனங்களினூடான பங்குபற்றுதல்களிலும் பெரிதும் தங்கியிருக்கிறது.

இவை முதியோருக்கு தம் சுயதொழிற்பாட்டின் மீதான இயலாமையை அதிகரிக்கின்றன. சுயமாகச் சிந்திப்பதிலும், செயற்படுவதிலும் உள்ள ஈடுபாடு, இவர்களின் தன்னம்பிக்கைக்கு வலுவூட்டி சுய தொழிற்படுத்தினை மென்மேலும் வளர்க்கிறது.

இதனால் உள்ளம் நம்பிக்கையும் உவகையும் கொள்கிறது. சமூகம் தன்மீது காட்டும் அக்கறையால் தாமும் சமூகத்தில் ஒரு பிரதான அங்கம் என்ற ஆனந்தம் பிறக்கிறது. ஒட்டு மொத்த சமூகமும், ஏன் தேசமே செழிப்புற்றுச் சிறப்படையும். ஆக முதுமையைப் போற்றுவம்.

உலகின் மிகப் பெரிய குடும்பம்

உலகிலேயே மிகப் பெரிய குடும்பம் உக்ரைன் நாட்டில் இருக்கிறது. டோப்ரஸ்லாவ் கிராமத்தில் வசிக்கும் 87 வயது பாவெல் செமன்யுக் குடும்பம்தான் இந்தப் பெருமைக்குரியது. இவருக்கு 13 குழந்தைகள். 127 பேர், பேத்திகள். 203 கொள்ளுப் பேர், பேத்திகள். 3 எள்ளுப் பேர், பேத்திகள் என மொத்தம் 346 பேர் இந்தக் குடும்பத்தில் இப்போது வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

“எங்கள் குழந்தைகள், பேர், பேத்திகள்வரை பெயர்களை நினைவில் வைத்திருக்கிறேன். மற்றவர்களின் பெயர்கள் நினைவில் இருப்பதில்லை. நாங்கள் கட்டுமானத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

எங்கள் குடும்பம் பெருகப் பெருக, இந்தக் கிராமத்திலேயே வீடுகளைக் கட்டி விடுவோம். பிறந்தநாள், திருமண நாள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் குடும்பத்தினர் ஒன்று கூடிவிடுவோம். பெரிய பெரிய பாத்திரங்களில் உணவுகள் தயார் செய்ய வேண்டியிருக்கும். கிட்டத்தட்ட ஆண்டு முழுவதும் கொண்டாட்டமாகத்தான் இருக்கும்.

எங்கள் குடும்பத்திலிருந்து மட்டும் 30 குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்கிறார்கள். இவர்களுக்கே ஒரு பேருந்து தேவைப்படுகிறது. சமீபத்தில்தான் உக்ரைன் நாட்டின் மிகப் பெரிய குடும்பமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது கின்னஸுக்கும் விண்ணப்பித்திருக்கிறோம்” என்கிறார் பாவெல் செமன்யுக். தற்போது 192 பேர் அடங்கிய மிகப் பெரிய இந்தியக் குடும்பம், உலகின் மிகப் பெரிய குடும்பம் என்ற கின்னஸ் சாதனையை தக்க வைத்திருக்கிறது. நிச்சயம் பாவெல் இதை முறியடித்து விடுவார்.

க. நவம்

“கருத்துக் களவோ ...? எனக்கது தெரியாது ...!”

ஒருநாள் இளைஞனொருவன், ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரிடம் கவிதை ஒன்றைப் பிரசுரிப்பதற்கெனக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தான்.

அதனைப் படித்துவிட்டு, “இந்தக் கவிதையை நீயே எழுதினாயா?” என்று ஆசிரியர் கேட்டார்.

“ஆம், ஒவ்வொரு எழுத்தும்” என்று அழுத்தம் திருத்தமாகப் பதிலளித்தான், இளைஞன்.

ஆசிரியர் மிக மரியாதையுடன் எழுந்து நின்றார்.

“வணக்கம், உங்களைச் சந்திப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன், எட்கார் அலன்போ அவர்களே! நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னரே நீங்கள் இறந்துவிட்டதாக நான் நினைத்தது தவறுதான்!”

எழுத்து என்பது மனித நாகரிக வளர்ச்சிப் போக்கின் ஒரு பிரதான மைல்கல். இது உணர்வுகள், சிந்தனைகள், செய்திகள் என்பவற்றைப் பரிமாறிக்கொள்வதற்கான ஒரு வழிமுறை. இந்த உணர்வுகளும், சிந்தனைகளும், செய்திகளும் புதுமையானவையாகவும் கட்டுக்கடங்காதவையாகவும் மனதில் பொங்கிப் பிரவகிக்கின்றபோது, அவற்றை எழுத்தில் பதிக்க வேண்டும் என்ற உந்துலையும் உத்வேகத்தையும் பெறுகின்றவர்கள், எழுத்தாளர்கள்.

அறிவு, ஆர்வம், ஆற்றல், தேடல், தெளிவு கொண்டவர்களுக்கு எழுத்துக்கலை கைகூடிவர வாய்ப்பு உண்டு. இவையேதுமின்றி, முடவன் கொம்புத் தேனுக்குக் கொண்ட ஆசை போன்று, குறுக்கு வழியில் எழுத்தாளராக வேண்டும் என்ற சிலரது பேராசையே, எட்கார் அலன்போ போன்ற புகழ்பூத்த எழுத்தாளர்கள் பலரும் இந்நாட்களில் அடிக்கடி புத்துயிர் பெற்றுவரக் காரணமாகிப் போய்க் கிடக்கின்றது!

இவ்வாறான எழுத்துச் சூழலில், எழுத்தாளர்களும் படைப்பாளர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் பிரசுரிப்பாளர்களும் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டிய - கருத்துக் களவு, பதிப்புரிமை, ஆக்கவுரிமை, சர்வதேச நியம நூல் இலக்கம், சர்வதேச நியமத் தொடர் இலக்கம் போன்றன குறித்த, சில முக்கிய தகவல்களை முன்வைப்பதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கருத்துக் களவு (Plagiarism)

இன்னொருவரது மொழிப் பாவனைகளை, எழுத்துக்களை, சிந்தனைகளை, கருத்துக்களை அல்லது படைப்புக்களை

அச்சொட்டாகப் பிரதிசெய்து, அவற்றைத் தமதென்று உரிமை பாராட்டி, வெளிப்படுத்துவது கருத்துக் களவு எனப்படும். ஒரு தவறான அபகரிப்பு நடவடிக்கையான இக்கருத்துக் களவானது, எழுத்துத்துறையில் இந்நாட்களில் சர்வ சாதாரணமாக இடம்பெற்றுவரும் பெருந்த மோசடி ஒழுக்கம், சட்டம்சார் விதிமுறைகளுக்கு முரணான, கண்ணியமற்ற செயற்பாடு. இது பதிப்புரிமைச் சட்டங்களை மீறுவதனால், சம்பந்தப்பட்டவர்களைச் சில சமயங்களில் பாரதாரமான சட்டப் பிரச்சினைகளுக்குள் இட்டுச் செல்லக்கூடிய ஆபத்துக்களைக் கொண்டது.

கருத்துக் களவில் பல வகைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சுயகருத்துக் களவு (Self Plagiarism), தற்செயலான கருத்துக் களவு (Accidental Plagiarism), நேரடியான கருத்துக் களவு (Direct Plagiarism) என்பன பிரதானமானவையாகும்.

ஒருவர் தனது சொந்தக் கருத்தினை அல்லது எழுத்தினை, அது முன்னர் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்கனவே தம்மால் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடாமல், மீண்டும் பயன்படுத்துதல் சுயகருத்துக் களவு எனப்படும்.

ஓர் எழுத்தின் மூலத்தைக் குறிப்பிடாமல் அலட்சியம் செய்தல், தவறாகக் குறிப்பிடுதல், அல்லது உள்நோக்கமின்றி மூலப் பிரதியுடன் ஒருமைப்பாடுடைய சொற்களை, சொற்றொகுதிகளை, வாக்கிய அமைப்புக்களைப் பயன்படுத்துதல் தற்செயலான கருத்துக் களவு எனப்படும்.

எங்கிருந்து பெறப்பட்டது என்ற பண்புக்கூற்றோ அல்லது மேற்கோள் குறியோ இன்றி, இன்னொருவரது கருத்தை, வார்த்தைக்கு வார்த்தை படியெடுத்தும், வெட்டியொட்டியும் தனதென உரிமை பாராட்டிப் பயன்படுத்துதல், நேரடியான கருத்துக்களவாகும். இதுவே மிகவும் பாரதாரமான கருத்துக் களவு எனக் கருதப்படுகின்றது.

ஒரு மாணவர் மேற்கொண்ட கருத்துக் களவு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், குறிப்பிட்ட பாடநெறியிலிருந்தோ அல்லது கல்லூரியிலிருந்தோ அல்லது பல்கலைக்கழகத்திலிருந்தோ அவர் தடுத்து நிறுத்தப்படலாம் வெளியேற்றப்படலாம். அம்மாணவரது கல்விசார் விபரப் பதிவேட்டில் (Academic Transcript) இத்தகவல் இடம்பெறும் பட்சத்தில், அவரது எதிர்கால வாழ்வு பாதிக்கப்படவும் வாய்ப்பு உண்டு.

அறிவுத்துறைசார் (Intellectual) கருத்துக் களவில்

ஈடுபட்டவர்கள், சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியேற்படக்கூடும். அத்துடன், பெருந்தொகையான அபராதம் செலுத்தவேண்டிய நிலையும் அவர்களுக்கு ஏற்படலாம் என்பதை, முக்கியமாக மாணவர்கள், எழுத்தாளர்கள், கல்வியாளர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இணையத் தொழில்நுட்பத்தின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியானது, இந்நாட்களில் கருத்துக் களவுக்கு ஏதுவாக அமைந்திருக்கும் அதேவேளை, கருத்துக் களவு கண்டறிகருவி (Plagiarism Checker) என்னும் மென்பொருளையும் அது புதிதாகக் கண்டுபிடித்துத் தந்திருக்கின்றமையால், பலரது கருத்துக் களவையும் கண்டுபிடிப்பது இப்போது இலகுவாகிவிட்டது. இவ்வாறான கருவிகள் தமிழிலும் பாவனைக்கு வரும் காலம் அதிக தூரத்தில் இல்லை என நாம் நிச்சயம் நம்பலாம்!

‘There is no such thing as an original idea’ என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு முதுரை உண்டு. மூலமுதலான ஒன்று என்று எதுவும் கிடையாது. எமக்குத் தெரிந்த எல்லாமே நாம் எங்கோ, எப்போதோ, எவரிடமிருந்தோ கற்றறிந்தவையே. நமது சொந்தக் கருத்துக்களல்லாத - இவ்வாறு கற்றறிந்த ஒரு கருத்தை நாம் மீளப் பயன்படுத்தும்போது, அது எங்கு, எப்போது, எவரிடமிருந்து கற்றறியப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதே பண்பு. இதன்பொருட்டு, பிறரது கருத்தை அல்லது எழுத்தை, அல்லது மொழிப்பாவனையை ‘மேற்கோள் குறி’ இட்டுப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

மேலும், பிறரது கருத்து ஒன்றினைப் பயன்படுத்தும்போது, அது யாரால், எங்கு, எப்போது வெளியிடப்பட்டது போன்ற விபரங்கள் அடங்கிய, ‘உசாத்துணைப் பட்டியல்’ ஒன்றை இணைத்துக்கொள்வது மிகமிக முக்கியம். இவை, எழுத்து ஒன்றின் நாணயத்திற்கும் நம்பகத் தன்மைக்கும் இன்றியமையாதனவாகும்.

பதிப்புரிமை (Copyright)

மூலமுதலான அல்லது அசலான இலக்கிய, ஓவிய, நாடக, இசை மற்றும் கலைப் படைப்பு ஒன்றினை ஆக்குவதற்கு, மீளாக்குவதற்கு அல்லது நிகழ்த்துவதற்குத் தேவையான பிரத்தியேக சட்ட உரிமையே பதிப்புரிமை எனப்படும். படைப்பாளியே பொதுவாகப் பதிப்புரிமைக்கு உரியவரான போதிலும், படைப்பாளி அவ்வுரிமையைத் தாம் விரும்பும் பிறிதொருவருக்கும் வழங்க முடியும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு படைப்பினைப் பயன்படுத்துவதற்கும் விநியோகிப்பதற்குமான பிரத்தியேக உரிமையைப் படைப்பாளிக்கு வழங்கும் சட்டத்தின் வரையறையானது, நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடக்கூடும். மேலும் இது ஓர் அறுதியான உரிமையல்ல ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டும் செல்லுபடியாகக்கூடியதாகும்.

பதிப்புரிமை கோரும் குறிப்பிட்ட படைப்பின் பிரதியுடனும், அதற்குரிய கட்டணத்துக்கான காசோலையுடனும் விண்ணப்பப் படிவம் ஒன்றைப் பூர்த்திசெய்து, அந்தந்த நாட்டின் பதிப்புரிமை அலுவலகத்தில் அல்லது புலமைச் சொத்து அலுவலகத்தில் (Intellectual Property Office) அதனைச் சமர்ப்பித்து, ஒரு படைப்புக்கான பதிப்புரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

படைப்பு ஒன்றுக்கான பதிப்புரிமை பி எனும் குறியீட்டினாலோ அல்லது "Copyright" எனும் வார்த்தையினாலோ அல்லது

"Copr." எனும் சுருக்க வார்த்தையினாலோ குறிப்பிடப்படுவது வழக்கம். அத்துடன் பதிப்புரிமை பெறப்பட்ட வரும், பெறுபவரது பெயர் அல்லது பிறரால் பெரிதும் அறியப்படும் அவரது புனைபெயர், பதவி என்பனவும் படைப்பில் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு.

படைப்பாளிகள் தமது படைப்புக்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வைத்திருப்பதற்கு, இப்பதிப்புரிமைச் சட்டம் வழிவகுக்கின்றது. மேலும், படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகள் மூலமாக வருவாய் பெறுவதற்கும், பிறரால் அவை களவாடப்படுவதைத் தடுப்பதற்கும் ஏதுவாக இருப்பதே பதிப்புரிமையின் பிரதான குறிக்கோளாகும்.

ஆக்கவுரிமை (Patent)

ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பினை அல்லது ஒரு புத்தாக்கத்தினை நிகழ்த்துவதற்கும், அதனைப் பிறருக்கு விற்பனை செய்வதற்குமான உரிமையைக் கண்டுபிடிப்பாளருக்கு வழங்குமுகமாக, அரசால் அல்லது அரசால் நியமிக்கப்பட்ட முகவர் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் சாற்றுவரையே (Declaration) ஆக்கவுரிமை அல்லது புலமைச் சொத்துரிமை அல்லது அறிவுசார் சொத்துரிமை எனப்படும்.

ஆக்கவுரிமை புத்தாக்கங்களின் பாதுகாப்பையும், அவற்றால் ஏற்படும் நன்மைகளைப் புத்தாக்குளர்கள் பெற்றுக்கொள் - வதையும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. இதனூடாக, மென்மேலும் புத்தாக்குளர்களுக்கு உதவியும் ஊக்குவிப்பும் அளிக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தியை மேம்படுத்த உதவுகின்றது.

புத்தாக்குளருக்கான ஏகபோக உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டே அரசு ஆக்கவுரிமையை அவருக்கு வழங்குகின்றது. இதன் பிரகாரம், குறிப்பிட்ட காலம் வரை, பிறர் இதனைத் தயாரிக்கும், பயன்படுத்தும், விற்பனை செய்யும் உரிமையை, அரசினால் வழங்கப்படும் இந்த ஆக்கவுரிமை தடைசெய்கின்றது. இவ்வுரிமைகள் அனைத்தையும் புத்தாக்குளருக்கே ஆக்கவுரிமையூடாக அரசு வழங்குகின்றது.

புதியதொரு கண்டுபிடிப்புக்கான ஆக்கவுரிமையைப் பெற விரும்புவோர் அதற்குரிய விண்ணப்பத்தை அந்த நாட்டின் ஆக்கவுரிமை அலுவலகத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். புலமைச் சொத்துச் சட்டத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, விண்ணப்பத்தை ஆக்கவுரிமை அலுவலகம் பரிசீலனை செய்யும். ஆக்க - வுரிமைக்கான தேடல் அறிக்கையுடன், முறைசார்ந்த தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுமானால், விண்ணப்பதாரிக்கு ஆக்கவுரிமை வழங்கப்படும்.

எனவே, ஆக்கவுரிமை, புதியதொரு கண்டுபிடிப்புடன் தொடர்புடையது என்னும் வகையிலும், பதிப்புரிமை, கலைப்படைப்பு ஒன்றின் கருத்து வெளிப்பாட்டுடன் தொடர்புடையது என்னும் வகையிலும், ஒன்றிலிருந்து மற்றையது வேறுபடுகின்றது என்பது இங்கு கவனிப்புக்குரியது.

சர்வதேச நியம நூல் இலக்கம் (International Standard Book Number / ISBN)

ISBN என ஆங்கிலத்தில் பொதுவாக அழைக்கப்படும் சர்வதேச நியம நூல் இலக்கம் என்பது ஒவ்வொரு நூலுக்குமான தனித்துவமான இலக்கமாகும். அச்சிடப்பட்ட ஒவ்வொரு

நூலினையும் சர்வதேச ரீதியில் இனங்காண அல்லது அடையாளங்காண உதவுவதே இவ்விலக்கத்தின் நோக்கமாகும். வெளியீட்டாளர்கள், விநியோகத்தர்கள், நூலகத்தினர்கள், வாசகர்கள் அனைவரும் ஒரு நூலினை இவ்விலக்கத்தின் மூலம் இலகுவாக அடையாளம் காணவும் முடியும்.

சர்வதேச நியம நூல் இலக்க முகவர் நிலையத்துடன் இணைந்து செயற்படும், ஒரு நாட்டினது உள்ளூர் முகவர் நிலையத்திடமிருந்து இவ்விலக்கத்தைக் கொள்வனவு செய்துகொள்ளலாம். ஒரு நூலின் ஒவ்வொரு பதிப்புக்கும் ஒவ்வொரு இலக்கம் வழங்கப்படும். இது 2007 தை முதலாம் திகதிக்குப் முன்னர் பெறப்பட்டதாயின், 10 இலக்கங்களைக் கொண்டதாகவும், அத்திகதிக்குப் பின்னர் பெறப்பட்டதாயின், 13 இலக்கங்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்படும்.

கையிருப்புக் (Stock) கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கும், வரிசைப்படுத்தலுக்கும், பட்டியலிடலுக்கும் வெளியீட்டாளர்கள், நூல் விற்பனையாளர்கள், நூலகத்தினர்கள் ஆகியோரால் ISBN பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட பதிப்பாளரை அடையாளம் காணவும், ஒரு குறிப்பிட்ட பெயரின் கீழான நூலொன்றின், குறிப்பிட்ட ஒரு பதிப்பினை அடையாளம் காணவும் இது உதவுகின்றது.

எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களை அச்சிடுவதற்கு முன்னர், தாம் வாழும் நாட்டின் தேசிய நூலகத்திற்கு விண்ணப்பித்து, ISBN இலக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். கனடாவில் Library and Archives Canada அலுவலகத்தில் உள்ள ISBN Canada பிரிவில் இதனைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இவ்விலக்கத்தை நூலில் இடம்பெறச் செய்வதன் மூலம், இந்நூலினை உலகின் எப்பாகத்திலிருந்தும் இனங்காணுதல் இலகுவாகிவிடும்.

சர்வதேச நியம தொடர் இலக்கம் (International Standard Serial Number / ISSN)

சர்வதேச நியமத் தொடர் இலக்கம் அல்லது பன்னாட்டுத் தரத் தொடர் எண் என்பது ஓர் எட்டு இலக்கத் தொடர் எண் ஆகும். இது பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், இதழ்கள் போன்ற பருவ வெளியீடுகளை (Periodic Publications) அடையாளம் படுத்துவதற்கென வழங்கப்படும் ஒரு தனித்துவமான இலக்கமாகும்.

மேலும், ஒரே தலைப்பில் பல்வேறு பிரதிகளையும், தொகுதிகளையும் கொண்ட நூல்களை அடையாளம் காண்பதற்கும், இவையொத்த ஏனைய பயன்பாடுகளுக்கும் சர்வதேச நியமத் தொடர் இலக்கம் உதவுகின்றது.

இதன் மூலம் ஒரு நாட்டில் வெளியிடப்படும் பருவ இதழ்களை (Periodic Journals) அந்நாட்டு, பிறநாட்டு வாசகர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைப்பதற்கு ஏதுவாகிறது. பருவ இதழ்களுக்கான இத்திட்டம் பற்றிய தகவல்களையும் விபரங்களையும் ஒரு நாட்டின் தேசிய நூலகத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சகபாடிகள் என ISSN, ISBN என்பன அழைக்கப்படுகின்ற போதிலும் - ISSN பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், இதழ்கள் போன்ற பருவ (Periodic) வெளியீடுகளையும், ISBN பொதுவாக நூல்களையும் அடையாளப்படுத்த உதவுகின்றன எனும் அடிப்படையில் ஒன்றிலிருந்து மற்றையது வேறுபடுகின்றது.

முடிவாக - எண்ணங்கள், உணர்வுகள், தகவல்கள் எழுத்தில் வடிக்கப்படும்போது, அதில் நாணயமும் நாகரிகமும் பேணப்பட வேண்டும். மூலமுதலான எழுத்தின் உரிமை மீறப்படாத வகையில், பதிப்புரிமை, புலமைச் சொத்துரிமை என்பவற்றின் சட்ட திட்டங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படுதல் வேண்டும். “எனக்கது தெரியாது” எனக் கூறி, உண்மையை மூடி மறைத்தல், ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாத ஒரு சாக்குப் போக்கு. கருத்துக் களவு, பதிப்புரிமை, ஆக்கவுரிமை என்பன குறித்த அறிவும் தெளிவும், எழுத்தின் உண்மைத் தன்மையையும், நீண்டகால உயிர்தரிப்பினையும் உறுதிசெய்ய உதவக்கூடியன. எழுத்தில் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்காதவன், ஒரு விற்பனையாளனே அன்றி, ஓர் எழுத்தாளன் அல்லன்!

பாலில் வெண்மை இரண்டறக் கலந்ததுபோல, எழுத்திலும் ஊடுபாவாக உண்மை கலந்திட வேண்டும்! என்றும் 'உண்மை நின்றிட வேண்டும்!'

நன்றி:

Plagiarism: A How-not-to Guide for Students> Barry Gilmore

Think for Yourself: Avoiding Plagiarism> Kristine Carlson Asselin

The Copyright Handbook: What Every Writer Needs to Know by Stephen Fishman

The Canadian Intellectual Property Office (CIPO) brochure

<https://en.wikipedia.org/plagiarism/copyright/patent/ISBN/ISSN>

சுபமங்களா, மே 1991, மலர் 4; இதழ் 1; பக்கம்: 61;

சுவடி ஆற்றுப்படை, பாகம் 4, அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்; பக்கம்: 13/14

இலங்கை தேசிய புலமைச் சொத்துக்கள் அலுவலக வெளியீடு.

Copyright Act of Canada

The Copyright Act of Canada is the federal statute governing copyright law in Canada. It is jointly administered by the Department of Industry Canada and the Department of Canadian Heritage. The Copyright Act was first passed in 1921 and substantially amended in 1988 and 1997. Several attempts were made between 2005 and 2011 to amend the Act, but each of the bills (Bill C-60 in 2005, Bill C-61 in 2008, and Bill C-32 in 2010) failed to pass due to political opposition. In 2011, with a majority in the House of Commons, the Conservative Party introduced Bill C-11, titled the Copyright Modernization Act. Bill C-11 was passed and received Royal Assent on June 29, 2012

பி. விக்னேஸ்வரன்

உண்மையான ஊடகவியலாளராக சில குறிப்புகள்

நான் எனது ஊடகத் தொழில்வாழ்க்கையின்போது பல பயிற்சிநெறிகளில் பங்குபற்றியதால் ஊடகத்துறை பற்றிய பயிற்சிகளில் எனக்கு மிகுந்த ஈடுபாடும் நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஊடகப் பயிற்சியளிப்பதில் சர்வதேச ரீதியாக அறியப்பட்ட ஈழத்தமிழ் ஊடகவியலாளர் காலம்சென்ற சீ. வீ. இராஜசுந்தரம் அவர்களுடன் அடிக்கடி ஊடகவியலாளர்கள் பற்றிப் பேசியதால் ஊடகப்பயிற்சியில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவனாக, இலங்கையிலும் ரொறன்ரோவிலும் ஊடகப் பயில் அரங்குகளை நடத்தி, பல இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சியளித்திருக்கிறேன். அதையறிந்த சிலர் என்னிடம் ஊடகப்பயிற்சிபற்றிப் பேசுவதுண்டு. அத்தகையவர்களில் ஒருவர் என்னைச் சந்தித்தபோது, அண்மையில் ஒரு கோப்பிக்கடையில் இருவரும் இருந்து பேசியதை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

அவர் தான் சிறுவயதுமுதலே ஊடகத்துறைக்குள் செல்லவேண்டுமென்று ஆவலாக இருந்ததாகவும் நாட்டின் யுத்த நிலைமை காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்துவந்து தன்னையும் தன் குடும்பத்தினரையும் நிலைநிறுத்துவதிலேயே தனது வாழ்க்கையைச் செலவழித்துவிட்டதாகவும் இப்போது தனது சுமைகள் குறைந்த நிலையில் தன்னுடைய இளவயது ஆசையை நிறைவேற்றலாமென்று பார்க்கிறேன் என்று கூறினார்.

“ஊடகத்துறையைத் தொழிலாகக்கொள்ளப்போகிறீர்களா?” என்று சற்று வியப்புடன் கேட்டேன். அவருக்கு ஐம்பதைக் கடந்த வயதிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அவர் உடனே, “தமிழர்கள் இங்கே ஊடகத்துறையைத் தொழிலாகக்கொள்ள முடியாதென்று எனக்குத் தெரியும்.

ஆனால் அதை ஒரு சேவையாகச் செய்யலாமென்பது என் எண்ணம்” என்று சொன்னார். “நீங்கள் என்னவிதமான உதவியை என்னிடம் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?” இது எனது கேள்வி. தான் ஒரு செய்தியாளராக வரவேண்டுமென்றும் அது பத்திரிகையோ வானொலி, தொலைக்காட்சிபோன்ற இலத்திரனியல் ஊடகங்களோ அல்லது வலைத்தள ஊடகங்களோ எதுவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை அதற்கு என்ன செய்யலாமென்று கேட்டார். “அதுபற்றிய கற்கை நெறிகள் இங்கே பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் (college) இருக்கின்றன. இங்கு எந்த வயதிலும் படிக்கலாம்.

ஆனால் உங்களுக்குப் பல்கலைக்கழகம் போவது சிரமமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். கல்லூரிகளில் இதற்கான வகுப்புகளில் சேரலாமென்று எனது ஆலோசனையைத் தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர், ஆங்கிலத்தில் கற்பது தனக்கு சிரமமானதென்றும் சிறிது வழிகாட்டலிருந்தால் தானாகவே கற்றுக்கொள்ளமுடியுமென்ற நம்பிக்கை இருப்பதாகவும், அதனால்தான் உங்கள் உதவியை நாடினேன் என்றார்.

இன்றைய நிலையில் அவர் ஒரு கைத்தொலைபேசியைத் தூக்கிக்கொண்டோ அல்லது இணையத் தளங்களில் பத்திரிகையென்றுசொல்லி ஏதாவது ஆரம்பித்து, மனம்போன போக்கில் எதையாவது எழுதி தனது ஊடகவியலாளர் கனவை நனவாக்கிக் கொள்ளலாம். இருந்தபோதிலும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர் விருப்பம் தெரிவித்தமை நிச்சயமாக அவர் ஊடகத்துறையை ஓரளவாவது மதிக்கும் ஒருவர் என்று எனக்குப் புரிந்தது.

அவருடன் சற்றுப் பரிவோடு பேசினேன். “சரி, ஊடகவியலாளர் என்பவர் யார் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்” என்று அவரைக் கேட்டேன். “ஒரு நடுநிலையாளராக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வார்கள்” என்று கூறினார். “நல்லது, அதற்குப் பிறகு வருகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு அவருக்கு நான் கூறிய முதல் விடயம், பத்திரிகையோ மற்றும் எந்த ஊடகங்களாகவோ இருந்தாலும் அவற்றில் ஒரு செய்தியாளராக வருவதற்கு நீங்கள் கடுமையாக உழைக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

அதைவிட முக்கியமான விடயம், நீங்கள் அடிப்படையில் நேர்மையான மனிதனாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறினேன். அவருக்கு அப்படி நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்பது புரியவில்லை. மேலும் விளக்கினேன். தற்கால நிலையில் விரும்புவர்கள் எவராயினும் ஊடகவியலாளராகலாம்.

ஆனால் நேர்மையான ஒருவர்தான் சிறந்த ஊடகவியலாளராகப் பிரகாசிக்கமுடியும். சிந்தனையில், செயலில் நேர்மையிருப்பவர்களுக்கு சகமனிதர் மீதும் சமூகத்தின் மீதும் காட்டவேண்டிய வேண்டிய அன்பு, கருணை, ஏற்றத்தாழ்வு பாராமை, ஒரு விடயத்தைத் தனது சுயநல நோக்கம் கொண்டு அணுகாமல் சார்பற்ற நிலையிலிருந்து பார்த்தல் போன்ற சிறந்த மனிதப் பண்புகள் அனைத்தும்

இருக்கும். ஒரு சிறந்த மனிதனால்தான் சிறந்த ஊடகவியலாளனாகப் பிரகாசிக்கமுடியும். சகலவற்றையும் சார்பற்ற நிலையில் இருந்து பார்ப்பது ஒரு பண்பட்ட ஆன்மீக நிலை. அவர்களால்தான் உண்மையைத் தரிசிக்க முடியும் என்று சொன்னேன். அவர் குழப்பத்துடன் என்னைப் பார்த்தார். மேலும் அவருக்கு விளக்கமாகக் கூறத்தொடங்கினேன்.

செய்தியென்றால் என்ன, செய்தியை எப்படித் தேடுவது, எப்படித் தெரிந்தெடுப்பது, செய்தி எழுதும் மொழிநடை மற்றும் நுட்பங்களை ஒருவர் ஒன்று இரண்டு வருடப் பயிற்சியின்மூலம் கற்றுக்கொள்ளலாம். அப்படிக்கற்றுக்கொண்டாலும் உங்களிடம் நேர்மை இல்லையெனில் நீங்கள் கற்றுக்கொண்டவற்றால் எந்தப் பிரயோசனமும் இல்லை. வள்ளுவர் கூறுவதுபோல் அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் என்பன அற்ற அறத்தைப் பேணுபவராக நீங்கள் இருக்கவேண்டும். வெகுளிசூட (கோபம்) அநீதியைக்கண்டு ஏற்படுமானால் அது அவசியமானதே.

ஆனால் அந்த வெகுளியை ஆக்கபூர்வமாகக் கையாளத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அழுக்காறும் அவாவும்கொண்ட ஒருவனால் நேர்மையான ஊடகவியலாளனாக ஒருபோதுமே செயற்பட முடியாதென்று சொன்னவுடன் அந்த அன்பர் “நீங்கள் என்னை ஒரு சாமியாராகச் சொல்கிறீர்களா?” என்று சிரித்துக்கொண்டே கேட்டார். உண்மைதான், விருப்பு வெறுப்பற்று சகலவற்றையும் சமமாகப் பார்க்கக்கூடியவர்கள்தான் உண்மையான சாமிகள் (துறவிகள்) என்றால், ஊடகவியலாளர்களும் துறவிகளே. அந்தத் துறவுமன - நிலையை நாம் மனம்வைத்தால் பயிற்சியின்மூலம் அடையமுடியும். எல்லா மனிதர்களுக்குள்ளும் நல்லது கெட்டது இரண்டும் இருக்கின்றன. கெட்ட எண்ணங்கள் தலைதூக்கும்போது நாம் நிதானித்து அதை அடக்கப் பழகிக்கொண்டால் நல்லஎண்ணங்கள் மேலோங்கும்.

இதை நீங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயின்றுவந்தால் நல்லமனிதனாகலாம், சுலபமாக சிறந்த ஊடகவியலாளன் என்ற பெயரையும் எடுக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்போது நீங்கள் முதலில்சொன்ன நடுநிலைக்கு வருவோம் என்று தொடர்ந்தேன்.

சார்பற்ற அணுகுமுறைதான் நடுநிலையென்று கூறப்படுகிறது. ஊடகவியலாளர்கள் நடுநிலைபேணவேண்டுமென்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகின்றபோதிலும் இந்த நடுநிலையென்பது மிகவும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட, அல்லது அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக இருப்பதையே நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. நடுநிலை என்பது எந்தப் பக்கம் என்றில்லாமல் நடுவில் இருப்பது என்ற அர்த்தத்தில்தான் பெரும்பாலும் பேசப்படுகிறது. நீதிமன்றத்திலே வழக்கை விசாரித்துத் தீர்ப்புச் சொல்பவரை நடுவர் என்கிறோம்.

ஒரு போட்டியில் வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிப்பவர்களை நடுவர்கள் என்கிறோம். இவர்கள், நாங்கள் நடுநிலை வகிப்பவர்கள், எந்தப்பக்கமும் சாரக்கூடாதென்று நினைத்து செயற்பட்டால் நீதியை யார் நிலைநாட்டுவது, வெற்றியாளர்களை யார் தீர்மானிப்பது?

உண்மையில் நடுநிலை அல்லது சார்பற்ற தன்மையென்பது ஒரு விடயத்தை அணுகுவதற்குமுதல் இருக்கவேண்டிய மனநிலை. எந்தவொரு விடயத்தையும் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட மனநிலையில், தனது சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இடம்கொடுத்து அணுகும் ஒருவரால் உண்மையைக் கண்டறிய இயலாது. எனவேதான் ஊடகவியலாளர்கள் நடுநிலையோடு ஒரு விடயத்தை அணுகவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அணுகும் விடயத்தை ஆராய்ந்து உண்மையைக் கண்டறிந்தபின் நியாயத்தின் பக்கம் நிற்பதே ஊடக நெறி.

எனவே எந்தவொரு விடயத்தையும் பக்கச்சார்பற்ற நடுநிலையான மனநிலையில் அணுகவேண்டும். உண்மையை உறுதிசெய்தபின் நியாயத்தின் பக்கம் நிற்கவேண்டுமென்பதே நடுநிலையென்னும் ஊடக அறம்.

நடுநிலையென்பது அந்தப்பக்கமும் இல்லாமல் இந்தப்பக்கமும் இல்லாமல் நடுவில் நிற்பது என்று விளக்க முற்படுவது உள்நோக்கம்கொண்ட கபடத்தனமான செயல். இப்போது (நவம்பர் 2018) நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இலங்கை நாடாளுமன்றக் குழறுபடிகளில் எந்தவொரு அணியையும் ஆதரிக்காது தான் நடுநிலை வகிப்பதாக ஒரு தமிழ் அரசியல்வாதி சொன்னதாக ஒரு பத்திரிகையில் படித்தேன். அந்தச் செய்தி உண்மையெனில், அந்த அரசியல்வாதிபோன்ற பச்சோந்தி இருக்க முடியாது. எந்தவொரு உள்நோக்கமுமில்லாத, சாதாரணமான ஒரு மனிதனுக்குக்கூட எந்தப் பக்கத்தில் நியாயம் இருக்கிறதென்பது சுலபமாகப் புரிந்துவிடும். நியாயமுள்ள பக்கத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிப்பதே நேர்மையான ஒருவர் செய்யக்கூடிய செயல்.

அதைவிடுத்து ஒருவர் நடுநிலை வகிப்பதாகக்கூறி அந்தச் செயலையே கொச்சைப்படுத்துவது முழுக்கமுழுக்க அவரது சுயலாபத்திற்காகவே. அப்படி இருந்துவிட்டால் பிரச்சினை தீர்ந்தபின் வெல்லும் பக்கத்தில் நின்று தனது பதவியைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளலாமென்பதே அவரது எண்ணமாக இருக்கும்.

உண்மையில் இரண்டு பக்கமும் சாராமல் இருப்பதென்பதற்கு இரண்டு பக்கமுமே பிழையானவையென்பதுதான் அர்த்தம். நேர்மையான ஒருவரால் ஒருபோதுமே அந்த இரண்டு பக்கத்துடனும் சார்ந்துபோக முடியாது.

சரியோ தவறோ ஒன்றைத் தனது சுயசிந்தனையால் தெரிவுசெய்து அதற்குச் சார்பாக நிற்பவன் மனிதன். நியாயத்தின் பக்கம் நிற்பவர் ஊடகவியலாளர். இந்த விளக்கங்களால் சற்றுத் தெளிவடைந்த அன்பர், நேர்மையாக இருந்துவிட்டால் மட்டும் ஓர் ஊடகவியலாளனாகிவிட முடியுமா என்று சற்று ஐயத்துடன் கேட்டார். நேர்மையாக இருப்பதென்பது ஓர் ஊடகவியலாளனுடைய அடிப்படைத் தகைமை. அதை முதலில் உங்கள் இயல்பாக்கிக்கொண்டால் மேலும் சில நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவதன்மூலம் நீங்கள் சமூகத்தால் மதிக்கப்படும் ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளனாகப் பிரகாசிக்கமுடியுமென்று கூறி அந்த நடைமுறைகளை விளக்கினேன்.

* ஒரு பத்திரிகையாளனாகவோ வேறு எந்த ஊடகவியலாளனாகவோ இருப்பவர்களுக்குச் சமூகத்தில் ஒரு கௌரவம் கிடைக்கிறது. இது ஊடகத்துறை காலம்காலமாக மனித சமுதாயத்துக்கு ஆற்றுகின்ற சேவை காரணமாக மக்களிடையே இயல்பாக ஏற்படுகின்ற ஒரு மரியாதை. புதிதாக ஊடகத்துறைக்குள் வரும் ஒருவர் மக்கள் தரும் இந்த மரியாதையைத் தனக்குத் தரும் மரியாதையாகக் கருதி ஆணவம்கொண்டு தலைவீங்கி அலையக்கூடாது. தமக்குரிய கௌரவத்தை சமூகத்திடமிருந்து பெறுவதற்குக் கடுமையாக உழைக்கவேண்டும்.

* ஊடகவியலாளனென்ற கௌரவத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கு ஒருவன் மக்களுக்கு எப்போதுமே உண்மையைத்தான் சொல்லுவேன் என்று உறுதியெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பரபரப்புக்காகவோ உள்நோக்கம்கொண்டு மக்களை வேண்டுமென்றே திசைதிருப்புவதற்காகவோ செய்திகளைக் கொடுப்பவர்கள் உடனடியாக மக்களின் கவனத்தைப் பெற்றாலும் காலப்போக்கில் ஊடகவியலாளர்களுக்குரிய கௌரவத்தைப் பெறமாட்டார்கள்.

* யாராவது அல்லது எந்தத் தரப்பாவது உங்களை அணுகி ஒன்றைச் சொன்னால் குறிப்பாக வேறு ஒரு நபர் பற்றியதாகவோ அல்லது தரப்புப் பற்றியதாகவோ அது இருக்குமானால் அதை அப்படியே நம்பி அல்லது அதை நம்புவதால் வரும் நன்மைகளைக் கருதி அந்த நபருக்கோ தரப்புக்கோ சார்பாக எதையும் பொதுமக்களிடம் கொண்டுசென்றுவிடக்கூடாது.

ஏனெனில், இப்படி முதலில் வந்து தகவல்களைத் தருபவர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு சதவிகிதமானவர்கள் தீய உள்நோக்கம் கொண்டவர்களாகவே இருப்பார்கள். ஊடகவியலாளனாக உங்கள் கடமை குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரையோ தரப்பையோ அணுகித் தீர்விசாரித்து உண்மையைக் கண்டறிந்தபின் மக்களிடம் கொண்டுசெல்வதே.

* சொந்த விருப்பு வெறுப்புகள் ஒருபோதும் உங்களது ஊடகப் பணியில் பிரதிபலித்தலாகாது. தனக்கு விருப்பமில் - லாதவர்களது செய்தியையோ படங்களையோ பிரசுரிக்காமல் விடுவதுபோன்ற சிறுபிள்ளைத்தனமான விடயங்கள் உங்கள் பழிவாங்கும் உணர்ச்சியைத் திருப்திப்படுத்தலாம். ஆனால் உங்களுக்கு உண்மையான ஊடகவியலாளர் என்ற அந்தஸ்தை ஒருபோதும் தரமாட்டாது. ஊடகங்கள் மலிந்து- விட்ட இந்தக் காலகட்டத்தில் நீங்கள் மறைப்பதால்மட்டும் எதையும் இருட்டடிப்புச் செய்துவிட முடியாது.

* ஒரு விடயத்திற்கு எத்தனை விதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனையையும் மக்கள்முன் கொண்டு செல்லுங்கள். மக்களைச் சரியாக வழிநடத்துகின்றேன் என்ற போர்வையில் உங்களுக்கு ஏற்புடையதை மட்டுமே மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒருபோதும் நினைக்கக்கூடாது. சர்வாதிகாரத்தின் முதல்நிலையே மக்களுக்கு உங்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட செய்தியை மட்டுமே கொடுப்பதுதான்.

* ஓர் ஊடகவியலாளனாக இருப்பவர் பொதுஇடங்களில் அரசியல் பேசியோ அல்லது வேறெந்த விடயங்களிலோ தனது நிலைப்பாட்டை அல்லது அபிப்பிராயத்தைப் பொதுமக்கள் அறியக்கூடியதாக வெளியிடக்கூடாது. அப்படி இன்னாரென்று இனங்காணப்படமுடியாதவராக ஓர் ஊடகவியலாளர் இருக்கும்போது அவரது செய்திகளுக்கு நம்பகத் தன்மை அதிகம் இருக்கும்.

இந்த ஆறு விடயங்களையும் நேர்மையான ஓர் ஊடகவியலாளர் கடைப்பிடித்தால் அவர் நிச்சயமாகத் தான் பணிபுரியும் சமூகத்தினர் மத்தியில் ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளனாகப் பிரகாசிக்க முடியும். நான் மேலே கூறியவற்றைக் கேட்ட அந்த அன்பர் தெளிவுபெற்றவராக விடைபெற்றுச் சென்றார். அவர் ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளராக வருவது இனி அவர் கையில் தான் இருக்கிறது.

இலங்கையின் ஊடகங்கள் மூவர் கைகளில்

பாரிஸ் நகரை தளமாகக் கொண்டிருக்கும் எல்லைகளற்ற ஊடகவியலாளர் அமைப்பு (Reporters without borders - RSF) இலங்கையின் ஊடகத்துறையை கட்டுப்படுத்துபவர்கள் பற்றிய முக்கியமான அறிக்கையொன்றை சமீபத்தில் வெளியிட்டது. இதன்படி, இலங்கையின் மூன்று குடும்பங்களும் அரசும் சேர்ந்து இலங்கையின் 77 வீதமான தொலைக்காட்சிப் பாவனையாளர்களின் சிந்தனையைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ராஜ மகேந்திரன் குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான மகாராஜா குடும்பத்தினரின் சிரசு, சக்தி, ரி.வி.1 ஆகிய ஊடகங்கள் 22.22 வீதமான பார்வையாளர்களை தம்மிடம் வைத்துள்ளன. திலித் ஜெயவீர, வருணி அமுனுகம ஆகிய இருவரின் பவர் கவுஸ் நிறுவனம் நடத்தும் தெரண ஊடகம் 19.8 வீதமான பார்வையாளர்களிடம் சென்றடைகிறது. மரண தண்டனைக் கைதியாக சிறையிலிருக்கும் மகிந்த அணியைச் சேர்ந்த துமிந்த சில்வாவின் சகோதரரான ரைனோர் சில்வாவுக்குச் சொந்தமான கிரு நிறுவனம் 18.1 வீதமான பார்வையாளர்களைக் கொண்டுள்ளது. அரசு கட்டுப்பாட்டு ஊடகங்கள் 16.9 வீதத்தினரைக் கொண்டுள்ளது என இந்த அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

என். செல்வராஜா நூலியலாளர் - லண்டன்

தலைப்புச் சிக்கல்

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புலகில் ஒரு அவதானிப்பு

இலங்கையில் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியச் சூழலில் நூல்களுக்குப் பெயரிடுவதில் புதுமை என்ற பெயரில் படைப்பாளிகள் தமது நூல்களுக்குப் பெயரிடும்போது பல்வேறு விடயங்களையும் சூழல்களையும் கவனிக்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். மௌனிக்கப்பட்ட 2009க்குப் பின்னர் 'தமிழ் ஈழம்' என்ற பெயரை உள்ளடக்கிய எந்தவொரு நூலையும் ஈழத்துப் பதிப்பகங்கள் அச்சிடுவதை விரும்புவதில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். எனது இந்தக் கட்டுரை அரசியல் சார்ந்த அந்தப் பாதையில் பயணிக்கப்போவதில்லை.

ஈழத்துத் தமிழ் நூலியல் வரலாற்றில் சில நூல்களும் மீள்பதிப்புகளும் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களே இக்கட்டுரையின் பேசுபொருளாகின்றன. அக்டோபர் 1972ல் எஸ். பொன்னுத்துரை (எஸ்பொ) அவர்கள் தனது நூலொன்றுக்கு '?' என்று கேள்விக்குறியையே தலைப்பாக வைத்தார். நூலகங்களில் பட்டியலாக்கம் செய்யும் நூலகர் முதலாக, இன்று நூலகங்களில் அந்த நூலைத் தேடும் ஆய்வாளர் வரை, தலைப்புச் சார்ந்த பலவேறு பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர்.

எஸ்பொவை வழியொற்றி, மார்ச் 2009ல் நெடுந்தீவு முகிலன், தன் நூலுக்கு தமிழின் ஆய்த எழுத்தைக் குறிக்கும் 'ஃ' என்ற தலைப்பினை இட்டிருந்தார். நல்லவேளையாக இடைக்காலத்தில், அல்லை க.வ.ஆறுமுகம் மாசி 1987ல் வெளியிட்ட 'அடைப்புக்குறிகள்' என்ற சிறுகதை நூலுக்கு '()' என்று பெயர் வைக்க ஆசைப்படவில்லை.

பல்வேறு காலகட்டங்களில் ஒரே தலைப்பில் பல்வேறு தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்திருப்பதை நாம் கண்டிருக்கின்றோம். 'அக்கினிக்குஞ்சு' (செங்கைஆழியான்: யாழ்ப்பாணம் 1983, கனிவுமதி : கொழும்பு 2015), 'அக்கினிப் பூக்கள்' (ஈழவாணன்: கொழும்பு 1973, அந்தனி ஜீவா: கண்டி 1999), 'இங்கேயும் மனிதர்கள்' இந்து மசேஷ்: கொழும்பு 1977, குரும்பசிட்டி ஐ.ஜெகதீஸ்வரன்: கனடா 2000), 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்' (அ. உமாகரன்: இணுவில் 2012, நஸ்பியா அஜீத்: யாழ்ப்பாணம் 2014) என ஒரு நீண்ட பட்டியலே உள்ளது. அதனைக் கடந்து செல்வோம்.

ஒருசிறுகதைத் தொகுப்பு நூலில் பல சிறுகதைகள் இடம்பெற்றால் அதில் ஒரு கதையை நூலின்

தலைப்பாக்குவது வழமை. இரண்டு குறுநாவல்களை ஒரு நூல் உள்ளடக்கியிருந்தால் அதில் ஒரு நாவலை நூலின் தலைப்பாக்கும் வழமை உண்டு. இவ்வழமைக்கு மாறாக, இங்கு ஒரு நூலில் உள்ளடங்கிய இரண்டு கட்டுரைகளின் தலைப்பையும் சேர்த்துத் தனது நூலுக்கு வழங்கியிருக்கிறார் அதன் ஆசிரியர். 'களம் தந்த களங்கம்: குருநகர் கலைமாட்சி' என்ற நூல் கலையார்வன் (இயற்பெயர்: கு. இராயப்பு) அவர்களால் எழுதப்பட்டு யாழ்ப்பாணம், Neo Cultural Council வெளியீடாக ஜூலை 2003ல் வெளிவந்திருந்தது.

இதிலுள்ள சிக்கலைக் கூர்ந்து பார்ப்போம். நூலகங்களில் பட்டியலாக்கம் செய்யும்போது நூலின் தலைப்பில் முதலில் வருவதால் 'களம் தந்த களங்கம்' என்ற தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்குரிய தலைப்பையும் அதற்குரிய வகுப்பாக்கப் பிரிவையும் இந்நூல் பெறுகின்றது. நூலை கையில் எடுத்ததும் தான் அதில் 'குருநகர் கலைமாட்சி' என்ற நாட்டுக்கூத்தல்லாத வேறொரு பிரிவுக்குரிய கட்டுரையும் இடம்பெற்றிருப்பது தெரியவருகின்றது.

'குருநகர் கலைமாட்சி'யில் குருநகர் பிரதேசத்தின் கலை, இலக்கிய, நாடக, நாட்டுக்கூத்து பற்றிய முக்கிய தரவுகள் சேகரித்துத் தரப்பட்டுள்ளன. வெளியீடு கண்ட நூல்கள், மலர்கள் மற்றும் பிற இலக்கியங்கள், அம்மண்ணில் அமைந்திருந்த மன்றங்கள், வாழ்ந்திருந்த நாடக எழுத்தாளர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், அண்ணாவிடிகள், அம்மண்ணின் நாட்டுக்கூத்துச் சிறப்பு, எழுதப்பட்ட கூத்துகள் என பல்வேறு தகவல்கள் ஒன்பது அத்தியாயங்களில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

இரு தனி நூல்களாக எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டிய இந்நூல், துரதிர்ஷ்டவசமாக தான் சார்ந்த மற்றொரு பிரிவான பிரதேச வரலாற்றுப் பிரிவைத் தவறிவிட்டு, நாட்டுக்கூத்துகளுக்குள் முடங்கிவிட்டமையானது மேற்சொன்ன தலைப்புச் சிக்கலால் வந்த வினையேயாகும்.

தமிழகத்தின் பழ.நெடுமாறன் அவர்கள் மே 1988ல் 104 பக்கங்களில் மதுரை தமிழ்க்குலம் பதிப்பாலய வெளியீடாக 'பிரபாகரன்: தமிழர் எழுச்சியின் வடிவம்' என்ற நூலை வெளியிட்டிருந்தார். பின்னாளில் அவர் அந்நூலைப் புதுக்கிய

வடிவில், அதே பதிப்பகத்தின் வாயிலாக, மார்ச் 2012ல் முன்னைய தலைப்பில் வெளியிட்டிருந்தார். மீள்பதிப்பின் பக்க எண்ணிக்கை 1208 ஆகவிருந்தது. இந்தப் பதிப்பை இரண்டாம் பதிப்பு என்று அடையாளப்படுத்துவதைவிட தலைப்பு மாற்றத்துடன் புதிய நூலாகவே வெளியிட்டிருக்கலாமோ என்று தோன்றுகின்றது.

சில நூல்கள் தமது இரண்டாம் பதிப்பைக் காணும் வேளைகளில் தலைப்பையும் மாற்றிக்கொண்டுள்ளதை கண்டுவந்துள்ளோம். இது வாசகருக்கு இரண்டாம் பதிப்பை புதியதொரு நூலாகக் காட்சிப்படுத்தக்கூடும். வாசகர் ஒரே நூலின் இருவேறு பதிப்புகளை மாற்றமெதுவுமின்றியே வெவ்வேறு நூல்களாகக் கருதி ஏமாறவும் கூடும். முதற் பதிப்பிலிருந்து பாரிய மாற்றத்தை இரண்டாவது திருத்திய பதிப்பு கொண்டிருந்தால் அதனை வேறொரு நூலாக வெளியிடுவது சாலச்சிறந்தது.

கண்டி, இலங்கை இஸ்லாமிய எழுத்தாளர் இயக்கம், ஜனவரி 1973ல் எஸ்.எம்.ஏ.ஹுஸன் அவர்களின் 'அருள் வாக்கி' என்ற நூலை 82 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தது. பின்னாளில் கல்ஹின்ன தமிழ்மன்றம் இந்நூலை 'அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்' என்ற விரிந்த தலைப்புடன் மார்ச் 1989ல் மீள்பதிப்புச் செய்திருந்தது.

மூதறிஞர் தி.ச.வரதராஜன் (வரதர்) அவர்களின் பவளவிழா நினைவாக, செங்கை ஆழியான் அவர்கள் டிசம்பர் 2001ல் 'ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு' என்றொரு இலக்கிய வரலாற்று நூலை எழுதி ஆனந்தா அச்சகத்தின் வாயிலாக வெளியிட்டிருந்தார். 2009ல் வெளிவந்திருந்த அந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு, எவ்வித பாரிய மாறுதல்களுமின்றி 'ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு' என்ற பெயர் நீட்சியுடன் வெளிவந்திருந்தது.

'கம்யுனிச இயக்க வளர்ச்சியில் தமிழ்ப் பெண்கள்' என்ற தலைப்பில் வீ. சின்னத்தம்பி அவர்களின் நூலொன்றை பிரான்ஸ்: ஐரோப்பிய கீழைத்தேய தொடர்பு மையம், வைகாசி 2001ல் முதலில் வெளியிட்டிருந்தது. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் கம்யுனிசப் போராளியாக இருந்த பெண்களைப் பற்றியும், அவர்களின் பங்களிப்பினையும் அந்நூலில் பதிவுக்குள்ளாக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்நூலின் இரண்டாவது பதிப்பை 2012ல் கொழும்பிலிருந்து, மலையக இலக்கியவாதியும் பத்திரிகையாளருமான அந்தனி ஜீவா அவர்கள் தனது கொழுந்து பிரசுர நிறுவனத்தின் வாயிலாக மாற்றமெதுவுமின்றி 'பெண் போராளிகள்' என்ற புதிய தலைப்பில் வெளியிட்டிருந்தார்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 'சமயக் கட்டுரைகள்' என்ற பெயரில் 1961ல் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். 'சமயம்' பற்றித் தினகரன் பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்த 27 கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நூல் அமைந்திருந்தது.

பின்னர் 1964ல் அதன் திருத்தப் பதிப்பாக, சில கட்டுரைகளைத் தவிர்த்து, சில இலக்கியக் கட்டுரைகளை புதிதாய்ச் சேர்த்து இருபது கட்டுரைகளுடன் இரசனைக்

குறிப்புகளையும் உள்ளடக்கி 'இலக்கியவழி'யை வெளியிட்டார். இன்றளவில் இவை இருவேறு நூல்களாகவே பதிப்புலகச் சூழலில் அறியப்படுகின்றன.

காத்தான்குடி கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை (1913-1984) அவர்கள், 1967ல் 'செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்' என்றொரு நூலை வெளியிட்டதை நாம் அறிவோம். மட்டக்களப்பு, முஸ்லிம்களிடத்தில் காணப்படும் திருமணச் சம்பிரதாயங்களைக் கருவாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நகைச்சுவை இழையோடும் நூல் இது.

இந்நூலின் பின்னைய பதிப்பொன்றை, பெப்ரவரி, 2001ல் நூலகவியல் ஆசான் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்கள் 'காத்தான்குடி தந்த கவிஞர் திலகம்' என்ற பெயரில் வெளியிட்டிருந்தார். மூலநூலுக்கு அணிசேர்க்கும் வகையில் கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்களின் வாழ்வும் பணியும் பற்றிய சில கட்டுரைகளையும் இந்நூலில், ணைத்துள்ளார். அதனால் இரண்டாவது பதிப்பாக இது கொள்ளப்படவில்லை. புதிய தலைப்பிலான தனி நூலாகவே உலாவருகின்றது.

'பலஸ்தீனக் கவிதைகள்' என்ற மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைநூல் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று நவம்பர் 1981ல் ஒன்பது பலஸ்தீனக் கவிஞர்களின் முப்பது கவிதைகளை உள்ளடக்கி வெளிவந்திருந்தது. இதே நூல் நவம்பர் 2000ல் 'பாலஸ்தீனக் கவிதைகள்' என்ற தலைப்புடன் ('ப', 'பா'வாகியதைத் தவிர தலைப்பில் மாற்றமில்லை) மீள்பதிப்பைக் கண்டிருந்தது.

இப்பதிப்பில் 15 கவிஞர்களின் 71 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. 56 பக்கம் கொண்ட முதற்பதிப்பிலிருந்து விரிவாக்கப்பட்டு 162 பக்கங்களைக் கொண்டமைந்தபோதிலும் இரண்டாவது பதிப்பாகவே இக்கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்திருந்தது.

புஷ்பாஞ்சலி முருகேசுபிள்ளை அவர்களின் 'சிறீலங்கா தாவரபோசன சமையல்' என்ற நூல் மனையியல்துறையில் சமையற்கலை கற்போருக்கான பிரபலமான நூலாக 1971 முதல் விளங்கி வருகின்றது. தனது ஆறாவது பதிப்பை 2005ல் கண்டவேளையில் தனது தலைப்பிலிருந்து சிறீ லங்காவை நீக்கிவிட்டு 'தாவரபோசன சமையல்' என்ற பெயரையே இந்நூல் சூடிக்கொண்டுள்ளது.

கவிமணி சீ.வி.வேலுப்பிள்ளை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட அமரசிருஷ்டியான In the Ceylon Tea Garden என்ற கவிதை நூலினை சக்தீ அ. பாலையா அவர்கள் தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட்டிருக்கின்றார். அது 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்ற தலைப்பில் கண்டி: செய்தி பதிப்பகத்தின் வாயிலாக 1969ல் முதலில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்நூலின் 2ஆவது பதிப்பினை செப்டெம்பர் 2007ல் கொழும்பு, பாக்கியா பதிப்பகம் மயில்வாகனத் திலகராஜா வெளியிட்டபோது மூலநூலின் தலைப்பின் மொழிமாற்றத்தைக் கவனித்து 'இலங்கை தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்று திருத்தியிருக்கிறார்.

‘சாதீயமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்’ என்ற நூலை யாழ்ப்பாணம்: புதியபூமி வெளியீடாக 1989ல் வழங்கிய வெகுஜனன், இராவணா (சி.கா.செந்திவேல், ந.,ரவீந்திரன்) ஆகிய இருவரும், சென்னையில் அதனை மீள்பதிப்பாக டிசம்பர் 2007ல் வெளியிட்ட வேளையில் ‘இலங்கையில் சாதீயமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்’ என்று தலைப்பினை மாற்றியமை தமிழகச் சூழலில் ஏற்புடையதே.

பா.சிவராமகிருஷ்ண சர்மா அவர்கள் 1968ல் வெளியிட்ட ‘ஸ்ரீ முன்னேஸ்வர வரலாறு’ என்ற நூலும், 2016ல் தனது இரண்டாவது பதிப்பைக் கண்டவேளையில் ‘ஸ்ரீ’ இன்றி வெறும் ‘முன்னேஸ்வர வரலாறு’ எனப் பிரசுரமானது. அதனை வெளியிட்ட குமரன் பதிப்பகத்தினர் தெளிவாக அதன் முன்னைய பதிப்பு வரலாற்றை நூலில் குறிப்பிட்டு நூலின் வரலாற்றை இற்றைப்படுத்தியிருந்தனர்.

ஆனால், 1989ல் யாழ்ப்பாணம், நான் வெளியீடாக வெளிவந்த சோ. கிருஷ்ணராஜா அவர்களின் ‘விமரிசன மெய்யியல்’ என்ற நூல், ‘விமரிசன முறையியல்’ என்ற மாற்றுத் தலைப்புடன் தமிழகத்திலிருந்து அக்டோபர் 1992ல் சென்னை சுவத் ஏசியன் புகல் வெளியீடாக மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. முன்னைய பதிப்பு விபரங்களை மறைத்ததுடன் அங்கும் 1ஆவது பதிப்பாகவே அந்நூல் குறிப்பிடப்பட்டு வெளிவந்துள்ளமை தவிர்த்திருக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

இதுபோல பல ஈழத்தின் முதற்பதிப்புகள் தமிழகத்தின் வர்த்தக நோக்கிற்காக (முதற்பதிப்புகளுக்கு நூலகக் கொள்வனவில் முன்னுரிமையுண்டு) அங்கும் முதற் பதிப்புகளாக புதுப்பிப்பெய்தி வந்துள்ளன.

‘பாலைவன உதிரிகள்’ என்ற கவிதைத் தொகுதி வே. குமாரவேல் அவர்களின் கவிதைகளைத்தாங்கி கொழும்பில் ஜூலை 1999ல் வெளிவந்திருந்தது. இந்நூலில் கவிஞர் குமாரவேல் எழுதிய 76 கவிதைகள் ஏழு பிரிவுகளில் தொகுக்கப்பட்டிருந்தன. 2002ல் இக்கவிதைத்தொகுதி தமிழகத்தின் மணிமேகலைப் பிரசுரத்தினரின் வாயிலாக மீண்டும் தலைகாட்டியிருந்தது. அங்கும் முதலாவது பதிப்பாகவும் ‘நான் பார்த்த நல்லவர்கள்’ என்ற வேறு தலைப்புடன் அதே நூல் பிரசுரமாகியிருந்தது. தமிழகப் பதிப்பை வாங்கியிருப்பவருக்கு அதன் முந்தைய பிறவி பற்றித் தெரிய வாய்ப்பில்லை.

கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் பயனுள்ள தரமான நூல்களை வெளியிடுவதிலும், பழைய நூல்களுக்கு புது வாழ்வளிப்பதிலும் ஈழத்தின் பதிப்புச் சூழலில் முக்கிய பணியாற்றி வருகின்றது. டிசம்பர் 2001ல் ‘இந்து கலாசாரம்: கோயில்களும் சிற்பங்களும்’ என்ற தலைப்பில் 442 பக்கம் கொண்ட ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொகுப்பொன்றினை பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட்டிருந்தது.

2000ம் ஆண்டு இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் நடத்தப்பட்ட இந்துசமய ஆய்வரங்கிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இதுவாகும். இந்து ஆலயங்களுக்கும் சிற்பக்கலைகளுக்கும்

இடையேயுள்ள தொடர்பையும் இந்து சமயப் பண்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தையும் அதிநுட்பமாக ஆய்வுக்குட்படுத்தும் 17 கட்டுரைகளை இந்நூல் கொண்டிருந்தது. மேற்படி திணைக்களத்தினர் டிசம்பர் 2009ல் இந்நூலை மேலும் சில கட்டுரைகளுடன் மீள்பதிப்புச் செய்தவேளையில் அப்பதிப்பிற்கு ‘இந்துக் கோயில்கள் கட்டடங்களும் சிற்பங்களும்’ எனத் தலைப்புப் பெயர் மாற்றம் செய்திருந்தார்கள்.

இது போன்றதொரு மாற்றம் ‘அமெரிக்க மிஷனும் இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும்’ என்ற பேராயர் எஸ். ஜெபநேசன் அவர்களின் நூலின் பின்னைய பதிப்பிலும் காணப்படுகின்றது. வட்டுக்கோட்டை: யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி, 1983 இல் வெளியிட்ட இந்நூலின் இரண்டாவது பதிப்பு, 2007ல் கொழும்பு, குமரன் புத்தக இல்ல வெளியீடாக வெளிவந்தபோது, ‘இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும் அமெரிக்கன் மிஷனும்’ என்ற பெயர் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. இது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று கருதுகின்றேன்.

‘தனிநாயகம் அடிகளார்’ என்ற தலைப்பில் அமுதன் அடிகள் அவர்கள் சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வாயிலாக 1993ல் வெளியிட்ட நூலொன்று பின்னாளில் இரா. மதிவாணன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு உலகத் தமிழர் பதிப்பக வெளியீடாக 2013ல் மீள்பிரசுரம் கண்டிருந்தது. மேலதிகமாக சில புகைப்படங்கள் இணைக்கப்பட்ட இந்த மீள்பதிப்பின் தலைப்பினை கவர்ச்சிக்காக ‘தனிநாயகம் என்னும் தமிழ் நாயகம்’ என்று மாற்றியமை தேவைதானா என்று தோன்றுகின்றது.

‘ஈழமுந் தமிழும்’ என்ற தலைப்பில் 1957ல் வெளிவந்த எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா அவர்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவமான நூல் ஈழத்தில் எழுந்த ஆரம்பகாலத் தமிழ் நூல்களின் பட்டியலாகும். 20 பிரிவுகளாக அந்நூல்களை வகைப்படுத்தியும் தந்துள்ளமை நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

இந்நூலை 2012ல் கொழும்பு குமரன் பதிப்பகத்தினர் புதுக்கிய மீள்பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளனர். மூலப்பெயரைத் தவிர்த்து இப்பதிப்பிற்கு ‘ஈழம் வளர்த்த நூல்’ எனத் தலைப்பிட்டுள்ளமை எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா அவர்களின் வேறொரு நூல் இதுவோ என்ற சந்தேகத்தை எதிர்காலத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடும்.

‘இந்த நாடு உருப்படாது’ என்ற மூலத் தலைப்பில் செங்கைஆழியான் எழுதிய தொடர்கதையொன்று ‘தீராச் சுகமைகள்’ என்ற பெயர் மாற்றத்துடன் வீரகேசரி வாரமலரில் 1983ல் பிரசுரமாகிவந்தது. 1977ம் ஆண்டுப் பகைப்புலத்தைக் கொண்ட இந்நாவல் பின்னர் ‘மண்ணின் தாகம்’ என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணம், மீரா வெளியீடாக 1989ல் நூலுருவில் வெளிவந்தது. அதே காலப்பகுதியில் ‘இந்த நாடு உருப்படாது’ என்ற தலைப்புடன் இந்நாவல் கமலம் பதிப்பகத்தினூடாகவும் அச்சேறியுள்ளது. ஆகமொத்தம் மூன்று தலைப்புகளில் ஒரு நாவலையே வாசிக்கும் பாக்கியம் எமக்குக் கைகூடியுள்ளது.

ஜனவரி 2006ல் வெளிவந்த மாத்தளை தவசஜிதரனின் கவிதை நூலொன்றும் தலைப்புச் சிக்கலில் மாட்டிக்கொண்டு

தத்தளிக்கின்றது. 'ஒளியின் மழலைகள்' என்ற இந்நூலின் மேலட்டையின் இருபுறமும் (முன்னட்டையும்/பின்னட்டையும்) வெவ்வேறு படங்களுடன் இரண்டு தனி நூல்களாக தனித்தனியாகப் பக்க எண்ணிட்டு (கவித்தொகை ஒன்று, கவித்தொகை இரண்டு) அச்சிடப்பட்டுள்ளமை குழப்பத்தை மேலும் அதிகரிக்கின்றது. ஒரே நூல் முன்பக்கம் திறந்தால் ஒரு நூலாகவும், பின்னட்டை வழியாகத் திறந்தால் வேறொரு நூலாகவும் எம் கண்களை ஏமாற்றுகின்றன.

'ஒரு கூடைக்கொழுந்து' என்ற நூல் என்.எஸ்.எம். ராமையா அவர்களால் எழுதப்பட்டு 1980ல் வெளிவந்த மலையகத்தின் பிரபல்யமான சிறுகதைத் தொகுப்பு. அதே தலைப்பில் தமிழகத்தின் சத்தியபாரதி பதிப்பகத்தின் வழியாக, செ. யோகநாதன், யோ. சுந்தரலட்சுமி ஆகியோர் இணைந்து இதே தலைப்பில் மே 1994ல் மற்றொரு மலையகச் சிறுகதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளனர். தலைப்பை மாத்திரம் வைத்து நூலைத் தேடுவோருக்கு வெவ்வேறு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் எதிர்காலத்தில் கைக்கெட்டும் வாய்ப்புள்ளது.

மலையக நூல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் இவ்வேளையில் பேராசிரியர் நந்தியின் அழியா இலக்கியமாக டிசம்பர் 1964ல் வெளிவந்த 'மலைக்கொழுந்து' என்ற நாவலைப் பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டும். 1959ல் 'குறுக்குவழி' என்ற ஒரு சிறுகதை பின்னாளில் 1961ல் விரிவாக்கப்பட்டு, 'மலைக்கொழுந்து'

என்ற பெருநாவலாகியிருந்தது. முப்பதாண்டுகளின் பின்னர் சாரல்நாடன் அவர்கள் தனது சிறுகதைத் தொகுதி - யொன்றிற்கான தலைப்பினை 'மலைக்கொழுந்தி' என்று பெயரிட்டிருந்தார். இச்சிறுகதைத்தொகுதியின் தலைப்பு நந்தியின் முற்சொல்லப்பட்ட நாவலின் தலைப்பினை எமக்கு எப்போதும் நினைவுறுத்தும்.

ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் தத்தமது நூல்களுக்குத் தலைப்பிடும்போது, அவற்றுக்கான தலைப்புத் தேர்வில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அதே வேளையில் ஒரு நூலின் மீள்பதிப்பிற்கோ, திருத்திய பதிப்பிற்கோ அப்பதிப்பில் பாரிய மாற்றங்களைச் செய்தாலன்றி மூலத்தலைப்பை மாற்றும் செயலைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

அது பின்னாளில் அந்த நூலின் வரலாற்றைக் குழப்பும் ஒரு செயலாகிவிடும். மீள்பதிப்பில் மூல ஆசிரியர் இல்லாதவிடத்தில் பின்னவர்கள் பாரிய மாற்றங்களைச் செய்தால், பதிப்புரையில் அதனைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு, அந்தப்பதிப்புக்கு புதியதொரு தலைப்பினை வழங்கி புதிய நூலாகவே அதனை வெளிக்கொண்டுவரலாம்.

என்றோ மறைந்துவிட்ட மூல ஆசிரியரின் நூலை நாம் விரும்பியவாறு மாற்றிவிட்டு அவரது மூலநூலின் பெயரிலேயே மீள்பதிப்பாக வெளியிடுவதென்பது ஒழுக்கவியல் சார்ந்து நியாயமானதொன்றல்ல.

Ceylonese and Jaffnese

Ceylonese Tamils made up an overwhelming majority in the civil service of British Malaya and Singapore prior to independence. It was in Malaysia and Singapore, that the term "Ceylonese" and "Jaffnese" were popularly used by the Sri Lankan Tamils to differentiate themselves from the larger Malaysian Indian and Indian Singaporean population who were predominantly of Tamil origin (but as of today, they are considered a sub-ethnic of these races in the respective national censuses of their adoptive countries due to the similarities of religion, ethnicity and language with the local ethnic Indian population of Tamil origin).

After the Pangkor Treaty of 1874, the British embarked upon the construction of roads, railways, schools, hospitals and government offices in the Malay Peninsular, to develop the country and to increase its revenue.

"It was to meet those early problems that Malaya looked to its older sister Ceylon for help and probably, the then Governor of the Straits Settlements secured the despatch to Perak of the 2nd division of the Ceylon Pioneer Corp. "So it

fell to the Ceylonese to survey the railways and to build and man them, to be apothecaries in the hospitals, to be technical assistants to qualified engineers and to staff the clerical services on which an expanding government was bound increasingly to depend.

In Kuala Lumpur, the Ceylon Tamil population was mainly concentrated in Brickfields and Sentul because of the proximity of the Administrative Centre of the Malayan Railway (opposite the railway station) and the Sentul Workshop. The Government provided accommodation for the white and the blue collar workers in these areas.

The Ceylon Tamils living in both these areas were devout Saivites and as they fervently believed that "no one should live in a place that has no Temple ", they soon began to organize themselves into Associations. This gave birth to the Sri Kandaswamy Kovil, Brickfields, which has become a landmark and tourist attraction in the city, showcasing Sri Lankan Tamil and Hindu architecture at its finest.

நூலக நிறுவன
சுவடிகள்
ஆவணப்படுத்தல்
அணி

நூலக நிறுவனத்தின் ஓலைச்சுவடி ஆவணமாக்கம்

நூலக நிறுவனமானது (noolahamfoundation.org) இலங்கைத் தமிழ்பேசும் சமூகங்களின் அறிவு வளங்களை எண்ணிம முறையில் ஆவணப்படுத்தி, பாதுகாத்து, பகிரும் பணியில் ஈடுபட்டுவரும் இலாப நோக்கமற்ற தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனமாகும். இது நூலகச் செயற்திட்டமாக 2005 தைப்பொங்கல் அன்று தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் நூல்கள் தட்டெழுதி இணைக்கப்பட்டன. பின்னர் மின்வருடல் (scanning) ஊடாக எண்ணிமப்படுத்தி பாதுகாத்தல் முன்மைச் செயற்திட்டம் ஆகியது. படிப்படியாக சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், ஆய்வேடுகள், பிரசுரங்கள், கையெழுத்துப்பிரதிகள் என நூலக நிறுவனத்தின் எண்ணிமப் பாதுகாப்புப் பணிகள் விரிவடைந்தன. 2011ல் எண்ணிம நூலக (noolaham.org) ஆவண எண்ணிக்கை 10,000 இணை எட்டியது.

2013ல் நூலக நிறுவனத்தினரால் 'தமிழ் ஆவண மாநாடு' நடத்தப்பட்டது. தமிழில் ஆவணப்படுத்தல் தொடர்பில் முன்னெடுக்கப்பட்ட முதல் மாநாடு இதுவாகும். இதே காலப் பகுதியில் பரிட்சைத் தாள்கள், பாடத்திட்டங்கள் போன்ற கல்வி வளங்களை ஆவணப்படுத்தி, பகிரும் முன்னோடித் திட்டமான மெய்நிகர் பள்ளிக்கூடத் திட்டம் (epallikoodam.org) முன்னெடுக்கப்பட்டது. 2016-2017 காலப் பகுதியில் இதழ்கள், பத்திரிகைகள் என்பவற்றில் கவனஞ் செலுத்தப்பட்டு, அவை ஆவணப்படுத்தப்பட்டன. தொடக்க ஆண்டுகளில் ஆண்டுக்கு சராசரியாக 2,000 ஆவணங்கள் எண்ணிமப்படுத்தப்பட்டு வந்தன. கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஆண்டுக்கு 15,000 மேற்பட்ட ஆவணங்களை எண்ணிமப்படுத்தும் வண்ணம் தனது செயல்வீச்சினை நூலக நிறுவனம் வளர்த்துள்ளது. 2017ல் 50,000 ஆவணங்கள் எட்டப்பட்டன. 2018 ஒக்டோபர் வரை 60,000 வளங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. பெண்கள் ஆவணகம், மலையக ஆவணகம், முஸ்லிம் ஆவணகம் ஆகியன சிறப்புக் கவனம் எடுத்து உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அச்சு எழுத்தாவணங்களைத் தாண்டி பல்லாடகங்களை ஆவணப்படுவது அவசியம் என்பது 2011 வியூகத் திட்டமிடல் ஊடாக அறியப்பட்டது. பல்லாடக வளங்களைச் சேகரித்தல், ஒழுங்குபடுத்துதல், பாதுகாத்தல், காட்சிப்படுத்தல் ஆகியவையும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக, தேடல் வசதிகளைக் கொண்ட பல்லாடக ஆவணகத் தளத்தை (aavanaham.org) 2017 தை மாதம் நூலக நிறுவனம் வெளியிட்டது. இதில்

புகைப்படங்கள், ஓவியங்கள், ஒலிப்பதிவுகள், காணொளிகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், அழைப்பிதழ்கள், கையெழுத்துப்பிரதிகள், கடிதங்கள், சுவடிகள், தபாலட்டைகள், கல்வி வளங்கள் உட்பட்ட பல வகைப்பட்ட அறிவு வளங்கள் சேகரிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான பல்வேறு வகைப்பட்ட தகவல் வளங்களைத் தொகுத்து ஆய்வுப் பொருட் சேகரங்கள் (thematic research collections) உருவாக்கப்பட்டுவருகின்றன. இவற்றுள் சாதிய எதிர்ப்புப் போரட்டங்கள், நங்கை, நம்பி, ஈரர், திருனர் மற்றும் ஈர் முறையில் சேராத பாலின-பாலீர்ப்பினர்கள் (LGBTQ+) ஆவணகம், மனித உரிமைகள் ஆவணங்கள் சேகரம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆவணங்கள், பல்லாடகங்கள் போன்றவற்றுக்கும் மேலதிகமாக, தனிநபர்கள், அமைப்புகள், இடங்கள்ஃபிரதேசங்கள் என்பனவற்றின் தரவுத் தொகுப்புகளும் தொகுக்கப்பட்டுவருகின்றன.

கள ஆய்வு அடிப்படையிலான பல்லாடக ஆவணப்படுத்தல் பணியில் ஈடுபடும் திறனை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நூலக நிறுவனம் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. தொழிற்கலைகளை ஆவணப்படுத்துதல், சுவடிகளை

ஆவணப்படுத்துதல், வாய்மொழி வரலாறுகள், ஊர்களை ஆவணப்படுத்துதல் உட்பட்ட ஆவணப்படுத்துதல்களுக்கும் இந்த கள ஆய்வு (field work) அவசியம் ஆகிறது. நூலக நிறுவனத்தின் கள ஆய்வு விரிவாக்கலில் சுவடிகளை ஆவணப்படுத்தும் செயற்திட்டம் ஒரு முக்கிய பங்காற்றி வருகிறது.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகங்களின் ஆவணப்படுத்தற் பயணத்தில் நூலக நிறுவனம் ஏட்டுச் சுவடிகளை ஆவணப்படுத்தும் பணிகளை 2012ல் ஆரம்பித்தது. அதிக பொருட்செலவைக் கோரும் அப்பணியினை அப்போது விரிவாக்க முடியவில்லை. 2017ல் பல்லாடக ஆவணகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பிரித்தானிய நூலகத்தின் உதவியுடன் நூலக நிறுவனம் சுவடிகளைத் தேடி ஆவணப்படுத்தத் தொடங்கியது. அவ்வகையில் இதுவரை 60,000 சுவடிப்பக்கங்கள் அடையாளங் காணப்பட்டு அவற்றை ஆவணப்படுத்தும் பணி முன்னெடுக்கப்படுகிறது. பிரித்தானிய நூலகம் உள்ளிட்ட சர்வதேச ஆவணக்காப்பகங்கள் பயன்படுத்தும் தொழில்நுட்பங்களையும்

நியமங்களையும் பயன்படுத்தி இந்தப் பணி நடைபெற்று வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஓலைச்சுவடிகள்

இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் காகிதத்தின் வருகையின் முன்னர் எழுதுவதற்கு ஏட்டுச் சுவடிகளே பயன்படுத்தப்பட்டன. இலங்கையில் பெரும்பாலும் பனையோலைகளே ஏட்டுச்சுவடிகளை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன. பொருத்தமான பனை ஓலைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவற்றின் நரம்புகள் நீக்கப்பட்டு அளவெடுத்து நறுக்கி, உலர்த்திப் பதப்படுத்தி ஒன்று அல்லது இரண்டு துளையிட்டுக் கட்டி எழுதுவதற்கான ஓலைகள் தயார் செய்யப்பட்டன.

இவ்வோலைகளில் எலும்பு, தந்தம், பித்தளை, செம்பு, இரும்பு, தங்கம் போன்ற உலோகங்களில் ஒன்றினால்

செய்யப்பட்ட எழுத்தாணி கொண்டு எழுதினர். குண்டெழுத்தாணி, வாரெழுத்தாணி, மடக்கெழுத்தாணி என்று பல வகையான எழுத்தாணிகள் பயன்பாட்டில் இருந்தன.

பெரும்பாலும் ஓலையை இடக்கையால் பிடித்து நகர்த்திய வண்ணம் வலக்கையால் எழுத்தாணி கொண்டே சுவடிகளில் எழுதப்பட்டது. எழுத்தாணி பிடித்த இடத்திலேயே இருக்க ஓலையே நகர்த்தப்பட்டது. சுவடியின் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்து வெவ்வேறு தனித்துவமான முறைகள் எழுதப் பின்பற்றப்பட்டன. எழுத்துகளோடு ஓவியங்களும் சுவடிகளில் வரையப்பட்டன.

இன்று எமக்கு கிடைக்கும் ஓலைச்சுவடிகளில் பெரும்பாலானவை 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதி அல்லது 20ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. சித்த மருத்துவம், ஆயுள்வேதம், கோயில் வரலாறுகள், இலக்கியங்கள், சாதகங்கள் என்று பல வகைப்பட்ட உள்ளடக்கங்களை இவை கொண்டுள்ளன. இவை தனிநபர்கள், கோயில்கள், நூலகங்களின் சேகரிப்புகளில் உள்ளன.

இந்தச் சுவடிகள் பெரும்பாலும் தமிழ் எழுத்துகளையும், எண்களையும், சில கிரந்த எழுத்துகளையும் கொண்டுள்ளன. இவற்றை வாசிக்க சிறப்புப் பயிற்சி தேவை. தமிழ் இலக்கண, இலக்கியப் புலமை கொண்டவர்கள் சுவடிகள் வாசிப்புத் திறனை சுருக்கமான பயிற்சிகளுடன் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இது தொடர்பாக முனைவர் பால சிவகடாட்சம் அவர்கள் கடந்த யூன் அன்று அண்ணாமலைக் கனடா வளாகத்தில் ஒரு பயிற்சிப் பட்டறையை வழங்கி இருந்தார். இந்த பயிற்சி காணொளிகளை ஆவணகத்தளத்தில் காணலாம்.

சுவடிகளின் அழிவு

பழங்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சுவடிகள் ஒரு காலத்திற்குப் பிறகு பாதுகாப்பின்றி அழியத் தொடங்கின. அவ்வாறு அழிந்ததற்கான காரணங்களை இரண்டு வகைகளில் அடக்கலாம். அவை, இயற்கை அழிவு, செயற்கை அழிவு என்பனவாகும்.

சுவடிகளுக்கு இயற்கையாக நிகழ்ந்த அழிவுகளை இயற்கை அழிவு எனக் கூறலாம். பொதுவாக ஓலைச் சுவடிகள் குறைந்த வாழ்நாள் கொண்டவை. கறையான், இராமபாணம் (ஒருவகைப் பூச்சி), ஈரப்பதம், புகை, நெருப்பு ஆகியவற்றால் விரைவில் பாதிக்கக்கூடியவை. காற்று, மழை, வெயில், தீ ஆகிய இயற்கைச் சீற்றத்தில் சிக்கி அழியக்கூடிய தன்மை கொண்டவை. கடற் கோள்கள், நெருப்பு, பூச்சிகள் என்பவற்றாலும் தானாக மட்கியும் சுவடிகள் அழிந்தவிதம் பற்றியே நாம் அறிந்து வைத்திருக்கின்றோம். பல இலட்ச சுவடிகள் அழிந்தவிதம் நமக்குத் தெரியாமலே போய்விட்டன. இவ்வாறு இயற்கைக்கேடுகள் ஒருபுறம் சுவடிகளை அழித்துக் கொண்டிருக்க மற்றொரு புறம் மனிதர்கள் அறியாமையால் சுவடிகள் அழிந்தன.

தமிழ்ச் சுவடிகள் இயற்கை அழிவுகளைவிடச் செயற்கை அழிவுகளாலேயே மிகுதியாக அழிந்தன என்று கூறலாம். இவ்வழிவுக்கு மன்னரிடையே நிகழ்ந்த போர், அரசியல் மாற்றம், மக்களின் குடிப்பெயர்ச்சி, வெளிநாட்டினருக்கு விற்பல், தீயிலிடுதல், நீரில் எறிதல், கவனமின்மை, பராமரிப்பின்மை போன்றவை காரணங்களாக அமைகின்றன. இப்பகுதியில் நெருப்பிலும் நீரிலும் இடுதல், குதிரைக்கு வெந்நீர் போடுதல், காணாமல் போனவை, அந்நியர்களால் ஏற்பட்ட அழிவுகள், முடநம்பிக்கையால் ஏற்பட்ட அழிவுகள் ஏராளம். மேலும், சுவடிகளை உருவாக்க, படியெடுக்க, வாசிக்க தெரிந்த துறை வல்லுனர்கள் அருகிவருவதும் இந்தச் சுவடிகளுக்கு ஒரு முக்கிய இடராக (risk) உள்ளது.

சுவடிகளைப் பாதுகாத்தல்

சுவடிகளைப் பாதுகாக்கும் பணியைச் சுவடிகளை எழுதிய காலத்திலிருந்து தொடங்கியுள்ளனர். பழங்காலப் பாதுகாப்பு முறையில் இயற்கையாகக் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களைக் கொண்டு காலங்காலமாகப் பாதுகாத்து வந்தனர். இம்முறையில் மஞ்சள் அல்லது வேப்பம் எண்ணெய்ப் பூச்சுமுறை, கோவையி-லைச்சாறு அல்லது மை கொண்டு பாதுகாத்தல், மணப்பொருள் முடிச்சு வைப்புமுறை போன்ற பாதுகாப்பு முறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

தற்காலப் பாதுகாப்புமுறையில் அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட இரசாயனப் பொருட்கள், அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளால் உருவான கருவிகள் போன்றவற்றைக் கொண்டு சுவடிகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இம்முறையில் இரசாயனப் பொருட்களைக் கொண்டு பாதுகாத்தல், குளிர்சாதன அறையில் வைத்துப் பாதுகாத்தல், அறிவியல் கருவிகளைக் கொண்டு பாதுகாத்தல் போன்ற பாதுகாப்பு முறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

எண்ணிம ஆவணமாக்கம்

எந்த வகையில் பாதுகாக்கப்பட்டாலும் குறிப்பிட்ட காலம் தாண்டிய பின்னர் சுவடிகள் அழிவடைவதைத் தவிர்க்க முடியாது. அவ்வகையில் சுவடிகளைப் படியெடுத்து மீண்டும் எழுதும் பணி முக்கியமானதாக இருந்தது. அவ்வாறு சுவடிகள் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கு (86ம் பக்கம் வருக)

மருத்துவர் கதிர் துரைசிங்கம்

கழிந்த காலக் களிப்பு

நவம்பர் மாதம் 19ம் திகதியை உலக கழிவறைத் தினமாக ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபை 2013ல் பிரகடனப்படுத்தியது. இந்தத் தகவல் அண்மையில்தான் எனக்குக் கிட்டியது. தினந்தினம் 6-8 தடவைகள் ஒவ்வொருவரும் போய்வரும் கழிவறைக்கு, உலகளாவிய தினமா? வியப்பாக இருந்தது. இதனால் கழிப்பி - டத்தின் பரிமாண வளர்ச்சியை ஒரு பதிவாக்க விரும்பியதன் விளைவு இக்கட்டுரை.

நான்கு வயதானதும் எனது தாயார் என்னை கோடிப்புறம் அழைத்துச் சென்று மலம் கழிக்க விடுவார். மண்வெட்டியால் வெட்டப்பட்ட குழியொன்றில் அது புதைக்கப்படும். சிறுநீர் கழித்தல் பெரும் பிரச்சனையல்ல. வீட்டுக்குச் சற்று தூரத்தில் எங்கும் கழிக்கலாம். பின் கோடியின் ஒரு மூலையில் கிடுகு வேலியால் நான்கு பக்கமும் அடைக்கப்பட்டு உள்ளே செல்ல வசதியான இடமொன்று, தாயார், சிறிய தாயார், மலங்கழிக்கச் செல்லும் இடம்.

நான் சற்று வளர்ந்ததும் அந்த அடைப்புக்குள் செல்ல பழகிவிட்டேன். ஆறடி ஆழ நீள்சதுர கிடங்கு, அதன் அகலத்தை இடைவெளிவிட்டு மூன்றாகப் பிரிக்க, கிடங்கின் முழு நீளத்துக்கு அரை அடி அகலமான நான்கு தடித்த மரச்சாரங்கள். இடைவெளி ஒன்றின் முன்னுள்ள மரச்சாரத்தின் மேல் அமர்ந்து பின்னுள்ள இடைவெளி வழியாக கிடங்கில் விழக்கூடியதாக மலங்கழிக்க வேண்டும். தண்ணீர் எடுத்துச் சென்றால் கழுவிக்கொள்ளலாம். இந்த அமைப்பு கிடங்குக் கக்கூஸ் அல்லது குழிக் கக்கூஸ் (Pit Latrine) என்று அழைக்கப்பட்டது.

காலைக்கடனை காலையிலேயே முடிப்பது கிராமத்தவர் அனேகரின் வழக்கம். வேப்பங்குச்சி ஒரு கையில், சுருட்டு மறுகையில் ஏந்தியவண்ணம் ஆண்கள் சிலர் அதிகாலையில் தனியாக அல்லது கூட்டமாக பனைக்கு என்று செல்வார்கள். வசிப்பிட எல்லையைத் தாண்டி சிறிது தூரத்தில் பனை மரங்களை எல்லா உயரத்திலும் தோப்பாகக் காணலாம். வடலி ஒன்றின் மறைவில் வசதியாகக் கழிப்பு இடம்பெறும். வெளியில் கழிப்பதால் வெளிக்குப் போதல் என்றும், பனந்தோப்பில் கழிப்பதால் பனைக்குப் போதல் என்றும் இக்கைங்கரியம் அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஆண்கள் வெளியே போகும் வீடுகளில், மற்றையோர் கழிக்கக் கிடங்குக்கு காத்திருக்கும் நேரம் குறைவதோடு, கிடங்கின் ஆயுளும் கூடும்.

எனக்குப் பதினொரு வயதாக இருக்கும்போது, ஆறடி ஆழ புதிய சதுரக் கிடங்கு வெட்டப்பட்டு அதன் மேற்பக்கம் ஒரு அடி அத்திவாரமாக வைத்து, ஓர் அறை கொங்கிறீற்றால் கட்டப்பட்டது. அச்சில் வார்க்கப்பட்ட கொங்கிறீற் துண்டு ஒன்றினால் கிடங்கு மூடப்பட்டது. அந்தத் துண்டு ஒரு அடி நீள அரை அடி அகல துவாரம் உள்ளது. துவாரத்தின் இரு பக்கத்திலும் பாதம் வைத்துக் குந்தியிருக்க இரு மேடுகள் இருக்கும். அந்த அறையின் முன்பக்கம் பூட்டித் திறக்கக்கூடியதாக கதவுண்டு. இது

கிடங்குக் கக்கூஸ் என்றாலும் பாதுகாப்பாகவும் சுத்தமாகவும் பிரத்தியேகமாகவும் மலசலங்கழிக்க வசதியாயிற்று. நகரங்களிலும் சில அலுவலகங்களிலும் இதே அமைப்பில் கிடங்குக்கு மாற்றீடாக அகன்ற வாளி ஒன்றை வைப்பதற்கு இடம் விடப்பட்டிருக்கும். பல வீடுகளிலுள்ள வாளிகளைச் சேர்த்து ஒரு தள்ளு வண்டிலிலுள்ள பெரிய வாளிக்குள் இட்டு அதற்கெனப் பணிபுரியும் தொழிலாளர் எடுத்துச் செல்வார்.

எனக்கு 13 வயதாகும் வேளையில் சிமெந்தினால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டி (Squatting Pan) ஒன்று மலசலங்கழிப்பதற்கென சுகாதாரப் பிரிவினரால் விநியோகிக்கப்பட்டது. அந்தச் சட்டி சுரைக்காயின் பாதி வடிவிலானதாக இருக்கும். அதன் ஆழமான பகுதியில் நான்கு அங்குல விட்டமுள்ள துவாரமுண்டு. இந்தத் துவாரம் மேலே சென்று கீழே இறங்கி பின்னர் நேர் குழாயாக வெளியேறும் வகையில் சிமெந்தினால் உருவாக்கப்பட்டது. வரைபடங்கள் மூலம் இதை எவ்வாறு வைத்து மலசலகூடம் கட்டுவது என்று காட்டப்பட்ட வகையில் சட்டி அறைக்குள் வைத்துக் கட்டப்பட்டது. வெளியே வரும் குழாய் வாய்க்கால் ஒன்றுடன் இணைக்கப்பட்டு பின்னால் சற்றுத் தூரத்திலுள்ள மூடப்பட்ட கிடங்கில் சென்றடையும். தண்ணீரை விசையாகச் சட்டியில் அடித்து அந்தக் கிடங்குக்குள் அனைத்தையும் தள்ள முடியும். தண்ணீரின் ஒரு பங்கு சட்டியின் அடியில் தேங்கி நிற்கும். இது Waterseal Latrine அல்லது Lavatory என அழைக்கப்பட்டது.

தண்ணீரால் தள்ளும் பொறிமுறையே (Water seal) இப்போதும் நடைமுறையில் இருக்கிறது. வடிவங்களும் வசதிகளும் காலத்துக்கேற்ற வகையில் மாற்றம் பெற்று வருகின்றன. சீமெந்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட சட்டி செரமிக்காக (Ceramic) மாறிற்று. குழாய் நீர் வரத்தொடங்கியதும் சட்டியின் உள்விளிம்பில் துவாரங்கள் அமைக்கப்பட்டது. கழிவறையின் உட்பக்க பின்புவரில் நீர்கொள்கலன் (Cistern) பொருத்தப்பட்டு குழாய் நீர் அதற்குள் செல்லும் வகையில் தொடுக்கப்பட்டது. ஒரு சங்கிலியை இழுப்பதன் மூலம் கொள்கலனிலுள்ள நீர் சட்டிக்கு வந்து மலத்தை கிடங்குக்குள் அனுப்பும் வகையில் வால்வுகள் அமைக்கப்பட்டன. கழுவிச் சுத்தம் செய்வதற்கு நீர் வசதி குழாய் மூலம் (Tap) அமைக்கப்படும். இது மலசலகூடம் (Toilet) எனப் பெயர் பெற்றது.

வீடு புனரமைக்கப்பட்டபோது வெளியே தனிக்கட்டிடமாகவிருந்த மலசலகூடம் வீட்டின் ஓர் அங்கமாயிற்று. வெளி விறாந்தையின் ஒரு பக்கம் குளியலறை, மறுபக்கம் மலசலகூடம், நடுவில் ஏனைய வேலைகளுக்கு சிங்க் (Sink) கட்டப்பட்டது. வீட்டுக்கு வெளியே செல்லாமல் சகலவற்றையும் வீட்டுக்குள்ளேயே செய்யக்கூடியதாக இது அமைந்தது. எங்கள் வீட்டு எண்ணிக்கை ஆறாக வீட்டுக்குள் சிலரும், கிணற்றடியில் சிலருமாக வசதிகள் மாறின.

திருமணமானபின் கொழும்புக்கு இடமாற்றம் பெற்று வாடகை வீட்டில் குடியேறினேன். மலசலகூடம் தனியாக ஓர் அறை, குளியல் தொட்டி, நீர்ப்பாய்ச்சி (Shower), முகம் கழுவ, சவரம் செய்ய நீர்த்தொட்டி என்று இன்னுமோர் அறை அந்த வீட்டில்.

கனடா வந்ததும் மலசலகூட அமைப்பு வித்தியாசமாக இருந்தது. சட்டி, கொள்கலன் இரண்டும் இணைந்து கழிப்புக் கலம். இதில் குந்தத் தேவையில்லை. இருந்தவாறே தண்ணீர் கொள்கலனை அழுத்தலாம். கழுவும் நீர், குளிக்கும் நீர், மலசலம் அனைத்துமே நகரத்தின் பெருங்கால்வாயுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

Wash basin, comode இரண்டும் இருந்தால் Washroom (2 pieces) கழிவறை என்றும், இவைகளுடன் தொட்டி மற்றும் ஷவரும் இருந்தால் (பாத்ரூம் - 3 Piece) குளியலறை என்றும் கூறுகிறார்கள். இவையிரண்டையும் பொதுவாக கழிவறை (Toilet) என்கிறார்கள். இவைகளை சில இடங்களில் ஓய்வறை (Restroom) என்றும் அழைப்பர்.

வீட்டுக்கு வெகுதூரத்திலிருந்த கழிவறை படுக்கையறைக்குள் வந்துவிட்டது. வீட்டில் உணவு அருந்தி வெளியில் கழித்த காலம்போய், வெளியில் உணவருந்தி வீட்டில் கழிக்கும் காலமாக மாறிவருகிறது. சில நாடுகளில் தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட கழிவறைகள் உள்ளன. ஹோங்கொங் நகரிலுள்ள சுவர்ண மண்டபத்தில் உல்லாசப் பயணிகளைக் கவர்வதற்காக 24 கரட் தங்கத்தாலான கழிவறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் பின்னர் அரண்மனை மாளிகைகள், பயண விடுதிகளென பல நாடுகளில் 68 தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட கழிவறைகள்

அமைக்கப்பட்டு பாவனைக்கு விடப்பட்டுள்ளது. விரும்பிய இசையைக் கேட்கவும், விரும்பிய வாசனையை நுகரவும் கூடியதாக கழிவறைகளில் வசதிகள் செய்யப்படுகிறது.

உலகளாவிய ரீதியில் சுமார் 892 மில்லியன் மக்கள் கழிவறைகளின்றி வெளியிடங்களில் வாழ்ந்து வருவதாக சொல்லப்படுகிறது.

கக்கூஸ், கழிவிடம், கழிப்பிடம், மலசலகூடம், கழிவறை, கழிப்பறை, குளியலறை, ஓய்வறை என்று பெயர் மாற்றம் காலத்தோடு இணைந்ததாக மாறிக்கொண்டு போகுதே தவிர, மலம் சலம் இரண்டையும் கழிக்கும் வேலை நாங்களே செய்ய வேண்டுமென்பதில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை.

Male - Female, boys - Girls, Men - Women, Gentlemen - Ladies என்றும், மொழி புரியாதவர்களுக்காக குட்டைப் பாவாடை சட்டை அணிந்த பெண்ணையும், நீள்காற்சட்டை சேர்ட் அணிந்த ஆணையும் படமாக பொதுவிடக் கழிப்பறைகளில் காணலாம். சில நாடுகளில் கழிவறைகளைப் பயன்படுத்த கட்டணம் அறவிடப்படுகிறது.

அங்காடிகள், தனியார் நிறுவனங்கள், உணவகங்கள், எரிபொருள் நிலையங்கள் மற்றும் முக்கிய பொது இடங்களில் கழிவறை இருக்க வேண்டுமென்பதும் அது இலவசமாக இருக்க வேண்டுமென்பதும் கனடாவில் நடைமுறையிலுள்ளது.

நீர்வளம், நிலவளம், காருண்யம், மனிதம் எல்லாமே நிரம்பிய கனடாவில், கழிப்பதே ஒரு களிப்புத்தான்.

நூலக நிறுவனத்தின்..

படியெடுத்தே கடத்தப்பட்டன. சுவடிகள் நூல்களாகிய காலங்களில் தவற விடப்பட்ட சுவடிகள் படிப்படியாக அழிவடைந்து வந்தன. அவற்றைப் பார்த்து எழுதிப் புதிப்பிக்க வல்லோர் மிக அருகியுள்ள இக்காலத்தில் எஞ்சிய சுவடிகள் மிகவேகமாக அழிவடைந்து வருகின்றன.

சுவடிகளை மீள எழுதிப் பாதுகாக்க முடியாது என்பதால் நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்திப் பிரதியெடுப்பது இன்றியமையாத பணியாக உள்ளது. தமிழகத்தின் பொறுத்தவரையில் பல இலட்சம் சுவடிகள் எண்ணிம நுட்பத்தினைப் பயன்படுத்திப் படியெடுக்கப்பட்டு விட்டன.

இலங்கையில் தமிழ்ச் சுவடிகளை எண்ணிம முறை மூலம் பிரதிசெய்து ஆவணப்படுத்தி வரும் பணியை நூலக நிறுவனம் மேற்கொண்டு வருகிறது.

அடிப்படையில் உயர்ந்த தர கமராக்களைப் பயன்படுத்தி, குறைந்தது 300 டிபிஐ-24பிட் நிற (300 dpi - 24 bit - color) சீர்தரத்தில், நிற அளவுகோல் (colour scale), ஒளிக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளையும் பயன்படுத்தி இந்தப் பணி முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஓலைகள் uncompressed வகைக கோப்புகளாக பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

அவை பின்னர் குறைந்த அளவான படங்களாக அல்லது பிடிஎப் (PDF) கோப்புகளாக மாற்றப்பட்டு இணையம் ஊடாக இலகுவாக தரவிறக்கக்கூடிய வண்ணம் பகிரப்படுகிறது.

சுவடிகளில் எமது மொழி, இலக்கியம், வரலாறு, மருத்துவம், வாழ்வியல், சமயம் உட்பட்ட பல துறைகளின் தகவல்கள் பொதிந்து கிடைக்கின்றன.

இந்த மரபுரிமைகளை அடுத்த தலைமுறைகளுக்கு பாதுகாத்து கையளித்தல் நமது கடமை ஆகும். பெரும்பாலான சுவடிகள் அழிவடைந்து விட்ட நிலையில் எஞ்சிய சுவடிகளை ஆவணப்படுத்த அனைவரும் முன்வர வேண்டும்.

உங்களிடம் சுவடிகள் இருப்பின், அவற்றை எண்ணிமப்படுத்தி பாதுகாக்க தந்து உதவுவதன் மூலம் நீங்களும் இந்தப் பெரும் பணியில் பங்கேற்க முடியும்.

எம்மிடம் தரப்படும் சுவடிகள் உங்களுக்கு மீண்டும் கவனமாகக் கையளிக்கப்படும். உங்களின் இடத்துக்கு வந்தும் எம்மால் எண்ணிமப்படுத்தல் பணிகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

ஊர்கூடி ஆவணப்படுத்துவோம்.

கனடாத் தொடர்புகள்:
சுதர்சன் - 416-854-6768, சுசந்தன் - 641-850-0152

இலங்கைத் தொடர்புகள்:
நூலக அலுவலகம் - 0094 21 223 1292,
noolahamfoundation@gmail.com

மாத்தளை சோமு

மலேசியத் (மலையகத்) தமிழர்களின் சரித்திரம்

இன்றைய மலேசியா சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் 'மலாயா' என அழைக்கப்பட்டது. அந்த மலாயாவில் சிங்கப்பூரும் இணைந்திருந்தது. மலாயாவின் மலாக்காத் துறைமுக நகரம், தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் ஏனைய நாடுகளுக்கும் மலாக்காக் கடல் வழியே போக ஒரு துறைமுகச் சந்தியாக இருந்தது. இந்தியாவிலிருந்தும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் வருகின்ற கப்பல்கள் மலாக்கா வழியாகத்தான் தாய்லாந்து, கம்போடியா ஆகிய நாடுகளுக்குப் போக முடியும். நெடுந்தொலைவு பயணித்த கப்பல்கள் மலாக்காவில் நின்று ஓய்வெடுத்துப் போகலாம். அதுவே பிற்பாடு மேற்கத்திய நாடுகளின் ஆதிக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது. வரலாற்றுக் குறிப்புகளின்படி 14ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், சோழர் குலப் பெண்ணொருத்திக்குப் பிறந்த பரமேசுவரன் என்பவன் மலாக்காவில் ஓர் ஆட்சியை நிறுவினான். மலாக்கா என்ற சொல் 'ஆமலக்காய் (நெல்லிக்காய்)' என்ற சொல்லிலிருந்து மருவி 'மலாக்கா' என வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

மலாக்காவின் முக்கியத்துவம் அறிந்த போர்த்துகேயர் தமது வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்தக் கொச்சித் (இந்தியா) துறைமுகத்திலிருந்து ஒரு கப்பல் படையோடு வந்து 1511ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் மலாக்காவைக் கைப்பற்றித் தமது ஆட்சியை நிறுவினர். மலாக்கா கடல் வர்த்தகக் கேந்திரமாக இருந்ததால், மலாயாவின் ஏனைய பகுதிகளைக் கைப்பற்றப் போர்த்துகேயர் முனையவில்லை.

மலாக்காவைப் போர்த்துகேயர் ஆண்ட காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வாணியம் நிமித்தம் மலாக்கா வந்தவர்களில் செட்டியார்கள், படையாச்சிகள், நாயக்கர், பிள்ளைமார் எனப் பல பிரிவினர் இங்கு வந்தனர். காலப்போக்கில் தாயகத் தொடர்புகள் அற்றுந்து போக, அவர்கள் மலாக்காவில் இருந்த சீன, மலாய், போர்த்துகேயப் பெண்களைத் 'தாலி கட்டித்' திருமணம் செய்தனர். நாளடைவில் அவர்களின் தாய்மொழி மறந்து போய் மலாய் மொழியைப் பேசத் தொடங்கினர். சீனர்களின் 'கவுன்' உடைக்கு மாறினார்கள். ஆனால் தங்களின் சமய நம்பிக்கை, பண்பாடு மாறாமல் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களே பிற்பாடு 'மலாக்காச் செட்டி' என அழைக்கப்பட்டார்கள்.

1640இல் மலாக்காவைப் போர்த்துகேயரிடமிருந்து டச்சுக்காரர்கள் கைப்பற்றினர். 1795இல் பிரிட்டிஷர் டச்சுக்காரரிடமிருந்து மலாக்காவைக் கைப்பற்றினர். 1786 இல் மலாயாவின் இன்னொரு முக்கியத் துறைமுகமான பினாங்குத் தீவையும் கைப்பற்றிய பிரிட்டிஷர், மலாயா முழுவதையும் கைப்பற்ற முயன்று வெற்றியும் கண்டனர்.

1786இல் பினாங்குத் தீவைக் கைப்பற்றியதும், அவர்களது வீட்டு வேலைக்கும், கேப்பி, கரும்புத் தோட்டங்கள் போடவும் இந்தியாவிலிருந்து குறிப்பாகத் தமிழர்களைத் தொழிலாளர் - களாகக் கப்பலில் கொண்டு வந்தார்கள். 1786இல் தொடங்கிய மலாயாவுக்கான இந்தியர் குடியேற்றம் 1941 வரை தொடர்ந்தது. இவ்வாறு குடியேறியவர்களில் தமிழ்நாட்டு தமிழர்களே பெரும்பான்மையினராவர்.

1844 முதல் 1941 வரை குடியேறிய தொழிலாளர்களைக் கீழ்க்கண்ட நான்கு பிரிவுகளுக்குள் பார்க்கலாம்.

1. சஞ்சிக்கூலி (Indenture) ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு - 9.1%
2. கங்காணி மூலம் - 43.7%
3. சொந்தமாக - 10.7%
4. மற்றவர்

(சொந்தமாக வந்தவர்கள் சுயமாக வியாபாரம் செய்ய வந்தவர்கள்).

1913இல் மலாயாவுக்கு வந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1,18,583 ஆகும். அவ்வாண்டு திரும்பிப் போனவர்கள் 70,090 ஆகும். 1957இல் 6,34,681 தமிழர்கள் உட்பட 8,20,256 இந்தியர்கள் மலாயாவில் இருந்ததாகக் கணக்கெடுப்புச் சொல்கிறது.

மலேசியாவில் தேயிலை பயிரிட ஏதுவான மலைப்பகுதிகள் குறைவாக இருந்ததால், ரப்பர் பயிர் செய்கைக்கே பிரிட்டிஷர் முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். 1897இல் அமேசானில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான ரப்பர் விதைகளைக் கடத்தி வந்த ஹென்றி விக்ரம் என்பவரால் ரப்பர் மரக்கன்றுகள் சிங்கப்பூருக்கு வந்தன. தொடக்கத்தில் வந்த 22 ரப்பர் மரக்கன்றுகள்தாம் மலாயாவின் கோடிக்கணக்கான ரப்பர் மரங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தன.

1890இல் மலாக்காவில் சீன முதலாளி ஒருவருக்கு நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் பண உதவி செய்ததால், முதலாவது ரப்பர் தோட்டம் உருவாகியது. 1911இல் பத்து லட்சம் ஏக்கரில் ரப்பர் மரங்கள் பயிரிடப்பட்டன. 1918இல் உலக ரப்பர் உற்பத்தியில் பாதியை மலாயா கொண்டிருந்தது. இந்த ரப்பர் மரங்களோடு மலாய் வந்த தமிழர்களின் சோகமும் பயிரிடப்பட்டது.

தமிழகத்தில் 'கங்காணிமார்கள்' மேற்கொண்ட பொய்ப் பிரச்சாரங்களை நம்பித் தமிழர்கள் அடங்கிய தென்னிந்தியர்கள் பினாங்குத் துறைமுகத்தில் கப்பலில் வந்து இறங்கினார்கள். கப்பல் பயணமே அவர்களைப் பயமுறுத்தியது. ஆடு,

மாடுகளைப்போல் அவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்தார்கள். சிலர் கப்பல் பயணத்திலேயே இறந்து கடலில் சங்கமித்தார்கள்.

மலாயா சொர்க்கபூமி என்ற கனவுகளை இதயத்தில் தேக்கி, இன்பமான வாழ்க்கையைத் தேடி வந்தவர்களை அடர்ந்த காடுகளும், கொடிய விலங்குகளும், கொன்று மாய்க்கும் மலேரியாக் கொசுக்களும், ரத்தம் குடிக்கும் அட்டைகளும், நச்சுப் பாம்புகளும் வரவேற்பதைக் கண்டு பயந்தனர். பாதை வெட்டியே நடக்க வேண்டிய நிலையில் தவித்தனர். தாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டதை வாய்மொழிப் பாடல்களில் பதிவு செய்தனர்.

“பகடியான வார்த்தையிலே
பால் மரத்தில் பணம் காய்க்கும்
ஆவடியில் முந்திக்கிட்டா
அதிர்ஷ்டம் தானே வரும்!
இப்படியும் ஜாலாக்கு
எப்படியும் போட்டாங்க...”

(பகடி - இங்கு சிரிப்பு உண்டாக்கும் என்ற பொருளில் வருகிறது. இலங்கையில் ‘பகடி’ என்றால் கேலி, பரிசாசம் என்று பொருள்).

“பொய் சொல்லிக் கப்பலேத்திப்
பொழும்பெல்லாம் போச்சுங்க
கருங்கடல் தாண்டி வந்து
கைகாட்டி நின்றோமுங்க
கல்பமும் உண்டுன்னு
கையேந்தி ஊமையானோம்!
* * * * *

சஞ்சிக் கூலிகளுக்குச்
சொர்க்கம் காட்டத்தான்
பொறமலையில் தள்ளினாங்க
சொர்க்கமும் காணலிங்க
சொகுசும் காணலிங்க
கொசுவாலே குடிச்ச மிச்சம்
கொள்ளையிலும் போனாங்க!”
இந்தப் பாடல்களின் வரிகள் மூலம் வெப்ப நாடான மலேசியாவில் ரப்பர் தோட்டங்களில் குடியேறிய தமிழர்களின் துயரங்கள் பதியப்பட்டுள்ளன.

மலேயாவில் காடுகளை அழித்துத் தோட்டங்களை உருவாக்கவும், நாடெங்கும் பாதைகள் போடவும் தமிழகத்திலிருந்து வந்த தமிழர்களைப் பயன்படுத்தினர் பிரிட்டிஷர். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் அகால மரணமடைந்திருக்கிறார்கள்.

மலேசியாவில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பிரிட்டிஷர் தமது ஆட்சியை நிலை நிறுத்த அலுவலக பணிகளுக்கும் ,ரயில் பணிகளுக்கும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களை குடியேற்றினார்கள் .காலப்போக்கில் இவர்கள் ஒரு சமூகமாக உருவெடுத்து, தமக்கென சங்கமும் கோயிலும் ஏற்படுத்தி தனி ஒரு சமூகமாக வாழ்ந்தார்கள்.

கல்வி மற்றும் ஆங்கில மொழி அறிவினால் அரசியலில் 1951 இல் இடம் பெற்ற பெடரல் சட்ட மன்றத்தில் அமைச்சர் அந்தஸ்து உடைய உறுப்பினர் பதவி ஈழத்தமிழர் ஒருவருக்கு கிடைத்தது அவர் சர் கிளக் துரைசிங்கம் அவர்கள். ஆனால் காலப்போக்கில் மக்கள் தொகையில் அதிகமாக இருந்த தமிழகத்தமிழர்கள் எழுச்சி பெற்றதால் அரசியல் அந்தஸ்து ஈழத்தமிழருக்கு கிடைக்க வில்லை அதே நேரத்தில் அரசியல் சக்தியாக உருவான மலேசியா இந்தியன் காங்கிரசில் (MIC)

அவர்கள் சேராமல் தனித்துப்போனார்கள். அவர்கள் தோற்றுவித்த யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு சங்கம் வலுவிழந்தது.. அவர்கள் கட்டிய சிலோனிஸ் கோவிலும் தனித்துப்போனது. அவர்களில் பலர் அவுஸ்திரேலியாவிற்கு வேறு பல நாடுகளுக்கும் குடிபெயர்ந்தார்கள்.

‘இது எங்கள் சுவடு’ என்ற நூலில், மெ. அறிவானந்தன் 1830 இல் தோட்டப்புற மக்களின் வாழ்க்கைநிலை குறித்துக் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியுள்ளார். “ஒப்பந்தக் கூலிகளாக வந்து கோவணாண்டுகளாகத் திரிந்த பாட்டாளிகள் இப்போது லுங்கியும் சட்டையும் அணிந்திருந்தனர். சிலர் அரிசி, சீனி, மாவு அடைத்து வந்த சாக்குகளைக் கால் சட்டைகளாகத் தைத்து அணிந்து கொண்டனர்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், தோட்டத்தினுள் செல்ல வேண்டும். அது சுலபமானதன்று. பெரியதுரை, சின்னத்துரை, தோட்டக்கிராணி, கங்காணி ஆகியோர் பார்வையில் படாமல் போக முடியாது. தொழிலாளர்களைக் ‘கொத்தடிமைப் பண்ணையாக’ நடத்துவது வெளியே தெரியக் கூடாதென்ற பயம் அவர்களுக்கு. அதனையும் மீறிப்போய்ப் பார்த்தால், பன்றிக் கொட்டகைகள் போலிருக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ‘லயங்களைக்’ காணலாம்.”

வெள்ளையர்களின் ஆட்சியில் மலாயாத் தமிழர்கள் பட்ட துன்பம் போதாதென்று இரண்டாம் உலகப் போரில் மலாயாவைக் கைப்பற்றிய ஜப்பானியர்களால் பட்ட துன்பம் இன்னொரு சோக வரலாறாகும். ‘தமிழ்ச்சாதி’ என்ற கவிதையில்,

“தடியுதை யுண்டும்
காலுதை யுண்டும் கயிற்றடி யுண்டும்
வருந்திடுஞ் செய்தியும் மாந்திடுஞ் செய்தியும்
பெண்டிரை மிலேச்சர் பிரித்திடல் பொறாது
செத்திடுஞ் செய்தியும் பசியாற் சாதலும்
பிணிகளாற் சாதலும் பெருந் தொலை யுள்ளதம்
நாட்டினைப் பிரிந்த நலவினாற் சாதலும்”

என்று பாரதி எழுதிய வரிகளுக்கு ஒப்ப ஜப்பானியரின் ஆட்சியில் அவர்கள் பெருந்துன்பம் உற்றார்கள். தாய்லாந்தில் ரயில்பாதை அமைக்க ஆயிரமாயிரம் தமிழர்களைப் பிடித்துச் சென்றார்கள். அவர்களில் 60 ஆயிரம் தமிழர்கள் இறந்து போனதாகச் சொல்லப்படுகிறது. (வேறொரு தகவலின்படி ஒரு லட்சம் எனவும் தெரிகிறது). ஏறக்குறைய நான்கு ஆண்டுகளே (1941-1945) மலாயா ஜப்பானியரின் பிடயில் இருந்தது. ஆனால், இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் நடந்த அனர்த்தங்கள் எழுத்தில் எழுத முடியாதவை.

மலாயாவில் றப்பர் தோட்டங்களில் இந்தியத் தொழிலாளர்களோடு சீனர்களும் வேலை செய்தார்கள். ஆனால், இந்தியத் தொழிலாளர்களின் சம்பளம், வாழ்க்கைமுறை சீனர்களைவிடத் தாழ்வாகவே இருந்தது. இதனால் இந்தியத் தொழிலாளர் சம்பள உயர்வு கேட்டுப் போராடியபோது, பிரிட்டிஷர் இந்திய அரசின் பிரதிநிதியாய் சீனிவாச சால்திரி என்பவர் மலாயா வந்து ஐரோப்பிய முதலாளிகள் வீட்டில் விருந்துண்டுவிட்டு ‘மலாயாவில் இந்திய ஆண்களுக்கு 50 காசும், பெண்ணுக்கு 40 காசும் சம்பள விகிதம் சரியாய் இருக்கும்’ என்று சொல்லி விட்டுப் போனாராம். அவரது வஞ்சக அறிக்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களுக்கு அளவே இல்லை.

1945இல் பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சியில் மலாயா விழுந்தது. 1947இல் இந்தியா பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து விடுதலை பெற்றதைத் தொடர்ந்து மலாயாவிலும் தன்னாட்சிக் கோரிக்கை வலுபெற்றது. 1948இல் சட்டப்பேரவை அமைந்தது. அதனில் தனிப் பேராளராய் வழக்குரைஞர் ஆர். இரமணி, வணிகக் கழகம் சார்பாக டான்ஸ்ரீ எஸ்.ஓ.கே. உபைதுல்லா, ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர் சார்பாக பி.பி. நாராயணன், இரயில்வே தொழிலாளர்கள் சங்கம் சார்பாக இராசகோபால், ரப்பர்த் தோட்ட உத்தியோகத்தர் சார்பாக வி.எம். மேனன் ஆகியோர் இடம்பெற்றனர்.

1951இல் பெடரல் சட்டமன்றத்தில் அமைச்சர் தகுதியுடைய உறுப்பினர் முறை தொடங்கிற்று. அதில் சர் ஓன் பின் ஜபார், டத்தோ நிக்காலே முதலியோருடன் இலங்கைத் தமிழர் சர்க்கிளக் துரைசிங்கம் இடம்பெற்றார். இந்திய மக்கள் சார்பில் யாரும் நியமிக்கப்படவில்லை. பெரும் போராட்டத்திற்குப் பின் வி.எம்.மேனன் நியமனம் பெற்றார்.

1951இல் நடந்த தேர்தலின் முடிவு வகுப்புவாதப் போக்கை வெறுத்த டத்தோ ஓன் அவர்களைத் தீவிர வகுப்புவாதியாக மாற்றியது. 1954இல் மலாயா அரசியலில் செல்வாக்குப் படைத்த டத்தோ ஓன் நெகராக் கட்சியைத் தொடங்கி மலாயாவைத் தீவிர இஸ்லாமிய நாடாக்கவும், கடுமையான குடியுரிமை மற்றும் குடியுரிமைத் திட்டங்களைக் கட்சியின் கொள்கைகளாகவும் கொண்டார். ஆனால், அதனால் அவரது கட்சி மக்களின் ஆதரவை இழக்கத் தொடங்கியது.

1954 வரை டத்தோ ஓனின் கட்சியில் இணைந்திருந்த மலேசிய இந்தியக் காங்கிரஸ் (ம.இ.கா) நகராட்சித் தேர்தலில் தோல்வி கண்டதும் சீனர்களின் கட்சி இணைந்திருந்த அகில மலாயா காங்கிரஸ் கட்சியோடு (அமினோ) இணைந்தது. இந்த இணைப்பே மலேசிய வாழ் இந்தியர்களுக்கு எதிரான (குடியுரிமை பறித்தல் தொடர்பான இலங்கைச் சட்டம் போன்ற) சட்டங்கள் வருவதைத் தடுத்ததோடு மலாயா சுதந்திரம் வேண்டி பிரிட்டனுக்குப் (லண்டனுக்கு) போன துங்கு அப்துல் ரஹ்மான் அவர்களோடு) அப்போதைய ம.இ.கா. தலைவர் வி.சி. சம்பந்தனும் சீன மக்களின் தலைவரும் உடன் சென்றனர்.

1955இல் பொதுத் தேர்தல் நடந்தது. அதில் அமனோ கூட்டணியினர் அமோக வெற்றி பெற்றனர். இனவாதம் பேசிய டத்தோ ஓன்னும் அவரது கட்சியினரும் படுதோல்வியடைந்தனர். 1957 இல் மலேசியா சுதந்திர நாடாகியது. சுதந்திர மலேசியாவில் குடியுரிமைப் பிரச்சனை எழவில்லை. ஆனால், இந்தியக் கடவுச்சீட்டு வைத்திருந்தவர்களுக்குச் சிவப்பு அடையாள அட்டைகளும், மற்றவர்களுக்கு நீல அட்டைகளும் கொடுக்கப்பட்டன. மலாயாக் குடியுரிமை வழங்கப்பட்ட போதும் பலர் இந்தியா திரும்புகிற நோக்கத்தில் அதற்கு விண்ணப்பிக்கவே இல்லை.

மலேசியா சுதந்திரம் பெற்றதும் பிரிட்டிஷார் தோட்டங்களை விற்றுவிட்டுப் போனார்கள். அதற்குப் பிறகு உருவான கால மாற்றத்தில் ரப்பருக்கு விலை போதாமையால் தோட்டங்கள் துண்டாடப்பட்டன. தோட்டத் துண்டாடல் தமிழர்களை வெகுவாகப் பாதித்தது. இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க ம.இ.கா. தலைவர் வீ. தி. சம்பந்தன் தொழிலாளர்கள் மாதம் பத்து வெள்ளி செலுத்தும் திட்டத்தின் மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் தோட்டங்களை விலைக்கு வாங்கத் தொடங்கினார்.

1967இல் பன்னிரண்டு தோட்டங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குச்

சொந்தமாகின. ஆனால், ரப்பர்த் தோட்டங்கள் செம்பனைத் தோட்டங்களாக மாறியதோடு, தொழிலாளர்களும் கல்வி, தொழில் என எதிர்காலத் திட்டங்களோடு தோட்டப்புறங்களை விடுத்து நகர்ப்புறத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தார்கள். இதனால் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஏற்படவே அதனை நிவர்த்தி செய்ய பங்களாதேஷ், இந்தோனேசியா, மியன்மார் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்துள்ளார்கள்.

எது எப்படியாயினும் மலேசியப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தோட்டங்களில் உழைத்த தமிழர்களின் பங்குமட்டுமல்ல அதற்காக அவர்கள் கொடுத்த உயிரும் கணிசமானது என்பது உண்மையானது.....

ஆதார நூல்கள் :

1. இது எங்கள் சுவடு, மெ. அறிவானந்தன், மலேசியா.
2. மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், தொகுப்பாசிரியர் முரசு நெடுமாறன், அரன் மதியம் பதிப்பகம், மலேசியா.
3. மலாயா சரித்திரம், சுவாமி சத்தியாநந்தர், உமா பதிப்பகம், மலேசியா.

அறிவும் பண்பாடும் நாகரிகத்தின் அடையாளங்கள்

படித்தல் ஒரு மனிதனை முழு மனிதனாக ஆக்குகிறது. உரையாடல் ஒருவனைத் தயாரான மனிதனாக மாற்றுகிறது. எழுதுதல் ஒருவனைச் சரியான மனிதனாகச் செய்கிறது. வரலாறுகள் ஒருவனை அறிவாளியாக்குகின்றன. காவியங்கள் ஒருவனை உற்சாகமுள்ளவனாக ஆக்குகின்றன. அன்பே மனிதநேயத்தின் அடித்தளமாகிறது.

அறிவும், பண்பாடும் ஒரு நாகரிகத்தின் அடையாளமாகின்றன. இதில் அறிவுடைமையே மனித முன்னேற்றத்தை அளவிடுகிறது. நாடும், சமுதாயமும் வளர்ச்சியடைய அறிவே அடிக்கல் நாட்டுகிறது. அதனால்தான், அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார் என்னுடைய ரேனும் இலர். என்று வள்ளுவம் கூறுகிறது. ஒரு நாடு சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்டால் அதை எந்தச் சக்தியாலும் தடுத்து நிறுத்திட இயலாது என்று வால்ட்டர் கூறினார். இந்த அறிவை வளர்ப்பதும், வளப்படுத்துவதும் நல்ல நூல்கள்.

இந்த நூல்களின் தாயகமே நூலகம். இந்த நூலகம் திறக்கிறபோது அறிவுலகம் திறக்கப்படுகிறது. நூலகம் மூடப்படுகிறபோது அறிவின் வாசல் மூடப்படுகிறது. நூலகம் இல்லாத ஊரும் ஒரு ஊரா என்று கேட்டார் லெனின். கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது போல நூலகம் இல்லாத ஊரும் மக்கள் வாழத் தகுதியற்றதே! அறிவு விழித்துக் கொள்கிறபோது, அறியாமை மட்டுமா அகலுகிறது? ஆதிக்கம் அகலுகிறது, அடிமைத்தனம் அகலுகிறது, ஆடம்பரமும், அநாகரிகமும் அகலுகின்றன. எங்கும் நிறைந்திருக்கும் மூடத்தனம் அகலுகிறது தன்னம்பிக்கை வளர்கிறது மனிதநேயம் மலர்கிறது.

‘வெற்றிமணி’ மு.க.ச. சிவகுமாரன்

யேர்மனியில் சாதாரண மனிதர்கள் சொன்ன சரித்திரம்!

முன்பெல்லாம் எம்முடன் யேர்மனியில் வாழும் முதியவர்கள் ஒரு 35 வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த கதைகளைக் கதைத்தால் இவர்கள் என்ன எப்போ நடந்த பழங்கதையை இப்பவும் கதைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என எண்ணத்தோன்றியது.

ஆனால் இன்று, தாய் நாட்டைவிட்டு யேர்மனிக்கு புலம்பெயர்ந்து 38 ஆண்டுகளை தொட்டுவிட்டோம். யுத்த ரணங்கள் இன்னமும் நேற்று நடந்தவைபோலவே இருக்கின்றது. நிகழ்காலத்தைவிட இறந்தகாலம் ஆழமாகப்பதிந்து கிடக்கிறது.

1980களில் யேர்மனி வந்தபோது அங்கு ஒரு பாரிய யுத்தம் நடந்து 35 வருடங்களே கழிந்திருந்தன. எமக்கு 38 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. இன்று நமது மனநிலையில் தான் அன்று அவர்களும் இருந்திருப்பார்கள் என இப்போ எண்ணத் தோன்றுகின்றது. உணரமுடிகிறது.

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் எம்முடன் பரிமாறிக்கொண்ட வலிநிறைந்த கதைகளும், வளமான கதைகளும், சாதாரண மனிதர்களின் சரித்திரமாக உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றேன்.

சரித்திரம் ஆட்சியில் உள்ளவர்களாலும், வலியவர்களாலும் அதிகம் எழுதப்படுகின்றது. சாதாரண மனிதனால் தனது சுயசரிதை தன்னும் முழுமையாக எழுத முடிவதில்லை. இங்கு சொல்லப்படும் விடயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு சரியானவற்றை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், எது சரி எது பிழை என ஆய்வு செய்யப்பட்ட கட்டுரை அல்ல. ஆனால் ஒரு குடையில் (நிறை வகை வகையாக பல பழங்கள்) பழங்கதைகளைச் சுமந்து வந்து தருகிறேன் தேவையானவற்றை சரியானவற்றை எடுங்கள் மீதியாக

இருந்தால் அதனை எறியாதீர்கள் அது யாருடையதோ பசிக்கு உணவாகலாம்.

1980 களில் நாம் இளமையாக இருந்த போதும் நமது பெரும் பகுதி முதியவர்களுடனேயே கழிந்தது. காரணம் எமக்கு யேர்மன் மொழி நன்கு பரிச்சயம் இல்லை. எம்முடன் இளையவர்களுக்கு பொறுமையாக உரையாட நேரம் கிடையாது. முதியவர்களே எமது மொழியாசிரியர்களாகவும் இருந்தனர்.

நாம் யேர்மனியில் லுட்விக்க்ஸ்ரட் என்னும் கிராமத்தில் 1981ல் இருந்த வேளை பல முதியவர்களுடன் தொடர்பு இருந்தது.

சுப்பலாண்ட் மம்மா

சுப்பலாண்ட் என்பது ஒரு கடையின் பெயர். அந்தக்கடைக்கு மேல் அந்தக்கிழவியின் வீடு இருந்தபடியால் நாம் இட்டபெயர் சுப்பலாண்ட் மம்மா (யேர்மன் மொழியில் மம்மா என்றால் அம்மா) ஒரு கிழவி. இப்போ நமது வயதுடன் எண்ணிப்பார்த்தால் அவ அன்று கிழவி அல்ல குமரி. 60 வயதுதான் அவவிற்கு அப்போ இருந்திருக்கும்.

2வது உலகமாகா யுத்தத்தில் அவள் கணவன் காணாமல் போனவர். ஆனால் அவர் திரும்பவரலாம் என்று எண்ணி திருமணம் செய்யாமல் தன் ஒரு பெண்குழந்தையுடன் வாழ்ந்தவள். பின் பெண்பிள்ளையையும் நோயினால் இறக்க தனிமையில் வாழ்ந்தாள். பிள்ளை தன் கண்முன்னே இறந்தாள். அதனால் அவள் வாழ்வு அதுதான். ஆனால் தன் கணவன் இறந்தாரா இருக்கிறாரா அவருக்கு என்ன நடந்தது எதுவும் அறியாமல் பித்துப்பிடித்தவளாக நடந்த அந்த சுப்பலாண்ட் மம்மாவின் இடத்தை நோக்கும்போது இன்று எத்தனை சுப்பலாண்ட் மம்மாக்கள் எமது நாட்டில் உள்ளார்கள் என எண்ணத்தோன்றுகிறது. அன்று புரிந்துகொள்ள முடியாத வலி இப்போது தெரிகிறது. தனது ஓய்வூதியத்தில் ஒருபகுதி உணவிற்குப்போக மிகுதி எல்லாம் வறிய நாடுகளில் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் யேர்மனி இரண்டாக பிளவுபட்டு கிழக்குமேற்காகப் பிரிந்தபோது கிழக்கில் சிக்கிக்கொண்ட உறவினர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து விடுவாள். தெருவில் கண்டால் எம்முடன் கதைத்து விட்டு தன் கணவன் பற்றி தானாக ஒரு கதை வரவழைத்து கணவனை நினைவுபடுத்தி தன் பேச்சை முடிக்கும் அந்தக் கிழவி இப்போ மூச்சை நிறுதி இருப்பாள். அவர்கள் ஆத்மாக்கள் தன்னும் இணையாதா என எம்மனம் எண்ணுகின்றது.

கிழவன் - கிழவி

தினம் கடைத்தெருவிற்குப் போனால் கோடைகாலம் என்றால் தொப்பியுடன் தெருவில் உள்ள வாங்கில் இருப்பார்கள். நம்மைக் கண்டதும் பொக்கற்றுக்குள் கைவிட்டு ஒரு ரொபி தருவார்கள். நாம் அவர்களுக்கு அவர்கள் குழந்தை மாதிரி. பனிக்காலம் என்றால் வீட்டின் 3ம் மடியில் இருந்து கைகாட்டுவார்கள், கைதட்டுவார்கள் வெளியே

வரமாட்டார்கள். ஆனால் ரொபி கிடைக்கும். கோடைக் காலத்தில் எமக்கு கதைகதையாகச் சொல்வார்கள். யேர்மன் மொழி பெரிதாகப் புரியாது ஆனால் அவர்களுடன் கதைத்து கதைத்து அவர்களிடமே மொழியைக்கற்று அவர்கள் சொல்வதை புரியுமளவிற்கு நாம் வளர்ந்துவிட்டோம். கிட்லர் என்றால் சர்வாதிகாரி ஒரு கொடிய அரக்கன் என்றுதான் யாரும் சொல்வார்கள். ஆனால் அந்தக் கிழவன் கிழவி சொன்னபோது வியப்பாக இருந்து. அவர்கள் கிட்லர் கட்சியில் இருக்கவில்லை. அவரை ஆதரிக்கவும் இல்லை. ஆனால் கிட்லர் மறைந்த பின்பு அவன் செய்த நல்லவைகளும் உண்டு என எமக்கு சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள்.

1933ம் ஆண்டு வேலை இல்லாதோர் 60 இலட்சம், யுத்தகாலத்தைவிட பஞ்சம் நிறைந்த காலம் அது. கிட்லர் இந்தக்கால கட்டத்தில் அரசபதவி ஏற்றார். உழைப்பு! உழைப்பு! என உரக்கச் சத்தமிட்டார். திட்டமிட்டார். வேலை செய்யாமல் எவரும் இருக்கக்கூடாது என எழுதாத சட்டத்தை உருவாக்கினார். காசு உள்ளவர்களும் வேலை செய்தே ஆகவேண்டும். 1936 வேலை இல்லாதோர் எவரும் இல்லை! இப்போ காசு உள்ளவர்கள் வேலை செய்வதில்லை என வீண் பொழுது போக்குபவர்களைக்காட்டிச் சிரிப்பார்கள்.

இன்று தமக்குக் கிடைக்கும் பென்சன் கிட்லர் போட்ட திட்டம். முதியவர்களுக்கான பென்சன் திட்டத்தின் முன்னோடியும் அவர்தான். குழந்தைகள் மீது அபார அன்பு கொண்டவர். மிருகங்கள் மீதும் கருணை கொண்டவர். மாமிசம் உண்ணாத ஒரு மனிதன். குழந்தைகளுக்கு என யேர்மனியில் வழங்கப்படும் பணமும் அதற்கான திட்டம்கூட அவருடையது என்றே சொல்லப்படுகின்றது.

சாமானியர்கள் எல்லாம் வாகனம் வைத்திருக்கும்படி சிக்கனமான விலை குறைந்த கார்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என அரசாணை பிறப்பித்தவர். 1 கலனுக்கு 40 மைல் போகக்கூடிய வாகனம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நீர் ஊற்றாமல் குளிர்காலத்திலும் (-0) ஓடும்படியாக (Volkswagen) வோக்ஸ்வகன் கார் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் அவர் காலத்தில்தான்.

இன்று உலகெங்கும் உள்ள பெரும் தெருக்களுக்கு வித்திட்டவரும் அவர்தான். முதலாவது (High Way) பெருந்தெரு யேர்மனியிலேயே போடப்பட்டது. மற்றும் பாடசாலை வைத்தியசாலை முதியவர்கள் வாழும் இடம் என இவற்றை அண்மித்த இடமெல்லாம் தெருவில் ஒரு பிட்டி போட்டு வாகனம் மெதுவாகச் செல்லக் கற்றுக்கொடுத்தவரும் அவர்தான். (நாம் இலங்கையில் தெருவில் தண்ணீர் பந்தல் போடும்போது தெருவில் இருமருங்கிலும் மண்ணால் ஒரு பிட்டி அமைத்து வாகன வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துவோம். இதனையும் நாம் அவர்களுக்கு சொல்ல மறக்கவில்லை.

இவ்வளவு நல்ல குணம் இரக்கம் படைத்தவர் எப்படி 6 மில்லியன் யூதர்களை இளையவர் முதியவர் பெண்கள் எனப்பார்க்காது கொண்டு ஒழித்தார் எனக் கேட்போது. அதுதான் அவர் செய்த பெரும் தவறு. அவரது மனதில் யூதர்கள் மனிதவர்க்கம் என்ற நிலையில் இருந்து ஒருவித கொடிய கிருமி என்ற எண்ணம் வலுப்பெற்று இருந்து. அவர் படையில் உள்ளவர்கள் இரக்கம்கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் கிட்லர் கடவுள் மாதிரி தாம் கொல்லாவிட்டால் அவர் எப்படியும் அதனை அறிந்து விடுவார். ஒவ்வொரு - வருக்குள்ளும் கிட்லர் இருப்பதுபோல் படையினரை முளைச்சலவை செய்து வைத்திருந்தார்.

உண்மையில் நல்லதை மட்டும் தொடர்ந்திருந்தால் கிட்லர் கடவுள்தான் என்பார்கள்.

யேர்மனியில் பல முக்கிய நதிகள் உள்ளன. இவற்றுள் மிக நீளமான ரைன் ஆறு (Rhine River) 1232 கி.மீ. நீளம் கொண்டது. எல்பா மற்றும் தன்யூப் ஆகியன ரைனிற்கு அடுத்த பெரிய நதிகளாகும். உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு

நீர்வழி போக்குவரத்திற்கு
இவ்வாறுகள் உதவுகின்றன.

இந்த நதிகள் எதுவும் மாசுபாடது
இருக்க நதிகளை சுத்தமாகப்
பேணியவரும் அவர்தான்.
தொழிற்சாலைகளால் அவை
மாசுபடக்கூடாது என திடமாக
இருந்தார். போர்கால
ஆயத்தங்கள் தொழிநுட்பங்கள்
இவற்றில் சிறந்த யேர்மனிய
விஞ்ஞானிகளை போர் முடிந்தும்
பங்கு போட்டுப் பிரித்தவர்கள்
அமெரிக்காவும் இரசியாவும் தான்.
இன்று நாசாவில் அவர்களது
தலைமுறைதான் தலைமை தாங்குகிறது.

காதல்கதை

நாம் இங்கு வந்த நேரம் காதல் கடிதங்களுடன்தான் வந்து
சேர்ந்தோம். கைத்தொலைபேசியும் இல்லை வைபரும்
இல்லை வட்ச்ப்பும் இல்லை. கடிதம் மட்டுமே ஒரே வழி.
அது பரிமாறும் சுகமும் தனிரகம்தான். நாம் இங்கு காதல்
மிருந்த குடும்பங்களாக இருப்பது கண்டு யேர்மனி மக்கள்
குறிப்பாக முதியவர்கள் எம்மை மிகவும் மரியாதைக்குரிய -
வர்களாகப் பார்த்தார்கள்.

இப்படித்தான் அன்று நாமும் இருந்தோம். அமெரிக்கா
வந்துதான் எமது காலசாரம் பண்பாடு எல்லாம் மாறிப்போச்சு
என்பார்கள்.

முன்பு எல்லாம் இப்படி தெரு தெருவாக நின்று முத்தம்
கொடுக்க முடியாது! ஏன் பேசவே ஏலாது. காதல் என்ற
அறிந்தால் போதும். பெற்றோர் தெருவில் நின்று கதைக்க
வேண்டாம், வீட்டில் வந்து கதைக்கும்படி சொல்வார்கள்.
அது மட்டுமல்ல ஜீன்ஸ் போடுவது கிடையாது. உடலோடு
ஒட்டிய உடைகளும் போடுவதில்லை. முழங்காலுக்கு கீழ்
இருக்கும்படியான பாவடைதான் பெண்கள் அணிவார்கள்.
பாடசாலைகூட ஆண்கள் பெண்கள் என்ற தனித்தனியா -
கத்தான் இருந்தது. இன்றுகூட சேச்சுக்கு வரும்
முதியவர்களைப் பார்த்தால் அந்த முழங்காலுக்கு கீழ்
நிற்கும்படியான பாவடையுடன்தான் வருவார்கள். நாமும்

அவர்களும் ஒரே
நிலையில் இருந்தோம்
என்பதனை அன்று
அவர்கள் புரிந்திருந் -
தார்கள். இன்று நாமும்
புரிகின்றோம்.
வாய்வழிக்கதை என்றாலும்
நேரலையாக எம்மை
அடைந்த கதைகள். இவை
சரித்திரத்தைவிட
பலமானவை
உண்மையானவை.
உறுதியானவை. இது
சாதாரண மனிதரின்
சரித்திரமாக இப்போது
உணர்கிறோம்.

Tamil Language

Tamil is the oldest language in the planet earth. Archeological evidence shows that Tamil is 12000 to 14000 years old and had its written scripts and still Tamil is a living classical language in the world. The complete script consists of the 31 letters in their independent form, and an additional 216 combinant letters representing a total 247 combinations of a consonant and a vowel, a mute consonant, or a vowel alone.

Six Interesting Facts You Should Know About Tamil

The Tamil language is special, there's no denying that. But the reasons why are so many and so varied that it's better if we point a few out. From its rich cultural history to its ease of use to the widespread usage of it around the world, Tamil has a world of facets to it. Here's some interesting facts about the language!

Tamil is the oldest living language in the world
The simple fact that the Tamil language is still in such wide use is as surprising as it is amazing. It is thought to have been born before 500 BC, as Tamil-Brahmin inscriptions from 500 BC have been found on Adichanallur, an archaeological site in Tamil Nadu. It's not the oldest language in the world, but it is the oldest living language that's still being used today.

Tamil was declared a classical language by UNESCO

In 2004, the Union Cabinet created a new category of languages known as classical languages, which would be based on certain criteria. Tamil was the first to be included in this. The criteria requirement was based on antiquity, a rich and varied ancient text and original literary tradition.

The word 'Tamil' has several meanings

Apart from being the name of the language, 'Tamil' also means things like beauty, sweet and natural.

Tamil is the only language that is also personified as a god

Located at Karaikudi, Tamil Nadu is a temple for 'Tamil Thai' ('Thai' means mother), which is a god that is considered the deified personification of the Tamil language as a mother. Tamil is actually pronounced Tamizh (Ta-mirdh) and not Tamil (Ta-mil)

Tamil is an official language in Singapore and Sri Lanka

Apart from this, it is also recognised as a minority language in South Africa, Malaysia and Mauritius.

யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார் திருமறைக்கலாமன்றம்

யாழ்ப்பாணத்து நிகழ்த்துக் கலைகளில் கூத்துக்கலை

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் நிகழ்த்துக்கலை பாரம்பரியத்தில் பல்வேறு நிகழ்த்து கலைகள் (Performing Arts) காணப்படுகின்றன. அவற்றில் பிரதானமான நிகழ்த்து கலையாகவும், எமது பண்பாட்டின் அடையாளமாகவும் திகழ்வது கூத்துக் கலையாகும். அதன் தொன்மை பற்றியும் இப்போதைய அதன் இருப்பு பற்றியும் இக்கட்டுரை ஒரு பார்வையை செலுத்த முற்படுகின்றது.

கூத்துக் கலையின் தொன்மை

தமிழர்களின் மரபுவழி நாடகக்கலையாக காணப்படுவது 'கூத்து' ஆகும். நாடகத்துக்குரிய பழந்தமிழ் சொல்லாகவும் கூத்து காணப்படுகிறது. 'கூத்து' என்ற சொல்லுக்கு வேர்ச்சொல் கிடையாது என்பார்கள். ஆனால் சங்ககாலத்தில் இருந்து கூத்து இருந்தமைக்கு ஆதாரமாக தாராளமான இலக்கிய ஆதாரங்கள் உள்ளன.

- * குரவைக் கூத்து, துணங்கைக் கூத்து, வரிக் கூத்து பற்றியெல்லாம் சங்க நூல்களில் காண்கின்றோம்.
- * "விழவிற்கோடியர் நீர்மைபோல் முறை முறை ஆடுநர்கழியும் இவ்வுலகத்து" (புறம் 24)
- "கூத்தர் ஆடுகளம் கடுக்கும்" (புறம் 23)
- "கூத்தாட்டு அவைக்களம்.." (திருக்குறள் 332)
- "அவைதாம் சாந்திக்கூத்தம் விநோதக்கூத்துமென்று ஆய்ந்துற வகுத்தனன் அகத்தியன் தானே" (அகத்திய நூற்பாக்கள்) (வெறிக் கூத்து, வள்ளிக் கூத்து, கழிநிலைக் கூத்து, அமலைக் கூத்து, காடைக் கூத்து, கழைக்கூத்து)
- "கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடை காட்சி உறழத்தோன்றி;"

(தொல்காப்பியம்)

பத்துப்பாட்டின் இறுதிப்பாடலாகிய மலைபடுகடாம் கூத்தராற்றுப்படை என்ற பெயரால் வழங்கப்பெறுகின்றது. * சிலப்பதிகாரத்தில் இருவகைக் கூத்துகள் என இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. (இரு வகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து.. சிலம்பு 3:12)

- * மாதவி ஆடிய 11 கூத்துகள், வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியர் குரவைக் கூத்து, குன்றக் குரவைக் கூத்து, கூத்து சாக்கையர் நிகழ்த்திய கூத்து, எனப் பல தகவல்கள் உள்ளன.
- * பல்லவ சோழர் காலத்தில், ஆரியக்கூத்து, தமிழ்க் கூத்து பற்றி நிகழ்த்தப்பட்டதாக அறிகிறோம்.
- * நாயக்க மன்னர் காலத்தில் பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி எல்லாம் கூத்துவடிவங்களாக காணுகிறோம்.

* தமிழ் நாட்டின் தேசிய வடிவமாகத் 'தெருக்கூத்தினைப்' பார்க்கின்றோம்.

இக்கூத்துகள் எல்லாவற்றிலும் ஆடல், பாடல் இருந்திருக்கிறது, கதை கூறல் இருந்துள்ளது. பக்திபூர்வமான நிகழ்த்துகை இருந்துள்ளது, இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆற்றுகை பெரும்பாலும் சுற்றிவரப் பார்ப்போர் நிற்கும் அரங்க வெளிகளில் ஆடப்பட்டுள்ளன. எனவேதான் இன்று நாங்கள் காணுகின்ற கூத்தின் பண்புகளை அக்கால இலக்கியங்களும் சொல்லுகின்றன. அது மட்டுமன்றி தமிழர்களின் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவன் தில்லை 'கூத்தனாக' சித்திரிக்கப்படுகிறார். நடராஜா உருவம் 'உலக இயக்கத்தின்' அடையாளமாக இருப்பது ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. எனவே கூத்து எமது தேசிய கலைவடிவம் என்பதற்கு தொன்மையான வரலாறு உண்டு

ஈழத்தில் கூத்து

ஈழத்தில் தமிழர் வாழும் பகுதிகள் எங்கும் கூத்துகள் காணப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தினையே இக்கட்டுரை இலக்காகக் கொண்டிருப்பதனால் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக்கூத்துகள் பற்றியே இங்கு நோக்கப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தினது தொன்மைமிக்க நாடகக் கலைவடிவமாகவும் கூத்தே காணப்பட்டுள்ளது. எமது மரபுவழி கலை கூத்து என்று நாம் கூறுவதற்குக் காரணம், அவை எமது ஆன்மீகத்துடன், சமூக நடவடிக்கைகளுடன், வாழ்வியலுடன் சடங்குகளுடன் இணைந்து காணப்பட்டிருக்கின்றது.

கூத்தும் சமூகவியல் பண்புகளும்

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் கூத்து பல்வேறு சமூகவியல் பண்புகளைக் கொண்டு காணப்பட்டுள்ளது. சமய நம்பிக்கைகளுடன் நோக்கும்போது

- * மழை வேண்டிக் கூத்தாடுதல் - (கட்டுவன் வசந்தன்)
- * தொற்றுநோய் நீங்கக் கூத்தாடுதல் - காத்தவராஜன் கூத்து
- * நேத்திக்குக் கூத்தாடுதல் - கிறிஸ்தவ கூத்துகள்
- * குழந்தை வரம் வேண்டிக் கூத்தாடுதல் - வாசாப்பு, பொன்னர் சங்கர்
- * விவசாயம் செழிக்க கூத்தாடுதல் - மட்டக்களப்பு வடமோடி தென்மோடிக் கூத்துகள்
- * கோவில் திருவிழா சிறக்க கூத்தாடுதல்

என பல்வேறு சமய நம்பிக்கைகளுடன் இணைந்ததாக கூத்துகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தற்போதும் நெல்லண்டை

பத்திரகாளி அம்மன் கோவிலில் திருவிழாவென்றால் கூத்து அம்மனுக்காக 'ஆற்றும் அரச்சனையாக' நோக்கப்படுவதனை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம் அவ்வாறே கூத்து பல்வேறு சமூகவியல் பண்புகளுடன் காணப்படுகின்றது

- * விவசாயம் நிறைவு பெற்றதும், மகிழ்வுடன் கூத்தாடுதல் பல பிரதேசங்களில் வழக்கிலிருந்துள்ளது.
- * கோவில் திருவிழாக்களில், கூத்தாடுவது பாரம்பரியமாக இருந்துள்ளது.
- * சாதிக் கட்டுமானங்களுக்குட்பட்டும், குறிப்பிட்ட சில சாதியினர் தமக்கான அடையாளமாகப் பெருமையுடன் கூத்தினை ஆடிவந்துள்ளனர்.
- * பரம்பரையாகக் கூத்தாடும் பாரம்பரியம் இன்றும் காணப்பட்டுள்ளது.
- * ஊர் திரண்டு தமது சமூக நடவடிக்கையாக கூத்தினை மேற்கொண்ட பாரம்பரியம் தற்போதுமுள்ளது.
- * தமது பிரதேசத்துக்குரிய கூத்தினை வேறு யாருக்கும் பயிற்ற மாட்டோம் என்ற கொள்கையுடன் தமது கிராமத்தின் சொத்தாக அதனை பேணி வருபவர்கள் உள்ளனர் (உதாரணமாக வட்டுக்கோட்டை சிந்துபுர மக்கள்)

என பல்வேறு நோக்கங்களுடன் கூத்துகள் ஆடப்பட்டு வருகின்றன. இவை பண்பாட்டினதும் சமய சமூக வாழ்வினதும் இன்றியமையாத இணைப்புகளாகும். அதுமட்டுமன்றி கூத்துகள் ஒரு கிராமத்திலே பயிலப்படுகின்றபோதே அது பல்வேறு சமூக முக்கியத்துவமுடைய பாரம்பரியங்களுடன் காணப்படுகின்றன.

கூத்துப் பயிலப்படும் முறைகளில் ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பயில்வு முறை காணப்பட்டுள்ளது.

உதாரணமாக:

- * கூத்தினை ஊர் கூடி முடிவெடுத்தே மேடையேற்றுவார்.
 - * ஊர்த்தலைவர்கள்/பங்குத்தந்தையர்கள் முடிவெடுத்தே அண்ணாவியாரையும் மேடையேறும் கூத்தினையும் தீர்மானிப்பார்கள்.
 - * 'ஏடுகொடுத்தல்' - பாத்திரம் வழங்குதல்-சடங்காசாரத்துடன் நடைபெற்றுள்ளது. தினமும் ஒத்திகை இரவிரவாக நடைபெறும்.
 - * பணக்கூத்து முறை - நிதி சேகரித்தல்
 - * ஊர் மறியல் செய்தல் - களரி அமைக்கத் தேவையான உபகரணங்களைத் தேடுதல் - ஊர்சேர்ந்து களரி அமைத்தல்.
 - * பிரசித்தம் செய்தல் - பறை அறைந்து ஊர் முழுவதும் அறிவிப்பார்கள்.
 - * சோடினை கட்டுதல் - வேட உடை
 - * வெள்ளாடுப்பு ஒத்திகை
 - * கூத்துத் தொடங்குமுன், காப்பு பாடுதல்
 - * முடிவில் மங்களம் பாடுதல்
 - * வேசத்துடன் உறவுகளின் வீடுகளுக்குச் செல்லுதல்.
- எனக் கிராமத்துக்குக் கிராமம் பாரம்பரியமான ஒரு பயில்வு முறை காணப்படுகின்றது. இவை எல்லாவற்றினையும் இணைத்து நோக்குகின்றபோதுதான் கூத்து என்பது வெறுமனே நிகழ்த்துக்கலை வடிவமல்ல அது எமது சமூகத்தினதும் பண்பாட்டினதும் சமயசமூக வாழ்வியலோடும் இரண்டறக்கலந்தவை என்பது தெளிவாகும்.

கூத்துக்கலையின் பண்புகள்

- கூத்துக் கலைவடிவமானது தனக்கான தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. சாதாரண நாடகங்களின் போக்கோடு கூத்தின் வடிவத்தினை நோக்க முடியாது. அந்தவகையில் 'கூத்து' வடிவத்தின் பண்புகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.
- * பாடலையும் ஆடலையும் அடிப்படையான வெளிப்பாட்டு ஊடகங்களாகக் கொண்டிருக்கும்.
 - * கதை சொல்லல் / எடுத்துரைக்கும் பண்பில் அமைந்திருக்கும். (தன்மை படர்க்கை)
 - * பாத்திர நடப்பு என்பது செய்து காட்டும் பண்பில் அமையும்.
 - * மோடியுற்ற அளிக்கை வடிவமாக இருக்கும்
 - * உரையாடல்கள் பாடலாகவும் ஊட்டு வசனங்களாகவும் காணப்படும்.
 - * தாளம், தோல் வாத்தியக் கருவிகள் அடிப்படையான இசைக்கருவிகளாகக் காணப்படும்.
 - * மோடியுற்ற வேடஉடை, ஒப்பனை இடம்பெறும்.
 - * ஒரு பாத்திரத்தினைப் பலர் ஏற்கும் பண்பு காணப்படும்.
 - * புராண இதிகாசக் கதைகளே பெரும்பாலும் கதைப்பொருளாக இருக்கும்.
 - * சபையோர் கதை சொல்லிகளாகவும் கூத்தை நகர்த்திச் செல்பவர்களாகவும் காணப்படுவர்.
 - * அரங்க வெளி வட்டவடிவமாகக் காணப்படும்.
 - * கூத்தின் பார்ப்போர் கதைகளை நன்கு தெரிந்த நிலையிலேயே பெரும்பாலும் கூத்துகளைப் பார்ப்பர். சுதந்திரமான பார்ப்போராகத் திகழ்வார்.
- கூத்துக்களின் அமைப்பு
- பொதுவாக கூத்துகள் வகைமை சார்ந்த வகையில் தமக்கான தனித்துவங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் பல்வேறு பொதுமையான பண்புகள் காணப்படுகின்றன.
- * காப்பு பாடுதல் (தோடயம்) - கடவுள் வாழ்த்து
 - * கட்டியகாரன் வரவு
 - * அரசபிரதானிகள் வரவு (அரசன், மந்திரி, தளபதி)
 - * நாட்டு வளங் கூறுதல்;(தேச விசாரணை)
 - * காட்சிகள்
 - * நிறைவு
 - * மங்களம் பாடுதல் / வாழிபாடுதல்
- கூத்தின் வகைகள்
- கூத்து ஆடல், பாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதை சொல்லுகின்ற வடிவம் என்பது பொதுமையாக இருந்தாலும் அவை பல்வேறு வகைப்பாடுகளைக் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் ஆடப்பட்ட கூத்துகளாக, வடமோடி தென்மோடி வசந்தன், மகிடி பறைமேளம், காத்தவராஜன் (சிந்து நடை), நாட்டை, வாசாப்பு, கோவலன் கூத்து போன்ற வடிவங்கள் அறியப்பட்டிருந்தாலும் தற்போது வழக்கில் இருப்பவை:
- * வடமோடி (வட்டுக்கோட்டை, சுழிபுரம், அராலி)
 - * தென்மோடி (கத்தோலிக்க கிராமங்கள்)
 - * காத்தவராஜன் (பல்வேறு பாரம்பரிய இந்துக் கிராமங்கள்)
 - * வசந்தன் (கட்டுவன்)
 - * நாட்டை (வடமராட்சி)
- இக்கூத்துகளில் பெருவழக்காக இருமரபுகள் மட்டும் வலிமையானவையாக உள்ளன.
- * தென்மோடி (கத்தோலிக்க கூத்து மரபு)
 - * காத்தவராஜன் (சிந்து நடை)

ஆயகலைகள் 64

ஆடல்
ஓப்பனை செய்தல்
பூத்தொடுத்தல்
சுரதம் அறிதல்
நரம்பு மருத்துவம்

இசைக் கருவி மீட்டல்
சிற்பம் வடித்தல்
குதாடல்
தேனும் கள்ளும் சேகரித்தல்
சமைத்தல்

கனி உற்பத்தி செய்தல்
கல்லும் பொன்னும் பிளத்தல்
கரும்புச் சாற்றில் வெல்லம் எடுத்தல்
உலோகங்களில் மூலிகை கலத்தல்
கலவை உலோகம் பிரித்தல்
உலோகக் கலவை ஆராய்ந்து அறிதல்
உப்பு உண்டாக்குதல்
வாள் ஏறிதல்
மற்போர் புரிதல்
அம்பு தொடுத்தல்
படை அணிவகுத்தல்
முப்படைகளை முறைப்படுத்தல்
தெய்வங்களை மகிழ்வித்தல்
தேரோட்டல்
மட்கலம் செய்தல்
மரக்கலம் செய்தல்
பொற்கலம் செய்தல்
வெள்ளிக்கலம் செய்தல்
ஓவியம் வரைதல்
நிலச் சமன் செய்தல்
காலக் கருவி செய்தல்
ஆடைக்கு நிறமூட்டல்
எந்திரம் இயற்றல்
தோணி கட்டல்
நூல் நூற்றல்
ஆடை நெய்தல்
சாணை பிடித்தல்
பொன்னின் மாற்று அறிதல்
செயற்கைப் பொன் செய்தல்
பொன்னாபரணம் செய்தல்
பொன் முலாமிடுதல்
தோல் பதனிடுதல்
மிருகத் தோல் உரித்தல்
பால் கறந்து நெய்யுருக்கல்
தையல்
நீச்சல்
இல்லத் தூய்மையுறுத்தல்
துவைத்தல்
மயிர் களைதல்
எள்ளில் இறைச்சியில் நெய்யெடுத்தல்
உழுதல்
மரம் ஏறுதல்
பணிவிடை செய்தல்
மூங்கில் முடைதல்
பாத்திரம் வார்த்தல்
நீர் கொணர்தல் நீர் தெளித்தல்
இரும்பாயுதம் செய்தல்
மிருக வாகனங்களுக்கு தவிசு அமைத்தல்
குழந்தை வளர்ப்பு
தவறினைத் தண்டித்தல்
பிறமொழி எழுத்தறிவு பெறுதல்
வெற்றிலை பாக்கு சித்தப்படுத்தல்
மேற்கூறிய கலைகளை உள்வாங்கும் விரைவு
வெளிப்படுத்தும் நிதானம்

ஏனையவை பெருமளவில் வழக்கொழிந்து செல்லுகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமே முதலில் நகரமயப்பட்டு பிரதேசம். அதனால் பல கூத்துகள் அழிந்துள்ளன. சில பல புதிய விடயங்களை உள்வாங்கியுள்ளன. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத் தென்மோடிக் கூத்து என்று இன்று அழைக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் தென்மோடி பல மாற்றங்களைப் பெற்று வடிவமீளமைவைக் கொண்ட கூத்து வடிவமாகும். போர்த்துக்கேயர், இலங்கை வந்தபோது தமது மதப்பிரசாரத்திற்காகத் தாம் கொண்டுவந்த நாடக வடிவங்களையும் இங்கிருந்த கூத்து மற்றும் இலக்கிய வடிவங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இயேசுசபைக் குருக்கள் நாடக நுட்பங்களை அறிந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். அவர்கள் தென்மோடி மரபினைப் பயன்படுத்தியபோது பின்வரும் மாற்றங்கள் படிப்படியாக ஏற்பட்டன.

- * பாடுபொருள் / கதை கரு - மாறியது
- * அவலச்சுவை அறிமுகமாகியது
- * ஆடல் குறைந்தன
- * பாடல் செம்மை பெற்றன
- * புதிய பாத்திரங்கள் அறிமுகமாயின
- * களரி, வட்டக்களரியில் இருந்து முப்பக்க வடிவமாகியது
- * வேட உடைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

இசை நாடகத்தின் வருகையுடனும் பல மாற்றங்கள் உள்வாங்கப்பெற்றன.

இவ்வாறே காத்தவராஜன் கூத்து 80 வருடங்களுக்குள்ளேயே மேடைக் கலையாகப் படச்சட்ட அரங்கிற்கு வந்தது. வடமோடிக் கூத்துகள் வட்டக்களரியில் ஆடப்பட்டாலும் படச்சட்ட அரங்கிலும் ஆடுகின்றனர். பறைமேளக் கூத்து, மகிடிக்கூத்து, வாசாப்பு, கோவலன் கூத்து முற்றாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து விடைபெற்றுவிட்டன. எனவே எஞ்சி நிற்கின்ற கூத்துகளையாவது பேணுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்

கூத்துக் கலையின் தற்போதைய நிலை

கூத்துக் கலை இன்றும் வாழ்கிறது இனியும் வாழும் என்று மார்தட்டி சொல்லமுடியவில்லை. ஏனெனில் பாரம்பரிய கிராம முறைமை மாற்றமடைகின்றது. யாழ்ப்பாணம் முற்றாகவே நகரமயமாகி கொண்டிருக்கின்றது. பாரம்பரிய சடங்குகள் பல இல்லாது போகின்றன. கூத்தை ஆடிய ஆளுமைமிக்க அண்ணாவிப் பரம்பரை விடைபெறுகின்றது.

ஆடவேண்டுமென்ற பேரவா இன்று யாரிடமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சின்னத்திரைகள், இணையம். முகநூல், கைபேசிகள் என இளையோர் தமது நேரங்களைக் கழிக்க புதிய வழிகளுக்கு நகரத் தொடங்கிவிட்டார்கள். எனவே சவால் மிகுந்த ஒன்றாகவே கூத்துப் பயில்வு அமைகின்றது. ஆரோக்கியமானதாக, வடமாகாண கல்வி அமைச்சு நடத்தும் கூத்துப்போட்டிகள் மட்டும் அமைகின்றன.

எனவே எமது பண்பாடு, கலாசாரம் பற்றிச் சிந்திக்கின்ற அனைவரும் 'கூத்துக் கலையின்' வளர்ச்சி தொடர்பாகச் சிந்திக்கவும் செயற்படவும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

சந்திரகௌரி சிவபாலன் B.A, Dip.in.Edu (Cey)

ஜேர்மனிய கல்விமுறை

கல்வி என்பது அனைத்து நாடுகளிலும் சகலருக்கும் ஊட்டப்படும் அறிவு ஊக்குவிப்பு உணவே. அதனை உலகநாடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான கல்வித்திட்டங்களை உருவாக்கி அதற்கமைய அறிவைப் போதிக்கின்றன. இங்கிலாந்து கல்வித் திட்டத்தை ஒட்டியே இலங்கை போன்ற நாடுகள் கல்வியைப் போதிக்கின்றன. ஜேர்மனிய நாடு அறிவேனும் அங்குசத்தை மக்களுக்கு விதைப்பதற்கான கல்விமுறையினை வகுத்திருக்கும் பாங்கினை இக்கட்டுரையிலே நோக்குவோம்.

இங்கு ஒரு குழந்தை 2 வயது வரும்போது மழலைகள் பாடசாலைக்குச் (Kindergarden) செல்வதற்கு ஆயத்தமாகிவிடும். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகள் பிறந்தவுடன் பிள்ளைகள் பற்றிய விபரத்தை இளையோருக்கான நிறுவனத்தில் பதிவுசெய்து விடுவார்கள். அந்நிறுவனம் பிள்ளை இப்பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கான வயது வரும்போது, அவரவர் வீட்டிற்கு அருகாமையிலுள்ள மழலைகள் பாடசாலைகளைப் பெற்றோருக்கு அறிமுகப்படுத்தும். அப்போது பெற்றோர் தமது பிள்ளைக்குச் சௌகரியமான மழலைகள் பாடசாலையைத் தெரிவு செய்வார்கள். அங்கு பிள்ளையைப் பதிவு செய்து அனுப்புவார்கள்.

இங்கு 2 வயதிலிருந்து 6 வயது வரை பிள்ளையானது பிற பிள்ளைகளுடன் இணைந்து கல்வியைத் தொடர்வதற்காகவும் ஆளுமையுள்ள ஒரு பிள்ளையாக வளர்வதற்குமான பயிற்சியளிக்கப்படும். இப்பயிற்சியில் விளையாட்டுகள், மைதானத்தினுள்ளும் வகுப்பறையினுள்ளும் என நடைபெறுகின்றன. அத்துடன் பிள்ளைகள் மனநிலையைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் படம் வரைதல், நிறந்தீட்டுதல் போன்ற கலைப்படைப்புகளும் கற்றுத் தரப்படும். சுதந்திரமாகத் தொழிற்பட்டு கற்றல் விளையாட்டுடன் நடைபெறுவதனால், இம்மழலைகள் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்குப் பிள்ளைகள் தயங்குவதில்லை. இங்கு அதிகார அடக்குமுறையில்லை. எழுத்து வாசிப்புக் கற்பித்தல் இல்லை. பிள்ளைகளை அருகில் இருத்தி கதைகள் வாசிப்பதும், பாடல்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதும், நடனத்துடன் இணைந்த பாடல்கள் பழக்குவதுமான நடைமுறைகள் காணப்படுவதனால், இம்முறையானது பிள்ளைகளைக் கவர்கின்றது. இங்கு பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களின் அவணைப்பில் உணவு உண்ணும் முறை, பல் துலக்கும் முறை, தொடர்புடைய பிள்ளைகளுடன் உரையாடும் முறை போன்றவை சிறப்பாக பயிற்றுவிக்கப்படும். அதாவது பிள்ளைகள் கல்வியில் அடியெடுத்து வைப்பதற்கான ஆயத்தம் இங்கு சரியான முறையில் வழங்கப்படும்.

இதன் பின் கோடை விடுமுறை முடிந்து (கிட்டத்தட்ட புரட்டாதி மாதம்) புதிய கல்வி ஆண்டு ஆரம்பிக்கும் போது பிள்ளை 6 வயதாகியிருக்கும் பட்சத்தில் அப்பிள்ளை ஆரம்பக் கல்வி தொடர்வதற்கு ஆயத்தமாகும். இப்போதும் இளையோர் நிறுவனம் இவர்களுக்கான பாடசாலைகளை அறிமுகப்படுத்தும். பெற்றோரும் தமது வீட்டிற்கு அருகாமையிலுள்ள பாடசாலைகளில் தமது பிள்ளையைப் பதிவு செய்து வைப்பார்கள். அதில் ஒன்றில் இடம் கிடைக்கும் பட்சத்தில் பிள்ளை அடிப்படைக்கல்வியைத் தொடர அனுமதி கிடைக்கும்.

அடிப்படைக்கல்வி வகுப்புத் தொடங்கி 4ம் வகுப்பு வரை தொடரும். இக்காலப்பகுதி பிள்ளைக்கு 6 வயது தொடங்கி 10 வயதுவரையுள்ள காலப்பகுதியாகும். இப்பாடசாலையில் எழுத்து, வாசிப்பு, கணக்கு, சுயமாகக்கற்றல், இசை, இசைக்கருவி, விளையாட்டுகள், ஒற்றுமை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாங்கு, சுயாதீனமாகத் தொழிற்படல் போன்றவை கற்பிக்கப்படும்.

மூன்றாவது கல்வியாண்டு சுற்றுலா மேற்கொள்ளப்படும். பெற்றோரை விட்டுப் பிள்ளைகள் தனிமையில் தமது தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கான தைரியத்தை வளர்க்கும் நோக்கினையும், சக மாணவர்களுடன் நட்புரிமையுடன் பழகும் பண்பினை வளர்க்கும் நோக்கினையும் கொண்டு இச்சுற்றுலா மேற்கொள்ளப்படும். சிறுவர்கள் சுற்றுலா இடத்திலிருந்து தமது கைப்பட கடிதம் ஒன்றை வரைந்து தமது பெற்றோருக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுடன் உரையாடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படமாட்டாது.

இப்பாடசாலையில் முதன்முதலாக வெளிநாட்டு மொழி கற்பிக்கப்படும். பொதுவாக ஆங்கிலமொழி இப்பாடசாலையிலேயே ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. போக்குவரத்து நடைமுறைகள், மிதியுந்து சவாரிப் பயிற்சிகளும் இக்காலப்பகுதியிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வருடமும் இரண்டு பரீட்சைச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும். இவற்றில் முதலாவது ஆண்டு புள்ளிகள் அற்று பிள்ளையின் வகுப்பு நடைமுறைகளை ஆசிரியர் கவனத்தில் கொண்டு அவற்றை எழுதிக் கொடுப்பார். அடுத்து வரும் ஒவ்வொரு வருடமும் அரையாண்டுச் சான்றிதழும் இறுதி ஆண்டுச் சான்றிதழும் வழங்கப்படும். இதற்காக இக்காலப்பகுதியில் இடையிடையே பரீட்சைகள் வைக்கப்பட்டு அப்புள்ளிகளைச் சேகரித்து, அப்புள்ளிகளின் அடிப்படையிலும், வகுப்பிலே ஆசிரியர் கற்பிக்கும் போது பிள்ளையின் இணைந்த செயற்பாடுகளையும் அதாவது வாய்மொழி பதிலிறுத்தலையும் அவதானித்தும் சான்றிதழுக்கான புள்ளிகள்

• Very good 2. good 3. Satisfy 4. Sufficient 5. Inadquate 6. insufficient என எண்களிட்டு வழங்கப்படும். 1 அதிதிறமையையும் 6 போதாமையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. 1,2,3, புள்ளிகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஏனையவை போதாமையைக் குறிக்கும்.

4ம் ஆண்டு அரையாண்டு சான்றிதழின் அடிப்படையில் 5ம் ஆண்டுக்கான பாடசாலை தெரிவு செய்யப்படும். 4வது வருட அரையாண்டு சான்றிதழின்போது வகுப்பாசிரியர் மாணவர்களின் பெற்றோரைத் தனிப்பட்ட முறையில் அழைத்து அவரவர் எப்பாடசாலைக்குப் பதிவு செய்வதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்பதை விளக்கிச் சொல்வார். அதன்படி பெற்றோர் பிள்ளைகளை அடுத்துவரும் கல்வி ஆண்டுக்கான பாடசாலைகளைத் தெரிவு செய்வார்கள். அவை தொடர்முன்னணிப் பாடசாலை என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

அவை, High School, secondary school, comprehensive school, (secondary school என நான்காகப் பிரிக்கப்படும். இதைவிட Special School என்னும் பாடசாலையில் முர்க்கத்தனமான கற்றல் கடினமான, அல்லது வலது குறைந்த பிள்ளைகள் கற்பதற்காக அனுப்பப்படுகின்றனர்.

இப்பாடசாலையின் படிமுறைகள்

Primary, Secondary Level1, Secondary Level 2, Second-chance Education எனச் செல்கின்றன.

Primary:

இதுவே Primary School என அழைக்கப்படுகின்றது. 1 தொடக்கம் 4 ஆம் வகுப்பு வரை இப்பாடசாலையில் மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றனர். இப்பாடசாலையானது பாடசாலைப் படிமுறையின் முதற்கட்டமாக அமைகின்றது. இங்கு வகுப்பில் கற்றல் திறன் குறைந்த மாணவர்களைத் தெரிவுசெய்து அவர்களின் கற்றல் திறன் குறைந்த முக்கிய பாடங்களுக்கு மேலதிக பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதைவிட ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் offene Open full-time school அமைந்திருக்கின்றது. இது காலை 7.30 தொடக்கம் 16.00 மணிவரை திறந்திருக்கும். இது பாடசாலையில் ஒரு பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் அவ்வப் பாடசாலைக்குரிய ஒரு கட்டிடமாக இருக்கின்றது. இங்கு வேலைக்குச் செல்லும் பெற்றோர்கள் அல்லது பாடசாலை வீட்டுவேலைகளை பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பது கடினமான பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளை இங்கு விடுவார்கள். பிள்ளைகளும் பாடசாலை 8.10 க்கு ஆரம்பிக்கும் முன்னும் பாடசாலை விட்டபின்னும் 16.00 மணிவரை இப்பாடசாலையிலேயே இருப்பார்கள். இங்கு பிள்ளைகளுக்கான மதிய உணவு வழங்கப்படுகின்றது. விளையாட்டுகள் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. வீட்டுப்பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. 1 தொடக்கம் 4 ஆம் வகுப்பு வரையுள்ள இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள், புள்ளித் தராதரம் அடிப்படையில் secondary க்கு அனுப்பப்படுகின்றார்கள்.

Secondary Level 1:

இப்பாடசாலைகளே அடிப்படைக்கல்விக்கும் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கும் இடைப்பட்ட பாடசாலைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பாடசாலைகளிலேயே மாணவர்கள் தம் எதிர்கால வாழ்க்கைக்குத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்தும் நடைமுறைகளில் ஈடுபடுவர். ஆசிரியர்கள் ஏனைய நிறுவனங்கள் போன்றவை அவர்களை நெறிப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவார்கள்.

இப்படிமுறையிலேயே 5 தொடக்கம் 10 வரையுள்ள வகுப்புகள் அடங்குகின்றன. பாடசாலைகளும் High School, Secondary school, Comprehensive school, Secondary school என நான்காகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. 9 அல்லது 10ஆம் வகுப்பில் பாடசாலை இப்படிமுறை முடிவடைந்துவிடுகின்றது.

Secondary Level 2:

11 தொடக்கம் 12 வரையுள்ள வகுப்புகள் இப்படிமுறையில் அடங்குகின்றன. இக்கல்வியை Graduation என்று அழைப்பார்கள். இவ்வகுப்புக்களை High School, comprehensive school, என்னும் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் எப்பாடசாலையிலேயே தொடர் வாய்ப்பிருக்கின்றது. ஆனால் Secondary school என்னும் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள், 10ம் வகுப்பை சித்தியடைந்திருந்தால் High School > comprehensive school ஆகிய இவ்விரண்டு பாடசாலைகளில் ஏதாவது ஒரு பாடசாலையில் தமது Graduation கல்வியைத் தொடர்வார்கள். அல்லது Secondary school graduation, College student பெற்று தமது தகுதிக்கேற்பவும் விருப்பத்திற்கேற்பவுமான தொழிற்கல்விக்கான பயிற்சியைப் பெறுவதற்குத் தயாராவார்கள்.

இது பற்றிப் பின் விபரமாகப் பார்க்கலாம். High School, comprehensive school ஆகிய இவ்விரண்டு பாடசாலைகளிலும் தமது Graduation செய்வதற்குரிய தராதரத்தைப் பெற்றிருக்காத பட்சத்தில் beruflichen vocational schools, Technical colleges, Fold colleges அல்லது Professional colleges சென்று தமது தொழில் வாய்ப்புக்கான கல்வியைத் தொடர்வார்கள். அல்லது இங்கு Graduation செய்து பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்குரிய வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள்.

Second-chance Education

பாடசாலைக் கல்விக்கான மேலதிக வழிமுறை: கல்வியைப் பாடசாலைகளில் தொடராத விட்டவர்கள், வேறுநாடுகளில் இருந்து வந்தவர்கள், பாடசாலைக் கல்விக்குரிய வயதைக் கடந்தவர்கள், இங்கு கல்வி கற்பதற்குரிய வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். Secondary school graduation, College student GraduationI பெறவும், Graduation திரும்பப் படிப்பதற்கும் பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கும் வாய்ப்பிருக்கின்றது. இது இரவுப்பாடசாலை - யாகவும் Community College போன்ற தனிப்பட்ட பாடசாலைகளாகவும் அமைகின்றன. இங்கு பலவிதமான பாடப்பிரிவுகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு மாணவர்களும் 18 வயதுவரை கட்டாயக்கல்வி கற்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது. இதற்கு ஒவ்வொரு பிள்ளைகளின் பெற்றோர் அல்லது பராமரிப்பாளர் பொறுப்பாகின்றார்கள். இக்கட்டுப்பாடு ஜேர்மனிய வதிவிட உரிமை பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமல்ல, இங்கு வாழுகின்ற அனைத்து வெளிநாட்டுப்பிள்ளைகளுக்கும் கூட இருக்கின்றது.

இவ்வாறு ஜேர்மனிய கல்விமுறை அமைகின்றது. ஜேர்மனிய நாட்டிலே எத்தனை வயது கடந்தாலும் கல்வி கற்று முன்னிலையில் திகழ்வதற்குரிய வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

இக்கட்டுரையில் ஜேர்மனிய பாடசாலையின் பெயர்களும் கல்வித்தராதரத்தின் பெயர்களும் ஜேர்மனிய மொழிகளிலேயே தரப்பட்டுள்ளன. முடிந்தவரை அவற்றை ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்த்து அடைப்புக்குறிக்குள் தந்துள்ளேன்.

கலாநிதி பொன். பாலசுந்தரம்

இலண்டனில் தமிழர் திருமணங்கள்

உலக அளவில் கல்வியால் முன்னேறி வாழ்க்கையில் மேலோங்கித் தமிழ் இனப்பெருமைக்கு ஒளி பரப்பும் தமிழ் இளைஞர்களும், யுவதிகளும் திருமணத்தில் தடுமாறும் நிலையை இனமானத் தமிழர்கள் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டிய காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் இன்று உள்ளனர்.

பெற்றார்களும், தமிழ்ப் பற்றாளர்களும் எமது இனப்பெருக்க வீழ்ச்சியைக் கவனத்தில் கொண்டு தமிழ் இனப் பெருக்கத்திற்கு உதவி, ஈழத் தமிழ் மண்ணைக் காப்பாற்ற முன்வரவேண்டியது உலகவாழ் தமிழர்களின் தலையாய கடமையாகும்.

கடமையில் இருந்து தவறினால் ஒரு பாரம்பரிய இனம் எச்சமாகி அடையாளத்தையே இழந்து அழிந்துவிடும்.

“இலண்டனில் தமிழர் திருமணங்கள்” என்னும் நூலின் கருப்பொருள் இனப்பெருக்கமாகும். இதில் திருமணம் முக்கிய இடம்பெறுகிறது.

இனவம்ச விருத்திக்கு திருமணம் ஒரு திறவுகோல்
திருமணம் என்பது ஆணுக்கும் பெண்ணிற்கும் ஏற்படக்கூடிய தெய்வீகமான உறவு வாழ்க்கை. அண்ட சராசரங்களையும் படைத்த இறைவனின் மானிட இணைப்புப் பாலம்.

மக்கள், திருமணத்தை ஒரு புனிதச் சடங்காகக் கொண்டாடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு இனத்தவரும் திருமணச் சடங்கைத் தமது பாரம்பரியம், மரபு, சம்பிரதாயங்களுக்கமைய அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நடத்தி வருவதையும் காணலாம்.

உலகில் வாழும் எல்லா இனத்தவரும் தமது மக்களின் இனப் பெருக்கத்தையும், குடும்பங்களின் பரவலையும் கருத்தில் கொண்டு கல்யாணம் என்னும் பிணைப்பிற்கு வழிவகுத்துள்ளனர். மனிதகுலம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இனவிருத்தி ஏற்படத் திருமண பந்தம் வழிவகுத்துள்ளது.

இதன்படி ஒவ்வொரு இனத்தின் பெருக்கத்திற்கும் திருமணங்கள் ஆணி வேராக இருப்பதை உலக சமுதாயம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல வழித் தோன்றல்களாக வளர்ந்து, கொடிபோல் பரவிய மக்களும் இனவிருத்திக்கு வித்திட்டனர். இதைத்தான் நாம் வம்ச விருத்தி என்கிறோம்.

வம்ச (பரம்பரை) விருத்தியிலும் மக்கள் அக்கறை

கொண்டிருந்தனர். இந்த வாழ்க்கையும் இனவிருத்திக்கு உதவியது. காலத்திற்குக் காலம் பெரும்பான்மை இனத்தினால் திட்டமிட்டு நடத்தப் பட்டுவரும் வன்செயல் களினால் பாதிக்கப்பட்டு விமானம் ஏறி, கப்பல் ஏறி, படகேறிச் சொந்த மண்ணைப் பிரிந்து அந்நிய மண்ணில் சரணடைந்த தமிழர்கள் ஏராளம். இப்படித் தமிழ் மக்கள் சொந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேறியது பெரும்பான்மைச் சமூகம் தலை நிமிர்ந்து நிற்க வழிவகுத்திருக்கிறது.

இன அடிப்படையில் ஈழத் தமிழர்கள் பாரிய அளவிற்குச் சுருங்கி விட்டதாக மக்கள் தொகைப் புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன. இரண்டாம்தர பெரும்பான்மை இனமான புராதனப் பழங்குடி மக்கள் இன்று முன்றாம், நான்காம் படிக்குக்குத் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உலகவாழ் ஈழத் தமிழர்கள் மறந்து விடக்கூடாது. ஒரு இனத்தின் அழிவுக்கு மற்றொரு இனம் குழி பறிப்பதை வெளி உலகத் தமிழர்கள் பாரதூரமான ஒன்றாகக் கருதுவதாகத் தெரயவில்லை. “எப்பவோ முடிந்த காரியம்” என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ!

புலம்பெயர் நாடுகளிலும் இனப் பெருக்கம் அவசியம்
புலம்பெயர் நாடுகளிலும் எமது இனம் பெருகவேண்டும். ஆனால் இங்கு நடைபெறும் கலப்புத் திருமணங்கள் மூலம் தமிழர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவது என்பது குதிரைக்கொம்பின் கதை போன்றது.

ஈழத் தமிழர்கள் சொந்த மண்ணில் நிம்மதியாகவும், உரிமையுடனும், பெருமையுடனும், சொந்த பந்தங்களுடனும் வாழ்ந்த காலத்தில் கஞ்சியில் பயறு போல கலப்புத் திருமணங்கள் நடைபெற்றதுண்டு. அதுவும் “வெள்ளைக்காரன் நாடு” என அன்று அழைக்கப்பட்ட பிரித்தானியாவுக்கு கல்வி கற்க வந்த சிலர் இங்குள்ளவர்களுடன் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டனர். ஆனால் ஒருவராவது தமிழர்களின் இனப் பெருக்கத்திற்குத் துணைவந்ததாகச் சரித்திரம் இல்லை.

இன்று இனம் விட்டு இனம். சமயம் தாவிச் சமயம். தமிழர் மரபிற்கும், பண்பிற்கும் ஒத்துவராத ஊர் - பெயர் - தேசம் தெரியாதவர்களுடன் கலப்புத் திருமணங்களைச் செய்வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தமிழர்களின் இந்தப்போக்கு கூடு விட்டுக் கூடு தாவுதல்போல வளர்கிறது. இப்படி நாம் மாறினால் தமிழர்களின் இனம் பெருகுமா?

விஞ்ஞான யுகத்தின் வேகத்தில் அந்நிய மண்ணில் நிலையான வாழ்க்கை அமைந்துவிடும் என்று நம்புவதும்

தவறாகத் தெரிகிறது. நமக்கு நாமே பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளும் நிலை இருக்கவேண்டும். இதற்கு காத்திரமான வாழ்வுக்கு வித்திட்டாகவேண்டும்.

இதன் அடிப்படையாக இன வளர்ச்சி இருப்பது அவசியம். “ஆல் போல் விழுதுகள் பரப்பி, அறுகு போல் படர்ந்து” திடமான வாழ்வுக்கு தளம் அமைத்துக் கொள்வது அவசியமாகும்.

இனவளர்ச்சி அல்லது இனப்பெருக்கம் உடைய நாடு நமக்கு இல்லா விட்டால் ஈழத் தமிழ் மக்கள் வலுவுள்ள இனமாக வாழமுடியாது.

“அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு” என்னும் முதுமொழி ஒன்றுண்டு. அதேபோல நாமும் சக்திவாய்ந்த - பலம்பெற்ற இனமாகத் திகழ்வதற்கு எமது மக்கள் தொகை ஈழத்தில் மட்டுமல்ல, நாம் வாழும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் பெருகவேண்டும்.

மலேசியா, சிங்கப்பூர், போர்னியோ, பர்மா உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்கள் அந்தக் காலத்தில் தளம் அமைக்கத் தவறியதுபோல வளர்ச்சிகண்டுபெரும் இன்றைய உலக நாடுகளில் வசிக்கும் நாம் தவறியைப் போமானால் கைக்கெட்டியது வாய்க்கு எட்டாத கதையாகிவிடும்.

இனம் தாவும் தமிழ் இளைஞர்கள் - யுவதிகள்

விவாக வயதை எட்டிய தமிழ் இளைஞர்கள் - யுவதிகள் மனங்களில் இனம் புரியாத ஒரு அங்கலாய்ப்பும், தடுமாற்றமும் காணப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம். தமிழ்மொழிப் பற்றாளர்களாக இருந்த இளசுகள் மத்தியில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்று மொழிப்பற்றும், வசிக்கும் நாட்டின் பழக்கங்களும் மனமாற்றத்திற்கு நெடுஞ்சாலையகமாகத் தெரிகின்றன. மனத்தையத்தை இழந்து தடுமாறுகிறார்கள். இதனால் இவர்களது திருமணங்கள் திசைமாறுகின்றன.

மேற்கத்திய நாடுகளில் காதல் திருமணங்கள் மக்களோடு இரண்டறக் கலந்த வாழ்க்கை முறையாகும். எவரையும் காதலிக்கலாம். விவாகம் செய்யாமல் ஒன்றாகக் குடித்தனம் நடத்தலாம். விரும்பினால் திருமணமும் செய்யலாம். இல்லை என்றால் மற்றொரு பெண்ணை அணைக்கலாம். அப்படியும் இல்லை என்றால் மூச்சுப் பேச்சில்லாமல் நடையைக்கட்டியும் விடலாம்.

இப்படியான சூழ்நிலையின் மத்தியில் எமது பிள்ளைகள் வாழ்கிறார்கள்.

இவை ஒருபுறமிருக்க தமிழ் இளைஞர்களும் - யுவதிகளும் தமது விருப்பப்படி பிற இனப் பெண்களைத் திருமணம் செய்வதையிட்டு ஈழத் தமிழர் மத்தியில் கலக்கமும், கவலையும், விரகதியும் ஏற்பட்டிருப்பதை ஒளிவு மறைவின்றி இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

இனம் மாறிகளினால் உறவுகள் கலக்கம்

இலண்டனில் நடைபெறும் தமிழர் திருமணங்களை அவதானிக்கும் தமிழ் நெஞ்சங்கள் வேதனையோடு சில சம்பவங்களைத் தெரியத் தந்தனர். முன்னர் பிரித்தானிய ஆண்-பெண்களை மட்டும் திருமணம் செய்த நமது இளசுகள் இன்று இல்லாமியர்களையும், ஆபிரிக்க நாட்டினரையும்

கட்டி அணைத்துக்கொள்வதைச் சுட்டிக்காட்டினர். பாக்கிஸ்தான்வரை கால் வைத்துவிட்டார் -களாம். நமது சொந்த பந்தங்கள் கலங்கும்போது மாற்றான் வீட்டில் சல்லாபம் எதற்கு என மற்றொருவர் தலையில் அடித்துக்கொண்டார். சென்ற ஆண்டின் ஒரு கட்டத்தில் நடைபெற்ற எட்டுத் திருமணங்களில் நான்கு பிற இனத்தவரைக் கைப்பிடித்த திருமணங்களாகும் என்பதை ஆதாரபூர்வமாகக் கூறினார்.

பணக் கைதிகளாகும் பெற்றார்கள்

கல்வி கற்று, பட்டப் படிப்புவரை உயரவைத்து, ஆளாக்கி நிமிர வைத்ததும் வேலை வாய்ப்பும் இங்கு கஷ்டமின்றிக் கிடைக்கிறது. கை நிறையப் பணமும், ஆடம்பர வாழ்வும் தானாக வருகிறது. இந்த வசதிகள் எமது இளைஞர்களுடைய, யுவதிகளையும் தனித்துவமான அல்லது தன்னிச்சைத் தனமான போக்கைக் கடைப்பிடிக்கத் தூண்டுதலாக இருக்கிறது. இந்தப் போக்கு இன்று எமது இளசுகளின் வாழ்க்கையில் ஒரு அம்சமாகிவிட்டதென்றே கூறலாம்.

வீட்டு நிர்வாகத்தைப் படிப்படியாக பெற்றார்களிடமிருந்து கைப்பற்றி குடும்ப ஆட்சிக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இந்த அத்துமீறலுக்கு பணபலம் உதவுகிறது. இதனால் மனமுடைந்து வேதனைப்படும் பெற்றெடுத்த ஜென்மங்கள் “நடக்கிறது நடக்கட்டும்” எனத் தலையில் அடித்தபடி பெட்டிப் பாம்பாகிவிடுகிறார்கள்.

திருமணப் பேச்சை ஆரம்பித்தால் “அதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும்” என்ற ஊடாங்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்துவிடும். அன்றிலிருந்து வீட்டில் மயான அமைதி.

“தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை. தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஓளவைப் பிராட்டியாரை ஞாபகம் இருக்கா?

எல்லாச் சட்டங்களும் அமுலானதும் தனக்குத் தானே பெண்பார்த்து விட்ட செய்தி வெளிவரும். பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கியதுகளுக்குப் பெருமூச்சுத்தான் மிச்சம். தமிழ் இனம் பெருக வழியுண்டா? சொல்லுங்கள்.

அத்து மீறும் தாய் தந்தையர்களை அடக்க “வயோதிபர் விடுதி” என்ற சிறைச்சாலையைக் காண்பித்ததும் சிவபுராணத்தில் அமைதி காண்பதாக ஒரு வயோதிபர் கூறியுள்ளார்.

பாரம்பரியம் பேணும் இலண்டன் திருமணங்கள்

திசைமாறும் திருமணங்களை ஒருபுறம் ஒதுக்கிவிட்டுத் தமிழர் பாரம்பரியத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இலண்டன் திருமணங்கள் பற்றிப் பகிர்ந்து கொள்வோம்.

வெள்ளைக்காரர்களின் கொண்டாட்டங்கள் நடைபெறும் பிரமாண்டமான மண்டபங்களைத் தமிழர்கள் போட்டிபோட்டு முற்றுகையிட்டுத் தமது திருமணங்களை ஆடம்பரமாக நடத்துகிறார்கள். அதுவும் இலண்டன் மாநகரத்தில் உள்ள மண்டபங்களைப் பெரும் தொகைக்கு அமர்த்தி அமர்க்களம் செய்கிறார்கள். இத்திருமணங்களில் தமிழர் மரபு, சம்பிரதாயம், சமய அனுட்டானங்கள் நமது சொந்த நாட்டிலும் பார்க்கச் சிறப்பாக அனுசரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். திருமண சம்பிரதாயங்களில் அனுபவமிக்க சிவாச்சாரியார்கள்

பட்டுப் பீதாம்பரதாரிகளாக - மஞ்சள், பச்சை, சிவப்பு உட்பட பஞ்ச வர்ணத்தில் தோன்றி திருமண மேடையை கலகலப்பாக்கி விடுகிறார்கள். தமிழ் விருந்தினர்களிலும் பார்க்க இக்காட்சிகளை ரசிப்பவர்கள் வெளிநாட்டு விருந்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். எமது கலாசாரப் பரவலுக்கு இது வலுவூட்டுவதாகக் கருதலாம்.

நாட்டிய விழா ஒன்றில் கவர்ச்சியான உடைகளுடன் தோன்றுவதுபோல மணப்பெண் தோழியர் சகிதம் அழைத்துவரப்படுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். அஷ்டலட்சுமி தீபங்களுடனும், பூச்சொரிந்தும் சிறுமியர் அணிஅணியாகச் செல்வது இந்திர உலகத்தில சுந்தரக் கனவாகத் தோன்றும். ஐந்து சமங்கலிப் பெண்கள் சமயாசார முறைப்படி பழம், பாக்கு - வெற்றிலை, பூ, மஞ்சள் - குங்குமம், தேங்காய் ஆகிய மங்கலப் பொருட்களை மணப்பெண்ணோடு கொண்டுவருவார்கள்.

அடிமேல் அடிவைத்து அன்னம் போல் நடைநடந்து மணமேடைக்கு வரும்போது நாதஸ்வர - தவில் வித்துவான்கள் காதுக்கினிய பாடல்களை இசைத்து மண்டபம் நிறைந்திருப்பவர்களின் மனங்களைக் கிளுகிளுக்க வைப்பது தனித்துவமான காட்சியாகும்.

பந்திக்கு முந்தும் வெள்ளையர் கூட்டம்

இலண்டனில் திருமணங்கள் மண்டபங்களில் நடந்தாலென்ன, ஆலயங்களில் நடந்தாலென்ன ஏராளமான மக்கள் கலந்து-கொள்கிறார்கள். பல திருமணங்களில் பிரித்தானியர்கள் உட்பட அனேக பிற நாட்டவர்களும் கலந்து சிறப்பிக்கிறார்கள். மண்டப வாசலில் விருந்தினரை நந்தி மகன் ஞான விநாயகர் வரவேற்பதைக் காணலாம்.

வெளிநாட்டவர்கள் அவரைச் தரிசிப்பதுடன் கட்டி அணைத்தும், தோள்மேல் கைபோட்டும் ஏராளமான புகைப்படங்களை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். சிலர் வெளிநாட்டிலிருக்கும் தமது குடும்பத்தினருக்கு மண்டபத்திலிருந்து தொலைபேசி மூலம் அந்தப் படங்களை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். இப்படிப் பிள்ளையார் இன்று உலகை வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இலண்டன் திருமண மேடைகளில் விதம் விதமான மண-வறைகள் காட்சி தருவதைக் காணலாம். பன்னிரண்டு மாதங்களும் மலர்கள் கிடைப்பதால் மலர்களிலான மணவறைகள் காட்சி தருகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னர் நடைபெற்ற கல்யாணங்களில் மணமேடைகளை அலங்கரித்த முத்து மணவறைகளும் இங்கு வந்துவிட்டன.

உலகத் தலைநகரில் தமிழர் பாரம்பரியம் பேணும் திருமணங்கள் நடக்கின்றனவா என நமது ஊரவர்கள் கேட்கக்கூடும். நம்புங்கள். சிறப்பாக நடக்கின்றன!

திருமணங்களில் முக்கியமாக இடம்பெறுவது அறுசுவை விருந்துபசாரமாகும். குறைந்தது 800 விருந்தினரை உபசரித்தாகவேண்டும். அனேகமாக ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் திருமணங்கள் நடப்பதால் சின்னஞ்சிறிசுகளுடன் குடும்ப சமேதராய் வருகிறார்கள். வீடுகளில் உள்ள சமையலறைக்கு விடுமுறை!

பருப்பு, கத்தரிக்காய் பொரிச்ச குழம்பு, பூசணிக்காய் -

மரவள்ளிக் கிழங்கு சேர்ந்தகறி, பன்னீர்க்கறி, பயற்றங்காய், உருளைக் கிழங்குப் பிரட்டல், தயிர், கரட் பச்சடி, அப்பளம், மோர் மிளகாய், வடை, பாயாசம் - இப்படி அறுசுவை உணவு பரிமாறப்படும்.

தமிழர்களின் அறுசுவை விருந்தில் ருசிகண்ட வெள்ளைக்-காரர்கள் திருமணங்களில் பந்திக்கு முந்திக் கொள்கிறார்கள். காரக் குழம்பைக்கூட SO NICE! SO WONDERFUL! என ரசித்துப் புசிக்கிறார்கள். அப்பளத்திற்குப் “பறக்கும் தட்டு” என்கிறார்கள். ஒரு தட்டில் பத்துவரை அப்பளத்தை எடுத்துச் செல்ல அவற்றைக் காற்றாடிகள் நாந்திசைகளிலும் பறக்கவிட அவற்றைப் பிடிக்கப் பாயும் காட்சிகளையும் காணலாம்.

திருமணம் நிறைவேறி விருந்துபசாரம் முடிந்து விடைபெறும் போது மணமக்களின் அன்பளிப்பாக கேக் உட்பட தமிழர் பலகார வகைகள் அடங்கிய பெட்டிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

கைகளினால் சாப்பிடும் தமிழர்கள் கறண்டுகளைத் தேடித்-திரிய, கறண்டுகளினால் சாப்பிடுபவர்கள் கைகளினால் சாப்பிடுவதைப் பட்டு வேட்டிக்காரர்களும் காஞ்சிபுரங்களும் கடைக் கண்களினால் பார்த்து பெருமூச்சுவிடுவதையும் காணலாம்.

அனேகமான பிரித்தானியர்களும் வேட்டி சால்வையுடன்தான் தமிழர் திருமணங்களுக்கு வருகிறார்கள். அதேபோல பெண்கள் பட்டுச் சேலைகட்டியும் தலைக்கு மல்லிகை மாலை, நெற்றியில் குங்குமப்பொட்டு சகிதம் வந்து சிறப்பிக்கிறார்கள்.

இவர்களின் உடைகள் திருமண வீட்டாரின் அன்பளிப்புகளாகும். திருமண அழைப்பைப் பெற்றதும் “எனக்கு வேட்டி வேண்டும், எனக்குப் பட்டுச் சேலை வேண்டும்” எனக் கேட்டு வாங்கி அவற்றை அழகாக அணிந்து வருகிறார்கள். எமது கலாசாரம் இட்டியாவது பரவுவதில் மகிழ்ச்சி காண்போமாக!

ஊர் ஞாபகங்களும் இன்றைய திருமணங்களும்

அந்தக் காலத்தில் ஈழ மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் நடை-பெற்ற திருமணங்கள் நமது குலதெய்வக் கோயில்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள்போலக் கோலாகலமாக நடைபெறுவதை நாம் மறப்பதற்கில்லை. திருவிழாக்கள் ஆரம்பித்துவிட்டால் ஊரே கலகலப்பாகிவிடும்.

இதே போலத்தான் திருமணங்களும். விழாக்கோலத்தில் நடைபெறும். ஆலயங்களில் அனுஷ்டிக்கப்படும் புனிதம் கல்யாணங்களிலும் அனுஷ்டிக்கப்படுவதுண்டு.

எமது பாரம்பரியம், மரபு, பண்பாடு, சமய அனுட்டானம், சடங்கு முறைகள், குடும்ப பாரம்பரியம் - இப்படி எமது பெருமைக்கு அணிகலனான புனித விழாவாகக் கொண்டாடு-வார்கள். தூர இடங்களில் இருந்து வரும் உறவுகள் தமது தோட்டங்களில் விளைந்த கத்தரி, தக்காளி, வெங்காயம், மிளகாய், இராசவள்ளி, மரவள்ளி போன்ற காய்கறி மூட்டைமுடிச்சுகளுடன் வந்து முகாமிட்டுவிடுவார்கள். இது ஒருபுறமிருக்க “மாமி வந்திட்டா, பாட்டியும் வந்திட்டா, குஞ்சியப்பு வந்திட்டார், இஞ்சை பாரேன்! குஞ்சுப் பூட்டியுமெல்லே தடிபிடிச்சபடி வந்திட்டா!” என்ற உறவுகளின்

ஆரவாரத்தைக் கேட்ட அக்கம் பக்கமும் புடைசூழ்ந்து வீடு அமர்க்களப்படும்.

இனி, மணப்பந்தல் அலங்காரம். பெரிய இளவட்டப் படை திரண்டு நிற்கும். இதில் முக்கியமானது வாசலை அலங்கரிக்கும் வாழை மரங்கள்தான். நான் முந்தி, நீ முந்தி என ஆள் அளவுக் குலைகளைத் தேடி ஊர் ஊராகச் சென்று தங்கப் பதக்கம் பெற்ற வீரர்கள் போல வீடு வந்து சேர்வார்கள்.

பந்தல் அலங்காரம், கொடி, மாவிலை தோரணம் கட்டுதல் போன்ற எடுபிடீ வேலைகளைச் செய்வதற்கு அன்றெல்லாம் ஆள் தட்டுப்பாடே இருந்ததில்லை. சொந்தபந்தங்கள், அயலவர், நண்பர்கள், குடிமக்கள் உட்பட பெரிய கூட்டம் கூடிவிடும். இக்கூட்டத்தினருக்கு அடிக்கடி தேநீர், காப்பியும் பின்னர் பந்திச் சாப்பாடும் பரிமாறப்படும்.

மணமக்கள் நகர்வலம் வரும் தெருக்களை அலங்கரித்தும், நிறைகுடம் வைத்து ஆரத்தி எடுத்து வாழ்த்தி மகிழ்வதிலும் ஊர்மக்கள் பங்காளிகள். மணமக்களின் ஊர்வலம் வரும் வரையில் உபசரிப்புக்காக ஊரே விழித்திருக்கும் காலம் அது.

குடிமக்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் தாமும் இத்திருமணங்களில் பங்காளிகளாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். சில கடமைகளைத் தாமாகவே முன்னின்று செய்கிறார்கள். “உரிமைக்காரர்கள்” என பெருமைபேசி முன்னிற்பார்கள்.

பெண்வீட்டாரின் நாலாம் சடங்கின்போது நடைபெறும் விருந்துச் சாப்பாட்டில் இவர்களுக்கும் பங்குண்டு. இப்படி மதிப்பளிக்கப்படுவது குடும்பங்களின் பாரம்பரியமாகும்.

மறுதினம், வாசலில் கட்டியிருக்கும் பழுத்துத் தொங்கும் வாழைக் குலைகளில்தான் பலரது கண்ணோட்டமும் இருக்கும். அப்போது ஒரு குடிமகன் வந்து “அப்ப நாங்கள் குலையை இறக்கிறம்” என்றதும் எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கும். சம்பிரதாயத்தின் ஒரு அம்சம் இது. அக்குலைகளின் உரிமையாளர்கள் பரம்பரைக் குடிமக்கள் இருவர்தான் என்பது அப்போது புலனாகும்.

பாரம்பரியம் மிக்க “கல்யாண வைபோகம்”

தமிழர்களின் இந்துமத திருமணங்கள் “கல்யாண வைபோகம்” என அழைக்கப்பட்டுவருகிறது. மிக மிகப் பழமையான சமயக் கிரயைகள், சம்பிரதாயம், பாரம்பரியம், கலாசாரம், மரபு, கலை அம்சம், அழகு இப்படி இன்னும் பல நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கும்.

காலாதி காலமாக இவ்வாறான சிறப்புகளுடன் வளர்ந்துவரும் எமது சம்பிரதாயங்களில் நிலைத்திருப்பதும், மக்களால் பேணிப் போற்றப்பட்டு வருவதும் இக் “கல்யாண வைபோகம்” என்று கூறலாம்.

தெய்வ அனுக்கிரகம் துணை நிற்பதுதான் இதற்கு சக்தியாக இருப்பதாக ஐதீகம் உள்ளது. இந்துக்களின் சுபகாரிய நிகழ்வுகள் எதுவாக இருந்தாலும் அங்கு எழுந்தருளி ஆசி வழங்கும் ஓங்கார ரூபமான விநாயகர் இத்திருமணங்களுக்கு தலைமை தாங்குகிறார். விநாயகர் சமர்ப்பணத்துடன்தான் திருமண நிகழ்வு புரோகிதரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்படுகிறது. ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவுவரையில் தெய்வ அனுக்கிரகம்

வேண்டி சிவ - பார்வதி பூசை, நவக்கிரக பூசை, அக்னி பகவான் பூசை, லக்ஷ்மி பூசை, வர்ண பகவான் பூசை - இப்படி இன்னும் பல வழிபாடுகள் நடைபெறுவதைக் காணலாம்.

இப்படியான சமய நிகழ்வுகள் மாற்றினத் திருமணங்களில் அரிதாக இருப்பதனால் வெளிநாட்டவர்கள் அக்கறை, ஆர்வத்துடன் பார்த்து ரசிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கான திருமண விளக்கப் பிரசுரங்களை மணவீட்டார் அச்சிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். சுமார் இரண்டு மணிநேரம் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுமையுடன் அமர்ந்திருந்து பார்த்து மகிழ்கிறார்கள்.

சாதித்தால் நாளை நமதாகிவிடும்

புராதன குடிகளான தமிழர்களின் சம்பிரதாயம், சடங்கு, கிரியை, மரபு, அனுஷ்டானம் போன்றவை சாகாவரம் பெற்றவை.

ரிஷிகள், முனிவர்கள், ஞானிகள், சித்தர்கள், யோகிகள் போன்றோரினால் அருளப்பட்டவை.

சமயத்தோடும், மொழியோடும் தொடர்புள்ளவைகளாக இருப்பதனால் இவை இன்றுவரை மக்களுடன் வாழ்ந்தும், வளர்ந்தும் வருகின்றன.

பக்தி மார்க்கம் எமது வாழ்வின் அத்திவாரம். தெய்வ நம்பிக்கை எமக்குப் பலம் தரும் தும்பிக்கை.

அறிவும், ஆற்றலும், மனவலிமையும் எம்மை வாழவைக்கும் கோபுரங்கள்.

இப்படி நம்மைப்பற்றி நாம் புகழ் பாடலாம். தவறில்லை. தற்பெருமையும் இல்லை. இவை யதார்த்தம்.

நாம் ஒரு சிறிய சனத்தொகையினராக உள்ளோம் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். சொந்த மண்ணில் ஓரங்கட்டப்படும் வருகின்றோம்.

இன்று, உலக வல்லரசுகளின் கண்களில் ஒரு நாட்டின் சனத்தொகை தான் தெரிகிறது. அல்லது பொருளாதார பலம் முன்னிற்கிறது. எமது வாழ்க்கையின் பாகைமானியும் இவைதான்.

உலக நாடுகளில் பரவி வாழும் நாம் அறிவால் வளர்ந்தும், பொருளாதார பலத்தால் பரந்தும், சாதனைகளைப் புரிந்தும் உலக நாடுகளின் கவனத்தை ஈர்த்து வாழ்வோமானால் நாம் எதிர்பார்ப்பதை ஓரளவாவது சாதித்துவிடலாம். நாளை நமதாகிவிடும்.

கனடிய முத்திரைகள் விலை 5 சதத்தால் அதிகரிப்பு

கனடாவின் சகல உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முத்திரைகளின் விலை கடந்த மாதம் 5 சதத்தினால் அதிகரிக்கப்பட்டது.

இரா. சிவசந்திரன் (ஓய்வநிலைப் பேராசிரியர்)

இலங்கையின் வடக்கின் நீர்வள மேம்பாடு எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள்

ஈழத்தமிழர் தாயகம் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசம். இது 17, 651 சதுர கிலோ மீற்றரை உள்ளடக்கியது. 2015ம் ஆண்டு குடித்தொகை மதிப்பீட்டின்படி இங்கு 27 இலட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் (வடக்கு - 10,9400, கிழக்கு - 16,15000).

தமிழர் தாயகத்தின் பிரதேசத்தின் கிழக்கு மாகாணம் நீர்வளம் கொண்ட பகுதியாக விளங்குவதால், வடக்கு மாகாணத்தின் நீர்வள மேம்பாடு பற்றியும், அவை எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் பற்றியும் இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

இலங்கையை 75 அங்குல மழைவீழ்ச்சிக் கோட்டை அடிப்படையாக வைத்து ஈரவலயம், வரண்ட வலயமென் காலநிலை அடிப்படையில் வகைப்படுத்துவர். வரண்ட வலயத்தினுள் அடங்கும் வடமாகாணத்தின் சராசரி மழை வீழ்ச்சி 50 அங்குலம் (1250 மிமீ). இங்கு அக்டோபர் மாதம் முதல் பெப்ரவரி மாதம்வரை வடகீழ் பருவக்காற்றினாலும், சூறாவளி நடவடிக்கையாலும் 70 வீதமான மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கிறது. இதில் 20-25 வீதம் கடலில் கலக்கிறது. 40-45 வீதம் ஆவியாக்கத்துக்கு உட்படுகிறது.

மிகுதியே மக்களின் குடிநீர்த் தேவைக்கும், விவசாயச் செய்கைக்கும் பயன்படுகிறதென நுண்ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

வடக்கின் நீர்வளத்தை இரு பிரிவுகளாக நோக்கலாம்.

1. மேற்பரப்பு நீர்வளம். இவை பொதுவாக வன்னிப் பிரதேசத்துக்குரிய நீர்வளப் பயன்பாடு எனலாம்.
2. தரைக்கீழ் நீர்வளம். இது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குரிய நீர்வளப் பயன்பாடாகவுள்ளது.

இலங்கையின் வடக்கே புத்தளம் - பரந்தன் - முல்லைத்தீவு ஆகிய பிரதேசங்களை இணைக்கும் கோட்டுக்கு வடக்கே யாழ். குடாநாடு முழுமையாக மயோசீன் சுண்ணாம்புப் பாறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட பகுதிகள்.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் சுண்ணக் கற்பாறைகள் ஆழமாகவும், யாழ். குடாநாட்டில் ஆழமற்ற மேற்பரப்புகளை ஓட்டியும் காணப்படுகின்றன. மயோசீன் பாறைகள் தரைக்கீழ் நீரை தரைக்குள் உள்வாங்கி சேமித்து வைக்கும் ஆற்றல் கொண்டவை.

வன்னிப்பிரதேச மேற்பரப்பு நீர்வளம்

இலங்கையில் மொத்தமாக 103 ஆறுகள் உள்ளன. இவற்றுள் 61 ஆறுகள் வடகீழ் மாகாணப் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றன. இதில் 26 வடபகுதியில் உள்ளது. இவற்றுள் மகாவலி கங்கையைத் தவிர ஏனையவை மாரிகாலத்தில் ஊற்றெடுக்கும் பருவகால ஆறுகள்.

இந்த ஆறுகள் வரலாற்றுக் காலம் முதலாக மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட பல குளங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. பருவகால ஆற்று நீரால் இவை நிரப்பப்பட்டு மழையற்ற காலங்களில் விவசாயத்துக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆதிகால உலக நாகரிகங்கள் யாவும் நீர் நாகரிகங்களே.

பொதுவாக வன்னிப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் குளங்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். 1. சிறு குளங்கள் (200 ஏக்கர் பரப்புக்குக் குறைந்தவை). 2. நடுத்தரக் குளங்கள் (200-1500 வரை). 3. பாரிய குளங்கள் (இவை 1500க்கு மேற்பட்டவை).

வன்னிப் பிரதேசத்தின் நிலத்தோற்றம் அலை வடிவாகக் காணப்படுவதால் ஆற்று ஓட்டம் தரையமைப்புக்கு ஏற்ப இலகுவாக குளங்களை உருவாக்கக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டது. மேலும், வடிநிலங்களை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைக்கக்கூடிய தன்மையும் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு 22 குளங்கள் காணப்படுகின்றன.

மேலும் 10 பாரிய குளங்களை இங்கு அடையாளப்படுத்தலாம். உதாரணமாக, பறங்கியாறு வவுனியாப் பிரதேசத்தில் ஊற்றெடுத்து மன்னார் இலுப்பைக் குளத்தை நிரப்புகிறது. இரணைமடுக் குளம் முல்லைத்தீவு மாவட்ட எல்லைக்குள் அமைந்து கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தை வளப்படுத்துகிறது. கனகராயன் ஆற்றை மறித்துக் கட்டி இரணைமடுக் குளம் உருவாக்கப்பட்டது. கனகராயன் ஆற்றின் கழிமுகம் ஆனையிறவுக் கடலில் கலக்கிறது.

இரணைமடுக்குள் அபிவிருத்தியும் நீர்வழங்கலும் இப்போது அரசியல் பிரச்சனையாகியுள்ளது. ஐ.நா.வின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்படி இரணைமடு அணையை 10 அடி உயர்த்தியபின்னர் வன்னி விவசாய நிலங்களுக்கு பாசன வசதி அளிப்பதோடு, பூநகரி மற்றும் யாழ். குடாநாட்டின் சில

பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வசதி செய்யும் நோக்கம் முக்கியமாக முன்வைக்கப்பட்டு அபிவிருத்திப் பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தன. இதனால் குடாநாட்டின் நகரப் பகுதிகளுக்கும் தீவுப்பகுதிகளுக்கும் குடிநீர் வழங்கவும், நகரப்பகுதி திண்மக் கழிவு அகற்றும் செய்முறையைக் கொண்டு வரவும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது.

யாழ். குடாநாட்டின் தரைக்கீழ் நீர் வள மேம்பாடு: வடமாகாணத்தில் தற்போது வாழ்கின்ற (2015 தரவின்படி) 11 இலட்சம் மக்களில் 75 வீதத்தினர் யாழ். குடாநாட்டுக்குள் வசிக்கின்றனர். 75 வீத நிலப்பரப்பைக் கொண்ட வன்னியில் 25 வீதத்தினரே வாழ்கின்றனர். யாழ். குடாநாடு பழைய யான நாகரிகத்தைக் கொண்ட பிரதேசம். இதன் ஆரம்பகால நாகரிக வளர்ச்சிக்கு தரைக்கீழ் நீர்வளமே அடிப்படையாக அமைந்தது.

மழைநீர் சுண்ணக்கற்பாறையூடாகக் கசிந்து தரைக்கீழ் நீராகச் சேகரிக்கப்படுகிறது. மக்கள் 100-120 அடி ஆழம்வரை கிணறு தோண்டி, அதனை குடிநீராகவும், விவசாயச் செய்கைக்காகவும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். விவசாயச் செய்கை தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நிலாவரைக் கிணறு, குரும்பசிட்டி பேய்க்கிணறு போன்றவை ஆழமாகச் சேமித்துள்ள குகை வழியூடாக நகர்ந்து செல்லும் நீராகவுள்ளன. ஏறத்தாழ 100 அடி ஆழத்தில் புறப்படும் நீரே அதிக பயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்தப்படுவதோடு பலவித பிரச்சனைகளையும் எதிர்நோக்கியுள்ளது.

இதற்கு விரைவாகத் தீர்வு காண்பது மனித வாழ்வுக்கும், கைத்தொழில் - நகராக்க செயற்பாடுகளுக்கும் இன்றியமையாதது. பல்துறை நிபுணர்கள், கல்வியாளர்கள் இதுபற்றிச் சிந்தித்து செயலாற்ற முன்வந்துள்ளனர். முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் நீர்வள அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

யாழ். குடாநாட்டு நீர்வளம் தற்போது முக்கியமாக மூன்று பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளது. 1. நீர் உவர்த்தன்மையடைதல். 2. நீர் மாசடைதல் (மலசல கலப்பு). 3. விவசாய இரசாயனங்களால் நஞ்சாகின்ற தன்மை அதிகரிப்பது.

குடாநாட்டில் தோட்டச் செய்கை, குடிநீர் தேவை என்பன அதிகரித்து வருவதால் அதிகளவான நீர்ப்பாசனம் உவர்த்தன்மையை தரைக்குக்கீழ் பெறுவதற்கு காரணமாக அமைந்துள்ளது. மேலும் கட்டிட நிர்மாணத் தேவைகளுக்கு பிரதேசங்கள் தோறும் காணப்பட்ட மணல் மண் வகை-தொகையின்றி அகற்றப்பட்டதால் மழைநீரை உறிஞ்சி வைத்திருக்கும் தன்மையை மேற்பரப்புத்தரை இழந்துள்ளது.

வேலணை, மண்கும்பான், வல்லை மணற்காட்டுப் பகுதிகளில் காணப்பட்ட மண்மேடுகள் அகற்றப்பட்டுவிட்டன. யாழ். குடாநாட்டில் காணப்பட்ட குளங்களில் அரைவாசியைக் காணவில்லையெனவும் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. தோட்ட நிலங்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளாக மாற்றப்பட்டு விட்டன.

இதனால் மழைநீர் நின்று வற்றி தரைக்குக்கீழ் மீள்நிரப்பும் நிலை தற்போது குறைந்துள்ளது. இங்குள்ள குளங்கள் தூர்வாரி மழைநீரைத் தேக்கி மீள்நிரப்பியாக அவற்றை

மீண்டும் உருவாக்க வேண்டிய தேவை தற்போது அவசியமாகவுள்ளது.

யாழ். குடாநாடு தற்போது வேகமாக நகராக்க வளர்ச்சியை எய்துகிறது. குடியிருப்புகள் பெருகின்றன. திண்ம கழிவு-கற்றல் முறை இதுவரை மேம்பாடடையாமல் அவை நிலத்துக்குள்ளேயே விடப்படுகின்றன. இவை தரைக்கீழ் நீருடன் கலப்பதால் குடிதண்ணீர் வழங்கும் கிணறுகளில் மலக்கழிவுகள் உட்பட திண்மக்கழிவுகள் கலக்கின்றன.

இங்குள்ள முக்கிய நகரங்களின் குடிநீர்க் கிணறுகளில் 'இகோலா' எனப்படும் கழிவுகள் கலந்து குடிநீர் மாசடைந்துள்ளது. கிராமப்புறங்களில் தோட்டச்செய்கைக்கு அதிகளவு இரசாயனங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதால் அக்கிணறுகளில் இரசாயன நச்சுத்தன்மை கலந்து குடிநீர் மாசடையும் தன்மை அதிகரித்துள்ளது.

குடாநாட்டின் நீர்வளம் எதிர்நோக்கும் இப்பிரச்சனைகள் நிபுணத்துவ ஆலோசனை பெற்று நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கு பல வழிகள் கூறப்பட்டாலும் முக்கியமானவை இரண்டாகும். 1. குடாநாட்டின் கடல் நீரேரித்திட்டம். 2. மகாவலி திசைதிருப்பும் திட்டத்துடன் இணைந்த அபிவிருத்தி.

குடாநாட்டின் எந்த இடத்திலிருந்தும் ஏழு மைல் தூரத்தில் கடல் காணப்படுகிறது. இதனால் உவர்தீர் தரைக்குக் கீழ் நீருடன் கலக்கும் நிலை அதிகமாகும். தரைக்கீழ் நீரை மேம்படுத்துவதற்கு குடாநாட்டிற்கான கடல் நீரேரித் திட்டம் 1972ம் ஆண்டு முன்வைக்கப்பட்டது.

இங்குள்ள 13 கடல் நீரேரிகள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டாலும் 3 பாரிய திட்டங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. 1. ஆணையிறவு மேற்கு, கிழக்கு கடல் நீரேரி. 2. தொண்டமானாறு கடல் நீரேரி. 3. உப்பாறு (நாவற்குழி - கைதடி) கடல் நீரேரி. இவற்றினை நன்னீர் ஏரிகளாக மாற்ற வேண்டுமென்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இது ஆறுமுகம் திட்டம், யாழ்ப்பாணத்திற்கான ஆறு எனவும் பெயர் கொண்டது.

கடல் நீரேரித் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு கிழக்குக் கடல் உள்ளே வராது தடுப்பணை உருவாக்கி, பின்னர் கனகராயன் குளத்திலிருந்து வரும் நன்னீரை இதனுடன் தேக்கி நன்னீர் ஏரியாக மாற்றுதல் இத்திட்டத்தின் முதற்படியாக இருந்தது.

தடுப்பணைகள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படாததால் இத்திட்டம் தோல்வியில் முடிவடைந்தது. இதுபோன்றே தொண்டமானாறு திட்டமும் கடல் நீரை மீளவர்கள் திறந்து உள்ளே விட்ட காரணத்தால் சரியான முகாமைத்துவம் இன்றி தோல்வியைத் தழுவிற்று.

இவை இரண்டும் வெற்றிகரமாக அமைந்திருப்பின் இங்கு கரையோரமாகவுள்ள 6,000 ஏக்கர் அளவிலான நிலம் விவசாய நிலமாக மாற்றமடையும். இது சம்பந்தமான விழிப்புணர்வு அண்மைய நாட்களில் சற்று மேலோங்கி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

அடுத்த 70ம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்யவென உருவாக்கப்பட்டது. இது வன்னிப் பிரதேசத்தையும் உட்படுத்தும் எனக்கூறப்பட்டது.

பொலநறுவ பகுதிக்கு நீரைக் கொண்டுவந்து, அங்கு ஏலவேயுள்ள குளங்களில் நீரை நிரப்பி விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தையுடைய இத்திட்டம், கனகராயன் ஆற்று நீரேந்தும் பரப்புக்குள் விடப்பட்டு அதனூடாக இரணைமடுக் குளத்தையும், அயலிலுள்ள குளங்களையும் நிரப்பி கனகராயன் ஆற்றின் கழிமுகம் வழியாக ஆணையிறவு கடல் நீரேரியை நன்னீர் கொண்டு உதவுவதாக திட்ட வரைபு கூறுகிறது.

1988ல் இது மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டமாக சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு முல்லைத்தீவுப் பகுதியை 'L' வலய அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

இதனால் இப்பிரதேசத்தில் சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்படக் கூடுமென வடக்கே வாழும் தமிழர்கள் அஞ்சுகின்றனர்.

மகாவலி அதிகாரசபை எனக்கூறும்போது உள்ளூர் சட்டங்கள் செல்லுபடியற்றுப் போகுமெனவும், பிரதேச இனவிகிதாசாரம் பேணப்படாமல், தேசிய இன விகிதாசாரம் பேணப்பட்டால் 75 சதவீதமாக உள்ள சிங்கள மக்கள் இப்பிரதேசத்தில் குடியேற்றப்படலாமெனவும் சமூக ஆர்வலர்கள் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

மாகாணசபை, உள்ளூராட்சிச் சபைகள், பிரதேச சபைகள் என்பவை இங்கு இனவிகிதாசாரப்படியே குடியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டுமென உள்ளூராட்சிச் சட்டம் மற்றும் உபவிதிகள் மூலமாக வலியுறுத்த முடியும்.

பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பாக தமிழர்களிடையேயுள்ள நிபுணர்களும், அறிவுஜீவிகளும், கல்வியாளர்களும் சாதக பாதக நிலைகளை ஆய்வு செய்து அரசியல் ரீதியாக நிவாரணம் பெறுவது காலத்தின் தேவையாகியுள்ளது. அபிவிருத்திகளை எமக்கான அபிவிருத்தியாக மாற்றிப் பயன் பெறுவதே எமது பிரதேசத்துக்கும் மக்களுக்கும் நன்மையைப் பயக்கும்.

Judge on the merits

Former Singaporean Prime Minister Lee Kuan Yew once said:

"In terms of numbers, the Ceylonese, like the Eurasians, are among the smallest of our various communities. Yet in terms of achievements and contributions to the growth and development of the modern Singapore and Malaysia they have done more than warranted by their numbers. In the early days of Malaysia's and Singapore's history the civil service and the professions were manned by a good number of Ceylonese. Even today the Ceylonese community continues to play a prominent role in these and other fields of civil life.

For example in Singapore, today, the Speaker of Parliament is a Ceylonese. So is our High Commissioner in Great Britain. So is our Foreign Minister. In the Judiciary, in the civil service, in the university, in the medical Service and in the professions they continue to make substantial contributions out of all proportion to their numbers. They are there not because they are members of a minority community but on the basis of merit.

The point is that the Ceylonese are holding their own in open competition with communities far larger than them. They have asked for no special favour or consideration as a minority. What they have asked for – and quite rightly – is that they should be judged on their merits and that they be allowed to compete with all other citizens fairly and without discrimination. This, as far as the Singapore government is concerned, is what is best for all of us. I believe that the future belongs to that society which acknowledges and rewards ability, drive and high performance without regard to race, language or religion".

வே. விவேகானந்தன்

நான் போனேன் யாழ்ப்பாணம்

பெற்ற தாயும் பிறந்த நன் நாடும் நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்ததுவே, என்றான் ஒரு புலவன். எந்த ஊரு போனாலும் நம்ம ஊர்ப்போல வருமா, என்றான் ஒரு பாடகன். எது எவ்வாறெனினும் மூன்று முக்கிய காரணிகள் இழுவியசயாக உந்த நான் போனேன் யாழ்ப்பாணம். முதலாவதாக, நான் பிறந்து, விளையாடி, வளர்ந்து, காதலித்த பூர்வீக மண் கட்டுவன் என்ற கிராமம். பலாலி விமான நிலையத்துக்கு ஏறக்குறைய இரண்டு கிலோமீட்டர் தென்மேற்குத் திசையிலே உள்ளது.

1990ம் ஆண்டு புலிகளுக்கும், பலாலி இராணுவத்துக்கும் இடையிலான கடும் யுத்தத்தின் போது மக்கள் தமது உயிரைப் பாதுகாக்க அங்கிருந்து வெளியேறினர், இதனைத் தகுந்த சந்தர்ப்பமாகக் கொண்டு, இராணுவம் தனது உயர் பாதுகாப்பு வலய எல்லையை விஸ்தரிக்க, இக் கிராமம், அதனுள் அகப்பட்டுக் கொண்டது. கடந்த வருடம், சித்திரை மாத வருடப்பிறப்பு தினத்தன்று, இருபத்தெட்டு வருடங்களின் பின்னர், விடுவிக்கப்பட்ட செய்தி என்னை இருப்புக் கொள்ள விடவில்லை.

இரண்டாவதாக, திசை மாறிய பறவை போல, எனது குடும்பத்தில் (பெற்றோர், சகோதர, சகோதரிகள்) நான் ஒருவனே, போர்ச்சூழல் என்ற சூறாவளி காரணமாக, கனடிய மண்ணிலே ஒதுங்கியவன். கனடிய வாழ்க்கை நான் தேடிப் பெற்றதல்ல தானாகக் கிடைத்த ஒன்று.

எனது உறவுகள் போர்ச் சூழலில் கூட, தாயாக வாழ்க்கையை நேசித்தவர்கள். எனவே அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும், சில வாரங்களாவது அவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டும் என்ற ஆவல், கனடிய மண்ணிலே என்னை இருப்புக் கொள்ள விடுவதில்லை.

மூன்றாவதாக, என்னுடன் படித்த, வேலை பார்த்த, நண்பர்கள் மற்றும் நானறிந்த பெரியோர்கள், கல்விமான்கள் போன்றவர்களைக் காணவேண்டும் என்ற ஆர்வமும் எனது உள்ளத்தின் ஒரு மூலையில் அணையா விளக்குப் போல், கூடர் விட்டுக் கொண்டேயிருந்தது.

ஆகவே எனது தாயகப் பயணம் ஒரு உல்லாசப் பயணமாக அமையாது, மன இறுக்கத்தைத் தளர்த்தும், ஓர் உணர்வு பூர்வமான பயணமாகவே அமைந்தது.

முகூறிய மூன்று காரணங்களுக்கு அப்பால், நான் அங்கு தங்கியிருந்த, ஏறக்குறைய இரண்டு மாத காலப்பகுதியில், சமூக, பொருளாதார, கலாசார விழுமியங்களில் ஏற்பட்ட

மாற்றங்களையும் அவதானிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. குடும்ப உறவினர்களைச் சந்தித்த பின்னர், முதலில் பார்க்கச் சென்ற இடம் எனது பூர்வீகமான கட்டுவன் கிராமம். காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்பார்கள். சாதாரண மக்களைப் பொறுத்தவரை அது ஒரு சிறு கிராமம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை, சைவமும், தமிழும், இசையும், கூத்தும் கலந்துறவாடிய மண். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலேயே செழிப்பான செம்மண் வலயத்துள் அடங்கிய பிரதேசம். அதன் இருதயப் பகுதி கட்டுவன் சந்தி.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, இரவில் கூட அது உறங்கியது கிடையாது. கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல், இராணுவத்தின் பிடியில் இருந்து விடுபட்ட போது, இப்பில் இப்பில் மரங்கள் தழைத்தோங்கி வளர்ந்த காடாகக் காட்சியளித்தது. சந்திக்கருகே ஏறக்குறைய 200 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த, ஏழு சைவ குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான, நாற்சார் வீடு அடையாளம் தெரியாது முற்றாக அழிக்கப்பட்டிருந்தது.

சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர், தமிழகத்திலே கட்டடக் கலை பண்பாட்டுச் சின்னங்களுள் ஒன்றாகச் சிறந்து விளங்கிய, செட்டிநாட்டு வீடுகளைப் போல, தமிழர் தாயகத்தில் தனித்துவமான ஒரு கட்டடக்கலைப் பண்பாட்டுச் சின்னமாக நாற்சார் வீடுகள் விளங்கின.

முற்கால நாற்சார் வீடுகளில் பொதுவாக, முப்பது பறை சாமை, இருபத்தைந்து பறை குரக்கன், போதிய அளவு பயறு, ஒரு வருடத்துக்குப் போதுமான வரகு, என்பன “கோக்காளி” என்ற (மரக்குற்றிகளில் சட்டமிடப்பட்டு பிணைக்கப்பட்டவை) பீடத்தின் மீது வரிசை வரிசையாக அடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஐநூறு கன்று மரவள்ளி, இராச வள்ளி, சிறு கொடிகள் என்பன தோட்டத்தில் காணப்படும். நான்கு அல்லது ஐந்து தொட்டிகளில் மூன்று சோடி எருதுகள் (உழுவதற்கு, சந்தைப் போக்குவரத்து, சவாரி போவதற்கு) ஐநூறு பசுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும். நூறு வெள்ளாடுகள் பட்டிகளில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். பாலுக்கும் மோருக்கும் பஞ்சமேயிராது.

விவசாய பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக அமைப்பில், கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை முறையும், அதற்கேற்ற வாழ்விடமாக நாற்சார் வீடுகளும் விளங்கின. சமூக பொருளாதார மாற்றங்களுக்கேற்ப, 20ம் நூற்றாண்டில் தனித்து ஒரு குடும்பம் மாத்திரம் வாழும் மினி நாற்சார் வீடுகளாக மாற்றம் பெற்று, பரவலாகக் காணப்பட்டன. ஆனால், 30 ஆண்டு யுத்தத்தின் பின்னர் இவை அழிந்து

வரும் கட்டடக்கலைச் சின்னமாக அருகி வருகின்றன. சமூக நோக்கில் பல்வேறுபட்ட அம்சங்களை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. வேலை வாய்ப்பின்மை, உயர்ந்த வாழ்க்கைச் செலவு, எதிர்காலம் குறித்த நம்பிக்கையின்மை, யுத்தம் ஓய்ந்து, ஏறக்குறைய பத்து வருடங்களாகியும், அச்சமுடன் வாழும் வாழ்க்கை போன்ற பல காரணிகள், வெளிநாட்டு வாழ்க்கையை நோக்கித் தூண்டும் சக்திகளாக விஸ்வரூபம் எடுத்துள்ளன.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கருதியும், எதிர்கால நல்வாழ்வு குறித்தும், வெளிநாட்டு வரன்களையே பெரும்பாலும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இளையோரும் எவ்வாறு வெளிநாட்டுக்குச் செல்லலாம்? எவ்வாறு பணம் சம்பாதிக்கலாம்? என்றே சிந்திக்கிறார்கள்.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, உயர் கல்வி கற்றவர்கள், உயர் தொழில்நுட்பக் கல்வி கற்றவர்கள், ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் தான் வெளி நாடுகளில் தொழில் செய்து வாழமுடியும் என எண்ணினேன். அதற்கு ஒரு காரணமும் இருந்தது.

நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர், பட்டப்படிப்பை முடித்து, வேலையற்ற பட்டதாரியாக வீதிகளில் திரிந்தபோது, வெளிநாடொன்றில் வேலை பார்த்து வந்த எனது உறவினர் ஒருவர், ஊருக்கு வந்தார். அவரிடம் உதவி கேட்டபோது, எனக்குப் போதிய ஆங்கில அறிவின்மையைக் காரணம் காட்டி, உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டார். ஆனால் தற்போது, யாழ்ப்பாணத்து இளையோர் எந்தவொரு தகுதியுமின்றி, வெளிநாட்டில் வேலை செய்து, பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற தன்னம்பிக்கையுடன், முயற்சி செய்து வருகின்றனர்.

யுத்த காலத்திலே, உயிரைப் பாதுகாக்கப் பெருமளவில் தமிழர்கள் வெளியேறினர். அனால் யுத்தம் முடிவுற்று பத்து ஆண்டுகள் கடந்தும் இராணுவத்தின் இருப்பு, அச்சத்துடன் வாழும் சூழ்நிலை போன்ற பல காரணிகள் தள்ளு விசையாக அமைந்து, முனைசாலிகள் வெளியேற்றத்துடன், மனிதவள வெளியேற்றமும் விஸ்வரூபமெடுத்துள்ளன.

மறுபுறம், உள்ளூர் ஊடகங்களில் வெளிவரும் உண்மையற்ற விளம்பரங்களும், புலம்பெயர் தேசங்களிலிருந்து, தாயகம் செல்பவர்களின் ஆடம்பர நடவடிக்கைகளும், புலம்பெயர் தேசங்களில் வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் தமது உறவுகளை, புலம்பெயர் தேசங்களுக்கு அழைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் இழுவிசைக் காரணிகளாக அமைந்து, தாயகத்திலிருந்து குடியிடப்பெயர்வை ஊக்குவிக்கின்றன.

வடக்கிலிருந்து முனைசாலிகள் வெளியேற்றத்துடன், மனிதவள வெளியேற்றமும் இணைந்து, தமிழரின் இன விகிதாசாரப் பரம்பலை மிகக் குறுகிய காலத்தில் மாற்றமடைவிக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகளே அதிகமாகும். குறிப்பாக வடக்கிலிருந்து வெளியேறும் முனைசாலிகளின் இடங்கள், தென்னிலங்கைப் பெரும்பான்மை இனத்தவராலேயே நிரப்பப்படுகின்றன.

மேலும் வடக்கிலுள்ள அரசு காரியாலயங்களில், உயர் பதவிகள் தொடக்கம் சாதாரண எழுதுவினைஞர் பதவிகள் வரை தென்னிலங்கைப் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களே பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். இவர்கள் வேலை

செய்வதற்குத் தேவையான தமிழறிவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். நான் முன்பு பணியாற்றிய, யாழ் நகரிலுள்ள காரியாலயத்துக்குக் கடிதமொன்றை பெறச் சென்றபோது, அது சிங்கள மொழியில் தட்டச்சு செய்து தரப்பட்டது.

அதனைக்கொண்டு, கொழும்புத் தலைமைக் காரியாலயத் - துக்குச் சென்ற போது, அங்கு சிங்கள-தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகப் பணியாற்றும், இரு தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இருந்து வரும் கடிதங்கள், சிங்கள மொழியிலேயே வருவதனால் தமது பதவிகள் அற்றுப்போகும் நிலை உருவாகியுள்ளதாகக் கவலை தெரிவித்தனர்.

மேலும், நான் கொழும்பில் தங்கியிருந்த போது, பௌத்த விகாரைகளில், சிங்கள இளையோருக்கு, இலவசமாகத் தமிழ் மொழி போதிக்கப்படுவதையும், அவர்கள் மிக ஆர்வமுடன் கற்பதையும் அறிய முடிந்தது.

குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கில் அரசு காரியாலயங்களில் பதவி நியமனங்கள் கிடைக்கும்போது அப்பிரதேச மக்களுடன் இலகுவில் தொடர்படல்களைப் பேணும் வகையில் இத்தமிழ்க் கல்வி போதிக்கப்படுகிறது. இந்நிலை குறித்து தமிழ் அரசியல் தலைமைகளோ, திணைக்களத் தலைவர்களோ கவலை கொள்வதாகத் தெரியவில்லை.

இத்தகைய சூழ்நிலையில், சிங்கள அரசு திட்டமிட்ட கால அட்டவணையில், சிங்கள மயமாக்கலைத் துரிதப்படுத்து - மாயின் மிகக் குறுகிய காலத்தில் தமிழ் தேசியம், வடக்குக் கிழக்கு இணைந்த சமஷ்டி ஆட்சி, சுய நிர்ணய உரிமையுடன் கூடிய தன்னாட்சி ஆகிய கோட்பாடுகள் அனைத்தும் அடிபட்டுப் போய்விடும். இத்தகைய அபாய நிலையிலிருந்து தமிழர் தாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமாயின் அது புலம்பெயர் ஈழத்தமிழ் சமூகத்தால் மாத்திரமே சாத்தியமாகும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

தமிழர் தாயகம் என ஒரு பிரதேசத்தை வரையறை செய்யும்போது அதற்கான முதலாவது அடிப்படைத் தேவை மக்கள் தொகையும் மனித வளமும் ஆகும். கனடிய அரசு தனது கதவுகளை அகலத் திறந்து, குடிவரவாளர்களை இரு கை நீட்டி, இன்முகம் காட்டி வரவேற்பதற்கு, அதன் தார்மீகப் பண்புகளுக்கு அப்பால், உலகில் இரண்டாவது பெரிய நாடு இயங்குவதற்குப் பெருமளவு மக்கள் தொகையும் மனித வளமும் தேவை என்பதே அடிப்படைக் காரணமாகும்.

இதனைக் கருத்தில் கொண்டு தமிழர் தாயகம் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமாயின், அங்குள்ளவர்கள் சிங்களக் குடியேற்றங்களைத் தடுக்கப் போராடும் அதேவேளை, புலம்பெயர் தமிழ் சமூகம் முனைசாலிகள் வெளியேற்றத்தையும், மனிதவள வெளியேற்றத்தையும் கட்டுப்படுத்த வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

அதாவது அச்சமற்ற சூழ்நிலையில், மக்கள் வாழும் வகையில், நிரந்தர அரசியல் தீர்வைப் பெற, தமிழ் தலைமைகளுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதோடு, சர்வதேசத்தின் உதவியை நாடுதல், புலம்பெயர் வாழ்க்கை பஞ்சு

மெத்தையல்ல என்ற விழிப்புணர்வை ஈழத்தமிழ் இளையோர் மத்தியில் ஏற்படுத்துதல். புலம்பெயர் தேசங்களில் உள்ள ஊர் சங்கங்கள், சமூக அமைப்புகள் கோயில்களைக் கட்டுவதோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாது, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களைத் தத்தெடுத்து, கல்வி, சுகாதாரம், தொழில், போக்குவரத்து, விவசாயம் போன்ற துறைகளை விருத்தி செய்து, அங்கு வாழ்பவர்கள் மனநிறைவுடனும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ செயற்திட்டங்களை வகுத்தல். பணத்தை நேரடியாக அனுப்பாது, தொழில் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில், கருவிகளையும், உபகரணங்களையும் அனுப்புதல் போன்ற செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகள் பயனுள்ளதாக அமையும்.

மறுபுறம், வெளிநாட்டு வாழ்க்கையில் ஆர்வமற்ற இளையோர் பலரையும் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இவர்கள் அரசு, மற்றும் தனியார் இலாபநோக்கற்ற பல்வேறு அமைப்புகள் ஊடாக மேற்கொண்டு வரும் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்திப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வருகின்றனர்.

குறிப்பாக, யாழ்ப்பாண இளையோர் சமூகம் தற்போது ஆங்கில சிங்கள மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெறுவதில் மிக்க ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். இலங்கை அரசின் சிங்கள மயமாக்கல் கொள்கையின் எதிர்வினையாக இதனை நான் உணர்கிறேன்.

நான் தென்மராட்சியில் தங்கியிருந்த போது தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தின், தென்மராட்சிப் பிரிவு இளைஞர் கழகம் ஏற்பாடு செய்திருந்த “சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம்” தொடர்பான கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இவர்கள் சிறுவர், இளையோர் தொடர்பான பல செயற்திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

உள்ளூர் மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு, உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு, புலம்பெயர் தேசங்களில் சந்தை வாய்ப்புகள் பற்றியும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இத்தகைய இளையோருக்கு, புலம்பெயர் சமூகம் உதவி செய்வதன் மூலம், அவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த முடியும்.

இலங்கையில் என்னுடன் பணிபுரிந்த, நண்பர் ஒருவருடன் கிளிநொச்சியில், கட்டைக்காடு, பிரமந்தால் ஆறு, தேவிபுரம், போன்ற இடங்களுக்கும் போவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. யுத்தத்தின் அகோர விளைவுகளை அங்கு காணக்கூடியதாக இருந்தது.

சீரான போக்குவரத்து பாதைகள் கிடையாது. மிகக்குறைந்த பொதுப் போக்குவரத்து சேவைகள், அன்றாட வாழ்வுக்கே அல்லாடும், வறுமைக்கோட்டுக்குள் வாழும் மக்கள், எழுத, வாசிக்கத் தெரியாத இளையோர், கல்வி, சுகாதார, குடிநீர் வசதிகள் இன்மை போன்ற மனதை நெகிழ வைக்கும் காட்சிகளைக் காணமுடிந்தது.

பன்னாட்டு, இலாபநோக்கற்ற சில நிறுவனங்கள் சுயதொழில் முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கும் முகமாக, ஆடு, மாடு வளர்த்தல், கோழிப்பண்ணை வைத்தல் போன்ற தொழில்களுக்கு உதவி செய்து வருகின்றன. யுத்தத்திற்கு அதிக

விலை கொடுத்த பகுதிகளில் வன்னிப்பகுதியும் ஒன்று. கனடாவில் செயற்பட்டு வரும் வன்னிச் சங்கம், ஏற்றோபிக்கோ முது தமிழர் மன்றம் போன்ற அமைப்புகள் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்குப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்ற போதிலும், புலம்பெயர் தமிழர்கள் பெருமளவில் உதவி செய்ய வேண்டிய பகுதியாக அது இன்றும் காணப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே கோயில்கள், பாடசாலைகள், விளையாட்டு மைதானங்கள், குளங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் என்பன புத்துணர்ச்சி பெற்றிருப்பதனை ஆங்காங்கே காணக்கூடியதாக இருந்தது.

குறிப்பாக, தென்மராட்சியில், தென்மராட்சி கலாசார மண்டபம், கனடாவில் வாழும் தென்மராட்சி மக்களின் ஆதரவுடன் அமைக்கப்பட்டதாக அறிந்தேன். இங்கு மாதாந்தம் விசேட கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்திலே தங்கியிருந்த போது கல்விசார் பெரியோர் சிலரையும் காணும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அவர்களுள் டாக்டர் எம். கே முருகானந்தம் அவர்களின் சந்திப்பு பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. தமிழர் தகவல் மாதாந்த வெளியீடுகளில் வெளிவரும் அவரது மருத்துவக் கட்டுரைகளை வாசிப்பதில் ஆர்வம் கொண்ட நான், அவரை நேரில் சந்திக்க ஆவலாய் இருந்தேன்.

எனவே பருத்தித்துறையில் உள்ள அவரது மருத்துவப் பணிமனையில் சந்தித்தேன். சர்வ சாதாரணமாக உரையாடினர். வைத்தியத்துறைக்கு அப்பால், கலை இலக்கியத்துறைகளில் மிக்க ஆர்வமுடையவர். சிறந்த விமர்சகர் மட்டுமின்றி, எழுத்தாளரும் கூட. பத்து நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் “ஒரு டாக்டரின் டைரியிலிருந்து” மலைப் - பூட்டும் மருத்துவ அறிவியலை அறிந்து கொள்வோம்” என்ற இரு நூல்கள் மட்டுமே எனக்கு வாசிக்கக் கிடைத்தன.

முதற் குறிப்பிட்ட நூலில் வைத்தியராகத் தனது அனுபவங்களை சிறுகதைகளாகத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். அடுத்த நூலில், சிக்கலான மருத்துவ விடயங்களை, இலகு தமிழில், சாதாரண மக்களும், விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் சிறுகதைகளாகத் தொகுத்துள்ளார்.

மொத்தத்தில் யாழ்ப்பாணம் நோக்கிய பயணம் எதிர்பார்த்ததைவிட, பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களையும் தந்து, என் மனதை மேலும் ஒரு தடவை பட்டை தீட்டியுள்ளது என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ரி.ரி.சி கட்டணங்கள் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 10 சதத்தால் அதிகரிக்கும்

ரி.ரி.சி எனப்படும் ரொறன்ரோ போக்குவரத்து சபையின் சகல கட்டணங்களும் எதிர்வரும் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 10 சதத்தால் அதிகரிக்கப்படுமென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

Raymond Rajabalan B.Sc (Hons) Cey.

The Pros and Cons of Social Networking

S-ocial networking is defined as the practice of expanding the number of one's business and/or social contacts by making connections through individuals, often through social media sites such as Facebook, Twitter, LinkedIn and Google+.

Are these social media sites harmful or beneficial? Let us analyze the various aspects of this modern trend to find the answer,

With so many tragic events attributed to social networking unfolding around us in quick succession, many of us have begun to seriously worry about the future of our younger generation. Why so many teens on the verge of moulding their prosperous future make hasty decisions without realising the dangerous consequences?

Many parents as well as teachers and guidance counsellors in various educational institutions around the world are perplexed by the growing number of suicides among students. They all are at a loss as how to find a solution to this disturbing trend that seems to spiral out of control.

A look at the ups and downs of being so digitally connected to people might give an idea as to the immensity of the problems being faced by our society.

Social networking has actually changed the way we communicate, do business, and get our daily news fix and so much more. But is it really all it's cracked up to be? That depends on whom you talk to and how you are using it.

A site like Facebook could serve as an opportunistic launching pad for a new business owner, or it could be an inescapable source of negative peer pressure for a

young teen. However one should take note that Facebook has been blamed for the cause of many tragic events among teenagers.

There are pros and cons to everything in life – and that includes our social networking habits. Here are some of the major pros and cons that most people are familiar with. A balanced review of the following information might help one to make a suitable conclusion.

- Ability to connect to other people all over the world. One of the most obvious pros of using social networks is the ability to instantly reach people from any part of the globe. One can use Facebook to stay in touch with your old high school friends who have relocated all over the world, get on Google

hangouts with relatives who live halfway around the world, or meet brand new people on Twitter from cities or regions you have never even heard of before. The possibilities are many.

- Easy and instant communication. Now that we are connected wherever we go, we don't have to rely on our landlines, answering machines or snail mail to contact somebody. We can simply open up our laptops or pick up our smartphones and immediately start communicating with anyone on platforms like Twitter or one of the many social messaging apps available.

ing machines or snail mail to contact somebody. We can simply open up our laptops or pick up our smartphones and immediately start communicating with anyone on platforms like Twitter or one of the many social messaging apps available.

- Real-time news and information discovery. Gone are the days of waiting around for the six o'clock news to come on TV or for the delivery boy to bring the newspaper in the morning. If you want to know what is going on in the world, all you need to do is jump on social media.

- Great opportunities for business owners. Business owners and other types of professional organizations can connect with current customers, sell their products and expand their reach using social media. There are actually lots of entrepreneurs and businesses out there that thrive almost entirely on social networks and wouldn't even be able to operate without it.

- General fun and enjoyment. We have to admit that Social networking is sometimes just plain fun. A lot of people turn to it when they catch a break at work or just want to relax at home. Since people are naturally social creatures, it is often quite satisfying to see comments and likes show up on our own posts, and it is convenient to be able to see exactly what our friends are up to without having to ask them directly. Now that we have gone through the benefits of social networking let us look at the other side of the coin.
Cons of Social Networking

- Information overwhelm. With so many people now on social media tweeting links and posting selfies and sharing YouTube videos, it sure can get pretty noisy. Becoming overwhelmed by too many Facebook friends to keep up with or too many Instagram photos to browse through is not all that uncommon. Over time, we tend to rack up a lot of friends and followers, and that can lead to lots of bloated news feeds with too much content we are not all that interested in.

- Privacy issues. With so much sharing going on, issues over privacy will always be a big concern. Whether it's a question of social sites owning your content after it's posted, becoming a target after sharing your geographical location online or even getting in trouble at work after tweeting something inappropriate – sharing too much with the public can open up all sorts of problems that sometimes can't ever be undone. There are many horror stories of many teenagers who had posted their personal information on Facebook and later had to face very difficult situations including leading them to suicidal situations,

- Social peer pressure and cyber bullying. For people struggling to fit in with their peers – especially teens and young adults – the pressure to do certain things or act a certain way can be even worse on social media than it is at school or any other offline setting. In some extreme cases, the overwhelming pressure to fit in with everyone posting on social media or becoming the target of a cyberbullying attack can lead to serious stress, anxiety and even depression.

4 Online interaction substitution for offline interaction. Since people are now connected all the time and you can pull up a friend's social profile with a click of your mouse or a tap of your smartphone, it's a lot easier to use online interaction as a substitute for face-

to-face interaction. Some people argue that social media actually promotes antisocial human behavior.

5. Distraction and procrastination. How often do you see someone look at their phone? People get distracted by all the social apps and news and messages they receive, leading to all sorts of problems like distracted driving or the lack of gaining someone's full attention during a conversation. Browsing social media can also feed procrastination habits and become something people turn to in order to avoid certain tasks or responsibilities.

6. Sedentary lifestyle habits and sleep disruption. Lastly, since social networking is all done on some sort of computer or mobile device, it can sometimes promote too much sitting down in one spot for too long. Likewise, staring into the artificial light from a computer or phone screen at night can negatively affect your ability to get a proper night's sleep.

Is there a solution?

The reader must focus on using social media for all the good points outlined in this article, but be wary of falling victim to the dark side of an online interaction.

Just like the adults, the teenagers and youngsters too have to face stressful situations, Many of the youths fail to seek advice from their parents or guidance counselors, mistakenly thinking that they can handle a difficult situation on their own, However when they finally realize that they need help from an experienced adult, it may be too late, As such the youth should not just bottle up their emotions but seek the advice from someone whom they can trust.

There are so many kind hearted people in any society .Many of them have faced tough times during their own lives and have been helped by others Most of them are waiting their turn to lend a helping hand to those in distress, Bible says "Ask and it will be given to you; seek and you will find; knock and the door will be opened to you. "So the youngsters should go out and seek help and they may get it from a least expected source. Any one going through the contents of this article is bound to benefit provided they go through the benefits as well as the possible hazards of using social networking and make an informed decision,

World's First Asian Surgeon

Many of the first Asian and non-white doctors and engineers in Malaya and Singapore were of Sri Lankan Tamil descent. The world's first Asian surgeon was Dr S.S. Thiruchelvam, a Malayan of Ceylonese Tamil origin.

பிரபஞ்ச நாயகன்

ஸ்டீப் பன் ஹாக்கிங் சக்கர நாற்காலியிலேயே அமர்ந்து சாகசம் புரிந்த ஒரு சூப்பர்மேன். அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் நேசித்த அறிவியலாலேயே 'இரண்டாண்டுகளில் இறந்துவிடுவார்' என நாள் குறிக்கப்பட்டவர். ஆனால் 'தீரன்' படத்தில் வரும் தாத்தாவைப் போல் 'தோ மோர் இயர்ஸ்' என்றபடியே 76 வயதுவரை வாழ்ந்துவிட்டார்.

எல்லோரையும்போல் வெகு இயல்பான வாழ்க்கையைத்தான் ஹாக்கிங்கும் தொடங்கினார். கணிதம் படிக்க விரும்பி வாய்ப்பு கிடைக்காததால், ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்பியல் படித்துக்கொண்டிருந்தார். ஒருநாள், நடக்கும்போது திடீரெனப் பாதம் பிசகியது. தடுமாறி விழுந்தார். பின் எழுந்து கவனக்குறைவு என எண்ணித் தன் வேலைகளைத் தொடர்ந்தார். ஆனால், கவனக் குறைவன்று 'தசைகளை இயக்கும் நரம்புகளின் செயல்குறைவு' எனப் பின்னாளில் கண்டுபிடித்தார்கள் மருத்துவர்கள்.

21-ம் வயதில் Motor Neurone Disease அவரைப் பீடித்திருந்தது. நிலைகுலைந்து போனவர், நண்பர்கள், காதலி ஜேன் என்று யாரையும் சந்திக்க வில்லை. எத்தகைய தடுமாற்றம் நிகழ்ந்தாலும் ஏதோ ஒருவகையில் வாழ்க்கையின்மீது ஈர்ப்பு வருவதற்கான ஒரு பொறி கிளம்பும் அல்லவா, அப்படியான இரண்டு பொறிகள், ஹாக்கிங் வாழ்க்கையிலும் கிளம்பின.

மருத்துவமனையில் ஹாக்கிங் இருந்த சமயம், லுக்குமியா நோய்ப் பாதிப்பால் அவதிப்படும் ஒருவரின் வேதனைகளைப் பார்த்த ஹாக்கிங், தன்னுடைய வேதனைகள் ஒன்றுமேயில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அடுத்த தூண்டல் கனவில் நிகழ்ந்தது. கொல்லப்படுவது போல் ஹாக்கிங் கனவு கண்டிருக்கிறார். தனக்கான மரணம் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னும் வராத பதைபதைப்பு, அதைத் தன்னளவில் உள்ளார்ந்து அனுபவித்ததும் ஹாக்கிங்குக்கு வந்திருக்கிறது. தனக்கான காலம் மிகக்குறைவாக இருப்பதைப் புரிந்துகொண்டார். குறைவான காலத்தில் செய்யும் செயல்களின் மூலம், காலத்தில் நீடித்து வாழ முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

கருந்துளைகள் பற்றிய ஆய்வில் இறங்கியவருக்கு அந்தக் கருதுகோள்கள் பிடிபடவே இல்லை. 'கருந்துளைகள் இருக்கின்றன' என ஆராய்ந்து கூறிய சக அறிவியலாளர் கிப் தார்னிவிடம் 'கருந்துளைகள் இல்லை என்று நிரூபித்துக்காட்டுவேன்' என்று பந்தயம் கட்டினார். ஆனால், தொடர்ச்சியான ஆய்வுகள் மூலம், பிரபஞ்சத்தில்

கருந்துளைகள் இருக்கின்றன என்ற முடிவுக்கு வந்தவர், தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டார். இதேபோல் இன்னும் பல பந்தயங்கள், பல தோல்விகள். ஆனால், ஒவ்வொரு தோல்வியிலும் ஹாக்கிங்தான் வென்றார். ஒவ்வொரு பந்தயத் தோல்வியின் வழியாகவும் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய அறிதலில் நம்மை ஓரடி முன்னே அழைத்துச்சென்றார்.

அறிவியலைத் தாண்டியும் அவரது விருப்பங்கள் எல்லை கடந்தவை. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் தோன்றினார், விளம்பரப்படம் நடத்தார், 'ஸீரோ கிராவிட்டி' கலத்தில் மிதந்தும் சுழன்றும், விண்வெளி போன உணர்வைப் பெற்றார். ஆனாலும், நேரடி விண்வெளி போகும் விருப்பம் அகலவில்லை. விண்வெளிச் சுற்றுலா போக விரும்புவவர் - களுக்கான Virgin Galactic விண்கலத்தின் முதல் பயணத்தில் போக டிக்கெட்டும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டார்.

வானம் தாண்டி விண்வெளி - யைச் சிந்தித்தாலும் வாழ்க்கை அவரின் கால்களைப் பிடித்துப் பூமிக்கு இழுத்தது.

ஹாக்கிங்கும் ஜேனும் பிரிய நேரிட்டது. 1995ல் செவிலியர் எலைன் மேசனைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். அந்த உறவும் 11 ஆண்டுகள்தான் நீடித்தது. 2006ல் இரண்டாவது விவாகரத்து!

உடல், மனம் ஆகியவற்றின் வதைக் கொடுக்குகளில் மாட்டிய பின்பும் உன்னதமான வாழ்க்கை வாழ முரட்டுத் - தனமான குழந்தைத் தனம் வேண்டும். எப்போதும்

எதுவாகவும் எதுவோடும் தன்னை நிறுத்திக் கொள்ளாத தெளிதல் கிட்ட வேண்டும். இரண்டும் வாய்த்த சூப்பர்மேன் ஹாக்கிங்.

“அறிவாளி ஏதேனும் குறைபாட்டுடன் இருப்பான் என்ற கூற்றுக்கு நான் உதாரணமாக இருக்கிறேன். மக்களுக்கு நாயகர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். முதலில் அவர்கள் ஐன்ஸ்டீனை நாயகனாக்கினார்கள். இப்போது என்னை நாயகன் ஆக்குகிறார்கள், அது எந்தவிதத்திலும் நியாயம் இல்லையென்றாலும்” - நகைச்சுவை ததும்பச் சொன்ன ஹாக்கிங் வார்த்தைகளில் சுய எள்ளலைக் கழித்துவிட்டுப் பார்த்தால், நிச்சயமாக அவர் ஒரு நாயகன்தான்.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் வாழும் நம் வாழ்க்கையையும் புரிந்து கொள்வதற்கு நமக்கு உதவிய நாயகன்.

முனைவர் பால. சிவகடாட்சம்

பொருத்தமில்லாத விருதுப் பெயர்களும் பட்டங்களும்

தங்கள் பெயருக்கு முன்னே ஒரு பட்டப்பெயரைச் சேர்த்துக்கொள்வதில் பலருக்கும் குறிப்பாகத் தமிழர்களுக்கு என்றுமே ஓர் ஆர்வம் உண்டு. விருதுப்பெயர்களுக்குத் தமிழில் பஞ்சமில்லை. கவியரசு, கவிப்பேரரசு, இலக்கியச்செம்மல், சிந்தனைச்சிற்பி போன்ற விருதுப்பெயர்களைத் தமது பெயருக்கு முன்னால் போட்டுக்கொள்வதை எவரும் ஆட்சேபிக்கமுடியாது.

அந்தப்பட்டம் ஒருவரது ஆதரவாளர்கள் அவருக்கு அன்போடு வழங்கிய ஒன்றாக இருக்கலாம். அது பொருத்தமாக இருந்தால் அதைப் பிறரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடும். எனினும் அந்த விருதுப்பெயர் அரசாங்கம் அல்லது அங்கீகாரம் பெற்ற நிறுவனம் ஒன்று குறிப்பிட்ட தகுதிகளையுடைய ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே வழங்கும் விருதுப்பெயராக இருக்கமுடியாது.

உதாரணத்துக்கு சேர் (Sir) பட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். நாட்டுக்கு வெற்றியும் புகழும் பெருமையும் ஈட்டித்தர முன்னின்று உழைத்த மாவீரர்களையும் அறிஞர்களையும் அரசியல் தலைவர்களையும் கௌரவிக்குமுகமாக இங்கிலாந்து தேசத்து அரசர்களும் அரசிகளும் வழங்கிவரும் மிக உயர்ந்த பட்டம் தான் 'சேர்' என்பது. காலனித்துவ ஆட்சியின் போது பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்துள் அடங்கியிருந்த நாடுகளைத் தாயகமாகக் கொண்டிருந்தோருக்கும் இப்பட்டம் வழங்கப்பட்டதுண்டு.

இலங்கையின் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம், சேர் ஜோன் கொத்தலாவலை போன்ற ஒருசிலரும் இவ்வாறு கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய பெருமை மிக்க கௌரவப்பட்டத்தையே வாங்க மறுத்தவர்களும் வாங்கியபின் எனக்குவேண்டாம் நீங்களே வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று திருப்பிக்கொடுத்தவர்களும் உண்டு.

உலகப்புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானியான ஸ்டீபன் ஹோக்கிங்ஸ் (Stephen Hawkins) இப்பட்டத்தைத் தான் விரும்பவில்லை என்பதை முன்கூட்டியே அறிவித்துவிட்டபடியால் அவருக்கு அப்பட்டம் வழங்கப்படவில்லை.

இந்தியாவின் மாபெரும் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் தனக்கு வழங்கப்பட்ட சேர் பட்டத்தை முதலில் பெற்றுக்கொண்டு பின்னர் திருப்பிக்கொடுத்தவர்களுள் முக்கியமான ஒருவர். அப்போது இந்தியாவை ஆண்ட ஆங்கிலேய அரசினரால்

பஞ்சாப்பில் நிகழ்த்தப்பட்ட படுகொலைகளை எதிர்த்து சேர் பட்டத்தைத் துறந்தார் தாகூர். தமது சொந்தத் திறமையில் திடமான நம்பிக்கை கொண்டோர் எந்தப்பெரிய பட்டமானாலும் அதனை உதறித்தள்ளத் தயங்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு ஹோக்கிங்ஸ் ஒரு நல்ல உதாரணம்.

சேர் என்பது இன்று எவராலும் சாதாரணமாகப் பேச்சு - வழக்கில் பணிவைக் குறிக்கும் சொல்லாகப் பயன்பட்டு வருகின்றது. சங்க காலத்தில் நக்கீரனை நக்கீரனார் என்றும் தாமோதரனைத் தாமோதரனார் என்றும் மரியாதையின் நிமித்தம் குறித்தார்கள். இன்றோ நக்கீரன் சேர், தாமோதரன் சேர் என்பார்கள். ரஜனி சேர் பற்றியும் கமல் சேர் பற்றியும் வளர்ந்துவரும் நடிகர்கள் பணிவோடு குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமது பேராசிரியர்களைக் கந்தையா சேர் என்றோ முத்தையா சேர் என்றோ மாணவர்கள் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இந்த சேர் என்ற சொல் ஒருவித அடிமைத்தனத்தையே பிரதிபலிக்கின்றது. காலனித்துவ ஆட்சி விட்டுச்சென்ற ஓர் எச்சமாகவே இதனைக் கருதவேண்டும். நல்லவேளையாக சேர் என்பதைப் பெயருக்கு முன்னால் போடாமல் பெயருக்குப் பின்னால் குறிப்பிடப் பழகிக்கொண்டார்கள்.

சேர் பட்டம் போலவே குறிப்பிட்ட சில பட்டங்களைப் பெயருக்கு முன்னால் போட்டுக்கொள்வதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியம். முனைவர், கலாநிதி, பேராசிரியர், பண்டிதர் போன்ற பட்டங்கள் கல்வித்தகை - மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயர்கல்வி நிலையங்களால் வழங்கப்படுவன.

பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டமேற்படிப்பை மேற்கொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பித்து அது தொடர்பான நேர்முகப்பரீட்சையிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுவது பிஎச்.டி (Ph.D) என்று சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பெறும் டாக்டர் ஒப் பிலோசொபி (Doctor of Philosophy) என்னும் பட்டமாகும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில் அதி உயர்ந்த கல்வித் - தகைமையைச் சுட்டும் பட்டம் இது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினால் வழங்கப்படும் இப்பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் மட்டுமே தமது பெயருக்கு முன்னால் டாக்டர் (Dr.) என்னும் பட்டத்தை வாழ்நாள் முழுவதும்

போட்டுக்கொள்ளும் உரிமை பெற்றவர்கள். ஏனையோர் இப்பட்டத்தைப் பயன்படுத்துவது ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத ஒன்றாகும்.

கல்வித் தகைமை பெறாத ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில் சாதனை நிகழ்த்தியவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் கௌரவ டாக்டர் (Honorary Doctorate) பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிப்பதுண்டு. நாதஸ்வரவித்துவான் அளவெட்டி பத்மநாதன், நடிகமணி வைரமுத்து ஆகியோருக்கு அவர்கள் மறைந்தபின்னர் இந்தக் கௌரவ டாக்டர் பட்டம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தால் வழங்கப்பட்டது என்பதை இவ்விடத்தில் நினைவுகூரலாம்.

எனினும் இத்தகைய கௌரவ டாக்டர் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களுள் வெகு சிலரே அதனைத் தம் பெயருக்கு முன்னால் போட்டுக்கொள்வது வழக்கம். இந்தக் கௌரவ டாக்டர் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டோர் அதனைக் குறிப்பிடவிரும்பினால் தமது பெயருக்கு முன்னால் வெறுமனே Dr என்று போடாமல் Dr.h.c என்று போடவேண்டுமாம். h.c என்பது honoris causa என்னும் இலத்தின் மொழிப்பதத்தின் சுருக்கமாகும். ஒரு கௌரவத்துக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது என்பது இதன் அர்த்தம்.

மேலைத்தேய மருத்துவத்தைப் பயின்று மருத்துவராகப் பணிபுரிபவர்களை 'டாக்டர்' என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் நெடுங்காலமாகவே இருந்து வருகின்றது. ஆயுள்வேத மருத்துவர்களும் இன்று தமது பெயருக்கு முன்னால் டாக்டர் என்று போட்டுக்கொள்கின்றார்கள். அதைத் தவறு என்று கூறமுடியாது. ஏனெனில் இங்கே டாக்டர் என்பது மருத்துவரைக் குறிக்கின்றது. இதனடிப்படையில்தான் பல்வையத்தியர், மிருக வைத்தியர் ஆகியோரும் டாக்டர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்படிப்பை முடித்து ஏதோ ஒரு துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற ஒருவர் தமது வீட்டு மதிற்சுவரில் டாக்டர் சரவணமுத்து என்று எழுதப்பட்ட பெயர்ப்பலகை ஒன்றைப் பொருத்திய பின்னர் அவரது வீட்டுவாசலில் நோயாளிகள் மருந்துப் போத்தல்களுடன் வந்து நின்ற கதைகள் பல உண்டு. இந்தக் குழப்பத்தைத் தவிர்க்கும் நோக்கில் தானோ என்னவோ இலங்கையில் கல்வித்துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்களைப் பிரித்தறியக் 'கலாநிதி' என்று அழைக்கும் வழக்கம் உருவாகிற்று. கலாநிதி கைலாசபதியையும் கலாநிதி சிவத்தம்பியையும் அறியாத தமிழ் இலக்கியவாதிகள் இருக்கமுடியாது.

தமிழகத்தில் இந்த வழக்கம் இருக்கவில்லை. 'சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை' என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மூலம் முதன்முதலாகத் தமிழில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற பேராசிரியரும் எழுத்தாளருமான மு. வரதராசனார் அவர்களை டாக்டர் மு.வரதராசன் அல்லது டாக்டர் மு.வ என்றே நாம் அறிவோம்.

எழுபதுகளின் பின்னர் தமிழகத்தில் டாக்டர் என்பதற்குப் பதிலாக 'முனைவர்' என்னும் பட்டத்தைப் பெயருக்கு முன்னால் போட்டுக்கொள்ளும் வழக்கம் தொடங்கிற்று. எதாவது ஒரு கல்விசார் துறையில் Ph.D என்னும் அதிஉயர்

கல்வித்தகைமைப்பட்டம் பெற்ற ஒருவரைக் கலாநிதி என்று அழைப்பதைவிட முனைவர் என்று குறிப்பிடுவதே பொருத்தம் உடையதாகத் தோன்றுகின்றது. பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான நன்னூலில் இதற்கான ஆதாரம் கிடைக்கின்றது. முதல் வழி சார்பென நூல் மூன்றதாகும் அவற்றுள் வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்.

நன்னூல்: பாயிரவியல்

முதல்நூல், வழிநூல், சார்புநூல் என்று சொல்லப்படுகின்ற மூன்றுவகையான நூல்களிலும் முதல்நூலை ஆக்கியனை முனைவன் என்று பெருமைப்படுத்துகின்றது நன்னூல். அந்தவகையில் தனது தேடலின் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற முற்றிலும் புதிய தகவல்களை ஆய்வு ஏடாகச் (Thesis) சமர்ப்பித்துப் பல்கலைக்கழகச் சான்றோரால் Ph.D என்னும் தகைமை அளிக்கப்பெற்ற ஒருவரை முனைவர் என்று அழைப்பது பொருத்தமானதாகவே தோன்றுகின்றது.

புகழ்மிக்க பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் சேர்ந்து பணத்தையும் நேரத்தையும் பெருமளவில் செலவிட்டுப் பலவருடங்களுக்கு உழைத்துப் பல்வேறு இடையூறுகளையும் தோல்விகளையும் சந்தித்து இறுதியில் தன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு தொடர்பான நேர்முகப்பரீட்சையையும் சந்தித்து அதிலும் தேர்ச்சியடைந்த பின்னரேயே பெற்றுக்கொள்ளும் முனைவர் (கலாநிதி) பட்டம் போன்ற ஒன்றைப் பணம் கொடுத்து வாங்கமுடியும் என்ற நிலை உருவாகியிருப்பது வருந்தத்தக்கது.

இவ்வாறு பெறப்பட்ட பட்டங்களைப் பயன்படுத்துவோர் நேர்வழியில் பட்டங்கள் பெற்றோரைச் சோர்வடையவைப் - பதுடன் அந்தப்பட்டத்துக்கு உரிய நன்மதிப்பையும் குறைத்துவிடுகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் இடம்பெறக்கூடிய வரலாற்றுப்பதிவுகளிற்கூடத் தடுமாற்றம் ஏற்படுவதற்கும் இது வழிவகுக்கின்றது.

Ph.D பட்டம் போலவே அல்லப்படும் மற்றுமொரு கௌரவ அடையாளம் பேராசிரியர் ஆகும். பேராசிரியர் என்பது ஒரு பட்டப் பெயர் அன்று. அது ஒரு தொழிலின் பெயர். தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பிப்பவர்கள் அனைவரும் ஆசிரியர்கள். பல்கலைக் கழகங்களில் விரிவுரைகள் நிகழ்த்துபவர்கள் அனைவரும் பேராசிரியர்கள்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியர் நியமனம் பெறுவது இலகுவான காரியம் அன்று. ஒரு சில வருடங்களாவது சிரேட்ட விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்து ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் சமர்ப்பித்த ஒருவர் பேராசிரியர் பதவிக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். அவ்வாறு விண்ணப்பிக்கும் ஒருவர் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றிருந்தால் வேண்டும் என்பது கட்டாயம் அல்ல. எம்.ஏ (M.A) அல்லது எம்.எஸ்சி (M.Sc) இருந்தாலே போதும்.

எனினும் ஒருவருக்குப் பேராசிரியர் நியமனம் கொடுக்கமுடியுமா இல்லையா என்பதைப் பல்கலைக்கழக நிர்வாகமே தீர்மானிக்கும். அவ்வாறு பேராசிரியராகப் பதவி ஏற்றுக் கொண்ட ஒருவர் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் நாள் மட்டுமே தன் பெயர் முன்னே பேராசிரியர் என்று

போட்டுக்கொள்ளமுடியும். பேராசிரியர் என்பது ஒரு வாழ்நாள் பதவியோ பட்டமோ அல்ல. எனினும் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பேராசிரியர் நீண்டகாலம் வெகுசிறப்பாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெறும்போது பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் அவருக்கு எமெரிட்டஸ் புரபசர் (Emeritus Professor) என்னும் கௌரவத்தைக் கொடுக்கத் தீர்மானிக்கலாம். இத்தகையோரைத் தமிழில் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் என்று கூறிக்கொள்ளலாம்.

பல்கலைக்கழகத்தில் முன்னர் ஒருகாலத்தில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்ற ஒருவரைப் பேச்சுவழக்கில் பேராசிரியர் என்று ஒரு கௌரவத்துக்காகக் குறிப்பிடுவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் அவர் தாம் எழுதும் கட்டுரைகளில் தமது பெயருக்கு முன்னால் பேராசிரியர் என்று குறிப்பிடுவது முறையாகாது. விரும்பினால் தம்மை முன்னாள் பேராசிரியராக அடையாளப்-படுத்திக்கொள்ளலாம். முன்னாள் துணைவேந்தர், முன்னாள் நீதியரசரைப் போல் இவரும் முன்னாள் பேராசிரியர் ஆவார்.

மற்றவர்கள் வைத்துக்கொண்டுள்ளார்கள் என்பதற்காகத் தாமும் அந்தப் பட்டங்களைச் சூடிக்கொண்டால் பலரின் கிண்டலுக்கு ஆளாகவேண்டிவரும். இதற்கு உதாரணமாக ஒரு பழந்தமிழ்ப்பாடலை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இந்தப் பாடலை இயற்றியவர் இராமச்சந்திரக்கவிராயர் என்னும் ஒரு தமிழ்ப் புலவர். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் நகைச்சுவை மிக்கவை.

இராமச்சந்திரக்கவிராயர் தஞ்சைநகர்க் குருவப்ப பூபதி என்பவரைப் பாடிய பாடல் ஒன்றை முதலில் பார்ப்போம் : “வறியவர்க்கும் இனியகவிப் புலவர்கட்கும் உடனுக்குடன் செல்வம் வழங்கும் தஞ்சை நகர்க் குருவப்ப பூபதி, கொடைக்குணமே இல்லாதவர்களிடம் சென்று நான்

தமிழ்க்கவிதை பாடாமல் இருப்பதற்காக எனக்குத் தாயிடையிலே முட்டும்படி நீண்ட கடுக்கணைப்போட்டு என் வறுமை தீர்த்தான்” என்கிறார் இப்புலவர். ஏதிலே வறியர்க்கும் இனியகவிப் புலவருக்கும் இரங்கி யந்தப் போதிலே தனம் கொடுக்கும் தஞ்சை நகர்க் குருவப்ப பூபனெற்குக் கோதிலே கிடந்து உழலும் பலரிடத்திற் சென்று தமிழ் கூறா வண்ணங் காதிலே யொட்டிட்டுத் தாயிடின் மோதக் கடுக்கன் தானிட்டானே.

இதே இராமச்சந்திரக்கவிராயர் ஒருமுறை அதிவீர மழவரங்க பூபதியென்று அறியப்பட்ட ஒரு பிரபுவைத்தேடிச் சென்றிருந்தார். மழவராயர் குடும்பம் என்பது பல நூற்றாண்டுகாலமாகத் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் புகழ்பெற்ற ஒரு குடும்பம்.

இக்குடும்பத்தவர்கள் தம்மைத் தேடிவரும் ஏழைகளுக்கும் புலவர்களுக்கும் அள்ளிக் கொடுத்தவர்கள். இந்தப் பரம்பரையில் வந்த ஒருவரே அதிவீர மழவரங்க பூபதி. எனினும் இராமச்சந்திரக்கவிராயர் எதிர்பார்த்துவந்த எதுவும் இந்த மழவராயரிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுது பிறந்ததுதான் இந்தப்பாட்டு. பாடலை விளக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகின்றேன்.

கள்ளிக்கேன் முள்வேலி கழுதைக்கேன் கடிவாளம் கறுப்பில் லாத உள்ளிக்கேன் பரிமளங்கள் உவ்ரநிலத்துக் கேன் விதைகள் ஓடிந்து போகும் சுள்ளிக்கேன் கோடாலி துடைப்பத்திற் கேன் கவசம் சும்மா போகும் பள்ளிக்கேன் அதிவீர மழவரங்க பூபனெனும் பட்டந் தானே.

பூபதி, பூபன் என்னும் சொற்கள் அரசனைக் குறிப்பவை. ஏழைகளையும் பாவலர்களையும் ஆதரித்து உதவும் குணநலம் ஓர் அரசனிடம் எதிர்பார்க்கப்படுவது. இந்தக் குணநலம் இல்லாத மழவரங்கனுக்கு அதிவீர பூபன் என்ற பட்டம் தேவை-தானா என்று கிண்டலடிக்கின்றார் இராமச்சந்திர கவிராயர். பொருத்தமில்லாத பட்டங்கள் ஒருவருக்குப் புகழைத் தராது.

தமிழ் வழக்கில் தவறுகளும் திருத்தங்களும்

வழக்கிலுள்ள மொழி எதிலும் காலப்போக்கிலே பற்பல மாற்றங்கள் ஏற்படுவது இயல்பு. மாற்றங்களை வளர்ச்சிக்கு அறிகுறியெனவும் கொள்ளலாம். ஆயினும், அறியாமையினாலும் தவறுகளாலும் ஏற்படும் மாற்றங்களை வளர்ச்சியென ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. உதாரணமாக சில தவறுகளையும் சரியானவைகளையும் தமிழறிஞர் கி. லக்ஷ்மணன் அவர்கள் தனது ‘சிப்பிக்குள் முத்து’ என்ற நூலில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அவைகள் பின்வருமாறு:

தவறானவை

சித்திரித்தான்
உத்திரவு
அருகாமையில்
கோர்த்து
நாகரீகம்
காந்தீயம்
தேசீயம்
தெய்வீகம்
மானசீகம்
மென்மேலும்
அனாதை
வினாயகர்
தேனீர்
தற்காலிக
கலாச்சாரம்
பிரச்சாரம்
விபச்சாரம்
பத்திரிகை
நிலமை
விரையம்

சரியானவை

சித்திரித்தான்
உத்தரவு
அருகில், அண்மையில்
கோத்து
நாகரிகம்
காந்தியம்
தேசியம்
தெய்விகம்
மானசிகம்
மேன்மேலும்
அனாதை
விநாயகர்
தேநீர்
தற்காலிக
கலாச்சாரம்
பிரச்சாரம்
விபச்சாரம்
பத்திரிகை
நிலைமை
விரயம்

தவறானவை

ஆர்வமுடன்
நலமுடன்
வளமுடன்
தேரீயமுடன்
உற்சாகமுடன்
படமுடன்
பக்கமுடன்
அதினால்
அதிற்கு
விழாவைத் தொடங்கினார்
இக்காலத்திய மக்கள்
கருத்துக்கள்
பொறுப்புக்கள்
சுயேட்சைகள்
முன்பதாக
5ம்
5து, 5வது
5ல்
இருபத்தியேழு
பன்னிரெண்டு

சரியானவை

ஆர்வத்துடன்
நலத்துடன்
வளத்துடன்
தேரீயத்துடன்
உற்சாகத்துடன்
படத்துடன்
பக்கத்துடன்
அதனால்
அதற்கு
விழாவைத் தொடக்கினார்
இக்கால மக்கள்
கருத்துக்கள்
பொறுப்புகள்
சுயேச்சை
முன்னாக, முன்பாக
5ஆம்
5ஆவது
5இல்
இருபத்தேழு
பன்னிரெண்டு

பாமினி சதீஸ்

கோலங்களின் கோலங்கள்

கோலம் என்ற பதத்துக்கு அழகு, அலங்காரம், உருவம், சாயல் எனப் பல பொருள் உண்டு. இவை தவிர குறிப்பிட்ட ஒருவரின் சூழலின் தன்மை மற்றும் நிலை போன்றவை வெளிப்படும் வகையிலான தோற்றத் - தையும் கோலம் என்ற பதம் குறிக்கும். அழகு, அலங்காரம் சம்பந்தப்பட்ட கோலங்கள் பற்றியது இக்கட்டுரை.

பொருட்கள் எவையாக இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட வடிவமாக அவற்றை ஒழுங்கமைத்தால் அவை அழகாகக் காட்சியளிக்கும். கோலம் என்று இதனைக் கூறலாம். பொருட்கள் ஒழுங்கின்றி அமைக்கப்பட்ட நிலையையும், ஒழுங்காக அமைந்த பொருட்கள் சீர்குலைக்கப்பட்ட நிலையையும் அலங்கோலம் என்பர்.

வீடுகளின் உள்முற்றம், வெளிமுற்ற வாசல்பகுதி, கோயில்களின் வாசல், பரிவார மூர்த்திகளின் வாசல், விழா மண்டபங்களின் உள்பகுதி, விழா மண்டப வாசல் ஆகியவற்றின் குறிப்பிட்ட தரைப்பரப்பை வெவ்வேறு பொருட்கள் கொண்டு அழகுபடுத்துவதைக் கோலக்கலை என்று இலங்கை, இந்தியா மற்றும் சில கிழக்காசிய நாட்டு மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பேணி வருகிறார்கள். இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் கோலம் என்று அழைக்கப்படும் இக்கலைக்கு ரங்கவல்லி, ரங்கோலி, ஆல்பனா என பல பெயர்கள் உண்டு.

இந்தியாவில் அநேக இந்துப் பெண்கள் அதிகாலை எழுந்து இல்லத்தைச் சுத்தம் செய்து மெழுகிய உள்முற்றத்தில் அல்லது வாசலில் கோலமிடுவார்கள். இதனால் இல்லங்களில் தெய்வீகத் தன்மை பெருகுவதோடு இல்லத்தவர் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியான நல்வாழ்வு அமையுமென்பது இந்துமத நம்பிக்கை. இலங்கையில் இந்த வழக்கம் குறைவாக இருப்பினும் பண்டிகை நாட்களிலும், இந்துசமய சிறப்புத் தினங்களிலும், மங்கள காரியங்கள் நடைபெறும்போதும், கலாசார நிகழ்வுகளிலும், கோயில்களிலும் கோலங்களையும் கோலம் போடுபவர்களையும் காணலாம்.

கனடாவில் முற்றத்தில் அல்லது வீட்டினுள் கோலம் போடுவது கடினமான காரியமாக இருப்பதற்கு இங்குள்ள வீடுகளின் அமைப்பு, காலநிலை, அவசர போக்கு என்பவை முக்கிய காரணிகள். ஆயினும், பிறந்த தின விழா, பூப்பு விழா, அரங்கேற்றம், கலை விழா, திருமண விழா, வரவேற்புபசார விழா, பாராட்டு விழா முதலிய வைபவங்களிலும் கோயில்களிலும் கோலங்கள் முக்கிய

பங்கு வகிப்பதைக் காண்கிறோம். அனேகமான கோலங்கள் தரையில் போடப்படுபவை. குனிந்து அல்லது முழங்கால் மடித்து அமர்ந்து ஒருவர் தரையில் கோலம் போடும்போது அவரது உறுப்புகள் பல அப்பியாசத்துக்கு உள்ளாகின்றன.

கோலங்களில் காணப்படும் புள்ளிகள், கோடுகள் அவை தொடுக்கப்பட்ட முறை மற்றும் வர்ணங்கள் பொருட்கள் வடிவமைக்கப்பட்ட விதம் முதலியன விழித்திரையில் விழுந்து விம்பமாக மாற்றம் பெற மூளைக்குச் செல்லும்போது ஏற்படும் அதிர்வலைகள் மனதைச் சாந்தப்படுத்த காரணமாக இருக்கும் சுரப்பிகளின் செயற்பாட்டை ஊக்குவிக்கிறது என்று ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. கோலம் ஒன்றைத் தரிசித்துச் செல்லும் ஒருவர் சாந்தம் அடைவதோடு செல்லும் நோக்கத்துக்கும் தயாராகி விடுகிறார். இவ்வாறு வரவேற்கும் பணியிலும் கோலம் பங்கெடுக்கிறது.

பயன்படுத்தப்படும் பொருட்களைக் கொண்டு கோலத்தின் பெயர்கள் வேறுபடும். மாக்கோலம், மணற்கோலம், தானியக்கோலம், தேங்காய்ப்பூக்கோலம், மலர்க்கோலம், துணிக்கோலம் என்பவை சில.

மாக்கோலம்

அரிசி, கோதுமை, மஞ்சள், செங்கல், முருகைக்கல் ஆகியவற்றின் மாவு கொண்டு கோலம் செய்தல். இதில் புள்ளிக்கோலம், கோட்டுக்கோலம், பின்னல் கோலம் என்று பலவகையாகப் போடலாம்.

தூவிப்போடல்: கட்டைவிரல், ஆட்காட்டி விரல் இரண்டையும் சேர்த்து மாவைக் கிள்ளியெடுத்து அனுபவம் உள்ளவர்கள் தாம் எண்ணிய வடிவத்தை குனிந்திருந்து வடிமைப்பார்கள். ஏனையோர் வரைபடத்தை விரும்பியபடி முதலில் வரைந்து அதன்மேல் கோலம் போடுவார்கள்.

கரைத்துப் போடுதல்: வெள்ளை அரிசி அல்லது கோதுமை மாவை பதமாகக் கரைத்து அதில் துணி ஒன்றை நனைத்து நடுவிரலுக்கு நேரே வைத்து கட்டை விரலினால் அழுத்தலாம். மாவுடன் வரும் தண்ணீரை நடுவிரலினால் பதித்து வரையலாம். உணவுச் சாயம் மூலம் விதம்விதமான நிறங்களில் கோலத்தை அழகாக்க முடியும்.

மணற்கோலம்

ஆற்று மண், கடல் மண், குளத்து மண், வயல் மண், தோட்ட மண் என்பன பல வர்ணங்களில் உண்டு. இவற்றை

விதம்விதமாக பரவிப் போடலாம்.

தானியக்கோலம்

நெல், அரிசி, பயறு, உளுந்து, மைசூர் பருப்பு முதலிய வெவ்வேறு நிறங்களாலானவை. வெள்ளை அரிசிக்கு சாயம் ஊட்டி மேலும் வர்ணங்களை உண்டாக்கலாம். முதலில் கோல வரைபடத்தை நிலத்தில் அல்லது பலகையில் கீறி அதன்மேல் பசையைப் பூச வேண்டும். நிறத்திற்கேற்ப தானியங்களை அதன்மேல் பதித்து சிறந்த கோலம் அமைக்க முடியும். பலகையில் உருவாக்கப்படும் தானியக்கோலம் மீள்பாவனைக்கு உகந்தது. மாக்கோலம், தானியக்கோலம் ஆகிய இரண்டும் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் எறும்புகள் மற்றும் பறவைகளுக்கு உணவாக அமைகிறது.

தேங்காய்ப்பூக்கோலம்

கனடாவில் பதப்படுத்தப்பட்ட உலர்த் தேங்காய்ப்பூவைப் பெறமுடியும். இவற்றுக்கு உணவுச் சாயமூட்டி சகல நிறங்களையும் பெறமுடியும். கோல அமைப்பினை முதலில் கீறி விட்டு அதற்குகந்த நிற தேங்காய்ப் பூவினை நிரப்பி அழகுக் கோலங்களை உருவாக்கலாம். நிலத்தில் செய்வதற்கு வசதியில்லாதவிடத்து மரப்பலகை அல்லது தடித்த மட்டையில் இதனைப் போட முடியும்.

மலர்க்கோலம்

நிலத்தில் அல்லது பலகை ஒன்றின்மேல் மண்ணை நிரப்பி தண்ணீர் தெளித்து அந்த மேடையை உங்கள் தேவைக்கேற்ப வடிவமைக்க வேண்டும். கோல அமைப்பை மாவினால் அடையாளம் செய்தபின், காம்புடனான நிற மலர்களை மண்மேல் பதித்து அழகிய கோலம் உருவாக்கலாம். ஈரமண்ணில் பூக்கள் வாடாது நிற்கும். மலர்க்கோலத்தை செயற்கை மலர்களாலும் செய்யலாம். சிறு துவாரங்களுள்ள பலகை அல்லது மட்டையில் பல வர்ண செயற்கை மலர்களைப் புகுத்தி விதம்விதமான கோலங்களை உருவாக்கலாம். இக்கோலம் மீள்பாவனைக்கும் உகந்தது.

துணிக்கோலம்

Felt ஒரு வகைத்துணி மற்றும் sequins முதலியவற்றால் இதனை அமைக்கலாம். சதுரம், நீள்சதுரம், வட்ட வடிவுள்ள ஒரு frame மரத்தினால் முதலில் செய்ய வேண்டும். இதன்மேல் canvas துணியை பரப்பி staples அல்லது ஆணிகள் பாவித்து இழுத்துப் பூட்டி ஒரு தளம் அமைக்க வேண்டும். தேவைக்கேற்ற வரைபடத்தை தளத்தில் கீற வேண்டும். வர்ணங்களிலான felt துணியை வெட்டி படத்துக்கேற்ப ஒட்ட வேண்டும். Sequins, glitter முதலியன பாவித்து கோலத்தை மேலும் அழகாக்கலாம்.

வைபங்களும் அவைக்கேற்ற கோலங்களும் இரண்டு பெண்கள் வணங்கி வரவேற்பது போன்ற கோலம் அல்லது நல்வரவு என்று எழுதப்பட்ட கோலம் மண்டப வாசலில் போடப்பட்டிருக்கும் அல்லது நிறுத்தப்பட்டிருக்கும்.

பூப்பு விழா

தோழிகள் கொண்டு வரும் விளக்குகள் வைக்க ஏழு அல்லது ஒன்பது முலையுள்ள கோலங்களை பின்னிப் போடலாம்.

அரங்கேற்றம்

வாய்ப்பாட்டுக்கு மும்மூர்த்திகள், வயலினுக்கு வயலின், வீணைக்கு வீணையுடன் சரஸ்வதி, மிருதங்கத்துக்கு மத்தளத்துடன் நந்தி, புல்லாங்குழலுக்கு வேயங்குழலோடு கிருஷ்ணர், நடனத்துக்கு தூக்கிய திருவடியுடன் நடராஜர் என்று கோலமிடலாம். சில நடன அரங்கேற்றங்களில் நடன மங்கை வர்ணப் பொடிகளை மேடையில் சிந்திவிட்டு நடனமாடியவாறு கால்களால் கோலமிடுவார்.

வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன் திரைப்படத்தில் வைஜயந்திமாலாவுக்கும் பத்மினிக்குமிடையில் இடம்பெற்ற நடனப்போட்டியில் வர்ணப்பொடி மேல் நடனமாடிய ஒருவர் கால்களால் சிங்கமொன்றையும், மற்றவர் புலி ஒன்றையும் வரைந்து வர்ணமாக்கியதைக் கண்டு பலரும் ரசித்தனர்.

திருமணம்

பின்னப்பட்ட இரு அன்னப்பட்டிகள், சோடிக் குருவிகள், இருதயம், மாலை மாற்றும் மணமக்கள் போன்ற கோலங்கள் போடலாம்.

தைப்பொங்கல்

ஏழு வர்ணங்களாலான ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரிலிருந்து சூரிய பகவான் ஒளிக்கதிர் பரப்புவதைக் கோலமிட்டுக் காட்டலாம்.

நவராத்திரி

துர்க்கை, இலட்சுமி, சரஸ்வதி ஆகிய வடிவங்களை கோலமாகப் போடலாம். முத்தாலாத்தி, சிக்கல்தாமரை ஆகிய கோலங்களும் போடலாம்.

மார்கழி மாதம்

இந்த மாதத்தில் தினமும் முற்றத்தில் அல்லது வீட்டின் உட்புறத்தில் கோதுமை அல்லது அரிசி மாவினால் புள்ளிக்கோலம், கோட்டுக்கோலம், பின்னற்கோலம் என்பவற்றைப் போட்டு பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து அதில் அறுகம்புல்லையும் பூவையும் வைத்து வணங்கலாம்.

திருக்கார்த்திகை

விளக்குகள் சேர்ந்த அடுக்குக் கோலமிடலாம்.

கிருஷ்ணஜெயந்தி

மாவை அரைத்துப் பசையாக்கி, பாலகன் ஒருவனின் காலை அதில் தோய்த்து வீட்டின் வாயிலில் ஆரம்பித்து பூசை அறை வரை நடக்கச் செய்தால் கிருஷ்ண பகவான் வீட்டினுள் வருவதுபோல காட்சி தரும்.

கிழமைக்கோலம்

வாரத்தின் ஏழு நாட்களுக்கும் வித்தியாசமான கோலங்கள் உண்டு. அவற்றைத் தினமும் போடலாம்.

கோலக்கலைக்கு ஒரு பாடத்திட்டம் இல்லை. இக்கலை முத்தோரிடமிருந்து இளையவர்களுக்கும், நண்பர்கள் மூலம் மற்றவர்களுக்கும் கையளிக்கப்பட்டு வருகிறது. எமது கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இக்கலை நிலைத்துநின்று நீடு வாழவேண்டும்.

ஷியாமளா நவம்

கடைசி நாள் எனக் கருதி வாழ்!

நாம் அன்றாடம் கேள்விப்படும் துக்க செய்திகளில் ஒன்று, ஒருவரது இறப்பு. தினமும் இரு தடவைகளாவது இறப்புப் பற்றிச் சிந்திக்கும்படி மதங்கள் அறிவிக்கின்றன. “இன்றே உனது வாழ்வின் கடைசி நாள் என்று நினைத்து வாழ்” என்பதும், “இறைசக்தி (மனச்சாட்சி) நான் நினைப்பது, கதைப்பது எல்லாவற்றையும் அறிந்தும் கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறது” என்பதும் என்னுள் ஊறிப்போன இரு மேற்கோள்கள். இவை தவிர அண்மையில் “ஒருவரது இறப்பின்போது அவரது குடும்பத்தினர் 87 முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளது” என்ற தலைப்பிலான ஒரு கையேடு எனக்குப் பேரிடியாய் - மின்னல் வெட்டாய் கண்ணில் பட்டது. அவை என்னவாயிருக்கலாம் என நானும், நீங்கள் எல்லோரும் அறிந்து செயல்பட்டுவிட்டே ஓய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இக்கட்டுரையை வரைகின்றேன்.

இறப்பு என்பது உயிர்கள் அனைத்திற்கும் நிச்சயமானது. எப்போது, எப்படி, எங்கு நிகழும் என்பது சரியாகத் தெரியாது. யாருக்கும் தெரியாது. காலன் காலடியில் காத்திருந்து பின்தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளான். இறப்பு எமது மலக்குடலில் அதாவது பெருங்குடலில் காத்திருக்கிறது. ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு. இவ்வாறெல்லாம் இறப்பு பற்றித் தத்துவார்த்த ரீதியில் நாம் அறிந்து வைத்திருக்கலாம். அதன் மறுபக்கமான நடைமுறை யதார்த்தங்கள் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான செய்தியே, ‘இன்றே செய்’ என்ற அவசரத்துடன் உங்களோடு பகிரப்படுகின்றது. ஒரு 100 துண்டுகள் கொண்ட ஒரு puzzle ஆக நீங்கள் இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

கண் தானம், உறுப்புத் தானம், இரத்த தானம் செய்ய விரும்புவோர் பலர் இருக்கலாம். இரத்த தானம், சிறுநீரக தானம் போன்றவற்றை நீங்கள் உயிரோடு தொடர்ந்தும் இருந்து கொண்டு செய்யலாம். ஏனைய இழைய அல்லது உறுப்பு தானங்களை வழங்கி வைக்க, உங்களது ஆரோக்கிய அட்டை (OHIP - Health Card), சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் (Driver's License) போன்றவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தி Trillium இணையத்தளத்தில் பதிவுசெய்து, அதற்கான பதிவைப் பதிலாகப் பெற்று, உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு அறியத்தந்து வைக்கலாம்.

முழு உடலையுமே மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களது கல்விக்காக ஒருவர் அர்ப்பணம் செய்யவும் முடியும். ரொறன்டோ பல்கலைக்கழக உடலமைப்பியல் (Anatomy Department) பிரிவினர் அல்லது கனடிய கைறோபிறக்கரிக் கழகத்தினர் இதற்கான படிவங்களை வேண்டுகோளின் பெயரில் அனுப்பி வைப்பார்கள். பெயர் விபரங்கள், கையெழுத்துகளுடன் நிரப்பி அதனை அவர்களுக்கு மீண்டும் அனுப்பி வைக்கலாம். ஆனாலும் இறப்பு நிகழும் வேளையில் கட்டாயம் அவர்கள்

உங்கள் உடலை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பது நிச்சயமில்லை. காரணம் உடல்நிலை, நிறை, கண்கள் மட்டுமே எடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். தொற்று நோய்களால் இறப்பு நேர்தல் போன்ற பல நிபந்தனைகளும் நிலைமைகளும் அதனைச் சார்ந்து உள்ளது. இறப்பு நேர்ந்த இடம், தூரத்தைப் பொறுத்து அதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான செலவு (இன்றைய திகதியில் சுமார் 1000 டாலர்கள்) என்பன அதனோடு தொடர்புபட்டுள்ளன. மறுக்கப்பட்ட உடலை குடும்பத்தினர் பொறுப்பேற்று ஆவன செய்ய வேண்டும். அல்லாவிடல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உடலுக்கு குறிப்பிட்ட சில வருடங்களின் பின்னர் நிறுவனமே பொறுப்பேற்று ஆவன செய்யலாம் அல்லது குடும்பத்தினரின் விருப்பத்தின் பேரில் அவர்களுக்குத் திரும்பக் கையளிக்கப்படலாம். இன்றைய நிலைமைகளை, நிபந்தனைகளை குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களோடு தொடர்பு கொண்டு அறிந்து ஆவன செய்யுங்கள்.

இதையும் தாண்டி, இறப்பைப் பற்றிய சிந்தனை, முன்யோசனை ஏதுமற்று வாழ்ந்துவரும் பலருக்கான எச்சரிக்கையே கீழ்வரும் விடயங்கள். எம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாதவற்றுக்கான எத்தனையோ முன்னேற்பாடுகளை நாம் செய்துவைக்க முடியும். செலவு, சிரமங்களைக் குறைத்து, தவிர்ந்து வைக்கவும் முடியும். ஒருவரது இறப்பு நிகழ்ந்ததும் முதன் முதலாகத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய இடமாக, மரணச்சடங்கு நிகழ்த்தும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவற்றைத் தொடர்பு கொள்ள யாரும் இறக்கவேண்டும் என்பதில்லை. இன்றே நாம் எமக்காகவும் வேறு நபருக்காகவும் தொடர்பு கொண்டு விருப்பங்கள், வசதிகளின் அடிப்படையில் சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்து, பணம் கட்ட ஆரம்பிக்க முடியும்.

இரு வருடங்களாவது கட்டிய பின்னர், இறப்பு நிகழின் கட்டணங்கள் செலுத்துவது நின்றுவிட்ட போதிலும், அன்றைய திகதியில் நீங்கள் விரும்பிய திட்டத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றி வைப்பார்கள். அல்லது அதற்கான பெறுமதியை, நீங்கள் சட்டப்படி நியமிக்கப்பட்டவருக்கு வழங்குவார்கள். இல்லாவிடல், கட்டணங்கள் செலுத்தி முடிந்த பிறகு, எத்தனை வருடங்களானாலும், விலைகள் உயர்ந்தாலும், நீங்கள் திட்டமிட்டபடியே மரணச் சடங்கை நிறைவேற்றி வைப்பார்கள். இதற்கான பணம் ஒரு நம்பிக்கை நிறுவனக் கணக்கில் இடப்பட்டு, இத்தேவைகளுக்கு மட்டுமென வைத்திருக்கப்படும்.

அதுசரி, இவ்வளவு எதற்கு? நாங்கள் தான் லைஃப் இன்சூரன்ஸ் வைத்திருக்கின்றோமே? சாமுதல் காப்புறுதி வைத்திருக்கின் - றோமே? என்று நீங்கள் நினைப்பது விளங்குகின்றது. சரியான கேள்விகள்தான். ஆயுள் காப்புறுதி என்பதன் அடிப்படையாவது ஒரு இறந்த நபரை நாம் அவரது குடும்பத்தினருக்குத் திருப்பி அளிக்க முடியாது. ஆனால், அவரது இழப்பால் குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்ட பொருளாதார இழப்பினை ஈடுசெய்ய முயற்சிப்பதுவே

ஆயுள் காப்புறுதி. எனவே குடும்பச் செலவுகள், குடும்ப அங்கத்தினரின் வயதுகள், தேவைகள் என்பனவெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு, ஒருவரது வருமானத்தின் 10 மடங்கான தொகைக்கு ஆயுள் காப்புறுதி செய்யப்படவேண்டும். உதாரணமாக ஒருவர் மாதம் 4000 சம்பளம் வாங்கினால் 4-5 லட்சத்திற்கு ஆயுட்காப்புறுதி செய்யப்பட வேண்டும். இதில்தான் மீதமிருக்கும் வீட்டு ஈட்டுக்கடன், தொடர்ந்து வாழ்வதற்கான வருமான ஒழுங்குகள் போன்ற அனைத்தும் செய்யப்பட வேண்டும். இன்றைய திகதியில் குறைந்தது 5, 10, முதல் 20, 30 ஆயிரம் டாலர்வரை மரணச்சடங்குகளுக்குச் செலவிடப்படவேண்டிய தொகையும் இதற்குள் தானடங்கும்.

ஆயுள்காப்புறுதி குடும்பத்தினருக்கேயன்றி மரணச்சடங்கு அலுவலகத்திற்கல்ல என்பதும், அதன் செலவு எவ்வளவு என்பது தெரியாததும் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். நம்மவரில் பலரும் ஒரு லட்சத்திற்கு ஆயுட்காப்புறுதி செய்து வைத்துவிட்டு, மிகத்திருப்தியாக வாழ்கின்றார்கள் அல்லது அது தன்னிலும் இல்லாதும் இருக்கின்றார்கள். குடும்பம், குழந்தைகள் பற்றிய அக்கறை, இரக்கம் உள்ளவர்கள் இதனை மிகுந்த கவனத்துடன் கருத்தில் கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, இறப்பு வரவில்லை, ஆனால் வரக் கூடாத, வேலைக்குச் செல்ல விடாத பாரதூரமான நோய் வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? நெருக்கடி நோய்கள் காப்புறுதி (Critical Illness Insurance) பற்றியும் எல்லோரும் தெரிந்து வைத்து, ஆவன செய்வது அவசியம். இளவயதும், நல்லாரோக்கியமும் இவற்றின் மாதாந்த கட்டணங்களை மிகவும் குறைக்கும். எனவே முதியோர்கள், இளையோரை இவைபற்றி அறிவுறுத்துவது நன்மை பயக்கும். நன்மைதான் செய்யாவிட்டாலும் தீமைகளை, செலவு சிரமங்களையாவது குறைப்பதற்கான வழிவகைகளில் சிலவே இவை.

அடுத்து, ஒருவருக்கு மறதி நோய், புத்தி பேதலிப்பு வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? வருமுன்னரே காக்க இன்றே சென்று, ஒரு வழக்கறிஞரிடம் எனது சொத்து சுகங்கள், உடல் நலப் பராமரிப்பு போன்ற விடயங்கள் பற்றி முடிவெடுப்பதற்காக சட்டபூர்வமான உரிமையை (Power of Attorney - POA), எனக்குப் பதிலாக பிரதி முடிவெடுக்கும் உரிமையாளர் (Substitute Decision Maker - SDM) யாரென விபரங்கள். அடையாளப்படுத்தல்கள், சாட்சியங்கள் சகிதம் ஆவன செய்து வைக்க வேண்டும்.

இல்லாவிடில், நிதி நிறுவனங்களும், வைத்தியசாலைகளும், அரசும் ஆவன செய்ய முற்பட்டு, அநாவசியமான செலவுகளையும் சிரமங்களையும் குடும்பத்தினர் சந்திக்க நேரிடும். இறந்த ஆத்மாவுக்கும் சாந்தி கிடைக்காது. கடன்காரரும் சார்ந்தோரும் வாழ்த்தி விடைதராது, திட்டித் தீர்த்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

உங்கள் சொத்து சுக விபரங்கள் மட்டுமல்ல, உங்கள் பராமரிப்பின் தரம், விருப்பங்கள்கூட நீங்கள் கூறி வைக்கலாம். எது நேரினும், எப்படியாவது எனது உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டாம். மிகக்குறைந்தளவு முயற்சியே போதும் அல்லது அடிப்படையான சேவைகள் போதும் என்றோ, சிலவற்றைத் தெரிவுசெய்து அவை போதும் என்றோ, செய்யக்கூடியன எல்லாம் செய்து என்னைப் பராமரியுங்கள் என்றோ, என்ன வேண்டுமோ எழுதி வைத்து, உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு விடுதலை அல்லது வழிகாட்டலை வழங்கலாம். அது பற்றிக் கதைத்து விருப்பங்களைச் சொல்லியும் வைப்பதோடு, சட்டபூர்வமாக ஆவன செய்து வைப்பதுவும் அவசியம்.

அதுவும் சரி. நான் இவற்றை எல்லாம் செய்துவிட்டேன்.

பிள்ளைகளுக்கு இந்தப் பத்திரங்கள் மற்றும் எனது ஏனைய விபரங்கள், நான் செய்துவைத்த காரியங்கள், ஏனைய விபரங்கள் எல்லாம் எப்படித் தெரியும்? அவற்றை எங்கிருந்து தெரிந்து கொள்வார்கள் - பெற்றுக் கொள்வார்கள்? உதாரணத்திற்கு எனது பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம், எனது வீட்டுறுதி, எனது கடவுச்சீட்டு, வங்கிக் கணக்கு, கடன் அட்டைகள், குடிவரவு விபரங்கள், ஓய்வூதிய விபரங்கள், மாதாந்தக் கட்டுமானங்கள், குடியரிமை விபரங்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள், ஊரிலிருப்போர் விபரம் இப்படி ஆளுக்காள் தகவல்களின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும். எனவே கடைசி முக்கிய வீட்டுவேலையாக நீங்கள் இன்றே செய்யவேண்டியது - உங்கள் சகல விபரங்களையும் உங்கள் உயில் மற்றும் பத்திரங்களுடன் ஓரிடமாகப் பத்திரமாக - நெருப்புக் காப்பு பெட்டியிலோ (Fire Safety Box), வங்கியில் ஒரு பாதுகாப்பு பெட்டியிலோ (Bank Safety Deposit Box) ஓரிடமாக மூலப்பிரதிகளை வைப்பதாகும். போட்டோ பிரதிகளை உங்கள் அன்றாட தேவைக்குப் பயன்படுத்துங்கள்.

மேற்சொன்னது போன்ற சகல விபரங்களையும் ஒரு கொப்பியில் ஓரிடமாக எழுதி வையுங்கள். பாதுகாப்புப் பெட்டிகளின் சாவிக்களையும் நீங்கள் இருக்குமிடத்தின் சாவிக்களையும் நம்பிக்கையானவர்களிடம் கொடுத்துவையுங்கள் அல்லது எங்கு அவர்கள் இவற்றைப் பெற்று ஆவன செய்யலாம் என்பதைச் சொல்லி வையுங்கள்.

இப்போது நம்பிக்கைதானே மிக அரிதாகிப்போன விடயம்! என்ன செய்யலாம் என யோசியுங்கள். உங்களைச் சார்ந்த ஒருவருக்கு ஒன்று நடந்தால் நீங்கள் ஆவன செய்ய ஆயத்தமா? உங்களுக்கு ஒன்று நடந்தால் உங்களைச் சார்ந்தவர் இவற்றையெல்லாம் செய்வதற்கு உதவியாக நீங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்தி எழுதி வைத்து ஆவன செய்து வைத்துள்ளீர்களா? தக்க சான்றுகளையும் ஓரிடமாகப் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளீர்களா? சொல்லி வைத்துள்ளீர்களா? உங்களையும் பாதுகாத்து உங்களைச் சார்ந்தோருக்கும் செலவு சிரமங்களைக் குறைத்து, இல்லாமல் செய்துள்ளீர்களா என்ற கேள்விக்கு விரைவில் விடை தேடி முடியுங்கள். நல்லாழ்த்துகள்! மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியன:

1. Visit any Funeral Home – to make Prepaid – Funeral/Cremation/Burial arrangements
2. Meet a Lawyer – Will and Personal Care Planning – SDM-POA
3. Visit Trillium – OHIP website – To donate your organs
4. Contact Toronto University – Anatomy Department – Or The Chiropractic College to get the forms to sign for Body Donation consent.
5. All Details and Documents – written and kept together in one safe place

உசாத்துணைகள்:

Community Legal Education Ontario நிறுவன கையேடுகள் ஆயுள்/மரணச்சடங்கு காப்புறுதி நிறுவனங்களின் கையேடுகள் மருத்துவமனைக் கையேடுகள் மரணச் சடங்கு/ஈமைக்கிரியை நிறுவனங்களின் கையேடுகள் Division of Anatomy, Dept. of Surgery, University of Toronto கையேடுகள் Trillium – Gift of Life கையேடுகள்

சிவதர்மன் விலோசன் B. Eng. (Funeral Director)

ஆயுள் காப்புறுதியும் அந்திமகால காப்புறுதியும்

ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் மரணம் தவிர்க்க முடியாதது. எவ்வகையிலும், எந்த நேரத்திலும், எவ்விடத்திலும் மரணம் நிகழலாம். மரணத்தின் காலமும் நேரமும் எவராலும் கணிப்பிட முடியாதது. ஒருவருக்கு மரணம் ஏற்படும்போது அதற்கான இறுதிச் சடங்கு செலவை, இறந்தவருக்கு ஆயுள் காப்புறுதி அல்லது அந்திமகால நிலைய காப்புறுதி இருக்குமாயின் குடும்பத்தினர் அவற்றைப் பெற்று இறுதிச் சடங்கை நேர்த்தியாகவும் இலகுவாகவும் செய்ய முடியும்.

ஒருவருக்கு ஆயுள் காப்புறுதி இருக்குமாயின் அவரது இறுதிச் சடங்குக்கு தேவையான பணத்தைப் பெற்று அவர்களது வசதிக்கேற்ப செய்வதற்கு குடும்பத்தினருக்கு உதவியாக இருக்கும். ஒருவர் மரணமடைந்தவுடன் குடும்பத்தினர் முதலாவதாக ஓர் அந்திமகால சேவை நிலையத்தை நாட வேண்டும். இவ்வேளையில் மரணச் சடங்குக்கான பணம் முக்கியமானதாக இருக்கும். இறந்தவரது குடும்பத்தினர் தத்தம் வசதிக்கேற்ப அந்திமகால சேவை நிலையத்தை தெரிவு செய்யலாம். அதன் பின்னர் அந்த நிலையம் அவர்களுக்கு ஏற்ப மரணச் சடங்கு நிகழ்வுகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுப்பர்.

ஒருவர் மரணித்தவுடன் அவருக்கு ஆயுள் காப்புறுதி இருக்குமாயின் அந்தக் காப்புறுதி பணத்தை சட்டப்படியான அதன் உருத்தாளர் (Beneficiary) மட்டுமே பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அப்பணக் கொடுப்பானது அதன் உரித்தாளருக்குக் கிடைக்கும் காலம், மரணித்தவர் காப்புறுதி செய்த பணத்தின் அளவைப் பொறுத்தது. உதாரணமாக மரணித்தவர் தன்னை 25,000 டாலருக்குக் காப்புறுதி செய்திருந்தால் அத்தொகையைப் பெறுவது சலபமாக இருக்கும். இதனைப் பெறுவதற்கு சில ஆவணங்கள் தேவைப்படும். அந்திமகால சேவை நிலையத்திலிருந்து மரணத்தை நிரூபிக்கும் சான்றிதழ் முக்கியமாகப் பெறப்பட வேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் காப்புறுதி நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட்டவர் இறந்ததற்கான காரணத்தையும் கேட்கக்கூடும். அதனையும் அந்த அந்திமகால சேவை நிலையத்திலேயே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சில காப்புறுதி நிறுவனங்கள் மேலும் சில ஆவணங்களைக் கேட்பர். இறந்தவரின் குடும்ப மருத்துவரிடமிருந்து சில படிவங்கள் நிரப்பி அனுப்ப வேண்டி வரலாம். அதில் இறப்புக்கான காரணம் கேட்கப்பட்டிருக்கும். இவ்விடயம் மிகவும் அந்தரங்கமாகப் பேணப்படும். அதன் பின்னரே காப்புறுதி நிறுவனங்கள் அதற்கான கொடுப்பனைவை உரித்தாளரிடம் வழங்குவதற்கான பணிகளை ஆரம்பிக்கும்.

மரணம் எவ்வகையில் ஏற்பட்டதென்பதைப் பொறுத்து அதன் கொடுப்பனவுக் காலங்கள் வேறுபடலாம். உதாரணமாக, மரணம் வைத்தியசாலையில், பராமரிப்பு இல்லத்தில் அல்லது வீட்டில் ஏற்பட்ட இயற்கை மரணமாக இருப்பின் காப்புறுதி

கொடுப்பனவுக் காலம் விரைவாக இருக்கும். கொலை, விபத்து அல்லது தற்கொலையாக இருப்பின் மரண விசாரணை அதிகாரியின் அறிக்கையைப் பெற்ற பின்னரே காப்புறுதி நிறுவனங்கள் தமது பணியை ஆரம்பிக்கும். மரண விசாரணை அதிகாரியிடமிருந்து இதற்கான ஆவணங்கள் பெறப்பட சில மாதங்கள் தேவைப்படுவதால் இங்கு தாமதம் ஏற்படலாம். காப்புறுதிக் கொடுப்பனவானது எப்போதும் இறந்தவருடைய சட்டப்படியான உரித்தாளருக்கே வழங்கப்படும்.

ஆயுள் காப்புறுதி இருப்பவர்கள் மரணிக்கும் வேளையில் அவரது மரணச் சடங்குக்கு பொறுப்பானவர்கள் அந்திமகால சேவை நிலையத்துக்கு உரிய பணத்தை செலுத்த வேண்டும். அதன் பின்னரே காப்புறுதி நிலையத்திலிருந்து உரிய பணத்தை அவர்கள் பெற முடியும்.

ஒருவர் தனது இறுதிச் சடங்கை நடத்துவதற்கு முற்கூட்டியே திட்டமிடும் (Funeral Pre Plan) காப்புறுதி இப்போது பெரும்பாலானவர்களால் செய்யப்படுகிறது. இக்காப்புறுதியை அந்திமகால சேவை நிலையங்களில் மேற்கொள்ளலாம். இவ்வாறு செய்யும்போது, காப்புறுதி செய்தவர் மரணிக்கும் வேளையில் அவரது இறுதிச் சடங்குக்கான பணத்தை அந்திமகால நிலையங்களே நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்வர். இவ்வாறு முற்கூட்டியே பணம் செலுத்தும்போது குடும்பத்தினர் மரணச் சடங்குக்கான பணத்தைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அந்திமகால சேவை நிலையங்களே அப்பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான சகல படிவங்களையும் தயாரித்து காப்புறுதி நிறுவனத்துக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள்.

இறுதிச் சடங்குக்கான காப்புறுதியை அந்திமகால சேவை நிலையங்களுடாகச் செய்யும்போது பல அனுகூலங்களையும் சலுகைகளையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். குறிப்பாக, இறுதிச் சடங்குக்கான கட்டணத்தை இப்போதுள்ள தொகைக்கு மட்டும் செய்ய முடியும். இதனை ஆங்கிலத்தில் Lock செய்வது என்பார்கள். இப்பொழுது வருடா வருடம் இறுதிச் சடங்குக்கான செலவுத் தொகை அதிகரித்துச் செல்கிறது. இன்னும் பத்து வருடங்களின் பின்னர் இத்தொகை இரண்டு மடங்காக அதிகரிக்கும். இதனால் முற்கூட்டிய திட்டத்தில் (Funeral Pre-Plan) செய்தால் இன்றைய இறுதிச் சடங்குத்தொகையான 8,500 டாலர்களாக இருப்பின், பத்து அல்லது பதினைந்து வருடங்களுக்குப் பின்னரும் கூட இவர்களுக்கான மரணச்சடங்குத் தொகை அதுவாகவே இருக்கும். இதில் எந்த அதிகரிப்பும் இருக்காது.

எந்த வயதிலும் ஒருவருக்கு முற்கூட்டிய இறுதிச் சடங்குத் திட்டத்தில் சேர முடியும். இதனால் அவர் இறந்தபின்னர் குடும்பத்தினருக்கும் உறவினர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க முடியும்.

எஸ். ராஜ்மோகன்

சமூகவலைத்தளங்களில் மாணவர்கள் !

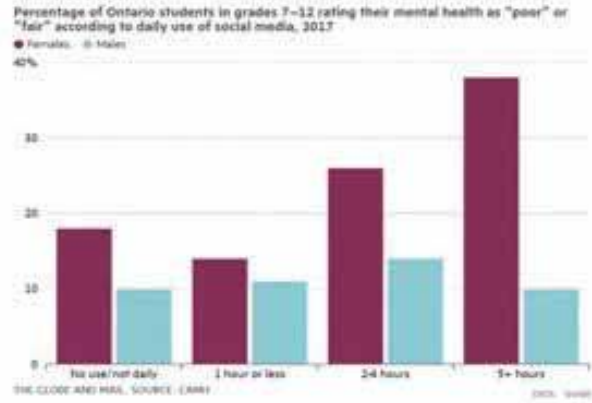
ஊடகத்துறையில் புகலிடத் தமிழர்களின் வாழ்வியலையும், வளங்களையும் ஆவணப்படுத்தி அவற்றைத் தொடர்ந்து பதிவு செய்துவருவது 'தமிழர் தகவல்' ஆகும். ஊடகத்தின் பணியானது மனிதர்களின் ஆற்றல்கள், ஆளுமைகளைப் பன்முகப்படுத்தி, ஒருங்கிணைத்து, தனிமனித மற்றும் சமூக மாண்பையும், இறையாண்மையையும் பரிணமிக்கச் செய்து, அதைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதாகும். எனவே, ஊடகங்களின் ஆதிக்கம் சமூகம் மீது வலுவான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக கொள்ளமுடியும். ஒரு சமூகத்தின் பாதிப்பு என்பது அடிப்படையில் வாசகர்கள் எதிர்கொள்ளும் பாதிப்பாகவே அமையும். ஊடகங்கள் சமூகத்தின் பொறுப்புணர்ச்சியை உணர்ந்து செயற்படுபவை என்றவகையில் சமூகத்தில் இடம்பெறும் முக்கியமான தகவல்களைப் பதிவு செய்வதும் அவசியமாகின்றது.

நமது வாழ்வியலில் உள்ள மேம்பாட்டு நிலைகளுக்கும், தாழ்வு நிலைகளுக்கும் நாங்களே காரணம் என்ற வகையில், எமது வாழ்வியல் அழுத்தங்களில் இருந்து தப்பிக்கொள்ளும் பொறுப்பு இறுதியில் எங்களிடமே ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. கடந்த வருடம் The Globe and Mail பத்திரிகையில் வெளிவந்த மாணவர்களின் சமூகவலைத்தளங்களின் பாவனை பற்றிய செய்தி, சமூகத்தைப் பாதிக்கும் ஒரு செய்தியாக அமைந்திருந்தது. Facebook, WhatsApp, Instagram, Twitter, WeChat போன்ற சமூக - வலைத்தளங்களில் அதிக நேரங்களைச் செலவிடும் மாணவர்கள் மனஅழுத்தத்துடனும், நம்பிக்கையின்மையுடனும், சமாளிக்க முடியாத நிலையிலும் தமது நாட்களைக் கழிப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

கணத்திற்குக் கணம் மாறிவரும் உலகத்தில், ஒவ்வொரு மாணவர்களும் மிக எளிதாக இலத்திரனியல் உலகினுள் உள்வாங்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது! இது ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவர்கள் முதல் உயர்தரப் பாடசாலை மாணவர்கள் வரை பொருந்தும். இந்த இலத்திரனியல் உள்வாங்கல், தமக்கான சமூக அந்தஸ்தை நிலைநாட்டும் விடயமாகவும், தம்மைச் சமூகத்தில் அடையாளப்படுத்தும் விடயமாகவும் அவர்களால் உணரப்படுகின்றது. மாணவர்களின் கல்விச் செயற்பாடுகளை மேம்படுத்த இணையம் என்னும் இலத்திரனியல் உலகம் மிகவும் நல்ல உசாத்துணையாக விளங்கும் என விஞ்ஞானிகளால் அனுமானிக்கப்பட்டது. ஆனால், இதனது அளவுக்கதிகமான பயன்பாடும், தவறான வழிநடத்தல்களும், கட்டுப்பாடற்ற வளர்ச்சியும் மாணவர்களை தவறான பாதைகளில் இட்டுச்செல்வதற்கான தளங்களை இலகுவாக அமைத்துக் கொடுத்துவிடுகின்றது.

2017ஆம் ஆண்டு ஒன்ராறியோ பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் 7ஆம் வகுப்பு முதல் 12ஆம் வகுப்பு வரையிலான மாணவ,

மாணவிகளிடையே இந்த சமூகவலைத்தளங்களின் பாதிப்பு பற்றிய கருத்துக்கணிப்பு நடத்தப்பெற்றது. இதில் 11,435 மாணவர்கள் மாகாண ரீதியாக பங்கேற்றிருந்தார்கள். 1977ஆம் ஆண்டில் இருந்து இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை, ரொறன்ரோவை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் Centre for Addiction and Mental Health என்ற அமைப்பு, பாடசாலை மாணவர்களின் உளவியல் தாக்கம் பற்றிய கருத்துக்கணிப்பை

தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றது. கடந்த 10 ஆண்டுகளில் மாணவர்களின் உளவியல் தாக்கத்தின் வளர்ச்சியில் சாதாரண அதிகரிப்பு மட்டுமே ஏற்பட்டிருந்ததாகக் கூறும் இந்த அமைப்பு, சமூகவலைத்தளங்களின் வரவு தற்சமயம் இதில் அசாதாரண அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளதாக வருத்தம் தெரிவித்துள்ளது.

பாடசாலை மாணவர்களிடையே நடத்தப்பெற்ற இந்தக் கருத்துக் கணிப்பின்படி பெண் மாணவர்கள், ஆண் மாணவர்களைவிட இருமடங்கு அதிகளவிலான மனஅழுத்தத்துடனும், நம்பிக்கையின்மையுடனும், தம்மைச் சமாளிக்க முடியாத நிலையிலும் தமது நாட்களைக் கழிப்பதாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. சமூகவலைத்தளங்களின் அதிக பயன்பாடே பெண் மாணவர்களின் இந்த மோசமான நிலைக்குரிய முக்கிய காரணமென மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகரித்திருக்கும் நவீன தொலைபேசிகளின் பாவனை என்பதை விட, அதிக அளவிலான சமூகவலைத்தளங்களின் பயன்பாடுகளே மாணவர்களின் மனநிலையை பெரிதும் பாதித்து, மாணவர்களுக்கு உளவியல் தாக்கங்களை ஏற்படுத்திவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

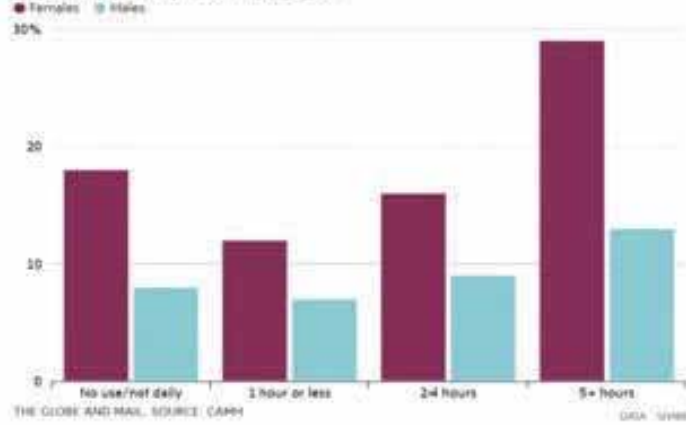
ஆராய்ச்சியாளர்கள் மேற்கொண்ட இந்தக் கருத்துக்கணிப்பின்படி, ஒரு நாளைக்கு 5 மணித்தியாலங்களுக்கு மேலாக சமூகவலைத்தளங்களைப் பாவித்துவரும் பெண் மாணவர்களில் 61 சதவீதமானவர்கள் மிகவும் கடுமையான மனஅழுத்த நோய்க்கு உள்ளாகின்றார்கள். இது ஓர் ஆரோக்கியமற்ற

நிலையாகக் கருதப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், இது பெண் மாணவர்களின் உளவியல் ரீதியிலான பாதிப்பை மேலும் அதிகரித்துவிடும் எனவும் அஞ்சப்படுகின்றது. ஆனால், ஒரு நாளைக்கு 5 மணித்தியாலங்களுக்கு மேலாக சமூகவலைத் தளங்களைப் பாவித்துவரும் ஆண் மாணவர்களில் 31 சதவீத மாணவர்கள் மட்டுமே கடுமையான மனஅழுத்த நோய்க்கு உள்ளாவதாகவும் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த முடிவுகளில் இருந்து பெண் மாணவர்களே சமூகவலைத்தளங்கள் மூலம் அதிகம் பாதிப்படைகின்றார்கள் என்பது உறுதியாகின்றது. அத்துடன் மேற்குறிப்பிட்ட 61 சதவீதமான பெண் மாணவர்களில் சிலர், தாம் கடந்த ஆண்டுகளில் தற்கொலை முயற்சிகளில் ஈடுபட யோசித்திருந்ததாகவும் கூறியுள்ளார்கள். இந்த தற்கொலை செய்துகொள்ளும் நிலை ஆண் மாணவர்களிடையே மிகவும் குறைவான அளவிலே காணப்படுகின்றது.

அதேவேளை சமூகவலைத்தளங்களை ஒருபோதும் பாவிக்காமல் இருக்கும் மாணவர்களிடம் உளவியல் தாக்கங்கள் இல்லை என்று கூறிவிடமுடியாது. சமூகவலைத்தளங்களை ஒருபோதும் பாவிக்காத மாணவர்களிடம் இருக்கும் உளவியல்

Percentage of Ontario students in grades 7-11 reporting suicidal ideation in the past year according to daily use of social media, 2017

தாக்கத்தைவிட, ஒரு மணித்தியாலம் சமூகவலைத்தளங்களைப் பாவிக்கும் மாணவர்களிடம் மிகவும் குறைவான அளவில் உளவியல் தாக்கம் இருப்பதாக கருத்துக்கணிப்பு மேலும் தெரிவிக்கின்றது. இதன்மூலம் சமூகவலைத்தளங்களின் அளவான பாவனையும் வாழ்க்கைக்கு அவசியமாகின்றது.

பெண் மாணவர்கள் சமூகவலைத்தளங்களின் பின்னணியினால் ஏற்படும் தாக்கங்களை அல்லது பாதிப்புகளை ஆண் மாணவர்களைப்போல் இலகுவாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. உதாரணமாக சமூகவலைத்தளங்களில் புகைப்படங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பிரபல்யமான apps களான Instagram மற்றும் Snapchatகளில் தமது படங்களைப் பதிவேற்றிவிட்டு, அதற்கான likesகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பின் அழுத்தம் மற்றும் அதற்காக தம்மை தயார்படுத்துவதில் ஏற்படும் பதற்றநிலை போன்ற பல விடயங்கள் பெண் மாணவர்களிடையே அதிகளவிலான மன அழுத்தங்கள் ஏற்படக் காரணமாக இருக்கின்றன. சமூகவலைத்தளங்களில் பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் மறைமுகமாக எழுதப்படும் எதிரான, நாகரிகமற்ற பதிவுகள், ஆண் மாணவர்களைவிட, பெண் மாணவர்களது நாளாந்த வாழ்க்கையைப் பெரிதும் பாதித்து மனதை நோக்கித்து விடுகின்றது.

இதன் அளவு அதிகரிக்கும்போது சில நேரங்களில் தற்கொலை செய்யும் யோசனையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. மனிதனின் உண்மையான மற்றும் பொய்யான உணர்வுகள் எல்லாம் கொட்டிக்கிடக்கும் பக்கங்கள் மாணவர்களுக்காக

சமூகவலைத்தளங்கள் மூலம் திறக்கப்பட்டுக்கிடக்கின்றன. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளையும், எதிர்மறையான வெளிப்பாடுகளையும் முறையாகக் கையாளும் ஒரு முதிர்ச்சியடைந்த மனப்பக்குவம், மாணவர்களிடையே தோற்றம் பெறாத பருவத்திலேயே, அனேகமான மாணவர்கள் இந்த பரந்த உலகிற்குள் உள்வாங்கப்படுகின்றார்கள். இந்த நிலையில் சமூகவலைத்தளங்கள் மூலம் மாணவர்களுக்கு நாளாந்தம் பல புதிய, புதிய பிரச்சனைகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. தங்களுக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளையும், அவற்றின் பாதிப்புகளையும் பற்றி அவர்கள் இடைவெளி இல்லாது மீண்டும், மீண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதன் விளைவு அவர்கள் கல்வி மற்றும் அவர்கள் முயற்சிக்கும் செயல்கள் அனைத்திலும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு உளவியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

மாணவர்கள் தம்மையும், தாம் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கையையும் எந்த அளவுக்கு மயக்கமின்றிப் புரிந்துகொள்கின்றார்களோ அந்த அளவிற்கு அவர்களது செயலும் செம்மை பெறும். வாழ்க்கையின் பாடங்களை, அனுபவங்கள் மூலம் அவர்கள் படிப்படியாகக் கற்றுக்கொள்ளும்போது, நவீன உலகின் மாற்றங்களை பாதிப்புகளின்றி உள்வாங்கிக் கொள்கின்றார்கள். இது தவறும்போது அனுபவங்களை புதிதாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியநிலை ஏற்படுகின்றது. தம்மையும், தாம் சந்தித்த மனிதர்களையும், தாம் கடந்துவந்த பாதைகளையும் புதிதாகப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. முடிவில் தமது ஆரம்பத்தை புரிந்து கொண்டு தம்மை ஒரு வலுமிக்க சக்தியாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

பொருளாதார ரீதியில் நெருக்கடிகள் எழுந்துள்ள இக்காலகட்டத்தில், பெற்றோர்கள் தமது வாழ்வாதாரத்தை தக்க வைத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் உள்ளார்கள். உழைப்பு மற்றும் வசதிகளை முதன்மைப்படுத்தி, சமுதாயத்துக்கிடையிலான போட்டியில் தமது இருப்பை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முனைகின்றனர். தமது பிள்ளைகளுக்காகவும், தமது குடும்பத்திற்காகவும் ஒதுக்கும் நேரத்தை மிகவும் சொற்பமாக மட்டுப்படுத்துகின்றனர் அல்லது சிறிது நேரம்கூட ஒதுக்க முடியாத ஒரு நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இதன் விளைவு, பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளுடன் தங்களது நேரத்தைச் செலவிட்டு அவர்களின் தேவைகள், பிரச்சனைகளை போன்ற - வற்றை செவிமடுத்து, அவர்களின் நல்ல நண்பர்களாகவும், வழிகாட்டிகளாகவும் இருக்க வேண்டிய தமது கடமையில் இருந்து தவறிவிடுகின்றார்கள். இதனால் பிள்ளைகள் “தனித்ததோர் உலகத்திற்குள்” வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு தள்ளப்படுகின்றார்கள். இந்த விடயம் சமுதாய ரீதியில் மிகமுக்கியமான பேசுபொருளாக மாறி மாற்றத்தின் தேவையை வேண்டிநிற்கின்றது.

சமூகவலைத்தளங்களின் தேவை அவசியமானவை. இதை நாங்கள் பூங்காவுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கமுடியும். பூங்காக்கள் மிகவும் அழகானவை, அமைதியானவை, பெறுமதிமிக்கவை. பூங்காக்களுக்கு யாரும் வரலாம் யாரும் போகலாம். நண்பர்களைச் சந்திக்கலாம், அவர்களுடன் பேசலாம், புதிய மனிதர்களை சந்திக்கலாம், இளைப்பாறலாம், அரட்டையடிக்கலாம், விவாதம் செய்யலாம் என்று எதுவேண்டுமானாலும் செய்யலாம். ஆனால், பூங்காவிற்கு வந்து செல்பவர்களின் உண்மையான வாழ்க்கை என்பது பூங்காவுக்கு வெளியில்தான் இருக்கின்றது என்பதை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது!

அ. புகாரி

பயணக்கிறக்கம் (Jet lag)

ஜெட் ட்லாக்கை பயணக்கிறக்கம் என்று பயணக்கிறக்கத்தோடு மொழிபெயர்த்தேன்.

ஓர் ஒன்பது தினங்களுக்காக, கனடாவிலிருந்து ஜெர்மனி வழியாக சென்னை, பின் சென்னையிலிருந்து ஜெர்மனி வழியாகக் கனடா, சிறகடிக்காத ஏர் கனடா மற்றும் லுஃப்தான்சா விமானங்கள் விசிலடிக்கப் பறந்தேன்.

கனடாவின் மிசிசாகா விமான நிலையத்திலிருந்து ஜெர்மனியின் ஃபிராங்க்ஃபர்ட் விமான நிலையம் 6340 கிலோமீட்டர் தூரம் ஏழரை மணி நேர பயணம். ஜெர்மனியில் சுமார் ஐந்து மணி நேரம் அடுத்த விமானத்திற்காகக் காத்திருக்கும் பயண ஓய்வு. பின் ஃபிராங்க்ஃபர்டிலிருந்து சென்னை விமான நிலையம் 7600 கிலோமீட்டர் தூரம் ஒன்பதரை மணி நேர பயணம்.

ஆக மொத்தம் 13,940 கிலோ மீட்டர் தூரம், 17 மணி நேர விமானப் பயணம், 5 மணி நேர பயண ஓய்வோடு 22 மணி நேரம். ஏழு தினங்கள் கழித்து மீண்டும் சென்னையிலிருந்து ஜெர்மனி வழியாக கனடா. போக ஒரு நாள் வர ஒருநாள் போக ஒன்பது நாள் பயணத்தில் ஏழே நாட்கள் தமிழ்நாட்டில்.

சென்னை விமான நிலையத்திலிருந்து தஞ்சை திருச்சி மதுரை கோவை திருநெல்வேலி செல்வதெல்லாம் அடுத்த பெருங்கதை. அது நமக்கு இப்போது தேவையில்லை.

இந்த என் திடீர்ப் பயணம் குளிர்கால நள்ளிரவுக் கனவைப் போல் கழிந்தது. படுத்தவன் விழித்தபோது கனடாவின் இயந்திர தினங்களில் மீண்டும் நிற்காத ஓட்டங்களோடு இழைந்து விட்டதாய் உணர்ந்தேன். ஆனால் ஒரு வித்தியாசம். யாரோ முகம்தெரியாத துரோகிகள் பலர் இரவோடு இரவாக என் கனவுக்குள்ளேயே வந்து என்னை அடித்து நொறுக்கிப் போட்டு விட்டதைப்போல ஒரே களைப்பு, கழித்தெடுக்க முடியாத அலுக்கை. ஏன்? எப்படி? அதுதான் ஜெட் ட்லாக் எனப்படும் பயணக்கிறக்கம்.

விமானத்தை விட்டு இறங்கிய சில நாட்களுக்கு ஒருவித சோர்வு, மயக்கம், தடுமாற்றம் என்று எல்லாவித பலகீனச் சொற்களும் நம்மைக் கூடி நின்று கும்மியடிக்கின்றன. நாம் என்ன செய்கிறோம் என்றே தெரியாமல், தேர்தலுக்கு நிற்கும் இளம் அரசியல்வாதியின் இடைவிடாத குழப்பம். எதிலும் கவனம் செலுத்தமுடியாமல் ஒரு திக்குமுக்காடல். வாகனம் ஓட்ட முடிவதில்லை, கவிதை வாசிக்க முடிவதில்லை, முக்கியமான விசயங்களையும் கவனம் பிசகாமல் விவாதிக்க முடிவதில்லை. எந்த வல்லாரை லேகியத்துக்கும் வசப்படாமல், மண்டைக்குள் அடையாளம் தெரியாத நண்டுக்

கால்கள் கலங்கலாக ஓடிக் கொண்டிருப்பதுபோல் ஒரு தத்துப் பித்துத் தாண்டவம்.

இதனால் தொடர் உறக்கம் தொலைந்துபோய், முந்தாநாள் பிறந்த குழந்தைக்கு வரும் துண்டுத் துண்டு உறக்கங்களைப் போல விட்டு விட்டு வந்து தட்டுக்கெட்டு நிற்கும். வாழும் இடத்திற்கும் பருவ நிலைக்கும் ஏற்ப உடலுக்குள் உருவாகி ஒழுங்குக்கு வந்திருக்கும் நம் திடநிலை, தடதடவென்று குலுக்கப்பட்டு தாறுமாறாகக் குலைக்கப்படுகிறது. அவற்றை உடலும் மூளையும் மீண்டும் சரி செய்துகொண்டிருப்பதுதான் இந்த மயக்க, கிறக்க நிலைக்குக் காரணம்.

இதுபற்றி அமெரிக்காவிலுள்ள வானவூர்தி மற்றும் விண்வெளி நிர்வாகமான 'நாசா' என்ன சொல்கிறது தெரியுமா? ஒரு மணி நேர இட வித்தியாசத்தைச் சரிசெய்துகொள்ள உடலுக்கு ஒரு நாள் வேண்டும் என்கிறது. அப்படியென்றால் எனக்கு ஒன்பதரை நாட்களாவது வேண்டும். கனடாவுக்கும் இந்தியாவிற்கும் தற்போது ஒன்பதரை மணி நேரம் வித்தியாசம் நிலவுகிறது.

விமானம் தரையிறங்கும் தருணத்தில் ஒரு புதுக்கவிதை வாசித்தேன். அதுவோ அதி நவீன கவிதையாய் என் தலையோடு முரண்டுபிடித்தது. எல்லாம் இந்தப் பயணக்கிறக்கம் தந்த பிடிபடாத மயக்கம்தான். இந்த மயக்கத்தால் சில சமயம் நான் வவ்வால் மாதிரி தலைகீழாய்த் தொங்குவதுபோல் உணர்வு.

விமானத்தில் நிலவும் உலர்ந்த நிலையால் உருவாகும் தலைவலியோ மற்றுமொரு கொடுமை. தோலெல்லாம் வறண்டுபோய், மூக்கெல்லாம் (ஒண்ணுதானே?) சொறிந்துவிடு சொறிந்துவிடு என்று விடாது விண்ணப்பித்துக்கொண்டே யிருக்க, நீர்க்கேடு (இப்படியெல்லாம் ஜலதோ'த்தை நான் மொழி பெயர்ப்பதும் பயணக் கிறக்கப் பலன் என்று நீங்கள் தாராளமாக நினைத்துக்கொள்ளலாம். ஜலதோசத்தை, நீர்கோத்துக்கொண்டது என்று ஊரில் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்) வந்து தலையில் முகாம் இடுவதைப்போல் இருக்கும். தொண்டைக்குள் நம் தங்கக் குரலைத் திருடிக்கொண்டு யாரோ கரகரப் பித்தளைக் குரலை பொருத்திவிட்டுப் போவார்கள்.

உட்கார்ந்துகொண்டே தூங்குவதற்கு நாம் எடுக்கும் இடை-விடாத பயிற்சிதான் இம்மாதிரியான நீண்ட பிரயாணங்கள் என்று சத்தியமே செய்வேன் நான்.

கால்களில் இனம்புரியாத இக்கட்டு. பாதங்கள் நம்முடையவை அல்லவோ என்ற தப்புத் தப்பான நினைப்பு.

போட்டிருக்கும் காலணியை சடக்கெனக் கழற்றி எறிந்துவிட்டுப் பாசமாய் அவ்வப்போது கால்களையும் பாதங்களையும் வாஞ்சையாய்க் கட்டிப்பிடிக்கத் தோன்றும். அதே சமயம் நிம்மதியாய்த் தூங்க இந்தக் கால்கள்தான் இடையூறு என்பதுபோல் இருக்கும் அவ்வப்போது. கால்கள் இல்லாவிட்டால், இந்தக் குறுகிய இருக்கையில் அப்படியே மல்லாந்து படுத்து உறங்கிவிடலாமே.

விமானத்தின் அசையாத இறகுகள் அடித்துக்கொள்ளாமல் பறந்துகொண்டிருக்க அசையும் என் கால்கள் அவசியம் அற்றதாய்க் கிடக்க, விமானப் பயணம் படுசோம்பேறித்தனமாய் நீண்ணண்ணு நிகழும்.

இதில் இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும். நாமெல்லோரும் குழந்தையாவே இருந்துடக்கூடாதா என்று அவ்வப்போது ஏங்குவோமே, அந்த ஏக்கத்துக்கு இங்கே அதிக பொருள் உண்டு. மூன்று வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு இப்படி மயக்கம் கிறக்கம் என்று எதுவுமே வருவதில்லை. அவர்களின் உடல் அத்தனை எளிதாய் பயணத்தால் வரும் மாற்றங்களை எல்லாம் சரி செய்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆமாங்க.... வளர வளர நமக்கு நம் உடல் ஒரு சுமைதாங்க.

அலுவலகம் வீடு சமையல்கட்டு என்று வாழும் அன்றாடச் செக்குமாடுகளுக்கு நீண்ட தூர விமானப்பயணம் என்பது இன்னும் அபத்தமாய் முடியும். அதனாலென்ன அவர்களுக்கு எல்லாமே எப்போதுமே அபத்தம்தானே?

கனடாவிலிருந்து சென்னையில் குதித்தபோதுகூட இந்தப் பயணக்கிறக்கம் என்னை ஒன்றும் செய்யவில்லை. அக்கினி வெயிலுக்குமுன் பயணக்கிறக்கமாவது மண்ணாவது? ஆனால் சென்னையிலிருந்து கனடா வந்தபின்ன்தான் உயிரை எடுக்கிறது. ஏனெனில், சென்னைக் காற்றில் ஏகப்பட்ட ஈரப்பதம். சென்னையில் நான் ஒரு நண்பரின் வீட்டுக்கு விருந்துக்குச் சென்றேன். வெளியே மழை பொழிகிறது என்று கேட்டார் நண்பர். அப்படி நனைந்திருந்தேன் வியர்வை அருவியால். அந்த முழுநீள் உப்பு ஈரத்திலிருந்து விமானத்தின் உலர்ந்த சூழலில் ஒரு நாள் முழுவதும் வீற்றிருந்தால் என்னாகும்? கிறுக்கான கிறக்கம்தானே வந்துசேரும்?

நீண்ட விமானப் பிரயாணம் செய்யப் போகின்ற செலவாளிகளே என் தலைக்கனமில்லாத யோசனைகளைக் கொஞ்சம் கவனமாகக் கேளுங்கள்.

பணிப்பெண்களெல்லாம் வாஞ்சையாய் அருகில் வந்து நின்று உ குடிக்கிறாயா கண்ணா? காப்பி குடிக்கிறாயா செல்லம்? பழரசம் வேண்டுமா தங்கம்? போதையில் மிதக்கப் பிரியமாக குடிமகனே என்றெல்லாம் குழைவார்கள். அப்படியே சித்தார்த்தம் தொலைத்த புத்தனாய் மாறி வேண்டாம் வேண்டாம் என்று விரட்டிவிடுங்கள் அவர்களை. ஆனால், நாங்கள் தமிழகத் தமிழர்கள், கர்னாடகாவிடம் மட்டுமல்ல உங்களிடமும் ஒன்றே ஒன்றைத்தான் கேட்போம் 'தண்ணீர் தண்ணீர்' என்று பொழுதுக்கும் தொல்லை செய்யுங்கள்.

அடிக்கடி தண்ணீர் குடிப்பதும், குடித்ததை வெளியேற்ற, ஒப்பனையறை செல்வதால் கால்களை இயல்புக்குக் கொண்டுவருவதும் ஆபத்தானவனப்போல் உங்களைக் காக்கும் நீங்கள் பெருங்குடிமகன்களாய் இருந்தால் ஒரு மிக முக்கியக் குறிப்பு தருகிறேன். விமானத்தில் நூறு மில்லி அடிச்சா தரையில் நாநூறு மில்லி அடிச்சதுக்கு சமம்.

அப்புறம் ரஜினிமாதிரி தோளில் துண்டு போடுவதற்குக்கூட கையைக் காலை உதற வேண்டிவரும்.

விமானத்தில் முதல் வகுப்பிலும் வணிக வகுப்பிலும் அடிக்கடி காற்று செலுத்தி தேவலோகமாக வைத்திருப்பார்கள். வழக்கம்போல் நம் வகுப்பில் காற்றும் மட்டமாகவே வழங்கப்படும். காப்பி வேணுமானு கேட்டுவரும் பணிப்பெண்ணிடம் காற்றுவேண்டும் என்று கட்டளையே இடுங்கள். அவள் ஏற்பாடு செய்வாள் காற்றுக்கு. இல்லாவிட்டால் காற்றில்லாமல் நீங்கள் தடாலென்று மயங்கிவிழ தடித்த வாய்ப்புண்டு.

வயிறும்கூட கொஞ்சம் குழம்பிப் போய்தான் இருக்கும். ஒரு மாதிரியாகவே நாம் நாள் முழுவதும் உட்கார்ந்திருப்பதால் வயிற்றின் இயல்பு வாழ்க்கை சிதைந்து "வாழ்வே மாயம்" பாடிக்கொண்டிருக்கும், அவ்வேளையில் நீங்கள் பணிப்பெண் கொண்டுவந்து தரும் எதையாவது உள்ளே கொட்டிக் கொண்டே இருந்தால், வாந்தியும் மயக்கமும் வரக்கூடும்.

அவ்வப்போது எழுந்து உடம்பைக் கொஞ்சம் முறித்துக் கொண்டு நீட்டி மடக்கிப் பயிற்சி செய்வது எல்லாவற்றுக்குமே நல்லது. என்னைப்போல் ஐந்துமணி நேரம் அடுத்த விமானத்திற்காக ஜெர்மனி போன்ற விமான நிலையங்களில் காத்திருக்க நேர்ந்தால், சுகம்மா ஒரு குளியல் போட்டு இரத்த ஓட்டத்தை ஒழுங்கு செய்வது உத்தமம். அல்லது ஜெர்மனி விமான நிலையத்தில் உள்ள கடைகளில் ஏதாவது ஒரு பொருளை ஆசையாக எடுத்து விலை கேளுங்கள். அவன் சொல்லும் விலையைக் கேட்டு இரத்த ஓட்டம் தானே உச்சத்தை அடையும்!

இந்தப் பயணக்கிறக்கத்தைத் தீர்க்க நிறைய மாத்திரைகள் வந்திருக்கின்றன. மிகவும் தொல்லையாய் உணர்ந்தால்மட்டும் ஒன்றிரண்டை விழுங்கிக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் சில மருந்துகள், சித்தெறும்புப் பிரச்சனையைச் சிறுத்தைப் பிரச்சனையாய் ஆக்கிவிட்டுவிடும். அப்புறம் பயணம் முழுவதும் அவசர சிகிச்சைகளுடன் படுக்கையில்தான் கிடக்க வேண்டி வரும். மகா தொல்லையாய் இருக்கிறதே இந்தச் சனியன் பிடித்தக் கிறக்கம் என்று தூக்கமாத்திரைகளை விழுங்கி வைக்காதீர்கள். அது விமானத்துக்கும் மேலே உங்கள் உயிர்ப் பறவையை ஒரேயடியாய்ப் பறக்க வைத்துவிட நிறைய வாய்ப்புகள் உண்டு.

விமானம் ஏறுவதற்குமுன் நன்றாக தூங்கி எழுங்கள். நிம்மதியாக நீராடுங்கள். நல்ல உடற்பயிற்சி செய்து இரத்த ஓட்டத்தைக் குட்டிக் கரணங்கள் போட வைத்துக்கொள்ளுங்கள். விமானம் ஏறியபின் கொஞ்சமாகச் சாப்பிடுங்கள், நிறைய தண்ணீர் குடியுங்கள், விமானத்தின் மென்மையான இசையை மயக்கத்தோடு கேளுங்கள், அடிக்கடி எழுந்து ஒப்பனையறை செல்லுங்கள், அவ்வப்போது உலாவுங்கள், பணிப்பெண்களின் அசைவுகளை அதிர்ந்து அதிசயிக்காமல் இனிமையாய் ரசியுங்கள், அப்புறம் நிம்மதியாய்த் தூங்குங்கள். இந்தப் பயணக்கிறக்கத்தை முக்கால்வாசிக்கும்மேல்.... ஏன் முழுவதுமேகூட வென்று மென்று தின்று செரித்துவிடலாம்.

பிறகென்ன, எத்தனை நாடுகளுக்கு வேண்டுமானாலும் எவ்வளவு குறுகிய காலத்திலும் இலகுவாகச் சென்று வென்று வரலாம் நீங்கள், வாழ்த்துகள்!

மாலினி அரவிந்தன்

வானத்தை ஆளும் பெண்கள்

பெண் சுதந்திரம் என்பது, சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து இன்று பல வகையிலும் வெளிக்காட்டப்படுகின்றது. ஒரு காலத்தில் ஆண்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கிக் கிடந்த பெண்கள் இன்று சுதந்திரமாகத் தமது திறமைகளை வெளிக்கொண்டு வருவதற்குச் சட்டத்தின் பாதுகாப்பும், நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளும் ஒரு வகையில் உதவியாக இருக்கின்றன. சமூகக் கட்டுப்பாடு காரணமாக ஆண்களுக்கு மட்டுமே இருந்த கல்வி வசதிகள் காலப்போக்கில் எல்லோருக்கும் கிடைத்ததால் பெண்களும் திறமையாகக் கல்வி கற்றுப் பல துறைகளிலும் சாதனை படைக்கத் தொடங்கினார்கள். இதனால் பெண்களின் உலகம் விரிந்து பரவியது மட்டுமல்ல, சாதனைகள் படைக்கவும் தொடங்கியது. சுருங்கச் சொன்னால் பெண்கள் பங்குபற்றாத துறைகளே இன்று இல்லை என்று சொல்லலாம்.

இன்று விமானப் போக்குவரத்து மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. தொடக்கத்தில் ஆண்களே இத்துறையிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தி, நீண்ட காலமாக அவர்களே விமான ஓட்டிகளாக இருந்தார்கள். பெண்கள் விமானப் பணிப்பெண்களாகவே கடமையாற்றினார்கள். பெண்களாலும் முடியும் என்பதைப் பல்வேறு நாடுகளில் இருந்தும் பல்வேறு சமூகம் சார்ந்த பெண்கள் இன்று விமான ஓட்டிகளாகக் கடமையாற்றத் தொடங்கி இருக்கின்றார்கள். இதனால் விமான ஓட்டிகளில் சுமார் 6 வீதமானோராக இன்று பெண்கள் முன்னேறி இருக்கின்றார்கள். இவர்களில் சிலரைப் பற்றிய தகவலை இங்கே தருகிறேன். கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களின் அடிப்படையில் முதன் முதலாக வானத்தில் பயணித்த பெண்ணாக 1784ஆம் ஆண்டு எலிஸபெத் திபெல் என்ற பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்மணி இடம் பெறுகின்றார். இவர் ஒரு பயணியாக பலூனில் வானத்தில் பறந்திருக்கிறார். பல பெண்கள் தாங்கள்தான் முதலாவதாக விமானம் ஓட்டியதாக இணையத் தளங்களில் பதிவு செய்திருந்தாலும் அதற்கான உத்தியோகபூர்வமான பத்திரங்களை அவர்கள் பதிவு செய்யவில்லை. 1903ஆம் ஆண்டுதான் முதன்முதலாக ரைட் சகோதரர்கள் விமானத்தை அறிமுகம் செய்தார்கள்.

அமெரிக்காவில் முதலாவது பெண் விமான ஓட்டிக்கான அனுமதியை 1911ஆம் ஆண்டில் பெற்ற பெண்மணியாக ஹரிட் குயும்பி (Harriet Quimby) என்ற பெண்மணி இருக்கின்றார். அமீலியா ஏஹாட் என்ற பெண்மணிதான் முதன் முதலாக அத்தலாந்திக் சமுத்திரத்தைத் தனியாக விமானத்தில் பறந்தவர். கனடாவில் எலின் வொலிக் (Eileen Vollick) 1928ஆம் ஆண்டு தனியார் விமான ஓட்டிக்கான பத்திரம் பெற்ற முதல் பெண்மணி. ஏயர் கனடாவின் முதல் பெண் விமான ஓட்டியாக யூடி கமறுான் என்ற பெண்மணி பதவி ஏற்றார். தற்சமயம் சுமார் 200 பெண் விமான ஓட்டிகள் ஏயர் கனடாவில் இருக்கிறார்கள். கனடாவில் முதற்குடி இனத்தைச் சேர்ந்த கப்டன் ரொபின் சியஷிஸ்ரிகா,

ரெவன் பியர்டி என்ற இரு பெண்கள் ஒன்றாகவே முதல்-தடவையாக விமானமோட்டிச் சாதனை படைத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் விமான ஓட்டிக்கான 1936இல் அனுமதிப் பத்திரம் பெற்ற முதல் பெண் விமானியாக சார்லா தக்ரால் இருக்கின்றார். போர் விமான ஓட்டியாக அவனி சதுர்வேதி இருக்கின்றார். இந்தியாவின் வயது குறைந்த பெண் விமானியாக காஷ்மீரைச் சேர்ந்த அயிஷா அசிஸ் (21) இருக்கின்றார். தென்னிந்தியாவின் முதல் பெண் தனியார் விமான ஓட்டி என்ற பெயரை எழுத்தாளரான உஷா ரகுநாதன் பெற்றுக் கொண்டார். மதுரையைச் சேர்ந்த கவ்யா ரவிக்குமார் என்ற தமிழ் பெண் சமீபத்தில் விமான ஓட்டிக்கான தராதரப்பத்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். இலங்கையின் முதல் பெண் விமான ஓட்டி என்ற பெயரைக் கப்டன் மேனகா பெர்னாண்டோ பெற்றுக் கொண்டார். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அர்ச்சனா செல்லத்துரை என்ற பெண் விமான ஓட்டி டென்மார்க்கில் துணை விமான ஓட்டியாகக் கடமை ஆற்றுகின்றார்.

பாகிஸ்தான் முதல் பெண் விமான ஓட்டியான ஸஹ்னால் லகாரி முகத்திரை அணிந்துதான் முதலில் விமானம் ஓட்டினார். ஆனால் அதன்பின் இதையெல்லாம் கடந்து பாகிஸ்தான் சகோதரிகளான மரியம் மகூத், ஏர்ரம் மகூத் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து போயிங் 777 விமானத்தை ஓட்டிச் சாதனை படைத்திருக்கிறார்கள். ஆப்கானிஸ்தானில் பிறந்து அமெரிக்காவில் வளர்ந்த Shaesta Waiz என்ற பெண் விமான ஓட்டி தனது 31வது வயதில் தனியாக ஒற்றை இயந்திர விமானத்தில் 145 நாட்களில் உலகைச் சுற்றி வந்து சாதனை படைத்திருக்கின்றார். அரிசோனா மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பெண் விமான ஓட்டியான ஜெசிகா காக்ஸ் என்பவர் பிறவியிலே இரண்டு கைகளும் இல்லாதவர். நினைத்தால் எதையுமே சாதிக்க முடியும் என்பதைச் சாதித்துக் காட்டியதன் மூலம் இவர் மாற்றுத்திறனா- ளிகளுக்கு முன்னோடியாக இருக்கின்றார்.

விமான ஓட்டிகள் என்ற நிலையைக் கடந்து இன்று பல பெண்கள் விண்கலங்களில் செல்லவும், விண்நிலையங்களில் தங்கியிருக்கவும் தொடங்கி விட்டார்கள். வலன்ரினா (Valentina Tereshkova) என்ற ரஸ்யா நாட்டுப் பெண்மணிதான் முதலாவது விண்வெளிப் பயணியாக இருந்தார். டாக்டர் றொபேட்டா பொண்டா கனடாவின் முதலாவது பெண் விண்வெளிப் பயணியாக 1992ஆம் ஆண்டு இருந்தார். விண்வெளிக்குச் சென்ற முதலாவது இந்தியப் பெண்ணாக கல்பனா செளலா (1997) இருக்கின்றார். இவர் 2003ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கொலம்பியா விண்கல விபத்தில் மரணமாகிவிட்டார். இவர்களெல்லாம் சாதனை படைக்கப் பிறந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, பெண்ணினத்தின் சுதந்திரத்துக்கும் முன்னோடிகளாக வழிகாட்டி இருப்பதால், வானத்தை ஆளும் இதுபோன்ற பெண்களின் பயணம் இன்னும் தொடரட்டும் என்று வாழ்த்துவோம்.

கனடா மூர்த்தி

மிடுக்கான வீடும் குரலியக்கப் பொறிவன்மையும்

மனிதர்கள் தமது கைகளை உபயோகித்து கருவிகளை இயக்குவதை தவிர்க்கும் காலத்துக்கு மெதுவாக நாம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்த சில வருடங்களில் புதிய வகையிலமைந்ததொரு மிடுக்கான தொழில்நுட்பம் உலகெங்கும் கோலோச்சப் போகிறது. நாம் நமது வாயால் இடும் கட்டளைகளைக் கேட்டு, கிரகித்து, ஏற்று, இயங்கும் கருவிகள் பலவும் சர்வ சாதாரணமாக இனிவரும் காலங்களில் பாவனையில் இருக்கப் போகின்றன. அதாவது குரல் வழியாக கிட்டும் கட்டளைகளை ஏற்று நடக்கக்கூடியதாகவும், செயற்கை நுண்ணறிவை (Artificial intelligence) தன்னகத்தே கொண்டதாகவுமுள்ள கருவிகள் நமது வீதிகளை, வேலையிடங்களை, பொது இடங்களை, வீடுகளை ஆட்சி செய்யப் போகின்றன. அத்தகைய கருவிகளை முழுக்க முழுக்கக் கொண்டிருக்கும் வீடுகள் இனிவரும் காலங்களில் மிடுக்கான வீடுகள் (Smart Houses) என வழங்கப்படப்போகின்றன. இதற்கான வியாபாரச் சந்தை விரிவடைகிறதெனினும், இன்றைய காலப்பகுதி இந்தத் தொழில் நுட்பத்தின் ஆரம்பகாலமாகத்தான் இன்னும் கருதப்படுகிறது. எனவே மிடுக்கான வீடுகள் குறித்த ஒரு அறிமுகத்தை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

தொழில்நுட்ப கண்ணோட்டத்தில் மிடுக்கான வீடு என்றால் என்ன? ஒரு வீட்டிலிருக்கும் பல்வேறு மின்னணு, மின் இயக்க சாதனங்கள் ஒரு ஒற்றைக் கணினிசார் கட்டுப்பாட்டு வலயத்துள் கொண்டுவரப்படும் முறைமையையே மிடுக்கான வீடுகள் என்றழைக்கப்படும் தொழில்நுட்பமாகும். வேறு வகையில் விளக்கமாகச் சொன்னால், மிடுக்கான வீடுகள் தாமாகவே ஒரு வீட்டின் தேவைகளை அறிந்து, வீட்டில் நடப்பவற்றைக் கண்காணித்து, வீட்டில் வாழ்பவர்களின் தேவைகளை இலகுவாக்கி, சக்தியை சேமித்தும் வீட்டுப் பாவனைக்கான செலவுகளைக் குறைந்துத் தரும் வகையிலமைந்த வீடுகளாக இருக்கும். மிடுக்கான வீட்டினை உருவாக்கும் வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள், மிடுக்கான பாவனைப்பொருட்கள் (Smart appliance) என அழைக்கப்படும். மிடுக்கான பாவனைப் பொருட்கள் தமக்குரிய வேலைகளை கனகச்சிதமாகச் செய்து முடிக்கும் செயற்கை நுண்ணறிவைத் தன்னகத்தே கொண்டவையாகவும், இணையத்துடன் இயைந்தும் இருக்கும்.

ஒரு மிடுக்கான வீட்டில் இருக்கும் மிடுக்கான பாவனைப் பொருட்களுக்கு உதாரணங்களாக (1) வசிப்பிடச் சூழல் கட்டுப்பாட்டு சாதனங்கள் (குளிர் காலத்தில் வீட்டை வெப்பமாக்குவது, வெயில் காலத்தில் வீட்டைக் குளிராக்குவது போன்ற வேலைகளைச் செய்யும் கருவிகள்) (2) பாவனையாளர்களை மின்னணுச் சாதனங்கள் (தொலைக்காட்சி, வானொலி, வீடியோ சாதனங்கள், வீடியோ விளையாட்டுப் பொருட்கள்) (3) வீட்டுக் கட்டிடத்தோடு இணைந்த சாதனங்கள்

(ஜன்னல்கள், கதவுகள், ஜன்னல் திரைகள்), (4) வீட்டுக்குரிய இயங்கு கருவிகள் (மின்சார அடுப்பு, மின் விசிறி, வாசல் அழைப்பு மணி, பாதுகாப்புக் கமெராக்கள்) என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலே குறிப்பிடப்பட்டவற்றை கணினிசார் கட்டுப்பாட்டு வலயத்துள் கொண்டுவர அவற்றுடன் கைத் தொலைபேசிகள், கணினிகள், திரைக்கணினிகள் போன்றவை இணைந்து செயற்படும்.

செயற்கை நுண்ணறிவு கொண்ட வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் பலவும் ஏற்கனவே நம் வீடுகளில் இருந்து கொண்டுவர வருகின்றன. இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாக நம் வீடுகளில் இருக்கும் சலவை செய்யும் இயந்திரத்தையே குறிப்பிடலாம். சலவை செய்யும் இயந்திரத்துள் அழுக்கான துணிகளை போட்டு, சில பொத்தான்களை அழுத்துகிறோம். போடப்பட்ட துணிகளின் வகை, பாரம், சலவை செய்ய தேவையான தண்ணீரின் அளவு, வெப்பநிலை என்பவற்றை சலவை இயந்திரம் முதலில் கவனத்தில் எடுக்கிறது. அதன்பின் சலவை இயந்திரத்தின் உள்ளேயிருக்கும் சுட்டிக் கணினி ஒன்று பல்வேறு கணக்குகளை தனக்குள் இட்டு - எவ்வளவு நேரம், எப்படியாக இயங்குவது முடிவுக்கு வந்த பின்னர் - இயந்திரம் தனது சலவையை ஆரம்பிக்கிறது. அழுக்கு அகன்றது என்ற முடிவுக்கு உணர் கருவிகள் மூலம் சுட்டிக் கணினி வந்த பின்னர் - அதாவது சலவை முடிவுற்றது என்ற முடிவுக்கு வந்த பின்னர் - இயந்திரம் ஓய வைக்கப்படுகிறது. இப்படியாக ஒரு சாதாரண சலவை இயந்திரத்துக்கு நுண்ணறிவு கொடுக்கப்பட்டதால் அது மிடுக்கான சலவை இயந்திரமாகிவிட்டது. இதுபோல மற்றைய வீட்டுப்பாவனைப் பொருட்களின் இயக்கத்திற்குள்ளும் செயற்கை நுண்ணறிவைப் புகுத்தி இணையத்துடன் இணைத்து இயங்கவைப்பதுதான் நாம் பேசுகின்ற மிடுக்கான பாவனைப் பொருட்கள் என்ற பதத்தின் அடிப்படையாகும்.

மிடுக்கான பாவனைப் பொருட்கள் இணையத்துடன் இயைந்திருக்கும் காரணத்தால், அத்தகைய பொருட்களை அவை எங்கிருந்தாலும், அவற்றை உலகின் எப்பாகத்திலிருந்தும் இயக்குவது சாத்தியம். மிடுக்கான சாதனங்களை கையாளும் இவ்வகை வலையமைப்பை இன்றைய காலகட்ட தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் 'சாதனங்களின் இணையம்' (Internet of things - IoT) என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இதை விளக்கமாகச் சொன்னால், சாதனங்களின் இணையம் என்பது மின்னணுப் பொருட்கள், மென்பொருட்கள், உணர் கருவிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட பொருட்களை பிணைக்கும் வல்லமை கொண்ட வலையமைப்பைக் குறிப்பதாகும்.

சாதனங்களின் இணையத் தொழில்நுட்பத்தால் எதிர்காலத்தில் ஒரு குளிர்சாதனப் பெட்டி (Fridge) எப்படி மாறுகிறது எனப்

பாருங்கள். தன்னுள்ளே வைக்கப்படும் அல்லது எடுக்கப்படும் சகல பொருட்களினது விபரங்களையும் குளிர்சாதனப் பெட்டி நினைவில் வைத்துக் கொள்ளும். மேலும் தன்னுள்ளே வைக்கப்படும் பொருட்களிலிருக்கும் லேபிள்களை தானே படித்தறிந்து அவற்றின் தரவுகளையும் தன் நினைவில் பதிவு செய்து வைத்துக் கொள்ளும். பால் பெட்டி இருக்கிறதா? எப்போது அதனை உள்ளே வைத்தோம்? எந்தத் திகதிவரை அது காலாவதியாகாமல் இருக்கும் என்ற விபரங்களையும், எந்தப் பொருளை தொடர்ந்து உள்ளே வைத்திருக்கலாம், அல்லது எதனை எப்போது வீசி விட வேண்டும் என்பதையும் குளிர்சாதனப் பெட்டியே தனக்குள் பட்டியல் இட்டு வைத்துக் கொள்ளும். அதற்கேற்ப உரிமையாளருக்கு முன்னெச்சரிக்கை குறுந்தகவல்களைத் தந்தவாறும் இருக்கும். புதிய பொருட்கள் வாங்கப்பட வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதையும் குளிர்சாதனப் பெட்டியே தீர்மானிக்கும். இந்தக் குளிர்சாதனப் பெட்டி போலவே ஒரு வீட்டின் அனைத்துச் செயல்பாடுகளையும் தீர்மானித்து சாதனங்களின் இணையத்தின் வழியாக வீட்டினை வழிநடத்தும் வடிவமே மிடுக்கான வீடு ஆகும்.

மிடுக்கான வீட்டின் சாதனங்களின் இணையமானது, வீட்டில் நடக்கும் பலதரப்பட்ட விபரங்களையும் தொகுத்து அனைத் - தையும் வீட்டு உரிமையாளருக்கு குறுந்தகவல்களாக அனுப்பி வைக்கும். அனுப்பப்படும் விபரங்களை வீட்டு உரிமையாளர் கைத்தொலைபேசியின் உதவியுடனோ அல்லது கணினிகளின் உதவியுடனோ வாசித்து அறிந்து கொள்ளலாம். அதேபோல வீட்டு உரிமையாளர் தமது பதில் கட்டளைகளை விசைப்-பலகையின் அல்லது தொடுதிரையின் உதவியுடன் மிடுக்கான வீட்டுக்கு தெரியப்படுத்தலாம்.

இவ்வாறான தொடர்பாடல்களுக்கு நாம் நமது கைகளை உபயோகித்து விசைப்பலகையை அல்லது தொடுதிரையினை அழுத்தும் நடைமுறையை மாற்றி “நமது குரல்வழியாக கட்டளைகளை பிறப்பிக்க முடியுமா” என தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் சிந்தித்ததன் விளைவே குரலினால் இடப்படும் கட்டளைகளை புரிந்து இயங்கும் கருவிகளின் வருகையாகும். இந்தப் புதிய தொழில் நுட்பத்தை குரலியக்கப் பொறிவன்மை என்று அழைக்கலாம். இன்று சந்தையில் நாம் காணும் Amazon Echo, Google Home, Sonos One, and Apple HomePod போன்ற கருவிகளாவன குரலியக்கப் பொறிவன்மை கொண்டு இயங்கும் கருவிகளாகும்.

குரலியக்க பொறிவன்மைக் கருவிகள் வட அமெரிக்கா முழுவதும் இப்போது பரவலாக விற்பனைக்கு வர ஆரம்பித்துவிட்டன. வட அமெரிக்க பேரங்காடிகளில் விற்பனையாகும் பல்வேறு மின்னியக்கப் பொருட்களின் பெட்டிகளிலும் தற்போது ‘Works with google assistant’, ‘Works with Alexa’ என்ற பட்டை பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனித்திருப்பீர்கள். அந்த மின்னியக்கக் கருவிகள் முறையே Google assistant, Alexa என்றழைக்கப்படும் குரலியக்க பொறிவன்மை இயக்கிகளால் கையாளத்தக்கவை என்பதே அதன் அர்த்தமாகும்.

குரலியக்க பொறிவன்மை இயக்கிகள் குரல் வழியாக கட்டளைகளை பெறும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டவை. அவற்றை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பி அவற்றுக்கான கட்டளைகளை இடவேண்டும். தூக்கத்தில் இருந்து எழுப்பும் சொற்களை ஒரு மந்திரச் சொல் போல நாம் உருவகித்துக் கொள்ளலாம். ‘அலெக்ஸா’, ‘ஓகே கூகிள்’, ‘ஹேய் சிரி’ என மந்திரச் சொற்களைச் சொல்வதன் மூலம் அவற்றை எழுப்பி, நாம் விரும்பும் வேலைகளை செய்யுமாறும் கேட்டுக் கொள்ளலாம். தொலைபேசி அழைப்புகளை ஏற்படுத்துவது, விளக்குகளை ஏற்றுவது - அணைப்பது, வீட்டை சுத்தம் செய்யும் தானியக்க

கருவிகளை இயக்குவது, பாடல்களுக்கான கருவிகளை கையாள்வது, தொலைக்காட்சிக் கருவிகளை இயக்குவது என பற்பல வேலைகளை அவற்றைக் கொண்டு செய்விக்கலாம்.

உதாரணத்துக்கு “அலெக்ஸா.. சமையலறையிலிருக்கும் விளக்குகளை ஏற்று” என்று சொல்வோமானால் அலெக்ஸா சமையலறையின் மின் ஆளியுடன் WiFi வழியாக தொடர்பை ஏற்படுத்தி சமையலறை விளக்குகளை எரியச் செய்யும். “அலெக்ஸா.. தமிழ் பாடல்களைப் போடு” என்றால் அலெக்ஸா தான் இணைந்திருக்கும் அமேசன் சேமிப்பிலிருந்து தமிழ்ப் பாடல்களை எடுத்து ஒலிபரப்பும். “அலெக்ஸா செய்திகள் என்ன?” எனக் கேட்டால் அன்றைய முக்கிய செய்திகளை வாசிக்கும்.

நண்பர்களை அழைக்க இலக்கங்களை அழுத்துவதற்குப் பதிலாக நண்பரின் பெயரைச் சொல்லி அழைக்குமாறு சொன்னால், அலெக்ஸா தானாகவே அழைப்பை ஏற்படுத்தித் தரும். ஒருவேளை நமது அழைப்பு வெளிநாட்டுக்கானது என்றால், அழைக்க முன்னர் “அலெக்ஸா... அங்கே இப்போது என்ன நேரம்?” என்று கேட்டால் நாம் கேட்கும் வெளிநாட்டில் என்ன நேரம் என்பதை அலெக்ஸா சொல்லிவிடும். நேரம் சரியாக இருந்தால் தொலைபேசி அழைப்பை ஏற்படுத்தித் தருமாறு அலெக்ஸாவையே நாம் கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

வெளியே போகுமுன் அலெக்ஸாவிடம் வெளியே வெப்ப நிலையென்ன? மழை வருமா, பனி பொழியுமா என்பதையெல்லாம் கேட்கலாம். போக்குவரத்து நிலைவரத்தைக் கேட்கலாம். பதில் கிடைக்கும். வாயால் கட்டளை இட்டு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை ஒளிர வைக்கலாம். “அந்தச் சனலுக்கு மாற்று இந்த சனலுக்குப் போ” என்று வாயால் தெரிவித்தாலே போதும். தொலைக்காட்சி நம் சொற்படி கேட்டு நடக்கும். Remote Control எனப்படும் தொலைஇயக்கிகள் இனித் தேவையில்லை.

இன்று சந்தைக்கு வந்திருக்கும் பெரும்பாலான குரலியக்கக் கருவிகள் ஆங்கிலத்தில் இடப்படும் கட்டளைகளை மட்டுமே புரிந்து கொள்கின்றன. மற்றைய மொழிகளை புரிந்து கொள்ளும் வல்லமையை அடையும் வண்ணம் இந்தத் தொழில்நுட்பம் வேகமாக வளர்க்கப்படும் வருகிறது. அடுத்த சில வருடங்களில் மில்லியன் கணக்கில் மிடுக்கான வீட்டுப்பாவனைக் கருவிகள் பாவனைக்கு வரும் எனவும், குரலியக்க பொறிவன்மை இயக்கிகளின் தயாரிப்பாளர்கள் பில்லியன் டாலர்களில் இலாபமீட்டுவார்கள் எனவும் கணிப்புகள் தொடர்ந்து சொல்லி வருகின்றன.

வீடு என்பது “நாம் வாழ்வதற்கான ஒரு இயந்திரம்” என்று சொல்வார்கள். ஒவ்வொரு வீடும் ஒரு இயந்திர அடிமைபோல தனது எஜமானனுக்காக விசுவாசத்துடன் பல்வேறு வேலை - களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. ‘வீடு’ என்ற இந்த இயந்திரத்தை குறைந்த அளவு சக்தியை, அதாவது மின்சக்தியை உபயோகிக்கும் மிடுக்கான இயந்திரமாக மாற்றுவதே இன்றைய விஞ்ஞான உலகத்தின் முன்னுள்ள சவாலாகும்.

அனைத்துச் சவால்களும் தற்போது சமாளிக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அதாவது (1) மிடுக்கான பாவனைக் கருவிகள், (2) அவை உருவாக்கும் மிடுக்கான வீடு: இவை இரண்டுமாகச் சேர்ந்து ஒரு மிடுக்கான உலகத்துக்கு நம்மை அழைத்துச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன.

தவா இளையதம்பி

மாயன்

கிறிஸ்துவுக்கு முன் நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மாயன் என்று அழைக்கப்படும் சமூகம் ஆசியாக் கண்டத்திலிருந்து வந்து குடியேறியவர்க - ளாவர். இவர்கள் பலவகையான துறைகளில் மிகவும் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர்.

மருத்துவத்துறையில் மிகவும் விற்பன்னர்களாகத் திகழ்ந்தனர். இவர்கள் பயன்படுத்திய வைத்திய முறைகளை அமெரிக்காவின் பல பகுதிகளில் இன்றும் பயன்படுத்துகின்றனர். தென்னிந்தியாவிலும் பல இடங்களில் இந்த வைத்திய முறை இன்றும் பின்பற்றப்படுவதாக அறியப்படுகிறது.

இவர்களே உலகத்தில் நாட்காட்டியை உருவாக்கியவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்துவுக்கு முன் 1,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இவர்கள் அறிமுகம் செய்த நாட்காட்டிகள் மூன்று வகைப்படும்.

1. 260 நாட்களைக் கொண்டமைக்கப்பட்ட நாட்காட்டி.
2. 365 நாட்களைக் கொண்ட நாட்காட்டி.
3. மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு நாட்காட்டிகளையும் இணைத்து உருவாக்கப்பட்ட நாட்காட்டி.

மூன்றாவது நாட்காட்டியில் உலகம் பற்றிய நடந்த, நடக்கப் போகின்ற விடயங்கள் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது.

கட்டிடக் கலையிலும் இவர்கள் மிகவும் வல்லவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். இவர்கள் அமைத்த கட்டிடங்கள் இன்றும் அசைவின்றி கம்பீரமாய் நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. இவர்களது கட்டிடங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு செய்தியை உலகத்துக்குச் சொல்லி நிற்கின்றன.

ஒரு பிரமிட்டைப் பார்த்தால் அதன் கட்டிடக்கலை பல விடயங்களைப் புலப்படுத்துகிறது. இது நாற்சதுரக் கூம்பு வடிவமானது. ஒவ்வொரு பக்கமும் மூன்று வகையான தொகுதிகளாக அமைப்பு உள்ளது.

இடையிலுள்ள தொகுதியை கீழிருந்து உச்சிவரை 91 படிக்கட்டுகளாக அமைத்துள்ளனர். இவ்வாறு நான்கு பக்கத்திலுமாக அமைக்கப்பட்ட சமமான படிக்களைக் கூட்டினால் 364 படிகள் கிடைக்கும்.

உச்சியில் சிகரம் அமைத்துள்ளார்கள். இதனை ஒரு படியாகக் கணிக்கிறார்கள். எல்லாமாக மொத்தம் 365 நாட்களையும் துல்லியமாகக் கணித்துள்ளார்கள்.

இதுமாத்திரமன்றி இக்கட்டிடம் பூமத்திய ரேகையின் மத்தியில் அமைந்துள்ளதால் வருடத்தின் இரண்டு நாட்கள் முக்கியமான நாட்களாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. பங்குனி மாதம் 21ம் திகதியும், புரட்டாதி மாதம் 21ம் திகதியும் சூரியன் உதிப்பதிலிருந்து மறையும் வரையுள்ள காலப்பகுதியானது சரியாக 12 மணித்துளிகளைக் கொண்டுள்ளது.

அத்துடன் பங்குனி 21ம் திகதியும் புரட்டாதி 21ம் திகதியும் கட்டிடத்தின் கரைப்பகுதியில் சூரிய வெளிச்சம் பட்டதும் கீழிருந்து மேலாக பாம்பு போன்ற உருவம் பிரதிபலிப்பது தெரியும். இவர்களது கட்டிடக்கலையின் மகிமையை என்னென்று சொல்வது?

இன்னும் நிறைய இக்கட்டிடங்களில் நிறைய தொழில்நுட்பங்கள் நிறைந்துள்ளது. பூச்சியத்தை முதலில் (பல்லாயிரம் வருடங்களாக) உருவாக்கிப் பாவித்தவர்கள் இந்த மாயன் பரம்பரையினர் என்பதை கல்லில் வடிவமைக்கப்பட்ட நாட்காட்டியிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உலகில் முதன்முதலாக தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி வானிலையை அறியும் நிலையத்தையும் இவர்கள் அமைத்துள்ளார்கள்.

சிவதாசன்

சாமானியரின் எழுச்சி

21ம் நூற்றாண்டை ஆளப் போவது இன்னுமொரு ஷிஇசம்'. அது கம்யூனிசமோ, சோசலிசமோ அல்லது மதங்கள் சார்ந்த எந்த இசமாகவோ இருக்காது. அது ஒரு புதிய ஆனால் பழைய இசம். தமிழில் இன்னும் அதற்குப் பெயரிடப்படவில்லை. இப்போதைக்கு சாமான்யம் வைத்துக்கொள்வோம். ஆங்கிலத்தில் Populism.

ஐனநாயகம் என்ற சொல்லையும் கேவிப்பட்டிருப்பீர்கள். அதையும் மக்களாட்சி என்றே இதுவரையில் சொல்லி வந்தார்கள். மக்களால் தெரியப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் உருவாக்கப்பட்ட அரசு செய்யும் ஆட்சி என்று எமக்குச் சொல்லப்பட்டது.

பல தசாப்தங்களாக இதுவே நிலைமை. உண்மையில் நாம் தெரிவு செய்தவர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகள் அல்ல. அவர்கள் வணிக நிறுவனங்களின் அல்லது அதிகார வர்க்கங்களின் பிரதிநிதிகள். ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மதங்களும் இந்த நிறுவனங்களுள் அடக்கம்.

மாற்றங்கள் தானெழுந்தவாரியாக நடைபெறுவதில்லை. அவை முதல் நடைபெற்ற மாற்றத்தின் விளைவுகளே.

ஐரோப்பாவின் தொழிற்புரட்சி உருவாக்கிய மாற்றங்களின் தொடர் விளைவுகளின் ஒன்றே இன்றைய ஐனநாயகம். அது அடுத்த மாற்றத்தை உருவாக்கிவிட்டு உறங்கு நிலைக்குப் போய்விட்டது.

அதன் முதல் வடிவம்தான் அமெரிக்க அதிபர் ட்ரம்ப். அவரைத் தெரிவு செய்தது அமெரிக்க சாமான்யர்கள், வணிக நிறுவனங்களோ அல்லது அதிகார வர்க்கமோ அல்ல. இடையில் தரகர்கள் எவருமில்லாது நேரடியாக மக்களின் விருப்பு வெறுப்புகளைப் பிரதிபலிப்பது. இதுவே நான் சொன்ன புதிய 'இசம்', Populism.

இது முன்னரும் இருந்தது. எங்கெங்கு, எப்பெப்போ மக்கள் புரட்சி வெடித்து ஆட்சிகளைப் புரட்டி புதிய தலைவர்களை நியமித்ததோ அங்கு நடைபெற்றதும் Populism செய்த புரட்சிதான். புகைச்சல், இரைச்சலாகி கூச்சலாக மாறும் போதுதான் புரட்சி கண்டுகொள்ளப் படுகிறது.

ட்ரம்பை அதிபராக்கியது சாமான்யரின் எழுச்சி. இந்த சாமான்யரில் பெரும்பாலோர் வெள்ளையர்கள் ஆயினும் வேற்றின மக்களும், பெண்களும் இப் புரட்சியில் பங்கு

கொண்டனர். ட்ரம்ப் ஒரு இனவிரோதி, பெண்களை இகழ்பவர், பணத்திமிர் பிடித்தவர் என்றெல்லாம் தெரிந்திருந்தும், அதிகார வர்க்கம் அவரது வருகைக்கு எதிராகத் தமது வளங்களையெல்லாம் உபயோகித்திருந்தும் அவர் அதிபராகத் தெரிவானார். அதற்கு முற்று முழுதான காரணம் சாமான்யர். அவர்கள் புகையும்போது யாரும் கண்டுகொள்ளவில்லை.

சாமான்யருக்கு ஒரு குணாதிசயம் இருக்கிறது. தமது தேவைகளுக்கும், உணர்வுகளுக்கும் முன்னிடம் கொடுப்பது. இயல்பான மனித குணங்களை முக முடிகள் எதுவுமில்லாது காட்டிக் கொள்வது. தமது வாழ்தலுக்கு அச்சுறுத்தல் வரும்போது மற்றவர்களின் அசௌகரியங்கள் பற்றிக் கவனியாது சுயநலத்துடன் நடந்து கொள்வது. அது இனவாதமாகவோ, மதவாதமாகவோ மற்றவர்களுக்குத் தெரியலாம். அவர்களது அச்சம் முன்னிலையில் இருக்கும் மட்டும்தான் இவ் 'வாதங்களும்' வெளிப்படும்.

அமெரிக்காவின் முதன் முதல் கறுப்பினத்தவர், அதுவும் ஒரு முஸ்லிம் ஆபிரிக்கத் தந்தையின் மகன் ஐனாதி-பதியாக வந்தது இந்த சாமான்யர்களுக்கு அச்சத்தைத் தரவில்லை என்று கூற முடியாது.

அவர்களது பயத்தை முதலில் இனம் கண்டவர் ட்ரம்ப். அது ஒரு மாபெரும் சக்தியாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது, தலைமையொன்றுக்காகத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அவர் அறிந்து கொண்டார். ஸ்டீவ் பனன் போன்றவர்களின் நீண்டகால உழைப்பு அது. அதிகார வர்க்கம் வழக்கம்போலத் தமது முயல் தூக்கத்திலேயே அமிழ்ந்து போயிருந்தது.

அமெரிக்காவிற்கு முன்னரே இந்த சாமான்யரின் புரட்சியின் நிழல் ஐரோப்பாவில் தெரிய ஆரம்பித்துவிட்டது. ஐரோப்பிய யூனியனின் உருவாக்கம் இதற்கு முதல் வித்து. இலாப நோக்கு ஒன்றிற்காக கலாசாரம் தனித்தன்மை ஆகிய - வற்றை இழக்க முடியாது என்று குரல் கொடுத்த பிரிட்டன் இன்று பிறெக்சிட் வரை வந்திருப்பது இப்புரட்சிக்கு வயது வந்திருக்கிறது என்பதையே காட்டுகிறது.

சுமார் 6 இலட்சம் சிரியன் அகதிகளுக்குப் பெருந்தன்மையோடு வாழ்வளித்த மேர்க்கல் அம்மையாரின் பதவிக்கு விரைவில் ஆப்பு வைக்கும் அளவுக்கு ஜெர்மனியின் சாமானியர்கள் கிளர்ந்தெழுந்திருக்கிறார்கள். பிரான்ஸ், கிறீஸ், இத்தாலி என்று சாமான்யர்களின் பிரதிநிதிகள்

ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இவ்வெல்லா மாற்றங்களுக்கும் கருவிகளாகவிருந்தது அச்சம், அச்ச-மொன்றேதான்.

வணிக நிறுவனங்களாலோ அல்லது அவர்களின் கையாடிகளான அதிகார வர்க்கத்தினாலோ இந்த சாமான்யர்களின் எழுச்சியை அடக்கிவிட முடியவில்லை. ஏனெனில் இருவருமே அணிந்திருக்கும் கவசம் ஒன்றுதான், ஜனநாயகம்.

உலக சாமான்யர்களின் மன்னராக முடிசூட்டப்பட்ட ட்ரம்ப் பினது அட்டகாசங்கள் வலுப்பெற்று வருவது நம் கண் முன்னே நிகழ்கிறது. அவர் பின்னால் அணி திரள்பவர்கள் எமக்கு நண்பர்கள் அல்ல. ட்ரம்ப்பினது உள்மன ஆசை தான் ஒரு சர்வ வல்லமை பொருந்திய சர்வாதிகாரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதே. கொரிய அதிபரைக் கண்டவுடன் அவரது பணியாளர்கள் எழுந்து நிற்பதைக் கண்டு தன் பணியாளர்கள் ஏன் அப்படிச் செய்வதில்லை என்று வினவியவர்.

அவர் இரண்டாவது தடவையும் ஆட்சிக்கு வரமாட்டார் என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமுமில்லை. அமெரிக்காவின் சாமான்யர்களின் அச்சம் இன்னும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. கரவன் படைகள் எல்லையில் குவிவது அவருக்கு நல்லது. சாமான்யரின் போதகர் ஸ்டீவ் பனன் உலகெமெலாம் சென்று தன் உரைகளை நிகழ்த்துகிறார். மக்கள் வரிசையில் நிற்கிறார்கள்.

பிரச்சனை என்னவென்றால் உலகம் முழுவதும், குறிப்பாக உலகின் தென் பகுதியும் இந்த சாமன்யப் புரட்சியின் அடையலில் அடிபட்டுப் போவதுதான். பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளில் ரொடறிகோ டூட்டேறேடே எவ்வளவு அட்டகாசம் பண்ணினாலும் அவரது ஆதரவில் எந்தக் குறைச்சலும் இல்லை. நமது சிறீலங்காவில் எவ்வளவு ஊழல் செய்தாலும், நாட்டையே சீனாவுக்கு அடகு வைத்தாலும் மகிந்த குடும்பத்தினரின் பின்னால் மக்கள் அணி வகுக்கிறார்கள்.

பிரேசிலில் 'ட்ரொப்பிகல் ட்ரம்ப்' அமசோனை அழிப்பேன் என்ற திமிரோடு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார். இங்கெல்லாம் சாமன்யர்கள் வென்றிருக்கிறார்கள் என்றால் அங்கெல்லாம் இந்த அச்சம் கொண்ட சாமான்யர்கள் உருக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம்.

சாமன்யர்களின் புரட்சி என்றால் அதற்கு எப்போதும் வலதுசாரி முகம் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. கம்யூனிச, சோசலிச சித்தாந்தங்களினால் உசுப்பேத்தப்பட்ட சாமன்யர்களின் புரட்சியும் உலகில் நடந்தேறியிருக்கிறது. 2016 அமெரிக்க தேர்தலில் பேர்ணி சாண்டர்ஸ் என்ற ஒரு சோசியலிஸ்ட் பின்னால் பல இலட்சக் கணக்கான சாமன்யர்கள் அணிதிரண்டார்கள். பிரித்தானியாவில் ஜெரெமி கோபின் பின்னால் இலட்சங்கள் திரண்டன.

பிரான்ஸில் ஒரு காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கொடியேந்தியவர்கள்தான் இன்று இனத் துவேச மறீன் லூ பென் கட்சியின் ஆதரவாளர்கள். இவர்கள் எல்லோரிடையேயுமிருந்த பொதுமை அவர்கள் சாமன்ய தொழிலாளிகள். அவர்களுக்குத் 'தெரிந்த' எதிரிகள் குடியேறிகள்தான்.

சாமான்யர்களுக்குச் சித்தாந்தம் ஒரு தற்காலிக போதை மட்டுமே.

மேற்குலக சாமான்யர்களுக்கு குடியேறிகள் முதலாவது எதிரிகளாக இருக்கலாம். ஆனால் அது மட்டுமல்ல அவர்களது அச்சத்துக்குக் காரணம். கலாசாரக் கட்டுக்கோப்புகள் தகர்க்கப்படுதல் அதற்கு அரசுகள் துணைபோதல் போன்றனவும் இந்த சாமான்யரின் புகைச்சலுக்குக் காரணங்கள்தான். பெரும் வணிக நிறுவனங்களின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு அரசுகள் இயங்குகின்றன என்னும் சந்தேகம் சாமான்யர்களின் மனதில் எழுவதை அரசுகள் கண்டு கொள்ளாததும் அதை உதாசீனம் செய்ததுமே இந்த நிலைமைக்குக் காரணம்.

பாரம்பரியமாக இடதும் வலதுமென தமது வாக்காளர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் பிரித்தாண்டு உசுப்பேத்தி குளிர் காய்ந்த அரசியற் கட்சிகள் சாமானிய அடையாளங்களோடு உருவாகும் முன்றாவது கட்சிகளுக்குத் தமது வாக்காளர்களை இழக்கும் நிலை வந்திருக்கிறது.

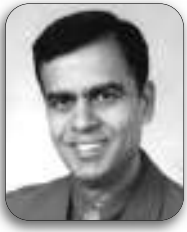
பிரான்சில் மக்ரோனின் புதிய கட்சியும், இலங்கையில் மகிந்த ராஜபக்சவின் (SLPP), தமிழ் நாட்டில் சீமானின் புதிய கட்சியும் இந்த சாமானியரின் எழுச்சியின் வடிவங்கள். இனவாதிகள், மதவாதிகள், பழமைவாதிகள், தொழிலாளர்கள், பிரிவினைவாதிகள், தேசியவாதிகள், நாட்டுப் பற்றாளர்கள் என்று எப்படியான அடையாளங்களை இவர்களுக்குக் கொடுத்தாலும், அவர்களது அச்சம், குறைகள் கொதி நிலையில் இருக்கும் வரைதான் ஜனநாயக கவசத்தினால் தாக்குப் பிடிக்க முடியும். அடுத்தது வன்முறைதான்.

இந்த முன்றாவது கட்சிகள் தம் துரித வளர்ச்சிக்கு இரை போடப்போவது குடியேறிகளையும் "கலாசாரப் புறம்போக்குகளையும்" தான்.

இதுவரை காலமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேகரித்து வைத்திருந்த சமத்துவம் சீர்குலையும். பெரும் சமூகத்தால் துவேச நடவடிக்கைகள் பகிரங்கமாக அங்கீகரிக்கப்படும். (ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழக உளவியல் பேராசிரியர் ஜோர்டன் பீற்றர்சன் இதற்கு ஒரு உதாரணம்)

இதுவெல்லாம் குடியேறிகளான எமக்கு பழகிப்போனவையாக இருப்பினும் எமது அடுத்த சந்ததியினருக்கு இது அதிர்ச்சி வைத்தியமாகவே இருக்கும். சமத்துவத்தை நோக்கி தொடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு போராட்டமும், முயற்சிகளும் தற்காலிகமாகவேனும் அதன் எதிர் விளைவுகளையே கொண்டு வரும்.

என்ன செய்யலாம். இது சாமான்யருக்கான காலம். இதுவும் கடந்து போகும் என்று இன்னுமொரு 60 வருடங்கள் பொறுத்திருக்க வேண்டியதுதான். கம்யூனிசம், நவலிபரலிசம், சோழரிசம் என்று ஏதாவது ஒன்று மீண்டும் தலை காட்டாதா?

எஸ். காந்தி

மேற்குலக வணிகத்தில் யோகாசனம்

யோகாசனம் என்னும் கலை இன்று மேற்குலக நாடுகளான அமெரிக்கா, கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அதிக வருமானம் கொடுக்கும் ஒரு தொழில்துறையாக மாறியுள்ளது. இதனைப் பற்றிய ஒரு தகவலாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

யோகாசனம் அல்லது யோகா என்று அழைக்கப்படும் கலை 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்திய தேசத்தில் மனித உடல், உள ஆரோக்கியத்துக்கான ஒரு கலையாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது எல்லா மதத்துக்கும் பொதுவானது என்று கூறப்பட்டாலும் இதன் வரலாறு இந்து சமயத்துடன் மிகவும் தொடர்புபட்டுள்ளது.

இதன் ஆரம்பகர்த்தா சிவன் என்றும் அதனைத் தொடர்ந்து அகத்தியர், பதஞ்சலி, திருமூலர் போன்றோர்களை ஆதாரம் காட்டுகின்றனர். அது மாத்திரமல்ல இந்து சமயத்திலுள்ள நான்கு வகைப்பட்ட வேதங்களில் இருக்கு வேதத்தில் இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. இதில் உள்ளடக்கிய விடயங்களாக உடல் பயிற்சி, உள ஆரோக்கியம், மூச்சுப் பயிற்சி என்பவற்றை சுருக்கமாகக் கூறமுடியும்.

சாதாரணமாக நாம் உடல் பயிற்சி என்றபோது நமது உடல் ஏதோவிதத்தில் உடல் அசைவை மேற்கொள்ளும். எமது மனமோ அல்லது எமது மூச்சுக்காற்றோ அதனுடன் தொடர்புபட்டிருக்காது. இங்கு உடற்பயிற்சி நிலையங்களில் ஏதாவது ஒரு இசையை கேட்டுக்கொண்டு உடற்பயிற்சி செய்வதினை பார்க்கக்கூடியதாக உள்ளது. யோகக் கலையில் உடல், உள்ளம் (மனம்), மூச்சுக்காற்று (சுவாசிக்கும் முறை) இந்த மூன்றையும் இணைத்து செயல்படும் கலையே யோகக் கலையாகும்.

இது தற்பொழுது மேற்குலக நாடுகளில் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றுவருகின்றது. காரணம் இது ஒரு மனிதனுக்கு உடல் ரீதியாகவும் உளவியல் ரீதியாகவும் ஆன்மீக ரீதியாகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்க பலனை கொடுப்பதாக மேற்கத்தைய விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

இந்து சமயத்தில் பல முனிவர்கள், சித்தர்கள் தவம் புரிந்து இறைவனிடமிருந்து பல சித்திகள் பெற்றார்கள் என்பது இதிகாச கதைகளாக மாத்திரம் பார்த்த மேற்குலகம் இன்று அதனை ஏற்றுக்கொண்டு 'தியானம்' (Meditation) என்று கூறி இதனைப் பற்றிய ஆங்கில நூல்களே ஏராளம் வெளிவந்துவிட்டன.

இதனைப் போலத்தான் யோக உடல் அசைவுகள் (Yoga body movement), மூச்சுப் பயிற்சி (Breathing technique) என நூல்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இந்த யோகக்கலையை அமெரிக்காவுக்கு முதன்முதலில் 1920ம் ஆண்டு பரம்மகம்சா யோகானந்தா என்பவரினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாக சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு சிலர் சுவாமி விவேகானந்தரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்கின்ற கருத்தும் உண்டு. இது மாத்திரமல்ல 2014ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் யூன் 21ஆம் திகதியை சர்வதேச யோகா தினமாக பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. 170 நாடுகள் இதனை கொண்டாடுகின்றன.

அமெரிக்காவில் புள்ளிவிபர தகவலின்படி ஏறத்தாழ 36 மில்லியன் மக்கள் யோகாசன பயிற்சியை மேற்கொள்கின்றார்கள். இதனுடைய வருமானம் வருடத்துக்கு 16 பில்லியனைத் தாண்டியுள்ளதாகக் கூறுகின்றது. இதற்குள் யோகா உடை, அதற்கான விரிப்புகள் போன்றவையும் உள்ளடங்கும். ஏறத்தாழ 6000 இற்கு மேற்பட்ட பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளதாம். 2012ஆம் ஆண்டுக்கும் 2016ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் யோகா பயில்பவர்களின் எண்ணிக்கை 50 சதவீதத்தால் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதாம்.

அடுத்து கனடாவினைப் பார்க்கும்போது 2.1 மில்லியன் மக்கள் யோகாசனப் பயிற்சியை மேற்கொள்கின்றார்கள். இவற்றில் வன்கூவர், ரொறான்ரோ நகரம் முன்னணி வகிக்கின்றது. பல மேற்கத்தைய உடற்பயிற்சி நிலையங்களில் யோகாசனம் ஒரு பகுதியாக சேர்க்கப்பட்டு பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

பல்வேறு பல்தேசிய கம்பனிகள் தமது ஊழியர்களுக்கு யோகப் பயிற்சிக்கு நேரம் ஒதுக்கப்பட்டு தமது செலவிலேயே யோகப் பயிற்சி வழங்கிவருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. காரணம் இதன்மூலம் ஊழியர்களின் தொழில்புரியும் திறன் அதிகரித்துள்ளமையே காரணமாகும். குறிப்பாக அலுவலக ஊழியர்களின் வேலையில் கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்தவும் மனதில் ஏற்படும் அமைதியின்மையை போக்கவும் பெருமளவு உதவிசெய்வதால் நிறுவனங்கள் பெறுமளவு இலாபம் உழைப்பதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

அமெரிக்கா, கனடா, ஐரோப்பிய நாடுகளை சேர்ந்தவர்கள் சிலர் இத்தகைய கலையால் கவர்ப்பட்டு இந்தியா சென்று 5 தொடக்கம் 8 வருடங்கள் தங்கியிருந்து முழுமையாக கற்றுவந்து தமது நாட்டில் இதனை ஒரு பெரிய வியாபாரமாக நடத்தி வருவதுடன் ஆங்கில மொழியில் பல புத்தகங்களையும் எழுதி பல கோடி வருமானங்களையும் பெற்று வருகிறார்கள்.

இப்படியான இந்த யோகக் கலையை நாம் எவ்வளவு தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம். எமது குடித்தொகையில் எவ்வளவு மக்கள் பயிற்சியில் ஈடுபடுகிறோம் என்பது எம்மை நாம் கேட்டுக்கொள்ளும் கேள்வியாக அமைகின்றது.

சசி நரேன் Cosmetologist & Aesthetician

என்றும் அழகாய்...

ஓயற்கையின் படைப்பில் எல்லாமே அழகுதான். அழகு என்பது முகத்தில் மட்டுமல்ல. உடை, சிகை, நடை, பாவனை, பேச்சு இவை எல்லாமே இணைந்துதான் அழகு.

அழகுக் குறிப்புகள் என்பவை இக்காலத்தில்தான் உண்டானவை என்பது தவறான கருத்து. அழகுக்கலைப் பயிற்சி ஆதிகாலத்திலேயே இருந்தது. எமது தோற்றத்தை அழகாய் வைத்திருப்பதற்கு சருமப் பாதுகாப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

ஆரோக்கியம், உணவு, சுத்தம், உடற்பயிற்சி என்பவை அழகைப் பாதுகாப்பதற்கு முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியவை. கடின உழைப்பு, கவலைப்படுதல், தூக்கமின்மை, மலச்சிக்கல் என்பவை எமது அழகைப்பாதிப்பவை. சருமப் பாதுகாப்புப் பற்றி முதலில் ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எமது சருமத்தின் வெளியில் தெரியும் மேற்பாகம் 'Epidermis' என்றும், கீழ்ப்பாகம் Dermis என்றும் கூறப்படுகிறது. மேற்பாகத்தில் இலட்சக்கணக்கான உயிரணுக்கள் உள்ளன. இவை மென்மேலும் பெருகிக் கொண்டே வரும். உயிரற்ற அணுக்கள் நாம் சருமத்தைக் கழுவும்போது வெளியேற்றப் படுகின்றன. எபிடேர்மிஸ் எனப்படும் மேற்சருமம் கீழ்சருமமான டேர்மிஸைப் பாதுகாக்கிறது. இரத்தக் குழாய்கள், நரம்புகள், வியர்வைச் சுரப்பிகள், சபேசியஸ் சுரப்பிகள் இவை எமது டேர்மிஸ் சருமத்தில் உள்ளன.

சபேசியஸ் சுரப்பிகள் சீபம் எனும் கொழுப்புப் பொருளை உற்பத்தி செய்து எமது சருமத்துக்கு தேவையான எண்ணெய்ப் பசையை வழங்கி, சருமத்தை மென்மையாகவும் ஈரப்பசையுடையதாகவும் வைக்கிறது. குளிர்ந்த சருமங்களில் சீபம் மிகக்குறைவாக உற்பத்தியாவதால் சரும வளர்ச்சிச் சுருக்கங்கள் ஏற்படுகிறது. இதனால் வயது அதிகமானோராக ஒருவர் தோற்றமளிக்கலாம். எமது உடலழகுக்கு சத்துணவு மட்டுமன்றி சருமப் பாதுகாப்பும் அவசியம்.

சருமத்தில் ஐந்து வகைகள் உண்டு. உலர்ந்த சருமம் (dry skin), எண்ணெய் கசிவான சருமம் (oily skin), பல்வகைப்பட்ட அமைப்புள்ள சருமம் (combination skin), சாதாரண சருமம் (normal skin), உணர்ச்சியுள்ளதும் ஒவ்வாமையுள்ளதுமான சருமம் (sensitive and allergic skin). ஒருவருக்கு மேற்கூறியவற்றில் எந்த வகைச் சருமம் உள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டதன் பின் அதற்குண்டான

பாதுகாப்பு முறையையும், அதற்குரிய அழகுசாதனப் பொருட்களையும் உபயோகிப்பது சாலச்சிறந்தது.

ஒருவரது சருமம் எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்காது. நாம் வசிக்குமிடம், குளிரூட்டப்பட்ட அறையின் சுவாத்தியம், காற்று, சூரிய ஒளி ஆகியவைகளால் சருமத்துக்கு தொல்லைகள் வரலாம். இதனால் சருமத்தின் நிறம், தோற்றம் என்பன மாறுபட வாய்ப்புள்ளது. குறிப்பாக வயது செல்லச் செல்ல சருமப் பராமரிப்பில் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சருமத்துக்கு கீழேயிருக்கும் சதைப்பகுதி இறுக்கமாக இருக்க வேண்டும். சருமத்தை நன்றாக பராமரிக்காவிடின் அழகைக் கெடுக்கும் புள்ளிகள், மருக்கள், பருக்கள், கறுப்பு - வெள்ளைப் புள்ளிகள் ஏற்படும்.

சருமத்திலுள்ள அழுக்கும், எண்ணெய்ப் பசையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து சருமத்திலுள்ள துவாரங்களுடாக உள்ளே சென்று அங்குள்ள பக்ரீறியாக்களுடன் சேர்ந்து கறுப்பு வெள்ளைப் புள்ளிகளாக தோலுக்கு மேலே தோன்றும். இவை முக்கியமாக முகம் சார்ந்த சருமத்திலேயே காணப்படும்.

நாம் வாழும் இந்நாட்டில் பல்வகையான அழகு சாதனங்கள் விற்பனையாகின்றன. இவைகளை வாங்கி பயன்படுத்தும்போது இவற்றின் மூலப்பொருட்கள் யாவை, அவை எமது சருமத்துக்கு ஏற்புடையவையா என்பவற்றை நன்கறிந்து அவைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

முகம் தவிர்ந்த மற்றைய அங்கங்களிலுள்ள சருமத்தையும் பராமரிப்பது அவசியம். இதற்காக கை மற்றும் உடல் பூச்சுகள் பற்றி நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். கண் மற்றும் கண்ணைச் சுற்றியுள்ள பகுதி, கண்ணின் கீழுள்ள பகுதி (eye bag) ஆகியவைகளை அவதானமாகப் பராமரிக்க வேண்டும். கண்ணைச் சுற்றியுள்ள நரம்புகள் மிக மிருதுவானவையாகவும் உணர்ச்சியுள்ளவையாகவும் இருக்குமாதலால் இவ்விடங்களில் கருவளையம் தோன்றக்கூடும். இதனைப் போக்க பல வழிகளுண்டு.

சருமப் பாதுகாப்பும் அழகக் கலையும் உலகம் முழுவதும் வியாபித்துள்ள முக்கிய விடயம். அவ்வப்போது, காலநிலை - களின் பல்வேறுபட்ட சருமங்களின் தன்மை, அதற்குரிய பராமரிப்பு முறை பற்றி பின்னர் விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

சுமதி இராஜ்குமார்

உடல் நல ஆரோக்கிய உணவுகள்

இன்றைய அவசர உலகில் இயந்திரங்களுக்கு நிகராக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் உடல் நலத்திலும் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களிலும் அக்கறை காட்டுவது குறைந்து வருகிறது.

சத்தான உணவானது சரிவிகித அளவில் தவறாமல் கிடைத்தாலே ஆரோக்கியமாகத் திகழ முடியும். எமது உணவு உடலுக்கு உகந்ததாக இருந்தால் நோய்கள் எளிதில் எம்மை நெருங்காது. இறுதிக் காலம்வரை ஆரோக்கியத்துக்கு குறைவும் இருக்காது.

எமது கலாசாரத்துக்கு மாறுபட்ட உணவு வகைகளுக்கு பெரும்பாலானவர்கள் அடிமையாகி வருகிறார்கள். இதனால் நாமே எங்கள் உடம்பைக் கெடுத்து கொள்கிறோம். 'ஜங்க் ஃபூட்', எண்ணெயில் வறுத்த உணவுகள், தரமற்ற எண்ணெய் வகைகளில் தயாரிக்கப்படுபவை, ஏற்கனவே பயன்படுத்திய எண்ணெயை மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்துவது என்பவை உடலுக்குத் தீங்கை விளைவிக்கும். இவற்றைத் தடுக்க வேண்டும்.

முறையற்ற வாழ்க்கை முறை மாற்றத்தால் மன அழுத்தம், உயர் இரத்த அழுத்தம், இரத்த நாள்ப பாதிப்பு, நீரிழிவு என்பவை ஏற்படுகின்றன. இதனால் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைகிறது. ஒரே வகையான உணவுப்பழக்கத்தால் சமச்சீரான சத்துகள் உடலுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அரிசியை மட்டும் உண்ணுவதைத் தவிர்த்து பலவகைத் தானியங்களை உணவில் சேர்த்துக் கொள்வதுடன் காய்கறிகள், பழவகைகளையும் நிரம்ப உண்பது ஆரோக்கியமான உணவுப் பழக்கம். அந்தந்த காலநிலைகளுக்கு கிடைப்பவைகளை அதிகம் உண்ணப் பழக வேண்டும். முட்டை மிகச் சிறந்த ஓர் உணவாகும். இதில் நிறைந்த ஊட்டச்சத்துள்ளது.

மீன் உடலுக்கு மிக உகந்த உணவு என்று ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. காலையில் எழுந்ததும் வெறு வயிற்றில் ஒரு கிண்ணம் மிதமான சுடுநீரில் சிறுது எலுமிச்சை சாறு கலந்து பருகி வந்தால் உடல் எடை சீக்கிரம் குறையும். வயிற்றில் அல்சர், நெஞ்செரிச்சல் இருப்பவர்கள் இளஞ்சூடான நீர் மட்டும் பருகலாம். நாள் முழுவதும் நாம் பருகும் தண்ணீர் குளிர்ந்ததாக இல்லாமல் இளஞ்சூடானதாக இருப்பது நன்று. இது சமீபாட்டுக்கு உதவுவதுடன் உடலிலுள்ள கெட்ட கழிவுகளை வெளியேற்ற உதவுகிறது.

ஓறஸ் காலை உணவுக்கு மிக நன்று. ஓறஸ் உணவில் அதிகளவில் நார்ச்சத்து இருப்பதால் இரத்தக் கொதிப்பு, நீரிழிவு பிரச்சனை என்பவற்றுக்கு இது உகந்தது. நோய் எதிர்ப்பு சக்தி தரக்கூடிய 'அன்ரி ஓக்கிடன்ட்' இதில் அடங்கியுள்ளது. புரதச் சத்து மற்றும் விற்றமின்களையும்

இது உள்ளடக்கியுள்ளது. மலச்சிக்கலைப் போக்குகிறது.

அத்துடன் தவிடு நீக்காத பாண் வகைகளும், கடலை பயறு வகைகளும் காலை உணவாக சாப்பிடலாம். காலை உணவை ஒருபோதும் தவிர்க்கக் கூடாது. உடல் இயக்கத்துக்கும் நாள் முழுவதும் சுறுசுறுப்பாக இயங்குவதற்கும் காலை உணவு மிக முக்கியமானது. உடல் எடை குறைப்பதற்கும் இது உதவுகிறது.

காலையில் இளவரசனைப் போலவும், மதியம் வழிப்போக்கனைப் போலவும், இரவில் பிச்சைக்காரனைப் போலவும் உண்ண வேண்டுமென முன்னோர்கள் கூறியுள்ளனர். வாழைப்பழம், அன்னாசிப்பழம், எலுமிச்சை, ஆப்பிள் பழம், தோடம்பழம், தர்ப்பூசணி என்பவற்றில் விற்றமின் சி நிறைந்துள்ளது. சுவாசம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும், சைனஸ் தொல்லைகளையும் இது குறைக்கவல்லது. அன்னாசிப் பழம் உடலிலுள்ள கெட்ட கொழுப்பைக் குறைத்து அஜீரணக் கோளாறுகளை நிவர்த்தி பண்ணும். எலுமிச்சம்பழம் உடலிலுள்ள நச்சுப் பொருட்களை அகற்றும், உடல் சூடு தணிக்கும், கிருமிகளை அழிக்கும், செரிமானத்தை மேம்படுத்தும், தோல் வரட்சியை நீக்கும், வாயுப் பிரச்சனையை தீர்க்கும்.

கோடை காலத்தில் கிடைக்கும் தர்ப்பூசணி இறைவனின் ஓர் அற்புதப் படைப்பு. இது தாகம் தணிக்கும். மிகவும் இனிப்பான சுவையுடையது. இதில் நிறைய தாதுக்களும் விற்றமின்களும் உள்ளன. வாழைப்பழம் மலச்சிக்கலுக்கு மிகச் சிறந்தது. அத்துடன் இதில் நிறைய பொட்டாசியம் உள்ளது. இரத்த அழுத்தத்தை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கவும் இது உதவுகிறது.

இளைத்தவர்களுக்கு எள்ளு, கொழுத்தவர்களுக்கு கொள்ளு என்று கூறுவார்கள். இளைத்தவர்களுக்கும் கொழுத்தவர்களுக்கும் எளிதில் பயன்படக்கூடியது ஆளி விதை. இதன் தாவரவியல் பெயர் Lepidium Sativum. ஆங்கிலத்தில் Flax Seed என்பர். இது பலவேறு வகையில் எங்களுக்கு பயன்படுகிறது. இது ஒரு வகையில் முழுமையான உணவாகும். விதைகளின் நாயகன் எள் என்றால், ஆளி விதையை விதைகளின் நாயகி எனலாம். இதனைச் சாப்பிடுவதால் இதயம் பலப்படும், கொழுப்புக் குறையும், உடல் கழிவுகள் வெளியேறும், சிறுநீரகங்களில் கற்கள் உருவாகாமல் தடுக்கும். ஆனால் கர்ப்பிணிப் பெண்கள் ஆளி விதையைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

வெள்ளரிக்காய் வாய்த் துர்நாற்றத்தை போக்குகிறது. மலச்சிக்கலை அகற்றுகிறது. கெட்ட கொழுப்பை நீக்குகிறது. சிறுநீர்க் கற்களையும் பித்தப்பைக் கற்களையும் கரைக்க உதவுகிறது. நிரம்பிய தண்ணீர்த் தன்மை நிறைந்தது.

குரு அரவிந்தன்

தமிழர்களின் பாரம்பரிய செய்திப் பரிமாற்றம்

தமிழர்களின் செய்திப் பரிமாற்றம் பற்றிய ஓரளவு தகவல்கள் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து கிடைக்கின்றன. 3,000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழைமை வாய்ந்த தமிழ் மொழியின் செய்திப் பரிமாற்றம் தொடக்கத்தில் சைகைகளாகவும், காற்றலைகளின் மூலம் குரல் வடிவ ஒலிகளாகவும் இடம் பெற்றிருந்ததாகத் தெரிகின்றது. அதைத் தொடர்ந்து தமிழ்ச் சொற்கள் ஒலி வடிவமாகப் பேச்சு வழக்கில் வெளிப்பட்டன. மன்னராட்சிக் காலத்தில் தொலைதூரத்துக்குக் கேட்கக்கூடியதாக கொம்பொலி, சங்கொலி ஆகியன பாவிக்கப்பட்டன.

தொடர்ந்து பறை என்று சொல்லப்பட்ட முரசொலி பாவிக்கப்பட்டது. பறை என்றால் பறைதல், அதாவது ஒன்றைச் சொல்லுதல், அல்லது அறிவித்தல் என்று பொருள்படும். கொம்பு, வெற்றிச்சங்கு, வெற்றிமுரசு என்பன முக்கிய நிகழ்வின்போது முழங்கியதாகச் சங்க இலக்கியங்களில் தகவல்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. “இன்னிசைப் பறையொடு வென்றி நுவல” (புறநானூறு - 225: 10) என்று புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது.

செய்திப் பரிமாற்றத்திற்குப் பல விதமான கருவிகளைத் தமிழர்கள் பாவித்தார்கள். இந்தக் கருவிகள் எழுப்பும் ஓசைகளிலிருந்து என்ன தகவலை அவை சொல்லுகின்றன என்பதைத் தமிழ் மக்கள் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கினார்கள்.

கையளவே உள்ள சிறிய கருவிகள், ஒரு பக்கம் மட்டும் இசைக்கக் கூடிய கருவி, இரு பக்கமும் இசைக்கக் கூடிய கருவி, விரல்களால் அடிப்பது, குச்சி கொண்டு அடிப்பது, மூங்கில் புல்லாங்குழல்கள், நாதஸ்வரம், மேளம், உறுமி மேளம், ஒற்றைக் கையில் வைத்து அடிக்கும் உடுக்கை, நெட்டுத்தாரை, பிரமாண்டமான முரசு, கோயில்களில் வாசிக்கப்படும் திருக்கைலாய வாத்தியங்கள் என்று பல வாத்தியங்களைத் தமிழர்கள் தொன்று தொட்டுப் பாவித்தனர்.

இதில் தோல் கருவிகள், துளைக் கருவிகள், ஊது கருவிகள், உலோக கருவிகள், கொம்பு, சங்கு என்று பலவிதமான கருவிகள் தமிழரின் செய்திப் பரிமாற்றத்திற்குப் பாவிக்கப்பட்டன.

ஓவியங்களைத் தொடர்ந்து எழுத்து வடிவம் வந்தபோது ஓலைகளில் ஏட்டு வடிவமாகச் செய்திகள் இடம்பெற்றன. அதைத் தொடர்ந்து கற்களில் உருவ வடிவிலும், தொடர்ந்து குறிப்பாகச் சிலைகளாகவும், புடைப்புச் சிற்பங்களாகவும்

செய்திகளைத் தெரிவித்தனர். கற்களில் எழுத்து வடிவிலும் முக்கிய செய்திகள் பதிவாகின. எழுத்து வடிவத்தில் வசன நடை அறிமுகமாகுமுன் எல்லாமே கவிதை வடிவமாகவே இருந்தன. செய்திப் பரிமாற்றம் விரைவாகச் செயற்பட குதிரைகள் மூலமும் புறாக்கள் மூலமும் படகுகள் மூலமும் தூது அனுப்பப்பட்டன.

முவேந்தர் காலத்தில் படகுகள் மூலம் செய்திப் பரிமாற்றங்கள் இடம்பெற்றன. சோழர் காலத்தில் செய்திப் பரிமாற்றத்தைத் தாங்கள் ஆண்ட நாடுகளில் விரைவுபடுத்தவே இந்து சமுத்திரத்தைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தனர்.

ஈழத்தமிழர்களும் அவ்வப்போது கடலாதிக்கத்தைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்து செய்திப் பரிமாற்றத்தை தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பாவித்துப் பலன் அடைந்தார்கள். இதைவிட புலவர்கள், நண்பர்கள், தாதிகள், தோழிகளும் செய்திகளைக் கொண்டு சென்றார்கள். இப்படியான செய்திப் பரிமாற்றம் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்திருக்கின்றன.

இதைவிட காதலர்கள் தூதுவிட்ட செய்திகளும் பாடல் வடிவில் பதிவாகி இருக்கின்றன. அரசன் ஏனைய நாடுகளுக்கு அனுப்பும் செய்தியைப் புறத்தூது என்றும், காதலர்கள் அனுப்பும் செய்தியை அகத்தூது என்றும் சொல்வர்.

செய்திப் பரிமாற்றத்திற்கு ஏற்றதாகச் சுமார் பத்து பொருட்களைப் அக்காலத்தில் புலவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவையாவன அன்னம், மயில், கிளி, மேகம், நாகணவாய்ப்புள் (மைனா), தோழி, குயில், நெஞ்சம், தென்றல், வண்டு ஆகிய பத்துப் பொருட்களே தூதுவிடுவதற்குரியவை என்று அக்காலத்தில் கருதியிருக்கலாம். இவை பற்றிப் பல பாடல்களும் இருக்கின்றன.

“இயம்புகின்ற காலத்து எகினம் மயில் கிள்ளை பயம்பெறு மேகம் பூவை பாங்கி _ நயந்த குயில் பேதை நெஞ்சம் தென்றல் பிரமரம் ஈரைந்தும் தூதுரைத்து வாங்கும் தொடை.”

என்று இரத்தினச் சுருக்கம் என்ற நூல் குறிப்பிடுகின்றது. (134ஆம் பக்கம் வருக)

ஆரணி ஞானநாயகன்

தமிழும் தமிழ் இளையோரும்

தமிழரது மொழி மற்றும் கலாசாரம் அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லப்படுமா எனப் பலரும் அஞ்சுகின்றனர். என்னைப்போல் கனடா போன்ற வெளிநாடுகளில் பிறந்து வளர்ந்து வாழும் தமிழ் இளையோர் எமது மொழியையும் கலாசாரத்தையும் பற்றி அறிந்து பணியாற்றுவதில் தடைகள் ஏதாவது உள்ளனவா என்று அறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

கலாசாரத்தை மொழி மற்றும் பண்பாடு என்று பிரித்துப் பார்க்கையில் பெரும்பாலான தமிழ் இளையோர் ஓரளவுக்கு தமிழை ஆங்கிலம் கலந்து பேசுவார்கள். ஆனால் வாசிக்க, எழுத மாட்டார்கள்.

தமிழே தெரியாத இளையோருக்கு தமிழ்ப்பண்பாடு பெரும்பாலும் பெற்றோர் மூலம் கிடைக்கிறது. கல்யாணங்கள், திருவிழாக்கள், தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் பல விசேட நிகழ்வுகளுக்கு பெற்றோருடன் தமிழ் கலாசார ஆடை அணிந்து செல்வதாலும், தமிழ் உணவு உண்பதாலும் இவற்றில் அறிவும் ஆர்வமும் வளருகிறது. மற்றைய கலாசாரங்களைச் சேர்ந்த பிற சிறுவர்களுடன் எளிதாகப் பகிர்ந்து, விளங்கப்படுத்தக்கூடிய பண்பாட்டின் அம்சங்கள் உடை மற்றும் உணவு என்பவை. இவற்றை வழங்க பெரிதளவில் படிக்கவும் பயிலவும் தேவையில்லை.

தமிழ் விழாக்கள், விசேடங்கள் என்று பார்க்கையில் இங்கு சிக்கலுண்டு. என்ன செய்யப்போகிறோம் என அறியும் சிறுவர்களுக்கு, ஏன் அதைச் செய்கிறோம் என்று தெரியாது. இதனால் அவர்கள் எளிதில் குழப்பமடைந்து அதைப் பின்பற்றுவதை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். 'ஏன்' என்பது இளையோருக்கு ஒரு முக்கிய கேள்வியாகும். இவற்றுக்குச் சரியான விடை கிடைக்காவிட்டால் தேவையான பண்பாடுகள் கைவிடப்பட்டு, தேவையற்ற விடயங்கள் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்லப்படும். பின்னர் அவர்களும் இது தேவையில்லையென்று அறிந்து அதனை முழுமையாகக் கைவிடுவதோடு வேறு கலாசாரங்களின் பண்பாட்டை பின்பற்றுவார்கள்.

இதற்குத் தீர்வு என்ன? பிள்ளைகளின் 'ஏன்' என்ற கேள்விகளுக்கு மதிப்பளித்து பொறுமையாக பதில் வழங்க வேண்டும். பல பெற்றோர் தமது முன்னோர்களிடம் கேள்வி கேட்காமல், அவர்கள் சொன்னவற்றையே பின்பற்றி வந்துள்ளனர். இதனால் அவர்களுக்கு தம் பிள்ளைகளின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க முடியாமல் உள்ளது.

இணையத்தள காலத்தில் இவற்றுக்கான பதில் அறிந்து கொள்வது மிகவும் எளிதானது. "பிள்ளையாருக்கு ஏன் தோப்புக்கரணம் போடுகிறோம்" என்ற கேள்விக்கு,

"கஜமுகாசுரனைக் கொன்றதற்கு நன்றி கூறுவதற்கு"ப் பல பெற்றோர் பதில் கூறலாம். இதில் ஆர்வமுள்ள சிறார் கூகிளில் தேடினால் தோப்புக்கரணம், 'Super Brain Yoga' என்ற பெயருடன் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுவதையும், இதனால் மூளை விருத்தியடைந்து கல்வி கற்கும் திறன் வளருகிறது எனவும் அறியலாம்.

தமிழ் வருடப்பிறப்பை காலங்காலமாக சித்திரையில் கொண்டாடுகிறோம். சிலர் ஜனவரி முதலாந்திகதி கொண்டாடுவதால் பிள்ளைகள் குழப்பமடைகின்றனர். பெற்றோர்களுக்கு தெளிவின்மையால் இந்த மயக்கம் ஏற்படுகிறது. ஆர்வமுள்ளவர்கள் சேர்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் சித்திரை வருடப்பிறப்பின் விஞ்ஞான விளக்கத்தை அறிந்து தெளிவை அடையலாம்.

ஒரு மொழியை அறிய அனுபவம் தேவை. தமிழ் மொழி பேசுவதைக் கேட்டு அதன் அர்த்தத்தை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் சினிமா தமிழை நன்றாகப் பேசத் தெரியாத இளைஞர்களுக்கும் அதனை ஒரு வகையில் போதிக்கிறது. தமிழைப் பேசத்தெரியாத பல சிறியோர் தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் பார்த்து பல சொற்களை தெரிந்து கொள்கிறார்கள்.

இப்பொழுது நல்ல பல திரைப்படங்கள் ஆங்கில மொழி விளக்கத்தோடு இணையத்தளங்களிலும் தொலைக்காட்சிகளிலும் கிடைக்கின்றன. தமிழைக் கேட்டு விளங்கவும், பெற்றோருடனும் தமிழில் உரையாடவும் தமிழ்த் திரைப்படம் பார்ப்பது மிக எளிதான வழியாகும். இது மற்றைய தமிழ்ப் பிள்ளைகளுடன் பழகவும் பேசவும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகிறது.

சில பெற்றோர் தமிழ்ப் படங்கள் பார்ப்பது கெட்ட காரியமென்று கருதுகின்றனர். ஆனால் எமது மொழி, கலாசாரம் என்பவற்றை தமிழரின் தினசரி வாழ்வில் தெரிந்து கொள்ள திரைப்படங் - களுக்கு பொறுப்புண்டு. அவற்றில் நல்லதும் கெட்டதும் இருக்கலாம்.

ஆங்கிலத்தைவிட வேறு மொழிகள் கற்கையில், ஆசிரியர் பாடங்களும் பயிற்சிகளும் அளிப்பதோடு ஆங்கில உபதலைப்புகளுடன் சினிமாப்படத்தையும் வகுப்பில் காட்டுவார். இது தமிழை விளங்கி, பேசிக் கற்பதற்கு உதவுகிறது.

தமிழ்த் திரைப்படங்கள் மூலம் பிள்ளைகள் பேச்சுத் தமிழை மட்டுமே கற்பார்கள். சிலவேளை தமிழில் உரையாடுகையில் ஆங்கிலம் கலந்து அல்லது வேறு மொழிச் சொற்கள் கலந்து பேசுவர். இவ்வேளையில் சிலர் இவர்களைப் பார்த்தே கேலி செய்வார்கள். இதனால் பிள்ளைகள் தமிழைப் பேச

விரும்புவதேயில்லையென்று சிலர் அர்த்தம் கொள்வர். தமிழைக் கற்பதற்கு பயிற்சியும் ஊக்கவிப்புமே முக்கியம். ஆனால் வசதியுள்ளவர்கள் தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு சென்றால் முழுமையாகத் தமிழை கற்கலாம். பெரும்பாலான தமிழ் இளையோருக்கு தமிழ் விளங்கும். ஓரளவுக்குப் பேசுவார்கள். சிலர் எழுத்துக்கூட்டி வாசிப்பார்கள்.

ஆனால் மிகச் சிலரே எழுதுவார்கள். இதனை முழுமையாகக் கற்க தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்குச் செல்வார்கள். நான் வீட்டில் தமிழ் எழுதக் கற்றாலும், தமிழ்ப் பாடசாலைக்குச் சென்ற பின்னரே இலக்கண முறையுடன் எழுதக் கற்றேன்.

பல பெற்றோர் பிள்ளைகளை வற்புறுத்தி தமிழ் பாடசாலைக்கு அனுப்ப விரும்புவதில்லை. சிலர் தம் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் சென்று படிக்காவிட்டால் நிறுத்தி விடுகின்றனர். இவ்வாறு நிறுத்தப்பட்ட பிள்ளைகள் வளர்ந்த பின்னர், தங்களுக்கு தமிழ் தெரியாதென வருத்தப்பட்டு, பெற்றோர் தங்களுக்கு அறிவுரை வழங்கி தங்களை தமிழ் கற்க அனுப்பியிருக்க வேண்டுமெனக் கூறுவதை நான் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன்.

எனவே, தமது பிள்ளைகளை தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு அனுப்ப பெற்றோர் ஊக்குவிக்க வேண்டும். பாடசாலைகளுக்கு அனுப்ப வசதியில்லாதவர்கள் தமிழ்ப் படங்களை பார்க்க வசதி செய்து கொடுக்கலாம்.

தமிழ்ப் பாடல்களைக் கேட்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கலாம். நீதிக் கதைகளில் தொடங்கி தமிழ்ப் புத்தகங்களை

பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து பெற்றோர் வாசிக்க முன்வரலாம். இன்றைய இணையத் தளங்கள் இவற்றுக்குப் பெருமளவு உதவுகின்றன.

தமிழ் எழுத்துகளை கையால் எழுதிப் பழகுவது முக்கியம். பல்வேறு தமிழ் விசைப்பலகைகள் உள்ளன. சிலவற்றுக்கு தமிழ் பேசத் தெரிந்தால் போதும், அதை ஆங்கிலத்தில் தட்டச்சுச் செய்யலாம். சிலவற்றில் ஆங்கில எழுத்தில் தமிழ் எழுத்தை அச்சடிக்கும் முறை தெரிந்தால் தமிழில் அச்சடிக்க முடியும். பின்னர் இவற்றுடன் சேர்ந்து தமிழ் அறிவு வளர கையால் தமிழ் எழுதிப் பழகலாம்.

பாடசாலைகளில் தமிழ் கற்பதால் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர சில புள்ளிகள் கிடைக்கின்றன. ஒன்றாறியோவில் உயர்தர பாடசாலைகளில் தமிழைக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு 'கிறடிற்' புள்ளிகள் வழங்கப்படும். இது பல்கலைக்கழகம் போவதற்கு பெறும் புள்ளிகளில் முக்கியமானதாக அமைகிறது.

பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் கற்பதற்கு பல முறைகள் உண்டு. பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் மாணவர் சங்கங்கள் உள்ளன. இவை நடத்தும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சென்று பிற தமிழ் மாணவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

அதனுடாக பல தமிழ் மாணவர்களோடும் வெவ்வேறு மொழி பேசுவர்களோடும் கலந்து படித்து முன்னேற முடியும். எங்கள் மொழியைப் படிப்பதில் நாம் தயக்கம் காட்டத் தேவையில்லை.

தமிழர்களின் பாரம்பரிய..

அன்னம், புறா, கிளி, மயில், காக்கை, போன்ற பறவைகளும், மான், குதிரை, நாய், கழுதை போன்ற மிருகங்களும் செய்திப் பரிமாற்றத்திற்குப் பாவிக்கப்பட்டதாகச் சங்ககாலத்துப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. நன்கு பயிற்றப்பட்ட புறாக்களின் காலில் கடிதத்தைக் கட்டி அனுப்பியதற்கான பதிவுகள் இருக்கின்றன.

'முருகுமலர்ச் சோலைப் பசங்கினியே சொல்லுங் குருநாதர் மாலைதனை நீவாங்கி வா' என்று யாழ்ப்பாணத்தில் 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வரதபண்டிதரின் கிள்ளைவிடு தூதுப்பாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகின்றது. அதீத கற்பனையில் காற்றை, நிலவை, மேகத்தை, கடலலைகளைத் தூதுவிட்ட கதைகளும் உண்டு. 'ஓடுகின்ற மேகங்கள் ஓடாத தேரில் வெறுங் கூடுவருகுதென்று கூறுங்கோள்' என்று கலம்பகங்களில் தூது பற்றி வருகின்றது.

மேலைநாட்டவரின் வருகையைத் தொடர்ந்து செய்திப் பரிமாற்றம் நவீன முறைகளில் தொடர்ந்தது. கடிதங்கள் மூலம் செய்திகள் அனுப்பப்பட்டன. துவிச்சக்கரவண்டி, பேருந்து, தொடர்வண்டிகள், விமானம் போன்றவை கடிதப் பரிமாற்றங்களுக்கு உதவியாக இருந்தன. தந்தி முறை கண்டு பிடிக்கப்பட்டதால், அவசர செய்திகள் தந்தி முறை மூலம் பரிமாறப்பட்டன. முக்கியமாக அக்காலத்தில் மரண அறிவித்தல்களுக்குத் தந்தி முறையைத் தமிழர்கள் பாவித்தார்கள். தந்திவிடு தூது, பணம்விடு தூது, தமிழ்விடு

தூது என்றெல்லாம் தூது பற்றி நவீன நூல்கள் உண்டு. தொலைபேசியின் பாவனை வந்ததால் தொலைபேசி மூலமும் செய்திகள் பரிமாறப்பட்டன. தொடர்ந்து அறிமுகமான செல்லிடப்பேசி தற்காலத்தில் செய்திப் பரிமாற்றத்திற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கின்றது. எங்கிருந்தாலும் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வசதிகள் அதன் மூலம் உடனே கிடைக்கின்றன. கணினிகள், விண்கலன்கள் போன்றவையும் விரைவான செய்திப் பரிமாற்றத்துக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன.

நவீன தொடர்பு சாதனங்கள் பாவனைக்கு வந்ததால் இன்று தமிழர்கள் செய்திப் பரிமாற்றத்துக்கு ஏற்ற கருவிகளையும், அதற்கான வழிமுறைகளையும் தொடரத் தொடங்கிவிட்டார்கள். குறிப்பாகப் பல நாடுகளுக்கும் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் நவீன வசதிகளைக் கொண்டு செய்திப் பரிமாற்றத்தை மேற்கொள்கிறார்கள்.

இன்று புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் வீட்டில் இருந்தபடியே குடும்ப உறவுகளை நீடித்துக் கொள்ளவோ அல்லது பகையை வளர்த்துக் கொள்ளவோ இந்தச் செய்திப் பரிமாற்ற முறைகளும் ஏதோ ஒரு வகையில் சாதக, பாதகமான உதவிகளைச் செய்கின்றன. நவீன தொடர்பு சாதனங்களை சிறந்த முறையில் பாவித்தால் எங்கள் சமூகம் நன்மைகள் பலவற்றை அடைய முடியும். நல்லதை நினைப்போம், நன்மை அடைவோம்.

Gari Ravishankar

From Queen's Park to the United Nations

DAs long as I could remember, from the time I came to know about the existence of the United Nations I kept the UN on a very high pedestal. Working for them was an opportunity I thought I could only dream of. However, when my 22-year-old self got the chance to work amongst them as one of their youngest interns, I realized my dreams can in fact come true.

This journey though was not easy, nor a straight line. It took me several hundred hours of volunteering for our community, and countless amount of efforts in engaging with other youths, and introducing them to the joys of volunteering and community development to get there. Meeting new people however was never a job for me, but a hobby I truly enjoyed. Therefore, this internship was the perfect fit for me as I always had the interest to be involved in platforms that focused on opportunities to interact with others, and help build initiatives globally.

It is essentially my volunteer work that has shaped me into the person I am today, and determining the goals that I have yet to achieve. Just like most students, I only volunteered to complete my 40 hours so I can graduate high school, but little did I realize that my life would change within these experiences. I have been involved in numerous community initiatives and served on many boards. Through these involvements, many doors have opened for me. I have received several awards, and the most prestigious of which is the 'Ontario Volunteer Service Award' from the Government of Ontario through my contributions to Tamils' Information Journal.

I have also had the opportunity to take my first steps into politics through internship opportunities within the Ontario Liberal Party from which I was then promoted to the Legislative Assembly of Ontario as an intern for all multicultural and outreach activities for the Liberal Caucus (Premier, Ministers, MPPs).

Through these interactions, I recently founded and launched a 'Mental Health Awareness' not-for-profit organization with my colleagues called, "Because, No one is Alone", after one of my classmates had unfortunately ended his life. Our main goal was to mentor young individuals from visible communities to lead innovative ideas to tackle the rising suicide rates in our community. I too

have faced numerous dilemmas in my own life, but it is those experiences that have made me stronger and more capable of conquering any given challenge. Once today's youth can grasp this concept, there will be nothing standing in their way to success.

That being said, I am also part of a start-up organization called 'Youth & Parents Association of Markham' (YPAM) that aims to improve student achievement and to increase their performance in school. Engaging families in events like the 'Reading to Success' program can lead to a greater knowledge of personal vocabulary, strengthen analytical and writing skills, and improve concentration and knowledge through memory. Through this relationship, YPAM continues to foster children from ages 4 to 14. We conduct a variety of competitions to cater to all children's needs to improve in each criterion through annual events such as "Reading to Success", "Spelling Bee Contest", "Speech Contest", and "Math Contest".

Through these volunteering experiences, I was able to integrate the UN 2030 Sustainable Development Goals (SDGs) during my interviews to get this internship opportunity. After several screenings, I was then selected as a Recruitment Intern for the Human Resources Department.

After a 24-hour flight, I landed in Suvarnabhumi Airport (Bangkok, Thailand) on June 1st 2018 at 2:00 am, and started work on the same day at 8:30 am. I still remember the feeling I had walking into the United Nations Headquarters. I realized I had a purpose through this internship, and this opportunity doesn't come often for many so I had to utilize it as much as I could. I conducted several seminars for local university students in Bangkok who aspire to become future UN employees, monitored social media outlets to recruit the best candidates for each vacant position (Ex: LinkedIn, Facebook, Twitter, etc.), maintained social networking campaigns, assisted with communication materials related to recruitment, and provided administrative support to ongoing projects.

Most importantly, I was given the opportunity to initiate my own innovative project called, Women of ESCAP. This project's main goal was to create awareness for employers to maintain a better gender parity within the workforce. This initiative ended up (Contd. on page 134)

Ishwaria Chandru

Why Audience Matters

The life of a dancer, especially a professional dancer is extremely riveting but also very demanding. They spend most of their time growing up in dance studios and dedicate endless hours towards perfecting their skills and styles. All of this effort is most often put in to showcase their best performance within the mere ten minute time frame they are given to dance on the provided platform by most show organizers. And although nothing is more rewarding than being able to dance your heart out on stage after practicing and anticipating for that particular performance for weeks or months even, it is definitely a huge let down having to perform to a near empty audience.

Every dancer has always dreamed of being able to perform at a grand theatre packed with people of all ages and backgrounds. But no matter how much effort someone puts in to planning and preparing for a show or performance, none of the time, money, and energy they spent would be worth it if they didn't have anyone to present to. And unfortunately, this is the reality for musicians and other art professionals as well.

It's not that people are no longer interested to watch dance performances. However as far as dance productions go, there's usually only a full crowd for shows that have mainstream dancers or are partnered with the senior most dance companies. That being said, seniority and being mainstream does not necessarily define true and unique artistry. This is a concept that anyone who enjoys attending and watching dance shows need to realize. There is no doubt that the rapid growth in the dance industry today in terms of newer professional dancers, companies, organizations, and even social media platforms continue to play a huge

part in decreasing audience sizes. It is definitely more difficult to become mainstream and brand yourself or company fast in order to gain a decent following within a short time frame.

What I am suggesting as an art professional myself is to encourage all young art lovers and aspiring artists to go out and support organizations and companies that take the initiative to promote new faces and talents. And by this I don't mean just following them on social media, but actively going to their productions and truly experiencing that they have to offer in person. The best way to grow your interests in an art or even develop yourself as an artist is to go out their watch shows prepared by individuals who had to start from scratch and who are bold enough to put themselves out there no matter what goes wrong. Those are the individuals who often place great value on dance as an art form and you are guaranteed to get inspired as an audience member.

Just like how it's important to support small businesses in our communities, it's equally important to support new, talented, and hardworking artists that are well deserving of a big audience. The best and most effective way to grow positively as a dance community is by being there for each other and helping each other grow. And that growth starts from recognizing dancers who are left behind in the shadows and are well deserving of that recognition. Let's continue to keep art alive by being there for each other and apply this mentality towards every art form, independent institution and business. It's time to start believing in our individual communities and as a society give support to our own local qualified and driven multifaceted individuals.

From Queen's Park..

breaking many glass-ceilings for women of all ages, and inspired many individuals. I walked into this internship without knowing anyone, with limited expectations, and a mind full of doubts, but now I'm walking away with countless memories that I will cherish forever with my colleagues from across the world.

Through all these opportunities, I can only say that my journey has truly just begun! Being one of the youngest at the UN, I'm a testament that age does not matter, only

determination and hard work. Never give up, and never stop dreaming.

I'd also take this opportunity to thank the people of Thailand for welcoming me in such a cordial manner. I shall always be grateful for such an amazing hospitality! I am proud of how far my journey has come so far, but now it's time to share this knowledge-building experience with the generations to come.

Are you ready for a life changing experience?

Akshay Jeyabalasingham

Is Technology Taking Over Our Lives?

Technology is unavoidably all around us and we use it every day. Let me explain with some examples.

According to a recent survey, the average person will check their phone every six and a half minutes. You probably don't even realize how much time you spend on your phone, laptop, tablet or other types of technology. A lot of people are addicted to technology. Most people would struggle to go one day without using their phone.

Technology is required for many jobs, so a lot of people have to use it to an extent. But even outside of their jobs, people still spend the majority of their time using different forms of technology. You use it to communicate with people, watch TV, play games, check the time, listen to music and many other things.

Think of what life was like before you were attached to technology. I bet you spent your time doing totally different things than you currently are doing. Maybe you used to read actual books, go outside and enjoy the weather, spend quality time with your family or communicate with people through handwritten letters rather than emails and text messages. The reality is that our lives have completely changed because of technology.

Nowadays, people use technology as a kind of filler. You check your phone when you're sitting by yourself at lunch. You get on your laptop when you're bored and think there's "nothing else to do." You replace your family and friends with your phone, because you spend more time on it than you do with the people around you.

Anytime you're in an awkward situation, you pull out your phone and act like you're not paying attention to anything. You no longer interact with people face-to-face, because it's simpler to do it through text or email.

All innovation of mankind has been to solve problems and help him carry out activities faster and better to sustain health and life. But, once made, these inventions are soon abused and used against our very own existence and survival. Nuclear technology is a good example of this.

Here are some other areas where technology is taking over how we live our lives and do business:

In Finance: With online banking financial transactions and business deals are now completed in a matter of seconds. Never have global transactions been this fast, secure and efficient.

In Medicine and Health: Biomedical Engineering is helping people that have lost their limbs because of accidents to regain some of the mobility and freedom by fitting them with artificial limbs.

In Energy and Power: Nuclear reactors and solar panels have boosted energy availability and power generation.

As you can see Technology is hugely beneficial. But what is bad and dangerous is the abuse of technology. Most people have abused it, and are continuing to abuse it. It's important to realize this.

It's important to find a balance where you don't spend the majority of your time using technology. Learn to limit yourself to a lesser amount of usage each day. If you spend more time a day using technology than you do sleeping, you know you're doing something wrong.

Please think about this: Are you letting technology take control of your life?

Patrick Allen

Nickel-Gallium, A Catalyst For The Ages

Methanol (CH_3OH) is a substance that humans use every day of their lives. It is in cars, water bottles, the manufacturing of paint, paint, glues, shampoo, even fleece jackets and it can also be used as biofuel.

However the production of methanol creates harmful chemicals such as carbon monoxide (CO) and requires three different types of metals to make the catalyst required. Copper (Cu), Zinc Oxide (ZnO), and Aluminum Oxide (Al_2O_3) are all needed for the catalyst.

However, a solution to these problems may have been found by a group of scientist from Stanford University, SLAC National Accelerator Laboratory, and the University of Denmark; and it comes in the form of Nickel-Gallium. ("New nickel-gallium catalyst could lead to low-cost, clean production of methanol; small-scale, low-pressure devices..")

Nickel-Gallium is a compound that is made of four gallium atoms and one nickel atom. It has a molecular weight of 337.585 g/mol, a monoisotopic mass of 33.638 g/mol, and an exact mass of 335.637 g/mol. The compound is canonicalized. It has a hydrogen bond donor and acceptor count of zero and a covalently-bonded unit count of 5.

Methanol is currently made by creating a synthesis gas, which is a mixture of carbon monoxide, carbon dioxide, and hydrogen gas. The feedstock is oil or natural gas, however, coal is also being used as feedstock in countries such as China. (It is produced in a high-pressure (50-100 bar) with the copper, zinc oxide, aluminum catalyst inserted at high pressures to help the chemical reaction occur faster.

Using the current catalyst, which is suitable for drastically different reaction conditions, the synthesis of methanol in low-pressures would lead to significant carbon monoxide production.

A group of scientist at Stanford University were looking for a cheaper, more effective way of creating methanol.

To do so, they studied the molecular level of methanol synthesis for three years. They then searched for a new catalysts that could produce methane under lower pressures using only carbon dioxide and hydrogen. After the research, the team used a massive computerized database of catalyst at SLAC. Jens Nørskov, the director of SUNCAT Centre at Stanford and SLAC explains the process saying that they get ideas for functional materials from a computers calculation.

He later says that there is no trials in a lab, they just use their own knowledge and the computers database to find any new materials.

The University of Denmark, led by Ib Chorkendorff, continued the research, running experimental tests on the catalyst. The group of scientists then handed over their research to the University of Denmark led by Ib Chorkendorff. The group at Denmark then synthesized Nickel and Gallium into a solid catalyst, and then proceeded to test the new catalyst at ambient pressure.

The results were astounding, it produced more methanol than the original copper-zinc-aluminum catalyst. The new catalyst also produced much less carbon monoxide. Chorkendorff explained that they want to make a catalyst that is stable, doesn't decompose, and creates methanol, not carbon monoxide. He goes on to confirm that nickel-gallium is a very stable solid.

With the potential of this new catalyst, the mass production of methanol without the decomposition of the catalyst and the production of large quantities of carbon monoxide is now insight. And although the results are promising, an exceptional amount of work still lies ahead.

The group is now focused on making both the conditions of the reaction and the catalyst better. They are trying to produce the catalyst with less pure nickel, as well as trying to further suppress the formation of carbon monoxide. The group is also researching if they can make higher alcohols, such as ethanol, which can be used as fuel.

Amirutha Sasiharana

Jaffna Through Canadian Eyes

Over the last summer break, my family visited our ancestral home country of Sri Lanka. We missed the original land of our birth and our kith and kin, the isle of our original home and family that we treasured in our hearts for many years.

There were many things that revitalized our memory of the past. Many things would be different from what it was like seven years ago. Now a young adult, I could identify and understand the layers of the world better, as opposed to the child-like filtered perspective of younger me. The moment we stepped off the bus was truly euphoric. It was like we were instantly connected to the history and roots of our ancestors and culture. Until that moment, I don't think we realized how much we missed our beginning.

We arrived at exactly five in the morning. I remember because the loud bell (மணி) of the local temple was ringing at a slow and steady rhythm amidst the cool breeze in the early morning sky. We gathered our luggage and hauled it down the street to our family home.

Later that day, we went exploring the grounds; the vast variety of plants, the well, the fresh air. As cliché as it sounds, it felt like paradise. Being able to grow the food you need, sharing it with your neighbours. Particularly, the fresh முக்கணி (mangoes, bananas, jackfruit) and coconuts (for its இளநீர் and வழுக்கல்), cut from our own garden, for a late afternoon refreshment. Life in Jaffna is very different from the fast paced lives we live in Toronto. People don't work 8 hours a day. It is not a car per family there. People walked, people talked, people made use of their day to their desires. Progressing.

The fulfillment and high point of our trip was spending time with my grandparents. Helping them, re-living their youth with them, and making memories. In between the load of family and friend visits, we managed to explore places unique to our family, like my parents' old schools, the temples they used to visit regularly, the local library, the iconic shops of their childhoods. Each one held its own identity in the community, but it was hard to miss that all shared a sad tone. The aftermath of war.

From the day to day lives of the residents, to the structures standing, the presence of a long tired-out war still lingers.

Although there have been noticeable advancements such as technology use, they only remain floating apart, separate from the unsteady infrastructure of Jaffna. And yet, the strength of the individual person has not faltered. Even after all that they have endured, they still stand. It's evident that they're handling it the best they can, but in terms of a fully functioning community, there are still bridges to be built. Better roads, home repairs, and job opportunities can be just the beginning of mend. Instead, it's as if the town is dormant, a sense of stillness, not sure how to progress from this point. Similar to the calm after a storm.

Another detail to notice is that there have been some advancements and repairs financially supported by those living abroad. Patching up here and there with what they can afford, apart from their busy and demanding lives overseas. As much as we would all love to help with our family situations back home, many of us focus on the daily struggles of living abroad without making significant leaps to aid others who struggle. Wishing for change does not mean change will occur.

In my experience, what Jaffna needs is a coming together of the people, a union. Something that helps the people as a whole and not individually. The great gain for one person only benefits one, but an improvement for the community, however small, can help everyone.

When we see news of Jaffna from our foreign homes, we see what we want to see. We focus on what we want to focus on. We watch our local temple festivities and cultural events from local television channels and online. We see the Jaffna we left before war, or the Jaffna of our childhoods. I remember the summers spent with my grandma cutting down fruits and plucking flowers from the backyard, and visiting elementary classrooms with my father to educate students and teachers on how technology can be used for improving the quality of education.

But the truth is, the Jaffna still standing is one that has experienced lots of pain and destruction, as well as joy and laughter. If we want it to last centuries after our time, we need to develop it, or at least restore it back to its previous glory. And to do that, we must lay the first stone now.

Natasha Dhushiyanthan

Brown & Proud!

In a society individuals are viewed based upon their sexual orientation, gender, age, education, class, and several other factors. However, to this date, the one factor that leads to prejudice, judgement, and classification of groups of peoples is race. The physical features of individuals have set up boundaries and limitations.

Whether it be in relationships, employment, education, or other forms of social interactions or personal growth in the lives of people. To this day, the attempt to remove racial classification has been an ongoing problem that countless people encounter. This is why it is important to acknowledge, understand, and learn about the impact of racial discrimination against the Tamil Female Community.

It is a serious concern and should be considered carefully to illuminate how it impacts Tamil female empowerment itself. Tamils have previously and even today been labelled or stereo-typed or even falsely accused as terrorists or gang members.

Legally, individuals of colour have a disadvantage when they stand in the face of the laws of Canada. For example, consider police violence on coloured individuals. White supremacy and white power is challenged through the use of stories, and this is very important in order to preserve the history of marginalized groups who have experienced racial discrimination.

Therefore, acknowledging as well as teaching the history of Tamil migration to Canada and the war that occurred in our native land can help create a stronger ground for future generations of Tamil - born Canadian children. We need to strive to break the boundaries set before us.

Allow our children to explore, create, and imagine beyond the borders we have set for ourselves. Let them understand that the colour of their skin does not reflect their true potential or importance in society. They set that for themselves. Only they have the power to do that.

We need to enhance our Tamil heritage and teach others in Canada how truly wonderful our ancestry is. All the while, we should ensure the use of our rights and privileges to the fullest.

Dear Tamil Lady,

Too many times have you been taught to stay away from the sun, to drink more milk, and to add Amma's oil into your hair. Too many times have you been told what colour suits your skin tone, how you should dress, and why whitening cream is the solution to all of life's problems.

Too many times have you let others define your individuality. And it needs to stop. Here. Now.

Let your cinnamon coloured skin that is filled with melanin shine bright during the day and glow during the night. You are the epitome of beauty. You are the beauty that the world seeks to see. Don't shy away from that.

Set the example for your future daughters and generations of coloured girls. Let them know that their skin tone does not define them.

There is no right skin tone. Don't give in to the historical perspectives that colonialism brought. Every skin tone is beautiful, and the colour of your skin does not reflect the colour of your heart.

What should be bright is not your body or your face but your mind and your attitudes towards the world and other people.

**Be You. Be True.
Brown and be Proud.**

Benita Jude

The Growing Role of Technology in Classrooms

Living in the digital age, many students have become accustomed to using technology on a daily basis. While things like smart phones and computers are often recreationally, more and more schools are trying to integrate them into their lessons. Schools at every level are taking a more digital approach to teaching and learning, in order to better equip students with the skills they need to navigate the modern world. Traditional chalkboards are being replaced by interactive SMART Boards with electronic screens, and students are being encouraged to use their cellphones and computers to supplement the lessons they're being taught in class. There are both pros and cons to this new approach towards learning. While technology may be able to enhance lessons for students, they may also provide more opportunities for distractions.

The presence of electronics in classrooms has created many new and unique ways for students to learn. The aforementioned SMART Boards are becoming more and more prevalent in classrooms everywhere. They allow teachers to do things like illustrate diagrams with a stylus, browse the internet, and display videos to their students. These new boards can make the lessons more interesting, providing an appealing visual aspect for students to look at, while also making it easier for the teacher to look up more information as necessary. It has the potential to create more engaging and interactive lessons in a way that normal chalkboards cannot.

Teachers are also creating class websites for their students on platforms like Blackboard and Moodle. Websites like this allow teachers to post lesson notes for students to review, and can also be used to submit essays electronically. They may also contain forums in which students can ask questions and discuss lessons with their fellow students.

The need to physically be in a classroom in order to learn has been removed, as students can now participate in classes and submit projects from the comfort of their own home. Students are also being given the opportu-

nity to take classes that are completely online. This may be useful for people who don't have time to attend school, or for people who want to experience learning in a new way.

Smartphones, when used correctly, can also become a helpful study tool. The educational website Kahoot has seen a huge surge in popularity in recent years. The site allows teachers to create and display different multiple choice questions, which students can select the answers to on their phones. Websites and applications like this allow educators to convey information to students in a fun and innovative way. Through methods like this, students are more likely to remember what they've learned, as opposed to giving them a traditional test on paper. However, while there are many positives to allowing technology to have a place in the classroom, there are also some negatives.

The costs of upgrading to a digital classroom must also be considered. Devices like SMART Boards are expensive, often costing several thousand dollars for just one alone. Consider then, how expensive it would be to equip every classroom in a school with a SMART Board. Additionally, when most of a student's learning is done on-line, they might feel pressured to buy an expensive laptop in order to keep up with their work. Furthermore, in a classroom where everyone is using their laptops and phones, students become distracted. They will inevitably be tempted to play games or surf the internet instead of paying attention.

There is no definitive answer to the question of whether or not technology belongs in classrooms. While it may allow students to engage with course material in a more meaningful way, it can also distract them. In the end, the amount of tech that's used in a classroom should be left up to the teachers. Each classroom has its own individual needs; some students might find technology beneficial, while others may see it as a hindrance.

Marc Kevin Theivendran

Early Schooling in Jaffna and Toronto

Three years ago I visited Jaffna and more specifically Ilavalai, the home town of my parents. I went there with my Dad and Mom who took me to the Schools where they had their primary and secondary education.

My Mom studied at the Catholic Convent School at Ilavalai now known as Holy Family Mahavidyalayam and my Dad studied at St. John's College. Its under the management of the Anglican Church of Ceylon in Jaffna.

Looking at their school brought back joyful memories of their student days and they told me nice stories about their student life as kids. They told me that the school buildings have remained the same with little repairs here and there and showed me some marks left behind by the civil war.

There were visible holes of different sizes which they said were caused by shell blasts by the Sri Lankan military. I could also see some cracks on the wall. Many buildings in Jaffna still carry the marks of the civil war that ravaged the city for over 30 years.

A few of their teachers were still around and some of them are nuns and others lay persons. The nuns recognized my Mom and spoke about their past memories of the school.

In my Dad's College he could only recognize two teachers, but the others were either retired or migrated to other countries.

I could see many children walking to school and only a few of them had shoes or slippers. Most of them walked with barefeet under the hot sun with a dry breeze. I noticed that very few class rooms had the teaching aids or equipment.

It was nice to see that all the teachers and students were Tamils with a very friendly spirit. All lady

teachers were dressed in traditional Tamil sarees and the nuns were wearing their white religious habits.

In the class room all subjects as Math, History, Religion and Science are taught in Tamil. The children and the teachers were all speaking in Tamil and they were very happy to see us and welcome us.

My thoughts naturally travelled back to my School, the Annunciation Catholic School in North York. I said to myself how fortunate I am to be in Toronto and to study at my School with so many facilities and dedicated teachers. I was thinking how lucky I am to study with students from different cultures, ethnicities, nationalities and languages.

In 2015, Annunciation Catholic School celebrated its 50th anniversary of educational service. Five decades of imparting knowledge and wisdom within the North York community with a very rich history and heritage. As children we study in an atmosphere of peace and tranquility.

I felt sorry for those children in Jaffna when a Catholic Nun told us how they had to run for safety with hundreds of small children during the war years.

Another nun told us about the displacements they had more than twice and the schools are to be relocated for safety reasons and they shared the class rooms with another school when they were displaced I for nearly four years from 1991-1994.

Canada is such a peaceful country and we are really blessed to live, study and grow here with peace and freedom in a multicultural society.

Akshan Ravishankar

The Importance of Choosing the Right School

Going to the right school can make the difference for a very successful life or even an irreversible failure in life.

School is one of the most important stages of life. The school that you choose to study to can easily make the biggest transformation in your future.

If you go to a school with a bad reputation, there's a higher chance that you won't be led down the right track, whereas if you go to a school with a good reputation, there's a better chance that you will be surrounded by people who have good intentions and have goals to become successful in life.

There are also a diversity of schools such as leadership schools, athletic schools, and even French immersion schools. These are all schools that normally have a really good reputation as people who go to these schools have a goal, and they don't want to ruin their life.

For example, people who go to leadership schools may wish to have a job that is on a higher level, such as a manager or a CEO. People who go to athletic schools probably wish to have a job in sports, and the chances of them doing inappropriate actions are lower, because athletes need to be very careful of their body if they want play professionally.

The students who to go French immersion schools are aware of the fact that by knowing another language, it is a lot easier to get employed. These students may also like travelling and might want a job in another country, and this is where knowing another language will help out.

All these specialized schools are very helpful and not many people are aware of the benefits of going to one of these great schools.

I am lucky that my parents knew about French immersion schools and they put me in a French immersion elementary school.

At this elementary school, I met many people have amazing goals and great personalities. In this school I did not come across anyone that was not good in fact everyone had good intentions in what they said and did.

All students from my elementary are still in school now, and no one has dropped out. Everyone has great ideals and goals and are doing well in school.

Being a student in Canada, knowing French is definitely helpful. French is also a national language of Canada, and by knowing French and English, the chances of you getting employed are much higher.

Not only does it give you a higher chance of getting a job, but it can also get you a higher paying job as well.

Going to specialized schools such as a leadership school, an athletic school, or a French immersion school is an amazing opportunity and will make you stand out from the rest of your peers.

தூய தமிழ் எழுத்துகளை தமிழரே அழிக்கின்றனர்!

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் சில தனி நபர்களும், அவர்கள் போன்ற சில அமைப்புகளும் தமிழ் எழுத்தின் எண்ணிக்கையை குறைக்கும் முயற்சியில் அண்மைக்காலமாக ஈடுபட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

முக்கியமாக, கணினிக்காக தமிழ் எழுத்தை அச்சுருவாக்கம் செய்யும் சிலரே இந்தப் 'பணி'யை தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்வதையும், அதனைச் சிலர் கண்முடிக்கொண்டு ஆதரித்து வருவதையும் காண முடிகிறது.

தமிழக முதலமைச்சராகவிருந்த வேளையில் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததை இப்போது தாங்கள் செய்யும் மாற்றங்களுக்கு உதாரணமாக இவர்கள் கூறுவது அபத்தம். தமிழில் கை, சை, பை என்ற எழுத்துகள்போல 'லை' எழுத்தை மாற்றுவது அவசியமானதாகவிருந்ததால் அந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவைப்பட்டது. அதற்கும் இப்போது மேற்கொள்ளப்படும் மாற்றங்களுக்கும் ஒற்றுமையில்லை.

இன்று ஐயா, ஐயர், ஐயம் என்பதை அய்யா, அய்யர், அய்யம் என்று எழுதுகின்றனர். கௌரவம் என்பதை கவுரவம் என்று எழுதுகின்றனர். மௌனம் என்பதை மவுனம் என்று எழுதுகின்றனர். மையம் என்பதை மய்யம் என்கின்றனர். (கமலஹாசன் தமது அரசியல் கட்சிக்கு இவ்வாறு மய்யம் என்றே எழுதி வருகிறார்). பௌத்தம் என்பதுகூட இன்று பவுத்தம் ஆகிவிட்டது.

இவ்வாறு தன்னிச்சையாக மேற்கொள்ளப்படும் மாற்றங்கள் உயிரெழுத்தில் ஒன்றான 'ஐ' எழுத்தை அழித்துவிடும். அதுபோன்று சில உயிர்மெய் எழுத்துகளும் காலக்கிரமத்தில் இல்லாது போய்விடும். இவற்றுள் கௌ, மௌ, பெள, மை ஆகிய எழுத்துகள் மறைந்துவிட வாய்ப்புண்டு.

நிலைவரம் என்ற சொல்லை நிலவரம் என சிலர் எழுத ஆரம்பித்துள்ளனர். நிலை, நிலைமை, நிலைப்பாடு என்ற சொற்களின் தொடர்ச்சியே நிலைவரம் என்பதை மனதில் கொண்டால் தவறைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

தமிழர் என்பதன் கடைசி எழுத்து 'ர்' என்ற எழுத்தின்மேல் குற்றிடும்போதே 'ர்' ஆகிறது. ஆனால் இப்போது சிலர் 'ர்' என்பதற்கு மேல் குற்றிட்டுவிட்டு (ர்), அதனையே 'ர்' என்கின்றனர்.

இதுதவிர பல சொற்களில் காணப்படும் எழுத்துப் பிழைகளை சரியானவை என வாதிடுவதும் காணப்படுகிறது. உதாரணத்துக்கு, விடயங்கள் என்பதை விடையங்கள் என்றும், பயிற்சி, முயற்சி என்பவைகளை பயிற்ச்சி, முயற்ச்சி என்று எழுதப்படுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

எம்மை வாழ வைத்த கனடாவின் சில நகரங்களின் பெயர்களை தமிழ்ப்படுத்தும் முயற்சியும் இன்னொரு பக்கத்தில் நடைபெறுகிறது. ஸ்காபரோ என்பதை இசுக்காபரோ என சிலர் எழுத ஆரம்பித்துள்ளனர். வடமொழியை தமிழுக்கு மாற்றும் முயற்சி எங்குபோய் முடியுமோ தெரியாது.

இங்குள்ள தமிழ்ப் பத்திரிகையொன்று ஸ்காபரோ (Scarborough) என்பதை ஸ்காபுரோ என்றே எழுதி வருகிறது. Borough (பரோ) என்பது ஒரு பிரதேசம் அல்லது ஒரு பகுதி என்பதைக் குறிக்கும் ஆங்கிலச் சொல். பரோ என்பதன் அர்த்தம் புரியாமல் அதனை புரோ என்று எழுதுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இதை மறுப்பவர்கள் பீற்றர்பரோ (Peterborough) என்பதையும் பீற்றர்புரோ என்று எழுதுவார்களா?

இப்போதைக்கு இவ்வளவும் போதும்! தேவை வரும்போது இன்னும் பலவற்றைக் குறிப்பிட நேரிடலாம்.

- கஜகேசரன்

விருதுகள் - 2019

வாழ்த்துவோம் ! மதிப்பளிப்போம் !

'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையின் முதலாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் வெளியீட்டு வைபவம் 1992ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது, அதனுடன் இணைந்ததாக 'தமிழர் தகவல்' விருதுகள் வழங்குவதும் ஆரம்பமானது.

தமது குடும்பம், உற்றார், உறவினர் என்ற வட்டத்துக்கு அப்பால் வந்து, தன்னார்வம் நிறைந்த சமூகப்பற்று உந்துதலில் பணியாற்றுவவர் எவராயினும் அவர் மக்கள் நலன் கருதிய முக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும், தலைமைப் பண்பு நிறைந்தவராகவும் பார்க்கப்பட வேண்டியவர். அவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்குரிய மதிப்பை அவர்கள் வாழும்போதே வாழ்த்தி வழங்கவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் 'தமிழர் தகவல்' விருது வடிவம் பெற்றது.

கடந்த 28 ஆண்டுகளில் சமூக-சமயப்பணி, பொதுப்பணி, கல்விப்பணி, கலை இலக்கியப் பணி, ஊடகப் பணி, அகதிகள் சேவை என்பவைகளுடன் ஈடுபட்டவர்களே அதிகளவில் விருதுக்குத் தெரிவாகியுள்ளனர். 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருதினை பதினொரு பிரமுகர்கள் இதுவரை பெற்றுள்ளனர். கல்வி, விளையாட்டு மற்றும் கல்விசாரா முயற்சிகள், தன்னார்வத் தொண்டு, தலைமைத்துவப் பண்பு கொண்ட இளையோரும் சமூக வணிகத்துறை முன்னோடிகளும் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகள் பெற்றுள்ளனர்.

ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, ஆஸ்திரேலிய கண்டங்களில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பத்தொன்பது தமிழ்ச்சான்றோர், அவர்கள் சார்ந்த நீண்டகாலப் பணிகளுக்காக நேரில் வந்து விருதுகள் பெற்றுள்ளனர். கனடாவில் வாழும் தமிழரல்லாத சமூக சேவையாளர்கள் பத்துப்பேர் இதுவரை விருது பெற்றுள்ளனர். ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் சமாதானத் தூதுவராகப் பணியாற்றும் கிம் புக் (Kim Phuc) அம்மையார் இவர்களில் முக்கியமானவர். கனடாவின் முன்னணி ஊடகங்களில் ஒன்றான 'ரொறன்ரோ ஸ்டார்' பத்திரிகை, அகதிகள் சேவைக்கான 'தமிழர் தகவல்' விருதைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த 28 ஆண்டுகளில், தமிழர் தகவல் வருடாந்த விழாவிலும், கனடா தின விழாவிலுமாகச் சேர்த்து 255 பிரமுகர்கள் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதைப் பதிவு செய்வது பெருமை தருகிறது. இவ்வருட விழாவில் மேலும் எண்மர் விருதுகள் பெறுவதோடு எமது விருதாளர்கள் எண்ணிக்கை 263 ஆகியுள்ளது. இவ்வருட விருதாளர்கள் தொடர்பான சுருக்க விபரங்களை அடுத்துவரும் பக்கங்களில் படிக்கலாம்.

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் விருதுகள் வழங்குவதைத் 'தமிழர் தகவலே' முதன்முதலாக ஆரம்பித்து வைத்தது என்ற பெருமையுடன் இப்பணியைத் தொடருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

• றஞ்சி திரு

*Life has its Rewards
Work has its Awards*

வாழ்நாள் சாதனையாளர் பேராசிரியர் சுப்பராயன் பசுபதி

தமிழர் தகவலின் இவ்வாண்டிற்கான வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது அறிவியல், தொழில் - நுட்பவியல், தமிழியல், தமிழ் இசையியல், மொழி-பண்பாட்டியல் போன்ற பன்முகப் புலமைத் தளங்களில் தனது ஆளுமைத் தடங்களையும் மேதாவிடாசத்தையும் அமைதியாகவும், ஆழமாகவும் பதித்த ஒரு

பேரறிஞருக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

1940 செப்டெம்பர் 21இல் தமிழகத்தில் சென்னை மாநகரில் வாங்கல் எம். சுப்பராயன் அவர்களுக்கும், அவரது துணைவியார் ஜெயலக்ஷ்மி அவர்களுக்கும் மகனாகப் பிறந்த இவர் தமது ஆரம்பக் கல்வியை சென்னை தியாகராஜ நகரிலுள்ள ராமகிருஷ்ண மிஷன் பாடசாலையில் நிறைவுசெய்து பின்பு கிண்டி நகரிலுள்ள பொறியியல் கல்லூரியில் இணைந்து அங்கு தொலை தொடர்புத் துறையில் இளமானிப் பட்டத்தினைப் பெற்றார். பின்பு சென்னையிலுள்ள இந்திய தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் சேர்ந்து தொழில்நுட்பவியலில் தமது முதுமானிப் பட்டத்தினை பெற்றார். 1972இல் அமெரிக்காவிலுள்ள இயேல் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூக தொடர்பியலில் முனைவர் பட்டத்தினைப் பெற்றார்.

அடுத்த ஆண்டிலேயே ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் மின்னணு மற்றும் கணினி பொறியியல் துறையில் உதவிப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்ற இவர், அதே பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக உயர்வு பெற்று, 2006இல் தகைசார் வாழ்நாள் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். இவரது வழிகாட்டலிலும் மேற்பார்வையிலும் எண்பதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் தமது முதுமானி மற்றும் முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளை நிறைவு செய்துள்ளனர்.

இவரது மனைவி ஜெயா, மகள் வாணி, மருமகன் சுநீல், பேரன் ஜெயன் ஆகியோருடன் ரொறன்ரோவில் வாழ்ந்துவரும் பேராசிரியர், ஒன்றாறியோ மாநிலத்திலும் மற்றும் தேசிய ரீதியில் கனடாவிலுள்ள பல்வேறு மின்னணு மற்றும் கணினி பொறியியல்துறை சார்ந்த புலமையாளர் நிறுவனங்களிலும் அங்கத்தவராகவும், ஆய்வாளராகவும் விளங்குகிறார். சென்னையிலுள்ள இந்திய தொழில்நுட்ப

நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய நோபல் பரிசு பெற்ற விஞ்ஞானி சேர் சி. வி. இராமன் அவர்களின் திருக்கரங்களால் உயர் விருது பெற்றவர். 2010இல் சென்னை இந்திய தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தின் புகழ்பெற்ற பழைய மாணவர்களுள் ஒருவராகத் தெரியப்பட்டவர். மின்னணு, கணினி பொறியியல் தொழில் நுட்பத்துறைகளில் விதந்துரைக்கக்கூடிய பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர்.

தமது பயில் துறைகளுக்கும் அப்பால் தமிழியல், தமிழ் இலக்கியம், பழந்தமிழ் இசையியல் போன்ற புலமைத் தளங்களில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடுள்ள இவர் இசை, இலக்கியம், இலக்கணம், சமயம், பண்பாடு தொடர்பாக பல கட்டுரைகளையும் சொற்பொழிவுகளையும் வழங்கி இவற்றை பல்வேறு இணையத்தளங்களில் வெளியிட்டுள்ளார். அவைகளை ஆய்வு செய்து ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் இப்போது தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்.

கவிதை இயற்றிக் கலக்கு (யாப்பிலக்கணம்), மற்றும் சங்கச் சுரங்கம், சங்கப் பாடல்கள் பற்றிய நகைச்சுவைக் கட்டுரைக் கதைத் தொகுதிகள், சொல்லியல் மரபுக் கவிதைகள் போன்ற இவரது நூல்களினால் உலக அளவில் தமிழர்களால் அறியப்பட்ட சிறந்த தமிழ் அறிஞராக விளங்குகிறார்.

கனடாவிலும் தமிழகத்திலும் பல்வேறு தமிழ் இலக்கிய நிறுவனங்களில் அங்கத்தவராகவும், வழிகாட்டியாகவும் தமிழியல் ஆக்கப்படைப்புகளின் சீரிய திறனாய்வாளராகவும் பாராட்டப்படும் இவர் தமது சிறு வயது முதல் தமிழ்க் கவிதைகளை எழுதி வெளியிட்டுப் பலரது பாராட்டையும் பெற்ற ஒருவர்.

இவரது எழுத்துகள் கலைமகள், அமுதசுரபி, கோபுர தரிசனம், அம்மன் தரிசனம், பாரதி கலைக்கழக இதழான கவியமுதம் போன்ற இதழ்களிலும் 'திண்ணை' இணைய இதழிலும் வெளியாகியுள்ளன. இவரது வலைப்பூ பல்லாயிரம் வாசகர்களால் விரும்பி நுகரப்படும் ஊடகம்.

தமிழர் தகவலின் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதினைப் பெறும் சான்றோன் எம் அனைவரினதும் அன்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரிய பேரறிஞர், ஓய்வுநிலை தகைசார் வாழ்நாள் பேராசிரியர் முனைவர் சுப்பராயன் பசுபதி அவர்கள். இவர் தமக்குரிய விருதைப் பெறுவதுடன் தங்கப்பதக்கமும் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

பன்முகப் பணிக்கான சிறப்பு விருதாளர்

சாவகச்சேரி ட்றிபேக் கல்லூரியிலும், யாழ். இந்துக் கல்லூரியிலும் பாடசாலைக் கல்வியை முடித்த பின்னர், கட்டுபெத்த பல்கலைக்கழகத்தில் 1975ஆம் ஆண்டு பட்டப்படிப்பை ஆரம்பித்த திரு. நாதன் சிறீதரனை சட்டக்கல்வியின் பக்கம் திசை திருப்பி ஒரு சட்டத்தரணியாக்கியவர் சாவகச்சேரியில் அப்போது பணிபுரிந்த பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர்.

1976ஆம் ஆண்டு விடுமுறையில் பிறந்தகம் வந்திருந்த இவருடன் சில பாடசாலைத் தோழர்கள் வீதியில் நின்று அளவளாவிக்கொண்டிருந்த வேளையில், வாகனத்தில் வந்த பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் எந்தக் காரணமுமின்றி இரு நண்பர்களைக் கைது செய்து கொண்டு சென்றார்.

இந்த அநியாயங்களையும் சட்ட மீறல்களையும் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரே வழி சட்டத்தரணியாவதுதான் என்ற முடிவுக்கு வந்த சிறீதரன் அவர்கள் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை கைவிட்டு 1977இல் சட்டக்கல்லூரியில் இணைந்து, 1980இல் பரீட்சையில் சித்தி பெற்று 1981இல் சட்டத்தரணியாக சத்தியப்பிரமாணம் செய்தார். தமது தந்தையாரின் (அமரர் தில்லைநாதன்) விருப்பத்துக்கிணங்க, அகிம்சாமுர்த்தி மகாத்மா காந்தியின் பிறந்த நாளான 2ஆம் திகதி சட்டத்தரணியாக சத்தியப்பிரமாணம் செய்ததை இப்போதும் பெருமையாகக் கொள்கிறார்.

கொழும்பில் சில காலம் மூத்த வழக்கறிஞர்களின் கீழ் பணியாற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததாயினும், 1983 இனப்படுகொலை நிகழ்வு இவரையும் இங்கிலாந்துக்கு இடம்பெயரவைத்தது. குறுகிய காலத்தில் அங்கு சொலிசிட்டர் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றதையடுத்து 1984இல் கனடாவில் குடியேறினார். அவ்வேளை இங்கு தமிழரின் தலைவராக மதிக்கப்பெற்ற நா.சிவலிங்கம் அவர்களின் துணை இவரை நேர்த்தியாக சகல வழிகளிலும் கால் பதிக்க வைத்தது.

ஈழத்தமிழரின் பாதுகாப்பு, குடிவரவு, அகதிகள் தொடர்பான கூட்டங்கள் சந்திப்புகளில் தம்மையும் இங்கு தீவிரமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட வேளையில், அப்போது இத்துறைகளில் முன்னின்று உழைத்த திரு. அருளையா அவர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பு சட்டத்தொழிலை மீள ஆரம்பிக்கும் உற்சாசத்தை வழங்கியது. முதலில் செனகா கல்லூரியில் சட்டத்துறையில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றதுடன் சட்டக்கல்லூரியிலும் நுழைவதற்கு ஆயத்தமானார்.

பிளெமிங்ரன் சமூக அமைப்பில் வருமானம் குன்றியோருக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகள் பலவற்றை இலவசமாக நடத்தி

அவர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு உதவினார். 1992இல் யோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டப்பீடத்தில் சட்டப்படிப்பை ஆரம்பித்து 1994இல் இங்கு சட்டத்தரணியானார். சட்டக்கல்லூரியில் இணைவதிலிருந்து தமக்கு ஆலோசனையும் ஆதரவும் வழங்கிய சட்டத்தரணி யசோ சின்னத்துரையின் சட்ட அலுவலகத்திலேயே தமது தொழிலை இங்கு ஆரம்பித்தார். சில வருடங்களின் பின்னர் சுயமாக தமது சட்ட நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து சமூகத்தின் தீவிரமான ஒரு பங்காளராக விளங்கி வருகிறார்.

கடந்த கால்நூற்றாண்டாக சட்டத்தரணிதுறையுடன் சமூக - சமய - பொதுப்பணிகளை ஆற்றி வருவது குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. ரொறன்ரோவில் சாயி பாடசாலை நிறுவப்பட்டபோது அதன் முதலாவது பெற்றோர் கவுன்சிலின் இணைத்தலைவராக பணியாற்ற ஆரம்பித்த இவர், ஒரு முன்னோடியாக தமது புதல்வரை முதலாம் வகுப்பிலிருந்து இறுதிவரை அங்கு கற்க அனுமதித்ததுடன் கடந்த ஆண்டுவரை இப்பாடசாலையின் பெற்றோர் கவுன்சில் ஆலோசகராகவும் பணியாற்றினார்.

ஸ்காபரோவில் சத்யசாயி பாபா நிலையத்தின் அறங்காவலர்களில் ஒருவராக பணியாற்றியுள்ளார். நிச்சமன்ட்ஹில் இந்து ஆலய அறங்காவலராகவும், அறங்காவலர் சபையின் செயலாளராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார். கனடா கந்தசாயி கோவிலின் சட்ட ஆலோசகராக கடந்த பல வருடங்களாக கட்டணமேதுமின்றி பணிபுரிந்து வருகிறார்.

கனடாவில் இயங்கும் யாழ். இந்துக்கல்லூரிச் சங்கத்தின் தலைவர், கனடிய தமிழர் பேரவையின் உபதலைவர் ஆகிய பதவிகளை வகித்ததனுடாக நீண்டகால பொதுப்பணி - யாற்றிய இவர் ஒன்றாறியோ மாகாண அரசின் தன்னார்வத் தொண்டர் சேவைக்காக விருதும் பெற்றவர்.

இரண்டு பிள்ளைகளின் (மகன் மருத்துவர், மகன் சட்ட மேற்படிப்பு மாணவன்) தந்தையான சட்டத்தரணி நாதன் சிறீதரன் அவரின் தொழில்சார் பணி மற்றும் முன்று தசாப்த சமூக - சமய - பொதுப்பணிகளுக்காக தமிழர் தகவலின் 'பன்முகப் பணி சிறப்பு விருது' வழங்கி, தங்கப்பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

தேவையறிந்து சேவைபுரியும் சமூக ஆர்வலர்

இலங்கையின் மட்டுநகரின் தெற்கே ஊர் என்றால் திருக்கோவிலூர் என்று வர்ணிக்கப்படும் கிராமத்தின் முதலாவது சிறப்புக் கலைப்பட்டதாரி என்று மதிக்கப்படும் எஸ்.பி. கனகசபாபதி (கனக்ஸ்) அவர்கள் இந்த ஊரின் மிக மூத்த கலைஞன் என்று புகழப்படுபவர்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பேராசிரியர்கள் ஆ. சதாசிவம், சு. வித்தியானந்தன், ஜோர்ஜ் தம்பாபிள்ளை, கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் ஆகியோரிடம் கல்விபெறும் பேறு பெற்றவர் இவர்.

தமிழ்மொழி மீதும், தமிழ்க் கருவூலங்களான நாட்டார் பாடல்கள் மற்றும் நாட்டுக்கூத்து ஆகியவற்றிலும் இயல்பாகவே ஆர்வம் கொண்டிருந்ததனால் இவை தொடர்பான பல விழாக்களின் அமைப்பாளராகவும், கட்டுரையாளராகவும் கனக்ஸ் அவர்கள் இளவயதிலேயே அடையாளம் காணப்பட்டார்.

பாடசாலைக் காலத்தில் சுவாமி விபுலாநந்தரின் ஞாபகார்த்த முதலாவது தங்கப்பதக்கத்தையும் புலமைப்பரிசையும் பெற்றதோடு, விபுலாநந்தரின் மருகரான சுவாமி நடராஜனந்தஜியின் குருகுல வாழ்வில் பயிற்சி பெற்றவர் இவர்.

உயர்கல்விக்காக 1972இல் இலண்டன் சென்றவர், பின்னர் வெவ்வேறு நாடுகளுக்கு பயணித்து அங்கங்கு பணியாற்றிய பின்னர் 1982இல் கனடாவின் மொன்றியலுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

முதலில் இங்குள்ள குடிவரவு மற்றும் அகதிகள் சபையின் மொழிபெயர்ப்பாளரானதுடன், புலம்பெயர் மண்ணிலும் தமது பொதுவாழ்வுச் சேவையை ஆரம்பித்தார்.

1987 தொடக்கம் காப்புறுதி நிறுவனமொன்றின் ஆலோசகராக பணியாற்றி வருவதோடு ஓய்வு

நேரங்களை சமூக வாழ்க்கையோடு இணைத்துக் கொண்டார். மொன்றியலில் அவ்வேளை ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈழத்தமிழர் ஒன்றியத்தின் துணைத்தலைவராக பதவி வகித்து புதிய குடிவரவாளர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக விளங்கினார்.

கனடா தமிழ் கலாசார சங்கத்தின் தலைவராகவும், உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்க கியுபெக் கிளையின் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார். இங்குள்ள சுவாமி விபுலாநந்தர் கலைமன்றத்தை உருவாக்கியவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலய வடஅமெரிக்கக் கிளையின் செயலாளர், தமிழகத்தைத் தலைமையகமாகக் கொண்ட தமிழர் பண்பாட்டு தமிழறவு மன்ற கனடாக் கிளையின் அமைப்பாளர், மட்டக்களப்பு பாடும் மீன்கள் அமைப்பின் அமைப்பாளர் எனப் பல்வேறு பகுதிகளுடாக சமூகப்பணியை இவர் விரிவுபடுத்தினார். கனடாவில் முதன்முதலாக வெளிவந்த மொன்றியலைத் தளமாகக் கொண்ட 'தமிழ் எழில்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் சிறிது காலம் பணியாற்றியுள்ளார்.

1960களிலிருந்து பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதிவரும் இவரது 'கல்கிதாசன் கவிதைகள்', 'தேரோடும் திருக்கோவில்' என்பவை இதுவரை நூல் வடிவம் பெற்ற இவரது படைப்புகள். கலாநிதி ஈழத்துப்பூராடனாருடன் இணைந்து 'மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டைய வரலாற்று அடிச்சுவடுகள்' என்ற வரலாற்று நூலைத் தொகுத்து அதனை தனது சொந்தச் செலவில் சென்னை மித்திர பதிப்பகம் வாயிலாக வெளியிட்டுள்ளார். இதன் இரண்டாம் பாகம் இனி வெளிவரவுள்ளது.

மட்டக்களப்பு வடமோடி நாட்டுக்கூத்தை கனடாவில் முதன்முறையாக மொன்றியலிலும் பின்னர் ஓட்டாவா பல்கலைக்கழகத்திலும் தாமே பயிற்சி கொடுத்து அரங்கேற்றிய பெருமையைக் கொண்டவர் கனக்ஸ் அவர்கள்.

பண்பான சேவையாலும், பணிவான பழக்கத்தினாலும், தேவையறிந்து மக்களுக்குச் சேவை புரிந்துவரும் எஸ்.பி. கனகசபாபதி (கனக்ஸ்) அவர்கள் தமிழர் தகவலின் இவ்வருட சேவைச் சிறப்பு விருதுடன் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

கவிதைக்கு மகுடம் சூட்டும் முன்னணிக் கவிஞர்

'அன்புடன்' என்ற ஈராயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட யுனித்தமிழ்க் கூடுள் குழுமத்தை உலகிலேயே முதன்முதலாக உருவாக்கிய பதிவுக்குரியவர் கவிஞர் புகாரி அவர்கள். இணையத்தின் தமிழ் இடுகைகளை திரட்டி வழங்கும் 'தமிழ் மணம்' இவரை நட்சத்திர பதிவாளனாக அங்கீகரித்துள்ளது.

'எங்கள் தமிழ் மொழி' தொண்டியக்கத்தை ஆரம்பித்து நூறுக்கும் அதிகமான நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் அடுத்தடுத்த தலைமுறை பிஞ்சுகளின் நாவிலும் தமிழ் ஈர இருக்கையிட்டு, என்றென்றும் வாழும் மொழியாய் வாழ்ந்திட செயற்பட்டு வருகிறார் புகாரி.

'சரணமென்றேன்', 'பச்சைமிளகாய் இளவரசி' என்னும் இரண்டு தொகுதிகளை கனடாவில் வெளியிட்டு, இந்நூல்களின் விநியோகத்தின் மூலம் கிடைத்த நன்கொடையின் பெரும்பகுதியை தமிழ் இலக்கியத் தோட்ட சேவைக்காக நல்கியுள்ளார்.

வாழும் நாட்டின் பல்வேறு மேடைகளில் கவியரங்க நாயகனாகவும், இலக்கியப் பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்து வரும் கவிஞர் புகாரி இங்குள்ள தமிழ் மொழி வானொலிகள், தொலைக்காட்சிச் சேவைகளின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் அத்தியாகப் பங்கேற்று புகழ்பெற்றவர்.

சென்னை சுற்றுச்சூழல் கவிதைக் கண்காட்சியில் இவரது 'தண்ணீர்' என்ற கவிதை காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டு மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது.

இதுவரை இவரது ஆறு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. மேலும் ஆறு நூல்கள் அச்சுக்குச் சென்றுள்ளன. அத்துடன், தினம் ஒரு திருக்குறள் என்று வள்ளுவருக்கு தமது புதுக்கவிதைப் பூமாலையை தொகுத்து வருகிறார்.

உலக மின்குழுமத்தின் ஆஸ்தான கவிஞராக 2003இல் இவர் நியமிக்கப்பட்டார். பாரதிதாசன் வைய விரி அவையின் கவிதைப் போட்டியில் பரிசு வென்றார். புத்தகப்புழு குழுமத்தின் காதல் கவிதைப் போட்டியில் இவரது கவிதைக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது. ஐயாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழருக்கு இதுவரை இணையத்தில் தமிழில் எழுதப் பயிற்சி கொடுத்துள்ளார்.

கனடாவின் முன்னணி தமிழ் கவிஞர்களில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவராகத் திகழும் புகாரி அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஓரத்த நாடுவில் பிறந்து, மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் - கழகத்தில் ஆங்கில வழிக் கல்வியில் இளங்கலை வணிக நிர்வாக பட்டம் பெற்று, பின்னர் மைக்ரோ சொஃப்ட் காப்புறுதி வல்லுனராகி கனடா, அமெரிக்கா உட்பட நான்கு நாடுகளில் உயர் சான்றிதழ்கள் பெற்றவர்.

நற்றமிழில் உரையாடுவதையும் எழுதுவதையும் விரும்பும் இவர், கவி புனைவதையே தமது மூல இலக்கியமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருபவர்.

1999இல் கனடாவில் குடியேறிய இவரது 'வெளிச்ச அழைப்புகள்' நூலே இந்தியத் தமிழரால் வடஅமெரிக்கா - கனடா உட்பட நான்கு நாடுகளில் முதன்முதலில் வெளிவந்த தமிழ் நூல் என்ற பெருமையைக் கொண்டது. இவரது 'அன்புடன் இதயம்' உலகிலேயே முதன்முதலாக இணையத்தில் வெளிவந்த படைப்பு. "இந்திய மொழிகளில் எந்த மொழிக்கும் இல்லாத பெருமை இது" என்று புகழ்ந்துள்ளார் ஊடகவியலாளர் மாலன்.

நினைவு தெரியாத நாளிலிருந்தே கவிதை எழுத ஆரம்பித்த புகாரி அவர்கள் இன்று தமது கதைகள் வாயிலாக உலகறிந்தவராகி நிற்கிறார்.

கனடிய மண்ணில் பத்துக்கும் அதிகமான தமிழர் அமைப்புகளின் பட்டிமன்றம், உரைமன்றம் என்பவற்றில் சிறப்புப் பேச்சாளராக விளங்கி வருகிறார்.

கவிதைக்கு மகுடம் சூட்டும் முன்னணிக் கவிஞர் புகாரி அவர்கள் தமிழர் தகவலின் இவ்வருட இலக்கிய விருதுடன் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

சமூக நல்வாழ்வு மேம்பாட்டாளர்

இவர் தொழிலால் ஒரு பொறியியலாளர். சேவையால் அர்ப்பணிப்புள்ள சமூகப்பணியாளர். சமூகப்பணியையும் சமயத் தொண்டையும் பொதுவாழ்வுடன் இணைத்துப் பார்த்து வாழ்பவர். இப்போது கூடுதலான நேரத்தை முதுதமிழர் நல்வாழ்வுப் பணிக்கென ஒதுக்கியுள்ளார்.

'வளரும் பயிரை முளையில் தெரியும்' என்ற நல்வாக்குக்கு உதாரணமாக, யாழ்ப்பாணம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் 1960களில் கல்வி பயிலும்போதே சமூகம் சார்ந்த செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு கல்விச் சமூகத்தின் மதிப்பைப் பெற்ற மாணவனாகத் திகழ்ந்தவர். அப்போது 'பட்டினியிலிருந்து விடுதலை' (Freedom from Hunger Club) என்ற மாணவர் அமைப்பை உருவாக்கி அதனுடாக சமூகப் பரப்பில் கால் பதித்தவர்.

கட்டுபெத்த பல்கலைக்கழக கல்விக்காலம் இவரை மேலும் மெருகூட்டியது. இங்கு விஞ்ஞான மாணவர் கலாசார மன்றத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றினார். முழு மாணவர் சமூகத்தின் நலன்களைக் கவனிக்கும் மாணவர் சமூகத்தின் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இப்பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்க வெளியீட்டின் ஆசிரியர், பல்கலைக்கழக விளையாட்டு மற்றும் உடற்பயிற்சி சாதனை மாணவர் அமைப்பின் பத்திராதிபர், தமிழ் மாணவர் அவையின் விவாதக் குழுவின் தலைவர் ஆகிய பதவிகள் இவர் தகுதியறிந்து இவரைத் தேடி வந்தவை.

தாயகத்தின் முக்கிய விவசாய நிலங்களான வவுனிக்குளம், பாகற்குளம், முத்துஐயன்கட்டு ஆகிய இடங்களில் நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளராக கடமையாற்றிய பின்னர் தைஜீரியா சென்ற குமார் புனிதவேல் அவர்கள், அங்குள்ள ஆற்றுப்படுக்கை அபிவிருத்தி அதிகாரசபையின் மூத்த பொறியியலாளராகக் கடமையாற்றிவிட்டு குடும்பத்துடன் கனடாவில் குடிபுகுந்தார். ரொறன்ரோவில் முதலாவது தமிழர் பலசரக்குக் கடையை ஆரம்பித்த இவர், பின்னர் Lumber Guys நிறுவனத்தின் முகாமையாளராகப் பணியாற்றினார். அதனையடுத்து 'கோப்பரேற்றர்ஸ்'

காப்புறுதி நிறுவன முகவராக எட்டாண்டுகள் பணியாற்றி பாராட்டுச் சான்றிதழ் பெற்றதோடு ஓய்வு பெற்றார். 2007ஆம் ஆண்டு மனைவியின் மரணம், செயற்பாடுகளையும் சிந்தனையையும் மாற்றமடையச் செய்தது.

2012ஆம் ஆண்டு பராகூட்டில் பறந்தும், 2013ஆம் ஆண்டில் உலகத்தின் தனித்து நிற்கும் உயர்ந்த மலைச்சிகரமான கிளிமஞ்சரோவில் (19,541 அடி உயரம்) ஏறியும், 50,000 கனடிய டாலர்களைச் சேகரித்து ரொறன்ரோ சனிபுறாக் வைத்தியசாலைக்கு காலஞ்சென்ற தமது மனைவியின் ஞாபகமாக வழங்கினார். இவ்வைத்தியசாலையின் M6 542 இலக்க வைத்திய ஆலோசனை அறை இவரது மனைவி சந்திரா புனிதவேல் நினைவுப்பலகையுடன் மிளர்கிறது. 2016இல் ஸ்பெயினில் 500 கிலோமீற்றர் கமினோ நடையில் பங்கு கொண்ட யாத்திரிகர் இவர்.

தொடர்ச்சியான இவரது சமூகம் சார்ந்த பணிகளைப் பின்வருமாறு பார்க்கலாம்: கனடா இந்து மாமன்றத்தின் நிறுவனர்களில் ஒருவர். இதன் வளர்ச்சியில் நிரம்பிய பங்களித்து அனைத்துலக சைவ மாநாடு ரொறன்ரோவில் நடத்த முன்னின்று உழைத்தவர். தமிழிசைக் கலாமன்றத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினர்களில் ஒருவர். இதன் கட்டிடக் குழுவின் தலைவர் பதவியை வகித்தவர். வெள்ளி விழாக் கண்ட சேக்கம் அமைப்பின் தற்போதைய செயலாளர். ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஒன்ராறியோ முதுதமிழர் மன்றத்தின் நிகழ்காலத் தலைவர்.

தன்னார்வத் தொண்டுக்காக ஒன்ராறியோ மாகாண அரசின் பத்தாண்டுக்குரிய விருது பெற்றவர். இதுவரை தமிழ் உட்பட நான்கு மொழிகளில் ஆறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். 2017இல் தென்னிந்தியாவிலும், 2018இல் இங்கிலாந்திலும் நடைபெற்ற திருக்குறள் மாநாடுகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்து உரையாற்றியவர்.

நல்லதொரு நடிகர், நகைச்சுவைப் பேச்சாளர், கலைத்துறை ஆர்வலர், ஆற்றலூக்க உரையாளர், கலகலப்பான நட்பாளர் என்னும் பல பாகங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு சமூகப்பணியாற்றிவரும் மூத்தவர் இவர். இத்தனை சிறப்புகள் வாய்ந்த குமார் புனிதவேல் அவர்கள் தமிழர் தகவலின் சமூக நல்வாழ்வுப் பணிகளுக்காக விருதுடன் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

நுண்கலைகளின் உன்னத கலாவித்தகர்

2001ஆம் ஆண்டிலிருந்து கனடாவில் இயங்கிவரும் இராகாலயா நுண்கலைக் கல்லூரியின் அதிபரான திருமதி லசந்தி இராஜ்குமார் யாழ்ப்பாணத்தின் உடுவில் மகளிர் கல்லூரியின் மாணவி.

இவரது நுண்கலைக் கல்லூரி கடந்த பதினெட்டு ஆண்டுகளாக இங்கு வயலின், வீணை, வாய்ப்பாட்டு மற்றும் பண்ணிசை வகுப்புகளை நூற்றுக்கும் அதிகமான மாணவர்களுக்கு நடத்தி வருகிறது.

இவரது கலைத்துறை வாழ்வுக்கு குருவாக அமைந்தவர்கள் எல்லோரும் அந்தந்தத்துறைகளின் புகழ் பூத்த கலைஞர்கள். கர்நாடக இசை, வீணை இசை, வயலின் இசை, பண்ணிசை என்பவற்றில் பிரபலம்-மாகவிருந்த சங்கீதபூசணம் பொன். சுந்தரலிங்கம், ஐயாக்கண்ணு தேசிகர், அருந்ததி சிறீரங்கநாதன் உட்பட பத்துக்கும் அதிகமானோர் இவரது குருவாக அமைந்தவர்கள்.

சிறுவயதிலிருந்து பல்வேறு இசைப்போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்று வந்த லசந்தி, வடஇலங்கை சங்கீத சபையின் ஆசிரியதரப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றவர். வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை ஆகிய முக்கலைகளிலும் சங்கீத கலாவித்தகர் பட்டம் பெற்ற பெருமைக்குரியவர்.

2000ஆம் ஆண்டு இவரது இசையுலக வாழ்வில் முக்கியமானது. இந்த ஆண்டில் இலங்கையில் இளம் கர்நாடக இசைக்கலைஞர் சங்கும் நடத்திய 'இராகம் தாளம் பல்லவி' போட்டியில் முதற்பரிசு கிடைத்தது.

இதேயாண்டு கொழும்பில் சக்தி தொலைக்காட்சி நிறுவனம் நடத்திய மெல்லிசைப் போட்டியிலும் இவருக்கே முதலிடம் கிடைத்தது.

லசந்தியின் உருவாக்கத்திலான தேவார திருவாசக ஒலித்தட்டு 2000ஆம் ஆண்டில் பம்பலப்பிட்டி கதிரேசன் மண்டபத்தில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டு பஸ்துறைக் கலைஞர்களின் பாராட்டையும் பெற்றது. 2014இல் கனடா சந்திர மௌலீஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தில் இவரது பாடல்களால் உருவான ஒலித்தட்டு வெளியிடப்பட்டது.

கனடாவில் இயங்கும் பல்வேறு தாயக ஊர்ச் சங்கங்களின் விழாக்களில் இவரது மாணாக்கரின்

நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகிறது.

இது தவிர, ரொறன்ரோ பெருநகரிலுள்ள பதினைந்துக்கும் அதிகமான இந்து - சைவ ஆலயங்களின் வருடாந்த விழாக்களின்போது இவரது மாணவர்களின் பல்வேறு கலைநிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

கனடாவில் இடம்பெறும் பிரமாண்டமான பல்கலாசார விழாக்களிலும் தமது மாணவர்களின் நிகழ்ச்சிகளை இவர் அரங்கேற்றி வருகிறார். இவரது முதலாவது மாணவியின் வீணை அரங்கேற்றம் 2013ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்றது.

நடன அரங்கேற்றங்கள், இன்னிசைக் கச்சேரிகள் என்பவற்றில் முன்னணி வாத்தியக் கலைஞராக விளங்கி வருகிறார்.

இராகாலயா நுண்கலைக் கல்லூரி நடத்தும் ஆண்டுவிழாக்கள் 2008ஆம் ஆண்டிலிருந்து ரொறன்ரோவில் இடம்பெற்று வருகிறது. பதினேழாவது ஆண்டுவிழா கடந்த வருட டிசம்பர் மாதத்தில் ஏறத்தாழ ஏழு மணித்தியாலங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்றது.

2007இல் அபிராமிப்பட்டர் விழாவில் 'இன்னிசை வாணி' கௌரவப் பட்டம் வழங்கி மதிப்பளிக்கப்பட்டார்.

இவரது மாணவிகள் நடத்திய நிதிசேர் நிகழ்வினூடாக சேகரிக்கப்பட்ட பணத்தில் 15,000 டாலர்கள் ரொறன்ரோ 'சிக் கிட்ஸ்' வைத்தியசாலைக்கும் 5,000 டாலர்கள் தாயகத்திலுள்ள வாழ்வகத்துக்கும் வழங்கப்பட்டது.

கலைத்தாயின் ஆசீர்வாதத்துடன் நுண்கலைப் பயணத்தில் முன்னணியில் திகழ்ந்துவரும் திருமதி லசந்தி இராஜ்குமார் அவர்கள் தமிழர் தகவலின் இவ்வருட கலைத்துறை விருதுடன் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

கனடிய தமிழ்த் திரைக்கலையின் அடையாளம்

கனடிய மண்ணில் கலைப்பயணத்திலும் வானொலிப் பயணத்திலும் 25 ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்த பின்னரும் இத் - துறைகளில் சோர்வின்றிப் பணியாற்றிவரும் ஒருவர் 'ஜனகன் பிக்சர்ஸ்' உரிமையாளரான திரு. எஸ். சிறீமுருகன் அவர்கள்.

தமிழீழத்தில் கரவெட்டியைப் பிறந்தகமாகக் கொண்ட சிறீமுருகன் திரைப்பட நடிகர், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர், மேடை நாடக நடிகர், தொலைக்காட்சி நடிகர், ஒப்பனைக் கலைஞர், வில்லிசைக் கலைஞர், வானொலி அறிவிப்பாளர், பாடகர் என்ற பன்முக ஆற்றல் பெற்ற, புடம்போட்ட கலைஞர்.

தாயகத்தில் புகழ்பெற்றுத் திகழ்ந்த நாடகத் தந்தை 'கலையரசு' சொர்ணலிங்கம், 'நடிகமணி' வி.வி. வைரமுத்து, கிருஷ்ண ஆழ்வார், அண்ணாச்சாமி போன்றவர்களுடன் அக்காலத்தில் நடத்து பெருமைபெற்ற இவரது தந்தையான கலைஞர் சின்னத்துரை அவர்களே இளவயதில் சிறீமுருகனின் கலைத்தாகத்தை உணர்ந்து அதனை ஊட்டி வளர்த்து பயிற்சியளித்த குரு.

பெயர் பொறிக்கும் சிறீ விக்கிரமராஜசிங்கன், முருகன் அவதாரம், முகாரி போன்ற நாடகங்கள் ஆரம்ப காலங்களில் இவரது நடப்புத் திறனை வெளிக்காட்டின. இணுவையூர் வீரமணி அய்யர் இவருக்கு ஒரு காலத்தில் குருவாக மாறியது இவர் செய்த யோகம்.

கனடாவில் இவரது கலையுலக வாழ்வுக்கு பிள்ளையார் சுழி போட்டவர் மூத்த கலைஞரான வி. திவ்யராஜன். தொலைக்காட்சியில் வில்லிசை நிகழ்ச்சியின் மூலம் இது ஆரம்பமானது. அதிலிருந்து திரைத்துறைக்குள் கால் வைத்தார் சிறீமுருகன்.

1992இல் இவரது ஜனகன் பிக்சர்ஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. உயிரே உயிரே, புது உறவு, சுகம் சுகமே, சிவரஞ்சனி ஆகிய திரைப்படங்களைத் தயாரித்ததுடன் முக்கிய பாத்திரங்களில் தாமும் நடித்தார். சுகம் சுகமே திரைப்படம் கனடா - இலங்கை - இந்தியாவில் படப்பிடிப்புகளைக் கொண்டது. சிவரஞ்சனி முற்றுமுழுதாக இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது.

கனடிய மண்ணில் முதன்முதலாக முழு நீள திரைப்படமொன்றைத் தயாரித்து சிறீமுருகனின் ஜனகன் பிக்சர்ஸ் என்பது ஆவணப்பதிவுக்குரியது. புது உறவு திரைப்படத்துக்கு இரண்டு பாடல்களை எழுதியவர் தாயக தேசியக் கவிஞர் புதுவை ரத்தினதுரை என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியது.

புது உறவு திரைப்படத்தில் பிரபல எழுத்தாளர் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்) அவர்களின் மகனாக நடிக்ச்ச சந்தர்ப்பம் தமக்குக் கிடைத்ததை மிகவும் பெருமையாகக் கொள்கிறார் சிறீமுருகன்.

இவர் தமிழகத்தில் பெயர் குறிப்பிடக்கூடிய பல முன்னணித் திரை நடிகர்களுடன் சில படங்களில் நடித்துள்ளதோடு, பல மேடைகளில் பாராட்டி கேடயங்கள் வழங்கி மதிப்பளிக்கப்பட்டுள்ளார்.

கனடாவில் மூன்று குறுந்திரைப்படங்களைத் தயாரித்து அதில் நடித்துள்ள இவர் மேலும் ஏழு குறுந்திரைப்படங்களில் நடித்துள்ளார்.

தமிழர் தகவல் நடத்திய கனடிய தின விழாவில் 'சிதம்பர சக்கரம்' நாடகம் ஐம்பதாவது தடவையாக மேடையேற்றப்பட்டதை முன்னிட்டு சிறீமுருகன் தங்க மோதிரம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்பட்டவர்.

திருமறைக் கலாமன்றம், மனவெளி கலையாற்றுக் குழு, உலகத்தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகம் உட்பட பத்துக்கும் அதிகமான வெவ்வேறு அமைப்புகளின் மேடை நாடகங்களில் நடித்துள்ளதோடு, இம்மண்ணில் பதினைந்துக்கும் அதிகமான தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் இவரது நடப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

நடா ராஜ்குமாரின் 'கீதவாணி' வானொலிச் சேவையில் 25 ஆண்டுகளும், 'ஈஸ்ந் எஃப். எம். 102.7 பல்கலாசார' வானொலிச் சேவையில் அதன் ஆரம்பத்திலிருந்தும் இன்றுவரை பணியாற்றி வருவது இவரது மற்றொரு கலையுலகச் சாதனை.

திரைத்துறையில் கனடாவில் சாதனை புரிந்தவர்களில் முதன்மையானவராக விளங்கும் கலைஞர் சின்னத்துரை சிறீமுருகன் அவர்களது அயராது அளப்பரிய கலைப்பணிக்காக 'தமிழர் தகவல்' விருதுடன் தங்கப்பதக்கமும் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

கனடிய இசையுலகின் இளந்துருவம்

பாலமுரளி ஹேமா தம்பதிகளின் ஒரே வாரிசான ஸ்ருதி ஓர் இளம் பல்கலைவித்தகியாக இன்று கனடாவில் பலரது பாராட்டுகளையும் பெற்று கலைத்துறையில் ஒரு துருவமாக மிளிர்ந்து வருகிறார். ஸ்ருதியின் பெற்றோர் இருவருமே பொறியியல்துறையில் பட்டம் பெற்று தொழில் புரிந்துவரினும், கர்நாடக இசையையும் முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்து வட இலங்கை சங்கீத சபையினரின் ஆசிரியர் தர பரீட்சையில் சித்தியெய்தி 'சங்கீத கலா வித்தகர்' எனும் சிறப்பு பட்டத்தை பெற்றவர்கள்.

இசையில் அவர்கள் கொண்ட அத்த ஈடுபாட்டினால் தங்கள் மகளுக்குமே மூன்று வயதிலிருந்தே கர்நாடக இசையை தாமே குருவாக அமைந்து போதித்து வருகிறார்கள்.

செல்வி ஸ்ருதி, தமிழ் இசை கலா மன்றத்தினரால் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளில் ஆறாந்தரத்தில் வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை, பரதநாட்டியம் ஆகிய அனைத்துப் பாடங்களிலும் தோற்றி அதி திறமைச்சித்தி பெற்று, தற்போது ஆசிரியர் தர பரீட்சைகளுக்கு தயாராகிக்கொண்டுள்ளார்.

மேலைத்தேய சங்கீதத்திலும் (WESTERN MUSIC) PIANO வாத்தியத்திலும் தேர்ச்சி பெற்று The Royal Conservatory of Music ஒன்பதாம் தரத்தில் பயின்று வருகிறார்.

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தின் கனடா வளாகத்திலும் பரதநாட்டியத்தில் தனது டிப்ளோமா பட்டப்படிப்பை முடித்து 'நாட்டியக்கலைமணி' பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் பரத நாட்டியத்தை கடந்த 12 வருடங்களாக முறையாகப் பயின்று குரு 'பரத கலா வித்தகர்' திருமதி. அற்புதராணி கிருபராஜ் அவர்களின் ஆசியுடன் கடந்த வருடம் அரங்கேற்றத்தை பல நூற்றுக்கணக்கான பார்வையாளர்கள் முன்னிலையில் வெகு சிறப்பாக அரங்கேற்றி எல்லோரது பாராட்டுகளையும் பெற்றார்.

தமது ஒன்பதாவது வயதிலிருந்தே பல மேடைக் கச்சேரிகளையும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளையும் தனித்தும், தன் தந்தையுடனும் சேர்ந்து வழங்கி புகழ் பெற்றவர்.

பல இசை கச்சேரிகளுக்கும் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றங்களுக்கும் முன்னணி கலைஞராக வயலின், வீணை மற்றும் புல்லாங்குழல் என்பவற்றை இசைத்து பலரது பாராட்டுகளைப் பெற்றவர்.

கனடா மற்றும் அமெரிக்காவில் பல பிரபல இந்திய பின்னணிப் பாடகர்களுக்கு தமது புல்லாங்குழல், வயலின், வீணை வாத்தியங்கள் மூலம் இசை வழங்கி அவர்களின் அமோக மதிப்பைப் பெற்றவர். முக்கியமாக டாக்டர் கே. ஜே. ஜேசுதாஸ், பி. சுசீலா, பி. உன்னிகிருஷ்ணன், மனோ, கார்த்திக், விஜய் பிரகாஷ் போன்றவர்களை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

கனடாவில் பல இசை அமைப்பாளர்கள் மற்றும் இசைக் குழுக்களோடும் இவர் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக பணியாற்றி வருகிறார்.

இளவயதில் இவரது அத்த கலைத்திறமையையும், மற்றும் சமூகம் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளின் பங்களிப்பினையும் கருத்திற் கொண்டு பல ஊடகங்களும் நிறுவனங்களும் பல விருதுகளையும் பட்டங்களையும் வழங்கி கௌரவித்துள்ளன.

'TEKNO PRESIDENT YOUNG TALENT 2017' Award, Tamil Mirror 'MULTI TALENTED YOUTH Award - 2017', Toronto Catholic District School Board 'STUDENT AMBASSADOR AWARD 2018' மற்றும் வரசித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானத்தின் 'சங்கீத கலாஜோதி', 'நாட்டிய கலாஜோதி' ஆகிய பட்டங்களை கடந்தாண்டு இறுதிவரை ஸ்ருதி பாலமுரளி பெற்றுள்ளார்.

St. Brother Andre Catholic உயர் பாடசாலையில் 12ஆம் தரத்தில் Advanced Placement Program இல் பயின்று வரும் இவரின் விடாமுயற்சி, கலையின் மீது கொண்டுள்ள ஆர்வம் மற்றும் தொடர்ச்சியான பயிற்சி என்பவை இவரை கனடாவில் முன்னணி இளங்கலைஞராக அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

கனடிய இசையுலகில் ஓர் இளம் துருவமாக பிரகாசிக்கும் செல்வி ஸ்ருதி பாலமுரளி தமிழர் தகவலின் இளையோர் சாதனை விருதுடன் தங்கப்பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

ஆ.சி. கந்தராஜா

‘மொழி’

அந்த திருமண மண்டபம் சற்றுச் சிறியது. பெருமளவில் விருந்தினர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இதனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வட்ட மேசைகள் நெருக்கமாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. மேசையைச் சுற்றி பன்னிரண்டு கதிரைகள். முச்சுவிட இடமில்லை. நான் இருந்த மேசையில் எனக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பையன் அமர்ந்திருந்தான். பதினாறு வயது மதிக்கலாம். பையனின் பெற்றோர் மணப் பெண்ணுக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கவேண்டும். மணப்பெண்ணை அழைத்துவர ஒப்பனை அறைக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். பையன், திருமணத்துக்கு வந்த நேரம் முதல் ஐபோனை நோண்டிக் கொண்டிருந்தான். இன்றைய இளவல்கள் சதா ஐப்பாட்டுடனும் ஐபோனூடனும் காலத்தை கடத்துவது எனக்கு எரிச்சலைத் தரும் சமாச்சாரம். இதனால் ஐபோனிலிருந்து திசை திருப்ப அவனுடன் பேசினேன்.

சிட்னியிலுள்ள ஜேம்ஸ் றூஸ் விவசாய உயர் நிலைப் பாடசாலையில் பதினொராம் வகுப்பு படிப்பதாகச் சொன்னான். நியூ சவுத் வேல்ஸ் மாநிலத்திலுள்ள அதிபுத்திசாலி மாணாக்கர்கள் கல்வி பயிலும் முதல் தர பாடசாலை அது. இங்கு கல்வி பயிலும் 95 விழுக்காடு மாணாக்கர்கள் ஆங்கிலத்தை தாய் மொழியாகக் கொண்டிராத, ஆஸ்திரேலிய பிரசைகளான சீனர்கள், வியட்நாமியர்கள், கொரியர்கள், இந்தியர்கள் மற்றும் ஸ்ரீலங்கர்கள். இவர்கள் போட்டி பரீட்சை மூலம் வடக்கடி அடுக்கப்பட்டவர்கள்.

இங்கு இன்னுமொரு கொசுறுச் செய்தியையும் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

அடிப்படையில் ஆஸ்திரேலியா ஒரு விவசாய நாடு. ஆரம்பத்தில் நிலச் சுவாந்தர்களான வெள்ளையர்களே அதிகார மையத்தில் இருந்தார்கள். இவர்களின் பிள்ளைகள் விவசாய கல்வி பெறுவதற்காக சிட்னி றிச்மண்ட் என்னும் இடத்தில் 1891ம் ஆண்டு, ஹோக்ஸ்பெரி விவசாய கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் அது 1989ம் ஆண்டு மேற்கு சிட்னி பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

இதே போல குவீன்ஸ்லாந்திலும் ஹற்றன் என்னுமிடத்தில் 1897இல் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 2004இல் குவீன்ஸ்லாந்து பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. ஜேம்ஸ் றூஸ் விவசாய உயர் நிலைப் பாடசாலையில், விவசாயத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்று, பன்னிரண்டாம் வகுப்பை முடிக்கும் மாணாக்கர்கள், ஹோக்ஸ்பெரி விவசாய கல்லூரியில் பட்டப் படிப்பை மேற்கொள்வது அன்றைய

பாரம்பரியம். ஆனால், எனது (இன்றைய) 35 வருட ஆசிரிய அனுபவத்தில் ஒரே ஒரு மாணவனே விவசாயம் படிக்கவென ஹோக்ஸ்பெரி விவசாய கல்லூரிக்கு வந்ததை, காலத்தின் கோலம் என்றே சொல்ல வேண்டும். மற்றவர்கள் மருத்துவம், சட்டம், கணக்கியல் போன்ற கியாதியுள்ள துறைகளையே நாடுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

ஆஸ்திரேலியாவில் பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பான பன்னிரண்டாம் வகுப்பு இறுதிப் பரீட்சைக்கு, தமிழையும் ஒரு பாடமாக அடுக்கலாம். ஒரு சில மாணவர்கள் இதில் சிறப்புச் சித்தியும் அடைந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுள் ஜேம்ஸ் றூஸ் பாடசாலையில் படித்த மாணவனும் ஒருவன். இதனால் தமிழ் மொழி கல்வி பற்றிக் கருத்தறிய அவனது வாயைக் கிளறினேன்.

நக்கலும் பரிகாசமும் கலந்த தோரணையில் என்னைப் பார்த்தவன், ‘ஒரு மொழியின் தலையாய கடமை என்ன?’ என ஆங்கிலத்தில் கேட்டான்.

இந்தக் கேள்வியை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இருந்தாலும் என்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு, ‘கருத்துப் பரிமாற்றம்’ என பதில் சொன்னேன்.

கருத்துப் பரிமாற்றம் ஆங்கிலத்தில் எனக்கு நல்லபடியாக நிறைவேறுகிறது. பிறகு எனக்கேன் தமிழ்? தமிழ் படிப்பதால் எனக்கென்ன பிரயோசனம்?

தமிழ் எமது தாய் மொழி, தமிழ் எங்கள் அடையாளம் என நான் பதில் சொல்லி முடிக்க முன்னர், சம்பாஷணையைத் தொடர விரும்பாது அவன் எழுந்து சென்றுவிட்டான்.

தரையில் தவறி விழும் குடத்து நீர் வெவ்வேறு கோடுகளில் தன்பாட்டுக்குப் போவதுபோல, பையனுடைய கேள்விகளால் என் எண்ணங்கள் பல திசைகளிலும் சிதறி ஓடின.

புலம் பெயர் சூழலில் ‘எமது’ என்பதற்கு அப்பால், எமது மொழியை கற்பதற்கு வேறு ஏதாவது நியாயம் உண்டா?

தமிழை, ‘எமது’ என்று உணராத எங்கள் பிள்ளைகளை, என்ன நியாயம் நிர்ப்பந்திக்கும்?

ஆஸ்திரேலியாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நமது பிள்ளைகள் ஆங்கில மொழிச் சூழலில் வாழ்கிறார்கள். போகுமிடமெல்லாம் ஆங்கிலம். படிப்பதும் ஆங்கிலத்தில்.

சொந்த சமூகத்துப் பிள்ளைகளுடன் பேசுவதும் ஆங்கிலம்.

ஆங்கிலத்தில் பேசுவதும் ஆங்கிலத்தில் சிந்திப்பதும் அவர்களுக்கு இலகுவானதாகவும் சுலபமானதாகவும் இருக்கிறது. பின் எதற்காகத் தமிழ்? என்ற பையனின் கேள்வி இயல்பானதும் நியாயமானதும்.

தமிழ் மொழி, எங்கள் தனித்துவ அடையாளங்களுள் ஒன்று எனவும் அடையாளம் தெரியாதவர்களாக புலம் பெயர் சூழலில் எமது சந்ததியினர் தொடர்ந்து வாழ்வது அபாயகரமானது என்றும் நம் பிள்ளைகளுக்கு உணர்த்துவதற்கு முன்னர், புலம் பெயர் சூழலில் தமிழை ஒரு தொழில்பாட்டு மொழியாக (Functional Language) ஆக்குவது அவசியமும் அவசரமும் என எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்போதுதான் எமது வருங்கால சந்ததியினர் தமிழைக் கற்க தொடங்குவார்கள். தமிழைக் கற்பதற்கான தேவை அதிலிருந்துதான் ஆரம்பிக்கும். அன்றாட பாடசாலைக் கல்வியில் நமது பிள்ளைகள் காணும் கவர்ச்சியில் சிறிதளவாவது தமிழ் மொழிக் கல்வியில் அவர்கள் காணவேண்டும். இல்லையேல் தமிழ் ஒரு வறட்டுக் கல்வியாக பிள்ளைக்குத் தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாதது!

தாயகத்தில் நாம் ஏன் ஆங்கில மொழியைக் கற்றோம்?

அது தொடர்பு மொழியாகவும் தொழிற்பாட்டு மொழியாகவும் இருந்த காரணத்தால். அதுவே வருமானத்துக்கு வழி கோலியதால்!

எனது தந்தை ஒரு தமிழ் ஆசான். எங்கள் வீட்டில் தமிழ் மட்டும்தான் கோலோச்சியது. ஆனாலும் தமிழ் ஆசிரியரான எனது தந்தைக்கு தமிழ் சோறு போடாது எனத் தெரியும். எனவே ஆங்கில மொழியில் விஞ்ஞானம் கற்கவேன என்னை கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் எட்டாம் வகுப்பில் சேர்த்துவிட்டார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் எப்படியோ அப்படியே எனக்கும் ஆங்கிலம் அங்கு வேட்பம் காயாக கசந்தது. நான் ஒன்பதாம் வகுப்புக்கு வந்தவுடன் அரியபூஷணம் மாஸ்டர் எங்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்தார். ஐயாவைப் போல வேட்டி நாஷனல் அணிந்த ஒருவர் ஆங்கிலம் கற்பித்தது எனக்கு ஆச்சரியமாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருந்தது. நல்லாசிரியர் என்ற சொல்லுக்கு முற்றிலும் தகுதியானவர். கல்விகற்கும் மாணவர்களின் தரமறிந்து ஆங்கில இலக்கணத்துடன் அவர் பாடங்களை ஆரம்பித்தார். நாங்களும் விருப்பத்துடன் ஆங்கிலம் கற்க ஆரம்பித்தோம். எங்களின் கால கஷ்டம் அவர் தனது சொந்த ஊரான மானிப்பாயிலுள்ள பாடசாலைக்கு மாற்றலாகிச் செல்ல, கொழும்பிலுள்ள பிரபல கல்லூரியொன்றிலிருந்து ஒருவர் எங்கள் பாடசாலைக்கு வந்தார். வந்ததும் மொழிகளில் தான் பாண்டித்தியம் பெற்றவராக தம்பட்டமடிதுக் கொண்டார்.

எல்லோரிலும் தான் உயர்ந்தவர் என்று காட்டிக் கொள்வதில் வெகு முனைப்பாக இருந்தார். எங்களின் போதாத காலம் அவரே எங்களின் ஆங்கில வகுப்புகளை நடத்தினார். அடிப்படை ஆங்கில இலக்கணத்தையே சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத எம்மில் பலருக்கு அவர் கற்பித்தது Pride and prejudice என்ற ஆங்கில நாவல் இலக்கியமும், யொம்முக் கென்யாட்டா நிகழ்த்திய உரைகளும். வகுப்பிலுள்ள

பெரும்பாலான மாணவர்களுக்கு எதுவும் புரியவில்லை. முகட்டை அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

Pride and prejudice புத்தகத்தை வாசிக்கும் போது அந்த நாவலில் வரும் பெண் கதாபாத்திரமான எலிஷபெத் பென்றை ஆதியோடு அந்தமாக விவரிப்பதிலேயே எங்கள் பாட நேரம் முடிந்து விடும். அத்துடன் அவர் விட்டாரா? யொம்முக் கென்யாட்டாவின் உரைகளை மனப்பாடம் செய்து வகுப்பில் ஒப்புவிப்பதைக் கட்டாயமாக்கினார்.

அகில இலங்கை ஆங்கில பேச்சுப் போட்டிக்கு எங்களை தயார் செய்வதாக அதற்கு அவர் காரணம் சொல்லிக் கொண்டார். இவ்வாறு எத்தனை ஆசிரியர்கள் தங்களின் பெருமைக்கும் அவதிக்கும் மாணவர்களைக் காலாதி காலமாகப் பலி கொடுத்தார்கள், இன்னும் பலி கொடுக்கிறார்கள் என்பது நான் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு வந்த பின்புதான் சரியாகப் புரிந்து கொண்டேன். இதேவேளை, நல்லாசிரிய இலக்கணத்துக்கே உதாரணமாக விளங்கிய ஆசிரியர்களும் எங்களுக்குக் கற்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இப்பொழுது நன்றிப் பெருக்குடன் நினைவு கூருகின்றேன்.

கிராமத்திலிருந்து படிக்கச் சென்ற எனக்கும் அப்போது காதல் வந்தது. அது என் முதல் காதல். எங்கள் வகுப்பில், ஆங்கில மொழியை வீட்டுச் சூழலிலேயே தம் வசப்படுத்திய ஒரு சிலருள் அவளும் ஒருத்தி. அவள் முன்னால் அந்த ஆங்கில ஆசிரியரால் நான் பட்ட அவமானங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமில்லை. இவ்வளவுக்கும் நான் கடை நிலை மாணவனல்ல.

பிற்காலத்தில் ஜேர்மனியில் நான் ஆறேமாதத்தில், முன் பின் தெரியாத ஜேர்மன் மொழியைக் கற்று, அந்த மொழியிலேயே டாக்டர் பட்டத்துக்குரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதியதுண்டு. அது மட்டுமல்ல, கடந்த முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக ஜேர்மன் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் உலக பல்கலைக் கழகமெங்கும் விரிவுரைகள் நிகழ்த்துகிறேன். இதை நான் பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை. 'ஆசிரியர்களே, மாணாக்கரின் தரமறிந்து படிப்பியுங்கள்' என்கிற என் அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கே!

அரியபூஷணம் மாஸ்டரைப் போன்று மாணவர்களுக்கு, கற்பதில் ஆர்வத்தையும் விருப்பத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டியது மிக முக்கியம். ஒரு வகுப்பு முடிந்ததும் அடுத்த வகுப்பு எப்போது வருமென கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் காத்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பாடம் அவர்கள் வசப்படும். மொழியைப் பொறுத்த வரையில் புலம்பெயர் சூழலில் அதுவே மொழிக் கல்வியின் வெற்றிக்கு வழிகோலும்.

ஆஸ்திரேலிய அரசு பல இன, பல கலாசாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பல இனங்கள் வாழும் இந்த நாட்டிலே இனங்களின் தனித்துவமான கலாசார இயல்புகளை வெளிப்படுத்தவும் மதிக்கவும் பல்படுத்தவும் வேண்டுமென ஆஸ்திரேலிய அரசு விரும்புகிறது. அதற்கு மானியமும் வழங்குகிறது. எனவே இங்கு வாழும் நாம், இரு மொழி பேசும், இரு கலாசாரங்களைப் பின்பற்றும் இனமாக, நாட்டால் ஆஸ்திரேலியர்களாகவும் இனத்தால் தமிழராகவும் வாழ்வதே சாலச் சிறந்தது.

சிவ ஞானநாயகன்

அருந்ததி பார்த்தலும் அல்கோர் நட்சத்திரமும்

அருந்ததி பார்த்தல் என்றவுடன் தமிழர்களின் திருமண மரபுமுறை ஞாபகம் வரும். இவர்களின் திருமண மரபில் கன்னிகாதானம், தாலிகட்டுதல் முடிந்த பின்னர் அக்கினியை வலம் வருதல், அம்மி மிதித்தல், கணையாழி எடுத்தல் என்பன நடந்து அருந்ததி பார்த்தல் இடம்பெறும். புதுமணத் தம்பதிகளை திருமண மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்குக் கூட்டிச்சென்று வானத்தில் அவர்களுக்கு அருந்ததி காட்டப்படும்.

அருந்ததி என்பவள் ஏழு முனிவர்களில் (சப்தரிஷிகள்) ஒருவரான வசிட்டரின் மனைவி. முற்காலத்தில் பூவுலகில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் சிறந்த முனிவர்களில் ஏழு பேர் தற்போது வானத்தில் ஏழு நட்சத்திரங்களாக உள்ளனர். இதில் ஆறாவதாக இருக்கும் நட்சத்திரம் வசிட்டர். இதற்கு மிக அருகில், அந்த நட்சத்திரத்துடன் சேர்ந்தது போல் இருக்கும் 8வது நட்சத்திரமே வசிட்டரின் மனைவியான அருந்ததி.

அக்காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் எனக்கூறப்படும் கல்வி மற்றும் கலைகளில் சிறந்த முனிவர்களாக ஏழு பேர் நட்சத்திரங்களாக இருந்தும் வசிட்டருக்கு, அதிலும் சிறப்பாக அவர் மனைவி அருந்ததிக்கு தமிழர் திருமணத்தில் ஏன் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது? அது மட்டுமன்றி வசிட்டரின் மனைவியான அருந்ததிக்கு மட்டுமே கணவருடன் சேர்ந்து நட்சத்திரமாக இருக்கும் தகுதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

எமது புராணக் கதைகளில் வசிட்டர் தவிரந்த மற்றைய ஆறு முனிவர்களின் இல்வாழ்க்கை பற்றியும் அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவியர் பற்றியும் பலவேறு கதைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் வசிட்டரினதும் அருந்ததியினதும் இல்வாழ்க்கை மட்டும் எந்த விமர்சனங்களுக்கும் உட்படாது இருவரும் எப்போதும் இணைந்தே வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அதனாலேயே வசிட்டருக்கும் அருந்ததிக்கும் சோடியாக இணைந்திருக்கும் நட்சத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

தம் வாழ்வில் இணைபிரியாது வாழ்ந்த வசிட்ட முனிவரையும் அவரது மனைவியான அருந்ததியையும் பார்த்து புதுமணத் தம்பதிகள் தங்கள் வாழ்வில் இணைபிரியாது வாழ வேண்டுமென்பதற்காகவே திருமணத்தின் பின்னர் அருந்ததி நட்சத்திரம் காட்டப்படுகிறது.

எமது மூதாதையர் சூரியனைச் சுற்றிவரும் பாதைக்குப் பின்னாலுள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்களை அவற்றின் வடிவத்துக்கு ஏற்ப 12 இராசிகளாக பிரித்து வைத்தனர். இதுவே பூமி தொடர்பாக சூரியன் மாதந்தோறும் நிற்கும் நிலையை குறிக்க உதவியது. வானவியல் நிபுணர்களும் முழு அண்டவெளிக் கோளத்திலுள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்களை அவற்றின் வடிவங்களுக்கேற்ப பிரித்து வைத்துள்ளனர். தற்போதைய வானவியல் நிபுணர்கள் வட அரைக்கோளத்தில் 44 இராசிகளையும், தென் அரைக்கோளத்தில் 44 இராசி - களையும் அடையாளம் கண்டு முழு அண்டவெளிக் கோளத்தையும் 88 இராசிகளாகப் பிரித்து வைத்துள்ளனர்.

இவற்றிலொன்று வட அரைக்கோளத்திலிருக்கும் பெருங்கரடி எனப்படும் Ursa Major இராசியாகும். இதனை இலத்தீன் மொழியில் மிகப்பெரிய பெண் கரடி என்பர். இது வடக்கில் தினமும் தெரியும் துருவ நட்சத்திரத்துக்கு கீழே இருக்கிறது. பெருங்கரடி ராசிமண்டலத்தில் கரடியின் வாலில் தெரியும் ஏழு நட்சத்திரங்களுமே சப்தரிஷி மண்டலம் என அழைக்கப்படும் ஏழு முனிவர்கள். இந்த ஏழு நட்சத்திரங்களையும் சேர்த்து ஆங்கிலத்தில் பெரிய கரண்டி அல்லது நீண்ட கைப்பிடியுடைய கிண்ணம் (Big dipper) என அழைப்பர்.

இந்தக் கிண்ண வடிவில் தெரியும் ஏழு நட்சத்திரங்களில் கிண்ணப் பக்கத்திலிருந்து பார்த்தால் ஆறாவதாகவும், கைப்பிடிப் பக்கத்திலிருந்து பார்த்தால் இரண்டாவதாகவும் இருப்பது எம்முன்னோரால் வசிட்டர் என அழைக்கப்பட்ட மிசார் நட்சத்திரம். இதனுடன் சேர்ந்து சற்று விலகிய நிலையில் சிறிதாகத் தெரியும் எட்டாவது நட்சத்திரம் அல்கோர் எனப்படும். இதனையே எம்மூதாதையர் அருந்ததி என அழைத்தனர்.

பெரிய கிண்ணம் வடிவில் தெரியும் ஏழு நட்சத்திரங்களில் கிண்ணப் பக்கமுள்ள முதல் இரண்டு நட்சத்திரங்களையும் இணைத்து வடக்குப்புறமாக அவை இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தில் ஐந்து மடங்கு நீட்டினால் அங்கு துருவ நட்சத்திரம் இருக்கும். இத்துருவ நட்சத்திரமூடாக செல்லும் நேர்கோட்டை அச்சாகக் கொண்டே பூமி சுற்றுவதால் இத்துருவ நட்சத்திரம் எமக்கு உதிப்பது போலவோ மறைவது போலவோ தெரியாது. இத்துருவ நட்சத்திரத்தை அண்மித்தே சப்தரிஷி மண்டலம்

அமைவதால் இதுவும் எப்போதும் வட அரைக்கோளத்தில் இருப்பவர்களுக்கு வானத்தில் தெரியும்.

பெரும்புலவர் ஒரு பெண்ணை பின்வருமாறு வர்ணிக்கிறார்.

புதுமணத் தம்பதிகளுக்கு வானத்தில் அருந்ததி காட்டும்போது முதலில் வட - திசையில் இலகுவாகக் காணக்கூடிய துருவ நட்சத்திரத்தைக் காட்டி பின்னரே அதன் கீழுள்ள சப்தரிஷி மண்டலத்தைக் காட்டி அதற்குப் பின்னர் பெரிய கிண்ணத்தின் கைப்பிடியில் இரண்டாவதாகவுள்ள வசிட்டுரைக் காட்டி, அதனருகிலுள்ள சிறிய நட்சத்திரமான அருந்ததியைக் காட்டுவர். வடமொழியில் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றைக் காட்டி, அதிலிருந்து மற்றொன்றைக் காட்டும் முறைக்கு அருந்ததி முறை எனக்கூறப்படுகிறது.

பூமத்திய ரேகைக்குக் கீழ் தென் அரைக்கோளத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஒருபோதும் சப்தரிஷி மண்டலம் தெரியாது. ஆஸ்திரேலியா புதுமணத் தம்பதிகளுக்கு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்குக் கூட்டிச் சென்று வானத்தில் அவர்களுக்கு அருந்ததி காட்ட முடியாது. அவர்களை வட அரைக்கோளத்தில் உள்ள ஒரு நாட்டுக்கு விமானத்தில் ஏற்றிச் சென்றே அருந்ததியைக் காட்ட முடியும்.

வானத்தில் பல லட்சம் நட்சத்திரங்கள் இருக்கும்போது எமது முதாதையர் மிசார் மற்றும் அல்கோர் நட்சத்திரங்களைத் தெரிவு செய்து அவற்றை ஏன் வசிட்டுர் மற்றும் அருந்ததி-யெனக் கூறினார்கள்? வானியல் வல்லுனர்கள் வானில் எமது கண்களுக்குத் தெரியும் எல்லா நட்சத்திரங்களிலும் இந்த இரண்டு மட்டும் தான் தமது கூட்டுத்திணிவு மையத்தை நடுப்புள்ளியாகக் கொண்டு இணைபிரியாது சுற்றிவரும் நட்சத்திரங்கள் என்று கூறுகின்றனர்.

இந்த இரண்டு நட்சத்திரங்களும் பூமியிலிருந்து 86 ஒளிவருடங்கள் தூரத்திலுள்ளன. இந்த இரண்டுக்குமிடையே ஒரு ஒளிவருடத் தூரத்தான் உள்ளது. எமது முதாதையர்களுக்கு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இவ்விரு நட்சத்திரங்கள் பற்றிய விஞ்ஞான அறிவு இருந்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான பெரும்பாணாற்றுப்படை எனும் நூலில் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் எனும்

எமது முதாதையர் வசிட்டுர் தவிர்ந்த மற்றைய ஆறு ரிஷிகளின் மனைவிகளுக்கும் வானில் தெரியும் கிருத்திகா நட்சத்திரங்களை ஒதுக்கியுள்ளனர். கிரேக்கர்களின் வானியலில் அல்கோர் பற்றிய விபரங்கள் இருந்ததாக இதுவரை அறியப்படவில்லை. அரபு நாட்டவர்கள் மிசார் மற்றும் அல்கோர் நட்சத்திரங்களை குதிரையாகவும் அதனைச் செலுத்துபவராகவும் கூறுகிறார்கள். இங்கு அல்கோர் நட்சத்திரங்களைப் பார்ப்பவர்களுக்கு சிறந்த கண்பார்வை உண்டு என கருதப்பட்டது.

யப்பானியர்களின் கதைகளில் அல்கோர் நட்சத்திரங்களை ஒருவரால் பார்க்க முடியாவிட்டால் அவர் அந்த ஆண்டில் இறந்துவிடுவார் என கூறப்பட்டது. அதாவது அவருக்கு கண்பார்வை மங்கிக் கொண்டு செல்கிறதென கருதப்படுகிறது. யப்பானியர்கள் அல்கோர் நட்சத்திரத்தை வாழ்நாள் நட்சத்திரமென அழைப்பர்.

அண்மைக்காலத்தில் சக்தி வாய்ந்த தொலைநோக்கிகளைப் பயன்படுத்தி மிசார் நாங்கு நட்சத்திரங்களைக் கொண்ட தொகுதியென்றும் அல்கோர் இரண்டு நட்சத்திரங்களைக் கொண்ட தொகுதியென்றும் விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

இந்த ஆறு நட்சத்திரங்களும் சேர்ந்து தமது கூட்டுத்திணிவு மையத்தை நடுப்புள்ளியாகக் கொண்டு ஒன்றாகச் சுற்றி வருகின்றன என 2009ம் ஆண்டில் இவர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். இதனால் தற்போது விஞ்ஞானிகள் நாங்கள் இரண்டு நட்சத்திரங்களை எமது கண்களால் கண்டாலும் அவை ஆறு நட்சத்திரங்கள் சேர்ந்த ஒரு குடும்பம் என்கின்றனர்.

தமிழ்ப் பண்பாடு காப்போம்...

(160ஆம் பக்கத் தொடர்)

ஒரு நாட்டில் கலைகள் மங்குகின்றதென்றால் அந்த நாட்டின் பண்பாடும், கலாசாரமும் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்றே அர்த்தம். அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாக விஞ்சி இருக்கும் அந்த மண்வாசனை பாமரனின் கலை வடிவங்கள்தான் நமது பண்பாட்டின் கண்ணாடிகள். அன்று வயலில் பாடிக்கொண்டே விதை விதைத்த நம் உழவன், விதையோடு பண்பாடு என்ற வேரையும் சேர்ந்தே நட்பான். ஆனால் இன்று தான் உண்டு தன் வேலையுண்டு என்று தினமும் பரபரப்பாக சுழன்று கொண்டிருக்கும் மக்களின் நகர வாழ்க்கையில் உல்லாச விடுதிகள், திரை அரங்குகள், மது விடுதிகள், அவர்களின் கலைத்திறன்களை ஊனப்படுத்தி விட்டது. உழவிடும் போதும்... பயிரிடும் போதும்...

தோட்டத்தில் பறவைகளை விரட்டும் போதும்...விளை நிலங்களை பாழ்படுத்தும் காட்டு மிருகங்களை விரட்டியபோதும்... பயிரறுக்கும் போதும்... தலைச்சமையாய் நெற்கதிர்களை வரப்பில் சுமந்து செல்லும்போதும்... உணவுக்காக நெல்குத்தும்போதும்... நல் - விளைச்சலுக்கு ஆதாரமான கதிரவனுக்கு நன்றி சொல்லும் போதும்... கடவுள் நம்பிக்கையில் கால்நடையாய் களைப்பின்றி தொலைதூரம் நடக்கும் போதும்... கலைகளுடன் பயணித்தவர்கள் நாம். சுருக்கமாக "உழவு முதல் கழவு வரை" ஒவ்வொரு நொடியிலும் கலைகளுடன் திளைத்தவர்களை கண்டுகொள்ள இன்று நாதியில்லை. அவர்களின் கலைகளும் காணாமல் போய் விட்டது.

சசிகரன் பத்மநாதன்

தமிழில் கணிமை

தமிழ்மொழி, இன்றைய நிலையில் கணினிவழிப் பயன்பாட்டில் ஐரோப்பிய மொழிகளுடன் ஒப்புநோக்கில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட செயற்திறனுடனேயே பயன்பாட்டிலுள்ளது. இதற்குப் பல பின்புல புறக்காரணிகள் இருப்பினும், குறிப்பாக இந்திய அளவில் ஏனைய மொழிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இணையப் பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழி முன்னிலையில் இருப்பதாக கூகிளின் புள்ளிவிபரத் தரவுகள் வெளிக்காட்டுகின்றன. இது ஒரு சாதகமான நல்ல செய்தியே!

தமிழ்மொழி தொன்றுதொட்டு காலத்துக்கேற்ப தகவமைக்கும் பரிணாமத்தைக் கொண்டிருப்பது இயல்பே!

இதற்கு உதாரணமாக, உலக மொழிகளுள் நீண்ட சொற்களஞ்சியத்தைக் கொண்டிருக்கும் மொழிகளுள் தமிழ்மொழிக்கு ஒரு சிறப்பான வரலாறு இருப்பதைக் குறிப்பிடலாம். அந்த வகையில் தமிழ்மொழி சற்றும் சளைக்காது புதிய உலகில் தானும் தடம் பதித்து பயணித்து வெற்றிநடைபோடுவது மகிழ்ச்சிக்கூரியதும் தொலைநோக்குடன் அணுகவேண்டியதும் ஆகும்!

அதன் தொடர்ச்சியாக, இன்று உலகை இயக்கும் சக்திகளாக இருக்கும் மைக்ரோசொஃபர், அப்பிள் மற்றும் கூகிள் இயங்கு தளங்களில் தமிழ்மொழிக்கு உரிய இடம் தரப்படவில்லையென்பதே யதார்த்தம். இதற்கு முக்கியமாக, தமிழ்மொழிக்கென பூர்வாங்க அரசுகள் இல்லாதிருப்பதே ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். எனவே, இந்த நிலையிலிருந்து விடுபட்டு தொலைநோக்குடன் கூடிய அடுத்த கட்டப் பாதையில் அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளில் சில முக்கியமான விடயங்களில் தீர்வுகள் எட்டப்பட வேண்டும்.

இதன் முதற் கட்டமாக, பரீட்சார்த்தமாக இணையப் பயன்பாட்டில் பெரிய மூன்று இயங்குதளங்களின் இயங்கு முறைக்கு இசைவான பொதுவான மென்பொருட்களை உருவாக்கி, திறந்தவாரியாக பயன்பாட்டுக்கு கொண்டுவந்து, அனைத்துக் குறைகளும் களையப்பெற்று சிறந்த தீர்வுகளுடன் தளங்களுக்கான விரிவாக்கம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இது முற்றிலும் சாத்தியமானதொன்றே!

பொதுமைப் பண்பாக்கம்

அடிப்படையில் கணினி இயக்கத்துக்கான மூலமாக ASCII (American Standard Code for Information Interchange) முறைமையில் ஒழுங்கமைக்கப்பெற்றிருக்கும். இதனடிப்படையிலேயே அனைத்து இயங்கு தளங்களும்

பொதுவாக இயங்குகின்றன. இதனால் ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தின் ஏனைய மொழிகளுக்கு கணினிவழி மொழிப் பயன்பாட்டில் பெரும் சிக்கல்கள் இருக்கவில்லை.

முதல் 256 கட்டங்களிலேயே அனைகமான ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு உரிய எழுத்துருக்களை அடக்கக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது. இது இம் மொழிகள் அடிக்கட்டுமானத் - துக்குள் இலகுவாக உள்வாங்க ஏதுவாக இருந்தது. இதன் அடிப்படையில் ஐரோப்பிய மொழிகள் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகள் அடிப்படைக் கட்டமைப்பிலிருந்து சற்று தள்ளி வைக்கப்பட்டிருப்பது துரதிட்டமானது.

இன்னிலையில் உலக மொழிகளுக்கான ஒரு கதவு மெல்லத் திறந்தது. 1991இல் கலிபோனியாவில் 'Unicode Consortium' எனும் அமைப்பினால் அனைத்துலக மொழிகளுக்கான உள்ளீடு முறைமை 'Universal Coded Character Set' (UCS) அறிமுகப்படுத்தப்பெற்றது. இம் முறைமை 'Unicode' என அனைத்துலக மொழிகளுக்கானதோர் தகுதரமாக மெல்ல பரிணமித்தது. ஆரம்ப காலக் கட்டத்தில் இது பல சிக்கல்களோடும் குறைபாடுகளோடும் இருந்திருப்பினும் மெல்லத் தவழ்ந்து 2006இற்குப் பின்பாக எழுந்து நடைபோட ஆரம்பித்தது.

குறிப்பாக ஆரம்பத்திலிருந்தே தமிழ்மொழிக்கான உறுதுணை அமைக்கப்பெற்றிருப்பினும் அதன் 5ஆவது விரிவாக்கத்துடன் தமிழ்மொழிக்கான அணைப்பு பூர்த்திநிலையை எட்டியது. இது எமது மொழி உள்ளடங்கலாக அனைத்து உலக மொழிகளுக்கும் பயன்பாட்டளவில் மிகப்பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்துவிட்டது. இதனை பொதுமைப் பண்பாக்கம் எனக்கொள்ளலாம். "காலத்தே பயிர் செய்" என்பதை "காலத்தே 'உரிய' பயிர் செய்" என்னும் வாக்கோடு, இனி எமது அடுத்தகட்ட கால்பதிப்பை சற்று நோக்குவோம்.

பொதுமையாக்கம்

Unicode Standard எனும் 'ஒருங்குறி' முறைமையால் உலக மொழிகளுக்கு பொதுமையான தீர்வுகள் எட்டப்பெற்றிருப்பினும், உலக மொழிகளை மைக்ரோசொஃபர், அப்பிள் மற்றும் கூகிள் போன்ற நிறுவனங்கள், தத்தமது இயங்கு தளங்களில், இயங்குமுறையுடன் சேர்த்துக்கொள்ளும்போது, ஒரே மொழியைக் கையாளுகையிலும் கூட ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத/இசைவற்ற மிகப் பெரிய வேறுபாடுகளைக் கொண்ட முறையில் அணுகியிருப்பது மிக முக்கிய குறைபாடாகும்.

அதாவது, முப்பெரும் இயங்குதளங்களும் மொழிவாரியாக ஒவ்வொரு மொழியையும் கையாளும்போது, பொதுமையான (Universal Standard System) முறைமையைப் பேணத் தவறிவிட்டன. ஒரு மொழி சார்ந்து ஒரே தகுதர அடிப்படையிலான அணுகுமுறைக்குப் பதிலாக மாற்று இயங்கு தளங்களில், ஒவ்வொரு இயங்குதளங்களும் அந்த நிறுவனங்களின் தனித்துவத்தன்மை பேணல் என்ற அடிப்படையில், செயற்படுத்தப் பெற்றுள்ளமை, பயனாளர்கள் என்ற வகையில் எமக்கு பல சிக்கல்களையும் கட்டுப்பாடுகளையும் தோற்றுவித்துவிட்டன. இவைகளே இன்று எம்முன்னால் நிற்கும் மிகப்பெரிய சவால்களாகும்.

இதை எதிர்நோக்கி, தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டை தூரநோக்குடன் அடுத்த தளத்துக்கு நகர்த்தவேண்டிய கடப்பாட்டில் நாம் அனைவரும் நிற்கின்றோம். இதற்கு ஒருங்கிணைப்பான அணுகுமுறையுடன் தீர்வுகள் எட்டப்படுவது அவசியம். எமது நிறுவனம் கடந்த 32 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தமிழில் கணிமை சார்ந்த ஆய்வுகளிலும், மென்பொருள் உருவாக்கத்திலும் தொலைநோக்குடன் பயணித்து வந்துள்ளது. எமது பட்டறிவின் அடிப்படையில் நாம் சில முரணிலைகளைக் கண்டறிந்துள்ளோம். இவைகளை 'பொதுமையாக்கம்' முறையில் அணுகி சீர்செய்யவேண்டியதும் காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

அந்த வகையில், இயங்குதள பொதுமையாக்கம் நீண்ட தீர்வைத் தரும் என திட்டவட்டமாக நம்புவதோடு அத்திசை நோக்கிப் பயணிப்போம்!

பன்மொழி பயன்பாட்டாக்கம்

நாம் இன்று ஓர் உலகக் கிராமத்தில் வாழ்கிறோம். மெய்யாலும் சிந்தனையாலும் உலகக் கட்டமைப்புக்குள் ஓரங்கமாகிவிட்டோம். குறிப்பாக புலம்பெயர் தமிழருக்கு தாய்மொழியுடன் இரண்டாவது தொடர்பாடல் மொழியும் அல்லது பன்மொழி பேசும் நிலையும் தவிர்க்க முடியாததொன்றாகி விட்டது.

வாசகர்களிலிருந்து, எழுத்தாளர்கள், கல்வியாளர்கள், ஆசிரியர்களென இரண்டாந் தலைமுறையினருக்கும் பன்மொழிக் கையாடல் அவசியமானதொன்றாகிவிட்டது. தமிழோடு, ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, லத்தீன், இத்தாலியன், மற்றும் ஸ்கன்டினேவியன் மொழிகளோடு சிங்கள மொழிப் பயன்பாடு என நீண்டுவிட்டன.

எனவே இனிவரும் காலங்களில் தமிழ்மொழிக் கல்வி, தகவல் தொடர்பாடல், காலப் பதிவுகள் என, முன்னெப்போதிலும் விட பன்மொழிப் பயன்பாட்டுத் தேவைகள் எழுந்துள்ளமை கண்கூடாகப் பார்க்கமுடிகின்றது.

இவ்வாறான பன்மொழிப் பயன்பாட்டுக்கு ஒருமுகமான தீர்வு எட்டப்படுவது, இன்றைய/எதிர்கால அனைத்துத் துறைகளுக்கும் சிறப்புச் சேர்க்கும் என நம்புகிறோம். குறிப்பாக பன் மொழிசார் பாடக் கல்வித்திட்டப் பதிவுகளுக்கும், வெளியீடுகளுக்கும் மிகப்பெரியளவில் துணைசேர்க்கும். இதற்கென ஒருமுகப்படுத்தப்பெற்ற பன்மொழி பயன்பாட்டாக்கம் முறைமை ஒன்றை

அடிக்கட்டுமானமாகக் கொண்டுவருவதால் அது என்றும் பயனளிக்கும் என்பது திண்ணம்.

எமது நிறுவனமாகிய ஹரன்கிறாஃப் அச்சுருக்கலையகம் HARA Type Foundry தொடர்ச்சியாக கடந்த 32 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தமிழ்மொழியில் அச்சுருவாக்கம், வரைகலை மற்றும் அச்சுத்துறையில் ஈடுபட்டு வருகிறது. எமது முதலாவது வெளியீடான 'பாமினி' மற்றும் 'ஈழம்' எழுத்துருக்களை அடியொற்றி, இதுவரை 250க்கும் மேற்பட்ட பன்முக எழுத்துருக் கோவைகளுடன் கூடிய பல தகுதரத் தீர்வுகளையும் எட்டியுள்ளது.

"யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்" எனும் திருமுலரின் வாக்குக்கமைய,

எமது தொடர்ச்சியான ஈடுபாட்டுடன் கூடிய மிக நீண்ட பயணிப்பின் அறுவடையாக நாம் எட்டியுள்ள பெறுபெறுகலையும், தொடர்ச்சியான தொழில்நுட்ப மாற்றங்களினூடே, எமது இடைவிடாத ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், இன்று தமிழில் கணிமையில் பல (Timelines) நேரக்கோடுகளையும், உச்சங்களையும் தொட்டு நிற்கின்றோம்!

இந்த வளர்ச்சியை தமிழ் மொழியும் நல்லுலகுக்கு கொண்டுசெல்ல வேண்டுமென்பதே எமது பேரவா ஆகும். இதை நோக்கிய பயணத்தில் கடந்த பத்து வருடங்களாக மிகக் கடினமாக உழைத்துமுள்ளோம்.

இன்று நாம் இத்துறையில் கணிசமான வளர்ச்சி கண்டிருந்தும் எமது இந்த வளர் நிலையை பரவலாக்கம் செய்யமுடியாது போய்விட்டது. இதற்குப் பல புறக் - காரணிகள் அமைந்துபோய்விட்டன.

ஆயினும், எமது வளர்ச்சிப் படிநிலையை அந்தந்த காலகட்டங்களில் பதிவிட்டு வந்துள்ளோம். இருப்பினும் இத் 'தமிழில் கணிமை'யின் வளர்ச்சிப் படிநிலையை உலகளாவிய பதிவுகளில் காணமுடியாது போனது துரதிட்டமான நிகழ்வே. இதற்கு அரசுசார் பின்புலமற்ற தன்மையும், பல சாதக பாதக புறக்காரணிகளும், அச்சுருக்கலை பற்றிய விழிப்புணர்வின்மையும் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்.

இன்றுவரை, நாம் எந்தவொரு பொருளாதார பின்புல துணையின்றி எமது தனிப்பட்ட நேரத்தையும் சக்தியையும் முதலீடாகக்கொண்டே பொதுநோக்கில் செயலாற்றியுள்ளோம்.

இம் மொழியியல் சார்ந்த கட்டுமானப் பணி, ஒட்டுமொத்த ஓர் இனக்குழுமத்தின் ஆணிவேராகவும், அடையாளமாகவும் இருக்கக்கூடிய ஒரு மொழியின் அடிக்கட்டுமானப் பணியாகும்.

இப்பணி மென்மேலும் விரிவாக்கம் கண்டு பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தழைத்தோங்கி, பெருவிருட்சமாக வளர்ந்து நிற்க அனைத்து ஆதாரங்களையும் அமைப்பு ரீதியாக கட்டமைப்பது உலகத்தமிழரின் தலையாய கடமையுமாகும்!

சீன மாணவர்களின் வாழையிலை விருந்து

சீனப் பல்கலைக்கழகமொன்றில் தமிழ்மொழியைக் கற்றுவரும் சீன மாணவர்கள் பற்றிய தகவல் அண்மையில் பல ஊடகங்களில் வெளிவந்தது. இந்த மாணவர் குழாம் தமிழ் உணவை விரும்பி நிலத்தில் அமர்ந்து வாழையிலையில் உணவு உட்கொள்ளும் ஒரு காட்சி இது!

தமிழ்ப் பண்பாடு காப்போம்

ஒரு நாட்டில் மக்களால் பேசப்படும் மொழி வழமை, விருந்தோம்பல் பாங்கு, கலைவளம் ஆகியவற்றை வைத்தே அந்த நாட்டின் பண்பாட்டை அளவிட இயலும். ஏனெனில் மொழி, விருந்தோம்பல், கலை மனித சமூகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின் உயிர் நாடியாக இருந்து வந்துள்ளது என்று வரலாற்றுப்பதிவுகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றது. ஒரு இனத்தையும், அவ்வினத்தின் அடையாளங்களையும் அழித்து விட வேண்டுமென்றால், அந்த இனத்தின் மீது ரத்தத்தை உறைய வைக்கும் அணுகுண்டு களை வீசத் தேவையில்லை. அந்த இனத்தின் மொழியை மட்டும் அழித்தால் போதும். அந்த இனம் தன்னைத் தானே அழித்து கொள்ளும் என்பார்கள். அவ்வாறு ஒரு மொழி தன் ஆற்றலை இழக்கும்போது, அம்மொழி பேசும் மக்களின் கலைகள், கலாசார பதிவுகள், வாழ்க்கை அனுபவ பதிவுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மங்கத் தொடங்குகிறது. “கலை” என்பது நாடு, மொழி, இனம், மதம் போன்ற அனைத்து எல்லைகளையும் கடந்தது. வெவ்வேறு தன்மைகளுடையது. சாமானியர்களின் வாழ்வியலை வெகுஜன மக்களுக்கு தெரிவிக்கும் ஊடகமே கலை வடிவங்கள்.

நாட்டுப்புற கலைகள் நமது கலாசாரம் பண்பாட்டின் முகவரியாகத் திகழும் கிராமங்களில் தெய்வங்களுக்கு எடுக்கப்படும் திருவிழாக்களிலும், பிற ஊர் பொது நிகழ்வுகளிலும், ஓய்வு நேரங்களிலும், உழைத்துக் களைத்துப்போன பாமரர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களை பாடல், ஆட்டம், கதை, நாடகம் என பல வடிவங்களில் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளனர். அவையே நாட்டுப்புற கலைகள் என கருதலாம். அக்கலைகள் உழைத்து அலுத்துப்போன உடலுக்கும், உள்ளத்திற்கும் புத்துணர்வு ஊட்டியது. அதற்கு காரணம் அக்கலைகளில் மிளிர்ந்த மண் மனம் மாறா மக்களின் யதார்த்த வாழ்க்கை பிரதிபலிப்பு தான். ஆடல் கலைகளான ஓயிலாட்டம், கும்மியாட்டம், பொம்மலாட்டம், தேவராட்டம், குறவன் குறத்தியாட்டம் போன்றவை அக்காலத்தில் சமூக வீரம், காதல், போர், உழவு, உணர்வு, கடவுள் பக்தி ஆகியவற்றை பாடும் மக்களுக்கு எளிமையாக பறைசாற்றும் ஒரு வலிமையான கலைவடிவங்களாக இருந்தது. கும்மிப்பாட்டு, வில்லுப்பாட்டு, நையாண்டிப் பாட்டு, தாலாட்டு, ஒப்பாரி போன்ற நாட்டுப்புற பாடல் கலைகள் உடல் நோக உழைக்கும் மக்களின் உணர்வோடு கலந்த உயிரோட்டமாக இருந்தது. இந்த பாடல்களில் இடம் பெறும் சொல்லாட்டங்கள், நம் முன்னோர்களின் மொழிவளம் மற்றும் பண்பட்ட வாழ்க்கை முறையினை தெரிந்து கொள்ளும் ஆவணங்களாக உள்ளது!

(157ஆம் பக்கம் வருக)

SILVER SPONSORS

Dr. Shan A. Shanmugavadivel
Rainbow Dental Clinic
416 266 5161

Ambal Trading
Parliament & Wellesley
416 928 6665

Kubera Accounts & Tax Services
100 Coppard Avenue, Markham
416 897 0897

Dr. Pushpa Vannithamby
Dental Clinic
416 289 7187 & 905 201 8900

Shri P. Krishnaraja Kurukkal
Sri Vijayaluxmy Vasa
905 501 0011

Thipan
Matrix Legal Services
416 494 3857

Rave P. Raveenthiran
Sales Representative - HomeLife Future Realty
416 567 2462

R.G Education Centre
3852 Finch Avenue, East, #401
416 609 9508

Nantha Caters
Best caters in Town
416 Nantha (416 626 8421)

Babu Florist
Fresh Flower Experts
416 754 8282

Kanagambikai Gold House
Leading Jewellers
416 269 7197

Raj Balan
Sales Representative, Century 21 Innovative
416 727 3843

M. Kasipillai & Sons
Money Transfer Pioneers
416 267 8221 / 416 321 8221

Abhirami Catering
Always first in the line
416 266 5372

Ragavan Ramanathan AMP
Mortgage Specialist
416 579 7533

Fancy Florist
5633 Finch Ave. East, #6
416 288 1419

S. Ganthiy
RESP & Tax Services
416 955 9303 & 416 841 1866

Siva Kanapathypillai
416 899 6044

28th Annual Platinum Sponsors

Manuel Jesudasan

Barrister & Soilicitor

416 444 8070

Jude Anthonypillai

Barrister, Soilicitor, Notary Public

416 332 8547

Nathan Sritharan

Barrister & Soilicitor

416 499 2760

Uthayakumaran Somasundaram

Medicine Professional Corporation
1200, Markham Rd, Unit - 15, Scarborough

416 439 8085

Raj Nadarajah

RE/MAX Excel Realty Ltd

416 333 6115

Krish Sivapatham

HomeLife / Future Realty Inc.,

416 895 4457

Ranjan Francis

Homelife Galaxy Real Estate Ltd

416 816 1220

Ketha

NKS Draperies & Blinds

416 321 6420

My Mechanic

Auto & Tire

4530 Steeles Ave.E, Markham

905 946 1000

Amma Pawn Broker

2425 Eglinton Ave. E, Unit: 5A

416 757 0034

Chapel Ridge

Funeral Home and Cremation Centre

Vilosan Sivatharman Funeral Director **416 993 0826**

Christeen Seevaratnam Funeral Cousellor **416 238 6759**

Thava Eliyathamby

Member Broker, Century 21 Affiliate

416 992 7989 & 416 665 4756

Dr. Illango & Associates

Dental Office

416 292 7004 & 905 457 1700

Uthayan Ponnuthurai

Homelife /Champions Realty Inc.

416 505 2120 / 416 281 8090

Sasi Naren

Arajen Beauty Skin SPA &
Arajen Beauty Training Centre

647 716 5252

PROMAR

Awards & Promotions Ltd

416 291 2344